BIBLIOTECA NAZ.
XXXVIII
C
49
NAPOLI

~~XXXVIII C 49~~
XXXVIII C 49

C
49

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXVIII
C
49
NAPOLI

[illegible] ad [illegible]
S. Joañi: ad Carbõ.

IOANNIS FRANCISCI QVIN-TIANI STOAE BRIXIANI

Poetæ Laureati, De ſyllaba-
rum quantitate Epogra-
phiæ Sex.

Epographia. I. de literis.
Epographia. II. de ſyllabæ accidentibus.
Epographia. III. de primis ſyllabis.
Epographia. IIII. de mediis ſyllabis.
Epographia. V. de ultimis ſyllabis.
Epographia. VI. de ambiguis dictionibus.

EIVSDEM ARS BREVISSIMA,
Et de aliquibus metrorum Generi-
bus, ac de omnibus Heroi-
ci carminis ſpeciebus.

VENETIIS.

Per Bartholomeum cognomen-
to Imperatorem.

M. D. L.

B. R. NEAPOLIS

INDEX EORVM QVAE PRAECIPVA SVNT IN HOC OPERE.

A, Quomodo proferatur. carte. 21
A, &, o, principes. 22
A, vocalis. 23
A, i nominis cremẽto. 66
A, in verbi cremento. 67
A, in fine 102. 134
A ba. pio diſſẽtio. 70. 126
Ab Hermolao Sidonius corrigitur 28
Abelus 12. 17
Abeſalon, nõ abſalõ. 108
Ablatiuus in, a 142
Abraham in ſyllaba 160
Abrahamus 17
Abſolutus gradus 147
abſque vocali, St. 23. 38
abſolutus verſus 147. 198
abſtemius in ſyllaba 174
academia in ſyllaba 175
acatalectica 20
accentus idem quod tenor 38
acephalus verſus 187
accentus tres 107
accentuum liber non eſt Priſciani 118
acer in ſignificato 187
accentus 193
accidentia ſyllabæ 38
accius 7
accidentia metri. 18
accidentia pedum 16
accitus in ſyllaba 163
aceruus vnde 46
acerbus vnde 46
achilles oratorum Cicero 10
achilleus 43
acis in ſyllaba 161
acriſius in ſignificato 174
acrius in ſyllaba 174
acron defenditur 71
acronis error 74. 136
acutus productus 105
adam in ſyllaba 160
a Diomede probus diſſentit 39
a Diomede diſſentio 160
adiaphora 61
adnotationes in Tortelium compoſiti 26
adoris in ſyl. 174
ad præpoſitio 45
adria in ſyl. 160
Adraſtus in ſyl. 161
aduertendum eſt. 133
adulo 139
adoleſcens 139
a, diphthongus 41
ae, diuiditur 42
ae, ſequente vocali breuiatur 41
ae, diphtõgus i datiuo 41

ae.ſequen.vocali non abii citur,& longatur 42
aedituus 7
aegloga 200
aegroto prima breui. 30
aegæonis in ſyllaba. 174
aeli⁹Roma.Imperator. 9
aeneus puer 55
aeris in ſyllaba 175
aeoli duo 52
aequiforme carmen. 198
aequitatio 16
aequidiſcum carmen. 198
aeſchylus 9
aeſcrologia 64
aetas mea 10
æthia 86
affatim in ſyllaba 175
affectatum carmen 199
afranius 7
afranius in ſyllaba 161
agathias 6
agatos in compoſitio. 48
aggeruus 49
agragas in ſyllaba 175
agrippa vnde 30
agrippa in ſil. 161
ai diphtõgus in geniti.42
ai,pro,ae 41
al interiectio 81
al finita, 148
alberti magni error 78
albinouanus 8
alceus 6
aleman. 6
alcibiades 9
aldus contra Priſcianũ. 38
aldus manutius 3
aldi laus 33
aldo non hæreo 108
alegoria 66
aleluia duarũ dictionũ ii4
ales in ſignificato 187
alexã.dictũ de homero.9
alexandri in poetas obſeruantia 9
alexandri error 89.87.78.109.153
alexan.quãta ſit fides. 78
alia in ſyllaba 161
alias aduerbium 153
alii non videre 71.125.12
alii omittunt 101.104
aliorum incuria 87 82.89.99.82.96.97.99 100. 107. 101. 105.112. 113.118.120 123.124.128 155.153. 141. 133. 147. 132.129.117.108.
aliorum defectus 116.22. 18.100.110.141.115. 116 140.118. 120.122. 144. 166.102.99
aliquorũ error. 73.91.95. 58.48.40.88.104.108
aliorum errores non ſemper taxo 74
aliquorũ opinio falſa. 75 34.29.116.27
aliqui damnantur 69

46.34
aliquorum error duplex. 151 152
aliquorum incuria 16.73. 49.108.88.128
aliquorum ſententia 133
aliquorum dubitatio. 137
aliquorũ meræ nugæ 143
aliq decipiuntur. 107.112
aliquos taxaui 157
aliquos miror 82
al finita 199
alius in caſu,& ſyllaba. 55
alius alias alii 55
allobrox in ſyllaba 165
alphē.iuriſcon.error.104
alterius in ſyllaba 55
altitudo 22
altor 137
amabo aduerbium 106
amatoria Ouidii doct. 10
ambigua,t,litera 35.186
ambitꝰin ſignificato 190
amineꝫ in ſyllaba. 161.175
am,pro,an 152
amphiaraus quinque ſyllabarum 44
amphion 3
amphibologia 64
amphitryo in ſyllaba.175
amurca per,c,ſcribitur p, g,profertur 73
anacreon 9
anacreontius verſus. 195
anadiploſis 6
ananias 6
anapeſtus 13
albũ Georgius Valla. 42
an bene ſeruius 156
an bene Terentianus. 47
anciades 4
an commentarius in Virg. ſit donati 135
andreas alzatus 110
andreæ carmel.non hæreo 131
angeltice 5
anima mundi iupiter 2
anibalis in ſyllaba 174
an in fine 150
an in Virgil.Domitii ſint gloſſæ 72
annales 6
annianus 9
annuit penult.longa 51
anſelmus nepos 8
an ſit Ouidii philomena 70
antea 143
anteo 24
antias 7
antimachus 174
antipater ſidonius 9
antiph.penulti.longa. 55
antonii nebriſſenſis incuria 57.36.84.131. 143.122
antitheſis 201
antonii nebriſſenſis error. 119.143

anton. nebriſſeſ. non hæreo 82.100.175
anton. nebriſſ. defenditur 107
an Trochæus hexametro accidat 62
anus vnde 50
anus in ſignificato 187
apertiſmenū carmen. 197
apis in ſignificato 187
apluſtre in ſyllaba 161
a Parrhaſio diſſentio. 108
a Politiano diſſentio 81
apluſtre nō ampluſtre. 75
apocope 201
appellatio 14.21.24
appius Claudius 31
aphæreſis 201
aphrica vnde 33
apricus vnde 33
apricus in ſyllaba 161
a, præpoſitio 45
apprime in ſyl. 186
aprilis in ſyl. 161
apuleius abſq; præceptore didicit 68
apuleius grāmaticus, non claſſicus 29
apulei locus 104
apulei verba 37
apulia in ſyl. 161
aqua vnde 49
aquilius 7
aquitanus in ſyl. 175
a, terminata 153
ara in ſignificato 187
aras in ſignificato 217
aratrum in ſyl. 31
arator poeta 70
aratorem nō admitto. 70
arator qua ratione motus iguoro 108
archelaus 4.9
archilochus 9
archilochius verſus 54
archimedes in ſyl. 174
architreuius 10
archyta in ſyl. 175
ares ares 23
arete 119
ἀρετὺς 119
ἀρετές 119
argantonius 118
argumenta in Virgil. ſunt modeſtini 40
argumentum pentaſyllaba 31.140
argumenta plauti fabulæ nomen habent 36
argumentum in ſyl. 174
arietis in ſyl. 174
arion 4
ariſteus proconeſſus 5
ariſtophanes 5
ariſtos in cōpoſitione. 48
ariſta vnde 46
as breuis noſtrū opus. 30
ars poetica 11
ars metrica 11
arſis in pede 15

ár, terminata 153
aſboleus centaurus 3
aſcendens verſus 168
aſcenſius male allegat 80. 117
aſcenſii incuria. 69. 93. 132. 143
aſclepius 18
aſclepiadeus verſus 188
aſia in ſignificato 187
as, in fine 194
aſinius 9
aſmatographa 6
aſpiratio græca in, s, noſtrum apud nos 29
aſſeuero in ſyl. 175
aſteriſcus 125
aſyndetum carmen 198
atax 7
attegiæ 114
atellanes poeta 64
atalante duæ 90
atalanta in ſyl. 175
athrax in ſyl. 191
atys in ſyl. 161
atilius 7
átlas in ſyl. 161
átomos litera 22
átomum tempus 39
atrides in ſyl. 161
átrox in ſyl. 161
atta 8
attelanæ 6
au. 43
a Vale. Maxi. verſus excipe 151
auctoritate magis, quam regula noſcũtur ſyllabæ 50
auctoritas ſedulii inualida 43
auguſtini ingenium 68
αὔλακα 128
aulus gellius reſtitutus 33
aul. gel. decipitur 59
aul. gelli. locus 69. 95. 121
aul. gellius reſtitut⁹, & declaratus 79. 88
au, pro, o 27
aurelius augurellius 8
auris in caſu 193
au ſeparatur 43
auſonius 8
auſonii locus. 95. 98. 101. 100. 201. 86 118. 136. 134. 83. 156 137. 139 87. 33. 79
auſonius emaculatus 84 89. 124. 128. 111. 135. 145
auſonius declaratus, & reſtitutus 81. 135
auſonius a vitio defenſus 168
auſonium non admitto 61

B

B, grecũ i, m, uertitur 144
B, pro, u, ponebant 144
B, terminata, 144
B, quomodo profertu 20

Baptiſta carmel. 9
Baptiſta moranus 30
Baptiſta pius 44.86
Bap.piũ nõ admitto 154
Baptiſta pius non animaduertit 109.105
Baptiſta pius a me diſſentit 70.126.134
Baptiſta pi9defenditur 97
Bap.pii laus 70
Baptiſtæ plauti error 168
Barbara in,h. 148
Barbari plures 90
Barbariſmus quidam propulſus 34
Barbariſmus apud Ariſtotelem 69
Baratrum in ſyllaba 179
Baſis in pede 17
Baſſus galbius 8
Baſſus 8
Bathauus in ſyllaba 176
Batis in compoſitione 48
Bebricis in ſyllaba 176
Becichemi error 76
Beda incautus 49
Beda contra diomedẽ 46
Beda contra pompeium 159
Beda fuſtratorius 26
Beda fallitur 159
Bedæ opinio placet 46
Bedæ regula falſa 20.152
Bedæ incuria 28.154
Benedicto philologo nõ hæreo 61.160
Beneuolus 147
Beo vater pythia 2
Bœtia,non bœetia 54
Beroaldi incuria 65
Bernardinus macius 62
Beryllus in ſyllaba 162
Bibaculus 7
Biceps carmen 198
Binus vnde 48
Bioticum metrum 17
Bis in ſyllaba 186
Bis in compoſit. 48
Biſtonis in ſyllaba 176
Biſtonius in ſyllaba 176
Bithynus in ſyllaba 162
Blateto in ſyllaba 161
Blax 161
Blondi error 90
Bocatii error 87
Boethus,non bœetius 54
Bœthus 10
Bœthus defenditur 134
Bouinator 126
Brachicatalectica 20
Brenus 82
Brenta 90
Briennus 82
Britannicus fallitur 135 151.155
Brittannus in ſyllaba 161
Brurgidæ 73
Bubulcus vnde 46
Buccolica 6
Buccolica cæſura 19

Buccolicum metrum 62. 198
Buſyris in ſyllaba 162. 176
buſyrum in ſyllaba 176

C

C, non eſt in dictione ſtlo pus 86
c, p, g, ponebatur 29.145
c, iuxta, m, non ponebatur. 32
c, quomodo profertur 23
c, in geminandis adnotabatur. 35
cs, pro, x. 35
c, in fine 144
c, finitum nomen verbum & pronomen. 146
c, duplex 144
c, finitum aduerbiũ, & cõiunctio 146
cacophaton 64
cacos in compoſi. 48
cacophonum carmen 197
cacoſynſonum carmen. 197
cacus in ſyllaba 162
cæcilius 9
cæſura 18
cæteri non viderunt 125
caius caligula 64
calidius 9
callepinus fallitur 59.121
callimachum miror 107
callinous 64
calidus in ſignificato 187
calo in ſyllaba 162
calpe in ſyllaba 185
calpurnius 8
calpurnius comicus 8
calpurnii verſus excultus 42
calua 114
caluaria 114
cambyſes 128
cantalitii incuria 143
cantio 6
cantilena 6
canis in ſignificato 187
capellam miror 47
capellæ regula falſa 151
capetur in ſyllaba 163
capri error 88
caput in ſyllaba 187
cares in ſignificato 188
caria in ſyllaba 162
carmen 17
carmen in Laertio emendatum 130
carmen ſine cæſuris 91
carmen ex ſex figuris 20
carmen quando primum ad citharam 61
carminis ultimã ad placitum 61
carmen exametrum 60
carmen ex gellio emaculatum 102

Carolus aretinus 10
caſeus vnde 57
caſina plauti comedia 125
caſus vnde 50
catalectica depoſitio 20
catatriton 19
catalogus 200
catulus 7
catullus 7
catulli locus 107
catul.emaculatus 164
catul.poetarum leno 6
cato librum vnum de moribus compoſuit 72
catholicus in ſyl. 76.162
cathena in ſyl. 163
catilus in ſyl. 176
catenophum carmen 197
caudatum carmen 198
caue in ſyl. 186
caymus 17
cayphas in ſyl. 176
cecilius Statius 75
cecrops in ſyl. 162
cecilius malę latinitatis auctor 92
cedrus in ſyl. 163
cenſorino reclamo 61
cento quid 199
cenotaphium 200
cento vnde dicitur 199
cephea in ſyllaba 176
cerebrum in ſyl. 177
cerimoniæ in ſyl. 162
cerimoniæ vnde 162
ceritis 119
ceritus vnde 57
ceſelli error 54
chartaginienſis ſex ſyllabatum 15
chelis in ſignificato 188
cherilus 9
chelydrus in ſyl. 176
chelidonia in ſyl. 176
chem 150
chiragra in ſyl. 176
chorea in ſyl. 177
chorus liricus 5
Chriſto.Lādini error 101
chir in compoſit. 48
cicero arguitur 116
Cicero oratorum achilles 11
cieo cies 56
ciceronis locus 139
cillenii error 81.93
cinna 7
cio cis 56
cipirus in ſyl. 176
citus in ſyl. 163
circuitus eloquendi 66
clandeſtinus 125
claros in ſignificato 198
claſſici poetæ 58
claudianus 6.8
claudiani locus 54.108
claud.a vitio defenſus 153
claudianus, & Sidoni⁹ nō coæui 31
claudius appius 31

claudius appius, Z, damnat 24
climacotum carmen. 198
climax figura 63
cloris 99
coiux 139
colobum carmen 197
coloſſum carmen 197
coloſſenſes qui 96
colon in metro 19
columella 8
colus in ſignificato 187
coma 18
conræ 4
comœdia 4
comœdia vnde 4
comœdię materia 4
comici poetæ 4
comici ſaltatores 4
commentatores Vergilii 135
commentarios in Priap. compoſui 83
commeſſatio 97
compoſita quædam a ſimplicibus diſſona 47
compoſitio 18.193
commune metrum 17
con in ſyl. 34
concitus in ſyl. 163
cõditus in ſignificato. 190
cõditio in ſignificato. 190
conditio 16
concatenatum Ouidii opus 34
concinatorum error. 115
coniuncta ſcanſio 59
coniux 158
conon ſamius 98
con præpoſitio 46
conopeum 98
conopeum in ſyllaba 177
connubium in ſyllaba 173
conſonantes 2
conſonãs quæq; dimidiũ tempus habet 30
cõſtãtini fanẽſis error. 54
contra grammatiſtas. 121
contra impreſſores 33
contra phineum 10
contra Donatum 11
contra diomedẽ beda. 46
contudit in ſyllaba 176
conuicium vnde 120
cõuicium p, c, nõ p, t, l. 129
cor, in ſyllaba 100
coralium in ſyl. 177.163
cornelius tacitus emaculatus 109
cornelii ſeueri laus 5
corollarium 200
cornificius 7
cornutus 7
correſpõdens verſus. 199
coſira in ſyllaba 163
corynnæ duæ 265
cothon 135
cothurnus tragici 5
cocyto 94
crates. 5

crathis in ſyllaba 163
cratinus 5
cratos in compoſit. 48
creatura in ſyllaba 176
crementum quid 66
crepida in ſylaba 122. 162
creta in ſyllaba 163
creta in ſignificato 187
criticus in ſyllaba 183
cucuma. 87
cuculus in ſyllaba 177
cui biſyllabum 25
cui ex duob⁹breuibus. 25
cui indifferens 148.115
cui in ſyllaba 186
cuicunq; in ſyllaba 57
cui literarum inuentio referatur 2
cui monoſyllabum 25
cui monoſyllabum, quam uocalem habeat 25
cui vltima breui 25
cuius inuentum poetica. 3
culex maronianus 102
cupreſſus in ſyllaba 162
curetes in ſyllaba 162
curullis vnde 49
cur ſiue interrogatiōe. 153
curtii non ſunt quæ inueniuntur epiſtolæ 109
cyane in ſyllaba 176
cianæ in ſyllaba 177
cibele in ſyllaba 177
cyclas in ſyllaba 162
cyclia 6
cyclops in ſyllaba 163
cydon in ſyllaba 163
cygnus in ſyllaba 162
cynœdologi 5
cyprus in ſyllaba. 162.172
cytherea īſylaba 176.177

D

D, quomodo ꝓfertur. 20
d, terminata 146.200
δ, pro, t. 117
daca dacæ 70
dacus daci 70
dactylica ratio 16
dactyli populi 15
dactylus 172.12
dactyli ſedes 60
dactyli quando in heroico 62
damaſus 8
dantes florentinus 89
daphne in ſyllaba 163
darius in ſyllaba 163. 177
dauid 17
dauidus 17
dauidis in ſyllaba 177
daunius dux 12
de. de. 45
de caſche maſticos 21
de caſtichon 199
decoris in ſyllaba 178
decoro in ſyllaba 178
decorus in ſyllaba 178
dehinc 24

deinceps 24
deinde 24
delphin 125
delphinus 125
de Macro quid ſentiã. 83
demos 82
democrit⁹ in ſyllaba. 277
denarius in ſyllaba 177
denus vnde 7
deois 237
deorſim in ſyllaba. 14. 163
depoſitio 20
de præpoſitio 46
de prudẽtio qd ſentiã 74
deriuatio 139
diana in ſyllaba 163
diaſtema penult. breui. 115
dicax vnde 50
dicat⁹ Mercurio troche⁹ 13
dicel iſtæ 5
dico in ſignificato 178
dicarcheus in ſyllaba. 163
dicolos 199
dictio ex ſyllabis 37
didaſcalice 5
didius in ſyllaba 163
diæreſis 40
differentiæ metrorũ. 197
diomedetus 3
dinacium puer 150
diodorus emaculatus. 135
diois 137
δίω 137
diomedes reſtitutus 13
diomedi aduerſor. 29. 96
diomedes ne quaquam intellectus 35
diomedes defenditur. 35
dipodia 17
diphthongus 41
diphthongus vnde 41
diphthongus in vocatiuo permanet 44
diphthongus breuis ſequente vocali 51
di, præpoſitio 45
diræ 200
diſciplina in ſyllaba. 177
diſertus vnde 50
diſiuncta ſcanſio 59
diſpar in ſyllaba 186
diſtichorum in Ouidium opus noſtrum 3
diſtichon 199
diſtrophos 199
dithyrambica 6
diuerſitas ſyllabarum. 39
diuiſa ſcanſio 59
dixeuſis 40
dixi quod ſenſi, non ꝙ cõtendam 149
dodoneæ pelues. 95. 106
dolon in ſyllaba 164
dolopes in ſyllaba 177
dolichouron carmen. 197
dominicus Stamera 62
domitius marſus 10
domitius phœnix frater meus 17
domitius emaculatus 72

domitii in Virgili.an fine gloſſæ 72
domitii error. 75. 78. 81. 82. 86. 113. 131
domitii incuria 84. 98. 109. 137
donati errores duo 77
donatus arguitur 27
donatus defenſus 93
donati an in Virgi. ſint cõmentarii 138
donati regula 22
donatus arguitur. 22. 28. 92 40. 108
donatus emendatus 139
donatus emaculatus 85. 139. 158
donicum 143
doros in cõpoſitione. 48
dorſenus 8
doryclus in ſyl. 177
drammatice 3
drammatice ſpecies 3
duces in ſignificato 188
duo, ii, abiſciuntur 58. 188
duos modos addo 159
dupla ratio in pede 16

E

E, 22
E, quomodo modo profertur 22
e, ſubdit, & præit 22
e, præpoſitio 45
e, in nominis cremẽto. 66
e, in verbi cremento 67
e, terminabat genitiuᵒ qntæ. 145
eadem in ſyl. 178
ebur in ſyl. 164
eccleſia 118
echion in ſyl. 164
eclipſis 59
ectaſis 39. 201
ecthlipſis 59. 201
edonis in ſyl. 178
egnatius 8
ego in ſyl. 186
ehu 40
ei 45
eia in ſyl. 185
ei, diuiditur 45
ei, pro i, 41
ei, pronomen 25
ei, finita 149
electrum in ſyl. 164
elegia 199
elegiaca 5
elementum in litera 22
elementum literarum. 38
elementum ſyllabarũ. 38
elementum vnde 81
elogium 100
eminentia 66
emperiobolũ carmen. 296
enneamemeris 19
ennius ſine arte 9
ennii locus 126
ennii ſtercus 11

endecaſyllabum 190
eodem in ſyllaba 178
eous in ſyllaba 164
epenthesis 201
epi.in compoſi. 48
epica 5
epicœdium 200
epic⁹heroicus dicitur 62
epigramma 199
epigrammatographa 6
epigramma nullum cultū latinum 6.9
epimen des cretenſis 3
epod.cū pentametrū 64
epopœi 5
epos 6
epiſtolæ non ſunt quæ di cuntur curtii 109
epiſynalepha 201
epitetarta ratio 16
epithalamium 200
epithalamiographa 6
epitaphium 200
epitrita ratio. i3. i3.3.i3.i6
epodon 200
epodium 200
equicolus in ſyl. i64
ergo in ſyl. i86
er,finita i53
errores aliorum non ſem per taxo 74
error publicus elimina tus 29
eroticum i00
eriphyle in ſyl. i64
erythreus in ſyllaba i78
es i9i.i94
euandri mater 20
euangelii locus III
euchariſticon 200
eu,diphthon.in accuſatiuo a noie eus diph.44
eu,non abiicitur ſequente vocali 49
euphemia ſecunda breui iiſ
euripides in ſyl. i78
euxinus in ſyl. i78
exceſſus 66
excitus in ſyl. i64
execror in ſyl. i78
exegematice 5
exemplum i60
exemplo melius notę, quam regulas ſyllabæ. ii6.ſi.III (22
ex gellio verba enarrata.
ex gellio Plauti loc⁹. i04
exodi i32
exodium i32
exſilium i58
exul i58

F

F,quomodo ꝓfertur. 20
f,litera 24
fabius luculus 8
fabula anima poematis.i0
fabri in ſyllaba i64

fabrico in ſyllaba 164
fabrilis in ſyllaba 164
fac in ſyllaba 185
factuſt 59
factoſt 180
facul 149
fames famei 45
famul 144
fatuus vnde 50
fauſtus 9
fauſtinus cynthius præceptor meus 140
felix ſine diphthongo. 41
feralis vnde 50
fere aduerbium in ſyl. 185
feſtum pom. miror 93
fibræ in ſyllaba 164
ficedula in ſyllaba 178
fictionum cortex 178
fidei media longa 54
fides vnde 50
fidennæ in ſyllaba 164
fidius 89
fieri prima longa 50
fieri in ſyllaba 164
figura 16.19
figuræ maiores & minores 20
figuræ poeti ſeruiunt. 65
fio in ſyllaba 50
flatilis, h, litera 34
flabellum in ſyllaba 164
flaccus Tibullus 7
florus mox flaurus 27
focale in ſyllaba 164
fœdus 128
fomentum vnde 50
fomes vnde 50
fortuitus in ſyllaba 17
fortunatus. 8
fortunatianum miror. 18
franciſco nigro non hæreo 17.67
franciſci nigri error 66.81 83. 86. 87. 96.100.101. 103.119
fretum in ſignificato. 188
frons frondis 98
fruſtra 143
fruſtra in ſyllaba 185
fucus in ſyllaba 164
fugere in ſyllaba 188
fugit in ſyllaba 188
fulgentii locus 91
fulica vnde 102

G

G, quomodo ꝓfertur. 22
g, literæ inuentor 29
g, in principio dictionis cum, u, ſequente vocali non inuenitur 29
g, pro, x, 35
galbius baſſus 7
galilæa in ſyl. 17
gallinon eſt quod reperitur fragmentum 48. 79.113
gallus 7
ganeo in ſyllaba 165
gaudet triſyllabum 138

gaza

ganeo in ſyl. 160
gaudet triſyllabum 139
gaza prima breui 160
gebenne in ſyl. 165
geminis rutilius 7
gentiliacon 200
geneos locus 36
genos in compoſitio. 48
genitiuus in duo ii. 25
genuí vnde 50
genus in metro 18
geometer in ſyl. 165
georgica 6
geographũ Vergi. opus. 6
georgius Valla mãcus. 14
geor. valle error 93. 107. 142. 33. 34. 42. 44. 81. 166. 142. 150. 155. 148
georgio Vallæ nõ hęreo. 40. 45. 71. 155
geor. Valla defenditur. 52
georgii Merulę error. 173 94. 102. 114. 119. 134. 132. 119. 114. 130. 71. 179
gerundia in o 152
gerionis in ſyl. 179
getes in ſyl. 165
getulicus 7
getulus in ſyl. 164. 179
gildas poeta 138
gliconicum carmen 165
glutinor in ſyl. 165
gotus in ſyl. 165
gradiuus vnde 14
gradiuus in ſyl. 165
græcũ lexicon corrige. 114
grammaticorũ fulmen. 16
grãma. auriga, & lux 25. 85
grammaticos quidam pugno percuſſus 9
grãmaticorũ incuria. 149
grãmatiſta. error. 189 140
grammatocyphones 141
gratia in heroico 62
grauidum carmen 192
grauis correptus 106
gryphi 95
gyges in ſyl. 165

H

H, flatilis litera 29
h, quomodo ꝓfertur 24
h, græca vocalis 194
h, 29
h, non abiicitur ſequente vocalis 59
h, quare non eſt litera 29
h, in fine 192
h, patibularis 147
hannibalis in ſyl. 108
hannibalis pe. longa 108
hara auis 75
hara ſtabulum 75
hariolus vnde 75
harmonia inſtrumentalis, & vocalis 21
harmonia 21
harmonia in cœleſtibus terrenſiſq; rebus 3
haruſpex vnde 75
hebrus in ſyl. 166

hecatō in cōpoſitione 48
hei interiectio 28
heic pro hic 144
helleborus 112
helias i ſyl 178 heluil 150
henuchronos quæq; conſonans 28
hemiſtichiū 198 hena. 8
heptememeris 19
hercule aduerbium 147
herculis magiſtri 2
hereſis in ſyl. 166
hermolai barbari opi. 131
hermo.bar.decipitur 130
hermo.ſidoniū arguit 98
hermoneus 4
heroica 5
heroici nomina 62
heroicum 60
heroicum vnde 18
heroicus in ſyllaba 179
heroicum apollini debemus 62
heroici quare pes vltimus biſyllabus 21
herous in ſyl. 179
heſiodi corpus 9
heſiodus 2
heſiodi interfectores 9
heteroplici pedes 13
heu 43 hexametrū 60
hexametrum vnde 64
hexametri quot ſyllabę & tempora 60.61
hexam.retrogradum 62
hexame.&pentame.retrogradiuntur 60.65
hexaſticon 221
hexaſtrophos 214
hiacinthu s quadriſyl. 68
hiacynthinus color 127
hic in ſyllaba 184
hic in ſignificato 19
hic nunc antiqui heic 154
hiero 9
hieronymo non audio 81
hieronymus claritius 153
hinulus in ſyl. 166
hiper in compo. 48
hippo 39 hipponax 6
hiporhythmū carmen 198
hiſtoria 3 hiſtorice 5
hiſtoricus poeta 10
hoc in ſyl. 144
homero mulier 4
homerus defenſus 60
homerus 2
homerocento 199
homer⁹ ingeniorū fons 8
horatius 4.7
horatius emaculatus 143
hora.a vitio defenſus 115
horatii locus 130.64.79
hullæ literæ 30
huic biſyllabum 26
huic monoſylla. 26
huic pronomen 26
humenus vnde 47
hydrus in ſyl. 166
hyle in ſyl. 16

hymen in ſyl. 166
hyperbole 66
hypercatalectica 26
hyper in compoſit. 48
hypermeter verſus. 198
hyſaias 17

I

I apud grecos vocalis ſem i per 24
i i pro ei 54
i, inter duas vocales 24
ii duo in genitiuo 45
i, in compoſitis 25
i, duplex in vnum 24.25
i, vocalis aliquando conſonans 24
i, in nominis cremento. 66
i, in verbi cremento 67
i, quomodo profertur. 22
i, in compoſitione 57
ii duo abiiciuntur. 22
i, & u, ſubditæ 23
i, vocalis 27
i, quando conſonans 22
i, in e, verſum breuiat. 105
i, & u, 206
i, modo ſimplex modo duplex 25
iam 56
iacobum cruciū miror. 70
iacobo ſētino reclamo. 62
iambographa 6
iambus 12
iambe puella 12
iambica ratio 16
iambicum dimetrum. 195
iambicum ſenarium 195
iāo parhaſio nō hęreo. 81
ian⁹ parhaſ. deficit. 50.108
ian. parrhaſ. & Quintiani diſſenſio 51
ibi in ſyl. 186
ibidem in ſyl. 184
ibis quæ auis 87
ichneumon in ſyl. 166
idem in ſignificato 188
idolatra 133
ie ne ideſt ire 27
ignitus apud claſſicos. 131
ii pro ei 41
il finita 157
illibarum carmen 198
illionea in ſyl. 179
ilithya in ſyl. 166.179
illius in ſyl. 179
illo pro illi 139
illuſio 65
ilyſſus in ſyl. 166
imago pro vagina 71
imbecillis in ſyl. 179
impiorū error. 55.118.149
in 46.46
inciſio 65
ingenue fateor 30
ingeniorum ingenium Naſo 23
in heroico qn̄ dactyli 71
in heroico quando ſpondei 71
in, in ſyllaba 32

in indoctos ſacerdotes.32 55.117.130
iniugum carmen 198
inquim⁹ media breui.154
inquies 154
in rio verba non ſunt meditatiua 140
inſidiæ vnde 122
inſtrumentum 128
inſtrumēti veteris loc⁹.128
integra in ſyl. 179
intercalare carmen 198
interpoſitio. 66
inter priſcianū & aliū conciliationem remitti. 55
interiectio in a.144.in e. 147.in,i.149.in,o.152
interiectio vna in,as 153
interpoſitum carmen.108
inter ſeruium & Ouidium conciliatio 52
inuerſio 66
io.Boccacii error 80
io.Boccatius 16
ioannes in ſyl. 28
ioannes Paſtranenſis incuria. 45.56.94.131.129
io.paſtrani error 56.69. 85.96.127
ioan.in ſignificato 188
io.in ſyl. 166
iob 17 iobus 17
iota pumilio 27
iota vocalis apud græcos ſemper 27
ioſephus 116
ioſippus 116
ioſeph.in ſyl. 179
ipſius in ſyl. 180
ir finita 153
irrefragabilis vates 4
ironia 65
is in fine 147.191.194
iſans 3
iſapis 113.116
iſodorus damnatur 54
iſodori error 79.94
iſochronum carmen. 197
iſrael in ſyl. 179
iſtius in ſyl. 180
ita.143 ita affirmātis.143
italus in ſyl. 166
italia in ſyl. 166.179
ityphalii 5
itus in ſyl. 182
iucundus 49
iucundus vnde 94
iudicio aliorū remitto.160
iugerum vnde 49
iugis in ſignificato 18
iumentum vnde 102
iunctura in metro 18
iuniani error 102.119
iunices 102
iunior vnde 102
iuppiter mundi anima 2
iuppiter lapideus 10
iuſtitia per.t.nō per,c.129
iuuenalis 8
iuuenalis laus 4

iuuena.ſatyricis melior.4.
iuuenalis loc⁹.73.94 99 132.143.143.106.113.
iuue.emaculat⁹ 86.96.87 94.94.130.138.52.104
iuuenalis defenſus. 53.71. 71.104.119.125.135
iuuenalem miror 104
iuuenalis carmen duplici-ter lego 8.89
iuuencus poeta 8
iuuencus nō audiēdus. 69
iuuit in ſyl. 166

K

K. 34
K.apud græcos. q. apud nos 22
K.quomodo ꝓfertur. 21
K.&.q.ſuperuacae 21

L

L.quomodo ꝓfertur. 23
l,ſuſpenſum notat 31
l.in fine 112
l.&.r. liquidæ 30
laberius 7
labith 148
labicum in ſyl. 167
labor in ſignificato. 188
labrum in ſyl. 166
lac in ſyl. 185
laconiſmos. 200
lactantius 9
laganum in ſyl. 69
lagarus verſus 197
lagoides verſus 197
landini error 143.79.106
landinius artis expers metricæ 106
lapathes in ſyl. 159
larth 148
larthenianum 149
laruaris quadriſyl. 27
laterna vnde 50
latinum epigramma nullum cultum 6
latitudo in litera 22
laurea 8
laurēt. val. dānatur. 134. & idem defenditur 77
lauinum in ſyl. 166
lauo lauis 54
laus in verſu 3
laxus verſus 197
leges in ſignificato. 188
leliſphagus 127
lego in ſignificato 188
leno poetarū catullus. 7
leoninus verſus 199
leuis in ſignificato 188
leuo in ſignificato 188
lexicon græcū corrige. 115
lexici auctoris error. 28
liber in ſignificato 188
licentius 8
licentia poetica. 9
licinius 7
licinius caluus 7
lilybæum 90
lynceus primo ſyllabarū formas ſeruat 38

lyceus ſtatua honorat⁹. 38
lino in ſignificato 188
linus 61
liquefacio in ſyl. 180
liquidæ cum mutis in ſcanſione 30
liquidus in ſyl. 167
lira 128 lituus. 93
littius 99
literarum numerus 21
literarum nomina in a, in ſyl. 137. 143
liuius andronicus 7
liuium adeunt barbari. 64
locus ex auſonio 86
longitudo in litera 22
longus verſus 60
loquutio per q. 99
loth 148
lotium vnde 49
lucanus 7
lucanus defenſus 70. 106
lucanus emaculatus 7. 74. 78. 110
lucanus allucinator 99
lucani locus 161
lucerna vnde 49
luceres in ſyl. 166
lucillius 7
lucillii locus 49. 126
lucius plotius 9
lucretius emẽdatus. 117
lucretii locus 128
lucretius 7
lucinus in ſyl, 166
lucrum in ſyl. 165
lucullus fabius 7
ludibrium in ſyl. 180
lugubris in ſyl. 180
luteſco 103
lychas i ſyl. 167. lyce⁹. 53
lyce⁹ i ſyl. 167. lycius. 53
lycos in compoſi. 48
lyra in ſignificato 88
lyrica ſpecies 5
lyrici qui & muſici 6
lyrici poetæ 6
lyricus chorus 5

M

M, quomodo ꝓfertur. 20
m, terminata 149
m, liquida 32
m, q̃ta ſit ſcitu difficile. 62
macedo in ſyl. 180
macer 7
macer qualis 90
macero in ſyl. 167
mache in compoſit. 48
macius 7
macroſceium carmẽ. 197
macrocolon carmen. 199
maffeus vegius 8
magnes poeta 4
magnitudo. 17 maria. 24
malacoidum carmen. 197
malea in ſyl. 180
maleuolus 147
mallius qui & manilius. 8
malum in ſignificato. 188
manilla vnde 52

mamurius in ſyl. 180
mancinellus errat 89.
93.104.112.150
mater in ſyl. 167
manes in ſignificato. 188
manilius romanus 68
manus vnde 58
marcellū nō admitto. 120
marcellianus 114
m. Varro nimis anxiæ ob
ſeruat 59
maria in ſyl. 54
m. Fuluius 3
margaritum 130
margarita 130
marius ſeruius non mau-
rus 23
marini becichemi error.
marſus fallitur.104. (76
marullus 8
marullus excuſatur 117
maruli laus 81
martialis 8
martialis locus 147
martianus capella 8
martian.capel.emacula-
tus 121.146
maſculini gn̄is in um. 150
maſſylia in ſignificato.190
matheſis in ſyl. 180
matricida in ſyl. 180
matrōa in ſignificato. 190
maturantius male ſentit.
39.45.47.69.73.76.
112
maturantii incuria.50.67.
91.113.113.154
maximianus 48
mecœnas 8
mediaſtinus 129
mediolanium quinque ſyl
labarum 134
medius fidius 89
mediacus.90 medi⁹.134
melica poetica 2
melica 5
melici poetæ 2
melodici poetæ 2
melopius 2
melopes ſappho 2
melos in ſyl. 167
memor poeta 3
menander 9
menſio.17 menſura.20
mœotis in ſyl. 167
merus rarum 166
meſſalla de.5.librum cō-
poſuit 36
meſana in ſyl. 167
metaciſmus 149.49
metaphora 58
metamorphoſis 200
metamorphoſis Ouidii
concatenatum opus. 3
metaplaſmus 201
metatheſis 202
metis in ſignificato 189
metonomia 5
metrum bioticum cōmu-
ne & poeticum 17.18

metrum quid 17
metri origo 17
metrica quid ab arte diffe-rat poetica 11
metrorum genera 18
metri accidentia 18
metrobaſis fratris mei 62
michael penul.longa 55
mi blandiėtis aduerbiũ40
mihi in ſyl. 186
micte 3
miletum in ſyl. 167
migro in ſyl. 167
mimi 5
mimographi 5
mimologi 5
mimus 4
mimus vnde 4
mi pro mihi 40
miuron 197
mixta ſcanſio 59
mna monoſylla. 142
mobilis vnde 51
modeſtini argumēta i Ver-gil. 42
modo in ſignificato 191
molif ĩ ſignificato.188.190
menœda 6
monocolos 200
monoſtichon 198
monos in compoſi. 48
monoſchemaſticos 19
monoſyllabum 200
monoſyllaborum priuile-gium 147
montanus 7
monychus vnde 50
mortuaria loqui 40
moſes 17.128
moyſes 128
mugil 101
mugilis 101
mulierum opus cōpoſui93
mulieris penul.breui. 117
multi decipiuntur 42.78
multiplex in ſyllaba 180
municipalem habere 121
muſæ vnde 1
muſici poetęqui & lyrici 6
muſtella vnde 81
mutæ nouem 28
mutilu carmen 197
multo in ſyl. 167
muthul 103
mydas rex 64

N

N.quomodo profertur 23
n.in fine 194
ν.ante.τ.apud græcos 121
n.colliſionem non patitur 32 51
n.liquida 12
nabatheus in ſyl. 180
nabuchadenoſorus 128
næ 147
neuius 7
nænia 6
nigid 145
naiades in ſyl. 26
nato in ſignificato 186

nato vnde 52
nutrix in ſyl. 168
ne 191
nemeæa 111
nemæus 111
nemeſianus 7
nemeſiā carmē cultum 42
neotericos non taxo 45
nequam vnde 52
nereides in ſyl. 180
nereine in ſyl. 168.179
neſcis in ſyl. 186
neſtor contra Georgiū vallam 52.& conrra Sulpitium. 31
neſtoris incuria 34.52.49.94.108.129.132
neſtor fallit. 52.126.125.130
nice 88
nico. ferreti error.31.35.56 73.77.87.115.120.139.
nicolai ſipontini error 76 199
nicoſtrata 22
nigidii uerba enarrata 22
ninguidus 135
ninguis 135
niſi in ſignificato 186
niſi in ſyl. 189
nitens in ſignificato 189
nomen in a.142.in.c. 144 in e 145.in in 151.in on. 151. in o.151. in as. 153. in es.153.in is.154.in os 155.in us.156
nonii marcelli error 93
nonius defenſus 81
nonus vnde 52
notandum eſt 70.115
nonius 7
nullibi non iuuenitur 120
nullum in ns græcum nomen 85
numeri 18
numa pōpili⁹ ariolator 14
numerus ſyllabarum 16
numerus in ſyl. 40
numicius in ſyl. 180
nuſquā non nullibi dr̄ 120

O

O: quomodo ꝓfertur 34
o.& a principes 24
o. 194
o.in a uertitur 27
o.anularis 27
o in nominis & verbi cremento 67.67
o finita 399
o in compoſitione 57
ob 46 obelus. 132
obex in ſyl. 168
oblitus in ſignificato 196
obſequiū ante terentiū 116
occidit in ſignificato 196
oculus vnde 48
octaſtichon 99
odium vnde 48
ode 132
oe pro u 43
oe pro i 43

œ aliquãdo diuiditur. 43
œnorius in ſyl. 138
œ in ſyl. 158 oi in œ. 43
oleo cum ablatiuo 96
olanum 133
olenus poeta primus 2
omaſum vnde 48
omnes non videre 89
omne in barbariam ſtudiũ cadit 37
omnibus reclamo 64
omnibus defenditur. 127
omniboni error. 123. 14. 19
opis in ſignificato 199
oppianus 9
oppidum vnde 98
or in os. 153 or finita 153
ora in ſignificato 189
oracula verſu edita 18
oracula in proſa 18
orator vernaculus 9
oratio ex dictionibus. 37
orationes compoſui 17
ordo 22
orichalcum in ſyl. 181
orion in ſyl. 168
orionis in ſyl. 181
orius ſamius 3
orpheus 2. 9
orpheus opus noſtrum. 2
os in fine 194. 191
oſculũ pro paruo ore. 87
oſi vna dictio 100
ou pro u, 41
ouare vnde 27
ouidius 7. 23
ouidii ſepulchrum 9
ouidi⁹ vellicatus & defenſus 96. 11. 42. 53. 84
ouidi⁹ emaculatus. 25. 52. 54. 60. 72. 83. 84. 86. 92. 114. 137. 156. 157
ouidii opus priapearũ. 27
ouidii loc⁹. 53. 72. 111 140 141. 141. 145
ouidii an ſit philomẽa 199

P

P, quomodo ꝓfertur 24
p finita 153. 194
pacuuius 7
pacificus 8
pachynus in ſyl. 169. 181
palatium in ſyl. 170
palladius 9
palliata 5
palus in ſyllaba 187. 189
palus in ſignificato 198
pamphilus ſaxus 190
panegyris 200
panegyricus 200
pangrãmatũ carmen. 200
papię nõ hæreo. 23. 81. 98
papia lex 74
paraclit⁹ & paraclytus. 150
paracletus 130
paragoge 201
parecbaſis 199
parentheſis 58. 66. 201
parerę in ſignificato 190
paret in ſignificato 189

parnaſius in ſyl. 111.181
paroemon 63
parricida in ſyl. 180
participiū in a.143 i e.146
in,i.148.in,o.152.in as.
155.in es.154 in is.155.
in os.156.in us.157
paſſienus 11
paſtorium ludicrum 2
patroclus in ſyl. 181
pauli locus 95.&.96
paulinus 8
paulini loc⁹ex auſonio.118
pauli marſi error 44
pax aduerbium 81
pedes biſyllabi14.triſylla.
12.quadriſylla. 12
pentaſyl.14 hexaſyl. 12
pedes heteroplici 12
pedum accidentia 15
pedor vnde 52
pegnium puer 150
peleus biſyl. 82
pentametrum vnde 64
pentametrum epodicū64
pentam.inuentor 64
pēta.dupliciter ſcādiť 64
pēt.quot ſyllabę & tpa64
penta.& hexa.ſimul retro
gradiuntur 59
penultia heroici breuis. 31
pentaſtrophos 199
pentaſchematicos 20
pentememeris 18
peplum in ſyl. 169
peqnia 34
perdelyrus 136
peregrinus in ſyl. 181
perhiegeſis nō ē priſc.57
perioche 200
periodicum carmen 121
periphraſis 66
periodus 18
perſius 7
perſius emaculatus 144
perſoma 36
perizoma 36
perſonarum uſus 4
perſona ſubſtātiuum.134
perſona quare mediā lon
petrarcha 8.9 (gat.133
petri heliæ error 140
petronius 8
petrum crinitum non ad-
mitto 15
petus vnde 48
ph quid ſonat 33
phœacius in ſyl. 197
phagos in compoſit. 48
phalacium carmen. 201
phalecus in ſyl. 182
pharaon in ſyl. 181
phariſeus in ſyl. 181
pharſalia in ſyl. 181
phemonoe 2
phenius. 3
phereclus in ſyl. 181
phia.42 phidias i ſyl.103
philelphus 6
philemon 5

philestion 5
phi. Ber. male allegat. i54
philip. Beroaldus non admitto 49.io4.i37
philobius iio
philoctetes in ſyl. i68
philomēa an ſit Oui. 70
philos in cōpoſitioue. 48
philoſophia poetica 1
philoſophorum philoſophus 1
phocæ regula i56
phocæ reclamatio i52
phœniceus in ſyl. i81
phroneſis in ſyl. i81
phrinicus 4
phthongus 44
phul ii9
phylira in ſignificato i89
phyſicus in ſyl. i68
pila in ſignificato 20i
pilo in ſignificato 94
pilatus in ſyl. i68
pindarus auſonius 9
pindarus græcus 6
pituita in ſyl. i69
placet in ſignificato i89
plaga in ſignificato i89
plagiarius vnde 55
planipes. 5 planus. 5
platea in ſyl. i8i
plato poeta 4
plato poetarum 9
plato ſophronem ſub capite tenebat 5
platinæ error 78
plauti locus io4
plautus 7
plauti verba 37
plauti argumenta nomen fabulæ continent 36
plautus fallitur 99
plauti error io3
pleiades ſeptem tragici. 4
pleiades in ſyl. 26
pleonaſmos 63.20i
pleureſis in ſyl. i82
plinius emaculatus iio
plinii loci duo iii
plotius 8
podagra in ſyl. i8i
poema 3
poema cuius intentum 3
poeſis 3
poeſis genera 3
poetica philoſophia 1
poetæ morum magiſtri. 1
poetica vnde i
poetæ oībus antiqores. i
poetica melica 2
poetæ melici & melodici 2
poetices origo 2
poetę primus 3
poeticus diffinitio 3
poetica. i. 3 poetria 3
poetica licentia io
poetæ comici 4
poeta quis io
poeta omniſcius io

poeta diuin⁹ & ſanct⁹. io
poetæ officium io
poeta proſaicus io
poeta hiſtoricus io
poeticum metrum i8
poetæ contempti 3
poeticam quis auxerit 2
poetices latinæ ſpecies 3
poetica nō facili habet.3
poetica omnes conſcientias continet 3
poetæ qui 5
poetę lyrici q & muſici. 6
poetarum leno catullus 7
poetæ ab Alex.amati 8
poeta ſolus ſapiens io
poetæ quantum amati. 8
poetæ claſſici 58
poetæ rancidi 58
poetæ vtuntur figuris.66
poetæ quod multorū eſt dant vni 52
poly in compoſitiōe. 48
polycletus in ſyl. i69
polypus in ſyl. i69
polydamas in ſyl. i69
polymnia in ſyl. i82
politianus. 8
politianum in ſyllabis admitto. io3
politian.falitur. 8i
politian⁹ a me diſſētit.i64
pompeius 27
pōpei⁹ donati iterpres.28
pomponi⁹ emaculatus. 38
pomponius 7
pōpōi⁹ mela defēdit. 77
pontanus 8
pontano non hæreo I32
pontici error 77
poples in ſyllaba i80
populus in ſignificato i89
porſena in ſyllaba i8i
poſitio quare longam faciat ſyllabam 30
poſitio quot modis fit 46
poſiui a pono 56
poſtea in ſyllaba I4I
poteſtas literarum 22
poteſtur 8I
potui vnde 49
præ 45
præputium in ſyllaba IOI
præhenſus 35
prętextę 5
prætextis qui vtantur 5
prętеritum biſyllaba 55.& geminatum 56
prętеrita in imus 57
praſinus color i27
pratynas 5
priapearū opus Ouidii 28
priſciani regula 25.5i.55.87.io6.i6.i33.i40.i56
priſciani error 25 32.56
priſcian⁹ defenſus. ii4.i2i
priſcianus emaculatus. iii
priſcianus inconſtans 56 & idē cōtra Seruiū 85
priſcian⁹ nō eſt Perhiege-

ſis,nec accētū opus.118
pro 46
proba Falconia 9
probi opus morum 78
probum miror 32
pb⁹a diomede diſſētit.39
pbi reglā. 98.124.129.150
probum nō admitto. 158
procephalum carmen. 14
procelium carmen 228
procuro in ſyllaba 169
prodinunt 132
profectus in ſyllaba 169
profundo in ſyl'aba. 169
progne in ſyllaba 168
proinde in ſcanſione 27
prolatio literarum 23
pro ſe ipſo 68
promōtoriū in ſyllaba.181
pro Ouidio 64
propago i ſignificato.189
propago in ſyllaba 169
proparalepſis 201
propino in ſyllaba 169
propello in ſyllaba 169
propempticon 200
propertius 200
ꝓptii dfenſū carmē.154
pro poetis 8
propertii locus 90
propertius excultus 91
propontis in ſyllaba 168
proportio in pede 16
proſerpina in ſyllaba. 168
proſeuca.10 proſper.8
pro terentio 64
prothesis 200
protos in compoſit. 47
protrepticus 200
prouerbium 1
prouerbiū in loquaces. 95
pro Virgilio 64
prouethidas Atheniēſis. 3
prudentius 8
prudētius emaculatus.130
prudentii locus 84.135
prudentii error 24.44.
50.47.77.95.197.113
115.133
prudentius excuſatur.101.
ac idem defenditur. 25
prudentius qualis 14
prudentii locus 84
ptolemæus 98
pthiriaſis 92
public⁹ error eliminat⁹30
publius 7
puer æneus 95
pugilar in ſyllaba 168
pugil.in ſyllaba 169
pulex in ſyllaba 169
puluinare 176
pupa in ſyllaba 169
purpureus 141
puſus.103 puſa.103
puta in ſyl.aduerbiū. 143
puta ta tum 104
putreſco in ſyllaba 169
putris in ſyllaba 194
pyladis error 77.85.98

105.157
piladis incuria 57.79
pyladis cōtra Alexādrū ac
eiuſdem error 157
pyr in compoſit. 53
pyramus in ſignificato189
pyrene in ſyllaba 169
pireneus in ſyllaba 169
pyreneus 44
pyrrhus achilis filius 12
pithia Beo uates 3
pytho 93
pytis 93
Q.
Q litera 34
q.quomodo profertur 22
q, nil aliud eſt,q̄,c,&, u. 34.99
q.niſiduab⁹uocalib⁹ſequē tibus non inuenitur 34
q,ſine vocali 34
q,&,K,ſuperuacaneæ 22
q, apud nos,κ.apud græcos 22
q,præcedentē vocalē ambiguam facit 34
q,ſtos 23.31
qua ætate publice cœperi profiteri 111
qua ætate hoc opus compoſui 141
quadrupes in ſyllaba 190
qualitas in metro 18
quando in ſyllaba 187
quare cōis ſyllaba vni⁹ cū
dimidio tēporis eſt 34
quantum amati poetę fuerint 9
quare poſitio p̄cedētē longam faciat 21.31
qua in ſyllaba 186
quater vnde 51
quieſco,e,breui 24
quia 143
quibus a qui 155
quedam falluntur 86
quid de Macro ſentiam83
quid de prudentio 74
quid Nigidius de,n,litera ſenſerit 33
quintianus quādo laureatus 110
quintiani opera 2.7.17
17.18.30.34.47.63.63
quintianus quare nomen meum 100
quītiani āte me plures110
quingenta & ſeptuaginta metrorum genera 18
quis primo heroico uſus fuerit 61
quis de poetis ſcripſit 7
quis pro quibus 155
quis in ſyllaba 191
quis a quo 105
quomodo,i,poſitionē facit 24
quorundam error 123
quotidie unde 100
quotidie i ſyllaba 170.182

R

R,quomodo proferf. 23
r,liquida 31
r,cũ vocali pferebāt. 140
r,grauitatem ſignat heroi cam 31
r,canina litera 3
r,literæ inuentor 31
r,in fine 194
r,reſonat in verſu 62
rabirius 7
raphael Regius errat 53
raphael in ſyllaba 55
ratio in pede 16
re in compoſitione 46
recido in ſyllaba 170
reciprocum carmen 198
recurrens verſus 198
redimitus in ſyllaba 189
reduco in ſyllaba 170
reficio in ſyllaba 170
regula pulcherrima 105
regula 54.193
rei prima longa 54
reiicio in ſyllaba 170
relatus in ſyllaba 170
reliquus in ſyllaba 182
remus in ſignificato 189
reperit in ſyllaba 170
repulit in ſyllaba 170
reſina in ſyllaba 182
reſolutio 16
retro ſyllaba 170
retrogradum carmen. 198
retulit in ſyllaba 170
rhaſodiæ, 7
rhomnius Fannius 41
rhea in ſyllaba 170.185
rhythmus 200
rhynton. 5 rhyntonice. 5
robertus fallit 32.69.142
roberti error. 79.96.100
robertus allucinans 69
roberti 76
roboris in ſignificato. 90
roma 68
romphœa in ſyllaba 82
romulus quidam 26
romuli error 26
romulus a roma 102
roſcius Gallus 4
roſeus iu ſignificato 189
rubigo in ſyllaba 170
rumus 102
rumulus 102
rutilius in ſyllaba. 170.189
rutilius geminus 7
ryntonice 5
rynton 5

S

S,geminabatur 35
ſ,pro,r, 35 ſ,pro,t, 35
ſ,ſibilus non litera 29
ſ,non litera 34
ſ,colliditur 34
ſ,ſibilus 34
ſ,colliſa præcedens litera breuis 34
ſ,quare contortam figuram habet 34

ſ,cum

s, cũ uocali colliditur. 34
s, quomodo profertur. 23
s, apud nos aſpiratio græca 30
s, pro duabus, r, poſita. 31
s, in ſoluta oratione collidebatur 34
s, ſeq̃nte vocali abiicif. 34
s, liquida nunquam 34
s, ante, u 28
ſabinus 28
ſaducei in ſyllaba 171
ſaga in genere 189
ſagax vnde 51
ſaginatus 127
ſaleius 8
ſaltatores Tragici, comici, ſatyrici 4
ſauia 127
ſambuca in ſyllaba 183
ſapphicum metrum 198
ſappho melodes 2
ſapirus 74
ſapphyrus in ſyllaba 183
ſapis 74
ſardinia in ſyllaba 183
ſaſonis in ſyllaba 183
ſatricus in ſyllaba 191
ſaturnalitium 200
ſatyra 4
ſatyrographus 4
ſaxonis in ſyllaba 183
ſcamander in ſyllaba. 171
ſcanſio 21
ſcanſionum ſpecies 54
ſcatinia in ſyllaba 183
ſcauro non hæreo 11
ſcazon carmen 197.199
ſcitu pulchrum 24.39.53
ſcruta 103
ſcrutarius 104
ſcrupulum in ſyllaba. 178
ſcyros in ſyllaba 171
ſe præpoſitio 45
ſecundum carmen 197
ſecunda lectio apud Donatum quid 139
ſecunda in tertiam coniugationem venit. 68.186
ſectio 18
ſecius vnde 51
ſeculum vnde 52
ſecuri in ſignificato 189
ſedes vnde 51
ſedes in ſignificato 140
ſedigytus. 9 ſedulius. 9
ſedulius licentioſus 30
ſedulii error 24.549. 21.101.134.134
ſedulius excuſatur 123. 152.152
ſedum 14 144
ſemipes ſyllaba 40
ſemiquinaria 19
ſemiuocales ſex 28
ſenius 7
ſenarius verſus 62
ſeneca 7
ſenis in ſignificato 189
ſeorſum in verſus 24

ſeptimius 8
ſepulchrum quale 6
ſer, in nominatiuo. 75.85
ſera in ſyllaba 172
ſerapis in ſyllaba 183
ſerenus 8
ſerenus a vitio defenſus. 8.72.145
ſerenus declaratus 127
ſero aduerbium in ſyl. 186
ſero. 189. & ſeres in ſignificato 190
ſergi⁹ donati interp̄tes. 28
ſergius bis fallitur 37
ſerium vnde 49
ſerium virgilii opus 6
ſerpentinum carmen. 198
ſeruilius in ſyllaba 183
ſeruitus 87
ſeruitus in ſignificato. 190
ſeruii error 40.40.46. 56.73.96.142.157
ſerui⁹ mari⁹ non maur⁹. 24
ſerui⁹ emaculat⁹ 78.81.87
ſeruii locus 16.18.23.61. 135.194.85
ſeruium aduertito 19
ſeruium non admitto. 93
ſerui⁹ a ouidio diſſentit. 52 ac idem defenſus 75
ſeruii regula 42.46.52
ſeruii regula falſa 25
ſerus in ſyllaba 172
ſeſcupla ratio 16
ſeſquialtera ratio 16
ſeſquitertia, ſeſquiquarta, ſeſquiquinta ratio 16
ſet 145
ſet p, t, nō p, d, ſcribit. 145
ſetum 145
ſeuerinus excuſatur 58
ſibi i ſyllaba. 186. ſyllaba. 3
ſicanus in ſyllaba 182
ſicanus in ſyllaba. 171.182
ſicilia in ſil. 171
ſidonius in ſil. 183
ſidonius antipater 9
ſidonius apollinaris 8.28
ſidonius emendatus 130
ſidoni⁹ defenditur. 51.109
ſidoni locus. 74. ac eiuſdem error 31.115
ſidoni⁹ ab hermolao corrigitur. 28.86.192.98.132
ſidonius græcorum non ſtudioſus 198
ſigalion 88
ſignum 49
ſignum in ſyl. 172
ſilenus in ſil. 171. ſilius. 7
ſili⁹ emaculat⁹. 79.100.122
ſilius a vitio defenſus. 8. 94.80.96.126
ſilys 64
ſimilia in ſyl. 172
ſimonides 8.9
ſinapi ſinapis 148
ſinthenii error 74
ſinus in ſignificato 189
ſiphacis in ſyllaba 183

ſi qua in ſyl. 290
ſiquidem vnde 51
ſiſtema 19
ſiſtole 39.201
ſmaragdinus in ſyl. 184
ſmaragdus in ſyl. 173
locus comici 5
ſocrates in ſyl. 183
ſocraticus in ſyl. 183
ſoles in ſignificato 189
ſolopichium 105
ſolum in ſignificato 189
σῶμα 36
ſonorum carmen 198
ſophocles 9
ſophocles in ſyl. 183
ſophronis poema ſub ca-
pite platonis 5
ſopit⁹ in ſyl. 171 ſorix. 99
ſonorius 99
ſoterium 200
ſpadix 121
ſpectaculum in ſyl. 183
ſpecies poetices 3
ſpecies in metro 18
ſphecium carmen 197
ſphera in ſyl. 171
ſpiritus in ſyl. 39
ſpōdeus pes. 12. ac eius ſe
des 61
ſpondaizantes verſus. 60
ſpondaizare 25
ſpondei quando in heroi
co 62
ſpurius carbilius 29
ſt, ſyl. abſq; vocali. 22.36.38
ſt, ſilentium innuit 38
ſt, ante, l, ponebatur 77
ſtabilis vnde. 51. ſtati⁹. 8.9
ſtatii duo 75.76
ſtatii locus 43.75.78.
81.186.144
ſtipendium in ſyl. 171
ſtoa cur cognomē meū. 51
ſtlopus per, t, nō per, c. 99
ſtratos in compoſi. 48
ſtriges. 89. ſtrigis ĩ ſyl. 171
triglex 39
ſtrupum in ſyllaba 171
ſtymphalides in ſyl. 183
ſtyps. 61 ſub 46
ſuadeo in ſyl. 28
ſubito in ſignificato 190
ſuccius 7
ſudes in ſignificato 190
ſuetus in ſyl. 23
ſulpitius fallitur 42.69.
70.100.101.107.122.129
128.129.137.142.144
ſulpitius defenditur 49
ſulpitio ñ hęret neſtor. 57
ſulpitio error 69.74.
184.104.129.194
ſulpitii incuria. 49.69.194
198.128.152.154
ſumma petit liuor 104
ſumen vnde 15
ſumo, n, ſiplici ſcribit. 102
ſupbipartiens tertia rō. 16
ſuperiectio 68

ſuperlatio 68
ſupina biſyllaba 56
ſupina pluriſyllaba 57
ſupremus in ſyl. 171
ſuthul.103 ſutrius.8
ſycheus in ſyl. 168
ſyllabæ ex literis 37
ſyllaba quid 38
ſyllabæ quid conferãt. 38
ſyllaba vnde 38
ſyllabarum diuerſitas. 39
ſyllaba ſemipes 39
ſyllabæ auctoritate magis quàm regulis notę. 50. 51.119
ſyl.ꝗ cõſonãtes habet.38
ſyllabæ accidentia 38
ſyllabographorũ eror.50
ſyllanion ſtatuarius 68
ſylua quid 200
ſymphoneſis 21
ſynalœpha non ſemper fit 15.58
ſynalœpha primam vocalem adimit 42
ſynæreſis 40.59.201
ſyncopa 201
ſynereſim cõplexionem dicimus 44
ſynezeſis 59
ſyntereſis 117
ſyracuſæ in ſyllaba 183
ſyrpare.95 ſyrpus.95
ſyrus in ſyllaba 172
ſyzygia 16

T

T, quomodo ꝓfertur. 22
t, finita 165
t, ambiguum 35
t, in ſyl. 186
tabe in ſyl. 185
tabernariæ 5
tanais 74
tapinoſis 64
tantopodia 17
taurophagi 5
tauromintan⁹ in ſyl. 184
tegea.102 tegeæus.102
tegmeſſa in ſyl. 179
tegula vnde 51
telium carmen 198
telon 74
telos in compoſi. 48
temetum in ſyl. 165.184
tempus in pede 16
tempus atomum 39
temulentus in ſyl.96.177
tenor.i.accentus 39
tenthyta in ſyl. 184
tepefacio in ſyl. 184
terapneus in ſyl. 102
terentianus 8
terẽtianus defendit 144
Terentianus a ſeruio diſſentit 68
terentius Varro 7
terentius 9.69
terentii locus 81.95
terentius emendatus 139
teres carmen 198

termes 121
tethys in ſyl. 173
thales in ſyl. 173
thamyras 2
theca in compoſitione 48
theoādrotanatos qd 47
theoanabaſis, theoandro geniti, theoanaſteſis, theocriſis, quid 47.48
theocles 64
theſaurus ſine, n. 85
theſis in pede 15
theophanes 9
thetis in ſignificato 173
thermodon 132
thermodoon 123
thermodon in ſyl. 184
tetraſtophos 199
tetraſtichon 99
thymum in ſyl. 173
tibi in ſyl. 186
tibicen carmeu 57.198
tibullus' Flacus 7
tibullus 7
tibulli locus 93
ticida 8 ticinus 126
ticinus in ſyl. 183
tilia in ſyl. 173
tignum in ſyl. 94
timoteus in ſyl. 44
tinea in ſyl. 173
tintino 126
tintines 8.126
tituli operum plurimi. 1
titulus vnde 49
t. Liuius 7.9
t.meſis, non temeſis 65
togata 4
togati qui 4
torculare 153
torcular in ſyl. 140
tortelli⁹ male allegat. 184
tortelii incuria 30.55
tortellius decipitur 52. ac idem defenditur 132
tortelii erro 26.27.39.40 42.43.44. 51.52. 70. 88. 89. 102. 112. 121.124. 125.128.136
totius in ſyl. 183
totus vnde 47
trachyn carmen 19
tragœdiaſt 50
tragœdia 4
tragœdię ſubiectum 4
tragœdia unde 4
tragici ſeptem pleiades. 4
tragici ſaltatores 4
tragema 71 τϱαγο. 71
tranſlatio 66
traſmutatio 66
tri in compoſitione 48
triclinum in ſyl. 184
triginta in ſyl. 185
trigonus in ſyl. 184
trinacria in ſyl. 184
trinus vnde 48
tripes in ſyl. 186
tripla ratio 16
triplex in ſyl. 132

trimemeris 19
tritonia in ſyl. 183
triuialium error 133
triomphos compoſui 7
troades in ſyl. 184
trochaica cæſura 19
trocheus 12
troche⁹ Mercurio dicat⁹ 12
troche⁹ in hexametro nunquam 62
troia in ſyl. 24.172
truncum carmen 197
tubera tuberæ 200
tubera unde 44
turn⁹ poeta 4 turpilius 7
tygris in ſyl. 173
typhoeus 54
tyrus in ſyl. 72
V
V, quomodo proferturi 7
v, monoſillabum nō reperitur 27
v, quando conſonans 27
v, poſt, ſ. 27
v. poſt, g, q, &, u, 27
v, in nominis cremēto 67
v, in uerbi cremento 67
v, vocalis 27
v, finita 157.194
vacillo in ſyllaba 173
vadū vnde 49 vagor 70
vale in ſyl. 185
valetudo 130
vallæ ſiculi error 131.104
valerius flaccus 8
valerius probus 33
valerii flacci 116
valgius 8
varini & imperitorum error 99
varius 8
vaticanus 70
vaticanus in ſyllaba 173
vatrax in ſyllaba 173
vatricoſus in ſyllaba 173
vbertinus fallitur 87
vbique in ſyllaba 184
vbiuis in ſyllaba 184
vbicunque in ſyllaba 184
vehemens 40
veis pro vis 155
velis in ſignificato 186
vena vnde 50
venis in ſignificato 173
vepres in ſyllaba 173
verba in eo, ſecundę tertię erat coniugationis 67
virgilius Maro 7.9
virgilius Romanus 9
virgilius licētiā nō amat 12
virgilius damnatur 12
virgilius defenditur 11
virgili⁹ quib⁹ i locis Proceleumaticum fecerit 60
virg. literarū princeps 64
virgilius reformatus 70
virg. emaculatus 73.75.87.131.136
virgilius a uitio defenſus 89.91.101

virgilius 126
virgilii cõmentatores . 135
virgilii verſus i ſcãſiõe.136
virgilio cento 199
virgilii locus. 20.42.54.
56.60.71.84.89.93.96
98.108.130
virginia 126
vero in ſyl. 186
verri locus 92
verſus vnde 17
verſus quid 17
veſeuus in ſyl. 173
veſperug.38. veſtricius.8
veternum in ſyl. 173
vganius 8
vganius excultus 70
vgutionis error. 98.101
vibro in ſyl. 173
vices literarum doleo. 10
victorini regula 147
victorinus arguitur. 45
victorinum miror. 47
victorinũ nõ admitto. 158
victor emaculatus 159
videſis vna dictio 118
vietus in ſyl. 185
viginti vnde 50
vir vnde 49
virdomatus 132
viroſus vnde 49.92
vireſco 92
virtus vnde 92
virtuoſus non eſt bona di
ctio 137
vitium vnde 50
vitrum in ſyl. 173
vituperio vnde 50
vituperium in verſu 3
vl, finita 149
vlgus non dicitur 28
vlpian⁹iuriſcõ. priceps. 112
vltima carminis, & dictio-
nis ad placitum 326
vltra in ſyl. 185
vlulo in ſyl. 173
vlubræ in ſyl. 185
vlyſſeus. 43 vmbritius. 8
vna cõmunicatiuum. 143
vnicuiq; in ſyl. 57
vnius error 48.83
vnius non approbo ſen-
tentiam 131.155
vnius in ſyl. 185
vnum miror 45.111.125
131.144
vocalis lõga gemiabaꝭ. 4
vocalis ante poſitionem
natura breuis 30
vocale carmen 198
vocales 21
vocatiui in, a, a nominib⁹
in, as 142
voconius 8
volucrũ in ſignificato. 173
volup. 38
vomer vnde 50
vomica in ſyl. 173
vomica vnde 50
vrania in ſyl. 184

us in fine 194.156
ut, ideſtvbi 157
utrũ gelii ſint verborũ grę corũ traductiones. 114
utrum catonis ſine origi/num fragmenta 133
utrum catonis opus morũ ſit 72
utroq; in ſyl. 173
utrinq; in ſyl. 173
utraq; in ſyl. 173
uulgarium error 54.65

X

X, 35
x, quomodo profertur. 21
x, a quo addita 35
x, a quo inuenta 35
x, quare præcedentem fa/cit longam 30
x, pro, cs. & pro gs. 35
x, propter græcas habe/mus dictiones 35
x, vnius eſt temporis 35
x, quare ab, i, incipit 35
x, carrere potuimus 36
x, finita 18
xenos 82
xeros 85

Y

Y, quomodo profertur. 21
y, &, z, græcæ 21
y, a quo inuenta 46
y, in u, 46
y 46
y, finita 158.194
ys 157

Z

Z, &, y, græce 21
z, quomodo profertur. 21
z, quando inuenta 36
z, duplex. 316
z, quare præcedentem fa/cit longam 30
z, ab Appio claudio dan/nata 36
z, finita 158
z, vnum habet tempus. 36
z, medii aliqũ ẽ tẽporis. 36
zabulones in ſyl. 185
zarotum nõ admitto. 84
ζωμ. 36

Tabulæ finis.

IOAN. FRANCISCI QVINTIANI STOAE POETÆ Laureati, de Syllabarum quantitate, Epographia Prima.

PROOEMIVM.

CVM MVLTIIVGAM, ac variegatam maiorum ſępius cogitaſſem ſententiam: quorum alii (vt refert Gellius) Pādectas, alii miſcellanea, alii noctes, qdam antiquarum rerū alii Cornucopiæ, alii memorabilium, alii obſeruationū, quidam dubitationum, alii adnotationum, nonnulli diatribas, alius rerum non vulgarium, ille ſyluarum, quidam polyhiſtoris libros inſcripſerunt: viſum eſt hoc opus Epographiarum, nō minus ſcite, q̄ idonee, ne abſq; titulo in omnium prodiret manus adpellate. Ea potiſſimum ductus cauſa: q̄ huiuſce libri ſtudioſos ad camœnalem mēſum, & ad Muſarum compagem aditu facili tranſituros opinarer. Præſertim cum apud cæteros hæc ars aut confuſanea, aut fallax, vel claudicans haberetur metrica. Vnde difficulter, ac inteſtino, intercutaneo'ue ſudore adoleſcentes ſacroſanctam ſyllabarum potuiſſent excerpere frugem. Quocirca vt quærentibus deſit labor, ſtudioſis ſ laceſcat tædium, curioſis abſit ſcopulus, in hoc opus, quicquid ad artem pertinere rebar metricam, tranſtuli. Primitus nanq; quorundam triuialium labeculis, & fece mucida ita effundebātur ſyllabæ: vt ſatius, digniuſue perpenderem, ſi eorum ſoliſugæ niues fuiſſent atramentum. Nam & errores ad

Tituli plurimi

Niues atramentum. Prouerbiũ

ſe trahebant veluti ferrum magnes: & (vt in adagio eſt) κάκιας νέφος, ideſt cæcias nubes: & ſi cui mox titu li ampullata, anſataq; videbitur oſtentatio: vt totius operis concinnem perſeuerantiã inſpiciat, exhortor. In receſſu enim magis, quàm in fronte recipiendum exiſtimabit. Iccirco vt res dictis, & dicta rebus inter ſe luculenter concordent, aliquid de poetica primum exordiemur: vt mox quicquid liminaris pollicetur pagina, id poſticum operis comprobet calciſpicium.

¶De poetica. Cap. i.

Poetica. Philoſophia.

Poeticam artem apud priſcos philoſophiã adpellitatam auctores referunt: qua ab ineunte ætate (vt Strabo ait) viuẽdi mod⁹, vitę diſpoſitio, affectuũ ſeries, ac viciſſitudines phiſiologice diſpõebant. Hac enim rectæ viuẽdi viæ, ſalubres animæ rationes, gerẽdæ, adminiſtrandæq; res, culti, & elegãtes mores, inſtinctus, affectiões rerũ ordo, ordinis gradus, graduũ venuſtates dignoſci conſueuerunt: vt quæ cũ delectatiõe fieri poſſent, ac iucũditate, adgredi nõ adlucinarent. Quapropter nõ abſq; cauſa poetas morũ magiſtros nominauit antiquitas. Antiquitas inq̃, cũ ſemp poeticã fuiſſe arbitrer, aſtipulante philoſophorũ philoſopho Ariſtotele: cui, quo ſub tẽpore poetica habuerit principiũ, neceſſe fuit addubitare. Ex quo nec immerito q huic arti incubuerint, cæteris antiqores extitiſſe legim⁹: qñqdem ſummus oĩum machinarũ motor, & rerũ nõ inficiãdus Opifex ab ipſis mũdi (vt ita dicã) vnguiculis myſtica ſua p poetas recẽſenda, decãtãdaq; demãdauit. Quocirca (vt Geograph⁹ ait Strabo) græcanicos adoleſcẽtes poeticis cognitũ initiari diſciplinis: vtpote q̃ tãq̃ theologię nõ merã voluptatẽ: ſed defectã, ac illimẽ moderatiõis gratiã cõtinerẽt.

Poetę morũ magiſtri

Philoſophorũ philoſophus.

Poetæ omnib⁹ antiquiores.

¶Vnde poetica. Cap. ii.

Poetica vñ Muſæ vñ.

Poetica autẽ à furore cœlico, & diuino, entheoq; ſuffimine prouenire dicitur: quem à muſis, & mu

ſas ab altitonanti Ioue oriri cognouimus:quo annuē Aīa mūdi
te oēs cœlorum voluūtur vertigines,elemēta mutuo Iuppiter.
nexu ſolidātur. Vnde nō ab re mundi aiam ab aliqui Paſtorium
bus dici vtiq; rimabūdus intueor. Quibus auxiliās in ludicrum.
paſtorio ludicro Mātuanus Homerus cōcinit. Ab Io Mātuanus
ue principiū muſæ,Iouis,oīa plena:quod latius nos Homerus.
Orpheos libro primo diximus. Sed & Theocritus i Orpheus.
theog. Ab Ioue ſunt vates felix quem deniq; muſæ. Quintiani
Obſeruāt &c. Qua ratione mot⁹ Peripatheticus ille opus.
inquit Iouem cœlum veluti cytharam tenentē cœle Poeticame
ſtem efficere Harmoniam. Præterea ſciendū eſt a Cē lica.
ſorino cognominari melicam,veluti legitimam muſi Poetæ me
cam,ac modulatam:vnde omnex poetas melicos ac lodic.
cōmodo dicemus epitheto:quod Cicero,& Stepha Poetę me
nus,& Auſonius,& Gellius teſtātur:vnde ēt melicū lici.
vel melodicum poetā græci melopion nūcupāt:& Melopius
poetriā Sappho melodē:& Simonides ob amœnita Sappho.
tē a græcis dicit̄ γλυκιεῥόδνς:ꝙ dulcia canebat,hæc ex Melodes.
Pio noſtro:Et ne aliquos imiter,hæc dixiſſe,volui q
tāǭ plagiarii ſurripiunt,nec illis tribuunt p quos pro
fecerint. ¶Poetices origo. Cap.iii. Poetices

HAnc autem à Thracibus cū muſica veniſſe in.x. origo.
teſtatur ſtrabo: cuius originem apud Babylo-
nios aliqui primo ſuis mandarunt monimētis. Græci
apud ſe prius fuiſſe indubitato autumāt iudicio. Nō
deeſſe auctores à Nembrotho exortā affirmantes vi
dimus:quorum opinionem non tantum taxamus vt
nugatoriam,quantum minus vere locutos fuiſſe con
tendimus. Parcant babilonii, cedant græci, ingeniis
ſuopte floreant: tamen (quod eorum pace dixe-
rim) ad excogitandam hanc diuinam,ac gemmaſcen poetice qs
tem Poeticam aptiſſimū idoneum'ue nō protulerūt inuentor.
ingenium. Et ſi ab iis minime,quanto minus a gigan
te barbaro,infido cœleſtis curiæ contemptore inuē
tam exiſtimauero? Nos vero potius Omnipotenti re

rum artifici acceptum referemus: qui moderatā mun di machinā certa ratione,& metri harmonica diſpoſitione regit,& ordinat. Quod edocens Pithagoras in cœleſtibus, terrenisq; rebus ait eſſe Harmoniam. Verba inſuper Diodori bibliotheces ſue vi.iiſce aſtipulantur,dicentis: Muſis à patre cōceſſam literarum inuētionem,carminumq;,quam poetices dicemus rationē. Hāc exercuiſſe primum Hebræos:q multo ante Græcorum poetas fuere,ſacræ teſtantur literæ. A qbus Phemonoē exercuiſſe dixerim:mox poſt Phemonoen.xxvii.annis floruerūt Orpheus,Linus,Herculis magiſtri:Homer⁹,Heſiodus multo iuniores bello Troiano:ante Homerū Philemon,Thamyris, Amphiō,Dimodetus,Phœn⁹,Sibylla,Epimenides Cretēſis,Ariſteus Proconeſſus,Aſboleus cētaurus,Iſans Euclius Cyprius,Orius Sami⁹,Prouethida Atheniēſis:apud Romanos vero tardius Poetica exculta eſt. Nam(referēte M.Catone)ab Vrbis pricipio Poetæ contemptui habebantur,& vulgo craſſatores nominabantur. Vnde mirari non eſt,ſi M.Fuluio nobiliori vitio datum eſt:q᷑ is conſul cum eſſet,in prouinciā Aetholiam Qu.Ennium ſecum duxiſſet. Sed primū, qui Romæ Poetices ſtudiū intulerit,fuiſſe Liuiū Andronicum cōſono ore,cōſpiranterq; omnes teſtātur: quam auxerunt Q.Ennius,M.Plautus,Nœuius, Pacuuius,Accius,& Lucillius. Et notandum eſt(Pauſania teſte)quādam Beo vatem Pythiā profeſſam fuiſſe primitus poetam quendam Olenum extitiſſe.

Cui literarum inuentio referatur.

Quis primū poeticā exercuerit.

Phemon. Poetępoſt Phemonoen.

Liuius Andronicus.

Poeticam q auxerūt.

Beo vates Pythia.

Olen⁹ primus poeta

¶Quid ſit Poetica,& quid differat à Poeſi,& Poemate. Cap. iiii.

Poeticæ artis fictæ,veræq; narrationis congruenti rhythmo vel pede metrica ſtructura compoſitæ diffinitionem eſſe Diomedes ſcribit:quod & Varro dixit. Diſtat autem à Poeſi,& Poemate:q᷑ Poetica eſt ipſa ars. Vnde delyrant,dicentes:Poetriā Ho

Poetices diffinitio.

poetica, Aliquorū error.

ratil: cum Poetria ſit fœmina, ſicut Pſaltria, vt apud Terētianū. Dicitur hæc eadem præclara Poetria Sappho. Poeſis eſt ſignificatiuum & cōtextus corpus ve toti⁹ peracti opis. vt Aeneis, Metamorphoſis. Cuius tria genera Fortunatianus ſcribit. ſ. actiuum, narratiuum, & coniunctiuum: de quibus ipſum legito. Poema (vt ait Poſſidoni⁹) eſt dictio numeroſa, ſeu metrica, ſiue aptiſſima operoſæ orationis ſpeciē excedēs: vt Maxima tellus, Iouis æther. vel Poema diuinarū, humanarumq; rerum inuentionem cōplectens. Præterea memoriæ mādandum eſt: Poema eſſe narrationem numeris, & uerſibus cōnexam: Poeticam autem facultatem in verſificationibus fingendis dici: ſuper quæ legito etiam Nonium Marcellum. Poematum mox verſificationes laudātur, grauis, plena, æqualis, temperata, ſubtilis, circunſpecta, florida & venuſta: quibus contrariæ ſunt, tumida, diſſoluta, exilis, fucoſa. hæc ex Fortūatiano. Præterea (auctore Cæſ. Baſſo) ſpecies Poetices latinæ ſunt hæ, Dactylica, Epigramma, Iambica, Lyrica, Tragœdia, Satyra, Prætextata, Comœdia, Tabernaria, Attellana, Rhythmonica, Mimi, licet inferius latius diſceptauerimus. De tribus Poetices characteribus Seruium legito, & Lancilotum Curium libro. ii. quanquam paulo inferius aliqua nec ſpernenda recenſebuntur.

Poetria. Poeſis genera. Poema. Laus i verſificatiōe. Vituperiū in verſificatione. Spēs Poetices latinę

¶ Quid inter Poeticam, & cæteras diſciplinas. Cap. v.

CAeterarum quoq; diſciplinarum (quod & Cicero pro Archia innuit) humana diligentia, doctrina, præceptis, & arte, cognitiones adquiri in dies facile, & procliuiter dignoſcitur. Poeticam vero facultatem, niſi diuinitus inſpiret furor, quenq̄ non poſſe aſſeq maiorum eſt opinio: aut quòd ſciētias ferè (vt Strabo Geograph. primo auctor eſt) in ſe omnes cōtinet: aut quia niſi quis inſudauerit, aut diuini, & fu

Poeticam non facile aſſeqmur.

Poetica oẽs faculta tes cõtiet.

rẽtis numinis particeps fuerit nõ nãciſcimur. Quod innuẽs ſacratiſſimus, Plato: ait multa poetas myſtica decantare: quæ qdem & ipſi decedente furore vix intelligant. Inſuper mellif luus oſtendit ille quoſdã ineptioris ingenii à furore corripi: inſinuans ferè prçclarum opus ac poema non hominis inuẽtum, ſed deorum eſſe immortaliũ Mox (teſte Ariſtotele) Poetica magis vniuerſalia, Hiſtoria vero ſingularia pertractat.

Poema cuius inuentum.

Poetica. Hiſtoria.

De poeticæ artis ſpeciebus. Cap. vi.

Poeticæ ſpecies.

POeticæ artis ſpecies tres eſſe docti referũt: Actiuam, ſiue imitatiuam, a Græcis δραματικὴν vel μιμητικὴν dictam. Enarratiuam ſiue enũciatiuã, quæ Græcorum ἐξηγεματικὴ, vel ἐπαγγελτικὴ dicitur vocabulo. Tertiam communem, vel mixtam: quam Græci κοινὴν, vel μικτὴν nominant. Dramatice eſt, in qua ſolæ agunt perſonæ nulla auctoris interlocutione vt in tragœdiis, comœdiis'ue. Exegematice eſt, in qua ſolus poeta loquitur citra perſonarũ elocutionẽ: vt in carminibus Lucretii. Micte eſt, in qua & poeta, & perſonæ eloquuntur. vt in Ouidii metamorphoſi: quod opus concatenatum adpello, quia perpetua, ac recta ſerie omnes concatenatæ ſunt fabulæ: ſuper quibus noſtrum diſtichorum iam editum extat Opuſculum. Et quia ſub iis multe militant ſpęcies idoneum duxi eas breuiter recenſere.

Dramatice. Exegematice. Micte. Cõcatenatum opus Oui. met. Diſtichorũ in Ouidiũ opus noſtrum.

De ſpeciebus dramatices. Cap. vii.

Dramatices ſpecies

DRamaticen multas habere ſpecies apud gręcos haud ignotum eſt. ſ. Tragicam, Comicam, Satyricam, Mimicam. apud nos Palliatam, Togatam, Prętextam, Tabernariam, Attellanam, Planipedem. Tragœdia eſt heroicæ cõditionis in aduerſo ſtatu cõprehenſio: cuius ſubiectum & materia ſunt dolores, lachrymæ, odiũ, cędes, venena, incẽdia, amaritudines

erũnæ, cordolia, ſingultus, ſuſpiria, filiorum diſiecta membra, domorum infortunia, Furiarum concitationes, & (vt hoc noſtro cõcludam pẽtametro) inſidiæ, arma, doli, vis, furor, ira, neces. Propterea iambica rabie ferueſcit carmen tragicum. Ideo Archelao petenti vt Euripides de ſe Tragœdiã ſcriberet, Euripidem reſpondiſſe aiunt ab eo exorãdum, ne quid accideret quod dignum tragico eſſet carmine. & dicitur ἀπὸ τοῦ τράγου καὶ τῆς ᾠδῆς: hoc eſt ab hirco, eo ꝙ donaretur eo animali tragici carminis Poeta. Vnde irrefragabilis vates Horatius: Carmine qui tragico vilem certauit ob hircum. vel quia (vt alii referunt) ꝙ hircus uinearum hoſtis eſt, & ob hoc alterno hoc carminis genere de cantato Libero patri ſacrificabãt: vel a τρύγα: ideſt fece: iungebãt enim hora fecibus ante vſum perſonæ. In hac autẽ floruere apud græcos Aeſchylus, Sophocles, Euripides, Ariõ, Phrynicus, Ion, Ache⁹, & Philadelphi, Ptolomæi tẽporibus ſeptẽ fuere tragici: quos à ſtellarum conſimili claritate nominarunt Pleiadas. ſ. Homerus: non ille magnus: ſed cuius Homero vocabatur mater: nam & Homeros octo fuiſſe Archilochus teſtatur græcus auctor: quod & tãgit in æquiuocis Xenophon, Soſitheus, Lycophrõ, Alexãder, Anciades, Soliphanes, Philiſcus: apud Romãos Pacuuius, Ennius, Varius, Ouidius maxime à Quintiliano, Cornelio Tacito, & Tertuliano laudat⁹: poſt quos Seneca, in quo genere & nos præſertim in Chriſti horrendo exitio. Comœdia eſt priuatæ, ciuiliſq; cõditionis ſine vllo vitæ periculo. & dicta eſt ἀπὸ τοῦ κώμου ſunt enim comæ ruſticorum conuenticula. Iuuentus enim attica circumpagos progredi ſolebat, & quæſtus cauſa tali vti carminũ genere: vel dicitur ἀπὸ τοῦ κωμάζειν: quod eſt commeſſatum ire: nam ſolenni adpoſito die laſciuiẽtibus choris hoc carmen cõcinebãt. Huic proprium fuit. xxiiii. adhibere ſaltatores, ſi

Tragœdię ſubiectũ.
Archelaus Euripides.
Tragœdia vnde dicit
Irrefragabilis vates Horatius.
Tragici. vii Pleiades.
Homero mater.
Comædia Come.
Comædia vnde.
Saltatores
Saltatores comici.
Saltatores tragici.
Comediarũ materię

cut Tragœdiæ.xv. In Comœdia autem ſunt conceſſi amores, pharetrati Cupidines, ſenũ trahaces ac moroſæ tenacitates, iuuenũ furtiuæ amatiões, meretricũ lupatæ fraudes, ſeruorũ doloſæ technæ, Lenonum prælibata ſcrutinia, paraſitorũ profunda voracitas, ſodaliũ opportunæ opitulationes, militum inſurgentes ac glorioſæ, criſtæ, matrum indulgentiæ, patruorum inhibitiones legito etiã Apuleium lib. Floridorũ.iii.

Poetæ comici. In hac floruere Suſarion, Nulus, Eupolis, Ariſtophanes, Cratin⁹, Plato (nõ philoſophum dico) Pherecrates, Mænãder, Philẽmõ, Phileſtiõ, Epicarm⁹, Magnes, Crates, Phrynicus. apud noſtros Cecilius, Plautus, Næuius, Licinius, Attilius, Terentius, Turpilius, Trabea, Luſeius, Ennius. de quorum palma Sedigyti extãt carmina. In Comœdiis primo Romani, vſi ſunt galeris, nõ perſonis. Perſonis autem primus vſus eſt præcipuus hyſtrio Roſcius Gallus: eo ꝙ eſſet idecorus, & oculis obuerſis. Sed multa, ac plura in libro de metris diſcurremus.

Perſonarũ vſus.

Roſcius gallus.

Satyrica. Satyrica apud Græcos fuit fabula: in qua, nõ vt tragici poetæ reges, heroasq́; , ſed ſatyros penè ruſticos ĩduxerũt. res grauitate dignas iocis, luſibusq́; immiſcentes. Satyrarum genuinum fuit tot, quot tragici, habere ſaltatores: q luſus. riſusq; cũ luctibus immiſcerent in hac Pratinas excelluit. Apud nos aliud Poematos genus ſatyra eſt: quod Lucilius inuenit maledicum, ad omnium vitia carpenda. poſt illum Varro Attacinus, mox Horatius ſecutus eſt, inde Perſius, exin Turnus, de quo mẽtionem Sidonius facit: mox Iuuenalis. de quo Acro ſuper Horatio loquẽs, ait: Deniq; ſi Iuuẽalis: nõ ſcripſiſſet, nemo iſto eſſet melior: & reuera Iuuenali, quem Satyrographũ adpello, non immerito palmam docti tribuũt. quorũ opinionem in noſtro Latinorũ iudicio affirmamus.

Saltatores ſatyrici.

Iuuenalis laus.

Satyrographus.

Iuuenalis Satiricis melior.

Mimus. Mim⁹ eſt ſermonis, geſtuſq; cuiuslibet imitatio, nulla adhibita reuerẽtia: vnde mimum quaſi imitatorem

dicimus.& cum alia quoq; poemata idem faciant,tamen quaſi priuilegio quodam nomen poſſedit, quia communiter id retineat. Mimum ſcripſiſſe Sophrona quendã referunt,quẽ adeo adprobauit Plato, vt moriens eius Poema ſub capite habuiſſe dicatur. Palliata,quæ à Græcis in latinum verſa eſt,vſus primum eſt Liuius Andronicus,quem Cecilius,Plaut⁹,& alii plures ſecuti ſunt.Togatæ fabulæ dicuntur,quæ per ſcriptæ ſunt ſecundũ mores,& habitus hominum togatorum.ideſt Romanorum,quia vterẽtur togis,velut palliatas Græcas dicimus fabulas à Græcorũ habitu. Togatarũ tot. quot palliatarũ,ſpecies ſunt. Nã aliæ Prætextæ,aliæ Tabernariẹ,aliæ Attellanẹ,aliæ Planipedes noĩantur.Prætextæ,quæ & Prætextatẹ, ſunt:quia ferè Regum,aut magiſtratuũ,qui prætexta utuntur facta comprehenduntur. Tabernariæ dicuntur:qa non Regum,ſed vilium perſonarum,eo quòd tabulis tegerentur,acta deſignabant. Attellanæ,ab Attella Oſcorũ ciuitate vbi primum cœperũt, dicuntur,argumenta,dictaq́; iocularia continentes. Planipedes Græci dicunſ mimi,mimographi quoq;,& mimologia Firmico Iulio,horũ fuere Cynẹdologi,Ityphali,Diceliſtæ,& alii plures,ideo à latinis planipedes:qa planis:ideſt nudis:in proſcœnium actores introibant,non vt tragici cum cothurnis:non vt comici cum ſoccis.Togata igitur prætexta ſimilis fuit Tragẹdiæ,Tabernaria comœdiæ,Attellana ſatyricæ,Planipes mimo.ſed de his hacten⁹,cũ apud cẹteros latior ſit lectio.Tũ ẽt Rhyntonicæ q̃dã erãt,(Dõato teſte) à Rhyntone viliſſimo nugatore Tarẽtĩo.ſed à Pio reprehẽdiſ,cũ rhyntõicas abiectas viles humiles,inter pretaſ ex ſnia Columellæ,qđ noſtris adulaſ aurib⁹.

Mimus vñ Sophrõis Poema ſub capite Platoni. Palliata. Togata. Togati q Prætextæ Prætextis q vtantur. Tabnariæ Attellanẹ. Plãipedes Mimi. Mimographi. mimologi Cinedologi. Ityphali. Diceliſtæ. Planus. Cothurn⁹ Tragici. Soccus comici. Rhyntonicæ. Rhynton, Dõatus reprehẽſus,

ℭDe ſpeciebus exegematices. Cap.viii.

Exegematice tris ſpecies tantum cõtinet.ſ.angelticen,Hiſtoricen,Didaſcalien. Angeltice in qua

Angeltice

morales continentur ſententiæ: vt Phocylidis Libellus, Horatii Epiſtolæ, Probi Opuſculũ: quod vulgo Catoni perperã tribuunt. Hiſtorice, qua genealogie, & alia deſcribuntur fabulaměta: vt Ouidii Metamorphoſis, Heſiodi Theogõia. Didaſcalice eſt, qua rerũ natura, aut de ſyderibus ſcribitur: vt Lucretii carmina Varronis, & Macri: qui duo (ſecũdum aliquos) non dicuntur Poetæ, ſed Epopœi, ſicuti omnes ſine figmento aliquid explicantes.

Hiſtoriæ. Didaſcalice. Poetę qui Epopęi q.

¶De ſpeciebus mictes. Cap. ix.

Micte has habet ſpecies, Heroicam, ſiue epicã, Lyricam à Cicerone melicam dictam, Elegiacam, Dithyrambicam, Iambographiam, Epigrãmatographam, Hymnographam, Aſmatographam, Epithalamiographam, Monœdam, Georgicam, Bucolicam, Epos, Rhapſodiam. Heroica, ſiue epica eſt, in qua poetę magnifico, grauiq; dicẽdi genere, ac heroico carmine fabulas allegoricas, necnon dilectas, factũ diamq; ſingularem deſcribũt. Præcipui apud Gręcos hi, Homerus, Heſiodus, Panyſis, Antimachus, Piſander. apud Romanos, Vergilius, Cornelius, Seuerus: cui ſecũdũ locũ darem⁹ (Quintiliano teſte) ſi ad exẽplar primi libri bellum Siculum perſcripſiſſet. Laſciuus quidem Ouidius in heroicis, & nimium ſui amator ingenii: ſed ſi quis bene rimetur multiplicen ſtructuram, Naſoni veniã dabimus. Hos ſecuti ſunt, Lucanus, Statius, Valerius Flaccus, & alii. Lyrica, ſiue melica, in qua vario carminum genere vtuntur vates. Horum chorus quinquaginta viris in circulum ſtantibus cõſtabat, poemataq; lyricorũ canentibus: & hæc in victorum feſtis, quibus bos dabatur præmium. Vnde quidã eos inceſſens comicus, Taurophagos nominauit. Elegiaca, in qua poetæ lamentationes hexametro, pentametroq; verſu decantant Græcorũ hi præcipui, Callimachus, Philetas, Mimerm⁹. apud nos, Ti

Heroica. Epica. Cornelii Seueri la⁹ Ouidius laſciuus. Lyrica. Melica. Chorus lyricus. Taurophagi. Elegiaca

bullus, Propertius Ouidius, Gallus. & dicitur Elegus ab ἐλέω, ideſt miſereor. nam mortuis elego accinebãt Romani Cicero de Legibus, cõſtrui vetat ſepulchrũ alius quàm quique dieb⁹ abſoluerint: nec è lapide excitari pri⁹, nec imponi, q̃ quod capiat laudem mortui inciſam: nec plus quatuor verſib⁹, quos elegos Enni⁹ adpellat. Hoc carminis genus Romani dixerunt, Næniam. Dithyrambica, in qua poetæ ferè iidem ſunt, quod lyrici, niſi ꝙ aliquanto plura cõplectantur. Primum ꝙ cum tauro tripodem dono accipiebãt: mox ꝙ eorum poemata ad Dionyſiũ, nõ ad eos, q in agonibus vicerant, cõpoſita canebãtur. Fuerunt ſanè lyrici poetę. x. Steſichorus, Ibic⁹, Bacchillides, Anacreõ, Pindarus, Simonides, Alcman, Alcæus, Sappho, & Corinnæ binæ mulieres. Hos autem non tantũ lyricos, ſed etiam muſicos fuiſſe dixit Fortunatianus. Dithyrambici autem, qui & Cyclici dicti, Arĩõ Mythemne⁹, Laſſus Hermioneus, necnõ Philoxen⁹ Cytherius. at lyricorum principem omnes eſſe referũt Pindarum, & nulli imitabilem, ſi Horatio credimus. Iambographa, in qua poetæ ad comitia proni iambicis vtũtur carminibus: vt Archilochus, Ananias, Hipponax. apud nos Catullus poetarum leno, & Horati⁹.

Sepulchrũ quale.

Nena.

Dithyrambica.

Lyrici poetæ.

Muſici Poetæ qui & Lyrici.

Cyclici.

Pindarus.

Iambographa.

Poetarũ leno Catul.

Epigrãmatographa, in qua vates militant, ſtatuas, coloſſos, donaria, & id genus alia laudãtes, & etiam vituperantes: vt Simonides iunior, Palladeus, Agathias, Homerus, qui plura ſcripſit epigrãmata. apud nos Martialis, Claudianus, Auſonius. Sed (vt eruditorum iudiciũ eſt,) nullus adhuc Latinorum cultum edidit epigrãma: id eſt præ ſe ferens illam trãſmarinã Venerẽ. tamen legito: A. Gellium, lib. xix. ca. ix. q ponit quædã Valerii Aeditiui, Porcii Licinii, & Quinti Catulli carmina, quibus mũdius, venuſtius, limatius, preſſius, græcum, latinum'ue nihil reperiri quicquam putat. Hymnographa, in qua poetæ deorum lau-

Epigrãmatograph⁹.

Agathias.

Epigrãma nullum cultũ latinũ.

Hymnographa.

des ſcribũt:vt Homerus,Orpheus,Callimach⁹. Scripſerunt & Chriſtiani hymnos, Deum vnicũ, ac verũ σωτῆρα.i.Saluatorem laudantes: vt Ambroſius,Sedulius,Prudentius. Aſmatographa,in qua vates muſicas odas ad lyram,barbitũ,cytharã,ſambucam,& ad alia id genus multiiugo carmine,cãtionibusq́; canebãt.vt demodocũ Phæacẽ Martis,&Veneris fabulã ceciniſſe referũt, Automedẽ Phæmiũ Ithaceſem.Floruere ſanè,vt nũc vulgo,cãtores:q de quauis re cantilenas(quas vulgo cãtiones,& latine dicimus)vernacula lingua fabricarũt.vt Dãtes,Petrarcha. & noſtra ætate plures,quos,niſi eorum vigeret fama,enumerare contenderem. Epithalamiographa,in qua poetæ nuptiarũ ſolẽnitates conciuũt.vt Heſiodus de Peleo & Thetide:Theocritus de Menelao,& Helena,Ptolemęo,& Beronice. apud nos Catullus de Peleo, & Thetide,Claudianus de nuptiis Honorii. Monœda in qua vnicam perſonam inſignem cum fabulamento poetæ deſcribunt.apud Latinos rari. apud Græcos Theocritum Bionis interitum lugere referunt. Georgica,in qua auctores heroico carmine agriculturæ præcepta complectuntur: vt Heſiodus apud Græcos.apud nos Vergilius:quod Geographum opus adpello,quod Serium dixit Apuleius.Bucolica, in qua poetæ lingua vtuntur ruſtica.hoc carmen primum Daphnin cõpoſuiſſe nõnulli arbitrantur,quem ſecuti ſunt Bion, & Theocritus, quem noſter imitatus eſt Maro: cui Calpurnius & Nemeſianus ſucceſſerunt. Quis nam Buccolici fuerit inuẽtor carminis refert Georgius Valla,lib.xxxviii.cap.iii. Epos eſt, quando poetæ heroico verſu diuinas res heroicas, humanasq́; comprehendunt. In quo genere primus apud nos digne ſcripſit Liuius Andronicus,qui Romanorum geſta octo & decem libris enarrauit, qui & Annales dicti. & dicitur παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω:

[Margin: Aſmatographa. | Cantilena | Cantio. | Epithalamiographa. | Monœda | Georgica. | Virgilii opus. | Serium. | Geographũ Virgilii opus | Buccolica | Epos. | Annales.]

quoniam hoc verſus verba mutuo reſpondēt. Rhapſodia eſt, poema aliqua portiuncula diſcretum, diuiſumque. & dicitur παρὰ τὸ ῥάπτειν: ꝙ verſus in vnum volumen contexantur. vel ꝙ olim Homerici partes carminis in theatralibus circulis cum baculo pronunciabant. Et quia circa Poeticam verſamur, nō abſonū erit, ſi omnes poetas Latinos nominatim, & breuiter ſubiiciam: licet in noſtris Triūphis carmine heroico fabricatis, omnes etiā recenſuerim: aliquos Petrus crinitus in vnū cōgeſſit. de Poetis vero apud Græcos ſcripſerunt Zeno Cythieus, & Ariſtoteles, apud nos. M. Varro, & Vulcatus Sedigitus, quorum opera temporum iniuria conciderunt.

Rhapſodia. Triūphos Quintilianus cōpoſuit. Quis de poetis ſcripſit.

¶ Poetæ latini. Cap. x.

Inanq; apud Romāos floruerūt poetæ, Liuius Andronicus Romanus epicus. i. heroicus, T. Liuius Ro. tragicus, quē Liuius ſalinator libertate donauit de quo Liui. vii. de bello punico, Q. Ennī⁹ (teſte Eutropio) Terētinus: vel (vt alii) Rudinus heroicus, Plaut. Sarſinas comicus, Gn. Neuius Cāpan⁹ comic⁹, Statius Cecili⁹ Mediolanēſis comic⁹, M. Pacuuius brūduſinus tragicus, L. Accius Ro. tragicus Terētius Carthaginē. comicus, Lucilius ex arunca vrbe Auſoniȩ ſatyricus, Titinius Rom. togatarum ſcriptor Hoſtilius Ro. annaliū fabricator, Q. Fabi⁹ Lucullus Rom. epicus, Galbius Baſſus Rom. ſatyricus, Sext. Turpilius Rom. comicus, Gn. Matius Rom. mimographus, Afranius Rom. comicus. Fabius Dorſenus Rom. comicus, M. Attilius Rom. tragicus, Q u. Trabeas Rom. comicus. G. Aquilius Rom. comicus Licinius imbres Rom. comicus, Q. Nouius Rom. atellanarū ſcriptor. Lucretius. Charus Ro. heroicus fuit & alius Lucretius comicus quē fulgēt⁹us citat: q & quēdā Succiū noiat comicū, Callimachus Ro. heroicus antiquus, M. Cornutus. Rom. ſatyricus. Egna

Liuius Andronicus. T. Liuius. Ennius. Plautus. Neuius. Cecilius. Pacuuius. Carthaginienſis. Accius. Terentius. Lucilius. Afranius. Attilius. Aquilius. Lucinius.

Gneus Getulicus epigrammatarius. Sextilius Hæna Hiſpañ.prima Cordubēſis heroicus, Seleius Baſſus Ro.heroicus, Clodius Sabinus, Ro.elegus, C.Pedo Albinouanus Ro.epigrāmatarius, Gildas, Britannus elegus, ſed magis epigrāmatarius, Vulcatius Sedigitus Ro.Iambicus, Statius Papinius Neapolitanus heroicus, Silius. Italicus Hiſpa.heroicus, C.Valerius Fla.Setinus Patauius.heroicus, D.Iun.Iuuenalis Aquinas ſatyricus, Aruntius Stella Patauinus elegus, M. Valerius Martialis. Hiſp. Bilbili natus epigrāmat. Sētius. Augur Ro.epigrāmata. Veſtricius. Spurina Ro. lyricus, Voconius. Victor Ro.epigrāmat. L. Paulus Paſſienus. Ro. uel Vmbrius eleg. I. Annianus Ro. feſceninographus. M.Murullus. Ro. mimographus Au.Serenus Ro.lyricus, Vergi. Ro. Cōmimiābographus. Ruffus F. Auienus Ro.heroicus, Alphius Auitus Ro.iābicus, Septimius natione Afer hymnographꝰ, T. Calpurniꝰ. Siculus bucolicographꝰ aliū. à Fulgentium Calpurnium comicū citari iuenio, quì & Sutrium noiat comicum, Pindarus Auſonius heroicus. Aurel. Olym, Nemeſſianus Carthagiñ. Bucolicogr. Mau. Terētianus Carthagi. iambicus. Cl. Claudianꝰ Alexan.ex Egypto heroicus, D. Auſonius Gal. Bul-degalen.epigramma. Damaſus Hiſpa. hymnogra. Iuuencus Hiſpan.heroicus, Aur. Prudentius Cle. Ro. & (vt docti cenſent) Hiſpan. heroi. Pontius Paulinus Burdega. heroi. Licentius Hipponen.heroicus, Venantius Honorius Fortunatus Rauennæ eruditus heroicus, Fauſtus Gal. Vaſſates, & (vt aliqui) Luduneñ.heroi. C. Sol. Sidonius, Apollinaris, Burdegalē. ſed (vt ipſe ait) Aruernus heroi. Boethus Seuerinus Roma.lyricus. Mart. Capella heroi. Carthagi. Petronius Arbiter Ro.ſatyricus, Sedulius Ro.heroi. Aratur Ro.heroi. Proſper Aqtanicus epigram. Archinenius Gal.heroi. Lactantius Firmia.elegus, Rhennius

Getulicus. Sabinus. Statius. Silius. Valerius Fla. Iuuenalis. Martialis. Calpurniꝰ Serenus. Ruffus. Terentianus. Clau. Auſonius. Iuuencus. Prudētius Licentius. Fortunatꝰ Sidonius. Petronius Mart.cap.

Fã.Rom.heroicus,Proba Falconia Ro.centonogra
pha,quæ nouũ & vetus ex Virgilii verſib⁹cõtexuit
Neoterici. teſtamentũ,Sueaius Rom.heroicus. Neoterici etiã
Dãtes flo. aliqui ſunt: quorum nec ſpernẽda legũtur carmina vt
Petrarcha Dantes Florentin⁹heroicus,Fran.Petrarcha Floren.
Io. Bocca herpicus,Io.Boccatius Certaldus heroicus,quẽ ma
ti⁹ orator gis oratorem dicendum cenſeo vernaculum, Caro-
vernacul⁹. lus Aretinus heroicus,Maffeus Vegius Laudẽſis,&
(vt latinus loquar) Põpeio politanus heroicus.Frã.
Pontanus Philelphus Mediolanũ.heroicus,Iou⁹Pontan⁹ Nea
Marullus. politanus heroicus,Michael Marullus Conſtantino
politanus epigrammat.qui duo meo quidem iudicio
Politian⁹. antiquis comparandi ſunt. Angelus Politianus Flo-
ren.heroicus,Ioã.Picus Mirãdulanus heroicus. Cal
Aur.Agu. limachus Rom.elegus, Anſelmus nepos Parmenſis
tragicus,Aureli⁹ Agurellus iãbicus. Pacificus Rom.
elegus.Ioã.Baptiſta Carmelita Mantuanus heroic.
Pamphilus Saxus Mutinenſis epigrãmatographus:
& plures alii,quos poſteritati comẽdãdos prætermit
to:dii faxint vt Brixianæ vrbi ſim honeſtamẽto:cum
& nunc ipſe aliquod toto nomen in orbe geram. ſed
de his hactenus.

¶ Quantum amati poetæ primitus fuerint. Cap.ii.

Poetæ di- VEre diuini habendi ſunt poetæ,quos ingeniorũ
uini. fons Homer⁹apud omnes honoris eſſe demon
Ingeniorũ ſtrauit participes. Vnde antiqs ſub ſeculis eos nõ tã-
ſons Ho- tum muneribus,ſed etiã amoris vinculo Reges con-
merus. decorarũt. Proh dedec⁹,cum aliqui,Platonis more,
Cõtra poe ex vrbibus eiiciendos autument:illud nefandũ oſten
tas. tantes,Homerũ velut inſaniẽtem q̃nquaginta drach
Propoetis mis ab Atheniẽſibus mulctatum: & Lacedæmonios
Tyrteum mentis impotem dixiſſe: & archilochi ver-
ſus è ciuitate exportari iuſſiſſe:taceãt obſecro,donec
ꝓ poetis noſtra edatur Apologia,ſed iterim videãt,
quo honore antiquitus habiti ſunt. Audite ideo,ac
animaduertite

animaduertite poetarum cacomaſtiges. Quis enim tam veſtrum myops eſt,& exoculatus,qui Archelao Macedonum Regi contubernalem fuiſſe non legerit Euripidem? Anacreonta Polycrati Samiorum tyranno? Hieroni Syracuſis Aeſchylum,& Simonidē? Nōne(teſte Pli.) Mænāder à qbuſdam Regibus p legatos, nauimq; petitus eſt? L. Plotium Mario, Terentium Lælio familiares fuiſſe q ignoret eſt nullus. Nōne Decius Brutus, eo q eſſe præclariſſimi vir ingenii adamauit Accium: Nonne Scipioni fuiſſe Ennium chariſſimum in oratione p Archia teſtatur Cicero? ciuitate Theophanem Mitileneum donauit Pompeius. Titum Liuium tragicum ob ingenii meritum à Liuio Salinatore, cuius liberos erudiebat, libertate donauit Cherilum in Alexandri oblectamētis fuiſſe nullus it infiçias. Quem coluit Auguſtus, præter Virgilium? Horatio qs diuitias obtulit? Mecœnas. Antonius ad diuitias extulit Oppianū, Statium laurea Domitianus, Auſonium conſulatu donauit Gratianus. Dantem Florentinum ſicelidum Rex honorauit Aragonenſis Federicus. Franciſcum Petrarcham Ioannes Galliarum Rex coluit munificentiſſimus: & non tantum viuētes, ſed etiam fato functos in honore habiti ſunt vates. Alexander, cognomēto Magnus, (referente Pli.) libros Homeri, quem viaticum dicens, cum enſe noctu ſub puluinari tenebat. Si Plutarcho credimus, Darii ſcrinio continuiſſe legitur, qui & Homerum quanti faceret (Flauio Vopiſco referente in vita Probi) apud Achillis ſepulchrum demonſtrauit: de quo noſtrum tale carmen eſt, quod non minus delectabit, quàm placebit lege.

Viderat immenſum tumulum armipotentis Achilli,
Magnus Alexander cum ſtetit, & gemuit.
Sic ait: Argolici felix o fama triumphi.
Cui licuit tantæ dicier ore tubæ:

Archelaus Rex. Euripides. Anacreō. Policrates Hiero. Aeſchylus Simonides Menāder L. Plotius Terentius. Accius. Ennius. Theophanes. T. Liuius. Cherilus. Virgilius. Horatius. Oppianns Statius Auſonius. Dantes. Petrarcha Homerici lib. Alexan. in poetas reuerentia.

Epigramma noſtrū de Alexā.

Quæ tua Dardanios dixit fera bella per hoſtes:
Et tua bellaci tela cruenta manu.
Te tantum Iliaco laudauit dextera bello:
Dixit & in minimum Pelias haſta diem.
Sed grauis alti ſono reſonat tuba Homerica bõbo,
Vnde eris in totas viuus olympiadas.

Re vera poetarum ꝓpitius fautor fuit Macedo, qui & euerſis Thebis Pindari vatis parci iuſſit penatibus. Sed ad Homerum reuertar: quo dum careret grammaticus quidam, ab Alcibiade pugno percuſſus eſt Athenienſe. Præterea (Spartiano teſte) Aelius verus Roman. Imperator Ouidianos amores noctu continuiſſe repertus eſt: quod niſi cineres poetarum ingenioſiſmi amore proſecutus fuiſſet, amatorios libellos pertractaſſet nunquam. Quid de alio dicendum iudicauero? qui Platonem poetarum Mantuanum Homerum appellauerit. & vt omnibus maiori ſit admirationi, præcipitati in mare Heſiodi corpus ad litus retulerunt delphines, cuius & interfectores tempeſtate obruti fuerunt. & apud Sarmatas gentem barbaram publica impenſa Naſoni Ouidio cõſtitutum fuit ſepulchrum. Nonne poetis & ipſos deos propitiabiles, beneuoloſque fuiſſe teſtatur Plinius? ſi quidem ab Oraculo Archilochi interfectores reprehẽſi ſunt. mox & tanquam delitias ſuas Sophoclem Liber pater ſepeliri demandauit, qui & bachantes in arbores commutauit Ciconas, eo quòd Orphea vatem celeberrimum trucidaſſent. Iam tranſeo Simonidem, qui diuino admonitu bis ab exitio liberatus eſt: ſcilicet & à maris, & tricliuii infortunio. Prætereo quod Antipatri Sidonio Poetæ dii conceſſerint. Non referam quo amore, honoreue me Iacobus Euraldus Heduenſium proſequatur Epiſcopus. Quintianum inter familiares ſuos primum nominat, Stoæ fauet velut frater eſſem: Quæ in me contulit enumerarẽ bo

Alcibiades grammaticus percuſſus.
Pindarus.
Aelius Ro. Imperat.
Ingenioſiſſimus poetarum.
Plato poetarum.
Heſiodi corpus.
Ouidii ſepulchrum.
propitiabilis.
Archilo.
Sophocl.
Orpheus.
Simonid.
Antipater. Sidonius.
Iacobus. Vraldus epiſcopus

na,niſi apud omnes patẽs eſſet commertium. at iam reſtat,vt quid ſit Poeta recenſeamus.

¶Quid ſit Poeta,& de eius officio. Ca.XII.

Poetam ſolum ſapientẽ nominari ſolitum omnis aſſeuerat poſteritas,cui doctrinarum omniũ ſcaturientem cognitionem multi aſſignant: vt Muſæo, Lino, Orpheo, Homero, Pindaro,Heſiodo,attribui videmus. Quamobrem Diuinum adpellat Plato:q̃ quaſi aliquo Deorum dono,atq; munere commendatus mortalibus videatur: ſanctum Ennius nominat: q̃ non humana ſed diuina tentare, atque eò, quo niſi ducente Deo, peruenire non eſt copia,pergere cognoſcitur. Vnde Horatius, non minus ſcite, quam vere ait: Dices hunc eſſe poetam Ingenium cui ſit, cui mens diuinior, oſque Magna ſonaturum dic nominis huius honorem.Iſtis in primo Tuſcula. germana loquitur oratorum Achilles Cicero,dicẽs: Poetam graue ,plenumq; carmen aliquo mentis inſtinctu effundere. Similiter ingenioſiſſimus vatum Ouidius Naſo Regionalis operis. iiii. Impetus ille ſacer,qui vatum pectora nutrit. Idem amatoriæ doctrinæ.iii.Eſt Deus in nobis,ſunt & commercia cœli,Sedibus ætheriis ſpiritus ille venit. Qui ſi altius intonaſſet, fere altitonanti Ioui poetam præpoſuiſſet. & quis melius potuiſſe exprimere? Phineu quid euomis?te poetam dicis,& proterminas? eo quòd vno hauſtu, & ſpiritu vini vas meri ingurgites, vis Poeta conſpici? primo quale ſit Poetæ officium diſcito, Poetæ quale officium eſſe debeat non minus eleganter, quam decenter ſcribit Horatius: Aut prodeſſe volunt, aut delectare Poetæ: Aut ſimul & iucunda, & idonea dicere vitæ. Aliud poetæ officium ab Iſidoro Aethim.viii.ponitur:vt ſub fabularum delecta

Poeta ſolus ſapiẽs. Poeta omniſcius. Poeta diuinus. Poeta ſanctus. Poeta qs. Achilles. oratorum Cicero. Regionale Ouidii opus. Amatoria Ouidii doctrina. Cõtra phineum. Poetæ officium.

Fictionum cortex. Fabula aīa Poematis. Poeta pro ſaicus. Poeta hi- ſtoricus.

bili nube, & iucundo fictionum cortice, aliquid ueræ naturæ, ac philoſophiæ deprehendatur. Iccirco ait Ariſtoteles: Fabulam tanquam animam eſſe Poematis. Quod etiam in Genealog. docet Boccatius. Hic obiter non inſulſum erit, ſi Poetam Proſaicum Apuleium, & Hiſtoriopium poetam Lucanum adpellari admonuerim. Hæc dixiſſe uolui: vt floridior, magiſque multiplex hæc prima habeatur Epographia.

Poetica licentia.

Quid ſit Poetica licentia. Cap. XIII.

POeticam licentiā vſurpari à quibuſdam triuialibus, & vmbracticis vidim⁹. Quorum ſua tanti dementia eſt: vt contra regulas, rationes, artemq́, ꝑgredi conceſſum eſſe opinētur. Poetica autē licentia eſt: vt ſi ſolutionibus vtamur ſæpius: ſi colliſiones aliquando non admittamus: ſi vnū pro quolibet ponamus ligno: vt eſt apud Macrobiū: ſi vocalem longā vocali ſequente breuiemus: ſi derelictis grāmaticorū nugis latum iter capeſſamus, quo ad differētias. Non autem eſt licentia poetica in ſyllabis aberrare, ſtylum euertere, humilia extollere, ſuperba deprimere, cōnectēda diſſoluere, diſſoluenda vincire, ſolida exinanire, caſſa roborare, lugubria hilarare, gaudia lugētib⁹ verbis recēſere, alte incipere, depreſſius deſinere: ſed dementiā potius dicam bacchicam. Hei non poſſum quin vices doleam. Scribimus indocti, doctiq́; poemata paſſim: vt Venuſinus ait. Quæ carmina hodie in lucem prodeunt? in iis nullus ſenſus, hic nulla carminis ratio, nullus ordo, lepores nulli, nulla ſcientia, nil literatio dignum cōmercio, omnes licētioſi: ꝑin omniū ore licentia ſemper, non expers loquor, & carminibus indulgeo, indulgeboq́;, ſi viuere nobis Fata diu dederint. Teſtari aſſeuerāter Iouem poſſum lapi

Vices doleo. Iupiter lapideus. Auctoris gratia.

deum, me adhuc carmen non deduxiſſe claudicãs ni ſi impreſſorum ſint labeculæ, an propter carminnm paucigraphiã? non certe: cum me & diecula ſola mille verſiculos componere, qui experti ſunt, nouere. Hic ſuperſedeo: cum nihil turpius ſit, quã ſeipſum extollere me extollant plura edita, ac edenda volumina: qbus non ſolum hoium gratiã, ſed adepti ſumus immortalitatem. In poſterũ ſcripta nõ durabunt forte, edidi tamen tanq̃ duratura. De poetica licentia in libro de metris latius diximus: & ſcitu nec indignum eſt, non ſemp Maronem licentiæ temeritatem amaſſe, vt ex Macrobio legimus. Poeticæ etiam licentiæ Strabo primo Geograp. meminit. Vergilius non amat licentiam.

Quid iter Poeticã, & Metricã artẽ differat. Ca. xiiii.

ARtis poeticæ mores ſtylum, inter, affectus, ordinem, Poeta vt ſeruet, documentũ eſt, ut poteſt videri apud Horatium, non aũt penitus carminis rationem, vt male ſenſit Mancinellus alioq exquiſitiſſimus: vnde vellicatur à Scauro apud Senecam Ouid. Metamor. xiii. quòd minus præcepta ſeruauerit: eo q minorem non eſſe virtutem ſcire Deſinere, quam loq innuat. Sunt enim Ouidii verba in præallegato libro: vbi ait de tumulo Polyxenæ, cũ Polixena eſſet adducta Achillis imolanda tumulo Hecuba inqt Cinis ipſe ſepulti. In genus hoc ſæuit poterat eſſe cõtẽtus (ait Scaurus) adiecit: Tumulo quoq; ſenſimus hoſtem. neq; hoc cõtẽtus, adiecit: Aeacidæ fæcũda fui. Vbi ſi velimus gementis matris naturã rimari, & affectum, potius Ouidio, q̃ Scauro adhærebimus, quod latius in noſtris dubitatiõibus diſputauimus. Verũtamen in affectũ vt in triſti, cum videatur ludere, à Seneca damnantur Metamorpho. primo vbi de diluuio loqtur quem & in dubitationibus excuſabo, aut

Ars poetica. Mancinellus male ſentit. Ouidius Velicatus. Ouidius defeſus. Scauro nõ hereo. Ouidius dãnatus.

Vergilius damnatur. Vergil. defenditur. Contra donatum. Ennius ſine arte.

excuſare viriliter conabor. Præterea à Donato in Eunuchum damnatur Maro,& negligens habetur, cum poſt occiſum Mezentium non facta noctis mētione ſtatim intulit: Oceanum interea ſurgens Aurora reliquit: vtinam Donatus ipſe ſugillator non eſſet negligentior: quis nanq; putet mane veniſſe, aut venturū, niſi prius nox abierit? Placet ideo vt legas Seruiū pri. Cōmētario, vbi Virgilius ait: Et iā finis erat. q.i.æ.s. Ideo lectos hæc adnotaſſe volui, vt circa hæc artē verſari cognoſceres poeticam. de qua etiam Seruius Mox quātum in poeſi ars valeat Enniano vel notum eſt defectu: q ab Ouidio dicitur, Ennius igenio maſſimus, arte rudis. Notum inſuper illud Vergilii eſt, cū Ennium præ manibus haberet, interrogatus qd faceret, inquit: Se aurum ex Enniano ſtercore colligere.

Ennii ſtercus.

Ars metrica.

Ars autem metrica eſt, in qua metrorum genera, & ſyllabarūm demonſtratur quantitas: vt apud Terentianum, Seruiū, Probum, Victorinū, Capellam videri poteſt. Itaq; omiſſa arte poetica, metricā exequemur & primo de pede, ſine quo incedere ars metrica pro culdubio impos eſt, qa eo carmine & numeri īcedere vidētur, ſicut greſſu, pedibusue animalia ingrediūtur.

De Pede. Cap. XV.

Pedis diffinitio.

PEdem ſubleuationem eſſe, ac poſitionē duarum ampliuſue ſyllabarum ſpatio comprehēſam Diomedes diffinit: aut: Pes eſt metrica ſyllabarum cōſtructio, & numeri prima congreſſio perlegitimos, & neceſſarios ſonos iuncta cum certa temporum obſeruatione: & niſi duæ, aut plures deueniant ſyllabæ, quæ arſim, & theſim, aut econtrario faciant, pes nullo pacto dici poteſt. Pedū autem alii biſyllabi, alii triſyllabi, alii duplices, vt appellāt Donatus, & Cæſius Baſſus: quos tamen aliqui neoterici tetraſyllabos vocāt.

Non deſinunt inſuper,qui addũt pentaſyllabos, nos vero etiam hexaſyllabos.i.ſex ſyllabarum adponemus,quos lector hic ſubiicio.

¶Pedes biſyllabi minero quatuor temporum. xii. Cap. XVI.

SPondeus.l.l.vt muſas, qui & Pontificius dicitur nomen trahit ἀπὸ τῆς σπονδῆς: hoc eſt a libatione. Nam in templis ſpõdaica carmina componebãt, ne libantes ſonum abominoſæ audirent vocis:vel vt duabus longis ſymphoniis propitia Deorum voluntas ſolidaretur.Ex quo Numa Põpilius Roma. Rex ariolationis potens,dum diuinaret,hunc pedẽ nominauit Pontificiũ,qui & ſpondaico melo vtebatur patrios placans indigetes. Trocheus.l.b.vt nympha, alio nomine Choreus,chordax,canon,rutilius dicitur: ἀπὸ τοῦ τρόχου hoc eſt à rotatu. Nam volubiliter incedit modulatio trocheis contexta.vel παρὰ τὸ τρεχάζειν: ideſt à diſcurſu: quia decurrentes in ſacrificiis Deorum vterentur. Aurunci hunc rutilum adpellarunt:quia in bello reducta dextra cum clamore tela iam vibrata iaciebant. Hũc etiã Mercurio dicatum aliqui affirmant:qui impetu longo,& mira feſtinatione in breuem greſſum finire dicitur. Iãbus.b.l.vt Ceres,alio noie Daunius,vel Gradarius dicitur παρὰ τὸ ἰαμβίζειν: hoc eſt à cunniciis:ꝙ maledici hoc vtantur carmine. vel à Iãbe puella,quæ hoc verſu lacerata laqueo turpiter ſuũ oppetiit diem. vel a Iamba Niobes ancila, quæ laſſam querẽdæ Proſerpinæ fatigatione Cererẽ apud dominã hoſpitio ſuſceptã, hoc carmie laudauit. vel dicit Iãb⁹,quaſi τρίαμβος à triũphatore Dioniſio,cuius laudes talimelo ꝓſequebãtur. dicitur & Gradarius:eo quòd ſit Marti dicatus,qa iniẽs pugnas telum torquebat. Nam ii,qui iaculãtut,breui ac

Spondeus. Põtificius. Numa Põpilius. ariolator. Trocheus. Trocheus. Mercurio dicatus. Iambus. Iãbe puella.

Daunius dex. ceſſu in extenſum paſſum progrediūtur. Hunc priſci Apuli Daunium appellarunt a duce ſuo Daunio: ꝙ graduali pugna duos dimicare conſtituit, vt dextero aſſequēte paulum, ſiniſtroque progrediēte pede gradus firmaretur. Pyrrichius Pyrrhichius. b. b. vt Dea, quem Dibrachum, Bibreuem, Tripudiātem, cineſiam, Aegeona, Pariambum nominamus. dicitur ἀπό τῆς πυῤῥίχης Pyrrhus Achi. filius ideſt a ſaltu militari. vel a Pyrrho Achillis filio: qui citis modulationibus bis breuiter prominentem clypeum gentibus incumbēs, & terrore illo in hoſtem ferebatur. vel quia primus victoria potius eo metri genere laudatus eſt. vel dictus eſt Pyrrichius: παρὰ τὸν πυρσόν: hoc eſt a flamma: ꝙ mobilitatis tripudio acies flammarum imitaretur.

ℭ Pedes triſyllabi numero. viii. temporum. xxxvi. Cap. xvii.

Dactylus. DActylus. l. b. b. vt Clodius: cui Herous, & Politicus nomen eſt. dicitur ἀπό τοῦ δακτύλου: ideſt tranſlationem articulorū, qui in digito ſunt. nam vt in digito lōgum primum articulum ſequētes ſcimus eſſe breues, ſic in Dactylo videmus. vel ab Idæis Phrygiæ populis, qui Iouem puerulū, & eius vagitū ænea vaſa cōcutiētes, ſimilis pedis compoſitione perſonātes celauerunt: vnde illos populos Dactylos adpellamus: a quibus iſte pes merito potuerit trahere nomē. Tribrachus: Tribracus. bbb. vt qm̄: qui & Tribreuis, Brachiſyllabus, pigmon Choreus, Trochichus, Trinocheus, & (ut Cic. in Oratore ait) Trocheꝰ dicitur: quaſi τρίβραχυς. i. tribreuis. & dicitur Choreus, quia Coreis eius Amphimachrus. cōpoſitio cōuenit. Amphimacrus. lbl. vt literæ, quē Creticum, phaſceninum, amphimeron, menſalē nominamus, dicitur ὅτι ἔχει δύο μακρὰ ἀμφὶ τὴν βραχεῖαν a binis ſcilicet protenſis, quibus ab vtraq; parte correpta continetur. Et mirari nō eſt: ꝙ dicat creticus pes

quia Cretes ſaltantes eo vtebantur verſu. Bacchius **Bacchius**
bll. vt fugabũt: cui etiam Oenotrius, Pariambus, Tri-
podius, Saltans nomen eſt. dicitur ἀπὸ τῆς βάκχης: qa
a bacchantibus conuenienter componebatur. vel qa
Dithyrambicorum carmen, quod in honorẽ Diony **Palimbac-**
ſii magna ex parte talibus conſtabat pedibus. Palim **chius**
bacchius. llb. vt orator, qui & Antibacchius, Latius,
Saturnius, Altibreuis, Proponticus, Theſſalleus, dici
tur: παρὰ τὸ πάλιν καὶ βάκχιον: quòd illi ſit contrarius. **Amphibra**
Amphibrachus. blb. quem etiam Meſſiten, Stolan, **chius.**
Ianium, Scolium, Vtrinque breuem nominamus. di-
citur ἔχει δύο βραχεῖα ἀμφὶ μακρὰν a binis breuibus **Moloſſus**
ſcilicet quibus, vtrinque longa continetnr. Moloſſus
lll. vt Anchiſes. alio nomine Hippius, Chãnin⁹, Ver
tunius, Extenſipes, dicitur: quia Moloſſi ad bellũ p-
cedentes, huius concinata cõpoſitione vtebantur. vel
quia hoc cõſtabãt pede Odæ, quas in Iouis delubro
canebãt in memoriam Moloſſi filii Pyrrhi, & Andro
maches: a quo feſta Moloſſi dicta ſunt, dicitur quoq;
Hippus ἀπὸ τοῦ ἵππου: hoc eſt ab equis: quia eque- **Anapeſtus**
ſtri pugne conueniens apto melo modulabatur. Ana
pæſtus. b.b.l. vt Curios. q etiam Antidactylus dicit:
πρὸς ἀναπαίνειν ἀνάπαλιν ἀντικρούειν πρὸς τὸν δάκτυλιν:
quia recurrẽs ſono reciproco Dactylum repercutit.

¶ Pedes duplices, ſeu quadriſyl. numero. xvi. tempo
rum. xcvi. Cap. xviii. **Diſponde us.**

DIſpondeus. llll. vt oratores. dicitur ꝙ duplici **Diiambus**
Spondeo conſtat. Diiambus. blb. vt opa- **Antipa-**
citas. dicitur quod duplicem Iambum contineat. An- **ſtus.**
tipaſtus. bllb. vt redemptoris. dicitur παρὰ τὸ ἀντιπά- **Ionicus.**
θειν: quia Iambus, Trocheus, ex quibus compo- **maior.**
nitur, contrarii ſunt. Ionicus maior. ideſt ἀπομείζον⊛ **Pean pri-**
llbb. vt ſermonibus. Pæan primus. lbbb. vt im- **mus**

perium. dicitur ab inuentoris nomine. vel quòd hoc metro laudes Apollinis canerentur, quas Pæna vocant: vnde & Pæan aliquando dicitur Apollo. Pæan ſecundus. blbb. vt imaginis. Epitritus primus. blll. vt reductores. ab aliquibus etiam Hippius nominatur. & dicitur: quoniam hic pes ex Spondeo conſtat, qui quatuor habet tempora, & Iambo, vel Trocheo tantum tria habentibus. quaternarins vero numerus ad ternarium relatus, ſeſquitertiam proportionem, ſeu rationem facit: quæ græcæ ἐπίτριτος dicitur. Epitritus tertius. llbl. vt veſtigiis. Pæan tertius. bblb. vt Amarylis. Pæan quartus. bbbl. vt alacritas. Epitritus ſecundus. lbll. vt proditores. Epitritus quartus. lllb. vt oratoris. Ionicus ἀπὸ ἐλάττονος: hoc eſt à minore. bbll. vt animoſus. Choriambus. lbbl. vt hiſtoriæ. & dicitur: ꝙ ex Choro, & Iambo compoſitus ſit. vel ꝙ in choris apud veteres celebratiſſimus fuerit. Ditrocheus. lblb. vt Quintianus. & dicitur etiam Dichorus, Catatrocheus. Proceleuſmaticus. bbbb. vt ariete. & dicitur παρὰ τὸ προκελευσθῆν: ideſt ab hortatione, & iuſſu nautico, ad quem ob velocitatem aptiſſimum intuemur. Quos ſi quis velit latius, Diomedis, & Donatiani euoluat volumina: ſed de eorum cõpoſitionibus Cæſium Baſſum legito: & cum Diomedes Pentaſyllabos adiunxit, ſic & nos iungemus: quos in impreſſis Diomedis codicibus nõ omnes inuenies Adſcriptos. Et adnotes velim, Pentaſyllabos, & Hexaſyllabos pedes vocari Heteroplicos, eo ꝙ variorum pedum combinatione naſcuntur. Nam ἕτερος dicitur varius ideo ne vario verborum vtamur anfractu proſequemur.

Pean ſecundus.
Epitrit⁹ primus.
Epitrit⁹ tertius.
Pean quartus.
Epitrit⁹ ſecundus.
Epitritus quartus.
Ionicus minor.
Choriambus.
Ditroc.
Proceleumaticus.
Diomed. reſtitutus.
Heteroplii Pedes qui.

¶ Pedes Pētaſyllabi nūero. 31. tēpoꝝ. 140. C. XIX.

¶ Molloſſoſpondeus. IIII. vt argumentatores.

Paraprie ros. lbbbb. vt compoſuimus.
Simplectos. llbbb. vt ætas hominis.
Moloſſopyrrhichios. lllbb. vt frumentaria.
Calotibos. llllb. vt collaudabamus.
Antiperiodicus. lblbl. vt multitudines.
Meſſobraches. llbll. vt exiſtimantes.
Moloſſoiambos. lllbl. vt conſulatus eſt.
Hippobraches. lblll. vt tela deponunt.
Bacchichoricus. llblb. vt deſiderandus.
Chorodactylus. lblbb. vt Tullus armiger.
Chorobachius. lbbll. vt tela capeſſunt.
Strophus. lbbbl. vt inſtituerant.
Anticyprios. lbllb. vt exhiberetur.
Doriſcus. lbblb. vt imperitabat.
Amabæos. llbbl. vt colles ſuperi.
Antamabæos bbllb. vt loca munita.
Iambocreticus. bllbl. vt reipublicæ.
Cyprios. blbbl. vt amore Dei.
Antiſtrophos. blllb. vt recognouere.
Iambodactylus. bllbb. vt is in doctior.
Pariambodes. blbll. vt manus reponunt.
Dochimos. bblbl. vt humiles Deæ.
Quia Quītil. Cicerōeue cōſtare dr̄. bllbl. qđ Ceſi⁹.
Periambus. blbbb. vt diu ſtetimus.
Aegeoſcolius bbblb. vt bon⁹ Homerus ait.
Meſſomacrus. bblbb. vt Deus affuit.
Periodicus. blblb. vt amaritudo.
Pyrrhichio anapeſtus. bbbbl. vt agilior eſt.
Daſſios. bbbll. vt per ea præceps.
Diphios. bblll. vt podulabundi.
Probraches. bllll. vt in armis mortes.
Hlortius. bbbbb. vt mulieribus.

Georgius Valla man ...

℄ Hic aduertendũ eſt apud Georgium Vallam man cos eſſe pedum ordines : ſcilicet penta: ſyllaborum: quem errorem, cui ad Scriba, aut impreſſori (quod non faciã) aut ei, qui minus diligens fuit, ad ſatim du bius ſum. Inſuper Hexaſyllabos pedes numero eſſe. 64. nulli inficias eũt: quorum nomina(quod eqdem ſcierim) nullus latini, græciq; idiomatis efformauit, præter Franciſcum nigrum: cuius antequam illius o pus vidiſſem, ſcitiſſimo (quoad poteram) adpellaue ram nomine. quod multi (vt ita dicam) Q uintianiſ ſantęs ad probare poſſent. Hoc erit maleuolis cor dolio, ꝙ noua auſus fuerim effigurare nomina. ſuo iure dirumpãtur. Suſq; deq; facio, modo doctis, can didiſſimisq; eruditioribus placeã: quos ne ſuccenſeãt oratos velim, ſi minus idoneis nomina dederi voca bulis : forte poſt me emergerent ingenioſiores aliq (quod precor) qui idoneiores inuenient dictiones, cum facile ſit inuentis addere. iam noſtro Marte in uenta proſequamur: licet & aliquando Franciſco Ni gro in aliquibus concordem. iam lector accipe nu mero. 64. temporum. 576. cap. 20.

Dimolloſus.	llllll.	vt veſtros oratores.
Epimachrus primus.	lbbbbb.	vt crede facilius.
Latiopigmeon	llbbbb.	vt culmis gracilibus
Protomeſſos magnus.	lllbbb.	vt dixerunt leuia.
Diſpondegeos.	llllbb.	vt firmamentũ maris.
Epibraches ſextus.	lllllb.	vt oratorum palma.
Trichoreus.	lblblb.	vt Q uintian⁹ auctor.
Didactylus.	lbblbb	vt imperitabimus.
Moſſopyrrhichius.	lbbll.	vt vegrandis Iaſon.
Antidiſcolios, X	lbbllbl.	vt dardanorũ manus.
Epibraches ſecundus.	lbllll.	ut turbines ventoſos.
Chanioanapeſtus.	lllbbl.	ut flectẽtes numeros.
Theſſalocreticus.	llblbl.	vt pellas moleſtias.
Saturnio anapeſtus.	llbbbl.	vt formidine dei.

Dactyloſcolios. lbbblb. vt ilia refecta.
Ditheſſaleus. llbllb. vt torpore cedente
Cretycodactylus, lbllbb. vt ſtridet horror niuis
Herooereticus. lbblbl. vt gratia quintie.
Heroochatiius. lbblll. vt crimine conflato.
Amphimacrobacchi⁹ lblbll. vt fama longa forti.
Epibraches quintus. llllbl. vt firmamētū cadens.
Creticolatius. lbllib. vt clara virtus fulget.
Creticochoreus. lblbbb. vt Hercules meruit.
Propontidactylus, llblbb. vt infida prælia.
Amphimeroanapeſt⁹ lblbbl. vt cura nutrit apes.
Moloſſoſcolius. lllblb. vt inſtrumenta cuncta
Dactylænocrius. lbbbll. vt crimina referuans.
Epibraches quartus. lllbll. vt terris imperantes.
Meſſoproceleumatic⁹ lbbbbl. vt hiſtoria monens.
Epibraches tertius. llblll. vt feruēt maris fluct⁹
Dactylolatius. lbbllb. vt thura Deis grata.
Latioſtola. llbblb. vt exercitus omnis.
Anapeſtocreticus. bbllbl. vt Rutilí milites.
Bacchioanapæſtus. bllbl. vt canentes homines.
Epimacrus tertius. bblbbb vt meruit Libya.
Oenocripropontieus. bllllb. vt adulantes tolle.
Epimacrus quartus. bbblbb. vt Cereris eſt manus.
Pariambodactylus. bllbb. vt bonos tollit deus.
Choriofeſceninus. bbblbl. vt numerat hic boues.
Diiambocordax. blbllb. vt Deo reducente.
Anapeſtobacchius. bblbll. vt fugit imperantes.
Amphibrachoippius. blblll. vt necabit armatos.
Scolioanapeſtus. blbbbl. vt Iaſonis auos.
Epimacrus quintus. bbbblb. vt abiete pugnat.
Iamodactylus. blblbb. vt cupidinoſior.
Oenocritrocheus. bllbbb. vt camilli galea.
Bacchioſcolius. bllblb. vt reformans Iulus.
Stoloparyambus. blbbl. vt meros bibe potus
Pyrrhichocíambos. bblbbl. vt graciles viduæ.

Parnambāphimeros.	blllb.	vt ferus Cæſar domās
Anapeſtolatius.	bblllb.	vt fluuiorū murmur.
Anapeſtoſcolius.	bblblb.	vt reboans leæna.
Choriothoſſaleus.	bbbllb.	vt agere præbenda.
Epimacrus ſecundus.	blbbbb.	vt mala muliere.
Diſcolius.	blbblb.	vt Atlantideſq;.
Meſſoſpondeus.	bbllbb.	vt cacodæmō malus.
Dibacchius.	bllbll.	vt cothurni nitentes.
Stoloſeſceninus.	blblbl.	vt lebete candido.
Epimacrus ſextus.	bbbbbl.	vt arietibus hoc.
Antilatiopigmenon.	bbbbll.	vt pariete lapſo.
Choriocanius.	bbblll.	vt facilior perſes.
Anapeſtochanius.	bbllll.	vt modularunt vates.
Epibraches primus.	blllll.	vt inextricoſæ res.
Dinbrachus.	bbbbbb.	vt tenuia preme.

¶ Vltra autē iſtos pedes ſtatim ſoluta ſequetur oratio. Sed iam pedum accidentia adgrediamur.

¶ De pedum accidentibus. Cap. XXI.

Accidentia pedum ſex eſſe pueri non ignorāt. ſ. arſim, theſim, numerum ſyllabarum, tempus, reſolutionem, figurā, metrum addit Diomedes, ego rationem, & ſyzygiam, aliqui etiam baſim adiiciunt. Arſis (vt Priſcianus, Martia. Capella, Sergius, & omnes vniter teſtantur) eſt eleuatio, quæ pedem incipiens inter tres ſyllabas computatur. Theſis eſt poſitio, vel vocis remiſſio, quæ pedem finiens niſi inter duas ſyllabas eſſe non poteſt: qa duobus ictibus arſis: & theſis quærenda eſt: &, vt facilior ſit cognitio, hic qdem omnium conſenſus eſt, arſim primam eſſe partem dictionis, theſim vltimam. Vnde Iſidorus Aethim. iii. ca. xix. inquit: Arſim eſſe vocis eleuationem: ideſt initium: theſim poſitionem: ideſt finem. Numerus ſyllabarum, eſt cōprehenſio vocum pedem facientium: qa vnuſquiſq; pes proprias habet ſyllabas. Nam pe-

Arſis

Theſis

Numerus ſyllabarū.

dum alii biſyllabi, alii triſyllabi, alii duplices, vel miſti ſeu tetraſyllabi, alii hetroplici: ideſt petaſyllabi, & hexaſyllabi: de quibus ſuperius eſt facta mentio. Tempus eſt, cum in pede erit longa ſyllaba, δίχρονος eſt: ideſt bitemporea. ſi autem breuis, μονόχρονος eſt: ideſt vnius temporis. Tēporum Græci alia eurythma, alia rhythmeida, alia arythma dicunt. Eurythma, quæ cō cinnum ordinem cuſtodiunt. Rhythmoida, quæ cōpoſitionem non reſpuunt, ſed exigui ſunt examinis: Arythma, quæ nullam habent concinationem. Reſolutio in pede fit: cū pes ꝑ pede ponitur: vt in hoc (teſte Seruio) Aedificant, ſectaq; intexunt abiete coſtas. nam ibi ſolutio eſt Spondei in Proceleumaticū. alias in Anapeſtum: vt Fluuiorū Rex Eridanus. alias in Dactylū: vt Arma virū tabulæq;, & Troia gaza per vndas. Vbi aliqui diu quæritarūt, vbi nam ſit hęc Spōdei ſolutio in Dactylū, cū ēt Dactylus in quacunque hexametri ſede poni poſſit, prætere in ſexta. Lector intende, lætaberis. Diomedes grāmaticorū fulmē inquit: Heroicum hexametrū initio ſex Spōdeis compoſitū texuere: deinde ſoluta Spondei altera ſyllaba ſine tēporis damno Dactylum ſumit. hæc ille. Et qa dicat Seruius: Solutionē in Anapæſtum, aut in Proceleumaticū fieri. eſt, cū dicat Diomedes, Heroicū adpellari quoties in. i. in. iii. &. vi. Spondeus ponit ſede mox Spōdeos reſolui in Dactylos. Siſr apud Priſc. de. 12. carminib⁹ inuenies. Sergi⁹ quoq; ait: Legitimū vix eſſe Dactylū in heroico: ſed factū abſolutionem. Sunt & aliq, q dicant: Reſolutionē eſſe cū vna ꝑ duabus, pro vna duæ ponuntur ſyllabæ: vt auctor eſt Beda. vnde ēt diæreſim, & ſynæreſim dicimus. de qbus late īferius tractabitur. Figura eſt, qua indicam⁹ in pede vnāquamq; ſyllabā: ſi longā hoc modo: ſi breuem iſto: ſi ancipitē hoc pacto quāq alii figurā: ꝙ pedes ſint ſimplices, aut duplices, aut heteroplici nomi

Tempus.

Reſolutio

Seruiloc⁹.

Grammaticorum fulmen.

Heroicum carmen.

Figura.

Ratio. Conditio. Proportio
Dactylica, ratio.
Iābica rō.
Peanica rō
Aequa rō.
Dupla rō.
Seſqaltera ratio.
Seſcupla.
Seſqtertia ratio.
Epitrita rō

nant. Ratio, quam alii conditionē, ſiue proportionē adpellant, eſt cum pedem partimur in tria: quod in Oratore ait Cice. vt neceſſe ſit pedis partem, aut æqualē eſſe alteri parti, aut altero tanto, aut ſeſqui maiorem eſſe: ita vt Dactylus ſit æqualis, ideo Dactylica dicitur ratio. duplex Iambus igitur Iambica eſt ratio. ſeſquipæā iccirco pæanica ratio nominatur. Sed exemplo omnem rem patefaciemus. Dicimus igitur Dactylum rationem habere æquam, cum conſtet prima lōga, & duabus breuibus: ecce quod bina tempora binis comparātur, ſic in Spondeo, & Pyrrhichio. Exin dicimus Trocheum habere rationem duplam: quia duo tempora vni cōparantur, ſic in Iambo. Seſquialtera, vel ſeſcupla ratio, eſt in duobus, & tribus temporibus. vt in Bacchio ex breui, & duabus lōgis conſtante. Ecce ibi quinque eſſe tempora, in quibus duo tribus comparantur. Seſquitertia, vel epitrita ratio, eſt in trib⁹, & in quatuor: vt in Epitrito primo ex breui, & tribus cōſtante. Ecce ibi ſeptem eſſe tempora, in quibus tria quaternis cōparatur: & vt paucis abſoluam: quando in pede aliquo paria videbis eſſe tēpora, erit æqua ratio: ſi imparia vſque ad tria, erit dupla, ſi imparia vſque ad ſeptem, erit ſeſquitertia ratio. Sunt qui triplam adiungant, & ſuperbipartiētem tertias, epitetartam, & ſeſquiquintā. Tripla ratio eſt, quoties arſis vnum tempus, & theſis tria continet tēpora: vt in Amphibraco, quem nonnulli pedem nō eſſe autumant: ea ratione, quam in poetica ſua dixit Valla Georgius. Superbipartiens tertia ratio eſt, quoties in pede arſis tria tempora, theſis vero quinque continet: vt in anticiprio. Epitetarta, ſeu Seſquiquarta eſt, quoties in pede arſis quatuor, theſis quinque habet tempora: vt in Meſſomacro. Seſquiquinta ratio eſt, quando in pede arſis ſex tempora, theſis quinque continet: ut in Caniocretico. & hæ ſunt

Tripla rō.
Superbipartiens tertia ratio.
Epitetarta ſeu ſeſquiquarta rō.
Seſqquinta ratio.
Syzigia,

in heteroplicis

in heteroplicis pedibus. Syzigia autem ex variis pedibus in vnum collecta concluſio, vel cõiugatiõ dicitur. nam inuenta eſt propter dictiones vltra quatuor ſyllabas, quæ diuiduntur diuidentis arbitrio: vt ſi velimus diuidere ædificatio, oportebit per duos Dactylos, aut per Coriãbum, & Pyrrhichium. Et eſt ſciendum, cum Syzigia ſimiles iungit pedes, Tautopodiã: ſi diuerſos, Dipodia dici. Vnde Franciſcus Niger minus vere locutus eſt, cum Dipodiã cum ſyzigia inter partes qualitatis pedum enotet Syzigiam tamen inter pedum accidentia non poni Domitius Quintius Phœnix frater meus innuit in ſua Metrobaſi: confe rentur duorum fratrum ſigna, licet ipſe vigeſimũ, & primum adhuc non tetigerit annum: & trutinabuntur doctiores an illi, an mihi, qui nuper quintum & vigeſimum perfeci annum, ſit aſſentiẽdum. Baſim eſſe pedis Poſitionem ſcimus dici, quæ in Epitritis, Pæanibusq. tantum attenditur, quam potius inter, ſubaccidentia ponerem, nunc de metro dicendum eſt. Tautopodia. Dipodia. Fran. Nigro nõ hæreo. Domitius. Quintus frater mei Quintiani Stoæ ętas. Baſis.

¶ De metro & eius origine. Cap. xxii.

Metrum, qđ græco idiomate, latino menſionem dicimus (vt Diomedi placet) eſt pedum iunctura finita numero, & modo: vel (vt Donatianꝰ ait) eſt cõceptio certis, & legitimis pedibus expedita. dicitur etiam verſus, quia cõcinnis flexibus molliter euoluatur. Verſus autem eſt partium congrua ordinatio, pedum ornata copulatio conſona ſpẽ normam exhibens metricam: vel eſt compoſitio pedum ordine ſtatuto modo, compoſitiones, ſublationeſq; conſeruãs latius Diomedem legito. Dicitur & Carmẽ: quod ſit cantibus aptum: nõ autem à Carmenta, vt aliquorum fuit opinio. nam anteq̃ mulier illa eſſet, erat, & fuiſſe carmen manifeſtum eſt. Metrum deinde tripliciter auditur. Bioticon, quod eſt in vſibus conuerſationis humanæ. quale eſt carmen Horatii ſeculare. Poeticum, Metrũ qđ Menſio. Verſus q̃re Verſus qđ Carmen aliquorum error. Bioticon metrũ poeticũ metrũ.

quod à poetis per verba, ac verſus figuratur, quod etiam:ipſum quatuor modis intelligimus. Primo per temporis ſpatium: vt in ſyllaba aut longa, aut breui. ſecundo per ſyllabarum numerum, cum pes aut biſyllabus, aut triſyllabus, aut duplex ponitur. tertio per qualitatem pedum, quia certis conficitur pedibus, vnde dactylica, ſpondaica. quarto per pedum numerum, quia aut hexametrum, aut pentametrum &c.

Cõmune metrum. Commune, quod eſt muſicæ rationis, ſiue diſciplinæ, cuius ſpecies apud Lancilotum Curium poteris legere. Metri origo. Metri originem omnipotenti attribuimus Deo. qui (vt ſuperius diximus) cœleſtem efficit Harmoniam. vſos fuiſſe Hebræos antiquitus metris legimus. Caimus. Abelus. Iis Caimum, Abelumque primos fratres, ac Abrahamus. Abrahamum, ſuperatis hoſtibus, Deo ſacrificaſſe nemini dubium eſt. Moſes. Nonne (auctore Ioſepho) ſiue mauis Ioſipho (antiquitatis Iudaicæ.ii.) Moſes Hebræorum Imperator maximus: q̃ fathiſcentibus aq̃s mare Rubrum tranſgreſſus fuiſſet, diuino adflatus numine, Hexametrum carmẽ in Dei gratiarum actione effigiauit, ac edidit? Dauid. Dauidus. Nonne Dauid (&, vt aliqui, Dauidus) ille Rex (eodem teſte antiquitatum.vii.) à præliis expeditus vario hymnos metro compoſuit alios dimetros, alios trimetros, alios qnquemetros? Solomon. Hyſaias. Nonne Solomonis, & Hyſaiæ verſibus edita, & lege poetices condita extant volumina? Iob. Iobus. Nonne Idumeus Iob (quem Iobum dicerem) volumen, quod admiratur omnes, numeris in textum poſteris dereliquit? Orationes edidit qu nunus. Sed de his hactenus: quia latius in vna quadam noſtra iam impreſſa oratione de poetices laudibus diſſeruimus, iam ad metrorum genera tranſeamus.

De Metrorum generibus. Cap. xxiii.

Metrorũ genera. METRORUM, quos latine (Cenſorino teſte) numeros vocamus, quia in numerum congeſti, ſint

pedes, plura eſſe dicuntur genera: quæ (vt ait Seruius) vel à rebus, quas ſcribimus, nomina acceperūt, vt heroicum, quod eſt hexametrum, licet Moſes primitus vſurpauerit: & qa Homerus, cæteriq; heroum geſta hoc metro ſcriptitare ſoliti ſunt, heroicum dicimus: quo etiam carmine ante Homerum Apolinis Oracula reddebantur. Tamen ſciendum eſt aliquando oracula ſoluta oratione (vt in.ix.teſtatur Strabo) relata primitus. quocirca Cicero de Diuinatio.ii. Pyrri temporibus Apollinem deſiiſſe verſus facere ſcribit. Vel à pedibus, vt Iambicum: à frequentatore, vt Aſclepiadeum (fuit enim Aſclepius non inuentor, ſed frequentator, Donatiano teſte) à cultoribus, vt Phalecium, ſi Fortunatiano credimus: à pedum numero, vt Pentametrum: ideo eorum genera.viii.eſſe ait Seruius: cui Donatianus aſtipulatur, dicens: Pæanicum, & proceleumaticum inter generalia nō poni. Nouem Priſcianus, & Fortunatianus, quos ſequitur Angelus Politianus, eſſe dicunt: ſcilicet Iābicū. Trochaicum, Dactylicum, Anapeſticum, Choriambicū, Ionicum à maiore, Ionicum à minore, Antipaſticum Pæanicum addidit, Seruio omittēti, Priſcianus. Ceſ. vero Baſſus Tonos coniunctis in vnum Ionicis adglutinauit. ſed de his plura in libello de metris diximus: in quo mira metrorum genera enumerauimus: adeo, vt numero ſint quingenta & ſeptuaginta. ſic lector quotidie inſudo, vt proſim, & non ſim Hemerobius: quod animal, quo die naſcitur, eo ſuum oppetit diem, ſi Plinio credimus.

Numeri. Heroicum vnde.

Oracula verſu edita

Oracula ſoluta reddita oratiõe.

Aſclepius

Metrorum genera.

Serui' omittit.

Quintianus librum de metris cõpoſuit.

Quingēta &.lxx. metra.

Hemerobius.

¶ Quot metro accidant. Cap. xxiiii.

Metro accidere octo ex auctoribus colligitur. ſ. genus, ſpeciem, cõpoſitionem: cæſuram, ſiſte-

Metri accidentia.

Aliorum defectus. ma, colon, magnitudinem, figuram, & depoſitio-nem. alii, adulante minime opinione noſtra, ſiſte-ma omiſerunt: quos, ſi perpendiſſent, incurioſitatis non pœniteret. Sunt & aliqui, nec ſpernendi, adiun-gentes menſuram, ordinem, appellationem, ſympho neſim, modum, harmoniam, quæ omnia breuiſſime

Genus. explicabo. Genus in metro dicimus, cum vniforme eſt, vt Dactylicum, & Iambicum, pentametrumque elegiacum; vt apud Capellam, Lampridiumq. leges.

Fortunatia nũ miror. vnde Fortunatianum miror dixiſſe: Pentametrum p ſe ſeorſum, ac ſolitarium, nõ poſſe carmen facere: ali quando tñ metra diuerſa videmus copulari: vt Da-ctylica cum anapæſtici: hexametra cum Pẽtametris; quod tetigit Ouid. Pont. iii. Adpoſui ſenis, te duce, quinq; pedes, vt etiam dicemus in ſiſtemate inferius. ſed de. xvii. generis partibus ad Geratim in lib. de me

Species. tris diximus. Spẽs metri qualitas eſt, in quã qbuſdam generibus diuerſam videmus: vt ſub Anapeſtico pin darica, alcmanica: ſimonidica. & differt à qualitate: nã

Qualitas. qualitas in metro eſt: qua intelligimus vtrum princi-pale ſit, an deriuatũ. De finita, & infinita triplici qua-litate latius in libro de metris: vnde nec vidẽtur aber

Cõpoſitio iunctura. rare qualitatẽ inter metri accidentia ponentes. Com poſitionẽ, quã iuncturã dicunt, referunt eſſe, cum ver ſus ex diuerſo metrorũ genere copulantur: vt apud Horat. videri eſt; Scribere verſiculos amore percuſ-ſum graui, eſt enim ſemiqnaria pentememeris heroi-ca cum dimetro Iambico: ſed de cõpoſitione vnifor mi, & diformi, & de diadica triſema, triadica tetraſe-ma, & tetradica hexaſema adfatim in lib. de metris

Cæſura. Coma. Sectio. Penteme-meris. differuimus. Cæſura in metro eſt, cum in hexametro decoras terminationes facimus: Græci hanc comam, latinorum aliqui ſectionem nominant. & dicitur (te-ſte Donatiano) coma; quaſi trunca pars mẽbri à cor-pore amputata. Sunt autem quatuor. Primam Pente

memerim (teſte Priſciano) vel ſemiquinariam dici- Semiquinaria.
mus: cum poſt primos duos pedes ſyllaba orationis
partem terminans reperitur: vt in noua fert animus Heptememeris.
mutatas, dicere forma Secundæ Heptememeris eſt
nomen: quæ poſt tres pedes ſuperantem reddit ſyl
labam orationis partem finientem: vt: Arma virūq; Trochaica
cano Troia, qui primus ab oris. Tertia Trochaica
moiatur: quæ & catauiton, cū poſt duos pedes Tro
cheus orationem perficit: vt dulce meū miſerere do- Catatritō.
mus. I. e. i. Quarta eſt Bucolica vbi poſt quatuor pe Bucolica.
des ſyllaba in partem orationis deſinens inuenitur:
vt: Cogere donec oues ſtabuli numerum. q. r. Pla-
cuerit forte ſi Pontani verba inſeruerim dicētis apud
poetas in tertiis. v. vii. ix. ſyllabis cæſuras inueniri:
quas Tritimemerim, Pentememerim, Heptememe- Tritimemeris.
rim, Ennememerim nominamus: in quibus breuis
ſyllaba aliquādo elongatur, nulla aſpiratione ſequē Enneamemeris.
te. in. vii. Luca. Dum ſanguis inerat. licet is longum
dicemus quintā Epographia. in. v. Tibullus: Te canit
agricola magna cum venerit vrbe. in. vii. Vergil.
Et furiis agitatur amor, & conſcia virtus in. ix. Catul.
I. u. u. iā dicerūt Hymenæus, quanq̄ ſit hic aſpiratio.
Et aduerte in metris dimetiēdis duas correptas pro
una producta accipi. quod ſi meritus fueris, iſuperio Carmen ſine cæſuris.
ribus inuenies exēplis. Hic aduerte lector inſonoꝝ
eſſe carmē. cū nullæ ſint cæſuræ, vt hoc in noſtro in
exempli oſtentatione: Sidera cœlū, meſſes tellus car
baſa pontus. Reperiri apud Maronē aliquādo non
ignoro, vt in. xii. Magnanimi Iouis ingratū aſcēdere
cubile. quod ibi affirmat Seruius nam eptememeris,
quam habere creditur, in ſynaliphā cadit. de hoc ait
Terentianus: Rarum concedam, fieri nō poſſe nega
bo. Vbi aduerte, ſi Pontani vera ſentētia eſt reperiri
Tritimemerim (modo aduertas tempor ex quo affir
mauerim, vel poſito pignore, nullū abſq. cæſuris re

Seruiũ aduertito. petiri carmẽ:niſi quælibet dictio ſuum faciat pe dem vt eſt in eſſemplo noſtro,quod ſuperius diximus.Et vnum vt admoneam me cogit:ſcilicet apud Seruium commẽtario.xii.legi Heptemcmerim in Synalipham cadere,cum ipſe melius dicerem,in Eclyptim.ſed de cæſuræ partibus quatuor fartim in libro de metris.

Siſtema. Siſtema eſt metrorum collectio,aut duoꝝ,aut pluriũ ſimiliũ,vel diſſimiliũ.diſſimiliũ aũt in elegia. nã poſt heroicum ponimus pentametrum Similum,vt eſt ſaphicum phalecium.

Colon. Colõ metro accidit,quia in certas integras orationis partes ſeparatur verſus: vt Defeciſſe iuuat ſua.ecce poſt tres pedes nihil remanere. & aliquãdo in duobus pedibus liberis(teſte Sergio) ut apud Horatiũ:Terruit vrbem.& dicitur colon(teſte Donatino) quaſi a corpore abſciſſum integrum membrum:& differt a Commate:quia cõma dicitur,

Comma. quando poſt duos,vel poſt tres pedes ſequitur ſyllaba orationis partem terminans : vt diximus, latius vbi de cæſuris.

Periodus. Periodus autem plena ſentẽtia eſt,Beda teſte.Vnde ait Probus:ex literis ſyllabas, ex ſyllabis pedem,ex pede comma,ex commate verſum,ex verſu colon,ex colo naſci peridon.

Magnitudo. Magnitudo in metro dicitur,cum ſyllaba naturaliter breuis lõgatur vt Terraſq;,tractuſque maris alii magnitudinem deſiunt,dicẽtes fieri cauſam finalium.

Figura. Figura metro accidens,eſt ordo,& ſeries inter ſe non tantum.pedum, verum etiam dictionũ,metrorumq́:. Trigintaduas figuras hexametro poſſe recipi Priſcianus,& Diomedes teſtantur:quarum cognitionem multos latentem ſatiãter patefaciemus.Hexametro nanq; carmini ſex accidere pedes & infantiſſimis cognitum eſt..in quo propter figuras tantum habentur quinque : quia in ſexto nuſquam reperitur pedis diuerſitas : vt inferius videbitur. ideo quotieſcunque Hexametrum habebit quinque Spondeos, aut quinque Dacty-

los tunc duæ, erunt figuræ: quia quinque Dacty-los, aut quinque Spondeos recipit. Exemplo aper-tius demonſtrabitur. Ennianum eſt carmen. Olli reſpondit Rex Albi longai: hoc eſt vnius figuræ carmen: quia quinque ſunt Spondei. Vergil. Pan-ditur interea domus omnipotentis olympi. Sic enim legitur, non omnipotentis, vt habent paſ-ſim codices: quia ex quinque Dactilis eſt, vnam fi-guram continet. aut hexametrum ex quatuor Da-ctilis, & Spondeo: aut ex quatuor Spondeis, & Da-ctilo conſtabit: & tunc numerabuntur figuræ. x. vt: Tytire tu patulæ recubans ſub tegmine fagi. ecce hic quinque figuras. In hoc: Luctantes ventos, tempeſtateſque ſonoras. ecce huic carmini ineſſe. v. figuras propter quatuor Spondeos, & Dactylum. aut hexametrum eſt ex tribus Dactylis cum duobus Spondeis: aut ex tribus Spondeis cum duobus Da-ctylis. vbi viginti numerantur figuræ: vt Arma virū-que cano, portentoſoſque cometas. ecce ꝙ duo Spondei inter tres Dactylos decem faciunt figu-ras. Conticuere omnes, intentique ora tenebant, quod carmen decem figuris conſtat: quia duo in-ter tres Spondeos ſunt Dactyli ideo ſi omnes nu-merabis. triginta duas numeros cognoſces. Ille au-tem verſus, qui vnius eſt figuræ, Monoſchemati-cos dicitur, qui quinque Pentaſchemaſticos, qui decem Decaſchemaſticos adpellabitur, vt affatim edocet Diomedes. Præterea earum talis cognitio eſt (teſte Priſciano) opus eſſe hoc lector aduerte: vt quibus, & quot pedibus vnaquæque ſedes ſer-uiat diſponamus, & numerum duplicemus, quem ſingulæ priores ſedes ad pedum numerum accipiūt. exemplo obſcurā rem angulatim dealbabimus. He-roicum carmen in prima ſede Dactilum, & Sponde-um poteſt admittere. Similiter & in ſecunda. ideo

Carmē ex ſex figuris

Virgilii locus.

Monoſchemaſticos pentaſchemaſticos.

bis duo quattuor faciunt.In tertia item ſede duos ac-
cipere poteſt pedes:dupliceter in hoc numerus: bis
quattuor octo reddűt.In quarta ſimiliter ſede duos
Figure maiores. capit:duplicemus numerű,bis octo,faciunt ſedecim
in quinta etiam ſede duos poſtula pedes:duplicetur
Figuræ minores. numerus,bis ſedecim,xxxii.reddunt & ſcitu dignum
eſt.per Dactylos maiores,per Spondeos minores fi
guras(Diomede teſte) adpellem⁹. Quare i.vi.ſedē
figuræ non numerentur inferius enotabimus. De-
Depoſitio poſitiouem eſſe cuiuſcunq; metri deſinentiam Sylla-
Acatalectica. bographi omnes docent. Sunt igitur quatuor,Acate
lectica,cum verſus unuſquiſq; iteger eſt, vt Nec fon
Hypcatelectica. te labra prolui caballino. Hipercatelectica eſt, cum
vna, aut duæ abundant ſyllabæ:vt Omne adeo ge-
Catalectica. nus in terris hominumque, ferarumq;. Catalecti
ca, cum tantum vna deficitur ſyllaba: vt Mea reni-
Brachicatalectica. det in domo lacunar. Brachicatalectica eſt, cum
vt ſit perfectum metrum,pes vnus deficit, vt apud
Quare heroici pes vltimus biſyllabus. Plautum ſunt. Hic non immerito quare in heroi-
co pes vltimus in biſyllabum deſinit, viſum eſt po
nere, ne obſit ſequenti quin celeriter currat do-
ctiſſimus ſcribit quidam. Menſura metrorum eſt,
Menſura. cum debitum pedum, quod poeticæ regulas da-
mus numerum. nam carminum aliud monome-
trum, aliud dimetrum, quoddam trimetrum aliud
tetrametrum, aliqua pentametra, alia hexametra,
& non miteris apud Plautum ex octo pedibus in-
ueniri carmina, quia metra Iambica Trochaicha,
& anapæſtica duplicibus pedibus computantur aſcē
duntq; vſq; ad terra metrum. vnde monometrum iā
Ordo. bicum dicitur,quod duobus:trimetrum,quod ſex cō
ſtat pedibus. Ordo in metro eſt cuiuſcunq; membri
diſpoſitio in finita, vel infinita carminis qualitatem.
nam metrorum aliud monocolō,aliud dicolō diſtro
phon aliud dicolon tetraſtrophon,aliud tricolon te

traſtrophon, ut apud Horat. ſunt. Adpellatio in metro eſt cum, varie nomina ſumat. nam aliud ab accidentibus: vt elegiacum. aliud a locis vbi cani con ſueuerit: vt attellana. ab inuentoribus: vt ſaphicum a Diis, quibus dicatũ ſit: vt Pythium. a meſura: vt mo nometrum. a pedum ſtructura: vt anapeſticum. a ſyl labarum numero: vt endecaſyllabũ. a poetis frequen ter vtentibus: vt ſimonidium. Simphoneſis eſt, cum duæ ſyllabæ ſcandendo in unam coeũt: cuius quinq; partes differerẽ, niſi ſparſim[?] ſecũda Epographia do cuiſſem, & latius in libro de metris. Modus in me tro eſt, cum pedum in carmine diſpoſitio eius natu ram oſtendit: cuius ſex partes ſunt. ſ. cataſtica, ſche matica, aſynarche. ſynchemenos, Zeugmenos, & paragoge de quibus in libro de metris Ad geratim differui. Harmonia eſt, quia metra muſicæ partem continent: ſed harmoniam ad poetas pertinentem, in duas diuidi ſcimus partes: ſcilicet in inſtrumenta lem, & vocalem. Inſtrumentalis eſt, quæ verſatur in cythara, lyra, barbyro, & cæteris id genus. Vocalis in voce conſiſtit: cuius quinq; ſpecies, & omnia præ cedentia abundanter in opere metrico diximus. ſed iam Scanſionem aggrediamur.

Appellatio.

Symphoneſis.

Modus.

Hrmonia inſtrumẽtalis harmonia.

Vocalis harmonia.

De Scanſione. Cap. xxv.

Scanſionem metro inſeri nulli dubium cenſemus quam ſic definio: Scanſio eſt metri propria in pedes ſingulos dimenſio diſiunctio que: qua, ve luti per gradus ſcalas aſcendimus, ita per pedes om ne metimur carmen. Quæ ſcanſioni accidat vberi pinguiusq; paulopoſt narrabimus: quia prius de lite ris aliqua tradenda officio duxi. & primo de earum prolatione verſibus ædita: quos quo ad potui, facilli mos, vt legeres lector hic adpoſui. Hos admodum

Scãſio qd.

ſequēte vocali ponitur. k, & apud nos. Q. vt κοιρα/νὸς Quirinus. κυντιανὸς Quintianus κυντιλιανὸς Quintil. H. nō eſt litera. Alii Donato adhærētes tantū mō putāt eſſe. xvii. literas: ſi quidem ex tribus &. xx. vna aſpirationis nota eſt. h. una duplex. x. duæ ſuperua/caneæ. k. &. q. licet in ſecunda arte Donatus. q. non ſuperuacaneam dicat. quod in prima arte dicit, duæ græce. y. &. iii. Priſci. inſuper antiquiſſimorum exemplo ait eſſe. xvi. ſed additas a Claudio, & Auguſto duas. ſcilicet. f. x. Diomedes tamen vſu cōmuni locutus eſt. Et ſciendum eſt literam ſolam nō habere (ſergio teſte) a quo ſoluatur: & ideo litera a Philoſo/phis Atomos dicitur. & intende Nicoſtratam Carmentis Euandri matrem inueniſſe. xvi. mox a Græco admiſſas eſſe aliquas ut. k. x. y. z. Sunt præterea aliæ Græcorum duplices: vt ph. ch. th. ſcilicet: φ. χ. θ. Scias denique elementum in litera tripartite diuidi: ſcilicet altitudine, latitudine, longitudine. Habet quidem litera altitudinem in pronunciatione: latitudinē in ſpiritu: longitudinē in tempore: hoc eſt: aut alte, aut late, aut longe audiri, dicit Priſcia. vel alius, qui fuerit auctor operis accentuum.

k. apud græcos. q. apud nos.

Atomos litera.

Nicoſtrata

Elemētum in litera.

Altitudo, Latitudo, Longitudo.

¶De earum poteſtate. Cap. xxviii.

Literarum numerum & vocalibus, & conſonantibus impleri grammatici edocent. Vocales autem quinque ſunt. a. e. i. o. u. tamen in vſu quoq; ob Græcarum dictionum orthographiam. y. admittitur vt Lycophron. ω. addit Beda. ideo ſeptē ſunt. & antequā vlterius progrediamur, verba Nigidii, quæ inenatrata Aulus reliquit Gellius libro. xix. cap. vlti. declaranda cenſemus. Nec aberunt maleuoli, qui mihi detrahāt: ꝙ quæ A. Gellius reliquerit, patefacere enitar, ac audeam. Ille nāquā tanꝗ ignarus non omiſit, ſed (vt ipſius verbis utar) ad exercendam legen/

Nigidii verba. enarrata.

A.& o.principes. I.&.u. ſubditæ. E.ſubdit, & præit.

tium intentionem abiecit:ideo Nigidii verba recitentur. A.&.O.ſemper principes ſunt. I.&.V. ſemper ſubditæ. E. & ſubdit,& præit.in Eurippo præit, & ſubdit in Aemilio. Si quis putet. V.præire in his verbis, Valeri, Venoni, voluſi.aut.i.in his,iāpridē iecur iocus, iucundus, errabit:quod eæ literæ, cum præūt ne vocales quidem ſunt profecto Nigidii verba reliquit obſcura Gel.ſed ago(iam agitur quiquenniū) primus,tanq̃ ex Heſperio pomario ſenſum erui, hic

Ex Gellio verba enarrata.

appono:Nigidius in Commentariis ſuis, quos Grāmaticos inſcripſit, cum de natura literarū, quas vocales dicūt grammatici, diſſereret, ea(quæ diximus) ſcripſit. A.&.O. ſemper principes ſunt .ſ. vocalium in diphthōgis:vt Ae.œ.I.u. ſemper ſubdunt:vt æi, heu.e.præit in heurippo:, ſubdit in Aemilio ꝓpter diphthongum.nam vides in eu,& in æ præponi,&c poſtponi alioqui,niſi in diphthōgis intellegas,Nigidii verba percipies nunquam nā in Venus,& Iuno, i.&.u.præcedunt:ſed(vt inquitille)cōſonantes fiūt. Ideo in diphthōgis.ſ.in vna ſola ſyllaba,vel(poſito pignore)probauerim id fieri:exēpla accipe: Aeneas

Donati rła

Oedipes, Dædalus, cœpit:ecce hic præire.a. &. o. hei, euge, Theſeu: ecce hic ſubdi.i.&. u. Eurippus, Aemilius:ecce hic præit, & ſubdit.e.Hic & Donati regulam reponendam cōcinnediudicio,dicētis:Nullam litteram vocalem geminatam poſſe ſyllabam,fa

Donatus arguitur.

cere. Ergo dicendum eſt antiquorum more:Dauos, ſeruos,ceruos:pro Dauus,ſeruus, ceruus. ſed hoc fieri propter accuſatiui pluralis diſcretionē idē Aeli

Cōſonantes.

ſcribit:quem in hec regula arguendum cenſeo. nam in dii,diis,iis eſt ſyllaba.licet duplex ſit vocalis. niſi velit dicere ex duabus apud poetas vna tantum fieri ſyllabam. Conſonantes autem,præter has quinq;, omnes alias adpellamus,quæ & in mutas, & liquidas, & ſemiuocales diuiduntur. de quibus legito

quæ & in mutas,& liquidas,& ſemiuocales diuidun
tur.de quibus legito Sergii Commentarium in dona
ti autem primam. Omnis committere conſonans
cum vocali facit ſyllabam præter q.nam antiqui Q. Q.ſtos.
ſtos,cuſtos ſcribebant. reperitur etiam ſyllaba abſq; St ſyllaba
vocali vt St.apud Comicos,de qua in ſecunda Epo- ſine vocali
graphia latius dicemus. Et quia vocalis quæque ſe-
quentibus conſonantibus quanta ſit ſcitu difficillimũ
eſt: vt ita dicam: paret a paro paras a.ante r.breuia-
tur:a pareo pares longatur,dignum duxi ſi ſuper ſin
gulis aliqui nec inſipida enarrauero.

¶ De A. Cap. xxix.

A Monoſyllaba dictio vbique productionem re-
cipit. Virgili. Titire paſcentes à flumine reiice
capellas. ſequentibus conſonantibus anceps: vt la-
bor nomen,breuiatur: tabes long. ſequente vocali,
corripitur. Ouid. Metamor. xiii. Portibus infidis ex-
terruit ales Aelo:quam dictionem per diphthõgum
Papias falſò ſcribit,niſi in aliquibus nominibus Græ Papiæ nõ
cis,quæ in ſecunda.ii.Epograph.inuenies: Commu- hæreo.
nis aliquando eſt muta ſequentibus & liquida. Hila-
rius: Docui quis cultus in agris. Voutanus: A ſyluis
ad agros,ab agris.a.p.u.apud Græcos media eſt: &
apud nos in Trodes in.vi.aſpice Epograph.vbi de
ambiguis fit mentio. quo ſit bitemporea apud Græ-
cos vel illo Homeri quinto Iliad. patet. ἄρες ἄρες
βροτολοιγὲ μιαιφόνε τείχεσι πλῆτα & Martialis inſi-
nuat.ix.Et quos ares ares decet ſonare. Quod,cum Ares ares.
memini,offertur Seruianum illud: ꝙ ſcilicet in nomi Seruii regu
nibus propriis ſyllabæ poſſint poni ſcribentis arbi- la falſa.
trio: cui poetæ claſſici reclamando non aſtipulan-
tur Ouidius autem poetarum ingenioſiſſimus vlt.de
Ponto ad Turicanum ſcribens,ait:

Quo minus in noſtris ponaris amice libellis,
 Nominis efficitur conditione tui.
Lex pedis officio, fortunaque nominis obſtat,
 Quaque meos adeas eſt via nulla modos.
Et pudeat, ſi te qua ſyllaba parte moretur.
 Arctius adpellem, Tuticanumque vocem.
Et potes in verſu Tuticani more venire,
 Fiat vt è longa ſyllaba prima breuis.
Aut vt ducatur quæ nunc correptius exit;
 Et ſi porrecta longa ſecunda mora.
Non ego, ſi vitiis auſim corrumpere nomen
 Ridear, & merito pectus habere neget?

¶Et alia in Epiſtola ad eundem ait.

Hæc tibi mittuntur, quẽ ſum modo carmine queſtus
 Non aptum numeris nomen habere meis.

Quod ſi vera eſſet Marii (Marium enim non matu rum adpello Seruiũ) opinio, Tuticanum ad placitum ponere non timuiſſet ingeniorum ingenium Naſo le gatur inſuper Epigrammatarius. lib. ix. de Erino. Sed tu ſyllaba contumax repugnas. Dicunt Eari non ta men poetæ. Sed Græci, qbus eſt nihil negatum. Et quos ares ares decet ſonare. vnde ſi verus eſſet Ser uius, eã Martialis dixiſſet nunq̃. Inſuper Terentianus inquit: Nec tãta in metris venia cõceditur vti. Iccirco opinionẽ Bedæ penitus non admitto, dicẽtis: aucto ritatem, & neceſſitatem aliquando metrum violare. Quod ſi verum eſſet, Ouidius, & Martialis minime exhorruiſſent. Nõ eo tamen inficias aliquando in me diis fieri ſyllabis, quãdo quatuor eſſent breues ſylla bæ, & vna longaretur. tamen & hoc raro vt facias ad monuerim: quia ſi penitus eſſet Bedæ vera opinio, Horatius ſer. pri. non timuiſſet dicere eqtutium. vn de ait. Menſuri oppidulo qđ verſu dicere non eſt ſic & Lucillus Saty. vii. Seruorũ eſt feſtus dies hic. Quẽ

Seruius Marius nõ Maurus.

Ingeniorũ ingenium Naſo.

Ouidius.

Bedæ non hæreo.

plane hexametro verſu non dicere poſſis. Super his vberius legito Epograph. vi. cap. iii.

ℭDe. E. Cap. xxx.

E Monoſyllaba ſimiliter longatione gaudet. Vir- gi. Vix e conſpectu. ſic in compoſitione: vt enu- mero. ex quo Prudentium miror erraſſe: dicentem. Robur eneruatum. g ſ. l. p. ſequente vocali breuia- tur, niſi in aliquibus Græcis, quæ videbimus ſequen tibus conſonantibus anceps ponitur: vt repo longa tur repente breuiatur. In Græcis quando vertimus η. in, e. longatur. vt θῆβη Theb. muta cũ liquida ſequẽ te ambigua eſt: ut pharetra. aliquando in ſeorſus ſe- orſum abiicitur. e. Lucre. na. v. Et ſeorſum mare ut ſe creto humore pateret. Idem: Seorſus item pueri. ſ. q. æ. i. in deorſum aliquando longatur: Lucr. ii. Pon- dera quantum ineſt deorſum cuncta ferantur. Idem in eodem: Atq, atra quæq; deorſum. ecce hic breuia ri quando in hac dictione coit. Idem pri. Quoniam premere omnia deorſum. In verbo anteo abiicitur. Lucre. iiii. Montibus anteire & ſolem &c. aliquãdo non. Auſoinius: Gangeticus anteit ales. In præpoſi- tione. De quo pacto. e. inueniatur inferius dicemus In dehinc, deinde, deinceps. e. in ſcanſione aliquan- do non ſonat: vt apud poetas inuenies. Hoc etiam dignum eſt in quieſco verbo. e. correpte proferri: quod innuit Gellius li. vi. cap.. xv. Noctium atticarũ.

Prudentii error.

Seorſum. Deorſum.

Anteo. Dehinc. Deinde. Deinceps: Quieſco e breui ꝓ- fertur.

ℭDe. I. Cap. xxxi.

I. Monoſyllabæ longatio inhæret. Iuuena. I nunc & ventis. a. c. d. ſequente muta cum liquida am- bigua eſt: vt libri. alias anceps: vt bibo, ibo. ſe- quente vocali breuiatur: vt Iola. exceptis quibuſ- dam Græcis, qnæ inferius dicemus. ſimiliter in verbo fio longatur de quo in ſecunda Epogr. diſ-

I iter duas vocales. ſeremus. ¶ I.poſitam inter duas vocales eſſe dupli-cem cõſonantẽ teſtantur oẽs: vt aio, vnde errauit Sedulius primo: Hoc Matthæus aiens,hominem generaliter implet.quanq̃ alii Sedulio adhærentes. perperam credunt theus eſſe diphthõgum & vt Troia,maior licet ſit breuis,primã illam poſitione longam reddi. Iccirco antiquiſſimi vſq; ad Ciceronis tempora Maiia,Pompeius ſcribebant. & aduertendum ; q̃ ſi opus vt fiat poſitio , neceſſe eſt, vt illæ duæ vocales iter quas erit.i.vim ſuã ſeruẽt:aliter.i.nõ eſſet duplex vt in viola,violentia nã in iis.u.non ſeruat vim : pro ſimplici tamen reperitur inter vocales vim ſeruãtes ; ſed dũtaxat in cõpoſitis vt biiugæ,quadriiugæ. quod teſtatur Gel.lib.xix.cap.viii.& teſte Priſciano aliquãdo duo.ii.in i.longum ſoluuntur:vt bigæ,quadrigæ. Quod aliquando i.in compoſitione pro ſimplici habeatur,exemplis adprobo . Mart.i. Geſtatus biiugis regulus.e.e. Auſon. Vel ciſio triiugi,ſi placet,inſilias. Hic diſcendum eſt in Troia , ſi ſubſtantiuum eſt , ſub regula militare. Oui.Troia iacet.ſi vero adiectiuum. i.vocalis habetur. Vergil.primo : Et Troia gaza per vndas . vbi diu ante me incognitum fuit quid dicat Seruius. Ṣeruii verba vt lector non hæſites oculis obiicienda cenſuimus.ait ille : Cum prouinciam dicimus,& principale eſt nomen,& breuis eſt tro. qñ autem non eſt principale , & deriuatiuum eſt, & longa eſt tro.vt Troius Aeneas. Proculdubio hæc Phæbadum interpretationibus egentia multi exiſtimãt. Sed vix amuſos Quintianus reſerabit.ibi Seruium interpolatum & eruditi præceptores mei quondam cogitarunt, non aduertentes Seruium de natura ibi diſſerere . Eſt ſcitu dignum Iota apud Græcos eſſe uocalem ſemper: quod ſi Seruio credimus, Virgil.fecit in Troia,cum ait: Arma,virumque cano,Troiæ. vbi in iii.ſede Dactylus eſt.ſic Seneca in Troia: Miſit in feſtos Troiæ .

Sedulius errauit.

Aliquorũ error.

Maiia Põpeius.

Quo mõ. i. poſitiõe faciat.

I duplex i vnum. ii.

Troia i ſyllaba.

Seruii verba enarrata.

I.apud græcos vocalis.

Scitu dignum.

ſtos Troiæ ruinis.eſt enim carmen Saphicum, trocheo,ſpondeo,dactylo,& duobus trocheis conſtãs Præterea Diomedes etiam in Troia, tro. breuiari edocet ſimiliter in Achaia.i.vocalis reperitur.Ouid. A.q.d.quam pauper Achaia noſtra eſt. ideo naturaliter locutum eſſe Marium aduertito. Inſurgent alii dicentes apud Latinos ſemper longari:taceant obſecro,cum apud nos ſæpius duplex fiat:vt pater in aio aiebas.vbi.i.duplex cõſonans eſt.Hora. Aiebas me cum.in ait omnino vocalis eſt,quia non ſequitur vocalis altera. ¶I.in genitiui in duo.ii. terminatis ſcãdendo abiicitur. Virgi.E.d.æ. Capitolii immobile ſaxum.& aliquando ſonant duplices,modo carmen patiatur.Ennius: Aſpicite o iuuenes ſenis Ennii imaginis vmbram. ¶I. etiam in compoſitis ob ſcanſionem aliquando abiicitur: vt in ſemiuncia,ſemiambuſtus,ſemihominis,ſemianimis. Per ſ.Breuis vt ſemiuncia,recti. Columella.xi. Quamuis ſemihominis veſano.g.f.Silius.ii.Semiambuſta iacet.n.d.p. Luca. iiii.Semianimes traxere feras. ¶I.mõ eſſe ſimplicem modo duplicem ſcribunt Nigidius, & curius. nos quoq;.in.ii.Epogra.vbi de præpoſitione exuberanter dicemus. ¶I.quaque duplex in vnum coit: vt dii diis,iiſdem.Horati.Dii bene fecerunt. Ouid.Meta. xiii.N.u.a.quamquam iiſdem fuerit armis.In aliquibus codicibus eſt mendum: vbi non fauerit,ſed faueat perperam legitur.Ei pronomen biſyllabum eſt hei,interiectio monoſyllaba. Aliqui tamen referunt, Ei,pronomen aliquando eſſe monoſyllabũ,vt apud Lucretium.vi.Scilicet & fluuius,quiviſu maximus ei eſt.licet alii aliter legant.Cui datiuus vnam facit ſyllabam. Virg.ænei.primo. Cui pater intactam dederat P.q.i. & aliqui hoc merito affirmant fieri: eo ꝙ Priſcianus,lib.xiii.in ius reddentia: dicat genitiuum nomina datiuum genitiuo vna ſyllaba minorem fa-

Genitiuus in duo.ii.

I. in compoſitis.

I.mõ ſimplex mõ duplex.

Curius.

I.duplex in vnum.

Ouidius emaculatus.

Ei ꝑnomẽ Hei interiectio.

Cui monoſyllabum.

Priſciani regula.

Grãmaticorũ auriga.

cere:vt illius illi, nullius nulli, cuius cui: ſed dicat grammaticorum auriga, an ſimilis in nullius, & cuius ſit genitiuus, rei literariæ vel expers diceret nunquã,

Priſcianũ non admitto.

ſuopte ſcribat. ego fidem meam non obſtrinxerim, cum idem Cæſarienſis apud Albinum dicat, cui, biſyllabum reperiri. Albin carmina ne me finxiſſe aliquis credat, vitupero, ac carptor ſubiũgam. Hæc ſunt Romanarum Hiſtoriarum primo: Ille cui terras Capitolia celſa triumphis Sponte deum patuere, cui freta nulla repoſitis. ex hoc Prudentium erraſſe contendunt, dicentem: Tarraco intexit cui fructuoſus. vbi cui

Cui biſyllabum.

biſyllabum eſt. & .i. breuiatur. ſuper quo nec tacuit Ia-

Prudenti⁹. defenditur

nus parrhaſius noſtri temporis latinitas. Quid obloquuntur iſti cœnipetæ triuiales? an velint a Pruden-

Cui vltima breui.

tio, alia exempla ſubdam? Martialis primo: Sed norunt cui ſeruiunt leones. eſt enim carmen Phalecum: vbi poſt ſpondeum dactylus eſt. Idem. viii. Druſorũ cui contigere barbæ. Martia. capella primo de nup. Et compar ſtudio ſed cui terreus eſt enim Aſclepiademum. vbi, ſed cui, dactylus eſt. Præterea apud Terentianum maioris in hoc Martiana (vt credo) fidei tale carmen eſt: Verum vt cuique eſt proximitas loci ſoerori. eſt carmen Sotadicum ex duobus a maiore Ionicis, & tribus Trocheis. Similiter (teſte Beda) ait Paulinus: Conſcia ſeruitii quod geſſeris & cui tandẽ. ſed poſſet verſus ſpondaizare: ſicut etiã illud Iuuena-

Spõdaizat

lis? Cãtabat patris in montibus, & cui non tunc: mox

Cui exduabus breuibus Ianus, Parrhaſius defecit.

ait Probus: Cui conſtare ex duabus breuibus: ergo & Prudentius ſine errore militat⁹. hæc omnia Ianus Parrhaſius alioqui literarum pares digerere debuiſſet. Dicant aliqui in cui monoſyllaba dictione an u. an. i. ſit vocalis. quid ſentiam accipe. Crediderim. u.

Cui mono ſyl. quã vocalẽ hẽat.

eſſe vocalem. Catul. Cui Ego quaſi eadem totidem mox deprecor illi. in quo carmine ſi. i. in cui eſſet vocalis nullo pacto ſcandi poſſet carmen. alii, neoterici

tamet, faciunt vt. u. & .i. ambæ elidantur ſequente vocali: vt in hoc. Cui imperium infelix eſt erit ille ſibi. eſt autem carmen à Iulio Capitolino allegatum in vita Opilii Macrini. Huic quoque frequentius monoſyllaba eſt dictio. Ouid. Metamorpho. xiii. Huic da e &.o. f.f.m. Stat. Syl. primo diſyllabam fecit: Lætus huic dono videas.d.t.n. ſuper eſt igitur: vt Priſciani, quam diximus in cuius, & in huius non admittas regulam. Beda vt admiret ciet dicens: Huic biſyllabum reperiri ambabus breuibus apud Paulinum: Cum ſubito aut illis corda hoſtibus, aut huic ora. quod cum poſſet ſpondaizare neutiquam edocuero. In Pompei, Vultei Cai aliquando, i, abſque ſynæreſi facit ſyllabam, aliquando non. I. ſimiliter in Maiades, & Pleiades facit modo triſyllabas, modo quadriſyllabas dictiones, contra Tortellium, dicentem: In Naiades. a. in penultima modo elongari, & modo corripi. Virgil. Optima. Naiadum. Ouid. Metamorpho. iii. Naiades ideis. e. f. a. eu. quantum fallitur Arretinus. nam vbique ante d. breuiatur. in illo enim Virgilii: Optima Naiadum, Naia, eſt dactylus. & vt firmiori ad probem exemplo, Horatii carmen affero Mirari lubeto Naiadum potens, quod carmen recipit ſpondeum Dactylum cum vna ſyllaba, mox duos dactylos. Similiter in Pleiades. Ouidius: Pleiades incipient. h. r. P. Idem: Iungitur (vt fama eſt) Pleiadeſque pari. vbi ſi Pleiades non eſſet quadriſyllabum nomen, pentametrum ſcandi poſſet nunquam. ſic apud Senecam in Med. Et deo ſi latitant Pleiadum greges. vbi ſi Pleiadum quadriſyllaba non eſſet dictio, Aſclepiadeum non ſtaret carmen. Aliqui tamen dicunt poſſe in tertio eſſe ſpondeum pede, quia cum dactylo temporibus conuenit. referant quicquid velint, me non habebunt municipa-

Huic monoſyl. eſt dictio.

Huic pronomen.

Huic biſyllabum.

Beda fruſtratorius.

Tortelii error.

Naiades in ſyllaba.

Pleiades i ſyllaba.

Quintia. in Tortel. annotationes compoſuit.

I. quando conſonás.

lem,quia meræ ſunt nugæ.ex quo crediderim,quando Naiades,& Pleiades ſunt triſyllabæ dictione. i. eſſe duplex noſtrum:quando ſunt quadriſyllabæ,eſſe Græcorum iota,de quo ſuperius diximus: contra tamen Tortellium iam adnotationes compoſuimus. ſimiliter in Rhodopeius,Phœbeius, & ſimilibus.i. vocalis eſt. I. demum in dictionis principio ſequente alia vocali conſonãs eſt:vt Iuno,Iupiter. exceptis quibuſdam nominibus propriis:vt Iulus,Ieſus,Ioannes,Iapetus,Iaſon,Iacobus.dicam quid ſentiam,nõ quod contendam,crediderim in nominibus propriis primitiuis vocalem eſſe,in deriuatiuis conſonantem: vt in Iupiter,à iuuando:vel vt recẽs occurrit opinio. nam ſi apud Græcos erit iota,apud Latino.i. vocalis erit.in dictionibus vero mere latinis ſequente vocali,erit conſonans. Claudia nec laceres verſus dux Iacobe meos Ouid.Pagaſeus Iaſon.cuius dictionis, cum memini, Tortellii ſuccurrit error:cuius infantiſſima hæc verba ſunt:ſanè in hac dictione Iaſon ponitur.i.litera a poetis modo vocalis,modo conſonans græco more.vt Ouid.in duobus verſibus vtrunque obſeruauit,cum ait Met.vii.Vt ſine amore licet,quid enim commiſit Iaſon: Quem niſi crudelem non tangit Iaſonis ætas. nam in primo verſus eſt vocalis,in ſecundo conſonans.ille hactenus. Quo præceptore vſus es Tortelli? in ſecundo enim quam in primo.i. vocalis proculdubio eſt. Similiter in dictione iaſpis, eadem myops es erroris nebula. ais autem in iaſpide.i.literam aliquando vocalem eſſe.Iuuenalis. Præclara illic laudatur iaſpis.aliqñ conſonantem.Vergilius.iiii. Stellatus iaſpide fulua.immo vocalis vbique eſt. forte es ſecutus Romulũ illũ,qui Aeſopi Apologos verſo ſtilo in latinum vertit. qui & ipſe errori obnoxius eſt,cum in iaſpide.i.fecerit conſonantem: niſi vellimus excuſare breuiaſſe tu.i.vocali ſequentę.

Tortellii error.

Tortellii. aliꝰ error.

Romulus quidam. Romuli error.

inueniẽs inſuper alia nomina propria, in quibus. i. vocalis erit: quorum lectio auctorum plurima te faciet compotem: Vnum reſtat, adnotem Cecilium quendam (referente Papyriano) nanum quendam, ſeu pumilionem iota nominaſſe: quod ex Platonica ratione acceptum eſt. Nam Plato in Cratyllo ait: Iota ad tenuia quæque per omnia maxime penetrantia eſſe: Iccirco iene: ideſt ire progrediq; per. i. literam initiatur. mox rimandum eſt. i. vocalem aliquãdo eſſe conſonans loco: vt in Iazyges: ſuper quo videto in. iii. Epogra. vbi de. e. ante. t. fit regula.

Iota pumilio. Iene: ideſt ire. I, vocalis qñ loco cõſonãtis.

De. O. Cap. XXXII.

O. Monoſyllaba dictio lõgatur, Oui. O vtinã tũc c. l. c. p. aliqñ ſequẽte vocali corripitur. Virg. Te Corydon o Alexi. n. m. c. c. ſequente cõſonante anceps: vt Doryclus, Doris. ſequente muta, & liqda ambigua: vt probum. In cooperio duo. oo. in vnum cõiungi non deſunt qui autument: vt apud Lucretium. v. Per terras, amnes, ac oppida cooperuiſſentq́. ego magis dicerem feciſſe Proceleumaticum. nam omnino. o. breuiatur. Idem. v. Quæ poſſint forte coperta. Iuuẽcus. iiii. Nec quondã coopta canẽs. n. u. p. Aliquãdo. o. colliſionẽ patitur, in proinde Vir. li. xi. Proinde toña eloqo. ſ. t. m. t. Lucre. ii. Proinde colore caue. c. ſ. r. tamen aliq dicunt, pro excluſionem pati. Et hic ſcito Latinos. o. in au vertere: vnde pro Coro, & cote, Caurũ, & cautem dicimus. Iccirco cum Florus Grãmaticus hoc differeret, mox Flaurus appellatus eſt. ſicau pro. o. vt auſtrũ oſtrũ. & aliquãdo. o. a. diphthongo au breuiatur: vt in orichalco, quaſi aurichalco. Quidam antiquorũ annularem orbicularem dixere: quod rotundum ſit velut annulus. ab hac litera Ouare dictum putant à voce militum.

Aliquorũ opinio falſa. Proide in ſcanſione. O, in au, vertitur. Florus mox Flaurus. Au, pro, O. O, annularis.

ℂ De. V. Cap. XXXIII.

Ouare vñ. V, monoſyl.non re petitur.

V. Monoſyllabum reperitur nuſquam, & ſi conſonantibus iungis anceps eſt: vt iugum, iuger. ſequente muta, & liquida, ambigue ponitur. In principio autem poſita alia ſequente vocali, conſonans efficitur: vt vinum, Venus. ſi inter duas vocales ponitur item: vt viuo, viuidus. item cum in fine eſt poſt. l. & r. ſequente alia vocali aliquando, conſonans eſt: vt voluo, ſoluo, ſylua, larua, aruum. quæ tamen aliquando propter metrum fit vocalis. Catul. Quod zonam ſoluit diu ligatam. Idem: Condita quin vere pectoris euoluam. Ouidii. Nũc quoque te ſaluo perſoluẽda mihi. Idem in Priappeis. Quod opus omnino Ouidii eſſe in Dubitationibus affirmabimus: Pallorem, maciemq; laruialem: vbi laru, trocheus eſt. aliquando. u. vocalis fit conſonans. Lucil. Quod tu id maluiſti. Sil. vi. Cætera ſinuatis glomerat per pectora gyris. Idem. vii. Ducit ſinuato captiuum. a. l. l. Idem. x. Sinuatur, coxæque ſedet. m. u. quod uerum eſt. & m. u. eſſet conſonans inſinuatus, carmen claudicaret. ſic & apud Lucretium: Lanigeræ pecudes, & equorum duellica proles, & ſi bellica poſſet legi. V. poſt. s. alia vocali ſequente modo eſt vocalis, modo conſonans: vel (vt alii dicunt) ſuam vim perdit. Stat. Thebaid. primo: Quas nos inopina ſuaſit. Horatius ſermon. pri. fureſq;, feræq; ſuetæ. Ouid. ad Liuiam. Ille genus Sueuos acre, indomitoſq; Sicambros. Ennius Anal. vii. Doctis fidelis, ſuauis homo, facundus ſuoq;. V. ſimiliter poſt. g. & q. ſequente alia vocali vim amittit: vt in lingua, loquor. ſic poſt. u. vt vua, vuidus. Hic Donatũ argui operæ erit pretium, dicentem. V. inter. q. & vocalem literæ vim amittere. quia tam leuiter effertur: vt vix ſentiri queat. nam ea ratio non eſt: ſed (teſtibus Sergio, & Pompeio) eſt: quia ante ſe habet alteram conſonantem. Ideo non

V, quãdo conſonás.

Ouidii opus Priapearum.

Laruális quadriſyllabum.

V, poſt, s. Suetus in ſyllaba.

V, poſt, g, q, & u.

Donatus arguitur.

eſt conſonans, non eſt vocalis, qua ſequitur alia. Hos duos non tam intellexit Beda, quàm intelligere mihi me curauit. ait Beda: Cum dicimus, Aſtum, nonne eodem modo dicemus. t. non eſſe conſonantem. q\[uia\] præcedit altera conſonans. s. Hic Beda allucinatur, non intelligens quid ſibi velint Sergius, & Pompeius Donati interpretes. ego ſic enarro: Cum dicant. u. non eſſe conſonantem, quia præcedat alia conſonans, eſt propter poſitionem: nam in aqua, ſi. u. eſſet conſonans, à longaretur poſitione. Quod aliquando u. poſt. q. non videatur vim habere vllam, non inficias eo, vt dicemus, vbi de. q. litera differemus, Præterea Donatus ait: Digamon aliquando u. literæ adſcribi, cum ſibi ipſi præponitur: vt vulgus. quod non admittitur: nam digamus ita ſe habet. Vt dempta nihil nomini adimat: vt Velena, Helena, & ſi ita eſſet (vt ait Aelius) poſſemus dicere vlgus. quod non dicitur, (teſte Sergio.) in ſuadeo. u. vim amittit. Palladius. xiii. Perſuadet moris tetrum mutare colorem. & omnino (teſte Sergio) ſuadet biſyllabum eſt. ſi vero triſyllabum reperitur, ſolutionem idem eſſe dicitur.

Beda incurioſus.
Sergius, & Pompeius Donati interpretes.
Donatus arguitur.
Digamus.
Vlgus nõ dicitur.
Suadeo in ſyllaba.

De η græca vocali. Cap. XXXIII.

H. Vocalis longa ſemper apud græcos, quæ noſtro idiomati. e. ſonat, & longatur: vt θήβη Thebæ. vnde Sidonius Apollinaris reprehenditur: quòd breuiauerit diaſtema in penultima, cũ ſcribatur apud Græcos per. η. tamen quia ſæpius in hanc incidemus literam, plurima à nobis non fiet mentio. Aduertas nihilominus velim. η. in nominatiuo longam aliquando in e breuem in obliqs verti: vt ἀὴρ ἀέρος aer aeris αἰθὴρ αἰθέρος æther ætheris. ſic fit aliquando in ω: vt πυράκμων πυράκμονος pyracmon pyracmonis.

Sidoni' reprehẽdit.

De.ω.ideſt.o.longo apud græcos. Ca.XXXV.

Apud Græcos procéditur. vnde nõ mirum ſi.o monoſyllaba apud nos longatur. Homer. μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλλῆος: dixi tamen aliquãdo ſequente vocali breuiari. Virg. Te Corydon o Alexi, nihil m.c.c. Et cognitu dignum eſt quãdoq; apud poetas.ω.quæ omnino in primitiuo longatur, in patronymico breuiari. Ouid. Meta. vii. E quibus Eionides Cephalus, ecce o breuiari in primitiuo longam. Idem in eodem, Proles eionia ſyluis. & ſic apud Ouidium legi teſtatur noſter Parrhaſius, referens Græco hoc fieri exemplo. In hac dictione, Ioannes, video multorum ſententiam. inter quos eſt Bapti. Pius antiquitatis vas, argutiarum area, qui probe & fideliter de hac dictione ediſſertauit. Reperitur aliquando triſyllaba dictio correpta ſyllaba.o. vt vſus eſt Politianus. Aliquando quadraſyllaba vt apud Metrodorum αὐτὸν ἰωάννην ὁ γέρων ἐπεδέξατο κόσμος. ſic Iuuencus: Vnus Ioannis quærebat. alio modo vſus eſt Sidonius Apol. Nunc te iubet ire Ioannes, quem Hermolaus corrigit ſuper hoc in caſt. Plinianis. Triſyllabum fecit Prudentius in Apoth. producta ſyllaba io. Ioannis magni celebris. dicam tamen quod ſentio. ſemper quadriſyllabum, &.o. producta poni admonuerim. Sed nunc ad alias literas tranſeamus, quas Conſonantes dicunt.

Ioãnes in ſyllaba.

Sidonius ab Hermolao corrigitur.

¶De conſonantibus. Cap.XXXVI.

Conſonantes in.9. mutas. & ſemiuocales. 6. diuidi triuiales etiam edocent. De quarum poteſtate Priſcianũ, Tortellium. M. Capella, Curium, Vallam legito. nos omnis aliquib⁹ opportunas noſtro operi percurremus: ſed anteq̃ vltra procedã, opere, pretiũ eſt, vt quãlibet cõſonantẽ eſſe ἡμίχρονον. i. medium habere tempus edoceam: quod latius alias differemus.

Mutæ nouem.

Semiuocales ſex.

hemichronos q̃libet conſonãs.

¶De.F. Cap.XXXVII.

F. Haberi pro muta ſequēte liqda Diomedes inuit & quòd cōmunem reddat ſyllabam: vt apud Vi. crinemq;. flagrantem. cui aduerſans reclamo, cū.q;. per ſe breuietur. & ſi verum eſſet. quod Diome. ait. M cum ante.n. liquidam ponitur in integra dictione muta dici poſſet. quoniam mutæ officio fungitur nam(vt ait Macro.)græcorū more. Virg. Poſuit li. 9. Nec Licio genitore mior, nec fratre Meneſteo ſed de hoc nomine in ſexta videto Epogra. cap.1.& dixi in integra dictione, qa ſi eſſet compoſitum nomen à dictione ab.m.n. incipiente, vocalis ſuperior poſſet breuiari, non propter.m. n. ſed iure præcedentis dictionis: vt caconeſtor. i. malus procus nam caco p ſe in cōpoſitione.o. breuiat. vberius legito. i. ſexta Epogra. vbi de Polymnia fit mentio. atq; inibi Lexici auctoris fœdum leges errorem, dicētis in Polymnia.y. breuiari propter.m.& ſequentes literas. Copioſum hoc reddam opus, ac florulentū, vt aliis(quod aiūt) progredi minime videat pedibus.

Diomedi reclamo.

Lexici auctoris error.

¶De.G. Cap.XXXVII.

G. Quam primo inuenit Romæ Spurius Carbilius grammaticus, Carbili qui primus vxorem abdicauit libertus, cum prius.c. pro. G. omnes verentur, ſi Plutarch. credimus, non ſe offert. vt de eo quo ad ſyllabas recenſeam, ſed vt à communi Neotericorum annutu errorem eliminem, eſt ſciēdum apud Latinos non reperiri dictionē, a, G. incipientem ſequente.u.& alia vocali. Iccirco errant, qui dicunt Guaifredum, Guielmum: cum dicendum ſit ? o Valfrede, o Vielme, o Vido. Varinum etiam dicimus, quem Guarinum ſeipſe nominauit. Cur fecerit ille videat. Rumpatur Maleuolus Phineus, & euaneſcat, p nihiloq; habeatur, vt litera, de qua nunc fiet mentio.

G. literæ inuentor.

Sp. Carbilius.

C. pro. g. vtebātur.

Error publicus eliminat^9. G. in pricipio dictiōis cū u, ſequēte vocali nō reperitur.

¶De Liquidis, & quare Liquidæ. Cap. XL.

AT prius q̃ Liquidas aggrediamur, non inuenuſtum erit aliqua nec ſitu facilia, nec auditu rudia pretexere, cum minus apud triuiales cognita, minimeq; intellecta hoc in opere ſparſim, & paſſim aperire policiti ſæpe fuerimus. Noſtra ideo intererit, quę liquidarum ſit conditio, & cur eis tale inditum ſit nomen fideliter edocere. Liquide autē proprie appellitantur, q͛ liqueſcant: ideſt penitus a dictione collidantur, abuciaturue: vt in hoc exemplo: Nate patris ſummi, qui tela Typhoea temnis, r, litera ſcādendo in dictione patris eliciatur, velut patis diceretur: eo q͛ liqueſcat, r; ideſt lubrico defectu a nihilum redigatur. & hæc eſt ratio. Nam vnaquæq; cōſonans, medium tēpus cōtinet: vnde cum patris longatur: hoc fit quia a, naturaliter breuis vnius eſt temporis. t, & , r, alterius: quę quidem duo tempora longæ accidūt. ſyllabæ & nulla longa fit ſyllaba, niſi duobus eam metiamur temporibus. & ſi in hac dictione patris ſcandendo, r, non elideretur quādo breuiamus, breui (quod non poſſumus) duo ſyllabæ daremus tēpora. ex hoc quando vocalis naturaliter correpta eſt ſequēte vna tantum cōſonante, vnius cum dimidio temporis eſt quod tempus cum dimidio longam minime reddere poteſt ſyllabam. Vnde nō mirum eſt, ſi poſitione lōga fiat ſyllaba. Nam vocalis natura breuis vnum tempus, & ſequētes duæ conſonantes alterum continēt: ideo re vera protenditur ſyllaba. Et ſciēdum eſt: vbi ſit poſitio vocalem pręcedentem natura eſſe breuem ſed longari poſitionis (quā dixi) ratione, ſic eſt ſequētibus, x, &, z, quia vnaquæq; iſtarū vno conſtat tēpore cum duplices ſit conſonantes. Hęc a prophanis in tacta Domitius frater meus, vt enotarem, impulit: quod latius in ſua dicet Metrobaſi nunc dicamus de literis, quæ re vera fiunt Liquidæ.

Liquidæ cur dicatur.

Cōſonās. quæq; medium tempus habet.

Poſitio quare lōgā dat ſyllabā

Vocalis añ poſitionem natura breuis.

Quare X & Z. precedēte faciūt longam.

ℭDe.L.&.R.Liquidis. Cap.XLI.

Liqdæ cũ mutis in ſcanſione. Hudæ literæ.

L.Et.R.Liquidas (quæ & hudæ a quibuſdam dicuntur) cum mutis iunctas in eadem dictione cõmunes reddere ſyllabas poetarum exemplum patet. Et notandum eſt, ſi ſyllabæ naturaliter erunt breues, ſequente Muta, & Liquida longatione, & breuiationi adhærebunt. ſi vero naturaliter erunt longæ, nunquã breuiationem ſument. quod non adnotauit Tortellus, vbi de R. litera fit mentio, cum adnotare debuiſſet: vt pater, pa, naturaliter breuis eſt: in patris & longatur, & breuiatur: in matris nunq̃, a, breuiatur: qa in mater natura ꝑducitur. Et licet. r. in matris colliderctur, nil quidem referret: qa abſq; duabus literis, tot etiam ſunt tempora quibus, ac quot vna conſtat longa ſyllaba. Hic adſint eruditi, huc doctorum turba tranſuolet, hæreo, hæreo cum Lucretii lib. iiii. tale lego carmẽ: Propter enim q̃ quod morbi eſt, cũ corpus ægrotat. ecce in ægroto. e. breuiari Muta ſequente, & Liqda. licet veniat ab æger, quod ſcribitur per diphthõgum: ab ἀιγρὸς: ideſt ſegnis, & lõgatur. Iuue. Saty. iiii. A vitiis æger, ſolaq; libidine fortis. vel dicitur (vt vult Põpe.) ab ἀιάζω: vel a voce doloris αι αι. Mox teſtibus Plinio, & Solino, Gellio, & Nonio Agrippa, dicitur quaſi ægri partus. & manilius breuiauit, aſtron, primo: Miles Agrippa ſuæ, venerisq; ab origine proles: quare id fiat humaniſſime lector, me neſcire ingenue, fateor. Vnum hoc mihi adſcribas: q fuerim primus q animaduerterit. Iam triennium eſt, quo id obſeruaſſe me teſtari poteſt Ioan. Baptiſta Moranus noſter ſectator, & qui me uelut numen colit, ac obſeruat. Non deerunt forte q poſt me hoc diſſoluant iugum: vnicuiq; enim meliori me ſubdam ſententiæ. tamen quid ſuper hac re melius proferam in Breui arte legito, vbi de Heroi ſpe-

Tortel. incurioſus.

Quintianus hæret Aegroto pria breuí

Agrippa.

Ingenue fateor.

Baptiſta Moranus. Ars breuí Opuſculũ noſtrum.

ciebus differo. Præterea Neſtor ille interliteratos non poſtremus nec medius. Sulpitium inuehitur q dixerit,aratrum:naturaliter.a longare medium, cum breuiet.quia Græci per omicron ſcribant ἄροτρον. & nititur auctoritate cuiuſdam triuialis,& rancidi poetæ exemplo,qui Sidonium potius habere debeat tutorem,dicentem;Diuerſas aratro vias cucurrit. Eſt autem,carmen phal. in quo poſt Spondeum ſequitur.Dactylus. Hic eſt ille Sidonius multi. nominis poeta,quem claſſicum teneo, licet, vtinferius dicemus,ab Hermolao Barba.damnetur.Nicolaus Ferretus decipitur, dicens Claudianum, & Sidonium fuiſſe ſynchronos, cum Claudianus per multos annos hunc anteceſſerit,immo Sidonius de Claudiano mentionem facit:ſed repetatur inter. Cum itaq; apud Græcos per omicron ſcribatur,& apud Sidonium breuietur, Sulpitii non adhærebo ſententiæ tantum modo longari dicentis, quia ab aratum aratu. & niſi eſſet Græca dictio ſulpitium haberem municipalem. Hem quid oblitus ſum? aliud profecto ſuccurrit,nec minus verſificatoribus idoneum,quod hoc eſt:nunquid ſequente muta, & liquida poterimus breuiare deriuatum, in quo litera primitiui demātur.vt ita dicam. Ambulacrum, lauacrum, inuolucrum, ſimulacrum: ecce in his literam primitiui.t.abiici. &.c.ſubſtitui, quia a,lauatum, ambulatum,inuolutum: ſimulatum, veniunt. Id mehercle multos iam diu anxit,ſed tu lector, meo quidem iudicio, ſemper elongato, cum omnino liquida mutæ iuncta nuſquam longam breuiabit, rem omnem ſuperius vidimus. At quia de Liquidis tractatui,finis addendus eſt,hoc ſolo calcem perficiemus. R. aliquando(teſte Beda)ſolutionem pati, quia antiqui cum. R. litera vocalem volebant proferri,vt in hoc:Magno Celauerat argumento,vt di

Neſtor cōtraSulpitiū Aratrum in ſyllaba

Neſtor incurioſus.

Sidonius Apollinaris.

Nicol. fer. decipitur. Claudia.& Sidonius non coeui

R,cū vocali pferebat

Argumen in pethaſy. Priſcianiſ regula. — cerent, argumento: quia in quinto pede ſit dactylus. ad id comprobandum Priſciani eſt regula, dicentis: In mentum, nomina ſeruare anteriorem vocalem quantam habebunt ſua præterita in penultima, ut ita dicam, inſtrumentum, longat ſtru, quia ab inſtruxi, & ſtru, etiam longatur. indumentum breuiatur, quia ab indui quanquam aliqui indumentum longatur. ut, in,

L, ſuſpenſi nota hæc. — quarta, videbitur Epogra. & ſi antiqui non dixiſſent argumentum pentaſyllabum, quando ab argui, Ceſarienſis regula eſſet penitus à penu literario, & camenali academia explodenda. Illud Adde, L, apud

Plau. locus R, grauitatem ſignat heroicam R, canina litera. R, literæ inuentor. Appius. Claudius. S, loco duorum rr, ponebant. — Plautum literam ſuſpenſum aliquem, ſignificare, ait enim. Q uam ex me; vnam faciam literam longam. i. vt me ſuſpendam: quia ſuſpendioſi manibus, & collo ligatis, pedibuſque panſis. L. videntur facere. Inſuper ſcias. T. litera heroicam ſignari grauitatem: vt dixit Papyrianus: quam caninam eſſe literam. Donatus ait. Lucilius: Irritata canis quod r. r. quam plurima dicat. Hanc autem inuentam ab Appio Claudio teſtatur Pomponius lib. pri. Dige. Græci etiam loco duorum ρ ρ ſ ponebant: vt Pyſos, Pyrrhos.

ℂ Q uomodo proferantur triſyllabæ dictiones Muta, & liquida ſequente. Cap. XLI.

Barbariſmus qdam propulſus — QVid de Liquidis diximus, noſtra intererit triuialium Barbariſmos affatim obtundere. Multi enim vt pote literarum expertes in hunc incidũt ſcopulum, qui triſyllabas, & quadriſyllabas dictiones legendo proſaice, cum ſequatur Muta, & Liquida proferre neſciant. vt tenebræ, ſalebræ, pharetræ. Aduertant iuuenes talia hic nomina interloquendo proferenda eſſe breuia, & ſi in carmine longantur: vnde Terentianus dicens Liuium Andron. in penul. car-

Penultima heroici breuis. — minis heroici poſuiſſe breuem ſyllabam, profert hos Liuii verſus: Baltheus & reuocet volucres in pectore ſinus: Præliaq; iam grauida crepirent vbi terga

Pharetra. ecce ꝙ innuit pharetra in media naturaliter breuiari. iis erroribus ſacerdotes indoctos ſæpius inuenio obnoxios. Hui quid mirum? iſti nanq; ſacerdotes (eruditos excipio) doctiorum obtúdunt aures, quid, ꝙ verba neſciant exprimere, ne dum bene eloqui? literas contemnunt, ſacra faſtidio habent. Horum quod eſt ſtudium lenociniis. incumbere, crines coaptare, aleas pertractare, Bacchanalibus indulgere. Hem ſi iure noſtro ſacris initiarentur, nunquam indoctos diuinis miſteriis ad ſcriberem, ſin ſuopte Barbari: nos Auguſtino. audientes. deſinemus: & quod incepimus perficiemus. In dictos ſacerdotes

ℭDe. M. Cap. XLIII.

M. Aliquando Liquidam reperi. ideſt ſcandendo abiici, auctorum lectio comprobat. Horat. Forma captiuæ dominum Tecmeſſæ. eſt autem Saphicum in quo, num te, eſt Trocheus. M. quoque quanta ſit difficilium ſcitu dicit Plinius, vt latius in Epogra. vbi de. m. finiali agemus. & hoc eſt, quia ſequente vocali abiicitur, ſequente conſonante eſt poſitio, in fine carminis eſt ad placitum, vt ait Seruius in Centimetro, & vt aiũt Quintilianus, & Cicero in Oratore: Poſtrema ſyllaba breuis an longa ſit ne in verſu quidem refert: vnde etiam Fortunatianus ait: Nihil intereſſe an nouiſſima verſus ſyllaba ſit longa an breuis. & memoria tenendum eſt apud antiquos. c. cum. m. iuxta nunquam poſitum: ex quo Alcumenam, non Alcmenam dicebant, quod apud Plautum inuenies. M, Liqda. Vltima carminis ad placitum, C, cũ, m, iuxta apud antiquos nunq̃.

ℭDe. N. Cap. XLIIII.

N. In iis præpoſitionibus, In, & con, aliquando lõgari, & quandoque breuiari; Cicero in primo In, i ſylaba con, in ſyllaba.

perfecti orato. Priſcianus,& Seruius ſcribunt. Naturaliter autem elongantur, ſi componantur cum dictione ab. ſ. aut. f. incipiente: vt inſula, infula. ſi cum aliis naturaliter breuiantur: vt indoctus, contorque. quod Cicero hoc dixerit, legito. A. Gellium. lib. ii. ca. xvii. ꝙ Seruius innuat, legito in primo Commentario ſuper: Conſtitit hic, arcumq;. m. c. q s. ¶ N. præterea nullam ſequẽte vocali colliſionem pati idem ait. Marius. Quam literam apud auctores aliquando eſſe in uenies liquidam: ideſt ſcandendo in eadem dictione elidi. Petronius: Atq; vibana progne quæ. c. g. f. Idẽ. Et baccis redimita Daphne tremulæ. q. c. Ouidius: Ad mandata Prognes,& agit. ſ. u. ſ. i. Lucreti. Nil tamen eſſe ſigni mixtas, p. c. Virgi. viii. Currentem illignis potare. c. u. Auſon. Quid refert cornixan ideo ante cycnum. Martial. Sic perniciofus ichneumon. Idem. Nuda Lacœna cycno. quod etiam volens Priſcianus in primo comprobare, ait. M. &. n. poſt mutas poſitas communem reddere ſyllabam. quod diuerſorum confirmatur auctoritate tam Græcorum, quam Latinorum. Oui. met. x. Piſcoſamq; Cnydō, g. &. n. in quem errorem manifeſtarium, puerilemq; Priſcianum, Tortellium, cæteroſq; Neotericos incidiſſe miror. Velim dicat Grammaticorum triumuir, quid referat, an g. &. n. ſequatur, q; cum, q;. naturaliter breuietur. & cum non ſit in eadem dictione: vt in cycnus. quid conuenit, quæ cum Gnydo? nihil certe. Non ignoro tamen Priſciani verba ſecus a Roberto Gaguino accipi, qui & ipſe decipitur. Icirco non poſſum non mirari Probum dicentem. g. &. n. in diuerſa dictione breuem poſſe longam facere ſyllabam: vt ſi dicas. Rura gnate facis. Nicolaus Ferretus ait: Talia flammato, breuiari a propter f. & l. ſed fallitur. nam etiam Beda ait: nunquam, n, in diuerſa dictione poſſe elongare: ideo ſi nō longabitur propter; n.

N, colliſio nē nō patit. N, liquida.

Priſcianier ror. Tortelii, & alioꝝ error idem. Robertus decipitur. Probum minor.

Nico. fer. fallitur.

pter,n, literam, nec breuiabitur ſyllaba. Hic nulla te teneat admiratio, cur poſuerim Nicolai Ferreti errorem, ita enim opus fuit ad maiorē affectum. Phineus obloquetur forte. ſed vt obloquenti me obiiciam, alium cēſebo errorem Geor. Valla tam græce quam latinæ rei peritiſſimus in commētariis in Iuuenalem ſuis infantario admodum errore lapſus eſt. ait autem ille in hac dictione, Signabit, propter g,& n,i, vocalem breuiari. Proh Iupiter Herce, in quas affanias, & meras nūgas tam celeberrimi, & eloquentes: incidūt viri? Verſus namq; Satyrici hic eſt: Horum ego non fugiam conchylia? me prior ille Signabit, fultusq; toto meliore recumbet? deceptus grauis vir, & alioqui oculatus rebatur carmen Satyrici finire: vt, ſignabit, eſſet vltima carminis dictio, cum ſequentis ſit prima verſus: Signabit, fultuſque t,m,r. Verum ne erroribus concludamus, quid Nigidius de hac litera, N, ſenſerit ex A. Gellio recitabimus. verba Gellii. xix. lib. i. cap. vlti. ſunt hæc: Inter literas, n, & g, eſt alia vis: vt in nomine anguis: angaria, & anchoræ, increpat, & incurrit, & ingenuus. in omnibus autem iis non verum, N, ponitur: ſed adulterinum. nam; N, non eſſe lingua indicio eſt. nam ſi ea litera eſſet, lingua palatum tangeret: vbi mancum eſſe Gellium aſſeuero, & ita legendum exiſtimo: Inter literas, n, &, g, &, c, eſt alia vis, quod exemplis coniicere poſſumus. nam ſi, N, ſimpliciter protuleris, erit vis alia, quam in dictione ſequente, g, &, c, non inuenies. ſi placuerit, Quintiano acceptum referetur, qui quoad potero enitar aliqua ex parte horreo literario prodeſſe, exemplaria emendando, diſtinguendo: ac enodando: quod M. Valerium Probum vetuſtatis amatorem factitaſſe legimus: cum veteres negligi, ac gloria fraudari animaduertiſſet. Sed quis erit nūc probus Probus? quis id audebit? cum noſtri impreſſores ſeculi ob pecu-

Geor. Vallæ error.

Quid Nigidius de n litera ſenſerit.

A. Gellius reſtitutus.

Valerius probus.

Contra impreſſores.

niæ famem Myopes.ob inſcitiã cæci ſint,& luſcioſi: quorum incuria boni corrumpitur libri,fida fœdantur volumina.ii.nanq; chalcotypi(eruditos excipio) cæcurientes cognoſcuntur: quos ſi meum eſſet,e terris eiicerem,eorumq́; artem funditus euaſtarem: aut doctiſſimum (quem appellant) Correctorem acciperent:& non modo literas inuertũt,ſed addunt ſyllabas, dictiones contaminant, monſtra interpollant magno cum auctorum dedecore. Hæc dixiſſe volui, vt Aldum Manutium meum extollerem vtriuſq. linguæ reparatorem: qui adeo auctores reſtituit,inſtauratque: vt eorum animas imbibiſſe videatur. Dii faxint: vt Aldus noſter diu viuat: nam & hoc ipſum omnes experiunt Olimpiades: viuet ſemper. interea ad alia pertranſibimus.

Aldi Manucii laus.

¶Quid Ph ſonet. Cap. XV.

Video multos non ſpernendæ eruditionis dubitare an.Ph,habeat ſonum,quem,f,teneat: aut, p: vt ita dicam,apher,illud,a,an ponatur ante,f, aut ante,p. Nos & olim dubitauimus,immo errauim⁹,cũ ſonum,f,vſquequaq; putauimus habere:nũc reſcipiſcentia quadam, quam metanœam dicit Auſonius, excitus proculdubio aſſeuero tenere ſonum literæ. p.quia antiquitus ſcribebant dictiones modo cum.p. modo cum ph.vt ſcropa ſcropha, Calpurnius Calphurnius.Præterea ait Seruius, Aphricam dici quaſi apricã, licet in penultima permutetur ſyllaba. immo expreſſius dixit Feſtus Pompe.venire ab ἀνδλφρίκης, apricus.vnde etiam putatur Aphrica appellari. mox aſpicito.quartã Epograph.vbi de a.ante.n.cum diſſero illud marmor Mediolanenſe de Quintiano quodam mentionem facere:vbi inuenies Semphroniam, quod non eſt tabernarium. Præterea & Latini aliquando per ph.ſcribunt, quæ græci per.p. tantum enotant:vt Δηιπύλη Deiphile. ὑψιπύλη, Hypſphyle.

Ph quid ſonat.

Auſonii locus.

Apricus vnde.

Aphrica vnde.

¶ De. Q. Cap. XLVI.

Q. Sequente.u.item alia vocali(nõ enim aliter in uenies) facit illud.u.non eſſe vocalem, neque conſonantem: vt ſuperius vidimus, tamen aliquando (meo quidem iudicio) aliquam quamuis minimam conſonantis vim habere dicitur, cum præcedentes ſyllabæ.q.&.u.in eadem dictione ſint ambiguæ. Lucre. Quæ calidum faciant aquæ tactum, atque vaporem. Idem: Craſſaque conueniunt liquidis, & liquida craſſis. Idem: Calor ignis liquor aquarum. Idem: Liquidus humor, & vberibus f.o.g. ſuper quo verſu Georgius errat Valla, dicens: Primam ſyllabam eſſe breuem, cum ſit longa, ea, quam dixi, ratione, videto etiam in Arte breui: vbi de heroici ſpeciebus fit mentio. Et ſcito nullam aliam conſonantem, niſi adiuncta vocali, poſſe ſyllabam facere, præter. q. nam antiqui qſtos. ſcribebant. Similiter in aeris tabulis hoc repertum eſſemus legi, Peqniam. Vnde Licinius Caluus: Nihil eſſe.q.dicebat, quàm.c.&, u.itidem.k. Ex hoc nõ immerito.q.&.K.ſuperuacaneas diximus literas. Phineus Marcidus: Et nullius æris oblatrabit. oblatret tantum, vti ab omnibus abiiciatur: vt aliquando litera, de qua dicturus agredior.

Q. niſi du ab⁹ ſequẽti bus vocali bus non in uenitur.
Q, præcedenté vocalem ambiguam facit.
Geor. Vallæ error.
Q, ſine vocali.
Qſtos, Peqnia.
Q. nil aliđ ẽ q̃.c. &, u K.

¶ De.S.&.T. Cap. XLVII.

S, De qua litera ſcribens Meſſalla eloquentiſſimus orator (Quintiliano teſte) librum integrum impleuit: & quam nõ literam, ſed ſibillum appellitauit. inverſu apud priſcos colliſionem paſſam eſſe nulli incognitum eſt. Hoſtilius annal. primo: Sępe greges pecuũ ex hibernis paſtibus pulſe. Egnatius de rerũ Natura primo: Roſcida noctiuagis aſtris labẽtib⁹ Phœbe. Lucil. Venim⁹ ò ſocii, & magnã pugnauimus pugnã. Quadrigarius: Maiore in ſpatio, ac diuerſus iubebitur ire. Ennius: Mercuri⁹ Iouis Neptunus. Vulcanus, Apollo idẽ. xii. Omnes mortales victores cordi

Meſſala librum S. ſcripſit.
S, nõ litera
S, collidiſ.
S, ſibilus.

bus viuis, Lætantes vino curatos ſonus repente In campo paſſim molliſſimus pertulit acris. Idem Egregius cordatus homo, catus Helius Sextus. Idem: Interea fugit albus iubar Hyperionis curſum. ſup quo carmine Neſtor decipitur, dicens, Diereſim fieri in iubar, cum putet ſcandi: vt albiu ſit dactylus: qũ dicẽdum eſt albuiu: vt. u. remota. s. breuietur: Alcinius: Longe erit à primo qſqs ſecundus erit. Catul. Tu dabis ſupplicium. Aliq tamen referunt. S. in talibus non colliſi: ſed ſequentem literam, vt in hoc: Tu dabis ſupplicium: ſcandas: Tu dabis ſupplicium. Quam opinionem explodito propter illud Sueuii: Hoc genus arboris in prælatis finibus Grais. Quo in carmine oporteret. g. &. r. collidi. ſic in Aeditui verſu: Aut hymber cœlo candidus præcipitans: vbi. p. &. r. eſſent collidenda. Probus vero: vbi de Metaplaſmo, refert in iſto: Nam fierent iuuenes ſubito ex infantib. paruis: poſſe ſcandi: ex infantib. paruis innuẽs in quinto pede eſſe Spõdeũ: & ti lõgari, b, &, p, poſitiõe. qđ non adprobo: qa ſi illud. Catulli: Tu dabi ſuppliciũ, ſcanderetur: Tu dab ſuppliciũ: carmen pentametrum claudicaret: ideo tantum S abiici in his fixim teneto. Et non ſpernendum eſt ſemper, quando, s, colliditur præcedentem vocalem corripi. Lucilius: Nunc potens Tyberinos duo inter captos catillo. Quod veteres etiam in ſoluta oratione in omnibus terminatis in us, conſonante ſequente feciſſe ait Cicero: vt omnibus princeps, digni loco: ideſt omnibus princeps & dignus loco aliquando ſublata, S, vocalis longa, breuiatur propter ſequentem vocalem. Iuuenal. Cum poſſis honeſtius illic. Horat. Sterilisq; diu palus, aptaq, remis: ita vt in poſſis, & palus extrema, s, abiiciatur. Et non immerito contortam accepit figuram: quia ſerpentinum reddit ſonum: eo q ſerpentes ſpina. volubiles ſe torqueant. Aliquando abiiciebat-

Neſtoris error.

Aliqui damnantur.

Probus error.

S, colliſa predens litera breuis.

S, in ſoluta oratione collidebaſ

S, ſequente vocali abiicitur.

S, quare figuram cũtortam habeat.

S, cũ vocali collidiſ.

tur cum ſuperiori vocali. Ennius annal. vii. Conten- tus, atque beatus ſcitusque ſecunda loquens in. & ſic legito apud Gellium hoc carmen lib. xii. cap. iiii. Virgi. Inter ſe coiiſſe viros, & decernere ferro: vbi Seneca tamē legit cernere quod ita ſit legito Seruium. ii. Cōment. ſuper eo verſu: Limina tectorum medium q. i. p. h. S, liquidam fuiſſe: ideſt collidi in vna dictione præcedente muta poſſe nuſquam crediderim, cū etiam Donatianus (niſi auctorem mentiatur opus) vel ſit fortunatianus (ambos teneo claſſicos) ponit tantum modo liquidas .l. m. n. r. Donatus vero ait ſequente, s, ſemiuocales, & liquidam poſſe facere ſyllabam communem. Hic non poſſum continere riſum cum aliqui Diomedem taxent, dicentem: S. aliquādo vim habere liquidæ, vt: Ponite ſpes ſibi quiſque ſuas & apud Lucil. Infantibus paruis, opinantes Diomedem hoc dicere: quaſi, bus, corripiatur. quia, s, liquida ſit ſequente p. Dicant mihi an liquida, an muta debeat præcedere: profecto muta: vt Patris libri. ſi vero liquida mutam præcederet, etiam arpos breuiari poſſet, quod non inuenitur. Ideo apud Lucilium, s, abiicitur. præterea (vt retulimus) ait Donatus, s, ſemiuocalem cum liquida poſſe communem reddere ſyllabam. ſed & hunc penitus Donatum nō admitto. quia exemplum non profert in eadem dictione: quo prolato fidem adhibuerim. Sed vt reuertamur abſque temporis diſtinctione, innuimus Diomedem dicere, s, vim habet liquidæ: eo ꝙ collidatur, vt infantibus paruis. Sed quoad primum, exemplum, illum nō admitto. nam, ponite, omnino. e. breuiaret, & ſi minime, s, ſequeretur. Illud ad notandum exiſtimes. ſt (vt inferius narrabimus) ſine vocali fuiſſe ſyllabam. Mox cognitu aptum eſt inter duas vocales longas, aut prima longa exiſtente, ſępius antiquos, S, geminaſſe: vt cauſſa, deſignator. qd, & in aliī

Carmen in Gellium emendatū

S, liqda nū quam in eadē dictiōe.

Diomedis nequaꝗ intellectus.

Donatum nō admitto.

Diomedes defenditur

St, ſyllaba.

S, geminabatur.

literis feciſſe nulli dubium eſt: vt Paulus, Salluſtius. Victorinus tamen ait nullas quodam tempore geminatas literas: vt Lucullus. Sed ſupra quam erat geminatione opus, hanc adnotabant figuram. Ↄ. Idem inquit. C. &, m, iuxta minime antiquos poſuiſſe: vt Alcemena, illi Alcumena. tamē poſt illum Cæſar dirupit morem. Item, s, pro, r, ponebant: vt Fuſius. Furius. Similiter & pro, T, vt a Rhamnuente Rhamnuſius. T. mutam longari, & breuiari in fine docet Capella.

Ↄ. in geminandis adnotabatur

S, pro, r.

T, ambigua.

ℭDe X. Cap. VIII.

X. (Vt aliqui referunt) quæ pro duplici ponitur ideſt quæ unum contineat tempus Diuo auguſto imperante quendaui Sylüium ludi magiſtrum ad didiſſe nouimus: eo tempore, quo. Z. literam, quæ pro duplici. ſſ. ponitur inuentam dicunt. X. ideo duplicem conſonantem appellamus, quando pro. g. s. & pro. c. s. ſubſtituimus. Antiqui enim ducs, quia a duco: regs, quia a rego, pro dux, & rex ſcribebant: X. aliquando natura lōga eſt: vt pax: lux, rex vox, aliquando po ſitione: vt fax, nex, nix, nux, nox exitum: vt in quinta. Epog. adfatim declarabimus; vbi de, X, in fine dictionis. Quod dicat Segius, X: communem reddere ſyllabam, naucifacio. ait ille eſſe longam: vt Nox ruit Aenea breuem: vt Conduxit litora Xerſes. Sergi reſponde? an ſint in eadem dictione immo litora, ra breuiat ob regulam, & in exemplo: Nox ruit Aenea licet eſſet breuis, quo modo dignoſceretur, ſequēte propter, r, poſitione. Sed Probus aliud idoneis attulit exemplum: Nox erat. Quam ideo habemus, teſte Beda, propter græcas dictiones. Simili errore cæcutit Nicolaus Ferretus in hoc: Tumidum ſuper æquora Xerſem, dicens, x, pro

X, vnius ē temporis.

X, a quo inuenta,

X, qñ inuēta.

Z, qñ inuenta.

X, pro, c, s & pro, g, s

Serg. bis fallitur.

X, p Græcas hēmus dictiones.

Nicolai ferreti error.

X, quare ab, i, icipit

ſimplici haberit:quaſi velit inuere,ra,niſi eſſet,x, ſimplex non poſſe breuiari: quod à doctis approbari non videmus.& ne tam cito deſtituatur littera, dicamus quare ab,i,in prolatione incipit. Eutropius ſcribit,vnam duplicem.x:eſſe:& ideo ab,i,incipere: qa apud Grecos,in,i,definit vt,ξ,xi. Hac denique litera (Quintiliano teſte)tam carere potuimus, quàm ſi non quæſiſſemus:quod & innuit Sergius. Et quia,z, duplex item eſt,peruerſo ordine de ea litera diſſeramus.

X.carere potuimus

De.Z. Cap. XLIX.

Z.Pro duplici haberi,& vnius eſſe temporis grāmatici præcipiunt: quoniam antiquitus patriſſo,pro patrizo dicebant,aliquando pro ſimplici haberi:ideſt tantum medio conſtare tempore Beda admonet proferens illud Iuuenci. Et gaza diſtabat rerum poſſeſſio fulgens. Prudentius quoq; in amart. Sed genus Pherezea ſagitis. Triuiales inſtituunt in perizoma,z,quare idfaciat ipſe viderit. Scio apud Grecos reperiri περίζομα: ideſt perixoma: & περί·ωμα: ideſt periſoma.nam primum venit a ζωμα:ideſt cingulum:& poteſt dici omne quod circuncingit. ſecundū venit a σῶμα:ideſt corpus.& dici poteſt veſtis. Vnde Hiero.in Inſtrumento veteri:Et fecerunt periſomata:ideſt inuolucra quædam pro veſtibus. Super hac litera an Diomedi, & martiano Capellæ aſtipuler, in ſecunda videto Epograph. vbi de poſitione diſſeru. Huius inuentio literæ, quando fuerit, paulo ſupra adnotauimus. Hoc non eſt prætereundum, fuiſſe damnatā ab Appio Claudio:eo quod dātes mortui dum exprimitur, imitetur:quod etiam diximus in literarum prolatione.

Z,duplex. Z,vnū tēpus habet. Z,medii temporis eſſe aliqū. Triuiales errant. Antonii nebriſſenſis incuria. Perizoma Periſoma ζωμα σῶμα Geneſos locus

Z,a Claudio dānata

De.Y. Cap. L.

y,a quo inuenta. Y. Palamedis litera: vel(vt alii)Pythagoræ: quam eruditi, ia, indocti, phia, appellāt, inter vocales
Ia. habendam cenſemus, ad ſcribēdas duntaxat Græco-
Phia. rum dictiones: vt Licophron: quæ aliquando apud
Y.in.u. nos in.u. vertitur: vt μαρσύπιον, marſupium.& aliquā do non mutatur, teſte Verio Flacco: vt Labyrinthus. Quod re vera .y. in.u. vertatur, innuit Plautus in ar-
Plau. argumenta nomen fabulæ habent. gumento Amphitrionis. nam ſi omnia Plauti argumenta accipias, primaſque literas carminum ſimul iungas, videbis nomen fieri Comœdiæ, quod difficilimum puto. Hāc lugubrem appellatam Seruius, & Vrbanus ſcribunt grammatici. Itaque lugubri relicta litera, tandemque Diis fauentibus ducta ad vmbilicum prima, ſecundam exordiemur Epographiam. Hæc eſt, attende lector, exit, iam exit.

IO. FRANCISCI QVINTIANI STOAE POETAE LAVREATI de ſyllabarum quantitate, Epographia ſecunda.

PROOEMIVM.

CVM EX literis, quas primam materiem vocis humanæ indiuiduam dixit Apollonius, exoriantur ſyllabæ, ex ſyllabis dictiones, & ex dictionibus fiat oratio, non diſſentaneum fuit literis ſyllabas ſubiunxiſſe. Conabor namq; in conniuenti cura, occulta diligentia, defecato ſtudio concinnes adapte tranſitus: vt inter viam, & diuerticulum nullum omiſſi itineris videatur diſſidium. A capite enim ad humerorum cõpaginem, non ad pedis veſtigium inaudita progrediar trangreſſione, vt non ſolum hoc noſtrum Opus floſculis, ac gemeis rebus floreat, ſed etiam opportunis neruis, & nexibus non diſſonis compactum videatur. En ecce emergunt Syllabæ. de ſyllabis diſſeram. ſtudioſe intende.

Syllabæ ex literis.
Dictio ex ſyllabis.
Oratio ex dictionibꝰ

Quantum referat ſyllabas nouiſſe. Cap. I.

CVm itaq; ſyllabarum ſeſe offerat diffinitio, non poſſum quin aliqua prius intertexam tantum iuuenum alliciantur animi: ſed quorundam peruicax diſrumpatur contumacia: qui cum minus literarum elementa percipiant, nec ſyllabarum quidem mentiones procurent. Heu quo ſe noſtrum vergit æuum quo peruenimus? Omne in barbariam ſtudium cadit. Vbi nunc rei latinæ ſtudium? vbi verborum percepta concinnitas? vbi dictionũ ſeruata ſeries? Hem

Omne in barbariam ſtudiũ cadit

quid referam? cum hodie tot, & tanti oratores (ne dicam aratores) ſugeſtus aſcendant, verba inſipida effutiant, barbariſmos euomant. Non refero orationum enerues nexus, ſcelitias inuentiones, diſpoſitionesque: quando non dicere promptum eſt, cum tot ſint: ſed conqueror verba preperam affuſa: tranſeo concionatores (vt aiunt) ſacerdotes, triuiales, leguleos, philoſophos: qui noſtra hac tempeſtate an breues, an longæ ſint ſyllabæ (ah malum) ne manũ quidem vortunt.

O Latium, Sophiæ quondã domus Inclita Phebo
Gloria Romulidũ, ferus omnia barbarus hoſtis.
Abſtulit, Auſonioque opici dominatur in orbe.

An ignorãt, hi fæcies proretæ nil pronũciatione pulchrius, nil magis eloquẽti facundia voluptificum? Ad ſint ciborum multimodã genera aggeratim cumulata, pluriiugiæ aceruatim congeſtæ dapes, quas niſi ne concinnauerit Apitius, facile vt diobolares deſpiciam quiſquilias. Sic aliquis ſit Iſæo torrentior, Cicerone vberior: Saluſtio eloquentior, Liuio candidior Plinio doctior, Quintiliano ſonantior, & abſque ſyllabarum menſuſuũ negocium enunciet, profecto nec hortulanis placebit quorum olera ſine condimẽto nil ſapiunt, & nimium putent. O fuſtibus ſanandã ſtultitiam autumantium apud Poetas ſolum, non penes Oratorem ſeruandam muſarum compaginem quid me retinet. vix inhibeor quin linguam furcillis eradicem, aut pugno malas edentem. Legant obſecro quid Lidus in Bacchidibus dixerit Plautinus, cuius hæc verba ſunt: Tu librum legeres, ſi vnam peccauiſſe ſyllabam, fieret corium tã maculoſum, quam eſt nutricis pallium. quid digitur iſtorum corium? cũ non vnam, ſed ſexcentes delirantes pronuncient ſyllabas. fiat maculoſum: at feneſtratum: vt ne quidem cribris ſit idoneũ. Quid inſuper noſter dicat Apule

Plauti verba.

Apuleii verba

ius floridorum primo: Diu noctuque rimentur, qui hæc ſacro ſancta non minus vere, quam ſcite retulit. Quis enim veſtrum vnum mihi ſœlœciſmum ignouerit? quis vel vnam ſyllabam barbare pronunciatam donauerit? Hei mihi, ſi receptoris fidei auctor Apuleius in vna hæſitat, quid hi in centum millibus? Huc huc Pedagogi, cęterique puerorum doctores tranſeuolent hoc enitantur: vt adoleſcente inſtruant, rectos literarum edoceant tramite. Voſque adoleſcentes omnes omni ſtudio contemni ſyllabas accentuſque imbibere, quibus in latino eloquio nil clarius eſt, expetibiliuſque. Syllabæ nanque linguam erudiunt, ſermonem adaptant, ruſticitatem abigunt, barbariam expellunt. Hæ procul dubio ſunt, quibus oratio conſonat, verba cantilant, dictiones exultant. Iſtę denique doctis habiles, indoctis opportunæ, mediocribus idoneæ, omnem leniunt ſuauitatem. Hæc acrius dixiſſe volui: vt apud me nil indecentius fore exiſtime, quam hoſce audire blaterãtes. Sed iam ad diffinitionem eundum eſt.

Syllabæ qd faciant

Syllaba qd

Syllaba vnum

ℭDe Syllaba. Cap. II.

Syllabam (vt grammaticorum diffinitio eſt) compręhenſionem eſſe ſub vno accentu, & ſolo ſpiritu patet. & dicitus: ἀπὸ τοῦ συλλαμβάνειν τὰ γράμματα, eo ꝙ conglutient literas, ac complectatur. vel dicitur: ꝙ iunctis litteris ſo num ſimul accipiẽtibꝰ informetur: quodq; temporis ſit capax. Et ſciẽdũ eſt, ſyllabas ſuum habere elemẽtum, quod productionẽ dici ait Priſcianus: Sed inter litterarum elemẽtum, & ſyllabarum hoc diſtat: ꝙ literarum elemẽta ſunt ipſe pronunciationes, ſyllabarum vero ſunt, ipſę productiones. Mox cognoſcendum eſt nullã ſyllabã plus tribus cõſonantibus iuxta ſe poſitis (vt in primo Pri

Elementũ literarum.

Elementũ ſyllabarũ.

Syllaba quot ꝯſonantes habere põt.

ſcianus ait)continuare poſſe,& vſque ad ſex litteras
Aldus ɔtra Priſcianũ Striglx. — poſſe aſcendere. Aldus tamen Manutius vtriuſque linguæ reparator ad ſeptem ſcribi: vt Striglx: qua dictione vtitur Vitruuius. Sed adnotes apud barbaras voces plus tribus conſonantibus ſyllabam iuxta ſe poſitis continuare poſſe, vt Lintprandus. lege Paulum Diaconum. Syllabæ tres eſſe partes Martianus
Syllabæ tres partes — Capella.3.demonſtrat:ſcilicet iuncturam, faſtigium, & longitudinem. de quibus ipſum legito. Oĩs demũ
St, ſyllaba abſq; vocali. — ſyllaba à vocali non à conſonante fit. Inueniri tamẽ St, ſyllabã ſine vocali ſuperius demõſtrauimus, quæ vox ſilentium perſuadet. Nam verius Longus ait:
St, ſilẽtium innuit — inuentos eſſe quoſdam, qui & ſine vocali putẽt ſyllabas fieri. Aduertimus nanq; apud Comicos, St. pariter ſcriptas literas: vt apud Plautum inuenies. quod
Põponius emaculatus. — & adnotauit pius fidus interpres. Emaculato igitur Põponiũ Lætum in ſuis grãmaticis Inſtitutionibus: vbi impreſſorũ errore, iſt, pro, ſt, ſcriptum inuenies. Syllaba quoq; in omnes poteſt deſinere vocales, & in has ɔſonantes. c.l.m.n.t.ſ.r.x. vt ara, mare, gũmi, ſermo, cornu, lac, mel, donum, nomen, pater, flos, caput, dux. In b ſunt indeclinabiles: vt ab in. d; vnum eſt nomen Dauid quod barbarum eſt: vt etiam nagidi i ſexta legito Epograph. & præpoſitiones aliquę, & aduerbia quædã: vt ad, haud. In g. niſi apocopatũ vt veſperug. quod erat in Solis puluinari iuxta ædẽ
Veſperug. Volup. — Quirini, qd veſperuginẽ accipimus. legito Quintilianum. In. p. eſt volup. apud Enniũ: quod referemus
Linceus p̃mo ſyllabarũ formas ſeruat. — in quinta Epograph. In. h. ſunt etiã: vt vah, la, th, latius vide in quinta: vbi de, H, in vltimis fit mentio. Syllabaꝝ formas primo a Linceo, cui nomẽ Leneus fuit, ſeruatas fuiſſe apud nonnullos inuenies. Vnde
Linceus ſtatua honoratus. — Iſidorus Ethimolo. pri. cap. xv. ait: Linceum Dionyſium ſyllaboꝝ oĩum ſingulas formas aptiſſimas feciſſe: & ob id ſtatua honoratum idem affirmat auctor.

¶Syllabæ accidentia. Cap.III.

SYllabæ octo accidunt. Tenor, quem faſtigium nos, Græci προσῳδίων appellant. & eſt triplex, acutus, grauis, & circunflexus. Acuto nãq; vox tollitur, quã grauis deprimit. aſpice Priſcianũ, & cæteros. ꝙ tenor ꝑ accẽtu accipiatur Vellius Celer innuit, vt videri inferius poteſt: ſed latius diximus & nos in libro de accentu noſtro, vbi contra Quintilianum aliqua nec ſpernenda diximus. Spiritus, qui duo ſunt: ſcilicet lenis, & aſper. Aſper vbi pauciores vocales ſunt cum, r, litera: vt ſcrobs, auctor Plinius: vel, l, vt puls. Lenis eſt, vbi vocales duæ ſunt: vt Deus, muſa. Varro (Diomede teſte) ait: Syllabarum alias, aſperas: vt tunc, crux, trans. Lenes: vt lana, lima. Proceras quando pluriſyllaba dictio in longam finit: vt facilitas. Retorridas, quæ mutuam extremam habẽt: vt hic, hæc hoc, ac. Barbaras: vt gaza. Querulas: vt hymnus, xenon. Duras: vt igitur. Molles: vt Aedes. Tempus, quod à metricis atomum dicitur, ſyllabę accidit. nam omnis ſyllaba aut longa, aut breuis, aut communis, & ſi longa, vel (vt ait Quintilianus) porrecta, eſt δίχρονος: idest duo continens tempora ſi breuis, μονόχρονος: idest temporis vnius. cum autem longam enunciamus, tantum temporis conteritur, quantum in duarum breuium prolatione. Si communis, vnus eſt cũ dimidio: quod perficitur vniuſcuiuſq. iudicio. nec eſt mirum: nam in patris: quando pa longatur eſt poſitio: quia à vnius eſt temporis, t, & r, alterum conficiunt. quando vero breuiatur, r, liquida colliditur: & tunc eſt vnum tempus cum dimidio, nam quæque conſonans medii temporis eſt. Syllaba nanque apud metricos (Donato teſte) ſemipes dicitur: vt in cæſuris pentememere, & heptememere: quas & in primo Aenei. verſu reperimus: Arma virumque cano, item: Arma virumque cano Troiæ. Quam va-

Tenor. i. accentus.

Quintianus librum de accentu cõpoſuit.

Spiritus.

Syllabarũ diuerſitas.

Tempus. Atomum.

Quare cõmunis ſyllaba vnius cũ dimidio tẽporis ẽ.

Syllaba ſemipes.

tia fiūt apud Græcos tempora diximus: vbi de pedū accidentibus facta mentio eſt. Numerus: quia (Priſciano auctore) nō minuſquam vnius: nec pluſquam ſex literarum apud Latinos inueniri poteſt, licet ille ſeptem inuenerit literarum. Siſtole, cum ſyllaba naturaliter longa corripitur: veluti eſt apud Laberium: Voluerunt multi effugere, pauci potuerunt: in quo ſenario, erunt, in carminis fine Iambus eſt. & vt in Eunuchi prologo Terentius, emerunt dixit media breuis, ſi Donato credimus. Similiter Virgilius: tulerunt faſtidia menſes. Ectaſis, cum ſyllabam natura breuem protrahimus, Statius Theb. ii. Apparet vt celſum crebris arietibus vrbis. Sic apud nos. Facundusq; comes comites in itinere ducit. hinc Maturantio penitus non hæreo; dicenti: Ectaſim eſſe apud Ouid. Metamorph. vi. Vitam dederitis in vndis, cum non ſit. Diſcas Phineu præceptore Quintiano. Nā ſi præteritum eſt ſubiunctiui longatur, ſi futurum breuiatur: ergo differentiæ cauſa præteritum longamus. Ennius: Non mi aurum poſco, non mi pretium dederitis. Ouid. Vtilis hæc nobis ſi dederitis erit. Idem: Conſulis & limen contigeritis erit. Idem Metamor. ii. Videritis ſtellas illic vbi circulus axem, Ecce ibi breuiari ea qua dixi ratione. ſic Lucretius nat⁹ pri. Quas ob res vbi viderimus nil poſſe creari. & ne me nugiuendulum opineris, auctoritatem Seruii demonſtrauero., dicentis Commentario. vi. ſuper hoc: Nanq; vt ſupremam falſa inter gaudia noctem, Egerimus noſti, ri, metri neceſſitate longam corripuit, quod etiam ait Probus. Præterea Diomedes ait: Futurum ſubiunctiui in prima, & in ſecunda perſona pluralis numeri ſyllabam corripere: quam differentiæ (vt puto) cauſa præteritum (vt ait) perfectū producit Probus tamen diſſentit, dicens: In ſubiunctiuo omnium coniugationum in præterito perfecto, & futuro pri-

Marginal notes: Numerus. — Siſtole. — Ectaſis. — Maturantius refellitur. — Scitu pulcherrimū. — Probus a Diomede diſſentit.

mas & ſecundas penultimam longare pluralis nume ri perſonas: vt apud Catullum: Dehinc cum milia multa fecerimus. quod ſi Georgius ſciuiſſet Valla, in iiſdem verbis communem eſſe dixiſſet nunquam. ſit quoquomodo Maturantius fallitur. Diæreſis: quæ & Dixeuſis, eſt cum vna ſyllaba in duas ſeparatur. Ennius: Arbuſtum fremitu ſyluai frondoſai. Virgil. Aulai in medio. l.p.b. pro ſyluæ, frondoſæ aulæ: tamen inferius ibi diphthongum eſſe edocere conabimur: & ſi in ai, non in ae Io. Ianuenſis Diæreſim fieri contendit. Synereſis, eſt cum duæ ſyllabæ in vnam contrahuntur: vt eſt apud Varronem: Cum cœleſti deiectum fulmine Pheton. & quoties fit in carminis fine, non oportet vt ſequens à vocali incipiat verſus. Virgil. Nec cura peculi. ſequitur enim Quamuis multa meis. Quid ſentiam de iis dicentibus. Furtumq; Promethei, eſſe Synereſim, hic nõ ab re fuerit enunciare: quos errori obnoxios dicere non verebor: in quorũ ſuffragio Seruius eſt Aegloga. vi ſuper hoc. Aut vt mutatos Teri mutauerit artus. ait ille: Teri pro Terei p. Synereſim, vt ſuperius: furtumq; Promethei. profecto Marius inconſtans eſt & verſipellis: & vt pnius ſecundum me (vt Valerius ait) herbam, ac litem des, verba eius poſui: quæ in. viii. inuenies Cõmentario. Omnia autem, quæ in eus diphthongum exeunt hodie, apud maiores in es exibãt: vt Nereus Neres, Tydeus Tydes, & genitiuum in is mittebant: vt Neris, Tydis, ſed quia plerunq. in latinitate, s, detrahitur, i, litera remanet: vt eſt illud: Nato te filia Neri: ergo: Furtumque Promethi ſimiliter. nam aut in Neri, quod in Teri debuiſſet dicere, aut e regione, vel vbiq; ponendum erat. Tortellius riſum ciet in dictione Tydides, dicens: Seruium, cum referat in eu, diphthongum nõia apud maiores in es exiiſſe: vt Nereus Neres; Tydeus, Tydides, innuere ꝙ Tydides non ſit

Georgio Vallæ nõ hæreo.

Diæreſis. Dixeuſis.

Synereſis.

Aliquorũ error.

Seruius inconſtans.

Tortelii error Serui' à vitio defenſus.

patronymicum, ſed principale. Quid ais Arretine? an contaminas Seruium? nam Seruius dat exempla ut Nereus Neres, Tydeus tydes, non autem Tideus Tydides, vt perperam legis. Regulam quam dedit Seruius, confirmat grauis grammaticus Aſper. Et qa de nominibus in Eus diphthongum fit mentio, hic admoneo non eſſe audiendum ſeruium ſuper hoc: Iam validam Illionei nauem, dicentem ibi eſſe datiuum pro genitiuo, ita vt legatur Illioni: Quid referā quanta moueat vertigine ſenſum. Ego vero genitiuum eſſe propter regulam, quam nuper recitaui: aut ei eſſe in i verſam dixerim. Et quia nuper Seruio reclamauimus, ſuccurrit eiuſdem (quando vno auulſo, non deficit alter) non minoris ſecordiæ error. Legitur nanq. in. vi. Virgilii: O virgo noua mi facies. vbi ita Seruius dicit: Sciendum eſſe pronomen mi nunq̄ in Synereſi venire, ne blandientis incipiat aduerbium eſſe. Et licet aliqui huius loci nitantur exemplo, non procedit: vel quia vnum eſt exemplum, vel quia blandientis eſſe poteſt aduerbium. hæc ille. Quid ais Serui? tui proculdubio me pœnitet, cum mortuaria īfantiſſime loquaris. ego vero mi pro mihi reperiri aſſeuero. itaque non vnum erit exemplum, Ennius non mi aurum poſco. non mi pretium dederitis. Ouidius Metamorpho. ix. Nec mihi Centauri potuere reſiſtere, nec mi Arcadiæ vaſtator aper. Horatius. Ego met mi ignoſco Meuius inquit. Iuuenalis Saty. x. Non dubium, magna eſt fornacula pallidulus mi Brutidius. m. a. m. f. o. a. Virgilius. vi. Et mi genus ab Ioue ſummo apud quos mi: ideſt mihi accipiendum eſt Præterea ſcito (teſte eodem Mario) Præhenſus, & Vehemens modo duarum, modo trium eſſe ſyllabarum: quod vatum auctoritate comprobatur. Modeſtinus: Impoſitumq; patrem collo, dextraq; præhenſum. & non credas in Virgilium argumenta eſſe Ouidi,

Seruius nō audiēdus.

Seruii error.

Mi blādiētis aduerbium.

Mortuaria loqui.

Mi ꝑ mihi

Prhēſus.

Vehemēs.

Argumēta Virgilii.

ſed eſſe Modeſtini iuriſcon. Hæc obiter dixi: vt ab exemplorum non amoueat propoſito. Ouid. Metamorpho. xii. R.q.c.trahitur noua nupta præhenſis. Idem Pont.iii. Officium nemo qui reprehendat erit. ecce hic præhendit triſyllabam. Idem metamor.xiii. C.t.c.deprehenſus Vlyſſes. ecce præhenſus duarum ſyllabarum. Pruden. Præceptor vehemens eundo firmat. eſt autem Phalecum carmen: vbi poſt Spōdeum eſt Dactylus. Et quia aliæ primæ, aliæ mediæ, aliæ vltimę ſunt ſyllabæ, tribus in ſequentibus Epographiis omnes digeſſimus. Nunc reſtat: vt quo modo prima dignoſcatur ſyllaba recenſeamus. ſunt Modeſtini.

¶ Quot modis primæ dignoſcuntur ſyllabæ. Cap.iiii.

SYllabas cuiuſcunq; dictionis primas octo modis dignoſci vno ore teſtātur omnes. Nos modis nouem (vel poſito pignore) diſſeremus: ſcilicet diphthongo, præpoſitione, poſitione, compoſitione deriuatione, vocali ante aliam, regula, exemplo ſimplici, aut duplici ſimilium literarum coniunctione, hos nulli ante me viderunt, nec adnotarunt & primo. Omnium incuria.

¶ De Diphthongo. Cap.v.

DIphthongus (ſi Probo credimus) eſt quando ſunt duæ vocales ſimul iunctæ. Diphthongos eſſe quatuor latini idiomatis Priſcianus, cæteriq; affirmant. & dicuntur quaſi habeant duas phthongos: id eſt voces. Præter quatuor diphthongos, quæ & pueris ſunt cognitæ, antiqui alias tres habebant. ſ. ai, ei, ou, Vetuſtiſſimi autem more Græco ai pro æ ſcribebant: vt aulai, muſai, aquai. ei pro i vt veia via puerei pueri. Sic apud Virgilium antiqtatis amantiſſimum: Furias Aiacis Oilei. Idem: Iam validam Illionei nauem. i.ſ.a. Idem: Furtumq; Promethei. ſuper quibus ſupra retuli nec ſpernenda contra Seruium. Terentianus voluit hanc eſſe quintam: quia eitur ſcribendum Diphthōgus vnde. Phthongus. Ai pro æ. Ei pro i. Ou pro u.

putauit pro itur. ſic oueis pro ouis, omneis pro omnis pluraliter dixit Ou, in, u, vt fouri furi. vnde nõ deſunt, qui vpilio pro opilio dici edoceant. Illud addẽdum eſt, antiquos Vocalem producendam geminaſſe: vt feelix, viirtus. & quia latius apud aliquos de diphthongis habere poteris, nos prius ſeiugatis, quę operi noſtro inſerenda iudicatum eſt, reponemus: ſed prius ex ſuperioribus felix ſine diphthongo ſcribi ediſces.

Vocalis lõga geminabatur.

Felix ſint diphth.

¶De Ae, diphthongo. Cap. vi.

Ae, dipht.

AE ſcribi, & non proferri proletarii ſciunt: quæ diphthõgus in ſcanſione longatur: vt Aeneas. aliquando ſequente vocali in compoſitis breuiatur. Virgilius. St.d.a.ſudibus'ue præuſtis. ſic in præire, præeſſe. quam longauit Martianus Capel. primo: Præoptare caret. s.q.p.a.n.e. Breuiatur etiam quandoq; in diuerſa dictione ſequente vocali contra Seruium, niſi in eadem dictione dicentem. Virgil. Geor. Glauco, & Panopeæ, & Inoo Melicertæ. quod carmen apud quoſdam in ſcãſione difficile eſt. ideo hoc ſcanditur pacto: Glauco, & Pano, peæ, & Inoos meli certæ. inferius videto vbi de Synalæpha fit mentio. Priſcianus in Perhi. (niſi auctorem mentiatur opus, nam aliqui dicunt translationem Dionyſii non eſſe Priſciani, ſed cuiuſdam Rhemnii Fanii, tamẽ ſemper Priſcianum allegauero:) Nunc magno nobis ſunt inſulæ ore canende. Idem. Continuaq. iacent Gymnaſiæ has Baleares. Virgilius: Inſulæ Ionio in magno. & ſi nonnulli Terentiano audientes, ibi pedem eſſe volunt Creticum, qui conſtat prima & vltima longa, media vero breui. Quandoque, Ae, remanet longa, ac non abiicitur. Virgilius: V.m.n.f. neque Aoniæ Aganippe. Ex quo multi decipiuntur, putantes in aliqua dictione finalem diphthongum ſequente vocali non abiici: quibus aduerſatur. Virgilius: Dardanidæ

Seruio aduerſor.

Rhemneii fanius.

Ae, ſequẽte vocali breuiatur.

Ae ſequẽte vocali non abiicitur & longatur.

inſenſi m.c.s.p. Reperitur ſæpius, Ae,diuidi. Ouidi. Metamorpho.primo: Succeſſit Aenea proles. Horatius Carmin.iii. Incluſam Danaen turris aenea. eſt autem carmen Aſclepiadeum. Virgilius: Quod ſuauis cantat aedon. Vnde multi ruſticitatis Fornaculæ, literarum expertes bub ſequæ proclamant Calpurnium: Siculum (ita appello, non Calphurnium: quam quã & dici poteſt propter regulam, quam dixi in prima Epographia, vbi de, ph, diſſerui) erraſſe: ꝙ dixerit Aegloga.vi. Si dirus ſuperet vocalem aedona bubo, ſed verſus inuerſus eſt. ſic nanq; legendum præcipimus, Vocalem ſuperet ſi dirus aedona bubo. ſic etiam Nemeſianus Aegloga ſecunda: Vocalem longos quæ ducit aedona cantus. hoc enim modo de bet legi: quod vidit Diomedes Vidalotus interpres, non autem vt in tritis Codicibus eſt: Vocalem longos quæ non ducit ædona cantus. reformabis etiam Ouidii carmen, quod hoc eſt: Non hæc Aeſonides non filia Phaſias Aete. legito Non filia Phaſis Aetæ. Pro hac diphthongo ai poſuiſſe veteres paulo ſupra vidimus: vt ſiluai, Albai. In hac dictione iudaicum diuiſam eſſe diphthongum ait Geor. Valla, cum Iuuenalis dicat Sat.xv. Iudaicum ediſcunt. ita inqt ille. Diuiſit diphthongum: vt cum Hebraicum pro Hebræo, Achaicum pro Achæo, ſic Iudaicum pro Iudæo. an verum dixerit, aliorum ſit iudicio, fidem meã nõ obſtrinxerim. In hoc ſcio ſyllabarum ſtructum refractarium eſſe, & exemplorum diſſidium Petat aliquis. An apud antiquos genitiuus, & datiuus ſingulares, primæ declinationis vno, & eodem notarentur modo. Huic reſpõdet Nigidius: qui (A. Gellio teſte) pręcipit, in genitiuo ſcribi per ai: vt huius terrai in datiuo autem per æ: vt huic terræ. ex hoc apparet cognitos per ſcripturã fuiſſe caſus. Quærentes alii: An æ, & œ, ſint ex vna litera, aut ex duabus? riſum in.

Multi decipiuntur. Ae diuiditur.

Calpurn⁹. Aliquorũ nugas taxo Calpurnii verſus excultus.

Nemeſiani carmen reformatum

Ouidius à vitio defenſus.

An bene. Georgius Valla.

Ai dipht. i genitiuo.

Ae in dtũ.

cutiunt:cum nulli dubium ſit,quin ſint duæ,quod ad probat Martialis: Næuia ſex cyathis,ſeptem Iuſtina bibatur:tamen in prolatione in vnā coeunt. Hic Tor tellii errores viſum eſt ponere,dicentis,Phaetuſa ſcri bi per diphthongum,cum nulla ſit diphthongus. nā eſt quadriſyllaba dictio, vt infra adnotabitur. A via quoq; diſcedit in dictione Danaeu,ſcribens cum ę di phthongo enotari: cum ſemper ſit triſyllaba dictio, vt late diximus in adnotationibus contra ipſum. Delirat inſuper,cum ſcribat Paſiphen,cogitans triſyllabam,cum quadriſyllaba ſit dictio. Martialis: Vobiſcū Europe, vel proba Paſiphæ. Aliter minime poſſet ſcandi verſus. Sulpitius quoq; edocet,aliquādo poetas per Syncreſim ex duabus ſyllabis vnam facere: vt Fixerit æripedem ceruam, pro æripedem. ego vero Virgilium dico abſq; Synereſi dixiſſe,quia æs biſyllabum non eſt, ſed monoſyllabum. Ideo in exemplo apſitat,cuius & alii ſunt municipales,niſi forte velim appellare ceruam ærlpedem velocem,aerios:ideſt leues,habeat pedes.nos melius,quaſi æris pedes habētem,vt habebat cerua,quā cepit Hercules. Non ignoro tamen Lucretium,lib.i.dixiſſe. Tum glacies aeris flāma deuicta liqueſcit. vbi aeris biſyllaba ſit dictio. ſic & Auſonius: Vincunt æripedes ter terno neſtore cerui,vbi ab ære venit æripes.

Tortellii error.

Eiuſdem error.

Sulpitius.

Aliqui lapſitant.

Virgilii locus.

ℭDe,Oe,diphthongo. Cap. xii.

OE,ſcribendam,& non proferendam omnes edocent:vt phenix.& ſemper longatur: quæ diphthongus aliquando diuiditur. Lucre.iiii. Si quis forte manu premere,& ſiccare cœdit. quod idē fieri apud Græcos Priſcianus teſtatur. & ſciendum aliquando, œ,diuidi,& o longari. Seneca in Troa. Quæ ſub oetæ latebroſa ſyluis. in quo Saphico,œ,ſpondeus eſt. ꝙ in œteſit diphthongus,Ouid.edocet: Eſſe Deos dixit,perque altam ſaucius Oeten. ſic Sidonius: Oe-

Oe.

Oe aliqn̄ diuiditur.

Oi in oe.

nius: Oeta. Thraces equi, boues Hiberæ. Quandoque, oi, in œ, uerti legimus: vt Euboicum Eubœum. Oe non eſt in Phaethonte vniuerſale: vt inerudite dicit Tortelli. quod multi ſcitu difficillimum eſſe referunt, cum apud Ouidium legi poſſet diſſyllabum, & triſyllabum: ſed accipiatur exẽplum: quo viſo Phaeton eſſe triſyllabam cognoſcent dictionem. Mart. v. Deucalion, vel ſi non placet hic Phaeton. ſi enim nõ eſſet triſyllaba, carmen non ſtaret. Similiter in Phaetuſa: licet (teſte Quint.) P. Varro dixerit per ſynęreſim, quam complexionem dicimus: Cum reflagranti deiectum fulmine Phęton, ſic Manilius pri. Phæthõtem primo curru per ſigna volantem. videto Varinũ de diphthongis in mæotis, & geometer aliquando ſequente annuẽte vocali corripitur diphthongus: vt alias dicemus. Et memoriæ dandum eſt, œ, apud antiquos poſitam pro, e, pro, u, vt coerauerunt curauerunt pro, i, vt ex monumẽtis ait R. Volteranus, & antiquis voluminibus: vt Soloe pro Soli.

Tortelli error.

Sinæreſim cõplexionẽ dicim⁹.

Oe pro u.

Oe pro i.

ℭDe Au, Eo, & Ei. Cap. viii.

AV, eu, & ei, (teſte Beda) proferimus: vt audio, euge. Heu modo monoſyllaba eſt. Virgil. Heu furiis accenſa feror. modo biſyllaba, teſte Seruio. ii. Cõmẽt. Verg. Et heu q̃ pingui macer eſt mihi t. in a. eritq; ſcribendum hoc pacto quãdo erit biſyllaba Eheu Ei apud Græcos, i, ſonat. & aliquando (teſte Theodoro Gaza) ει in aliquibus verbis eſt, quorum deriuatum per i, ſcribitur, & nõnunquam ſyllaba corripitur: vt λείβω libo: λίβανος nomen montis Dionyſius in Perhig. ἢ καὶ τεασεσίοιο πεπαυνομένου λιβάνοιο Au aliquando ſeparatur. Catullus. Verboſa gaudet Venus loquela. Idem: Si linguam clauſo tenes in ore. ſunt autem carmina Phale. quibus poſt Sponđeum Dactilus eſt. En ſequente vocali non abiicitur. Sedulius: Non tonitrus potuit Chriſtum, ſeu Ange-

Au, eu, ei.

Heu.

Eheu.

Ei in i, breue.

Au, ſeparatur.

Sedulli auctoritas inualida.

Eu nō abiicif ſequente vocali. lus vllus. & cum inualida ſit Sedulii auctoritas, Ouidium ſubiiciemus: Heu vbi pacta fides. Idem Heu vbi nunc faſtus. Idem Metamorphoſeos.iii. Eu abiicif ſequēte vocali. Iterabat vocibus heu heu. alii tamen volunt in iis exemplis eheu biſyllabam legi. Nam & Plinius lib. degrammatica, ait Multa eſſe dictiones biſyllabas, & monoſyllabas: quod retulit Seruius. ii. commentario. Sed cum aliud Ouidii carmen perlege, video eu abiici: At tu ſi qua piæ lynceu eſt tibi cura ſororis. in quo eſt verbum poſſet abiici. alios conſule ſufficit. ſcias me noua reperire multa: Ei. & quid ſentiam oculis obiicere. Ei diphthongum eſſe ſuperius vidimus. Nam cum ſcribimus Tydei, Orphei.e,&,i,non ſeparamus,ſed coniunctim enunciamus: ne quintam potius, quàm ſecunda declinationem ſignificet: qua duntaxat in Græcis vtimur, quando in latinis hæc non ſit diphthongus. Catullus: Omnibus eſt Theſei dulcem p.a. vel eſt quod Seruii error. ait Seruius antiquitus prolatum eſſe Theſe. Theſi. quem auctorem priuſquàm omittam, non poſſum quin errorem eius enotem, dicentis Virgilium propter ὁμοιοτέλευτον. s.literam detraxiſſe, in hoc T. r. d. atque immittis Achilli. ego magis dicerem ibi Achilleus eſſe declinationem Græcam: vt Achilleus Achillei, ei in i. verſa: quod apud Horatium inuenies: Heu peruicacis ad pedes Achillei. vbi ei biſyllaba Vlyiſſus. eſt dictio. ſic & Auſonius: Sed neque Pellidenter Ei diuidif. rebat Achillea Chiron. ſimiliter Vliſſeus Vliſſe. apud Horatium eſt. idcirco diſcas aliquando ei ſegregari: vt etiam apud Manilium Aſtron. Perſei, & Andromedæ pœnas,matremque dolentem. Seneca: Sparſus cruore Caucaſus Promethei: vbi, Thei, Iambus eſt. vnde obiter cognoſcas, quando aliqua ſegregatur diphthongus breuiari primam vocalem illius diphthongi, quam & longari inuenio:

Iuuenalis. Perq; tuum pater Aegæi Neptune triden tem. Pius vero Baptiſta in commenta. Plautum ait, Vlyſſei, dictum à Plauto vt diei: quia in vtroque pro ducta eſt penultima: qui ſi bene rimatus fuiſſet, id dixiſſet nunquàm, cum apud Plautum. & naturaliter Vlyſſei, & Achillei penultimam corripiunt: ceu vidimus in ſuperioribus exemplis. Dicent fortaſſe literarum curioſi: Cur diſcretim iſtæ ponantur diphthongi: quòd in laus, & Orpheus ſit. in Nicolaus, & cæreus minime. Aduerte lector. Nam ſi in vocatiuo ratam, & ſolidam inuenies diphthongum, in illis dictionibus diphthongus eſt: vt vocatiuo o laus, o Orpheus. ſi vero diphthongus nulla in vocatiuo fuerit, ne in nominatiuo quidem eſſe poterit: vt Nicolaus Nicolae, cereus ceree. ecce diphthongi ſonum corrumpi. Et ne rudiores hæſitent: O Nicolae non eſt diphthongus, cum, æ, ſcribatur tantum, non proferatur: in Nicolae autem enuntias. Hanc regulam concinnaui Marte proprio admodum adoleſcens: licet apud vnum inueneris, quem auctorem eo tempore nondum audiueram, ne dum legeram. Hanc regulam ſi vidiſſet Prudentius, non erraſſet, putans Matthæus, & Chananæus habere diphthongum: cum O Mathæe, o Chananæe in vocatiuo faciant. Carmina Prudentii ſunt hæc in Apoth. Latranti obſiſtit Matthæus, rabiemque fefellit. Idem in Amart. Surgit in auxilium Chananæus, atque agmina denſat. Et ſi aliqui in primo verſu excuſare falſo tentant, quia Matthæus venit à Theos: quod in penultima breuiatur: vt Thimotheus: non autem longatur: vt perperàm vulgo proferunt: ſed ipſe dicerem Matthæum ſcribendum eſſe duplici. tt. & in, e, diphthongum fieri. Et quia de erroribus circa diph-

Baptiſta pius erat.

Regl'a pulcherrima.

Diphthōgus in vocatiuo permanet.

Prudētii errores duo.

Thimotheus in ſyllaba.

Tortellii error. Amphiaraus penta ſyllabum. Tortel. errores duo. Pyreneus. Phineus. Typhoeus. Tortel. error. Cõſtantii fanẽſis error. Pauli Marſi error. Priſciani, Tortelliiq; error. Statii loc⁹. Georgii Vallę error. Eu dipht. In actõ nominũ i eus diphthon.

thongos mentionem fecimus, aliquo Tortellii errores percurremus. Amphiaraus contra ipſum profertur in fine Ouid. pon. iiii. Notus humo merſis Amphiarus equis. vbi ſi legas Amphiareus cũ diphthongo: vt præcipit, ſcandi non poteſt verſus Sidonius: Nec quos Amphiaraus, aut Melampus. eſt carmen Phal. Spondeum, Dactylum, & tres continens Trocheos. Pyreneus, & Phineus, hæ duæ dictiones contra eundem cum eu diphthongo enunciantur. Ouid. Meta. v. Vergineas mentes, dirusq; ante ora Pyreneus. Idem. vii. Phineus viſus erat iuuenes, q. a. c. ſic in Typhoeus errauit idem Tortellius, dicens in ſecunda habere diphthongum, cum ſit in vltima. ſ eus: quod vatum comprobatur auctoritate. Ouidius Faſtorum quarto: Alta iacet vaſti ſuper ora Typhoeos ætna. Idem Faſt. i. Quas quoties perflat ſpirare Typhoea credas. vbi neſcio quæ inaniloqua Conſtãtius Fanenſis, & Paulus Marſus effutiũt. Quid condoles Arretine? nonne etiam in dictione Pentheus nugas blatis, dicẽs: In accuſatiuo facere Pentheũ, vel penthea. Statius: Pẽtheumq́. trahes. Hui quid ſcribis? an apud Statium Pentheum ſubſtantiuum eſt, an adiectiuum? adiectiuum certe. Typhum, & aurigam habes Priſcianum eadem dicentem, cum tuo præceptore oblitefcas, apud Statium ita legitur: Pentheumque trahens nondum te phœdimus æquo Bacche genus. Quæ verba (ſi recte memini) habentur Thebaidos. lib. ii. vbi Pentheum adiectiuum eſt, non ſubſtantiuũ. Hæc adnotaſſe volui: vt ſimili errore cæcutientem Georgium adnotarem Vallam. A me ſtipulabitur aliquis. An in accuſatiuo horum nominum in eus diphthongo terminantium, eum ſit diphthongus, aut ſit diſyllaba dictio reſpondeo: Diphthongum eſſe procul dubio: quod exemplis comprobauero. Sidonius: Orpheũ viſere, qui quotidiana. eſt verſus Phal. vbi Or-

pheum Spondeus eſt. Hæc vt verificatoribus conſulerem dixiſſe volui. iam ad alia transſeamus.

¶De Præpoſitione. Cap. ix.

PRæpoſitioni compoſitæ quanta per ſe fuerit, tãta inhæret ſyllaba: vt A, quia producitur in compoſitione ſimiliter elongatur: vt ammitto, auelio. E longatur. ita in euado. Ex hoc Prudentium miror in hoc carmine Cate. Quem petram loquitur doctor egregius. eſt enim carmen Aſclepiadeum: vbi docto re, Dactylus eſt. ideò, e, breuiatur contra regulam, & naturam. Et licet, g, &, r, ſequãtur, tamen non poteſt breuiari. mox etiam in ea dictione lapſus eſt, longás, gre, in dictione, egregius: quod alias dicemus. De, in compoſitione producitur, quia etiam natura producta per ſe eſt: vt deduco, dedo, deditus. ſi ſequatur vocalis breuiatur. Horatius: Vt ſpecioſa dehinc miracula promat. Virgilius; Iis vnda dehiſcens. aliquando ſequente vocali longa permanet. Ennius Annalium. xiii. Annibal audaci dum pectore dehortatur. In, deerit, deeſt, deerã, deero, lõga eſt, facta Sinæreſi. Oui. Meta. i. Deerat adhuc. ſimiliter in deinde, & deinceps, in quibus tamen aliquãdo breuiatur. Præ ſimplex, & compoſita longatur: vt præpono. ſi vocalis ſequatur breuis eſt. Virgilius: Sudibus'ue præuſtis: ſic in præire, præeſſe, præacutus. Ouid. Metamor. vii. Quos vbi viderunt præacutæ cuſpidis haſta. aliquando longa remanet. Statius Theb. vi. Vacuus domino præiret Arion. Virgilius. Nec tota tamen ille prior præeunte carina. hic omnino præ longari edocet Victorinus, vt fiat Synalepha. Hunc non immerito arguit Beda: eo q Synalepha non fiat in media dictione, Bedæ ideò inhærendum admonuerim. Alii defendunt Victorinum, dicentes: In hoc, Aluearia vimine texta, fieri Synalepham. hi, & ipſi decipiuntur, nam ſynalepham adimit præcedentem, non ſubſe-

A præpoſitio.
E præpoſitio.
Prudentiũ minor.
Prudẽtius labitur.
De.
Victorinꝰ arguitur.
Victorinꝰ falſo defenſus.
Synalepha

præcedẽtẽ adimit vocalem. quentem vocalem. Iccirco ibi dixerim forte Synæreſim fieri: vel quod Virgilius in aluearia, vſus fuerit Antibacchio pro Dactylo, vt Bedæ ſententia eſt. Victorinum aliter excuſandum (ſi excuſari compos eſt) cenſerem: ſcilicet Virgilium in prçeunte feciſſe: quod in deerat fecit Ouid. videlicet facta Synæreſi. hoc legentũ iniunxerim iudicio: tamen melius in præeunte breuiari prædicendum eſt: vt etiam apud Ouidium reperitur: Et venit ſtella non præeunte dies. vbi niſi præ corripiatur, ſcandi non poſſet verſus. Maturantius præterea alioqui exquiſitiſſimus, inquit: In iis, quæ compoſita non ſunt, & diphthongum non habent, plerunque corripi: vt pretium, premo. ſed quid ad Rhombum (vt dicitur) ideo incaute ea appoſuit. ſi mentio fit de præ præpoſitione, præpoſitioni inopportuna inſeruit, & interpollauit: quod & Georgius Valla fecit. tamen minor incuria eſt ſequentium magnos Duces. nam & Seruius, & Beda eruditiſſimi prius poſuere. Cur id ſit factum, ipſi viderint. Se compoſita producitur: vt ſeduco: niſi à vocali incipiente: vt ſeorſum. In hac dictione tamen, e, abiici aliquãdo in ſcanſione in prima diximus Epographia licet aliqui (quod non improbo) o, velint collidi. Di præpoſitio longatur: vt diligo. Ex hoc miror illum multiiugæ eruditiõis examen, meum corculum, meas delitias dicentem, ſimilem diligit ſibi quiſq;. valete. quem in talem incidiſſe errorem non perſuadeo. Sed dicent aliqui: Me duriſſimum aggredi pondus, ſi omnium errores recenſeam: velim hiſciant: hoc me non aggredi, cum apud quoſdam Neotericos poetas tot ſyllabarum errores inueniantur: vt centum vix contineri poſſent voluminibus. tacitos prætereo, ne caninam exercere rabiem dicar. interim caueto dum perſequar. breuiatur tamẽ à Græco in dilema. apud nos in diſertus, & dirimo. quod Ioan. Paſtranenſis, & ali

Victorin⁹ excuſatur.

Maturantius incautus.

Geor. Valla incaut⁹.

Seruius & Beda ĩcauti.

Se præpoſitio.

Di præpoſitio.

Vnum miror.

Neotericos poetas aliquos nõ taxo.

Io Paſtranẽſis incuria.

quì minime annotarunt. Ad. Ab. Ob. ſi cum dictioni bus a conſonante incipientibus ſocientur, longatio nem poſtulant: vt adduco, abſum. obdo. ſi vero a vo calibus, correptæ ſunt: vt adeſus, abeſus, obintro. Si vero cum iacio componantur, modo longantur, modo curtantur: cum longantur, per duplex, ii, ſcribimus: vt adiicio, abiicio, obiicio. ſi autem cor ripiuntur, per ſimplex, I, notari præcipit Seruius: qui alio in loco ſuper iis ait: Ad, ab, ob, corripiuntur, cum creſcendo diſſyllabum: reddunt: vt adit, obit, indi, indifferenter ponuntur cum triſyllabum faciũt. vt adicit, obiicit producuntur tantum modo cum te traſyllabum ex ſe reddunt: vt adiicio, abiicio, obii cio: quod etiam dicit Beda. In, & ſub, ea regula, qua, ad, ab, ob, continetur. Con, & in, ſi: cum dictio nibus ab, s, aut, f, incipientibus componantur, longa to: aliter breuiantur, teſte Cicerone ſed naturaliter loquitur. vbique enim apud poetas longantur ſe quente conſonante. Re compoſita corripitur: vt repono: niſi refert, quando ſignificat vtile eſt, aut di ſtat. Iuuenalis. Quid refert quanta ſiccum iecur a. i. li cet & aliquando corripi in ſexta dixerim Epogr. quã do componitur cum iacio: ſimiliter eſt vt in ſuperio ribus. Aliqui tamen faciunt diſcretionem ꝙ ſi hæ re periantur breues. ſ. ad, ob, ab, in, re, ſub, componan tur ab ico icis. ſi vero longæ, a iacio iacis, & merito tunc geminandum ii, quia a iacio propter i, & a, con uerſam in compoſitione in i. Quorum differentiam non tam dãno, quam vitupero, qm̃ ico icis primam longat vt legere poteris Epogr. tertia & latius habes apud A. Gel. lib. iiii. ca. xvii. in retulit, reperit, recido, relatus, repulit, reliquus, reduco. Quãta, re, ſit in. vi. dicemus Epogra. Re, licet componatur cum dictio ne a duabus conſonantibus incipiente, tamen breuia tur. Lucanus Phar. ii. Præneſtina ſuos cunctos ſimul

Ad.
Ab.
Ob.
Seruii rl'a.
In.
Sub.
Cõn.
In.
Aliqui da mnantur.

enſe reſciſſos. licet aliqui legant reciſos. longatur etiã Ouid. Metamor. ii. Et ſi reſcindere magni. Pro, ali quando breuiatur: vt profeſſus. aliquando longatur: vt produco A. Gellius. lib. ii. cap. xvii. & Pylades mu nicipalis noſter, Georgiusq; Valla uberius dixerunt. Hæc omnia tamen breuiantur, propheta, pronepos profunus, procella, proteruus, profanum, profundum, profatus, profuſus, profeſtus, profecto, probatus. longantur iſta, proficio, prodeo, proluo, prouol uo, proficio, profligo, profectus, procuro, profuſus. ambigue hæc tria: vt in. ii. leges Epograph.

Pro,

¶De poſitione. Cap. x.

Poſitio quot modis fit.

POſitione longari ſyllabam nemini dubium eſt, & oportet: vt vocalis, quę poſitione fit longa, naturaliter ſit breuis: & hoc pacto fit longa. nam quęque conſonans dimidio conſtat tempore. uocalis breuis vnius eſt temporis: duæ conſonantes alterius: ideo duobus temporibus fit longa ſyllaba. Fit autem poſitio (Diomede teſte). vii. modis octo dixit Aſper. & pluribus innuit in editione prima Donatus, ipſos legito. Primo: cum correpta vocalis in duas deſinit conſonantes: vt eſt: In ſeceſſu longo l. i. p. Secũdo, duæ conſonantes ſequuntur: vt Arcis Romulæ. Tertio ſi deſinat in duplicem literam: vt Nox ait. Quarto, ſi vna quæque dictio in conſonantem terminet dictione ſequente à cõſonãte incipiẽte, vt dixit que, & prælia voce diremit. Quinto, ſi ſequẽs à duplici incipiat, vt axis, Mezẽtius, quod improbaſ à Beda, qa, inqt, in diuerſa dictione ſi breuis eſſet vocalis, & ſequeretur a, z, incipiens dictio, nõ poſſet longari, vt Nemoroſa zacynthos. ipſum legito. ſic apud Lucinũ, tumidũ ſuper ęquora Xerſem. Iccirco abſq; dubio huic adhęrebas ſnię, q̃ ſi aliqua dictio in breuem uocalem terminet, ſequẽte litera duplici, nõ lõgatur.

Beda contra Diomedem.

Bedæ opinio placet.

Sexto, ſi dictio deſinat in vnam conſonantē, & exci piatur à vocali conſonãtis loco poſita, u, vel, i, vt At Iuno: At Venus. Septimo cum correpta vocalis de ſinet, & interpoſita, i, excipiatur à vocali vt Troiaq́, nunc ſtares. eſt ideo. quod diximus in prima Epogra phia ad enodandum griphum Seruii. Examinandum tamen eſt, ſi vna in vocalem breuem deſinat dictio nunquam illam vocalem produci: licet ſequatur à duabus conſonantibus incipiens dictio: quod paulo ſupra diximus. Horatius: Non faſtidiſſe Strabonem. tamen Maturãtius opponit propter illud: Fonteſq́, fluuios, & in aliis quamplurimis: qui ſi vidiſſet Seruii opinionem quã in quinta recitabimus Epographia, talia poſteris mãdaſſet nunquam. Nihil autem refers ꝙ ſequens dictio, ſeu a duabus conſonantibus, ſeu à duplici litera incipiat, ſi pręcedens ſit in fine breuis. Ex hoc non poſſun non mirari, Diomedem, Capel lam, Victorinum, & aliquos, dicentes in hoc: Nemo roſa Zacynthos, ſa breuiari: quia aliquando. z, dupli cim vim perdat. omnino licet haberet vim, ſa ſemper breuiaretur. Et ſi id cõprobare voluiſſent, in eadem dictione exemplum adducere debuiſſent: ſed copio ſius in. vi. referetur: vbi de cõmunibus differemus ſyl labis. Similiter Nicolaus Ferretus inquit Gibbns, & acre malũ ſæpe ſtillantis occelli ę, lõgari proprer, ſt. nõ eni ſæpe, ſed ſemper apud Iuuenalē legitur: ideo deceptus meſinat progredi niſi forte velit cunctari obiiciens Terentianum. quem ſequitur, dicentem Di ctionem ab, s, & alia cõſonante incipientē, poſſe bre uē vocalem elongare vt Vnde ſpiſſa coma. Ecce ſta gna, madent. An bene Terētianus dicat, alii viderint. mea quidem ſententia non admittendum cenſeo.

Maturan tius fallit.

Diomedē Capellã. & Victor nũ miror.

Nicolaus fer. decip tur.

Iuuenalis locus.

An bñ T rentianus

De Compoſitione Cap. xi.

Compoſitio cognoſci primam ſyllabam ſemper inducit: vt ſi te lateat quanta ſit, po, in pono: in

Cõpoſita q̃dã à fin plicibus diſſona.

compoſitione præpono cognoſcis accentu demon-ſtrante. In compoſitis nanq; tanta eſt ſyllaba, quantam in ſimplicibus videmus eſſe, niſi in qbuſdam paucis. Nubo, nu, longat, pronuba, & innuba breuiatur. Ouid. pronuba Tyſiphone. Idem: Et innuba laurus. In connubium, nu, variatur: quod in ſexta docebimus. In iuro, iu longatur. in peiero, deiero breuiatur. In dico dicis longatur: in fatidicus, falſidicus, & ſimilibus breuiatur. In ſopitus, ſo, longatur: in ſemiſopitus breuiatur. Ouidius. Semiſopita manus. Agnitus, & cognitus itidem breuiantur in media à ſimplici longo: quod eſt notus. in fio, & ſuffio à fio longo etiam breuiantur, ſi Barziſio credimus. ambitus tantum, longatur in penultima a breui ſimplici. & quia de compoſitione partem ſubiuimus, quanta ſit ſyllaba in aliquibus Græcis compoſitis enarrabimus.

Protos in compoſitione.

A protos compoſita producuntur, quando Græce ſcribitur per ω: vt Proteſilaus. Ouidius. Proteſilae cadis. & primum ſignificat: vt protomartyr: ideſt martyrum primus. tamen inuenio aliquos protomartyrem breuiare. & hæc eſt ratio: quia aliter in carmine poni non poteſt hexametro: ſed placeret magis: vt to, longaretur carmine annuente, quàm pro, breuiaretur. non mireris tamen me in Theonabaſi: quòd dixerim: Quot teſtes diuini operis protomartyr Agyrtes. eſt autem procælium carmen. de quo in Arte breui dicemus: vbi de heroici ſpeciebus fiet mentio. Et ne aliquis diu quid theonabaſis ſignificet, ſcire immoretur, viſum eſt breuiter quid de Chriſto rerum opifice compoſuerim, ac ediderim interſerere. Iam triennium eſt, quo Theoandrogeniti. i. Dei, hominiſque natiuitas: Theoandrothanatos. i. Dei, & hominis mors: Theoanaſtaſis. i. Dei reſurrectio. Theonabaſis. i. Dei aſcenſio, in lucem noſtra prodiere opera. Quæ, quoniam plauſibiliter

Quintianum non mireris.

Theoandrogeniti. Theoandrothanatos. Theoanaſtaſis.

ab omnibus releguntur, Theocriſim.i. Dei iudicium propediem editurus non ſupprimam. A mache in compoſitis, ma corripitur. Virgilius. Hectoris Andromache. & pugnam ſignificat: vt Antimachus: id eſt contra pugnam. Ab ariſtos compoſita: ideſt optimus, a breuiant. Ouidius. Iunxit ariſtides. Iuuenalis. Siquis Ariſtotelem. A monos: ideſt ſolus, compoſita mo breuiant. Virgilius. vi. A.s.a. atque arce Manœci. licet in Monychus longetur. A cratos corripiunt, cra. Lucil. Villicum Ariſtocratem mediaſtinum atque bubulcum. Audio tamen Neotericorum eruditiſſimos Socratem media longa pronunciare, Sidonii forſan auctoritate nixos: quas atomos vocat ipſe leuis Socratica poſt hunc. Adducunt inſuper exemplum Cornelii Galli, Socratem palmam promeruiſſe ferunt. riſu diſrumpor, & cachinnabili plauſu quatior, cum cogitent illa carmina, quæ ſub fragmento circunferuntur, eſſe Galli ueteris poetæ, & Maronis ſynchroni. Parcat eorum iudicium, dicam quid ſentiam. nam vel poſito grandi pignore diſputauerim, illud opus non eſſe alicuius claſſici, ne dum Galli: prę ſertim cum ſæpius in eo claudicantes inueniam verſus. Non deſunt referentes illa carmina à quodam Maximiano fuiſſe compoſita. Hanc noſtram opinionem comprobabunt docti. in. vi. tamen aſpice. Epogra. & cratos robur ſignificat. Ab hecaton.i. centum, he, & ca breuiant. Iuuenal. Exiſtunt qui promittunt hecatombē. A poly, po, & ly, breuiatur. Ouidius. Iamq. tuos pectis raſtris Polypheme capillos. & ſonat apud nos multum. vnde aliq Pulydamas, nō Polydamas legunt. alii etiam Polydamas legi inſinuant. nos alias qd ſentimus diſcurremus. A philos: id eſt amor, breuiantur. Oui. Iterum videre Philippi. aliquādo longātur neceſſitate vrgente metri: vt philoſophus. & tūc ſecundū aliquos, l, duplicatur. A phagos

Theocriſis

Mache in cōpoſitiōe

Ariſtos in compoſ.

Monos in compoſi.

Cratos in cōpoſitio.

Galli non eſſe quod reperitur fragmētū.

Maximianus.

Hecaton in cōpoſi.

Poly in cōpoſitione.

Philos in compoſi.

Phagos in compoſi.

compoſita breuiãtur, ideſt comedẽs, vt Lotophagi. A theca longantur: vt Bibliotheca. A doro: ideſt donum longantur. Virgilius: Nam Polydorus ego. A cacos: ideſt malus, breuiantur. Iuue. Saty. vii. Scribendi cacoethes, & in. æ. c. s. A licos: ideſt lupus, breuiantur. Ouid. Notus feritate Lycaon. A chir: ideſt manus, ambigue: vt poteris exemplis cognoſcere Martia. Chirurgus fuerat. n. u. d. Idem: Porrigit hæc chiragra eſt. Ab hyper: ideſt ſupra, breuiantur. Iuuena. Exul Hyper boreum s. d. a. a. Ab epi: ideſt ſupra, ſimiliter breuiantur. Marti. Scribens Epigrammata chartis. A genos: ideſt genus, breuiantur. Auſon. Diogenes cynicus. vnde ille Petrus à Barbaris cultus tanquam Iupiter (vt in multis) errauit. dicens: Scripſit Origenes quæ non tenebroſa fuerunt. Hunc corrigo velut rancidum, & in doctum poetam. Nam pet us ille neque à me admittitur, neque admittetur vnquam. A ſtratos: ideſt exercitus, ſtra breuiant. Martial. Conuiua Philoſtratus vndis. A batis: ideſt ambulans, breuiantur. Iuuenal. Augur Schœnobates. Ab agathos: ideſt bonum, corripitur. Auſonius. Cœnaſſe Agathoclea Regem. A telos compoſita: ideſt finis, breuiãtur. Iuuenal. Si quis Ariſtotelem s. u. p. e. vnde errant Ariſtotilem dicentes per i, non e, blaterent quicquid velint Andreas Carmel. & eius ęmuli ita Varinum proferre ſolitum dicentes. quod ſi ita eſt, & ipſe errauit, quod non credo. A pyr, in aliquibus longatur, & in aliquibus breuiatur. Martialis. Barbara pyramidum: Ouidius. Flammaſq; imitante pyropo. & ignis apud nos dicitur. A bi, & tri, breuiantur: vt triſulcus, bicornis. Auſonius. tamen longauit: Et trifatidicæ nomen commune Sibylæ. Alia ſuccurrunt, quæ breuitatis cauſa omitto. ad alia ergo tranſgrediamur.

Theca in compoſi. Cacos in compoſi. Lycos in compoſi. Chir in cõpoſi. Hyper in compoſi. Epi in cõpoſito. Genos in compoſi. Vni⁹ error Stratos in compoſi. Batis i cõpoſi. Agathos i compoſi. Telos in compoſi. Aliquorũ error. Prin compoſi. Bi in compoſi. Tri i cõp.

¶De Deriuatione. Cap.xii.

DEriuatione item quanta ſit ſyllaba cognoſcitur: vt ſi primitiua vox longa ſite, deriuatiua longatur: donum donatio. Et aduerte in verbis ſi eadem litera ſequētur vocalem, in deriuato, quam in primitiuo videbis: tunc deriuatiuū primitiui regulam ſequetur: vt moueo in mouendus, o, ante, u, breuiatur. ſi vero alia ſequetur litera, pmutabitur ſyllaba: vt mobilis, momentum, momen apud Lucretium. Se inueniuntur quædam, quæ licet eueniant à longis, tamen breuiantur: & quædam à breuibus, quæ longantur.

¶Deriuata breuia, quę primitiuis longis. Cap.xiii.

DIcax à dico dicis. plagiarius à plaga. quamquam Beroaldus velit à verbo græco πλαγιάζω: id est in obliquum verto. quod non admitto. ſtabilis à ſto. titulus à tutando. aceruus ab aggere: quaſi aggeruus. ſodalis à ſuadeo. ſagax à ſagio. anus ab annis. coma à como. vir à vi. virtus à viro, teſte Cice. femur à femina. omaſum ab omine. bubulcus a bubus. oculus ab oculo. acerbus ab acer. fatuus à fatum. ligula lingua. genui à gigno. potui a poſſum. poſui à pono licet & poſui protulerint veteres. Domus à doma: quod tectum dicitur: & per ω apud Græcos ſcribitur. ſopor, & ſoporo à ſopio. vadum à vado. ariſta ab areo. lucerna à luceo: vel (alii) à lychno. quater à quatuor. farina à farre. diſertus: diſſero. fragor, & fragilis à frango. dux ducis à duco. offella ab offa. Niphates à νίφαντ: quod per diphthongum ſcribitur a qua ab æquitate. mamilla à mamma. fides a fio quòd fiat. ſi quidem a ſi & quidem. nato natas a uo. odium ab odi alii volunt ab odio, quo verbo vtūtur Victorinus, & Seruius. vnde & oditur apud Tertullianum eſt. Lotiū a lotum. curulis a curru. manus a munio vitiū a vito, vel a vincio: vt vult Victorinus. viro-

Philippū Beroaldū non admitto.

Aggeruus

Viroſus.

Lucili, & Sereni locus. Aliquorū incuria. Neſtoris incuria, Sulpitiuſq; Tignum. Signum.

ſus ſecūdum aliquos a virus apud Lucil. Saty. vii. Venio ad vitulam, atq; viroſam. vtitur etiam Serenus. ſed magis a viro deductum dicerem. nam viroſæ mulieres dicuntur virorum appetentes. latius video in. iii. Epogra. capi. iii. cætera poetarum multiplici lectione inuenies. Aliqui etiam (inter quos eſt Neſtor, & Sulpitius) ſigillum, & tigillum dicunt a ſigno, & tigno. Hoc non dixerim ipſe: præſertim, cum in tigno, & ſigno, g, & n, ambiguam faciant ſyllabam. ideo merito breuiantur: vt cumulatius in. vi. dicimus Epographia.

Deriuatiua longa a Primitiuis breuibus. Cap. xiiii.

TVbera a tumeo. humanus ab humo, vel homine. ſedes a ſedeo: licet ſedile omnino breuietur. ſtaturus a ſtatum tegula a tego. vitupero a vitium, & paro. ſeriū a ſine, & riſu: vt vult Marcellus gradiuus a gradu: vt ait Feſtus: tamen ambigue ponitur. laterna a lateo. ſeculum a ſequendo, vel: (vt vult Varro) a ſene, vel a ſeco. rapum a rapio. lex legis a lego legis, ſecūdum aliquos. ſed potius a lego legas dici exiſtimo: & tunc ſyllaba ſuum ſeruaret menſum. Iucundus a iuuo, non a ioco: vt male Maturautius ſentit. Sulpitius ait a iuuo: & tamen incurioſe poſuit in regula, o, ante, c, cum ſcribatur Iucuudus. binus a bis. trinus a ter totus a tot. Rex regis a rego denus a decem. nouus nouem. vox vocis a voco. vena a venio. vomer a uomendo. iumentum a iugando, teſtibus Marcello. Varrone, & A Gel. lib. xx. cap. primo ſuper qua dictione corrigitur Sulpitius a Neſtore: q dixerit a iuuo. Neſtoris incuria tamen taxamus, cum & Sulpitius Lactātium, & Columellam auctores habeat. caſus a cado. latus a tuli. vires a vireo nequam a nequeo. remus a remoueo. caſeus a coacto. ſumen a ſue, liquitur a liqueo. viginti a bis & decem. iugerū a iugo. rete a retineo. petus a petendo. humor ab hu

Maturāti⁹ male ſentit Sulpitii incuria. Iucundus. Sulpitius defenditur Neſtoris incuria.

mo.ſecius a ſecus. Virgil. Non ſecius ac rotat enſem. aliqui tamen ſegnius legunt. aliud exemplum addam Silli Pun. vi. A. c. non ſecius vndique dextram. quanquam Philologus ſetius per. t. ſcribit, & a ſecus venire infitiatur. Lictor a ligando, ſi Valgio credimus Ruffo. fomes, & fomentum a foueo. ceritus a Cerere. feralis a ferendo: vel quòd antiqui (ſi Domitio credimus) mortem feram dixerunt pedor a pede. mobilis a moueo. monychus a monos. alia plurima apud poetas inuenies. Et memoriæ tenendum eſt, aliqua breuiari in prima poſitione, in poſſeſſiuo, vel patronymico longari: vt Stoa ſtoicus. Priamus Priamides. ad auctores confugias: quia ſyllabarum ars potius auctoritate, quàm regulis dignoſcitur. ſed intende omnes ſyllabographos erraſſe: cum etiam iunior longari a iuuene notent: cum iunior non a iuuene, ſed a iunc exoriatur. Latius legito in iii. Epogra. vbi de, u, ante, n, fit mentio. Syllabę auctoritate magis, quàm regulis. Syllabographorũ error.

De vocali ante aliam. Cap. xv.

Vocalis ante aliam in latinis dictionibus breuis eſt: vt Deus, melius, excipito fio, cum fit biſyllabum: vt fies, fiam, fiet. &, vt teſtatur in accentu Priſcian. (modo Priſcianum illud redoleat opus) nulla eſt alia latina dictio: vbi, i, ante, o, longetur: niſi in hoc verbo fio. Si vero poliſyllabum erit niſi, r, ſequatur, e, itidem longatur. vt fiebam fiebas, fiebamus, ſequente autem, r, breuiatur: vt fierem fieri quod non tetigit Maturantius: tamen (teſte Donato) in fieri, fi longam protulit Ennius, ſic non audiendus erit Prudentius qui duplici labitur errore, dicens: Hippolitus fiat, ergo agitet, turbetque iugales. & alio in loco: Cur veſtri memor vt fiam rogatis. In quibus, fiat, & fiam, prima breui falſo enunciauit. Partes egiſſet ſuas Ianus Parrhaſius, ſi hæc adnotaſſet vt multa alia Fio in ſyllaba. Maturãtii incuria. Fieri prima longa. Prudẽtii errores duo Ianus Parrhaſ. non adnotat.

in Sedulio fecit,& Prudentio. Excipiũtur quoq; quæ vocalem ante aliam longam habent vt aer, dius dia dium. Orpheus in Argon. τισιφόνη τὲ καὶ ἀλήκτω καὶ δῖα μέγερα: licet (teſte Seruio comment. xi.) videatur a διὸς venire: quod breuiatur ideo deriuatio a principali diſſentit: vt eſt etiam Chius chia chium: cum Chios breuietur: & vt alia multa ſuperius de deriuatione dicta. Demuntur etiam alia, quæ breui dicam compendio. Cæus, Cæa, Clio, Pierius, Zoilus, Stoicus, Troilus, Troia, Troius. Taygetus, Laertes, Aeacus, gæometra, Aeolus, Iageos, Cyane, Cyaneæ, Læander, Cæix, Aloeus, Mæander, Tiphoeus, mæon, pæan, pæon, pæas, æas, Pheax, Męotis, Aegea, Thias, Diana. Amalthea. Achelous: herous, obliqui a Minos, & heros, Enyotros Trois. & ea, quæ in laus nomina

Nomina in laus. propria terminant: vt Menelaus, Nicolaus. Heliotropium, Scœneis. vbi aliquando ei in, i, vertitur. Sidon. Tradit Scœneida ter cadente ponte. eſt autẽ carmen Phalecum. Longantur etiam aliquando accuſatiui in penultima a nominibus in eus diphthongum. vt Ilionea petit, apud Virgilium. & Cephęa, apud Germanicum. qui accuſatiui breues etiam reperiuntur propter

Nomina in aon. doricos: vt dicemus infra. Producitur itidem Iob. & quædam in aon: vt Didymaon, Aon, Chaon, Ycaõ, Amichaon, Imaon, Laphitaon, Partuon, Chremetaon, Pharaon. quod nomen ambigue reperio. Simi-

Noia ĩ ael. liter longantur in ael: vt Michael, Raphael. Quædã

Noia in io ion. vt Ixion, Echion, Pandion, Oriun, Arion, Am-

Aliorum incuria. phyon, Hiperium. Io pro filia Inachi. ſed ambigue inuenio, quòd cæteri non viderunt. Terminata in ia:

Noia in ia vt Thalia mergia, magia. & amantia compoſita ſecun-

Noia ĩ ius. dum aliquos vt Geomantia, Elegia: Pedia, Langia, Deidamia, Lamphia, Hyppodamia, Laodomia. Lebadia. legito Priſcianum. ii. ſi plura deſiderabis. Similiter quædam in ius: vt Spechius, Arius, Ycius, Da-

rius: quia per ει ſcribuntur. aliquando tamen ει in, i, conuertitur: vt apud Lucre. δήρεια, δύρειοι, δάρειος, δάρειος. Vnde miraberis apud Sidonium breuiari dicentem: Et primùm Darii tumultuātes. Et adnotes etiam breuiaſſe: ad quam ſyllabam inuenies longam apud auctores receptę fidei. in ſexta legito Epographia. Longantur ſimiliter quędā in oius: vt Acheloius. In eius: vt Rhodopeius: Phæbeius. ſed aduerte in ĩs, i, pro ferri: vt vocalis. aliquādo nuſquam eſt. vt in exemplis comprobabimus. Item in aia: vt Panchaia: Achaia. quædam finientia in penulti. in ει apud Græcos: quę diphthongum in, e, longam apud nos vertitur (teſte Seruio): vt Galathea, Cytherea, Alexādrea, Medea. Deiopea, Calliopea, Penelopea, Spondeus, Alpheus Aeneas Trocheus: vt ait Terentianus: qui innuit contra Seruium ει apud Græcos non ſtatim apud nos in e, verti: ſed Gręcos prius, ει, vertere in, η, & mox η vertí in, e, apud nos: quod placet. Vnum eſt: ꝙ quę apud Græcos, per, η, aut per αι, & οι, & ꝑ omnes diphthongos ſcribantur, apud nos eſſe longa: vt Iudeæa, Meliboeus, Boeetia, non Boetia: vt imperite Tortellius, & Neſtor ſcribunt. vtique latius in exemplis referetur. Quædam ſimiliter in, ous: vt Myrtous, Leſboꝰ, & multa alia. quorum auctorum plurima te compotem faciet lectio: nam auctoritate magis habentur eę ſyllabę, quàm regulis. Quando, æ, in, ai, vertimus a, longa eſt: vt muſai, albai. nā in hoc nos imitari Gręcos ſcribit Pontanus. ſic quando diphthongus aliter diuiditur: vt Threicius, Treiſſa. Inuenitur etiam præteritum in ui: diuiſas penultimam e longare. Ennius. v. Annal. Annuit ſeſe mecum decernere ferro: quanquam melius lego: Annuit & ſeſe mecum decernere ferro. Ouid. Lucis egens aer. n. s. f. m. Sunt qui taxent Sidonium ſuper hoc noīe: quod dixerit: Hunc aerē, pariterq. Deos ſic autumat ortos. Ignorantes Syngre

Noīa in oius, & in eius.

Nomia in aia.

Seruii ſña. Terētianꝰ a ſeruio diſſentit.

Tortellii, & Neſtoris error.

Noīa ī ous

Syllabę magis exēplo ꝙ rēlā notę.

Annuit penulti. lōga.

Sidonius defenditur

ſum ibi eſſe : quod multi Græculi, ne dicam (vt Pius ait) Graculi eunt inficias:cum, α, in, η, vel, ι, aliquando coeat : vt patet in ἀὴρ hoc in loco. Horatius. Et dia poemata pango. Virgilius. E.u.p. Cæo Enceladoſque ſororem. Ouidius. Cingitur ægeo nomine Cæa mari. Idem : Si nunquàm Venerem Cous pinxiſſet A. Idem : Non mihi ſunt viſæ Clio : Cliuſque ſorores. Idem : Pierus has genuit. Idem : Zoile nomen habes. Iuuenalis. Stoicus occidit Baream. d. a. quod magnum eſt, cum Stoa breuietur: quia apud Græcos per ὀμικρὸν : ideſt per, o, breue ſcribitur. Et quia in Stoæ mentionem incidimus : multis, quare Stoa cognomento nominer, ſtipulantibus reſpondebo : Olim, dum adoleſcens adhuc literis incumberem (abſit iactantia) tanta mei apud omnes videbatur ſpes : vt in omnium ore illud frequens eſſet μουσῶν στῶα : ideſt muſarum porticus, & teſtudo. Nam quod conabar dicere, verſus erat. quod & nunc omnes teſtantur. Id nomen tantæ inter ſocios fuit aſſuetudinis : vt nunquam deciderit, neque decidet, dum ſpiritus hos reget artus : ſed repetatur iter. Virgilius. Amiſſis Troilus armis. Lucanus, Inculta iuuentus Taygeti. Ouid. Nam mihi Laertes p.e.a.i. Hic non immerito quid de hac dictione male ſentiat Tortellius recenſendum eſt, verba cuius hæc ſunt : Notandum eſt non ſolum Laertes triſyllabum inueniri, ſed etiam biſyllabum : quod in patronymico apud Horatium Carm. primo annotauimus. Sic enim antiquiſſimos contextus comperimus: Non tu Laertiaden exitium tuæ. eſt autem verſus Aſclepiadeus. alii volunt ab eo verſu: vt, tu, dictio abiiciatur, remaneatq;: Non Laertiaden. & ita procul dubio Tortelli legẽdum eſt: qui inferius ſcribis apud Ouidium reperiſſe quale Horatii eſt hoc: ſed de tipe ris legendo Oui. illud Met. xii. Laertiadęq; fuit tantę

Stoa cur cognomẽ meum.

Quicquid dico verſus eſt.

Tortelli error.

Horatius bis emaculatus.

Ouidius defenſus.

Tortellius

fiducia laudis. Tibi audirem Arretine, ſi ita, legeretur. leges ideo: Laerteq; fuit. t. f. l. Hæc adnotaſſe libuit: vt non tantum tibi, ſed & Neſtori, unius a te ſtat opinio, reclamarem. Georgius quoque Valla ſimili labecula contaminatus eſt, legens illud Horatii: O mi Laertiade quicquid dicam: aut erit, aut nõ: quaſi, ae, ibi ſit vna tantum ſyllaba. tu legito: O Laertiade q.d. a.e.a.n. Hos nõ correxit: quaſi negans id non poſſe fieri: ſed doleo, cum neſciant idoneum ſuæ opinionis inuenire exemplum, antiquos interpollant codices. Propert. Iudex ſedet Aeacus vrna. Iuuenal. Grãmaticus, rhetor, gæometra, pictor, aliptes, in quo carmine Georgius Valla a Neſtore reprehẽditur: quòd legat gæometres, cum legendum ſit gæometra: quia gæ apud Græcos, elongatur: & per ωγκὶω ſcribatur. cuius ſententiæ nos adhæremus. Et quid ſi legatur gæometres, Synereſi facta: vt in illo Auſonii: Vel qđ iuncturas gæometrica forma fauorum, vbi ſi deſit Synæreſis, nullo modo ſcandi poteſt. & nil quod poſſit detrahi, vt in gæometres gæometra, tamen quorundam occurrit opinio: gæ diphtongus breuietur propter vocalem, quoniam Sidonius ait in Phaleo carmine, Non hic cum gæometricas, ad artes. & alibi; Tractator gæometra, muſicuſque. vbi niſi gæ breuietur verſus claudicat. Quod aliquando diphthõgus breuietur ſequente vocali in eadẽ dictione, exẽplo eſt, Mœotis præuſtus. Sed non vident, ωμέγα: ideſt, o, magnum etiam breuiari, niſi velis dicere, Si domiũ poſuiſſe in ſecunda ſede Spondeum pro Dactylo, eo quòd tempore conueniant. te ipſum conſule: mea ſolum interfuit iſta perquirere ad exempla perſequamur. Virgilius primo, Aeoleque tibi. d. p. h. r. & cum de Aeolo mentionem fecerimus, breuiſ uiſum eſt vti diuerticulo. Dum Brixiæ poeticis initiarer diſciplinis, aduerti Seruium ab Ouidio diſſen-

decipitur Neſtor fallitur. Geor. val. fallitur. Iuuenalis emaculat. Neſtor cõtra Geor. Vallam. Georgius Valla defenditur.

Diphthõgus breuis ſequẽte vocali.

Seruius ab Ouidio diſſentit. tire. Seruius autem in allegato Virgilii volumine ait ſuper hoc: Et pulchra faciet te prole parentem. non propter Canacem, & Machareũ. qui alius Eeoli fuere filii. Oui. vero in Canaces epiſtola ait, ambos fuiſſe Aeoli filios ventorum regis, dicens, Ille Noto, Zephyroq;, & Sythonio Aquiloni Imperat. Sciendum

Poetæ qd multorũ é vni tribuũt eſt poetas plurimorum deorum, aut hominum vni tribuere facinora: vt cum fuerint plures Hercules, Mineruæ, Ioues, tamen Herculem, Mineruam, Iouem, celebrant. Nam nominis ſimilitudine plures Deos intelligere poetas ait idem Seruius. viii. commen. ſuper hoc: Dardanus Illac æ. p. p. u. e. a. Ideo nullus tam ſit exoculatus, qui ignoret, Ouidium alterius Aeoli Tyr

Aeoli duo Inter Seruiũ & Ouidium conciliatio. rhenorum Regis Aeolo Lyparitano præclariori geſta tribuiſſe. ſic Seruius Ouidio concordabit. Placet aliquando interſerere aliqua, vt verſificatoribus pro ſim, & plurimis faſtidium adimam floſculis. Virgil. Tenuiſq; lageos. Iuuenalis. peregrina iuuare Lagois.

Ouidius maculat⁹ Ouidius. Cognita Cyane. Idem. T. i. ſtrenua Cyaneas. Martial. Audax Leander amores. Ouidius. Extinctiq; iube Cæycis imaginem. Idem: gignis Aloidas. non autem: Gignis & Aloidas: vt perperam aliqui habent codices. quod inferius dicam late. Idem: Spirare Typhoea ſedes. in qua dictione Tortellium erraſſe ſuperius admonuimus. Et non mireris, Virgilium dixiſſe: Qui tela typhoea temnis: cum adiectiua, a nominibus in eus diphthongo, e, ſemper in penultima longent: vt Orpheus, Orphea, Orpheum. Hoc fieri Doricorum more in primo docet Priſcianus. Dorici autem ſolent ab ει diphthongo abiicere, i, quod etiam Aeneades fit in Aeneas náque penultima longatur.

Georgium Vallã non admitto & nullo pacto Georgii Vallæ aduletur opinio, dicentis, Maronem in hoc: Qui tela Typhoea temnis, penultimam elongaſſe, atteſtantiſque Typhoeus eſſe triſyllabum, cum œ diphthõgo. ſed vt diximus,

in vltima diphthongus eſt eus. Ouidius: Mæonides nullas ipſe r. O. Idem: ad vada Mæandri concinit a. o. Id: Dicite io Pæan Statius in Achil. Didicit quo Pæones arma rotatu. Ouidii. Nec te Pœantius he ros. Lucanus. Parui ſed gurgitis Aeas. Iuuenalis. Pro xima Phæacum. Idem: T. q. excuſat Mæotide ſæuior ira. in. vi. legito Epogra. vbi docebimus aliquādo (vt ſupra oſtendimus) breuiari. Ennius: M. f. p. Agæaq; longa repletur. Virgil. Thyas vbi audito ſ. t. b. Idem: Exercet Diana choros. tamen ambigue ponitur. Tibullus. Quicquid Amalthea. q. m. d. Ouidius. Alios Acheloe dracones. Virgilius. Aeoaſque domos. in ſexta tamen videto Epographia. Martialis. Ratibus naualis Enyo. Virgilius: Potiuntur Troes arena. Ouidius: veteres heroidas æquas. Idem: Scis hæc Menelae nefandas. Idē. Proteſilae cadis. Priſcianus in Per. Hic lapis heliotropius, qui nomine vero. Prudent. in Pſych. Egregio. c. u. nam proximus Iob. Virgilius quinto: Iuſſit Didymaonis artes. Idem: Troiano a Chaone dixit. Ouidius. Notus feritate Lycaon. Virgilius: Chiron, Amithaoniuſque Melampus. Idem: Dum texit Imaona Aleſus. Statius in Thebaid. Cliro mim Cremetaona curru. Propert. Sanauit crura Machaon. Val. Flac. Hic & odoratus fragranti crine Michael. Ouid. Vertitur Ixion, e. s. r. q. f. q. Idem: Quorum fuit vnus Echion. Idem: Pandiona miſit ad vmbras. Virgil. Fluctu nimboſus Orion. Idem: Inter delphinas Arion. Ouid. Quid nunc Hiperione nate. Horat. Dictus & Amphion th. c. a. Iccirco plectendi ſunt illi, qui apud Iuuenalem legunt: Amphion exclamat, ſed Pęan contrahit arcum, quando menſu ſyllabario ſuffragante legēdum ſit: Amphion clamat s. p. c. a. Oui. Vaccam ſpectabat ad Io. tamen aliqñ Breuiari inuenies. Horat. Pthius Achilles. Ex hoc in errorem decidit Tortellius ſuper ea dictione, dicens:

Scitu p[ul]chrum.

Iuuenali[s] a vitio d[e]fenſus

or. Aliquando inter. p, & th, i, aliud interponi. & iſto
uidius a Ouidiſi nititur exemplo: Quam ſine me Pthiis canes
itio de- ſcant æquora remis: ita enim legendum eſt biſyllabum, nõ autem Pithiis triſyllabum: vt Arretinus putat. alioqui Horatius cum Ouidio luctaretur propter primã ſyllabam. Virgilius. Gaudet ſermone Thalia. Stati. Th. Quærit inops Argia vias. Martialis: Cultis aut Elegia comis. Et cognitu pulchrum eſt dici & Elegiam pentaſyllabum. Ouidius in Saph. Flendus amor meus eſt Elegeia flebile carmen: vbi Domitius lapſitat, cum Elegia legat quadriſyllabum. ait ille, Elegia penultimam habere longam: ideo Elegeia ibi legendum eſſe annotare debuerat: q̃ ſi Elegia legitur, prima, & ſecunda longatur contra omniũ poetarum vſum: immo & contra ipſum. In quo errore Chalderinus Tortellium habuit municipalem. Quid inſuꝑ ibi Georgius dixerit Merula, in aliis inuenies Epographia. Super hac dictione nec tacuit Lancilotus Curius. Statius. Thebai. ii. Quos pigra vado Langia tacenti. Ouidius: Deidamia rotis. Statius in Thebai. Candenſq; iugis Lãpia niuoſis. Virgi. Phaſiphaë his Laodomia. Statius in Thebaid. In valles Lebadia tuas Ouidius. Populifer Sperchius, & li. e. Statius in Thebaid. Templa: Lyde dabis. Ouid. Meta. ii. Deſpiciebat humum, cũ tiq; arbuſta Lycei vbi Raphael noſter Regius fallitur, Lycie legens: cum Liceus ſit mons Archadiæ Lycium namq. Athenis gymnaſium fuit, in quo Ariſtoteles diſputare ſolit⁹ erat, de quo Au. Gellius: Cum forte in Lycio ueſpera ambularemus. & alibi ſæpius. Luca. Hinc fortis Arius. Ouidius Vtq; necatorum Darii fraude, ſecũdi. ſic Claudianus Darium propriis manibus u. ſ. tamen (vt ſuperius adnotaui) apud Sidonium breuiatur. Virgil. Acheloia miſcuit uuis. Ouidius. Orphea Nec quicquam voce vocatur. Ouidius. Pinu. Phebeius anguis. A nomi-

Marginal notes: ... enſus. | Domitius lapſitat. | Tortellii error | Ouidii locus. | Raphael Regi⁹ errat. | Lyceus. | Lycium.

nibus in eius diphthongo aliquãdo in adiectiuo eus eſt biſyllaba, aliqñ triſyllaba: vt Orpheus phea phe um & Orpheius pheia pheium. Vnde Claud. Nereïa Glauco Neptunum gremio complectitur Amphy trite. in quo carmine a ſano Parrhaſio diſſentio, interpretatum nãq; ſic: Nerreia ideſt Galathea iungitur Glauco: nõ reſpiciens ſequens carmen: ita ꝙ Glauco ſit nomen propriũ, qđ diſplicet. ita ego ſic ordino Nereia Amphitrite cõplectit Neptunũ gremio, glauco: ideſt Cærulo, adiectiuo. Nen ẽ miſerum hũc in talem incidiſſe labeculam, cum (teſte Gellio) Ceſellius Vindex Prudẽdo errore in Enniano carmine cõcide rit: eo ꝙ ſequens carmẽ nõ inſpexerit. Tu lector vide Gellium libro. vii. cap. ii. dum exẽpla pſequar. Virgil. Thuriferis Panchaia pinguis arenis. Ouid. Quam pauper Achaia noſtra eſt. Propert. Noxia Alexandria dolis aptiſſima tellus, ſic & Horatius portus Alexandrea ſupplex. eſt autẽ verſus Archilochius: Spõdeo, Iambo, Spõdeo, Iambo, & vna cõſtans ſyllaba ex quo vincuntur illi, qui apud Propertium legunt, Alexandrina. Virgil. Pulcherrima Deiopea. Ouid. in Priap. Cunno Penelopea tuo ſed magis Penelopia legerim nam fœminina in, e, in ia in latino terminat. vt Hippodame Hippodamia, Penelope Penelopia. Horat. Spondeo faciles in l. p. r. Lucanus incerti Iudæa Dei. Ouid. Mœnia fac condas, Boeotiaque illa uocato, & (vt diximus) ſcribendum eſt Boeotia, non Bœtia. alioqui & ortographia, & carminis detur paretur ratio. Iſidorus in Ethimol. dicit, Scribẽdum Bouetiam à boue: quem non admittens, dãno. Obiter hic admonuerim quem vulgo Boetiam nominant ingenio prꝗualentem, omniq; doctrinarum dogmate præſtantem, Boethum debere appellari. quod annotarunt ante me Raphael, Regius, & parrhaſius. Horat. Leſboum refugit t. b. Ouid.

Claudia[n] locus.

Inter qu[…] tianum & Parrhaſii diſſenſio.

Ceſelli e[r]ror

Archilochius. verſus.

Ouid. en[…] culatus.

Regula pulchra

Bœoti[a] nõ Boet[ia]

Iſidoru[s] damnatu[s]

Vulgari[s] error.

Boethu[s] nõ Boet[ius]

Et qui Myrto as n.f.a.non tamen hæc ſufficere animo comprehenderis, cum alia tu ipſe apud poetas ſtudendo legendoque reperies, De platea, & chorea in.vi.videas Epograph:

¶De datiuo, & genitiuo quintæ declinatiuo. Cap. xvi.

IN Genitiuis, & Datiuis quintæ inflexionis, e, ante i, ſi præcedat vocalis, longatur: vt diei. ſi aũt ẽ præcedit conſonans, breuiationi inhæret: vt rei. fidei. Licet Beda dicat ꝓprium eſſe, cũ fidei longatur: cũ breuiatur, fieri licentia poetica Lucretius. v. Quam munitate fidei. Paulinus: Galea, ſcutoque fidei Contra naturam rei etiam longauit Lucretius. ii. Tempore inane poteſt vacuum ſubſiſtere rei. Idem ſecundo: Iactari vnius genitalia rei. In datiuo, ei, e, breuiatur omnino ante, i, quod monoſyllabum feciſſe Lucretium ſupra vidimus. Enotato inſuper apud antiquos quintæ declinationis nomina Genitiuum in es feciſſe, vel in. ii, vt facies faciei, vel facii. Matius Iliad. xxi. Altera pars acii vitaſſet fluminis vndas: ideſt aciei. Virgil. Munera, lætitiamq; dii: ideſt diei. legito Gellium lib. ix. cap. xiiii.

Fidei me-
dia longa.

Rei prima
longa

i pro ei.
Virgilii lo
cus.

¶De, i, ante, a, in noibus barbaris. Cap. xvii.

I, Ante, a, in nominibus barbaris ſine dubio corripitur & à doctiſſimis. dicam enim quod ſentiam, non pro contendam Claudia. Præparat & pulchros Mariæ ſed luce minores. Idem: Incluſum Mariæ mox lumine viſo Beda tamen dicit: Cum breuiatur per licentiam fieri, qui ſecutus eſt Sedulium, & Prudentium. Vnde Sedulius: Heliam corui quodam .p. m quos non admitto. In hoc nanque Auſonio magis, & Claudiano in mendaciis, quàm Sedulio in veris aſtipulabor. ait enim Auſonius: Helias, & ſolido cum pectore præuius Enoc. ſic in Tobia Matthia, Sophia, & Simphonia, Tragœdia, Comœdia. de

Maria in
ſyllaba.
Sedulium,
& Pruden
tium non
admitto.

græco accentu non loquor:ſed de ſyllaba:quare Prudentius contra Sym. dixerit: Coluerunt dogma Sophiæ, viderit ipſe. Scio apud Phocylidem breuiari, & apud Martialem,apudq; Virgilium in Ciri Horatius: Vt gratas inter menſas Symphonia diſcors.ſic erit harmonia. Martianus Capel. ix. Quæ iſtorum laudes protulit harmonia. Quapropter non poſſum quin inueliar in aliquos noſtri ſeculi ſacerdotes, qui rudendo tot barbariſmos euomūt, vt ſi forent lapilli (quamuis minimi) omnium pleni eſſent templorum anguli. Hi harmoniam, & ſymphoniam penultima longa proferunt. Michael, & Raphael, Antiphona penultima breui, cum vice verſa proferenda ſunt. O mores, o tempora, Paſtores animarum qui ſubſidio latinitati,& eruditioni eſſe deberent,rudimēta penitus ignorent? quid nimirum? (bonos excipio) in ſacris mucidi, in humanis fœtidi, amplius libros nō curant,ſed teſſeras pyrgos,aleas,abſonia & amaſias his quæ curæ? arma pertractare, Deorum nomina temerare. abſint,abſint: vt audientes Auguſtino.ipſos non adlatremus. Similiter arterie penultimam breuiauit: Lucretius: Aſperiora foras gradieris arteria clamor. licet accentum habeat Græcum: vt in lib. de accentu diximus. In accademia (Tortellio teſte) tantum penultima breuiatur, quam & lōgam reperimus.

In indoctos ſacerdotes.

Michael, Raphael penultima longa.

Anthiphona penulti. longa.

Tortelii in curia.

¶De Genitiuis in ius. Cap. xviii.

Genitiuos in ius ad placitum eſſe poetarum exemplis patet: licet naturaliter produci dicat Seruius Ouid. Vnius ſermone Mydæ Virg. Vnius ob noxam Alterius ita corripiēdum ſemper, quàm alius ſemper producendum omnes edocent. Vnde ait Priſcianus lib. xii: Alius genitiuus: quia eſt par nominatiuo, opus eſt, vt ſupercreſcat in tempore. Nam omnia in ius genitiuum facientia ſuperant in genitiuo nomina tiuum vna ſyllaba: in quibus penultima (ut diximus)

Alterius in ſyllaba.

Priſciāi regula.

Alius i ſyllaba.

ad placitum eſt: vt genitiuo vnius, nullius. Alterius ve ro, quia duabus ſuperat, opus eſt ſemper breuietur: vt alius in genitiuo ſemper longatur: qm̃ ſi non creſcit in ſyllaba, creſcit (vt docuimus) in tempore. Aduerte tamen alterius penultima longa inueniri apud Terentianum ex Priſciani ſententia: quod in. vi. late patebit Epogra. Maturantius non ſpernendæ eruditionis etiam ſolius in genitiuo ſemper longari in penultima ſcribit: qui, ſi vera eſt Priſciani regula, fallitur. Exemplum nunc nõ ſuppetit, quo poſſim aut illi, aut Grammatico reclamare mox percipiẽdum eſt in iis, datiuum tot ſyllabarum eſſe, quot nominatiuus eſt: vt ſolus ſoli, nullus nulli, vnus vni: præter in alter alteri. Ex hoc naſcitur datiuum ſemper minorem genitiuo vna ſyllaba in nominibus eum caſum in ius facientibus: vt ſolius ſoli, vnius vni, alterius alteri. Excipe alius, qm̃ in datiuo reddit alii triſyllabum. Oui. in Epiſtola Oenones: Votis ergo meis alii rediture rediſti. In quo carmine niſi alii triſyllaba eſſet, ſtructura minime ſtaret metrica. Ideo in tẽpore ſuperatur datiuus, cum alius in gtõ penultimam longet, in dtõ breuiet.

Inter Priſcianũ, & alium conciliationẽ remitto. Alius ali' illi.

¶De Regula. Ca. xix.

Regula, quanta ſit ſyllaba, nec cognoſci, nec comprehendi vlla artis ratione, ſed ſola auctoritate teſtatur Probus: tamen hac percipitur ratione aliquando. Omne præteritum biſyllabum longatur vt fugi legi. demuntur bibi, ſteti, dedi, fidi, ſcidi, tuli: & quæ habent vocalem ante aliam: vt rui, fui. Iuuen. Atq; duæ pariter fugere ſorores: & non legas fugiere: vt imperitorum Mos eſt. fugio enim fugi præteritum reddit, nõ fugiui, neq; per ſyncopen fugii. Quapropter ſuccreſcit illud Seruii. iii. Cõmentario ſuper hoc: Et bello Illiacos vento petiiſſe penates. ait Marius. Cauſa metri Maronem addidiſſe ſyllabã in petiiſſe: vt Nos abiſſe rati. & Vento petiiſſe Mycenas: quaſi peto pe

Præteritũ biſyllabũ.

Imperitorum error

tiſfaciat non petiui. Ego vero feciſſe ſyncopen diſputauerim, quod notum eſt rudimenta diſcentibus. Virgi. Ducebat ſic acer equo turbata petiuit. Vnde in eorum ſententiā pedibus vado, q interpolatum ſæpius credunt Seruiū, & adulterinum. Iuue. Quiq; nouum toties muſtum bibit oro p. Idem. Et ſtetit ante aras. Ouid. Arma dedi Danais. Virgi. x. Difidit, ac multa. Idem. Quadrifidam ſcindens quercum. & venit a findo findis, non autem a fido fidis: vt male dixit Nicolaus ferretus. Et ne me finxiſſe credat aliqs, illius verba ponam lib. i. dicentis: Excipiuntur bibi, fidi: quod venit a fido fidis, ſed etiam a findo findis, ſed tūc producitur. Virgil. tamē eius compoſitum breuiat. Quadrifidam ſcindans quercum. Immo fido fidis fidere ſemper longatur contra eundem, & fiſus ſum in preterito reddit. Oui. Et terris abſcidit vndas. Idem. Hac cœlum ceruice tuli. Neſtor vero cū eius ſequaci Calepino, inqt: Liqui in præterito breuiari apud Virgilium: Nanq. ſuam in patriam liquerat tellure ſepultam. Vbi es Neſtor? te vellem. an alium habetis Virgilium? in meo Codice nuſquam tale reperitur carmen. Hoc tale eſt: Nanque ſuam in patria antiqua ciuis ater habebat: Apud Catullum inuenies tamen iuuerint a iuui breuiare iu: Non ita me Diui vera gemūt iuuerint vbi ſit figura, quam tu lector non admittes. Aliqui mirantur Virgil. in. ii. dixiſſe: Lauit inde cruorem. ibi enim nō eſt a lauo lauas, ſed a lauo lauis tertiæ coniugationis, & in præſenti. Et notandum eſt omnia venientia a præteritis in aliis modis tempora ſequi præteriti quantitatem: vt ita dicam: legi. longat, le ſyllabā in legerim, legero, legiſſem, legiſſe itidem le, longatur. Si vero præteritum breuiatur, ita & in aliis. Si vero præteritum geminatum eſt, corripitur (teſte ad Albinum Seruio) vt cecidit a cado peperi a pario. hunc Demito cecidi à cedo, pepedi a pedo, quæ

Seruii error.

Nicol. fer. error. Eiuſdem error

Neſtor decipitur. Callepinus fallitur. Vergil. locus.

Lauo lauis.

Notandū.

Præteritū geminatū.

Domitius Marſus: Si quos Orbilius ferula, ſcutica& cecidit. Mart. Aethon in Capitolio pepedit. Alia præterita ſicuti præſentia ponuntur: vt amo amaui. excipito genui coegi, dedi, ſteti, poſui. licet poſiui veteres dixiſſe alias inuenies. Et hæc eſt cauſa: quia deuiant à præſenti. Sunt quoque alia, quorum prima eſt ambigua: ut in. vi. leges. Epogr.

Poſui apono.

De Supinis. Cap. xx.

Supina biſyllaba.

SVpina biſyllaba producuntur: vt natum. Extra hito hæc: quintum à queo, citum, à cieo, ſitum ſino, litum a lino, itum ab eo, datum a do, rutũ a ruo, ratum a reor, ſtatum a ſto, ſatum a ſero, & quæ ab illis oriuntur præterquam ſtaturus, & ambitus ta tum: quod Ioan. Paſtranenſis non ſecreuit, dicens: Tantũ ambitus nomen demu: immo eſt participium quando nomen ſubſtantiuum eſt ambitus, omnino breuiatur. Aduerte: quod inuenies concitum, incitum, percitum, excitum, modo in penultima longari, modo breuiari nam a cieo cies ſecundæ coniugationis ſupinum breuiato: quando a cio cis quartæ, longato. Iuuenal. Paupertas obſita pannis. Ouid. Sole ſatus Phaethon. Virgilius: Paribus lita corpora guttis. Ouid. ſed itum eſt in uiſcere terræ. Virg. Sed mihi ſorte datum. Ouid. Diruta ſunt aliis. Vnde ſatis non poſſum non mirari errorem Priſciani, dicentis: ubi agit de participio circa finem: Omnia compoſita a rutum breuiari, præter in dirutus, ta tum. O grammaticorum lumen auctorem proferas: abi, & a quo poetarum didiciſti? immo tu quoque puerilis, & inconſtans, de accentu tractans (modo tuum ſit opus) tibi ipſi repugnas, cum dicis: a retum compoſita: vt dirutus, erutus, breuiari. Virgi. Nos abiiſſe rati, & vento p. m. Lucan. x. Quorum ſtata tempora flatos. Idem. i. Conſtatura fides. Idem. ii. Et ſtatura redit. Ouid. Iuſſit & amabite c. b. t. Virg. Excitum ruit. ad portas.

Io paſtranenſis incuria.

Cieo cies.
Cio cis.

Priſcianierror.
Priſcianus in cõſtans.

Iccirco

Iccirco Pyllades incurioſus eſt: cum nullum fecerit diſcrimen: an à cieo cies, an a cio cis veniat. Supina plurimum ſyllabarum venientia a præteritis verbo rum, vi monoſyllaba in tum mutata, penultimam lon gant: vt amatum, cupitum, auditum. Et non mireris apud Columellam breuiari pectitum in hoc verſu: Verum vbi iam puro diſcrimine pectita tellus. licet faciat pectiui: cum illum crediderim eſſe a pexui: quã quam alii pexum dicunt. Pyladis incuria. Supina polyſyllaba.

ℭDe Præterito in imus. Cap. xxi.

PRæterita in imus in penultima breuiãtur: ut ama uimus. Exceptis (teſte Probo) præteritis ſubiunctiuornm, quæ cum futuris longãtur: vt amauerimus, docuerimus. tamẽ & eſſe aliquam diſcretionem (Diomede teſte) ſuperius docuimus: vt late videri eſt: vbi de ſyllabæ diximus accidentibus, Cap. tertio Præterita in imus.

ℭDe Participiis. Cap. xxii.

PArticipia in ans, rus, & dus. &c. ſequuntur, a quibus naſcuntur, regulam: præter ſtaturus. In tus regulam ſupini: præter ambitus ta tum, cognitus. Participia

ℭDe, I, in compoſitis, &, O. Cap. xxiii.

I, In fine compoſitæ dictionis, breuis eſt: vt veridicus. & quandoq; ſi ſimul eſt per hyphen: vt officiperdi, viliperci. Horatius tamen dixit Ser. ii. Non magnipendis cum contingit. a. m. c. Sic Auſonius longauit triſatidicus, parricida, matricida: ut in. vi. dicemus. Si demum ſecunda compoſitio inciperet a duabus conſonantibus, i, ambigue poneretur: vt fœdifragus, multiſcius: vt ſi breuiatur, propter regulam ſi longetur, erit propter venientes conſonantes. Martia. in Diſti. Hæc tibi multiplici, quæ ſtructa eſt maſſa tabella. Lucretius. ii. Multiplexq. loci ſpatium tranſcurrere eodem. & poſſet fieri propter mutam, & liquidam. iſta tamen longantur: tanticunque quanticunque, plerique, qualicunque, vtrique, ibidem, vbi- I. in compoſitione.

Tibicen. que,tibicen:quia (Priſciano teſte libro primo)in ti‑biicen duo,ii,in vnum longum conuertuntur: quod non fit in tubicem:quoniam viuit a tuba, illud vero a tibia. Hæc omnia reliquit Antonius Mebriſſenſis alio qui oculisſimus. In hoc Propertii verſu: Vnicuique dedit vitium Natura creato:vidi aliquos hæſitare, an in primo pede Dactylum faciant an Spondeum, vtrũ que admitti poteſt.tamen rectius erit ſi Spondeum fe ceris:vt Cui,ſit tantum vna ſyllaba.quod ſi bene tructnatus fueris proculdubio hæc noſtra tuis auribus adu labitur opinio:tamen(vt dixi)poterit etiam eſſe Da‑ctylus.ſic dubitatur in cuicunque,an cui, ſit monoſylla bum,an dictio biſyllaba.Apud Terrentianum ſic in‑uenio:Cuicunque libebit vt iſtos.eſt autem carmẽ tri‑bus cum una ſyllaba conſtans Anapæſtis.vbi cui diſyl laba ſit dictio.Iuuena. Quanticunque domus cõſtat. Manil.ii.Sub qualicunque figura.Cæſar in Ara. Virgi ne erunt pluuiæ pleriq; in nube fragores. Martia.Pa‑riter ſe Phyllis vtrique daturam.Virgil. Aſt illum ter fluctus ibidem.Sulpitius vult ambigue poni. cui non hæret Neſtor,niſi exemplum proferat.ſuper his alias dicimus. Priſcia. in Per Montis cognomen vbique. Et quia in hoc opere allegaui Priſcianum,aliorũ opi nionem demonſtrauerim,qui non Priſciani illud eſſe opus volunt(vt dixit Angelus Politianus) ſed alius poetæ,qui dicitur Rhennius Fannius.fuerit qui velit omnino vterque claſicus,tamen Priſcianum ſemper allegabo.Sed nec inficiabor fuiſſe auctorem alium:le gentium hoc ſit iudicio:nos etiam alias dicemus. O, ſimiliter in fine dictionis compoſitæ corripitur: vt Democritus. Carpophorus tñ in aliquibus quoque longatur: vt apud poetas inuenies.

Marginal notes: Antonii Nebriſſenſis incuria. — Vnicuique — Cuicunq;. — Sulpitio non hæret Neſtor. — Perihegeſis nõ Priſciani ſed alius. — O,in compoſitione.

De exemplo. Cap. xxiii.

EXemplo primam dignoſci ſyllabam firmius, ve riuſue niſi ſecors negat,quoties ad probati Poe‑

tæ auctoritatem confugies: vt ſi dubites quanta ſit ſyllaba in Saturno, ex illo Ouidii poteris pcipere: Poſt quam Saturno tenebroſa in Tartara miſſo: quapropter adoleſcentes poetis incumbere, ac inſuadere, eorumq; plurima memoriæ mandanda carmina admonuerim præſertim claſſicorum: vt Virgilii, Ouidii, Horatii, Statii, Lucani Caculli, Perſii, Iuuenalis, Martialis, Senecæ, Propertii, Tibulli, Valerii, Flacci, Claudiani, Cornelii, Auſonii, Manilii Lucretii Germanici, Ruffi, Feſti, Sidonii: cuius ſi carmina trutineris, facile inter claſſicos enumerabis: Galpulnii Nemeſiani: quæ multum conferent: & erit: ut cuiuſcunque dictionis facillime quantitatem ſyllabarum noſcas. Nã (vt repetitum eſt a Vulcatio Callicano) carmen. Moribus antiquis res ſtat Romana viriſq; ſic noſtrnm erit dicendum carmen: Verſibus antiquis ſtat lingua Latina viriſque. hæc dixi: vt barbaros taxarem: qui præ manibus rancidos ſemper habent poetas: vt Theodolum, Floretum, Alanum Facetum, Graciſmum, Alexandrum, Petrum Heliam, Petrum Rigam, Marbodeum: & alios ſexcentos: qui a triuialibus quotidie atteruntur: tu adoleſcens ſi latinum redolere cupias, claſicos paſſim legito. Hoc fruſtra Phineo præcipimus, qui poetas nũq̃ legit, nec intelligit. Id enim fit, quia ſyllaba non percipit, niſi aliorum racemis ſibi comparet vindemiam.

Poetæ. claſſici.

Poetæ rancidi.

De ſimplici, aut duplici ſimilium literarum coniunctione. Cap. xxv.

Simplex, aut duplex literarum coniunctio, quam parentheſim dicit Probus, cum apte poterit fieri, primam ſyllabam notam faciet: vt ſi ſimplex erit litera, breuiabimus: ſi duplex ſimilis, elongabitur: vt in retulit, repulit, reperit, religio, hoc modo corripiemus: ſi vero ſcribatur rettulit, reppulit, repperit religio, protrahemus. & opus eſt vt ſine ſimiles

Parẽtheſis

Seuerinus excuſatur. conſonantes. Ex hoc non mirari eſt, ſi apud Seuerinum, Vlulo, in prima elongatur, quando, vlulo, poſſet ſcribi. nam poetæ ſolent adiungere, & admittere literam ſimilem: quod in Porſena Virgili. feciſſe Comment. vi. dicit Seruius. Quapropter errori obnoxios eos puto, qui in hac dictione, apluſtre, quando, a, breuis eſt, m, ademptam literam aſſeuerant inuenies ampluſtre, etiam poſſe ſcribi, cum omnino, apluſtre, tantum dici, alias enotabimus. Nec obliuioni committendum eſt, Græcos aliquando hoc etiam facere: vt βρεττανικός per, T, duplex ſcribitur, tamen adimunt, τ, vnum, & breuiant: quod leges in. vi. Epogra. Hoc adnotaſſe volui: vt Marte noſtro quam plurima iuuē ta adiungamus. ſed iam ad ſcanſionis diffinitionem deſcendamus.

Aliquorū error.

De ſcanſione. Cap. xxxvi.

Scanſio qd Scāſionem metro accidere ſuperis dictum eſt, quæ ita diffinitur. Scanſio eſt congruens verſus in pedes ſingulos partitio, & menſura. cui accidunt duo, Synalœpha: & Ecthlipſis. Synalœpha, eſt quoties in vocalem vna dictio terminat ſequente a vocali incipiente dictione: & ꝙ prima vocalis abiiciatur: vt Cō nubio Anchiſau. d. ſ. Si vero genitiuus in duo, ii, finiet ſequente vocali, abiiciuntur annuente verſu: quoniam talia in ius terminata, ita facere genitiuum per vnum, i, ſicut vocatiuum exiſtimabant. Sed vt confirmem duo, ii, in, i, ſolum contracta abiici, exempla ſubiicio. Virgili. Et domus Aeneę Capitoli immobile ſaxum Horatius: Senſit cum ſumma patrimoni inſculpere ſaxo. quoniam diximus annuente verſus eſt: quia & ſi verſus pateretur, vt vnum tm̄ mō abiiceret, unum tm̄ modo abiici oporteret. Ennius: Senis Ennii imagini vmbrā. Aliqñ apud poetas inuenies non Sinalœphā fieri. Homerus in primo Illiados: μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλλῆος. Ouidius: Caſtori Amycleo, &

Synalœpha

Duo, ii, abiciuntur.

Synalœpha nō ſē per me fit.

Amycleo Polluci.vbi.o,&,a,Dactylus eſt Virgilius quem Dardanio Anchiſæ. Idem:Glauco & Panopeæ,& Inoo Melicertæ. nam ſic ſcanditur:Glauco, & Pano,peæ & ino,Omely,certæ: ideſt cum Spondeo, Dactylo, Dactylo, Spondeo, Dactylo,Spondeo. Hoc feciſſe volui:vt tyrunculis hic abſit ſcopulus.Fit autem per Ecthipſim:vt:Semper ego auditor per Synæreſim : vt Deiectum fulmine Phæthon per Synæzeſim:vt fama ſub Euryſthæo Fatis Iunonis iniquæ. Dicat aliquis an,h,ſequente vocali abiiciatur: vt in oh,veh,proh,ah,aut præcedentem ſinat abiici. Reſpondeo in iiſce vocalem cum,h,minime collidi.Horatius in Epod. Ah ah ſolutus ambulat venefice.eſt autem verſus Iambicus,ſex cōſtans pedibus: in quo,ah ah,Spondeus eſt.quid egi tandem? ideo qui volunt,h,eſſe literam, hoc nitentur exemplo, in quo niſi,h,vim habere literæ,abiiceretur,a. taceant precor & hoc contenti. ſciant,a,non poſſe collidi, quia vnum aliud colliſum eſt. nam aha,proho,vaha, dicebant antiqui,teſte Priſcia.Eclipſis,eſt cum dictio in m,terminat ſequente a vocali incipiente dictione, tūc,M,cum vocali ſuperiore abiicitur : vt.Troianam excludere gentem: & hoc per Metaciſmum fieri ſcribit Victorinus,vnde antiqui ſcribebant Comœdiaſt, Tragœdiaſt,dictuſt,factuſt,pro Tragœdia eſt, dictū eſt.& aduerte,M,cum ſequente,non cū pręcedente, vt nūc,abiectum fuiſſe.Si vero circū cum eo is cōponitur,in ſcanſione,m,non abiicitur:vel cum aliqua dictione a vocali incipiente. Oui.Met.v.Circum eunt vnū Phineus,& mille ſecuti. Iuue.Frigida circūagunt tardi ſarraca Bootæ.ꝙ aliq per,n,ſcribunt. N,vero nunꝗ per Eclipſim abiici teſtatur Seruius.Et qūq;(raro tñ) apud poetas non obſeruari has duas inferius demonſtrabimus.hic non ab re fuerit,ſi iuuenes admonuerim,cum ſcandant,ſemper ſyllabam in voca-

Ecthlipſis. Synæreſis. Synzenſis. H,nō abiicitur ſequēte vocali. Metaciſ. Tragœdiaſt Factuſt. N,non petitur colliſionem. Admonitio.

quædam. lem debere deſinere, non in conſonantem: ut ita di/cam: In noua, fert ani, mus mu: non autem mus mut, eras, dicere, formas. Scanſioni barbariſmus eſt: vt: Crocodillo Icheneumõ. de quo afati Donatus, Diomedes, & Quintilia. dixerũt: vt ſi virtutis media bræui, & dominus media proferamus longa. Sic obiter A. Gellium deceptũ eſſe, & in Atticis dormiuiſſe noctibus manifeſtabo, dicentem lib. v. cap. xx. Soloeciſmum, Barbariſmumque apud Græcorum idoneos non reperiri an. Ariſtoteles ſit idoneus, qui vſus eſt eo in Elenchis, & in poetica ſua: ubi etiam ponit aliis modis fieri barbarismũ, q̃ Quintilianus, Diomedes, & Donatus apud nos ſcripſerint. De Soloeciſmo etiã decipitur cum auctore Diogene Laertio. Chryſippus tres libros de Soloeciſmo ſcripſerit. ſed ad alia tranſeamus.

Barbariſmus ſcãſioni hoſtilis

A. Gellius decipitur.

Barbariſmus apud Ariſtotelẽ

ℭ De Scanſione Heroici. Cap. xxvii.

SCanſionum ſpecies quatuor ſunt. Coniũcta, quæ cæteras antecellit. eſt, cum nunquam pes cum dictione perficitur: vt: Iuſtitiaque dedit gentes frenare ſuperbas. Diſiuncta, vbi verba, vel dictiones cum pedibus perficiunrur: vt. Quinta me modo uis, modo me mea Quinta non uis. Miſta, quæ utrunque in ſe retinet: vt: Fortunæ cunctis populis rota ſubtrahit omne. Diuiſa, quando primi tres pedes ſimul coniuncti ab aliis ſeparantur: vt: Armatas acies tuba concutit, agmina calcat.

Scanſionũ ſpẽs quatuor. Cõiuncta. Diſiuncta. Mixta. Diuiſa.

ℭ De Pedibus Hexametri, & Pentametri. Cap. xxviii.

PEdes, quibus vtimur & maiores fuiſſe vſos legimus. xxxii. numero ſunt: ut in prima videri poteſt Epograph. Alii etiam iungunt pentaſyllabos, & hexaſyllabos. ex omnium autem aceruo duntaxat: vtimur in Hexametro, Pentametroque. ſ. Dactylo, Spondeo, Trocheo, Anapeſto, Iambo, & tribra

cho:quādoq; Proceleumatico propter ſolutionem. de quibus ſuperius dictum eſt. Hoc te nō fugiat, Virgil. tantūmodo Proceleumaticum tribus ſedibus inſeruiſſe, primæ: vt Genua labant. ſecundæ: Hęrent parietibus ſcalæ quintæ: Iebat ariete crebro. Trocheum tamen in Hexametro non admittendū cenſeo. quod inferius leges. Virg. pbus locis proceleumaticum inſerit

¶ De carmine Hexametro Dactylico. Cap. xxix.

HExametrum Dactylicum, vel Heroicum (hoc enim nomen poſt Homerum meruit) ſex conſtare pedibus omnes ſcribunt: quem etiam longum verſum (teſte A Gellio lib. xviii. ca. vlt.) dicimus vbi leges: ꝙ M. Varro nimis anxie in Hexametro obſeruauerit. componitur nanq; Dactylo, & Spondeo: & (vt alii referunt) Trocheo, duntaxat in vltima ſede: quibus an hæream inferius leges. Pylades vero municipalis meus aſſeuerat in tertia quandoq; Hexametri Iambum inueniri: quem ego nixus Fabii auctoritate Iambum in Hexametro non recipi, edocentis: in hoc non admiſerim. Nam ſi aliquando in Hexametro poſt duos pedes breuis inuenietur ſyllaba, erit propter cæſurā. vnde ab aliquibus perperam damnatur Homerus: ꝙ videatur in tertio feciſſe Iambum pede μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλλῆος. nam, α, ob cæſuram poteſt elongari. Dactyli ſedes propria quinta eſt, Spondei ſexta, in cæteris ſedibus alternatim ponuntur: vt metrum conſulet. niſi forte in Spondaicū incidamus. Diomedem legito: vt, Cornua velatarum obuertimus antennarum. nam hi dicūtur (vt Donatianus ait) Spōdaizantes verſus. Hexametrum con tinet a. xii. vſq; ad. xvii. ſyllabas: vt ſi erūt ſex Spōdei: vt apud Ennium: Olli reſpondit Rex Albai longai: aut quinq; Dactyli cum Spondeo. Si autem plus

Hexametrum. Heroicum Lōgus verſus. M. Varro nimis anxie obſeruat. Pyladē nō admitto. Homerus defenſus. Dactyli ſedes. Spondei ſedes. Spondaizantes verſus. Hexametri quot ſyllabæ.

habuerit,per Synalœpham, & Eclipſim excutiuntur. Et niſi quandoq; ſit Hypermeter verſus:cui ſemper vna abundat ſyllaba. Et quoties fiet oportet:vt ſequentis carminis prima dictio à vocali incipiat:dummodo Hypermeter in vocalem,aut in,m,terminet: quoniam excutiuntur in ſcanſione: vt: ex fœtu nucis arbutus horrida,Et ſteriles platani. dicitur enim Horrida,Et ſteriles platani. ſi vero in duas vocales vltra modum (nam ſi: diceres: Magno monſtrabat Eoo, non eſt vltra modum)carmen terminauerit:nõ opus erit:vt ſeqũes verſus à vocali incipiat: quia nil refert. nam ſit Synæreſis. Virgilius ix. Cura peculii ſequitur enim. Quamuis multa meis. hoc quoque retulit Seruius. Exẽplum de Hypermetro per,m,Ouidius ſuggerit Metamorpho.xv. Et tellus Cyrcæa,& ſpiſſi litoris antium. ſequitur nanque: Huc vbi veliferam n. A.c.licet ibi perperam legatur Ancon.ſed Antium legerim.quod & notat interpres Regius.Et aduertas nil referre,an penultima Hypermetri ſit lõga,an breuis:cum vtrunq; inuenias: Virgil.vii.Iamq; iter emenſum turres,ac teca Latinorum. Ardua cernebant i. m.q.s.ecce,rum,abiecta,no, longum remanere. In alio vero verſu eiuſdem poetæ: Scilicet ex fœtu nucis arbutus horrida,Et ſteriles platani,da,abiecta,ri, breuis ſupereſt ſyllaba. Hypermetri profecto exacta eſſet mentio:niſi Seruianum illud occurreret nobis primum declarandum : in quo eruditorium,alii hæſitarunt,alii acutiſſime ſe exercuerunt. At cum illi ingenuitatem profitentes,hi ingenium contundentes id loci penitus omiſerint,iuris noſtri futurum:ratus non poſſum,quin aliqua lectoribus obiiciam:quibus ſi minus eruditi arriſerint,tamen ſcrutinium illam datum non reſpuent. Tale namque in Buccolico Virgilii ludrico Aegloga.viii.legitur carmen Necte : Amarylli modo,& Veneris dic vincula necto:vbi Ser

Hypermeter verſus.

Ouidius emaculat⁹

Virgilii locus.

nius ait eſſe metrum Anapæſticum. trimetrum hypercatalecticum: cuius verba apud multos leguntur quidem, ſed minus percipiuntur. Benedictus Philologus non dilutæ Mineruæ princeps, carmen illud cicatricoſum aſſeueras, ita legit: Necte Amarylli nodos, & Veneris dic vincula necto quod (vt ille ait) poetæ eruditio patitur, & ſenſus concinnitas. ex hoc inquit Seruium intellegi: vt hoc modo ſcandatur. Necte, Ama, Dactylus. rylli no, Amphimacrus, dos &, Spondeus. Veneris, Anapæſtus. dic vin, Spondeus. cula ne, Anapæſtus. cto, ſyllaba abundante ideo trimeter eſt hypercatalecticus, quia ſupereſt ſyllaba. hęc ille. Cuius opinio plurimum placet. Sed cum animo preſſius perpenderem, conſtitui confutatis illius rationibus noſtram interpolare ſententiam. Ille Anapęſtice ſcandendo, duos tãtum facit Anapæſtos, quod iniurium eſt. mox Amphimacrum inſerit, quem verſus non recipit Anapeſticus. exinde legendo, vt ille pręcipit, poteſt verſus eſſe Hexameter procœlius: in quo ſuper abundant aut ſyllabæ, aut tempora in medio. ſuper, abundaret ergo tempus in ſecundo pede, rylli no qñ, no omnino longatur. Alii dicũt. Seruium intelligere niſi ſuper his verbis: Veneris dic vincula necto. in quibus verbis duo ſunt Anapæſti interpoſito Spondeo, & ſuperabundante ſyllaba: ideo trimetrum hypercatalecticum eſt: quod non aſſeuero. nam in oibus verſuum generibus pręter in Dactylicis ſemper duplicamus pedes: vt in Iãbico trimetro, cum habeat ſex pedes. Itaq; (meo iudicio) legendum eſt: Nectas Amarylli modo, & Veneris dic vincula necto: vt ſi Dactylice ſcãdas, as, abiiciatur antiquo more. ſi anapęſtice, hoc pacto: Nectas, Spõdeus, amary, Anapæſtus. li modet, Anapæſtus. Veneris, Anapæſtus. dic uin. Spondeus. cula ne. Anapęſtus. cto, abundante ſyllaba, dixi quod ſentiã, nõ quod contendã vt dicebat

Bened. ſ. philolog.

Seruii lo.

Hexametrum retrogradum.
Vltima cuiuſcunque verſus ad placitum.
Adiaphora.
Vltima cuiuſcunq; dictionis ad placitum.
Hexametri quot tempora.
Quis primo Heroicovſus fuerit.
Linus.
Carmen qñ primũ ad citharã

ille.at repetatur iter. Poteſt inſuper Hexametrum in ſe recurrere: vt, Muſa mihi cauſas memora,quo numine læſo: Læſo numine quo memora cauſas mihi Muſa.Notãdum præterea vltimam vniuſcuiuſq; verſus poni ad placitum:id eſt adiaphoran. Teſtantur Cicero,Quintilianus,Terẽtianus, Baſſus, Victorinus, Probus:Seruius,Fortunatianus. Attende etiam: ꝙ Fortunatianus ait:vltimam cuiuſcunq; dictionis accipi indifferẽter ſyllabam:vt inualidus,etiamq; tremẽs. Carmen Heroicum.xxiiii,tempora excedere non poteſt.Cenſorinus vero aliqñ recipere niſi xxiii.tẽpora innuit:qa,(vt cæteri)Trocheum admitti in Hexametro pręcipit: contra quem inſurgam ſtatim.Ideo non mirum erit ſi Spondei in Dactylos reſoluantur: cum in tempore conueniant. Ecce ꝙ in hoc Lucretii:An Cœlum nobis Natura vltro corruptum,ſex Spõdeorum tantum cõſumet temporis,q̃tum in illo Virgilii: Panditur interea domus omnipatentis Olympi.Heroico carmine Phemonoẽ,dum cãtaret futura, prius vſam eſſe teſtatur Euſebius. Mox apud te ſit Linum (tradit Plinius)ad citharam carmẽ compoſuiſſe:cum prius aut aſſa voce,aut tantum cithara canerent. De Heroici ſpeciebus aſpicito in arte breui.

ℭ An Trocheus Hexametro accidat.Cap.xxx.

Cẽſorino, & quibuſdam reclamo.
Auſonium non admitto.

QVia in ſexta aliqñ ſede Trocheum recipi ex aliquorum opinione diximus:hic quid ſentiam diſcutere non verebor.Qui ante me ſcripſeruut,q̃ plurimi Trocheũ poſſe in ſexto Hexametri loco admitti edocent niſi forte auctoritate Cenſorini in lib.de Natali,qui municipales habet Ceſ.Baſſum, Terentianum & Victorinum,dicẽtis,Omnino Trocheum remitti in Hexametro: quod & Auſonius innuit quodam in Epigrãmate ad Iambũ:vbi dicit:In verſu Heroico tres ſubiugari pedes, in qbus & numerat Trocheũ.ego aũt veris motus rõnibus reclamabo.Prima

ratio eſt: Vltimã cuiuſq; verſus ſyllabam ad placitum poni paulo ſupra docuim⁹. Quod ſi ita eſt, cũ dico: Profugus: Lauinaq; venit. qs erit tam oculeus, & cordatus, vt dignoſcat, venit, eſſe Trocheum, potiuſquã Spõdeum, cum vltima ſit ambigua. Inſuper Diome. huic noſtræ opinioni anchorã dat, cum ait: Maiores initio Heroicum ſex Spondeis texuiſſe. Quod ſi verum eſt Trochei in Hexametro nulla mẽtio facta eſt: cuius, & his germana verba legere poteris in prima Epogr. ca. xx. vbi de ſolutione. Præterea alia validior ratio eſt: Si Troche⁹ admitteretur, nõ ne puerilia ſcripſiſſet Plinius? dicens, M, quanta ſit difficilimum eſſe ſcitu. nã cũ in fine carminis eſt, ambigue ponitur. non ne potuiſſet ex iſto verſu noſcere: Dardanidæ duri, q̃ vos a ſtirpe parẽtum? vbi ſi eſſet Trocheus, abſq; dubio, m, breuiaretur. Demum ſi ſexta poſſideretur a duobus ſedes pedibus pluſqnã. xxxiii. figuras. Hexametrum reciperet carmen. At dicent meis cõuinci telis, cũ dixerim in Hypermetro nil referre, an penultima ſit longa, an breuis ideo videri Trocheum poſſe recipi, cũ breuis ſit. Id qd refert, cum oĩno, q̃ Hypermetri ſit penultima, in Hexametro ſit vltima. Ideo contra oĩum (præterq̃ Bedæ) hactenus ſñiam cõclu do, nullo pacto Trocheũ in Hexametro poſſe habere domiciliũ. Hãc noſtrã ſententiã (iam agitur ſexennium) Bernardinus Macius, Dñicuſq; Stamera inter amicos meos primipilares, famigeratiq; iuuenes, & literarũ receptacula comprobarunt. Domitius tamẽ Quintus Phœnix frater meus in ſua Metobaſi, contrario conſenſu Trocheum poſſe recipi inſinuabit: cui reclamandum omnino cenſeo, ſic & Iacobo Sentino: qui erroneam & ipſe ſequitur ſententiam.

M. quanta ſit ſcitu difficilimum

Trocheus ĩ Hexametro nunq̃

Bernardinus Macius Dñic⁹ Stamera.

Metobaſis fratris mei.

Iacobo Sentino reclamo.

¶De Heroico. Cap. xxxi.

Heroicu Apollini debemus

HEroicũ Apollini Pythio nos debere ſcribit Plinius. & appellatur Senarius, vel Hexametri ver

Senarius. Hexameter. Heroici nomina. Epicus heroicus dicitur. Bucollic⁹ verſus. Dactyliqñ in heroico. In heroico Spōdei qñ. R, reſonat in carmine.

ſus:quoniam omnes verſus.vi.pedum,vel hexametri,vel ſenarii dicuntur. Heroicum etiam Pythion,vel Epicum,Pyrrhichium,& Bucolicū nominamus:cum in quarta ſede Dactylus orationis partē finit:vt: Tu Tytire lentus in vmbra. Hoc impenſe Theocritus ob ſeruauit. Virgil. Calpurnius,& Nemeſianus minime obnoxios huic ſe fecerunt legi. In Heroico Dactylis vtimur:cum impetum,aut citum aliquid denotare volumus:vt Quadrupedante putrem ſonitu ferit vngula campum,Spondeis vtimur:cum aliqd graue ſignificamus:vt:Luctantes ventos tempeſtateſq; ſonoras.

¶De Decoro,& gratia Heroici. Cap.xxxii.

Decorum in Heroico maximum eſſe,& graue R, litera reſonante manifeſtum eſt: vt: Caucaſus, Hyrcanæq; admorunt vbera tygres. Hoc genuinum & peculiare dicitur meum:vt videri eſt in noſtris editis operibus. Aut,cum in ſede ultima dictio eſt: cuius poſitione prima longetur:maxime duarum ſimilium conſonantium,vt Totas ſplendeſcere terras. Aut,cum triſyllaba,media poſitione longa,vt:Gētes frenare ſuperbas. Aut,cum ſecunda dictio eſt triſyllaba,aut quadriſyllaba:vt:Torua Mima Loniis implerunt cornua bombis; &; Rara cothurnato riſere theatra Menandro. In Heroico clipſis rutilat,ſed non plurima:vt:Clamorem immenſum tollit. Gratia. & nitor in Heroico conuenit: alioqui Heroici amitteret gratiam,quæ hoc modo fit. Cum dictio vltima vnius,alterius in principio Heroici repetitur: vt,Ecce Dionæi proceſſit Cæſaris aſtrum,Aſtrum quo ſegetes & dicitur Anadiploſis. Et cum vna dictio in principio,& in fine ponitur:vt:Multa ſuper Priamo rogitans,ſuper Hectore multa. Comendatur item quoties vna cum affectu reperitur dictio: vt: Italiam Italiam primus conclamat Achates,Italiam ſocii. Pulcherrimum etiam dicitur,cum verba

Gratia in heroico. Anadiploſi.

ſint plurima: quorum participia aliis iungimus verbis vt in iſto Ouid. Mars videt hanc, viſamque capit, potiturque cupita, Idem: Sua viſcera traxit, Tactaq; calcauit, calcataque rupit. & eſt figura, quæ dicitur Climax. Clinax. Mox non indecorum erit carmen, ſi ponemus ſæpius in principii ſolam dictionem: vt: Nate meæ vires, mea ante potẽtia ſolis nate pr̃is ſummi & dicitur Anaphora. Anaphora. Delectat quoq;, cũ ſola noĩa. aut ſola verba carmen perficiant: ut: Inſidię, arma, doli, peſtis, furor, ira, venenum, & in illo Fortunati: Lilia narciſſus, violæ, roſa, nardus, amomum, &: Edocet, inducit, domat, arguit, vrget, agitque. Decebit, quoque, ſi nominibus ſingulis epitheta iungantur: vt: Terra grauis, nemus ombroſum, nix alba, ferox lis. & in illo: Myrta cruentaque, cerea poma, volubile buxum. Ornatur ſimiliter, cum, rei res opponitur: vt: Pes pede coniunctus, mucro mucrone, viro vir. Illuſtre carmẽ. eſt, quoties animi accreſcit vehementia. Ouid. Stantia concutio cautis freta, nubila pello, Nubilaque induco ventoſque, ambigoque uocoque, Et ſyluas moueo iubeoque tremiſcere montes. & alia quæ habes in. vii. Metamor. Non improbantur comparationes aptæ, ut de Aenea: qui nullius precibus moueri poterat. Virgili. Ac veluti annoſam valido cum robore quercum Nunc huc, nunc illuc. & alia. Exornant item carmen, q;, coniunctiones plurimæ: vt: Cera unum Iphitidem, Alaſtoraque, Chromiumque, Alcandrumque, Aliumque, nemionaque, Pyrtaniumque. ſic in iſto Ouidii: Aureque, & venti, monteſque, amneſq;, lacuſque. Hoc tamen alii vitioſum putant: ſed taceãt: dum de Vitiis Heroici diſſeramus.

¶ De vitiis Heroici. Cap. xxxiii.

VElut quæ ſequaris diximus, ita quæ effugias exequemur & non tamen fugias, quantum caueas, (niſi opere in longo.) Vitium primum eſt, cum

roicúm cæſuris caret: ut Sidera cęlum tellus, hordea, carbaſa ſluctus. Aut, cum (teſte Seruio) vna incipiat dictio a ſyllaba in quam finit anterior: vt: Dorica caſtra. Aut cum (vt idem ait Seruius) in participium finit, quod apud Græcos obſeruatur: ut Littora linquens: quod Hemiſtichium eſt in. iii. Aene. vbi Seruium legito tamen Latini id non obſeruant. Aut cum ſyllaba ferè eadē ponitur in principio duarum, aut trium dictionum, vt: Caſus Caſſandra canebat Aut, cū in monoſyllabum finit: quod peſſimum eſt (Seruio teſte) ut: procumbit humi bos. Sed aliquando ſenſus ita appetit: vt melius in monoſyllabum finiat: vt: de lecta ſolo mox Ianua. ecce carmen concidere velut cadentis Ianuæ appetit ſententia. Et niſi forte totum opus eſſet monoſyllaborum: vt apud Auſonium. Et nos, qui compoſuimus opus monoſyllaborum: vbi miram ingenii videbis experientiam. Et aduerte apud Satyricos ſæpius in fine monoſyllabum eſſe carmen. Euitato quoque, ſi poteris, ne in fine heroici ſint duæ biſyllabæ dictiones: vt in hoc Varii Poetæ: Iucubet & Tyrii, atque ex ſolido bibat auro. quanquam ſæpius apud claſsicos inuenies, præſertim penes antiquos. Indecens prætereá eſt, cum dictiones multę ab una litera incipiant, aut etiam in vnam terminent. O Tite tute rati tibi tanta tyranne tuliſti. & Machina multa minax minatur maxima muris. & dicitur Paroemon: ideſt ſimile. & : magnanimæ Thebæ certamine Marte dedere. ſic apud Lucil. xxx. Et ſæuo duro in bello multo optimus hoſtis. ſic apud eundem libro eodem: Inque tuis factis ſæuis & triſtibus dictis. Concurſus vocalium euitandus eſt: vt: Improbe Amor conuerte animi indignãtia habenis. Sunt Prætereá plures figuræ, quas (ſi poteris) vt euites perſuadeo: vt eſt Pleonaſmos, cum abundanter dicimus: vt: Vidimus hæc oculis. greſſi Pede, ſern

Quintianus opus monoſyllaborum cōpoſuit.

Paroemō

Pleonaſmos.

ſimus aure. Tapinoſim raro facias, cum rei magnæ ſit humilis expoſitio: vt Marc gurges. Amphibologiam quantum in te erit non inſeras: vt Aio te Aeacida Romanos vincere poſſe. Et te admoneat Atelanes Poeta Scriptor: qui ob ambigui verſiculum loci media amphitheatri harena a Caligula crematus eſt. Dii ipſum interimant: eius Manes Torqueantur: qui licet Romanorum Imperator Virgilium principem literarum (Suetonio teſte) tanquam nullius ingenii: nulliuſque doctrinæ abolere conatus eſt: & Liuium tanquam verboſum conſumere. Improbe vir Caligula: ſi in corpora rabioſo ſæuibas, virulentoque impetu. eſto. Sed quid durius, quam in animos, voluminaque interneciuam exercere crudelitatem? te lancinem? in te inuehar? te adlatrem? cum nil in lingna Latina Virgilio ingenioſius, diuinusue: & Liuio nil expetibilius ſit: quem, vt viderent, nomine moti adierunt ab extremo orbe viri. teſtibus Plinio, ac Hieronymo. eſt & Cacophaton, quam Aeſcrologiam dicunt: ideſt compoſitionis inuerecundam conſtructionem: cum aliqui ex verbis, quæ longiſſime ab obſcœnitate abſunt, occaſionem turpitudinis (teſte Quintiliano) rapiunt: ut apud Ouidium Metamorpho. pri. Si qua latent meliora putat. Si quidem & Celſus apud Virgilium putat: Incipiunt agitata tumeſcere. & alii apud Terentium: Arrige aures Pamphile. & apud Nos libro Orpheos primo: Componens Diua ora manu, neruumque repulſans. Sic in tertio, cum loquimur de Orpheo, qui Tartarum ob Euridicen adire prætentat: Et fiſus cithara, & tenſi & dulcedine nerui. Quæ omnia. ſi recipias lector nihil loqui tutam eſt. Sic abſint Cacozelia, Tautologia: & quænam aliæ, quas narrant Fabius, & Diomedes, Donatuſque. & Nos latius in libro de Figuris.

Tapinoſi.
Amphibologia.
Atelanes poeta.
C. Caligula.
Virg. literarum princeps.
Liuiũ Barbari adeũt
Cacophaton.
Aſcrologia
Pro Ouidio.
Pro virgi.
Pro Terẽtio.
Pro ſe ipſo
Quitian⁹ libros de Orpheo cõpoſuit
Quitian⁹ librũ de Figuris compoſuit.

Epodicum

ℭDe pentametro. Cap. xxxiiii.

Pētametrū Pentametrum vnde Hexametrum vnde Midas rex Theocles. Pētametri inuentor. Callinoas Horatii locus.

PEntametrum (quod Epodicum ad differentiam aliorum quinque pedes habentium dicitur)quinque conſtare pedibus Ethymologia edocet. πέντε enim quinque dicitur : & μέτρω menſura : vnde Hexametrum etiam ab ἕξ ideſt ſex : & μέτρον menſura dicimus. Pentametri inuentorem ignorari Horat. innuit, & grammatici certant, & adhuc ſub iudice lis eſt. Aliqui tamen Mydam Lydiæ Regem fuiſſe dicunt. Alii Thaoclen Erythreum, dum per amoris inſaniam vociferaret. Terentianus vero inter doctos Vexillarius ſuper hoc dicit : Pentametum, dubitant quis primus finxerit auctor. Quidam non dubitant dicere Callinorum : ex quo intelligo Hora. in arte poetica addubitare quis pentametri fuerit inuentor: non autem quis primus, Hexametro coniunxerit: vt ineruditi id interpretantur. Pentametri primis duabus ſedibus Dactylus & Spondeus vicisſim, & indiſcrete dantur, addita poſt cæſura mox duobus Dactylis ſequentibus cum alia cæſura: vt: Nil mihi. reſcribas. attamen. ipſe ue. ni. ita: ꝙ duæ: iunctæ cæſuræ vnum pedem faciant. Alio quoque modo ſcandi poſſe manifeſtum eſt, auctore Beda: vt in prima, & ſecunda ſede Dactylus: & Spondeus alternatim ponantur. in tertia Spondeus. aut Iambus : (quod raro fit)in quarta, & quinta Anapæſtus: vt: Nil mihi re ſcri. bas. at. tamen ipſe venit. alii dicunt in quinta ſede Tribrachum quandoque habere domicilium : quibus adhæreo. nam(vt dixi) vltima cuiuſcunque verſus eſt ad placitum: Sic rationibus hoc in loco vtar, quibus vſus ſum, cum approbaui Trocheum in Hexametro nullam habere ſedem. Pentametro accidūt a. xii. vſque ad. xiiii. ſyllabæ. & . xx. tempora. aut. xix. aut. xviii. Si vero non admittant Tribrachus(ut dixi) aliud erit. ſed de his hactenus.

Pētametrū dupliciter ſcanditur. Omnibus reclamo.

ℭDe

De Decoro Pentametri. Cap. xxxv.

PEntameter decorus eſt: cum poſt cæſuram primum triſyllaba dictio, mox duabus biſyllabis ſequentibus, ponatur: vt: Et teneat culti iugera magna ſoli. Aut, cum poſt eandem cæſuram prima ſit biſyllaba dictio, & in Dactylo coniungatur cum triſyllaba ſequente: vt: Scipiades agitent bella ciuenta manu: alioqui decidet: vt: Iupiter in magno ſtabat amans ſolio. Si vero in fine Pentametri dictio quinque ſyllabarum ſit, aut quatuor, laudatiſſimum eſt: vt apud Catullum, & Propertium ſæpe, & in noſtra Elegia de morte Philippi Beroaldi: cuius exempla proferam: Barbara detrudet turba cacuminibus. Quæ legeret lætis Quintia luminibus. Et erit carmen decentius, ſi epitheta iungantur cum nominibus finientibus cæſuris: vt: Carmina pennatis plena Cupidinibus. Quæ poſitæ hamatis ſunt ſub harundinibus. Et notandum eſt ex Hexametro, & Pentametro poſſe curſum fieri retrogradum. vt ex Pentametro naſcatur Hexametrum: & ex Hexametro Pentametrum oriatur: vt hoc in noſtro Diſtico ad Romam. Pax tua, non tua lis facit te vincere gentes: Perdere te fecit lis tua, non tua pax. ſic & in alio noſtro ſuper Rege Galliarum Ludouico: Terribili modo, quæ conſurgunt milite gentes, Turbine Gallorum Rex cito corripiet. ſed ad vitia tranſeamus.

Elegia pro morte Philippi Beroaldi noſtra.

Hexameter & Pētameter ſimul retrogradiuntur.

De Vitiis Pentametri. Cap. xxxvi.

VItium in Pentametro exiſtimatur quoties ſenſus à Pentrametro in Hexametrum ſequens tendit: quo uitio raro vtuntur poetæ, immo vix inuenies, inueni tamen apud Auſonium. Concuſſus dixit. Quid tibi diuitiæ. Nunc proſunt Regum Rex odiſtiſſime cum ſis, Sicut ego ſolus me quoq; pauperior: Similiter caueto ne poſt cæſuram primam ſit ſyllaba in Synalœpham cadens: ut apud Catullum: Nec de-

ſiſtere amare omnia ſi facies. Idem: Iupiter vt telorum omne genus pereat. Euitato etiam, ne ſimilis prſæ videatur verſus: vt apud Catullum: Qui modo qui me vnum, atq; vnicum amicū habuit. Similiter erit turpiſſimum, cum prima cæſura orationis partem nō perficiat. Vnde Terentianus ait: Nam vitioſus erit ſic Pentameter generatus: Inter noſtros gentilis oberrat equus. Fugito etiam, ne vltima cæſura ſit monoſyllaba dictio: vt: Illinc flent Dryades, ſi flet Hamadryas hinc. Euitato deinde, ne in penultima Pentametri ſit ſyllaba propter mutam: & liquidam breuis: quia craſſum in ſe ſpiritum retorquebit: vt: Se multos Paulus iurat habere libros. Et antequam de Pētametro mentionem definamus, iure facturi videbimur, ſi admonuerimus, Pentametrum ſcribi per, t, & proferendū, per, d, more græco. nam illi quoties, ν, ante, τ, ponitur, τ, in prolatione, d, reſonat. Quāq̄ Latini id minime ſeruant. Iam figuras aliquas adgrediamur, quando Poetis inſeruire eas manifeſtum eſt.

Figuræ poetis ſeruiunt.

¶De quibuſdam Figuris. Cap. xxxvii.

POetas Figuris vti quibuſdam non incognitum eſt, quibus neſcio quid gratiæ adipiſcitur carmēs: vt Tmeſi. Eſt autem Tmeſis (non autem Temeſis, nam eſt dictio biſyllaba contra grammatiſta) quæ & Inciſio dicitur, cū dictio ſeparatur interpoſitis aliis: vt: ſeptem ſubiecta trioni. Lucretius: Non turbari inque pediri: ideſt impediri. & plurimum fit in compoſitis. Caueas ne in nominibus propriis ītegris Tmeſi vtaris figura. nam Horat. cum Aecoturicū oppidi nomen ſcindere nō poſſet, ait: Manſuri oppidulo: quod verſu dicere non eſt. ſic Lucillius Saty. vi. Seruorū hic feſtus dies eſt, Quem pene Hexametro verſu non dicere poſſis. Ironia: vt in. vi. Quintilianus ait diuerſum ei, quod dicit, intellectum petit. & Idem. viii. ait: Illuſionem dici, qua contraria oſtenduntur. Vir

Vulgariū error.
Tmeſis, non Temeſis.
Inciſio.
Ironia.
Illuſio.

gilius: Egregiam vero laudem ſpolia ampla refertis. Alegoria, quæ (vt in. viii. ſcriptum reliquit Quintilianus.) Inuerſio interpretatur: vt eſt: Claudite iam riuos pueri, ſat. prata biberint, alii tamen dicunt ibi eſſe Metaphoram. Parentheſis plurimum decori habet, quam Fabius. ix. Interpoſitionem vocat: vt: Vix tenuere manus (ſcis hæc Menelae) nefandas. Periphraſis eſt quæ eloquendi circuitus dicitur à Fabio, cum velimus aliquid dicere, vel notare longo verborum tramite deſcribimus: vt, Et iam prima nouo ſpargebat lumine terras Tithoni croceum linquens Aurora cubile: ideſt iam erat mane. Hyperbole, quam Cicero ſuperlationem, Quintilianus Superiectionē, alii Eminentiam, alii Exceſſum nominant, eſt, cum volumus aliquid magni denotare verum excedimus: vt de Polyphemo Virgilius: Et ſidera uertice tangit. Metonomia, quam tranſmutationem Diome. dicit, eſt, cum pro continente contentum, aut pro cōtento cōtinēs dicitur: vt: Nunc pateras libare Ioui, uel vina coronant. Metaphora, quæ à Fabio Tranſlatio dicitur, quatuor fit modis: ab animato ad inanimatum: ab inaīato ad aīatum: ab inanimi ad inanimatum: ab inanimato ad aīatum vtuntur præterea poetæ Epentheſi, Iphæreſi, Sincopa, Apocope, Paragoge, & aliis q̄plurimis, de quibus Fabium, & Diomedem legito. Non enim meū eſt oēs cōprehendere. Has nāq; annotaui: vt & me figuris, habilē, & carū familiarē eſſe vel inuidus diffiteri non poſſit. Has breuiter prælibaui, donec de Figuris noſtrum edatur opus. ſed in fine Artis breuis ſunt figuræ, quod ad ſyllabas à nobis explicatæ plures. Atiā quoniā ferè cremēti oblitus fuerā, de cremento aliqua breuiter perquiremus.

Alegoria. Inuerſio. Parētheſis Interpoſitio. Periphraſis. Circuitus eloquendi Hypbole. Superlatio Supiectio. Eminentia Exceſſus. Metonomia. Tranſmutatio Metaphora. Trāſlatio. Poetę vtūtur figuris Quītianꝰ de figuris opus ſcompoſuit.

¶ De Cremento. Cap. xxxviii.

CRementum in nominum, aut verborum dictionibus eſſe dicimus, cum recti à ſuis obliquis. Et

Crementi quid.

inſtantis: ideſt præſentis indicatiui prima, ſecunda, & tertia perſona à reliquis, aut ſyllabis, aut temporis ſuperantur. Sic erit etiam in aliis modis: temporibuſq; vt: Pater patribus amo amamus: & primo.

De Crementis Nominum. Cap xxxix.

A, in nois cremento. A, In nominum cremēto longatur: vt animarum, dominabus. Et ſimiliter in nominibus in al, ar, neutralibus, an, & as; vt animalis, calcarii, titanis, pietatis, niſi fuerint monoſyllaba: vt ſal ſalis, par paris, vas vadis ſimiliter anas anatis, quod breuiatur. Longato quoq; ab ax: vt audacis. ſic nar naris, Pan Panos demantur dropacis, ab acis, Pharnacis, Atracis, Athacis, ſtyracis, coracis, ſmilacis, candacis, iubaris, nectaris, hepatis, facis: & quorum in dis genitiuus eſt: vt Palladis, Arcadis. cętera itidem corripito: vt Arabis, Annibalis. Quamquam ſuper hac dictione alias nec ſpernenda dicemus. nam in penultima aliqui elongarunt.

E, in nois cremento. E, in nominum cremento producimus: vt rerum, diebus, & in omnibus in el, en, es, ex vt Gabrielis, Syrenis, locupletis, fecis demito ſegetis, tegetis, parietis, abietis, præpetis, teretis, hebetis, arietis, gregis interpretis, necis, pedis, cereris, & quæ vocalem habent ante aliam: vt rei, ſpei. Longantur vero quæ, i, ante, e, habent ſequente vocali alia: vt ſpecici. ſic & veris, & plebei, & quæ faciunt genitiuum in eris, ab ηρος græce, vt pantheris, crateris. Et non miraberis quare aer, & æther corripiant: quia non in ηρος ſed in ερος in genitiuo græco faciunt. alia omnino breuiato: vt ciceris, velleris. in mulieris eſſe ambiguum nonnulli differunt, tamen quid ſentiam in quarta legito Epogra. I, in nominis cremento breuiari teſtantur omnes: vt patribus. demito in nominibus in, in terminatis: vt ſalaminſs, delphinis. ſic & quiritis, ſamnitis. & in græco genitiuo circūflexa: vt gryphis, eleuſinis. & in, ix, adiectiua, ſeu fœminina: vt fœlicis,

radicis: ſic Græcis bombycis, ſandicis: ſpadicis, phœnicis. demuntur hæc picis, niuis, ſilicis, ſalicis, laricis, ſtygis, coxendicis, hyſtricis, maſticis, claxendicis, codicis: virginis, militis, carminis, & ſimilia. in nominatiuo biſyllaba: vt lapidis. vibex longatur. ſtrigis, & bebrycis, hæc duo ad placitum. O, in nominum cremento longamus: vt ambobus. corripito in on nomina græca breuem habentia, o: vt Dæmonis. & in on nomina, ω longum apud Græcos habentia producito: vt Babylonis. ſic & in, o, apud nos: vt ſermonis. & in or maſculina, fœminina, cōmunia, appellatiua: vt doloris, maioris, ſororis, vxoris. ſi autem fuerint ꝓpria, aut neutra, corripi videmus: vt Hectoris, marmoris. ſic rhetoris, arboris, indecoris, memoris, publiporis, marcipporis, ſcrobis, inopis, pecoris, ſcobis, eboris. & compoſita à potis: vt compotis. Si vero nomina in os, aut in ox terminabunt, producimus: vt cuſtodis, velocis. demito Cappadocis, bouis præcocis. V, in nominis cremento breuem cenſemus: vt verubus, lacubus: quibus ſimilia nomina nulla differentiæ cauſa cogente u, pro, i, ponunt, teſte Priſciano. Elongato tamen à nominibus in us: vt ſalutis. hinc demito quæ vocalem ante aliam retinent: vt gruis, ſuis. ſic intercutis, pecudis. Nomina in ux, producimus: vt Pollucis. demptis monoſyllabis: vt ducis, crucis longatur tamen lucis, cætera corripient: vt lyguris, cōſulis, præſulis. fur tamen furis elongabit.

O, in nominis cremento.

V, in nominis cremento.

De Verborum Crementis. Cap. xl.

A, In verborum cremento longationi hæret: vt amamus. Excipitur tamen in do. & in compoſitis ſuis, quæ in primo breuiatur cremento: vt damus, circundamus. & iure diximus in primo cremento: qa in aliis, a, longatur: vt dabamus quod non adnotauit Maturantius. E, ſimiliter longamus: vt docemus. niſi in verbis tertiæ coniugationis ſequente, r, in pñtibus, &

A, in verbi cremento.

Maturātii incuria.

E, in verbi cremento.

pluſquã perfecti: vt legeris, legerã. ſi vero eſſent ſecũda crementa, longarent: vt ſequereris. In bere, & beris primæ, & ſecundæ coniugationum breuiatur: vt amaberis, docebere. In pluſquã perfectis indicatiuorũ, & in præteritis, futuri ſue ſubiunctiuorũ etiam corripitur: vt dederam, dederi, dedero. I, in cremento verbi, niſi in quarta, & in præteritis in ui monoſyllaba: vt laceſſiui, breuiatur: vt legimus in ſecũdo cremẽto in oibus breuiatur: vt audiuimus. Producũtur aũt ſimus à ſim, velimus uelitis a velim. Si vero in plurali pfectorũ, & futurorũ ſubiunctiui inuenies, non corripitur: vt male ſentit Pylades noſter: ſed producitur: vti ex Probo legimus: vt amauerimus, dederitis. Sed ſuper his latius diximus i ſuperioribus. O, tam ſemp longatur, quàm V, breuiatur: vt docetote, adſumus.

I, in verbi cremento

Pylades errat.

O, in verbi cremento.

V, in verbi cremento.

¶De Penultimis Infinitiuorum. Cap. xli.

INfinita primę, ſecundæ, & quartæ, in penultima longãtur, in tertia corripiuntur. Aduertendum tñ eſt in prima excipiendũ eſſe. dare, cum ſuis cõpoſitis: vt venundare. Si vero aliqñ in ſecunda breuiabuntur, dices priſco id more fieri. Nam (vt Seruius Cõmẽt. quarto, & nos referimus in. v. Epog.) uerba ſecundæ hñtia, e ante, o, antiquitus tertiæ poterãt eſſe cõiugationis. Virg. Et littora feruere late. Manlius: Toto reſpondere mundo. Priſcianus: Perhibent quã fulgere Sole. Virgilius: Feruere Leucatem Plautus in Muſtel. Non oẽs poſſunt olere vnguenta excotica: vbi olere in media corripitur, ab olo olis. quæ verba veniunt. à feruo uis, reſpondeo dis, fulgo gis, olo olis, tertiæ. Iccirco nulla teneat admiratio, ſi Caue: Vale, in vltima aliqñ breuiantur. Horatius: Vade vale, caue, ne, titubes, mandataq́, frangas. Ouidius primo Triſt. Idque quod ignoti faciunt vale dicere ſaltem. nã à cauo uis, valo lis, veniũt. Sed iam ad tertiã tráſgrediamur Epographiam, hæc eſt intende Lector.

Verba in eo ſecũdę, tertiæ erãt cõiugationis.

IO. FRANCISCI QVINTIANI Stoæ Poetæ Laureati de Syllabarum quantitate Epographia tertia.

PROOEMIVM.

CVM SYNCHRONOrum quorundam diu mecum varias cogitarem ineptias, non potui quin hanc tertiam contexerem Epographiam, dignum ratus, ſi non tantum eorum opinioni diſſonus non ſuperuacaneum eſſe de primis diſſerere ſyllabis oſtenderem, ſed vt etiam aliquos circa ſyllabarum concinnationem labores exantlarem. exantlaui certe:& quod inſipidum eſſe referunt, ſapidum feci conditumq́. Referunt autem ii malæ eruditionis tabernę redundationis vitio dandum, ſi de primis, aut mediis ſyllabis per regulas aliquis ediſſeret, quid gruniunt irrito viliores catapotio. triuialis fecis inclyta noſocomia, vmbratiles grãmatiſtæ? An iuuenes ſemp exempla habent memoriæ? An ſine præceptore tyrunculi fient eruditi? vbi nunc ſunt illi, quos Græci αὐτοδιδάκτους dicunt. i. ſeipſos præceptores habentes. Vbi Manilius Ro. quem variis doctrinis nobilem fuiſſe ſine preceptore ait Pli. vbi Apuleius Madaurenſis: qui nullo magiſtro præeunte erũnali labore ſtudia excoluit Quiritia? Num noſtris ſub ſeculis naſcetur Auguſti. q(ipſo teſte)nullo docente libros, Artium liberalium legit,& intellexit? Num in literis erit Syllanion ſtatuarius: quem nullo doctore nobilem ꝓdidit antiqtas? Quo noſtra ſe vergunt tẽpora: qbus & mille auctoritatis ꝓceptorib⁹ nulli, vel pauci

Manilius Roma.

Apuleius abſq; præceptore latine diſcit.

Auguſtini ingenium

Syllanion ſtatuarius.

cum habeant mutam cum liquida: vt ſcabri. glabri. Aliqui dicunt crabo,& flabrum longari: quod non affirmo: cum poſſent breuiari ſequente muta, & liquida:& ſpecialiter, cum à flabro flabellum breuiari poſſit: quod Aſcenſius minime vidit. trabes à trabs omnino breuiatur. Et non audiendus eſt Iuuencus primo: Diripe ſed proprio fallax de lumine tabem, niſi velis excuſare eſſe Miuron carmen. quod carminis genus ſemper penul. breuiat. legito, in Arte breui: vni de Heroici ſpeciebus fit mentio. Catul. Non ſi illam rare labefactes munere veſtis. Horat. S.q.ſ.u. non faſtidiſſe Strabonem. Contra Sulpitium, Robertumq́; & Maturantium longari dicentes, Virgil. Senſim demiſſa grabato. Pull. Quem tuleram caſu labor & ipſe ſuper. Ouid. Phamé u.t. labe perire meæ. Idem Metamor. iii. H.f.i.t. notisſima fabula cœlo. Tibul. Hæc tibi fabellam referat. Auſonius. Fabellam permite mihi. d.p. Franciſcus Niger breuiari præcipit, cui adhærebo, ſi exemplo id confirmauerit. S.I.xv. A. ſ. ſtridentem ſabura cornum. Idem in eodem, Fatidicus nabis veniens a.a.o. Prudent. in Ditrocheo: Paſtorem ſternit in Abel. Virgil. hæc tibi fabor enim Ouid. Meta. ix. Tabe liquefactis. t.a.ſ.p. Virgili. Et terram tabo maculat. Claud. Trabigillum timidum, deſertoreſq. g. Sil. vii. Pars laudes ore canebat Sabetuas. Ouid. Metamor. xiii. Pabula decerpſi decerptaq; d.m. quæ dictio inducit A. Gelli. locum, dicentis libro. xvii. capite. iiii. Haſtile ligna pompabulum: vbi (meo iudicio) legatur, pabulum, alter lectoris tardat curioſitatem. Virgil. iii. Nec dictu affabilis vlli, Ouidius pri. Metamor. Sic erat inſtabilis tellus, innabilis vnda. Virgilius primo: Nanq. humeris de more habilé s.a. Propt. Caudæ flabella ſuperbæ. Quapropter non poſſum non mirari Neſtora contra Sulpitium ſcribere: Tantummodo iungari flabellum;

Aliq̃ dam nantur. Aſcenſii incuria. Iuuencus non audiẽdus. Sulpitius, Maturantiuſque & Robertus falluntur. Franciſco nigro non hęreo A. Gelli locus. Neſtoris incuria, & Supitii.

mi. iuxta illud Calpurnii: vt Vincat Acanthida cornix. Tortellius ſimiliter decipitur forte propter ſummendo ſum codicem:cum legat apud Virgilium. Reſonant Acalantida dummi.ſuper qua dictione neſcio quæ nugamenta blattit Papias: quem non damno, vt primarium: ſed vt barbaros cõtundam ei nimium inhærentes. Virgil. Alba lyguſtra cadunt, vacinia, nigra leguntur. Auſon. Quæque ſ.p.iactat ſe Bachara diues. Perſ.Saty .i. Sunt quos Pacuuius. Sidon. Zachariæ iuſti linguam p.l. Prudent.in Pſich. Cum victor concidit Achar. Ouid. Sed erat facũdus vlyſſes. Idem in Philom. Cacabat hic perdix: & g.m. modo illud opus Ouidii ſit..quod non crediderim:nam Ouidianæ Diuinitati illud opus eſt diſſonum: ſed quia ſub eius circunfertur titulo,& multi falſo prædicant: nec habeo,nec fidem adimam. Stat. Syl. v. Alborum calicum, atque cacaborum: eſt enim carmen Phal. vnus tamen Codro carmẽ obtulit hoc,in quo breuiatur: Quo caro decoquitur cacabus, græce â ſonitu ſit. quod Codrus non admiſit noſter. & ſi admiſiſſet, non ipſe admitterem: cum illud carmen alicuius triuialis Graciſmi, aut Theodoli barbarorum fuiſſe crediderim. & inuenies apud Petronium apte poſitum ſcilicet vt,a,ante,c,longetur. Horati. Epi. pri. Tracha ne vos, Hebruſque n.c.u. Martial. Docti patria narbo Vacieni. Virgili. Aeneid. ii. Fabricata eſt machina muros. Ouid. in Phil. Et glacitat improbus anſer. Idem Metamor. xi. Herculea Trachina iube. Horat. Inexorabilis, acer. Martial. Grãde iugũ domita Dacus ceruice recepit. Et notandũ eſt:ſi ſecũdæ erit inflexionis, lõgabitur:vt in exẽplo patet: ſin primæ breuiabitur. Virg. Indomitiq; Dacæ e.p.i. a. Vñ nõ poſſum nõ mirari Iacobũ Cruciũ alioq literarũ pelagus hoc nõ aïaduertiſſe:cũ ait ſuper.ii. Pharſaliæ Motura Dacas vt clade, Getaſq;. legẽdum eſſe

Virgilius formatu as
Tortellius decipitur.
Papias blattit.
Philomena an ſit Ouidii.
Notãdum Dacus et Daca ca.
Iacobũ Cruciũ miror.

Dahas:qa reluctatur ſyllaba. immo innuit:vt vidimus in exemplo Virgil. immo alibi Lucanus (ſi recte memini) vi. inquit. Et vetitos errare Dacas in mœnia ducat Luca. v. Deiotarum, & gelidæ dum Racipalin oræ. Ruf. Feſt. Gracculus & tenui. q. ſ. g. c. Virgil. Hic mactat Lacona, Pheretaq;. d. q. licet in aliquibus codicibus Ladona ſit. Caius Cæſar, ſeu fuerit Germanicus: Vnum hoc macei or, & doleo t. d. t. ſed ambiguũ in. vi. dicemus Epograph. quod negat Baptiſta Pius totius rei literariæ Spitarches, & grammatiſtarum malleus in Plaut. Comment. in. v. video. Ouid. Metamor. xiii. Quoque erat tamen Acis in amnem. in qua dictione Sulpitius, & alii omnes incurioſi fuerunt.

Lucanus defenſus.

Baptiſtæ Pii laus.

A Baptiſta Pio diſſentio.

Sulpitii, & oium incuria.

A, Super, D, corripitur: vt ſpado, ador adoris. Tollito, clades, Ladon, adon, fadus, radix, radico, radicitus rado, vado, vadis, caduceus, caducifer, traduco, ſuadeo, ſuadus, dadum, Gade, Gaditanus, ſpadix, gadir, gadilon, Cadufii, Saducei, Gradiuus, Adria, Adraſtus, Adam. in qua dictione Aelius Antonius Nebriſ. defecit, tantummodo longari edocẽs. In qua incuria fuit & Sulpitius iſta quinque ambigua ſunt. Iuuenal. Cum tener vxorem ducat ſpado. Næuia th. lector in hoc Aratorem Chriſtianum poetam nec ſpernendum, ne tangito, dicentem in primo. Præuius in ſpado eſt. q. p. l. vbi falſo, a, ante, d, longauit. Auſonius. Moxque ador, atq; adoris. d. p. p. ſi & omnino breuiatur: non autem ambigue ponitur: vt Neſtor ait. Fallitur nanque in illo Vganni: Emicat in nubes nidoribus ador adoris. nam legitur. Ardor adoris, non ador. Iuuenalis. Tradidit archano. q. ulni. Ouidius. Metamor. x. Claudibus exclamat. ſ. p. n. Idem Meta. p. i. Placidum Ladonis ad amnem. Martia. Capel. A. a. ſ. ac Biblius Adon. Virgi. Et Fadumque, Hebeſumque ſubit. r. q. a. q. Ouid. Metam. ii. Subita radi

Aelii Antonii incuria.

Sulpitius defecit.

Arator poeta.

Aratorem non admitto.

Vgannius excultus.

ce reteta eſt. Virg.iii. Radimus & Fatis in.n.c.m. Idē.
ii. Vadimus immiſti Danais. Ouid. in Faſt. Talia ſum-
ptis Caducifer alis. & non mireris apud Iuuenalem
breuiari, caduceus, cum ait: Violato pœna caduceo: vbi Georgius Valla, cadurco, arte motus Metrica legit. quod nullo pacto admittendum eſt. Nam ibi potius Pedem Amphimacrum facerem: aut ratione (vt alii volunt, dicentes forte ambiguum eſſe) breuiari dicerem, q̄, caduco, ſubſtituendum eſſe aſſeueraueriſ. Ennius, Flos delibatis populis, & ſuada medulla. Iuuena. Quæ ſunt à Gadibus vſque. Idem: Quam Gaditana canoro. Virgil. Spadices, glaucique color. Priſcia. Poſt hos caduſii duriſſima. i.c. Horatius: Hyrpine Quinti cogitet Adria vbi Acronē erraſſe dicunt: q̄ dixerit ibi, Adria neutri eſſe generis: ſed impreſſorum errorem crediderim: vt pro maſculino neutrum poſuerunt. nam alio in loco Acron ait, Horatium maſculini generis protuliſſe In iſto: Dux inquieti turbidus Adriæ. De ambiguis in ſexta videto.

Iuuenalis defenſus. Georgium Vallā non teneo.

Acron defenditur.

A, Veniente poſt, F, breuis eſt: vt vafer. Excipiuntur, Apher, Sapho: quanquam duplici, pp, ſcribitur. Daphne ambigue: quod alii non viderunt. Sapphirus longatur, nec huic, nec alii ſeruit regulæ: quia poſitione producitur. ſcribitur autem ſapphirus. Et aduerte quoties, ph, ſubſequatur, intelligendum eſſe, p, ſubſequi. Perſ. Omne uafer uitium r.f.a. Mar. R. m.q. magis traduceris Afer. ſed magis per ph, ſcriberem. Horat. Et maſcula Sappho.

Alii nō viderunt.

A, Sequente, G, breuiatur: vt magis. quæ dictio inducit Georgii Merulæ errorem, dicentis, interpretantiſque illud, Iuuenalis: Quid confert purpura magis, cum legatur maius: alioqui claudicaret uerſus. Excipiuntur, Mago. n.p. pagina, fragia, fagus, pagus, paganus, ſtrages, pago, flagito, agalma, magalia, fragum, pago, pages: vnde compages, vagio, vagitus,

Iuuenalis defenſus. Georgii Merulę error.

malo,verbum : & malum,pro pomo : & malus,pro arbore. pala palæ apud Columel. Excipiuntur,ſalo ſalonis: Cales,oppidum Campaniæ : palus paludis: Pales,Dea: Palam,phalæ, phalanx,calix,ſalum ſali, ſales,halys:obliqui à ſal,calybs,calor,halis,malus la lũ,ſalus ſalix,alo alis.i.nutrio: ſalar,Talus.n.p.apud Virgilium ſi vero Talus, qui conuerſus eſt in perdicem.de quo Ouid.longatur. calo : ambigue poni alii teſtantur. Thales,ad placitum etiam poni in.vi.dicemus. In poliſyllabis breuiatur:vt palumbes,Valerius Aloeus, ſalebra, contra Ioan. Paſtranenſem, & Robertum longari dicentes. Excipito alea, Alecto, Italia:phalarna,piſcis:caligo,nomen & verbum:balena,halitus,alipes,Palantes, ſcalena, talare, Aliſanus n.p.aliphan,calices,Aliphanum,oppidum talea,ſalentum,Salentinus : alium,apud Virgilium,& Columellam. Caliſto,Ialiſos,alopecea,Phaleni,malobathrum,Saluſtius,ballatus,baliſta,ſqualleo, ſquallidus malleus,callidus.i.aſtutus,pallium, palliolatus : & ſi poſitio eſt palatium, ambigue. Sunt & qui dicant, aliam,pro fluuio poni ambigue. quid nos ſentiamus in.vi.legito. Martia.iiii. Armotum ſalo temperatur ambit.eſt autem Phal.Virgilius.vii. Aequora quique Cales linquunt a.q.u.Idem : Te quoque magna Pales,Probus:Laudaris quodcunque palam Q.P.Nõ oportet tamen mirari literarum cultores,cur ſub Probi titulo carmen allegauerim: ideo quid ſentiam cum diuerticulo proterminare viſum eſt. Opuſculum illud floridum, elegans, & perpolitum nequaquàm Catonis eſſe edocent tempora, quando Lucanum, Naſonem, Virgiliumque legendo,præcipiat. Non imus tamen inficias, Catonem de moribus libellum poſteris reliquiſſe : ſed ex Aul.Gellii verbis prorſo, non vorſo eloquio conſcriptum coniicimus. alii tenent Senecæ, alii Auſoni, fuiſſe opus:

Io.Paſtranenſis error Robertidem error.

Vtrũ Catõis opus ſit de moribus.

Cato de moribus libellum cõpoſuit.

quibus aſtipularet, ſi ob ſtilum hoſce non mentiretur. itaque Narnienſi Galeoto concordans, illud fuiſſe Probi opus crediderim. placet aliquando e re nata (ut in prouerbio eſt) aliqua inſerere, ne tibi lector ſuboriatur faſtidium. Ennius. xv. Malos diffidunt, fiunt tabulata phalęque. Lucanus: Nec ſoliti luſcere ſales. Claudi. in Ruf. Iam rubet altus Halys. Ouidius. Metamorphoſeon decimoquinto: Salibus vitiatur amaris: i. maribus interpreteris non autem pro condimento: vt multi triuiales exponunt. Auſon. Purpureiſq; ſalar ſtellatus tergora guttis. Lucanus quarto: Qua Creſſo fatalis Halys. q u. l. Virgilius: Tua cura palumbes: ubi obiter Seruium mendoſum eſſe aduertas. ait enim: palumbes: ideſt brungidæ quos uulgus tetas appellat, lege tu titos: ut ex Cornuto didicimus. Horatius ſermo. pri. Contra Leuinum Valeri genus u. s. itaque cum dicat Prudentius: Valeriane ſacer. apud me incognita ratio eſt niſi (ut inquit Ianus Parrhaſius) fortè uoluerit aliud. I. iungere: vt poetarum morem eſſe diximus Ouidius. Meta. vi. Cignis Aloidas unde aliquos codices emaculandos admonuerim. habentes, Cignis & Aloidas. quod non uidere qui emendatum imprimi prę ſe ferentes opus curauerunt. ſic apud Virg. in Mecoe. obitu vel fuerit auctor Cornelius, Fudit & Aloidas p. q. o. legito, Fudit aloidas. Aliqui contextus habent, Aeolidas. & ſic a Domitio ſegitur, modo illæ Domitii ſint gloſſulæ: quod non credo. Tu corrigito & omnino Aloidas legas, ſic & apud Domitium interpretem Proper. Luna miniſtrat iter, demonſtrant aſtra ſalebras. Virgil. Talibus Alecto dictis Martial. xii. Corrumpunt ſine talione cœlebs. Laurentius Lippius in Oppianum, Phalarmam dicas fedam q. e. m. l. Iuuenal. Cum pateant altæ, caliganteſque feneſtræ. vnde illud Silii. xii. legendum eſt, Iuxta, ac caligante ſitu, longumque per æuum. nō

Probus. carmen de moribus cōpoſuit.

Ouidii locus.

Seruius emaculat⁹.

Prudentii rō quæ ſit ignoro.

Ouidius emaculatus.

Virgi. emaculatus.

Domitius emaculatus.

Domitii in Verg. gloſſulæ.

Silius reformatus.

autem vt in impreſſis codicibus: Ac iuxta caligante ſitu Robertus ille Gallus neſcio quæ nugamenta eſfutit ſuper hac dictione: cuius verba obiicerem, niſi Siculis vaniora ceſſerem. Sil. xii. Orythia domos huic aliſanus Iaccho. Horat. Serm. i. Inuertunt aliſanis viñaria tota. Ouidi. Faſto. ii. Caliſto ſacri pars fuit vna chori. Interpres Strab. xiiii. Lindon, Lalyſonq; dein, claramq; Camiron. Virg. ix. Q. a. m. balatibus agnū. Horati. Malabathro Syrio capillos. Idē: Libertinarū dico Saluſtius in quas, Mart. Quæ Palliolata vagatur. & ſi aliqui ſyllabarum expertes volunt pallium breuiari propter illud Auſonii: Molle aurum palliis Græcia texe tuis. Dii boni, qbus ambagibus ſe oſtentant. non ne ibi duo, ii, in vnum vertuntur: alioqui claudicaret Burdegalenſe carmen: quia pallium per duplex, ll, ſcribitur. Vnde Mart. Pallia donauit g.c.r.

Aliquor error.

A, Ante, M, in diſyllabis longatur: vt amen, hamus. Excipito, amo amas. Lamus n.p. fames, Zama, vrbs: camers, damus: tamen clamys, Samos, Same: Thamos ſecundum aliquos: tamen thamus apud Columellam longatur, genus herbæ. Si vero erunt dictiones poliſyllabæ, breuiantur: vt amurca. Demitto bamurat Lamius, à mōte: mamertinum, mamerci amineum: quamuis ambiguum eſſe inferius diximus: lamina, lamentor, lamentum, & ab a compoſita: vt amitto, amentum, lamentatio, Mamurius, Samaria, ramentum, Damœtas, Damippus apud Theocri. mamurra apud Martialem. Stamander indifferenter apud aliquos ponitur. Ciprianus: Cunctis credentibus amen. ſimiliter poſuit Auſonius, Ouidius: Falſaci piſcis ab hamo. Nec te decipiant Maturantius, & Valla Siculus, Antoniuſque Nebriſſ. dicentes apud Iuuenalem breuiari: Diſpoſitis prædiues hamis, cum ibi, es, collidatur ſyllaba, antiquorum more: immo

Maturā[ntii] & Vallę [Si]culi erro[r.] Antonii Nebr. i[dem] error.

Iuuenalis locus. — etiam,armis,nō,hamis,ſecūdū aliquos legēdum eſt. Horat.Car.iii. Aeli vetuſto nobilis à Lamo Sil.ii. Et Zama,& vberior rutilorum.Et.Virgil.Georg.A. t.t.contingunt corpus amurca, E ſciendum eſt (Te-

Amurca p c.ſcribi, & per g.proferri. — rentiano,& Seruio teſtibus)ſcribi per,c , & proferri per,g,ſic in Caieta,Eneo , Curculione,quare id fiat in quinta legito Epograph . ſil.iii. Tum Chalybes

Aliquorū incuria. — pauper Bamuræ cruda iuuentus.Virgil. Lamius Endymion. Aliqui tamen ſcribunt Latmius . Mart.in Xe.A.nn.tibi Mamertina ſenectus.Iuuena.Saty.viii. Mamercorum Alapas.Auſon. Solus qui chium miſcet,& amineum.Aliquorum obiter annotetur incuria,qui dicunt, in amineo,a,ante,m , ambigue poni

Virgilius e maculatus — propter Virgilianum illud in Geor. Sunt & Amineæ vites.Non proculdubio inficias irem , ſi mendoſum Virgi.carmen non cognoſcerem, quod ita legito: Sunt etiam amineæ vites,minuto chalcotyporum er-

Seruii error. — rore.Videamus inſuper quid ibi dicat Serui, ait ille: Sanè amineæ dici verſus probat : quia non ſtaret , ſi diceremus emineum.Serui.ſi (vt ais)amineū aminio venit, cur legendo:Sunt & amineæ vites , mi longatur,cum minium breuiatur ? nemo eſt , qui tuam ſequatur ſententiam,niſi ſolus Nicolaus Ferretus : qui

Nicolai Ferreti error. — & ipſe cum ſuo ductore in errorem prolapſus eſt . Sed hi,qui,a,ante,m,in amineo, ambiguum volunt, aliud afferre debeant exemplum : quod in . vi . affero:vbi de ambiguis in prima ſyllaba fit mentio . Sta. Ach.iii.Lamenta,notas.a.p.u.Ouid . Metamor. x. Ceu quondam lamina cadens Virgil.iii. Hic patrem amitto.Ouid. Metamor.vii. Dum digitos amentis addere tempto.Idem Faſto. iii. A. f.f. Mamuriumq; vocant. Arat primo:Samariæ vicina petens . Seren. Nam bis rementum,& quæ nomine praſſion herba.

A, Super, N , id diſyllabis,longatur:vt nanus : anus,pro podice : manus mana manum . ideſt

bonum: vnde manes per contrarium, non autem manes à manendo, vt Sinthenius ille voluit. Excipito manus: ideſt palma: cano canis, verbum: canis, animal: anus: ideſt vetula, phanes anas anatis, Panos planus: ideſt ſeductor: canon, clanis: manes verbum. ſi verò pro Inferni vmbris, in: vi. ambigue poni edocebimus. In dictionibus multiſyllabis, breuiatur: vt Tanais, Ganea, Danae. Excipito hinc anellus: quauis alii duplici, n, ſcribant caneus, caine, canicies, lanugo, fanaticus: Anachorita, Danubius, ianitor, ianua: caneo, canabis, vaneſco, ganeo, Lanuium vrbs, panareta, panareolus, Manius. n. p. Heluius Cinna: At nunc me mea nana per ſalicta: eſt enim carmen Phale, vbi nana, Trocheus eſt. Seren. Excruciant turpes anum ſi forte papillę. Manil. iiii. Et fuſa, Panoſq;. Hora. Fracto crure planū. Sil. viii. Et clanis, & rubico s. d. n. s. Ouid. Meta. iiii. Perſea quem pluuio Danae cōceperat auro. ſup qua dictione, quantū lapſitet Sulpitius nō differam, qū cogitat aliquando hoc nomen biſſyllabum reperiri, & longari cum ſemp breuietur, & ſit triſyllabum. vnde non ſemp aliorum errores taxabo: qa maiore opus eſſet volumine. Prudentius in Pſych. Ima pati laxa ganearum lege teneri. quem miror, cum in Amar etiam dixerit Vegetemq; gulam ganeonis ineſcent, contra Iuuenalem dicentem: Occultus ganeo pultes. Ideo quid de Prudentio ſentiam lector aduerte. eſt ille non humilis non ſublimis, non ſpernendus, nec inter primos adnumerandus, neutiquā impolitus, non figuris tū poeticis nimiū bracteatus, nec feliciter audax. Cuius auctoritatē (vt breuib⁹ oſtendā) tanti facias, quātum claſſicorum poetarum non relinquet iter. Hor. Car. iii. Extremum Tanain ſi b. l. vbi Acron inquit: Tanain eſſe Danubium, quod. docti nō admittūt. Tanais nāq;, alio noīe Silys ab indigenis dicitur. Sidonius. Anacho. ita tremet q. q. f. p.

Sinthenii error.

Sulpitius errat.

Aliorū nō ſemp errores taxo.

Quid de Prudentio ſentiam.

Acronis error.

Perſ. Tibi torta vt canabe fulto. Iuuenal. Et crine ſenex fanaticus albo. Idem: occultus ganeo pultes. de qua dictione ſuperius dictum eſt. ſed ſuper hac dictione affatim, & dilucide in ſexta legere poteris Epographia. Valla Siculus incurioſus admodum fuit, dicens breuiari: cum debuiſſet ſatius Iuuenalem admittere, aut ambiguam dicere ſyllabam. Propert. Lanuium annoſi vetus e.t.d Martia. v. Cum panarcolis tribus dediſti. Perſ. Præſto mihi Manius hæres.

Valla Siculus incurioſus.

A, Ante, p, breuiationi inhæret: vt oponus, pape, lapatos apud Columellam. in. vi. legito. Demantur vapulo: papo, verbum: papi, flores: papi, flocci: Papia, lex Papinius, Apulus, vapa, papa: pappas, licet poſitione: rapula, ſapo, rapa, lapa, papillos, Apher, Aphrica: Apis, Aegypti Deus, Apenin⁹ Apidanus, Saperda, lapis, regio, Lapathes, Cappadoces mappa, ſapphirus, licet poſitione: quanquam Baptiſta noſter Pius per ſimplex, π, ſcribi tantum ſapirum ex Rhodio ſcribit Apollonio: Apulia, Aprilis, apricus acapetus, apluſtre. hæc quinque ambigue. Sapis, fluuius, in hoc loco ab aliquibus excipitur: eo q Lucanus dicat: Et iunctus ſapis Iſauro: ſed decipiuntur. nam Iſapis triſyllabum legendum eſſe inferius teſtabimur. Mart. vi. Nec fontes Aponi rudes puellæ. Perſ. Marcus dama pape. Iuuenal. ſaty. iii. Vbi tu pulſas ego vapulo tantum. Perſ. Pueris papare minutū. Lucret. ii. Plumas auium, papoſque volantis. Aliqui tamen dicunt duplici, pp, ſcribēdum eſſe. Auſonius: Papia lex placuit, Iulia diſplicuit. vbi multi quærunt, quæ ſit illa lex Papia. hanc credo eſſe, de qua Tertullianus capi. iiii. Apolog. quæ ante liberos ſuſcipi cogit, quàm Iuliæ matrimonium contrahi: ſed latius dicimus in Dubitationibus. Sidon. Nec quid Papinius tuus, meuſque. vnde videtur Sidonius feciſſe Papinium Sta. ium Gallum: qui decipitur. nam Statius poe

Sapirus.

Sapis.

Multi decipiuntur.

Lucanus maculatus

Papia lex.

Auſonii locus

Sidonius recipitur.

ta Parthenopen haber patriam, qui ſub Domitiano floruit. Alter Statius fuit rhetor,& Tholoſanus im- perante Nerone.de quo Euſebius. ideo Sidonius no minum fallitur ſimilitudine.Non ignoro tamen fuiſ- ſe Cæcilium Statium,de quo Aulus Gellius. Sere- nus:Si crapula ſæuiet Aeſcis. Idem: Attrito ſapone genas p.m Iuuenal.Prægustet pocula papas.Lucan. Aut vagus Apher,equos a.p.e.a. Ouid.Metam. ix. Variiſq; coloribus apis. Perſ.E.c.l.ſubduximus Ape nino.Virgil.Georgi.iii. Armentarius Apher agit,te- ctumque,laremque.ex hoc noſcitur Aphrica nomen natura longam habere primam. Quapropter miror Seruium dicere, Aphricam,quaſi apricam dici,cum apricus primam indifferētem habere in. vi. dicemus. Ouidius. Apidanuſque ſenex.vbi legitur Eridanus. ſed latius.infra. Perſ E.q.a.rogitas en ſaperdam ad vero ponto.Virgil.Ceorgic.iii.C.i.t.& lapidis arua Timaui.& ſi id melius legā in.iiii.Epograph.vbi de, a,ante,p,referam.Seren. Sępe Chelidoniam cum ſuc co lapathis addis.Cicero:Nauibus aſſumptis fluui- tantia quærere apluſtra.in quo nonnullorum opinio nem minime teneo,dicentum:Ampluſtre per,m,ſcri bi:cum,a,ſuper,p,ſit ambigua.

Statii duo.

Cecilius ſtatius.

Seruium miror.

Apluſtre nō ampluſtre.

A,Super,Q,breuiatur:vt: aqua,aquinum. Hinc tollito compoſitum quaq;: quia ablatiuus eſt. Diximus tamen apud antiquos fuiſſe ambiguam vo- calem ante,q,vt in liquidus,& aqua.

Aliquorū opinio fa ſa.

A,Veniente poſt,R,breuiari apud omnes con- ſtat: vt parum. Demitto Maris.n.p.larinas. Arete. populi: baris,carex,naris naris,carecta,areo ares,aridus:carabus,piſcis apud Oppianum: arinca, Parhiſius,Taraco: Cares,populi,carica,area,varex, pareo pares, varillus, quare, quarum, varicus, vnde præuarico,varica,narea,Naritia,varico,varus,larus: adiectiua in rus: vt charus,clarus,gnarus,rarus,rare-

ſco,rarenter,ſario,galera:Larius,lacus: harum pharus,veſtis:Lariſſa,Lariſſeus,barium Lariſa, Lariſeus Lariſſus,ſtare,nare,narem,nares,ſtarem ſtares ſtaret flare,& ſimilia (niſi in do das) primæ coniugationis:Faris, Atenæ,vrbs, Aruns, arados larides, baris baridos,marubium: Arrabia:quia,r, duplicatur. ara pro altari. ſi vero ab hara ſtabulo,aut aue,breuiatur: vnde haruſpex.non autem venit ab ara: ideſt altari: vt inerudite Nicolaus Perottus,& Antonius Nebriſ. edocent. Quod ab hara:ideſt ſtabulo veniat, Donatus auctor eſt.quod ab hara:ideſt aue quadam,teſtatur Seruius in Donati Artem,ſic & hariolus Darius Rex Caria,& ſmaragdus,hęc tria ambigue ſecũdũ aliquos ponuntur.in.vi.legito. Martia. Verſus ſcribere me parum ſeueros. Sil.vi.Buten,& Marin, & Arſen. Idem.viii. Ac larinatum dextris ſ.h.a. Calpur. Aegi.iiii.I.p.ſ. vel acuta carice tectus. Ouid. Acta retro naris m.q.a.p. Virg.Tu poſt carecta latebas. Iuuena.Et ſecutis arida laxet. Hic non poſſum non mirari Domitii errorem in hoc Statii Syluarum. iiii. Quantum vel dare cæreos arentes.nam ſi ita legeretur,vt præcipit Domitius, claudicaret verſus in quo tu leges Ceræos olentes non arentes. Architrenius: Parhiſius cyrrhea viris chryſea metallis,alii tamen,r, dupliici ſcribunt. Auſon.Non arce potens tibi Taraco certet. Martial.Cares in aſtra ferãt.Oui.Hic nux, hic mixta eſt rugoſis carica palmis. Auſo. Diſtinguat glarea muſcum. Virgi.Telari maxime,teque.Idem: Q.n.t.nec Lariſſus Achilles.& non eſt ambiguum propter illud Sereni: Vtque Lariſſea curatus Telephus haſta nam menda eſt.tu legito, Vt Lariſſea Dicent aliqui alibi Serenum breuiaſſe in iſto: Vt longe neque cede Lariſſæ.tu legito:Sariſſæ.Ex quo videtur in primo etiam carmine poſſe legi:Vtq: ſariſſe c.t h. Horat.Bari mœnia piſcoſi d.g.l.Stat.Th.ii.Poſt ha-

Hara ſtabulum. Haruſpex vnde. Hara auis. Hariolus vnde. Nicolai Perotti,& Antonii Nebriſ. error, Domitii error. Statius emendatus. Serenus emẽdatus. Idẽ emaculatus:

bíta eſt Lariſſa iugis. Propert. Et domus intactæ te tremit Arrabiæ vbi, r, interpoſuit, qa breuiaſ Arabs. Stat. Theb. iiii. Aegion arenen. q. e. t. q. t. Pri. in Perſ. Nec procul Arados Phœnices æquore cingunt. Lu ca. primo: Aruns incoluit d. m. l. Virgil. x. Daucia La tidæ Tymber. q. ſ. p. Pro. iiii. Baridos & cunctis r. l. s. Serenus: Marubiumue potens h. o. f, s.

A, Super. S. In diſſyllabis producitur: vt caſus. Demantur, Praſon, & deriuatur praſinos, tha ſos: vnde thaſius, quaſi caſa, baſis. In polyſyllabis bre uiatur: vt Maſurius, Aſia, pro orbis parte: licet Aſia ticus; Aſiacus apud Ouid. Metamor. xii. longetur: Et quid vbi Aſiacas caſuras reſpicis arces. Hinc euelli to Paſithea, aſecla: Ana palus: raſilis, Vaſidius. n. p. Aſopus, Caſellius. n. p. caſeus, baſſum, naſica, Iaſius, Aſius. n. p. Martialis. De noſtra praſina ſynteſis em pta toga. Stat. Sil. pri. Non huc admiſſæ Thaſos, aut vndoſa Caryſtos. Virgil. Sunt Thaſiæ vites, s. e. m. a, Petron. Cui Leſbos, viridiſque Thaſos. Ouid. Pont, iii. Q. m. d. ſtat baſis orba Deæ. In quibus Maturan tius, & eius ſimia Valla Siculus fuere incurioſiores. Perſ. Excepto ſiqd Maſuri rubrica notauit & non ad mittenda eſt Marini Becichemi alioq doctiſſimi opi nio dicentis ibi legendũ. Maſuri, p, n, poſt. a. quod ra tione carminis viſa, & camœnali perſpecto mẽſu po ſteris mandaſſet nunq̃ Stat. The. ii. Non hos Paſithea blandarũ. p. s. Iuuen. Vox humili aſeclę. Virg. D. p. c. amnis, & Aſia longe. vbi oẽs pro palude eſſe referũt. tamen compertum eſt Aſia primitiuum breuiari, deri uatiuum longari, Vnde Virg. Aſia prata dixit, & pa lus Aſia, & Aſia deiopea. Sil. xv. Cartalo Vaſidio. r. a. Ouid. Quid referam Aſopon: quem. c. m. t. Qua propter non poſſum non mirari Aldum apud Ouid. legere: Aeginæ amplexus quondam ſub Aſopidos iſſe, cũ melius legatur: Iſſe ſub Aſopidos quondã am

Maturan tius, & Va la Siculu incurioſi. Marini Be cichemi e ror.

Nondum

plexus Aeginæ:vt ſit Spondeus in quinto,non Dactylus:vt forte ille putauit. Martia. Caſeus Ethruſcæ formatus i.l. Catul. Da mihi baſia mille d.c. Virgil.x. Iaſius Imbraſides i.q.t. Pindar. Auſon. in Perioch. Idomenei dextra cadit Aſius Hector atrocem.

A, Antecedens, A, breuis eſt: vt Plato, ſtatim: id eſt illico: ſtatera, ſcateo, platea non autem ambigua: vt male præcipit Robertus Gaguinus. Demuntur, ſtatim: à ſtando: quod etiam vult Marcellus: ideſt iugiter, ſtator, ater, atra, atrum, atramentum, Nathanael, quatinus, quatenus: vates à vaticinor, vaticiniū, Vaticanus, ſcatinia, vatineſſa, atella, atellana, Vaticanus Deus (ſi Cellio credimus) atrina, flatus, latus, lata, latum latitudo ſatur, ſatus ſatum, lato, latum, latu, latena, Latona, laturus, Catylus. atagena, Saturnus, flatum, flataria, natura, naturalis, gnatia, ſtaturus, ſquatina, à ſquallore: fatum, Atys. fatidicus, natus. nata, natum, natalis, natalicius: blatto: licet poſitione: claros. Non deſunt tamen indifferenter ponentes propter mutam & liquidam. Et aduerte ſi id ſit, naturaliter breuiari, blatero, catena. hæc duo ambigue ſecundum aliquos. in. vi. aſpice. Catholicus omnino, ca, breuiat: quia à catha præpoſitione: tamen cogente metro longari inuenio, Sidon. Vi quę catholicam fidem laceſſunt. Prudent. in Pſych. Catholico in templo d.f.a.u. ideo videtur ambiguum. Cattus, pro animali (ſecundum aliquos) longatur poſitione, alii vero ſimplici, t, volunt ſcribi, & breuiari: cum id animal catum, ſit & aſtutum. longato etiam ſi præcedet, m, vt mater, matertera, matiniſſa, matrimus, materies, aut, r, vt pratum, crater cratera. hinc tollito matinus, matella, matho, matheſis, mathematicus ratus, rata, ratum: rates. i. nauis, Crates. nomen proprium. atrox, natrix, crathis, Atlas, Atrides, Sartic⁹. n.p. hęc ſex ambigue poſſe poni in. v. legere poteris, ſic & A-

Roberti Gaguini error.

Vaticanus Deus.

Catholic⁹ in ſyllaba.

tys, & vatrax, & vaticoſus. Mart. Inexplicitoſq; plato nas. Mar. Sex ſeſtertia ſi ſtatim dediſſes. Idem. x. Nō ergo eſt manus iſta, ſed ſtatera. vnde errauit Sulpitiꝰ, produci edocens; Prudent. Potum largita ſcaturit. ſic ſcatebræ apud Virgiliū. ſic ſtateo. quod verbum pon ticus obiicit. Pomponio Melæ tanquam barbarum, immo latiniſſimum aſſeuero, cum vtatur Gellius his verbis lib. pri. cap. xv, Videas quoſdam ſcatere. vnde & merito vtitur Lauren. Valla, quem & in hoc idem corrigit Ponticus. Hei dicat aliquis ſemel apud Gel lium inueniri, immo ſæpius, vt in lib. pri. cap. xvii. ſic apud Solinum, vbi de India, num dilutæ ſunt aucto ritatis? legito Plinium lib. viii. cap. penul. Ouidius. vi. Faſtorum: Tempus idem Statoris erat. q. r. o. Iuuenc. ii. Sequitur vox Nathanaelis. Ouidius, Vaticinor mo riens. Martialis. In Vaticanis c, m, c. Et aduertas hic Callepinum alioqui eruditum cæcutire, cum breuia ri referat. quem errorem latius in. iiii. notabimus Epo graph. Auſon. Scatiniam metuit n. m. t. Martia. iiii. Et paruæ vada Vatineſſe. Iuue, Saty. v. E. r. mouet Atel lanæ, Virgilius, Tela nuoant Atina potens t, q. E. Idē, Læeque furentes Barcei, cuius aduerbii, cum recor dor. ſeſe offerent (vt ex Seruio habuimus) duo Do nati errores in. iii. Virgil. ingens quod fronte latebat: ait enim ille, latebat idest late patebat, cum late lon getur in prima ſyllaba, & ibi breuiaretur. Similiter in eodem verbo lapſitat. & hoc à Donato excepiſſe ne perſuadeas, ſed à Seruio. Vtrum illa, quæ ſub Dona to in Virgilium dicuntur commentaria. Donati ſit, alia videbimus. Virgilii. Catyluſque, acerque Corax. Martial. ii. Communemque duobus Atagena. Au ſon. A. ph. lintribus ſtlatis rate. & ita deriuatio edo cet, quia in eo carmine ſtatis poſſe Iambum eſſe ali qui referent. nam antiquitus ponebat, ſt, ante, l, vt la tum, ſtlatum. Ennius, Et melior nauis, quàm quæ ſtla

Sulpitii error.

Pontici error.

Pōponius mela defēditur,

Laurētius Valla defenſus.

Callepini error.

Donati errores duo

St, añ, l, antiqui ponebant,

taria portat. Horat. B.m.p. de hinc gnatia lymphis. Luca. v. E.c. lucent bucceta matini. Mart. D.ſ.t.p. præſtare Matellam. Furius Bibacul. En cor Zenodoti, en iecur Catonis. ambigua. in. vi, legito.

A, Ante, V, corripitur: vt cauillum, cauillatio, pauimentum. Excipito, blauia, auius auia auium: ideſt ſine via, nauus naua nauum, nauo gnauus, gauiſus, mauors. pauo, mauis, mauult, ſuauis, Dauus, ſuauium, Dauid, Dauidicus, Auidienus. nauigo, nauita. longato etiam ſi præit. i, aut, r. muta addita: vt clauis, clauiger, claua flauus, clauus, prauus, Lauinum hoc nomen ambigue. Martial. Capel. v. Nam ſi reuoluas quid cauilla ſæpius. eſt enim Iambicum carmen: vbi cauil. Iambus eſt. Iuuenal. Verre pauimentum n.o.c. Auſon. Fert militarem ad Blauiam. Idem: T.c. nebuloſo flumine nauam. Sil. vii. Nauus abire timor. d.c. ſ.d.q. Perſ. Daue cito hoc credas. Catul. Si tria amatorum ſuauia repperit. Sedul. Cur ego Dauidicis. Horatius: Detorſerit Auidienus. Proper. Nauita de ventis, de tauris narrat arator.

Sulpitius ſuperfluus. A, Ante, Z, longari à Sulpitio ponitur ſed ſuperflue: vt gaza, Lazarus. nam ſequente, z. vocalem longari & pueri ſciũt: quia vnum tempus habet. tamen diximus aliquando pro ſimplici haberi: ideſt medii eſſe temporis: vt in gaza exemplum dedimus. quod ſi ſcire inhias, lege in prima Epogra, cap. xlviii.

De, E, in primis ſyllabis. Cap, ii.

Neſtoris error. E, Super, B, breuiationem recepit: vt lebes. Ebur, a Neſtore indifferenter ponitur, ſed falſo. videto in ſexta Epographia quid ſentiam. Hebrus vero omnino indifferens eſt. Demuntur, Rhebas, Hebeſus, Crebrenus, Rhebus, nomen proprium Hebe, Cœbus: licet diphthongo: crebenis, Trebula, cre-

ber,crebro, debeo, debitus præbeo,crebeo crebeſco,rebus,debitor:rhebus,equus debeor,flebo,flebam,flebile,nebam,ebrius, ebrietas,eboſia,debilis, debilitas,debilito,nebrida,nebo,nebũt,flebunt, gleba, glebo, rebar, rebor,rebamur, bebrycia,ſebetus, ſebeum:quod alii ſæuum dicunt: plebis,plebeſcitum, Zebedeus, Phœbus, Phœbe, Oebalus, Oebalia: licet diphthon.Gebennæ,hoc nomen ambigue. Hic non audiendus eſt Alexander cum Franciſco Nigro,cum nubulam longari dicant,quando omnino breuietur. Ille eſt Alexander literarum græcarum non expers,latini non contemptor idiomatis: cuius ſiquis in re difficili facile rimetur iter,inter proletarios non poſuerit,& ſi in plurimis errauit: vnde non ipſum corrigam: nam eius errores vnum opus facerent. huic itaque tantum adhibebis fidei,quantum quæ dixerit,auctores comprobauerunt claſſici. Et quia diximus,ebrius, ebrietas,nebrida bebrycia longari: aliqui ambigue ponunt quando muta cum liquida ſequatur. Virgil.tertio: Dodoneoſque lebetas: vbi Seruius inquit cumas: vel (vt alii habent) codices zeumas,latinum eſt.Emaculabis ergo Seruium & leges,Cucumas. ſuper quod Virgilianum multa in noſtris dubitationibus non ſpernenda differemus. Sed quia in dictionem Cucumæ incidimus,noſtrum erit vocis dictionē edocere.eſt autem Cucuma illud vas,quo vtũtur tonſores ad aquam calefactam extra tonſtrinam portandam. hanc dictionem non diffuſilem apud auctores dixit Politianus. ſic enim aliqua interſeuero,ne lectiori ſuboriatur faſtidium. Priſcianus Rhebas qui rapidi.d.a h.p. Virgi.ix. Faudumq́, Hebeſumq́. ſubit.r.q.a.g. Ouidius Metamorpho.vi, Patria Crebenida ripa.Idem: Iunonia muneris Hebe. Auſo. Diſtinguit ſolidos cœbo.p.t.Stati.Sil. Salmacis & viduę Crebenidos arida. Mart,in xen. Trebu

Alexandri error.

Franc. Nigri error.

Alexādro quanta ſit fides.

Seruius emaculat⁹.

Cucuma quid.

Satius à vitio defenſus.

la nos geuuit. Vírgilius:Rhebe diu res ſi qua d.m.u. Stat pri.Sil. Tumeat Sebetus alumna. Luca. Et plebeſcita coacte. Iuuencus:Hic tunc Zebedei coniux. s.r. Stat. Soluerat Oebalio c.d.l.p.

Domitii error.

Statius reformatus.

E, Ante, C, breuem edocemus: vt echinus, lechæus: vnde errauit Domitius in eo Papinii verſu: His paruus niſi Deuiæ vetaſſent: ſcribens Lechæe, non Deuiæ legendum eſſe: qui ſi me conſuluiſſet, Lechæe primam breuiare, & ſecundam longare, non autem econtrario didiciſſet. Stat. alibi: Et Inoo fert ſemina tecta Lechæo. Idem: Curua Palæmonio ſecluditur vnda Lechæo. non autem legas, Lycæo: vt imperiti faciunt. Longantur vero iſta, tecetheus, ſecius vecatus, lecytus, cecubum, præco præconis præconium: recula, à re: ſpecula, à ſpe: obliquos à ſexfecis: mecum, tecum, ſecum, ſecurus, ſecundus, uecors, Echo: theca, & ſua compoſita: vt Bibliotheca: Cecilius, apud Columellam, & Cecilia, herba: Lecania n. p. Oeconomus: Oecalia, mœchus, cæcus, cœcutio, Grecia: licet diphthon. ſeculum. cecrops vero ſolum ambigue: ſic & recido. Mar. C. d. mollis echinus erit,

Lucanus emaculat⁹ Platinæ error.

Alber. magni error.

Et non te fallat Lucani illud Pharſ. vi. In mediis echinus aquis (quod ita legi perperã innuit Platina) cum ibi legẽdum, echeneis, eſſe edoceat ſyllaba. nam ſunt diuerſi piſces echineis, & echinus: & ſi falſo Albertus Magnus vnum eſſe tantum edoceat. Prudent. in Amart. Tecethee iuuat g. f. f. alii ſegregatim legunt. Virgilius: Non ſecius ac rotat enſem. licet aliqui ſegnius legant. alii ſetius per t: vt ſuperius. vidimus, Auſon. T q. p. o. fauces vecare ſeraui. Lecytus, quia græce λικυτ♀. Homerus octauo Odyſ. δῶξαν δέ ἐχνσιν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον. Martial. Cecuba ſiccentur. q. a. c. o. Idem. xi. Cum tuta nouacula checa. Idem. vii. Sed m. u. d. t. taceam Lecania ſeruus.

E, Præcedens, D, in diſyllabis longatur: vt pedo pedis, pedor: ſedes, nomen. Demantur obliq à pes pedis: cedo: ideſt dic. edo: ideſt comedo: medon, pedum: ſedes, verbum, cedrum, ambigue. In polyſyllabis breuiatur: vt ſchedium, medeor, medicus, & ab eo medicamentum. Demitto hinc ſedentanus, deditus, hædiculus, edulco: medica, herba medicamentum, à Medis quia ſunt venefici. legito Marcellum: cedicus, tædium, pedico, hædulus, æditius, æditus, Dædalus, pædagoſus, ædilis: licet diph. edictum, edico, ſedatus, ſedulus, ſeduco, ſeductio: Media, prouincia, Media, medimnus, ſeditio, prædator, prædium: reduco: hoc verbum ambigue. In iis in curioſus fuit Pylades. Horatius Sermo. pri. Curtis Iudæis oppedere nulla mihi inquam: vbi oppedere cõpoſitum eſt à pedo pedis: ideſt crepitum vẽtris emitto. & Acron ibi audiendus non eſt, dicens, Oppedere, quaſi contra pedem opponere, cum in pede, pe, breuietur. & ſic obiter caſtigandus Chriſtophorus Landinus eſt Acroni adhærens. Stat. iiii. th. Opſitus exhauſtos pedore, & ſanguine. Iuuenalis. Facti crimen habet cedo ſi conata peregit. Ouidius: Ignis edax. Similiter compoſitum. Iuuenal. Comedunt collyphia paucæ. quod Hemiſtichium inducit mendum eſſe in A. Gellii codice. lib. ix. capite. vi. ait enim: Cur igitur ab eo quod eſt edo, & vngo. in quibus verbis prima breuiatur litera, dicitur eſiſo, quæ ſunt eorum frequentatiua prima litera longa pronunciamus. hæc ille. Profecto feneſtrata, & manca ſunt hæc Gellii verba: ideo lector Quintiani iudicio ita legas: Cur igitur ab eo, quod eſt edo, & ago, non autem vngo. in quibus verbis prima litera breuiatur, dicitur, quare igitur eſito, & actito, quæ ſunt eorum frequentatiua prima litera longa pronunciamus? vbi ſi aliter legeris, nullus poterit elici ſenſus. Hei mihi quid machi-

Pyladis in curia.

Pedo pedis.

Horatii locus.

Lãdini error.

A. Gellius reſtitutus, & emaculatus.

Beroaldi incuria.

Auſonius emaculatꝰ

Silius emaculatus.

Iſidori, & Vgutionis error.

Aſcenſius male allegat.

Galli non ſunt quàm inueniuntur carmina.

nor? omnes, præcipue maleuoli, obiiciēt Philippum Beroaldum ſecus legere. immo & Beroaldus decipitur nec quid velit Gellius percipit. Ouidius Metam. iii. Primuſque Medon nigreſcere cœpit. Auſon. Nomine ego Auſonius non vltimus arte medendi. vbi paſſim nomen legitur, Sil. iii. Sedentana cohors. q. s. r. u. tamen Edentana cohors melius legitur. videto Hermol. in Caſt. lib. iii. ca. iii. Virgilius: V. f. s. tum te quoque medica putres. Idem. ix. Cedicus ille ſuo m. d. h. u. Tibul. primo: Tædia paulatim s. i. c. d. hædulus omnino longatur, quia ab hædo: & non venit ab ędo es: vt Iſidorus, & Vgutio volent: quos, dum Aſcenſius velit tueri, in labem concidit, dicens apud Manilium inueniri. Incipient hæduli tremulum producere mentum: proculdubio Aſcenſi mi tuam defendis opinionem. hoc autem carmen (ſi recte memini) habetur. v. Aſtron. apud Manilium: ſed ita legitur: Incipient hædi tremulum. p. m. non autem (vt vis) hœduli. ſic fit cum noſtri nos fallant duces: nam Neſtorem voluit in hoc ſequi talia enotantem Gn. Matius in Mimiiambis. Quapropter edulcare conuenit vitam. in quo verſu ſecundus pes Iambus eſt. Martia. Crinitæ Line pædagoge turbæ: quia à græco venit. nam παῖς puer dicitur. apud neſcio quem Gallum hoc falſum reperitur carmen. Me pædagogus adit illam triſtiſſima mater. & nō credas illa fragmenta eſſe Poetæ Galli: vt dicemus in ſexta Epogra. Virgilius: Media fert triſtes s. t. q. s. Ouidius: Collectos ſedula flores. Idem Robore Medimnum id eſt q. l. Iuuenalis: Inter tot prædia nullos. in ſexta legito Epographia de ambiguis.

E. Poſt F, breuiatur: vt Epheſus, Stephanus. De mito compoſita ab e, & de: vt efero, defero, referui diſtat licet aliquando breuiaria. in ſexta dicemus Epographia. ſimiliter in alio ſignificato ambi-

gue: Cepheni, Cephiſas, longantur: Martia. Sis qua ſint Stephani balnea i.m. Ouid. v. Meta. Dunque ea Cephe num.m.d.h. Idem Metamor. Adeunt pariter Cephiſas vndas.

E, Subſequente, G, breuiationem diligit, vt lego legis. Producito Phegeus.n.p. Egates, Aegypt⁹ licet diphthon. egypſos, obliquos à lex legis, & Rex regis regina, lego legas, legatus, regula, regius regia regium, regaliter, regalis Rhegium, Regulus, Regula: Pegaſus equus dego egios, legitimus Aegoceros, Aegis, ægra, & ſua compoſita, Aegiſtus, æger, ægroto, Aege, Aegeus, Aegides, Aegeum, Aegina, Aegeria, ægiale, Aegeon, Aegialus, longantur diphthon. egregius omnino longatur propter præpoſitionem, e. Vnde miror Prudentium in hoc Hemiſtichio dixiſſe: Paſtor egregius: vbi breuiauit, e. forte propter, g, &, r, quare id fecerit alii viderint: ipſe ſcio illum erraſſe, bis in hac dictione: vt alias dicemus. Auſon. Phega nec curſu te, l.p.e. Sil. primo: Flore virens auet Egates abolere parentum. Ouidius Pont. iiii. Vincitur Aegipſos Idem: Dominum legata rogabo. Idem: Aduerſaque mœnia Rhegi Mart. Nimirum Regulæ mores. Hinc neſcio qua ratione motus Sedulius dixerit: Poſt Regulus nato quidam moriente rogabat perſ. Cantare credas Pegaſeium melos. nam quando Pegaſus eſt nomen proprium, breuiatur Virgil. xi. Tu Lyrim, Pegaſumque ſuper. q. a: h. Interpres Srabonis. viii. q. h. atque egiō inde colebant.

Prudentiū miror.

Sedulius error.

E, Veniente poſt, L, in diſyllabis producimus: vt Peleus. quod non eſt triſyllabum: vt Antonius putat Nebriſ. zelus, feles. Demimus Helix, Helops, Melas. n.p. ſcelus: telon, Rex: Celer, melas, gelu, gela, meles, melo: Lelex, populus: felo, lis: veli velis velit: celox, velut, & oia a meli: quod eſt mel, vt

Peleus biſyllabum. Antonii nebriſ. error.

melimella:& à melas:quod eſt niger: vt melolothus melanthium: helos: chelis:ideſt lyra. melos hoc nomen ambigue poni. in. vi. dicemus. In polyſyllabis breuiatur: vt ſelibra, elegia elementum.. Excipimus melanurus, piſcis: heliotropius, heliotropium: & ſimilia ab ἥλιος: ideſt Sol. compoſita: vt heliopolis, heliades: ve licet, apud Sidonium. melantium, apud Columellam: Cleius. Heliſabeth, Eleus populus: elogium, pelamys: quia à luto, qui græce dicitur πηλὸς: velabrum, velabrenſis, Lęlius: Pelias, Achillis haſta, Telechoon, Peluſium, Peluſiacus, Telemus, Telemachus, Telephus, Telegonus, zelotypus, pelignus, Helias, ſpeleum, ſpelunca, eleborus, Telebo as, delibutus, delinquo delinquas: & omnia quæ à de, &, e, componunt belua, Elyſius, delubrum, deleo, delictum delitię, delicatus, Delius Delia Delium, prælium, Clœlia: licet diph. Pelion: electrum. hoc nomen ambigue ponimus. ſic & reliquus. in. vi. legito. Pelion poni etiã ambigue Mãcinellus: Aſcenſius: Neſtor Anton. Nebriſſenſis, & aliqui ſcribunt: qui ſi vidiſſent quæ non vidimus, talia docuiſſent nũquam. Nitũtur autẽ hoc xiiii. iiii. Oſſaque cum Pelio, cumque Hæmo ceſſerit Othris: ſed carmen mendoſum eſt, & legendum. Oſſaque cum Pindo Deinceps apud Græcos per η ſcribitur: quæ vocalis in e longum vertitur: ideo ſemper Pelion longatur: & ſi alii dicunt, η, in ea dictione forte breuiari poſſe: vt in electrum. Auſo. Iunctus quia zelus amori eſt. Ouidi. v. Metamor. Fele ſoror Pgœbi n, s, u, in qua dictione non admittas expoſitionem. Io. Boccatii Genealog. dicentis iiii. Felem eſſe animal, quod eſt damna, cui eruditorem reclamat. turba eſt autem catus feles. helis apud Theocritum Edylio primo breuiatur κἀρπῶ λιξ ἀκαλτω ἀγαλλόμενα κροκόεντι. Ouid. Metamor. xii. Fixus Helops, iaculo q. p. t. s. Valeri. Flac. v.

Aſcenſius errat Mancinellus, Neſtor & Antonius errãt. Silius à viuo defenſus.

Io. boccatii error. Feles qđ animal

Flac.v.Aeolidæ,fraterq; Melas. Virgilius. Oebale: quem generaſſe telon.s.n.Telon autem:ideſt lõgum producitur: vnde Muſtella dicitur,teſte Seruio. Stat. Sil.iii.S.t.g.s.potiuſque verendo Fonte meles.Lucanus. Mox Lelegum dextra. p.d.a.Ouidius in Phil. Pardus hiãdo felit. Auſonius.Totum opus hoc ſparſum crinis velut Antiphylæ pax: vbi in impreſſis Codicibus hæc dictio,velut,deeſt. & quid velit dicere Auſonius triuiales tantum latet,quantum aquas renuunt rabie circumuenti eſt autem illa Antiphila,de qua Terentius in Heaut.ſuper cuius crine ait capillus paſſus prolixus circum caput reiectus negligenter pax.Pax autem aduerbium græcum eſſe,& tãtum modo,ſignificare Priſcianus aſſerit. & ſic Auſonius, & Terentius declarabuntur. ſuper qua dictione nos in monoſyllabis minime tacuimus.Statius Theb. iiii. Quos Helos,& Teleon.Hora.Regina longum Calliope melos:ſed aliquando longari in vi.video:vt apud Perſium:Cantare credas Pægaſeium melos: vbi ſubſtituit Politianus,nectar:à quo eruditorum non ſtat opinio. Marullus epigrammatarius non inuenuſtus,nec inſipidus,ſed dignus,& ſalis plenus virulenti vno Hexaſt.lib.iii.Politianum arguit:quem Ecnomum appellat. ſimiliter Perſii interpres Plautius longari apud Grçcos approbat:quod & ante ipſum Hermolaus.Bibac.Cum tres colliculi ſelibra farris.Ouid.in Sapph.F.a.m.e.Elegeia flebile carmen. non autem ibi Elegia quadriſyllabum legatur contra Domitium, Tortellium, Sulpitium, & Cyllennium Tibulli interpretem,cur,& quare alibi diximus. Ianus Parrhaſius inter ſynchronos multi nominis ait apud Ouidium longari duas primas ſyllabas:eo ꝙ dicatur ab αἴ αἴ: quæ interiectio dolentis eſt. Ille quid placuerit,ſcripſerit:ei tamen minime adhæſerim. Iuuena.Sat.xi.Interea guſtus elementa per omnia quæ

Telon. Muſtella vnde. Auſonius reſtitutus, & declaratus. Pax aduerbium. Terent.locus. Politianus fallitur. Marullij laus. Ouid. vitio defenſus. Domitii & Tortelli error. Sulpitii, & Cyllennii Idẽ error interiectio

ſano Par/hafio nō hæreo. runt:vbi Georgium Vallam miror,dicentem elementa dici:quaſi eleuamenta:ex ſententia Hieronymi in Pauli Epiſtolæ ad Hebræos commentario:vel dici elimenta per,i,ab elimo elimas : cuius apud me non erit error : nam aduerſatur compoſitio cum ſemper e,compoſita elongetur:tu potius ab alendo dici diſcito annuente ſyliaba. Riſum ciet Papias,cum per diphthon ſcribat,& nugas blateret.Ennius: Melanurum turdum,merulamq́,,vmbramq́, marinam. Priſc. in Perſ. Hic lapis heliotropius.q.n.u.Sil.ix.Iam Clelius,oraq; viſu.Iuuenc.P.Heliſabet.t p.a p.Priſcian. Hic tamen eleos:& diuidit.i.l.Iuuen.Pela my dum, dum,& veteres.Martial.in Xen.Sed velabrenſis qui Si.b.Iuuenal.Miretur Lelius alas.Ouid.T.h.Pelias haſta latus.Virgil.Nec Peluſiacæ curam.a.l. Auſoni. Helias & ſolido cum.c.p.e.Sta.Sil.iiii.Theleboumq́; domos.t.u.d.n.Ouidius Metamorpho.ii. De ramis electra nouis apud Virgilium breuiatur:Liquidoue poteſtur electro:quod Politianus negat.ego vero non poteſt(vt ille vult)ſed poteſtur,legi affirmauerim ex Nonio an Nonius artis metrice expers fuerit docti iudicent.ſed in.vi.latius aſpice:vbi in quibus rationibus nixus Politiano aduerſer,intueri poteris.

Georgii Vallæ error.

Elementa vnde.

Hieronymo nō audio.

Papiæ error.

Poteſtur.

A.Politiano diſſentio.

E,Ante,M,breuiatione vtitur : vt Remus.n.p. quod,nomen,quare breuietur inferius legito : vbi de,u,ante,m,fit mētio themis cōtra Franciſcum Nigrum longari docentem. Excipito Rhemus, populus : remus,nauale inſtrumentum, Emanuel,emodus,demodocus,phemonoe,Demonium, Dęmon, demo demis,demum,ſtema:emi,præteritum : emeram,emerim,emero,emiſſe,ſemen eminus crementum,hemina,nemo,remex remigis,demens,dementia,remigo,remigium,ſemita,emolumētum,ſlemus, demus,ſtemus:nemus,à no nas plemirium,emineo, & compoſita ab,e,præpoſitione:vt emano,Emon.

N.Marcellus defenſus.

Frā.Niger errat.

n.p.ſchema,ſementinus,ſemis,hemis,& ab iſtis compoſita:vt ſemi ſepultus,ſemiuſtus,temo temonis,Demophodus,Demoſthenes,Democritus,Demoleō, & ſimilia cōpoſita à domos:quod interpretatur populus,æmulor,æmulus,q̄q̄ ab amo deueniāt,ſi Apuleio grāmatico credimus,& Perotto.Præmium Aemathia,fœmina,cæmentum Oemus.n. p.cœmiteriū Hæmon,Hæmonia: licet diphthon.temet,memet, cōpoſita,hemitriteus.temetū:hoc nomen ambigue. Vnde Terē.in hac dictionē.Temulenta,te,ſyllabam poſuit longam,teſte Donato,& hoc (vt ex Fulgentio nouimus).C.Rabirius dixit:Abſtemiū temulenta fugit Mœcenia nomen te corripiēs,& nō imerito abſtemium in ſecunda ſyllaba ambigue poni in.iii.&. vi.dicemus Epogra. Hæc q ante me ſcripſerunt,non videre. ſup eo,quod ait Antonius Nebriſſenſis in dictione,femen femini ꝗ cōtra Seruiū apud Virg.x.Eripit à femine,& trepidanti feruidus inſtat,ex Priſciano legeret,femore,non penitus admitto:qa & Auſonius ait:Per teretes feminum gyros,ſurraſq. nitentes:ideo corriperem.Ouid.ſyllaba prima Remi.Lucan.Excuſſo Leucus,Rhemusq. lacerto. Prudent.in Apoth.Edidit Emanuelq; meum.m.c.f.Priſc.Quos capit emodo miſſus.g.m.Virgil.x.Pheretaq.,Demodocunq; Lucanus.v.Phemonoen errore vagā. Oui. Meta.iii.Iaculo perit eminus ipſe.Perſ.Fregerit Heminas a.æ.i.Iuue.Nulla emolumenta laborum,Interpres.Strab.x.L.a.d.ſtirpis ſatus Emone forti.Mart. iii.Schemate nec dubio.Ouid.pri.Faſt. Nec ſementina eſt.i.r.d.Iuuena.eloquium ac famam Demoſthenis,ac Ciceronis.Virg Quam Demoloon detraxerat ipſe. Martia.Non ſilice duro,ſtructiliue cœmēto. eſt autem Scazon.Iuue.Cū molli demetrius Hęmo : vbi Domitius apud Statium de iſto fieri mentionem inquit:Huc intrent faciles Emi,puellæ,& ibidē etiam

Demos.

Temulentus in prima longa & breui. Aliorum incuria.

An nebriſſen. non hæreo. Seruius defenditur.

Domitii error. Statii loc.

Aliquos miror. Domitius lapſitat.nam emi.i.ad emendum, interpretandum eſt:vt ſit infinitiuus:nō autem:vt,emi,ſit,nomen proprium:aliter claudicaret carmen.Catul. Ga. ſ,cōſoler memet amore. Martial.ii. Vt.t.male dicitur hemitriteus. Ouid.in Ibin:Demophodiq; caput.

Brennus. Briennus. E,Super,N,longatur: vt lenis,peniculamentum, apud Luci.xx.Brennus,apud Sidonium:quanquam poſitione. Ex quo miror aliquos noſtri ſæculi Briennum triſyllabum proferre:cum ille dicat: Mox Brenni videre fugam. Excipito,Eneſinus,Enipeus,

Xenos. Meneſtheus,Enapſe,Menalippus, enyos, exenium, & compoſita a xenos.i.hoſpitium:Menapis,Menecrates enon enim Meneſis feneſtra Mœnecius,Mœnecius,Pheneus,penates,penus penus penui peni, penoris, penitus,penes, penetro, penetrale. Phrenaſis : quam alii frenitim dicunt: Menander,Menalippe,Menedemus:ſi Donato credimus,dicenti hoc nomen Pœone tertio conſtare : & ſi,b,s,t,g,u,præcedunt : vt bene,& compoſita: vt beneficus,ſenex : Senones,Galli : teneo,venio,genium:hinc demito, veneo:ideſt vendor:venenum,venui,vena,venar,venator,venatrix,tena,tenia:Sena,oppidum:ſenos,vel tenos,ſenus na num,ſenio ſenionis,Benacus,tenarus,ſtrena,ſtrenuus,ſtrenuitas : licet,r,interponatur: enoſigæus,apud Græcos per,n, ſimplex ſcribitur, apud nos per duplex,metri,cauſa,ideo elongatur. Oui. Metamor.vii. A.n.l.effugit Eneſinus ictus.Virgil.x.Fratre Meneſtheō.Stat.The.iiii.Ventoſaq; donat Enapſe.Idem.ix.Ergo prophanatum Menalippi funus.Martialis.N.t.d.r.ratibus naualis enyo.Idem: Omnis in hoc gracili xeniorum t.l.Idem: De Menapis lauti.d.p.u.Stat.Silu.iiii. Genus ecce Menecratis vrget.Horatius carm.iii.Iam bis meneſis,& pecori nemus.alii tamen ibi,moneſis,legunt:alii,muneſis Oui.Siue Menœciaden.f.c.s.a. Idem Metamor.xv.

E.I. Arcadiæ Pheneum dixere priores. Auſon. Diogenes, cui parua penus. c.d.s. Iuuenal. Cum ſi t manifeſta Phreneſis. Ouidius.ii. Triſt. Nulla eſt ſine amore Menādri. Iuuena. Tu perſonam Menalippes. Idem: Pueri, Senonumque minores. Virgilius. Tum ſenior Nautes. Vnus inter grammaticos non ſpernendus ait, ſenior, feminini generis reperiri, nixus Ouidii in Priap. carmine. Quædam ſenior Hectoris parente. in quo errat, non aduertens mendoſum eſſe carmen: in quo legas, ſenior, aut ſerior: vt diximus in noſtris Priap. Commentariis. Propert.iiii. Veneat, & pedibus. u.b.t. Virgil. Et fremitu inſurgens Benace marino. Et non audias illi, qui in fine Hexametri dixit: Accipenſer, ſiue Benacus, breuians, be, contra natu ram. Perſ. Cum dexter ſenio feruet. Sil.xv. Qua ſena relictum. Ouid. Metamorpho.vi. Didimeque, & Senos, & andros Hermolaus tamen Barbarus legit, ſenos: ipſum legito in Caſti. Plin. lib.iiii.cap.xii.

Vnius error. Ouidii carmen emaculatum. Commentarios in Priapeis compoſui Vni⁹ erro

Ouidius emaculat⁹

E, Ante, P, breuis eſt: vt crepida, nepa, tepor: non autem longatur: vt male ſenſit Franciſcus Niger. Demantur, Cepos: vrbs. nam Græce κῆπος ſcribitur: Cepiſus, Epirus, hepar, cæpa, æpolus, cæpha, Tlepolemus: Eperie, Nympha apud Ouidium: epitus, æpi, præputium, æpia, præpes: licet diphthō. repo repis: ſed repens, à quo repente (teſte Seruio) breuiatur: repulit, reperit, vepres, peplum: hæc quatuor ambigue. productio etiam ſi, s, præcedit: vt ſepio, ſepes, ſeparo, ſepia, ſepias. hinc tollito ſepelio. Perſ. Non. hic qui increpidas. g.l.g. licet per, κ, ſcribatur apud Græcos. Dicent aliqui à crepitu venire: ego vero ex Græco oriri affirmauerim. aſpice Au lum Gellium, lib.xii. capi.xx. Cice. pedibus, pectuſq; nepai. Ouid. Rura petunt Epirus ab his. r.q.u. Hepar longatur: quia ἧπαρ Græci ſcribunt. Homerus. xi. Odyſ. γυπε δ' ἐμιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔχειρον.

Frāciſci Nigri error.

Macer tamen ille dicit: Sumptum curat hepar. Et qa (vt ſuperius diximus) duo inter Neotericos nõ ſpernendi nominis tenēt hunc Macrum claſſicum: tamen huic penitus in omnibus non inhæreo: cuius carmen à maieſtate abeſt, ſed propter ſententiam, & rei materiam. Nam difficile eſt naturas herbarum, & vires elegantiſſimo celebrare ſtilo vnde ait de ſe Manilius. iii. Aſtro. Ornari res ipſa negat contenta doceri: Hoc operis, non vatis erit: ideo auctoritatem illius veram non affirmauerim: an aliquis velit ſuſtinere teruntifacio. Columel. xi. Lachrymoſaque cæpa. Ouid. Metamor. xiiii. Epitus ex illo. p. h. c. q c. q. Horatiꝰ. Fas eſt obrepere ſomnum. Virg. Quo ue iſta repens diſcordia ſurgit? Auſon ſeparor vnus ego. Valeri. Flac. ii. Sepias attolli. t. p. m. Virgi. Iacet hic balliſta ſepultus. de ambiguis in. vi. legito.

Quid de macro ſentiam.

E, Super, Q, corripitur: vt neque: equus, animal, Demitto, equanus. n. p. nequis, nequa, nequod, nequit, nequitia, nequam, neqor, nequaquam, neq;, ſequanus, ſequanicus, æquor, æquus æqua æquum, æqualis æquitas, quæque: licet diphthong. æquiculus ambigue. Ouid. Nequitia eſt, quæ te non ſinit eſſe ſenem. Lucil. iii. Suſque, & deq; fuere inq̄ omnia ludus, iocuſque. Sil. v. Equanum noſcens. p. q. r. i. a. Iuuena. Vox blanda, & nequam. d. h. Martialis. ii. Cur vos omnia nequiorat. Lucan. pri. Ingyrum ſequana frenis. Martial. Hanc tibi ſequanicæ.

E, Poſt veniente, R, breuiato: vt Cheruſci, apud Lucanum, & Claudianum. Albin liquere Cheruſci. Strabo tamen (Hermolao teſte) diphthongo ſcribit, Chæruſci, Serum, pro liquamine, merus, meroe. Demito cerix, i, præco. nam κήρυξ ſcribitur græce. & quædam, quæ legere poteris in. iiii. Epogra. in regula, E, ante, r. Herodes, Phereciades, Herodotus, hieros, theron, heros, feralis feronia, feriæ, feriatus.

erumna Cherintus.n.p.feria, pro olla:ſerium:ſeres, populi:ſeio,ſerus ſera ſerum : quanquã ſerus ambigue reperiri in. vi. inuenies Epographia. Theorodamas, cheropu um, cæra,cætus,cærulus,hæreo,hæres,hæreditas,quæro,quæror,paſſiuum : licet diph. Gerones, Meriones.mœreo : obliquos ab æs æris, & compoſita,deriuataq;:vt æripes, æreus:licet diphthon.eruca,Ceres,Certis,clerus,quod interpretatur ſors:ærugo,cæruſa,Cerete,Ceretis pa,perula, ceroma,ſericum,cretum,tereus,Erigone,Teron.n.p.chere: idest ſalue, xerapelinæ:& ſimilia à xeros:ideſt ſiccus:quia ξηρὸς ſcribitur græce,flere,nere,rere,reris,neris, Berytus, Cerynthe ,Eridanus, nercus eretus, Nerycium,Nerio,Neiyros,plerique pleraque plerũque,thera,cherulus,Xerolophus,flerẽ, nerẽ, rerer: Geri,populi:pero,peronatus.Neriene,beryllus Eriphile,hereſis cærimonia:hęc quinque ambigua ſunt. Longato itẽ ſſ,p,aut u,p̃it:vt ſpero:ſphæra:licet hoc nomẽ ambigue videatur poni:verus vera verum. Hic demito veru cõtra Sulpitium,vereor,veretrũ,verhedum. Virg. Paſce ſero pingui Iuuc. Atque vbi feſta mero celebrãt pedes s.r.ideſt nudo:vt ẽ apud Prudẽtium:mera calce.i.nuda,qa antiqui pura oĩa mera dicebãt.Et vt etiam aliquid ſubiungã, eſt carmen apud Martialẽ in Diſt. Accipe m.c.c.r. Et frõte nugis ſoluere diſce meis:vbi,meris,legi nõ inſipidum erit. Auſon. Potare immiſtum,ſueta,merumque merum: vt omnes habent codices:& perperã allegat Perottus ſed tu legito: Potare imiſtium ſueta merum moreo. Iuuenc. pri. Rex fuit Herodes i.i.q.c. Phereciades longantur quia græce φηρηκιάδης. Et non te moueat Ouid. viii. Metamorpho. Cumque Pherectade, & Ianteo Iolao.nam carmen mendoſum eſſe aſſeuero: cum.que cõiunctio ſit obelo cõfodiẽda. Sidon. Torrens Herodot⁹ tonãs Homerus. Manil.iiii.Bactraq;

Sulpitii error.

Prudentii Iuuenaliſ que locus Martialis locus.

Auſonius emaculat[?] Perotti error

Ouidius a vitio defenſus.

& Herios Babilone.ſ.p.q. Oui.iii. Metamorpho: Et trux cum Læłape Theron. Virgilius: Solaqne culminibus ferali c.b. Et mirũ ẽ, cũ Pompeius à ferendo vl' feriendo dici ſcribat. Domitius tñ ille Calderinus ſcribit. Antiquos feram dixiſſe mortem. in hoc fidem non obſtrinxerim meam, niſi auctorem proferat. Horat. Lauinius Feronia lympha Mart.v. Durum eſt perdere ferias rogamus. Tibul.ii. Annuat & Cherinte tibi q.r. Perſ. Argenti mihi feria dextra. Idem: Laxamus feria menſa. Ouidius in ibin: Therodamanta Dryops. Columella.xi. Ian breue cheropulum e. t.g.c. Iuuenalis: Tu tantum erucis imprime dentem. Mart.ii. Ceruſſata timet. ſ.ſ. Idem in Apo. Dormiat, & tetrico cum cane pera rogat. Virgilius: pectum te nuia feres: Illud admonuerim, Ser. dici in ſingulari nominatiuo, à quo, feres Sidon. Apollinaris: Aſſyrius gemmas, Ser vellera thura ſabæus. nam & vermiculus ipſe Ser, dicitur Pauſaniæ. Ouid. Meta.vi. H.a.c. ignarum Terea menſis. Vnde aduertas mendum eſſe in ibide Ouidiano, vbi ait: Tantalidæ tu ſis, tu Tereique puer. Hoc enim carmen duplici errore claudicat. & meo iudicio legatur: Tereos atq; puer. Et miror Domitiũ in omnibus, (vt præ ſe fert) oculatum non vidiſſe: cum interpretis ſit carmina reſtituere, & à labe defendere. Zarrotus alter interpres innuit legendum eſſe: Tereideſque puer: cur ſcribat, ipſe viderit: niſi velit dicere ea, quæ adnotaui in ſecunda Epographia ſuper iſto, Virgilii: Qui tela Typhœa temnis. Ouidi: Simus Erigone. Stat. The.ii. Martiſque e ſemine Theron. Idem.iiii. Neris, & ingenti t.m.c. Priſcianus: antiquamque Tyron Beryti, & mœnia g. Sic & Dioniſius: καὶ Τύρον ὠγυγίην ἠϊόνων γαῖαν ἵξασιν. Virgilius: & Cerynthe ignobile granum. Idem: Et diſcludere Nerea ponto, pro mari mediterraneo. Idem. vii. Ereti manus o.q.m.

Ser. in nominatiuo.
Ouidius emaculatus

Domiti. incuria.
Zarrotum non admit[to].

Virgilii locus.

Idem.iii. Et Nerytos ardua ſaxis. Calim. Fuerat ſed poſt modo thera. Hora. In Epiſto. Cherulus incultis. q.u.e.m.n. Xerolophus apud Græcos lōgatur. Martialis: Moneo rapiente Verhedo.

E, Ante, S, longari optat: vt theſaurus: quia Græci, θυσαυρὸς ſcribunt, η, in, e, lngum vertitur. resina, contra Pyladem in Alexandrum: tamen ambigue poni in. vi. dicemus. Excipito theſis, Chiesiphon: Veſahos. n. p. Veſulos, Seſoſtris, reſipiſco: & alia à re cōpoſita: vt reſiſto, reſurgo. meſana, Veſeuus: hæc duo ambigue ponuntur. Io. Paſtranenſis excipit Ieſus cum Franciſco Nigro: ſed duplici errore cæcutiunt: cum, e, ante, s. omnino longatur. mox non huic ſubeſt regulæ: quia eſt triſyllabum, non (vt putant illi) biſyllabum. Virgi. pri. Theſauros ignorū auri. en carmen allegauimus: cuius interpres quid dicat Seruius ad huc (vt credo) nulli cognitum eſt. In hoc omnes genuinum rumpunt, & tamen vt Egyptii canes effugiunt. Quintianus iuuenis, & adhuc in literis ac redolens has alpes igni, & aceto diſſecet: iugum Gordii Macedonico mucrone reſoluat: quem locum ſi penitus non recluſerit, anſam dabit forte doctoribus, qui declarare omnino contendent. Seruius autem ſcribit, Theſauros. hoc nomen, h, non habet, ſicut Atlas, bigas, abas, pallas: licet in obliquis caſibus inueniatur. certe abſtſuſa, aſpra, & nodoſa Marii ſunt verba: quē ſic patefacio, aſſeuerās mendoſum eſſe ſeruium: qui ita emaculandus eſt Theſauros hoc nomen, n, non habet ſicut Atlas, gigas, Abas Pallas, (vt gigas, non bigas legendum cures) licet in obliquis caſibus inueniatur. inquit enim ſine, n, litera ſcribi Theſaurum, quia à θὴς αὐτὸς, & aurum componitur: ideſt auri debitorem: vel pro debito in pigmis datorem (quanquā alii θήσω futuro indicatiui modi, quod eſt ponam, deductum volunt, ſic,

Pylladis error.

Io. Paſtranenſis & Franci. Nigri duplex error

Seruii locus exquiſitiſſimus:

Seruius emēdatus.

quia à θης componitur,& ſine,ſn,ſcribitur.ideo The-ſaurum dici non permitti: cum aliqui, Thenſaurum a tenſa deductum exiſtimarent ſicut(inquit ille) At-las,Abas ecce in nominatiuo,n,litteram non eſſe,in obliquis caſibus tamen inuenit:vt Atlantis, Abantis.

Theſaurus ſine,n, litera profere tur.

Quod Theſaurus ſine,n,litera omnino ſcriberetur ab antiquis:quod Atlas in nominatiuo,n,non reci-piat,teſtibus approbabo. Donatus Terentii oculiſſi-mus interpres in Eunuchi ait prologo: Theſaurum veteres latinos ſecũdũ Græcos ſine,n,litera protuliſ-ſe. Vbi aduerte in aliquibus Donati codicibus legi ſi-ne h,quod ſenſus non patitur concinnitas. tu omni-no ſine,n,legendum perſuadeas. Mox Seruius.iiii.

Donatus emaculat⁹

Nullum in ns nomen Græcum. Priſcianus contra ſeruium.

ait commentario, Nullum in ns græcum terminare nomen (licet contra Seruium Priſcianus dicat hæc duo nomina apud Græcos terminare, tyris, & ely-nis)ideo θης ns apud Græcos non terminar: ſed ad-huc reſtat enarrandus ſcrupulus. Sequitur Seruius ſi-cut nec formoſus:quia deriuatiuum eſt a forma:vt ab odio odioſus &c.ait Seruius:quemadmodum The-ſaurus,& gigas,n,literam non habent, ſic & formo-ſus.quod Caper etiam teſtatur grammaticorum lux, dicens formoſum ſine,n, ſcribi: ab ethymo: quod eſt forma,& hæc ratio eſt. nam formoſus dicitur a forno:ideſt calido:q̃ ſanguine calidiore forma acqui ritur:ideo,quia melius primitiui ſequitur regulam,re licta prima analogia,ſeruauit,m,nam velut ab odio odioſus,a ſcelere ſceleroſus, ita a forma formoſus venit. In hoc lector paulo latius,vt contentus fieres euagatus ſum:&(vt retuli)lectorum intentioni hæc non forte adulabuntur.eſto vnicuique enim me me-liori ſubiiciam ſententiæ. Quod,reſina, ſit ambigua in.vi.legito. Scimus quid Baptiſta dixerit. Pius Neo tericorum princeps. Ipſe ſuam, ego meam imitabor ſententiam. Sidon. Nec teſſera caſtri In Chteſiphon

Grammaticorum lux

Baptiſta Pius.

ta datur. quanquam per::a, Græci ſcribunt. Vnde Hermolaus Barbarus barbariæ maleus, eum (vt in multis,) arguit: quem non malum latinitatis auctorem, ſed literatum græcarum expertem: licet ſe in manibus Menandri habuiſſe prædicet Fabulas Hunc Sidonium Lancilotus Curius in vorſo'ſtilo tenet Claſſicum, cui & ipſe inhæreo. Eſt ſublimis, bracteatus, ſonorus, multiplex in Heroico. In phaleco dignus. facilis, decorus, multiiugus. In proſa facundia argutus, nec ſpernendus. Verum nimium affectationis amator, immo ipſa affectatio. Hunc totum legendum, non totum approbandum admonet Barbarus. ego ipſe, ſiqua in eo ſunt vitia, ſeculo, non Sidonio adſcribam. relinquemus illum ideo: & quæ ſuperſunt exempla perſequemus. Sil. quarto: Demetit auerſi Veſagus tum colla, iubaſque, Virgilius decimo: Multos Veſulus quem pinifer annos. Lucanus decimo: Mundique extrema ſeſoſtris. &, ſciendum eſt apud Auſonianum Paulinum quadriſyllabum legi in iſto. Et qui regnauit ſine nomine mox ſeſooſtris. & ſunt idem. Proper. iii. Feſſi reſipiſcimus æſtu.

Sidonius ab Hermolao arguit.

Sidonii laus.

Locus ex Auſonio.

E, Præcedens, T, longationis iungitur: vt æthos: quando cauſam ſignificat quando vero mores breuiatur metropolis. Nam dicitur a μήτηρ & πόλις i. ciuitatum mater: fereo, Getulus: meta metæ, non autem corripitur: vt Franciſcus præcipit Niger. Demito, metopon, Metaurus, pretiæ vuæ, pretium, ſeticulus, metiſtos: Rhetus, populus: metallum fretum, meto metis, etiam, metuo Metabus. n.p. metus, retro, tetrino: Creta, in ponto: tetigi, tetricus, betulus, betola, Ethrutia, Ethruſcus: licet longentur etiam propter mutam, & liquidam: heterogeneus, heteroclitum, & omnia ab heteron, Tetrarcha, & a tetra compoſita, tetendit, metra, a meta compoſita, vt Methamorphoſis, me-

Franciſci Nigri error

terreus,metretageta, ſi,p, aut,præit:vt petoritum, peto petis,vetus,veternum.excipe petenor, petu: quod non adnotauit Aelius Anton.Nebriſſenſis:vetonica,retulit,veternum,retro:hæc tria ambigue. ſic & Teth s pro Oceani ꝯiuge:thetis vero pro Achillis matre ſemper breuiatur. Vnde Ioannes Britanicus alioqui oculatus cæcutit,exponens apud Statium Per Thyor amnes ideſt Thetidis. quem dum corrigunt,quidam ſimul errant, dicentes pro Oceani coniuge ſemper longari quos Vbertinus ſequitur: cum aliquando breuietur:vt in ſexta videbimus Alius error Britannici in eo Statii verſu eſt: Thetidos aduerſæ,gremioque prematur aquoſæ: cum legendum ſit,Tethyos.Sidon. Logicum vel in iungit ad ætos.&(vt diximus)quando cauſam ſignificat: longatur:quando vero morem,corripitur: ex quo Domitius ille interpretum vexillarius ſuper eo Martialis errauit:Thetia Callimachi,interpretans:ideſt morales cum cauſas ſignificat. Virgilius:Ducat Getulus Hyarbas: licet ambigue ponatur contra Georgium Merulam qui in Domitium ait apud Mart. in prima & ſecunda breuiari contra omnium auctorum vſum. in.vi.legito: quibus niter rationibus contra eum Priſcia.Grati dixere metopon. Lucan.Latus, veloxque Metaurus. Virg. Purpureæ,pretiſque e.q.t.c.d. Idē. vii. Pariterque ſeticulus aſper. Claudia. Quę ſæuis obiecta Rhetis q.ſ.f.Ouid. Acta retro naris. Sil. iiii. Non illum Metabus, non illum e.u. Ouidius in Phil. Forte retrinat anas.Val.Flac.pri.Metuens pōtumque,Cretamque.Virgi.vii. Quique Typhas,Betulumque colunt. Ennius: H.n.ſ.pendebit Hetruria tota Heteron cum ſuis compoſitis apud Græcos corripitur.Horat. Modo Reges,atque Tretarchas.Ouidius ii. Triſt. Laziges, & Colchi: Metereæque t.g. Aduerte tamen (Hermo.teſte) legendum eſſe Iazi-

Antonii Nebriſ. incuria.

Britānico non herço Statii locus

Quidam falluntur.

Vbertinus fallitur.

Britannici error.

Statius à vitio defenſus.

Domitii error.

Mart. loc° Aethia

Geor. Merulæ reclamo.

Ou. emacul. tus.

ges vt,i,ſit conſonantis loco:Nam apud alios vo calis eſt.Vale.Fla.Increpat & ſtricto ſic vrget Iazigas enſe.Idem:canentis Iaziges æui.Auſo.Impoſta peto rita mulæ.Seren.Vetonicam ex duro prodeſt e.b.De ambiguis,in quibus eſt nomen Geta,quod ante me nulli viderunt,in.vi.aſpice. I,conſonātis loco. Aliorum incuria.

E,Sequente,V,producitur:vt leuita leuitæ,Euander. Demito,Neuius.n.p.apud Horatium,Seuerus,breuis,breue,breuitas: leuo:ideſt onere priuo:leuis,onere priuatus. Arator:Leuitas vocitas. Virg.Tunc Rex Euander.Aliqui dicunt apud eundem breuiari:vt:Sedemque petiuit Euandri.ſed ibi cum Politiano legerem:Petit Euandri:quod negat Nicolaus ferretus:eo ꝙ quadam Priſciani tutatur regula,dicens: Petit:pro petiuit in ſyncopa non eſſe:quia(vt ait)ſyncopa non fit de vna ſyllaba: ſed de litera:vt obiit pro obiuit. Ego vero de ſyllaba fieri etiam contenderim.Virgil.Hyrcanæq; admorunt vbera tygres.latius video in.v.Epogra. vbi de deſinentibus in,t,fit mentio.Horat.Abſentem Neuius cum carperet.h.t. Virg. emaculatus. Priſciani regula. Nico.ferr. fallitur.

¶De,I,in primis ſyllabis. Cap. iii.

I,Super,E,corripitur:vt tributum. Demantur,ſibilo,ſibilum,ſibilus,hybidra, Vibidius,n,p,tribula,hybernus,fibula,ſcribo,ibo,ibam,tibia,tibicen,libum,libo,vibex:Libethrus,Libethra,libanum,ſcibo ſcibilis,tibula: Tiburna nomen proprium: viburnum,quibo,quibis,ibis,ibidis,liber,libera, liberum, libertus,liberalis,libertas:Liber,pro Bacco.Aduerte tamen:quando,liber,pro codice,& cortice ponitur,breuiari.longato etiam Tybur,Tyburnus,libella,à libra ὑποκοριστικῶς.i.diminutiuum,Tibarnus.n.p.vibro,hoc verbum ambigue ponitur.ſic fibræ,ri burnum omnino breuiamus,non longamus,vt voluit Alexander.Iuue.Saty.iii.Fermentum tibi habe Hypocoriſtiros. Alexandri error.

Iuue. emaculatus. præſtare tributa clientes.codices vero omnes habẽt. Præſtant tributa clientes,contra ſenſus concinationem,& ſyllabarũ menſum. Virgil. Tribulaq; traheæq; & lõgatur qñ eſt neutri generis ſi vero maſculini,breuiatur. Ouidius: Lolium,tributoſq; fatigant. Virgili. Mordebat fibula veſtem Licẽtius Spumat aper,fluit vnda,fremit leo,ſibilat anguis. Ouid. non eſt mea tibia tanti.

Virgilii locus. Priſcia. arguitur. Virgil. Oſcula libauit natæ.d.r.f.in quo carmine omnes Priſcianum arguũt,dicentem: Oſculum non retinere primitiui ſignificatum: quod eſt apud Maronem eſt autem ibi diminutiuum ab ore, quanquam ibi Seruius pro baſio interpretatus eſt: cuius mihi non adulatur ſentẽtia cum omnino oſculum: ideſt

Oſculum pro paruo ore. paruum os ibi ſenſus appetat cõcinnitas. Sic.& Martialis: crudeles ederunt oſcula nerui. Oui. Videt oſcula, quæ non Eſt vidiſſe ſatiſſe ſatis.

Serui⁹ male ſentit. Auſonii. locus. Sigalion. Ibis. ſic Auſonius: Aut tua Sigalion Aegyptius oſcula figat. vbi Sigalion ponitur pro ſilentii Deo,de quo Ouid. qui dicitur Harpocrates. Perſ. Et multa vibice flagellas. Ruf. Feſt. in ar. E.d.u. tegerent libethra peremptum. Sedul. Semp habes frondes,& tanq̃ libana cedrus. Virgil. Inter vibuina cupreſſi. Sil. ii. Tyburnæ greſſumq;. ſ.ſ.q.l. Ouidius. Cyllenius Ibidis alis.

Boccatii & Pogii error. In qua dictione Ioan. Boccatius: & Pogius alioqui eruditi audiendi non ſunt, putantes Ibida eſſe ciconiam,cum diuerſa ſit auis: qđ ita inuenies, ſi ſerios lectitaueris auctores. Sta. Sil. pr.

Seruius Recubat Tyburnus in vmbra. Horat. in Epiſto. Romæ Tybur amen ventoſus tybure Romam. non autem legas ventoſum ex ſenſus concinitate: vt male

Tortellius & Neſtor male legũt Tortelius,& Neſtor legunt. à me ſtat Seruius allegãs illud commentario. iiii. ſuper: Dardaniumque ducem

Horatius a vitio defenſus. Seruius. t.c.q.n. Lucret. iiii. Et libella aliqua. s.e.p.c.l. Valer. Flac. Tybarni qui terga nouem.g.q.ſ.

I,Ante,C,breuiari oportet: vt dico dicas. Demuntur,picunnus,ſycha.n.p. Lycheus.n.p.ſiche,

ſco icis,dico dicis:Phycus,oppidũ:Mychax,ſpiculũ, vicus,ſicut nicerotis,niceterium,nice : ideſt victoria, dicharchis,trica:trice,ciuitas apud Senecam in Troia. vicenus,uicies,uiceſimus, tricenus, triceſimus, micy-lus,ficus,ficedula,licium,ſpica,ſpiceus,ſica,ſicarius : licet alii poſitionem dicant.mica picus,pica,picens, Picenus,Icarus,Icarius,Icaria,icon, vicinus,vicinia : vicarius,omnino breuiatur,non longatur:vt aliqui perperam dicunt:ſycheus,Cyclops,Lychas,Cyclas, ſicanus,ſicilia,Lyceus:hæc ſeptem ambigua ſunt. Virgil. Propriamque dicabo. Aemilius Macer: vt ex Nonio didicimus: Et nunc agreſtes inter picunnus habetur. Sil.ix. At ſycha auxilium m.t.d.Idem.xiiii.Voluitur in fluctus ſychei vulnere Cycnus.Iuuencus:Venit ſamaritida ſichen. Lucretius.ii.Propellit,& icit. Idem ſe tollit,& icit. Idem.iiii.ſanguis vnde icimur ictu. Caper grammaticus tamen ait in primo exemplo,icit,eſſe præteritum:innuens,ico icis,breuiari in præſenti:contra quem Catullus ait:Infeſtum telis icere multa poteſt:vbi non eſt præteritum:& in illo extremo Lucretii exemplo.ſuper hoc verbo nec tacuit Priſcianus. Robertus autem Gaguinus ait eſſe anceps cui,ſi exemplo approbet,fidem adhibebo.Lucanus ix. Meritum Phycunta rapinas.Idem.iiii.Cum torſit miſſile Mychax.Ouid.pri.Ponti ſpicula felle linunt.Iuuena.E.c.fert niceteria collo.Martia.x.Nimbis ebria nicerotianis.Petron.P.i.magnæ Dicharchi dos arua:ſed ambiguum inuenio:quod ante me qui ſcripſerunt non videre.Martialis.Sunt apinæ tricæq; e.s.q.n.i.Claud.Non fallor ait triceſſima currit.Martia.Non plenum modo vicies habebas Ouid.vltimo Metamor. Micylus illius.d.a.æ.Iuuena. Mergere ficedulas.d.n.p. Auſonius. Licia qui texunt,&.c.c.m. quæ dictio in mentem reuocat ſcitu dignum apud A.Gellium lib.xii.cap.iii.ait enim: Quis autem eſt

Nice.

Aliquorũ error.

Robertũ nõ admitto.

Cæterorũ incuria.

A.Gel.dictiões duę emendatę

qui propterea putet probabilius eſſe,quod Tyro dixit: quoniam prima ſyllaba in lictore,ſicuti in licio producta eſt:& in eo verbo,quod eſt,libo: vbi codices habent litigo, nihil ad rem ipſam pertinet. nam ſic à ligando lictor,vt,à legendo lector, & à vincendo victor, & a tuendo tutor: quis enim eſt tam literarum expers, qui non videat contextum eſſe mendoſum? cum probet aliqua in, tor, nomina à verbis

Aliquorũ incuria.

venire breuibus: cum ait à vincendo victor, nonne erit conrra ſemetipſum? ideo Quintiani periculo legas,à vehendo vector. hoc non viderunt, qui emendatum præ ſe ferentes Gellium imprimi curauerunt, quos non nomine, ne maleuolos irritem, putantes nefarium, & morte piandum: ſi iuuenis Quintianus in aliquibus melior longæuis appareat. At duræ ceruices:an ignorant & doctiore multa ſcire, non tamen omnia. Martia. mica vocor q.s. Iuuena. Tum pices accipe dixit. Martia: in Xen. Filia Picenæ venio. Ouidius: Me pater Icarius viduo d.l. in qua di-

Tortellii error.

ctione quantus Tortellii ſit error, alias dicemus. ait enim, Icarium patrem Penelopes, & Erigones &c. Horatius: Siue vicarius eſt qui ſeruo paret h. Palladas, ſeu (vt alii volunt) Palladeus in Epigramma. εἰκόνα τὴν ἔνδοι ἡ φύσις ἐκτὸς ἔχει.

Franciſci Nigri error.

I, Præcedens, D, producitur: vt ſidus: idem, maſculini generis: Tydeus. n. p. non autem breuiatur: vt Franciſcus vult Niger: qui forte putauerit in aliquo carmine eſſe triſyllabum: cum eus, ſit diphthongus: ſic longatur ſido ſidis, dido didis. Demito, idem, neutri generis, fides, fidis fidis, fidicula, fidelis, fidelia: fidius, Deus: ideo: cydonium, ponum, cydonius nia nium, quidem, idoneus, rhidium. Sydon. n. p. Si dicimus, bidens, tridens, & omnia compoſita à bis, & ter: video, videbam, videbo, didici, vidua, idume, idumeus, hydaſpes, Gnydos, Gnydius, Didyme, Didymus,

dymus. Aratus tamen primo ait: V.s.m.probás modo Didyme diſcis: didius, hydrops, hydrus, hydra, cydon, fidênæ: hæc ſex ambigua ſunt, ſic & Phidias: quod non viderunt, qui ante me ſcripſere. Virgil. Sedibus optatis gemina ſuper arbore ſidunt. Idem. vii. Diditur hic ſubito: ideſt in diuerſas partes datur: vbi tamen falſo, deditur, legunt alii. Perſ. Percuſſa fidelia limo. Ouidi. Donec idem paſſa poſt. Idem. vi. Faſto. Quærebam nonas ſancto fidio ne referrem. & quia in fidei nomen incidimus, non abſurdum eſt, Grammatiſtarum errorem enotare hoc in aduerbio mediusfidius, cogitantum vnam eſſe dictionem. ego vero docuerim, me accuſatiui eſſe caſus: dius Fidius: ſubaudi adiuuet: vt ſint tres dictiones. Fidius autem tanquam Hercules eſt: vnde dius Fidius. i. (vt Seruius ait.) Iouis filius Hercules. alii aliter interpretantur: auctore Feſto: ſed latius dicemus in dubitationibus noſtris. Ouidius. Art. iii. Matura cydonia ramos. Virgilius. Partho. torquere cydonia cornu. Ideo Auſonium emaculabis in illo: Iambe Parthis, & Sinodum ſpiculis. tu legito: Cydonum. tamen cydo. n. p. apud Virgil. longatur. & cydonias dis apud Ouidi. primo Art. Martial. ii. In Rhidio poteras p. l. p. Valer. Flac. vi. Non Rodalo cum fratre Sydon. Sit. v. Nec Sidicina cohors. Virgil. viii. Funera tam multis viduaſſet. c. u. Lucanus. Palmarum diues Idume. Virgil. Primus Idumeas. r. t. m. p. Lucan. Et qua Ny eus Hydaſpes. Sedul. Cui Didymus, plus Ph. h.

Aliorum in curia. *Virgilii locus.* *Fidius.* *Mediusfidus.* *Grammatiſtarũ error.* *Auſonius emaculatus*

I, Ante, F, longatur: vt Typhis. Demito, Nyphates, cyphus, ſtyphelus: à ter, & bis compoſita: vt trifurcus biformis. Ouidius. Typhis in Aemonia. p. m. e. Iuuenal. Quoſdam facit iſte Nyphatem. Virgil. & pater. impleuit dextras cyphus ocyus omnes. & in hoc Tortelliũ miror, & erraſſe dixerim: cum apud Virgilium legat in. vii. Hoc pater Anchiſes cypho

Tortellii error. *Virgil. a vitio defenſus.*

libabat a.a.& ſine, S, litera in dictionis principio: vbi non legitur, cypho, ſed auro. Ouidius. Quinque neci dederat Ceneus, ſtypheumq;, Bromumq;.

I, Ante, C, breuis eſt: vt ligur: frigit. i. erigit, ſi Marcello credimus. Excipito, figo, frigo. i. frigutio: figo compoſita à di: vt digero, digeſtus, ſtrigoſus viginti, vigeſimus, vigeſis, frigutio, frigeo: frigus, bigę triginta, pygæ, Pygardus, ſygeus, Gigeus, ſtigo: migro, omnino naturaliter breuiatur contra Alexan. tygris, ſtrigilis, Gyges, ſtriges, cygnus: hæc quinq; ambigue ponuntur. Martia. vi. Affligunt hominem iam m.e.f. Idem: Amphora vigeſis. m.d.æ.q. Calp. Agl. pri. Vox iam vigeſima cœlo. Lucil. xi. Hic ſtrigoſus, bouinatorq; ore improbus duro. Horatius. De pygis naſura breui. Idem. Ne nummi pereant, aut pyga, aut denique fama. Proper. Lydia Gygeo t.p.l. De ſtrigili: q̄ ponatur ambigue in. vi. docebimus: tamen aliqui apud Iuuenalem legunt: Et ſonat vnctis Strigibus, & pleno. c.l.g. Nam Striges ſunt holera vilia: quo vocabulo vtitur. Plautus. alii legunt, Strigilibus. ſuper qua dictione nec tacuit Priſcianus.

Alexandri error.

Striges. Iuuenalis carmen dupliciter lectum.

Pilo.

I, Præ, L, longatur: vt pilo, à græco, quando ſignificat expolio: vnde expilo, compilo, hilum. Demito Ilertes. n.p. Phyle, Cylidr⁹ Ilaira, Phylira, clyndrus, à philos cōpoſita: vt Philippus, Philomelaq;, Hyla, hylæ, Milo, filix, hyle, hilaris, cilium: milium, pro ſemine, gilippus à ter, & bis compoſita: vt bilinguis, trilibris, pilus pili, pilo. i. pilos detraho, & ab eo compoſita: pila, qua in ludo vtimur, pylos, pylius, Pylene, Ilerda, Lilybæum, lilæa: Miletum, tilia, Pilatus, Philoctetes: hæc quatuor ambigue, quæ omnia non annotantur ab aliis ſic & iliſos anceps. ſimiliter Ilithya: quæ nulli ante me viderunt. breuiato etiam ſi, s, aut, t, præit: vt ſileo, ſtilus: tilia: licet ambiguum ſit: vt diximus. ſic & Silenus, & Hyle, vrbs demito ta-

Aliorum incuria.

Omnes nō viderunt.

men ſyllogiſmus,ſyla,mons:Thyle,Tylis.n.p.pſilo-trum.Lucil.Quodque.t.l.c.nec proficis hilum.Sil. lii.C.u.ſed bello ferus Ilertes.Lucanus.x.Regi clau-ſtra Phyle.m.d.t.s.Idem.ix.tractique via fumante Cylidri.Propert.pri.P.c.non Ilaira ſoror.Horatius. Diſplicent nexæ Phylira coronæ.Stat.Theb.iiii.B. u.f.s.ſcopuloſa Pytene.Horatius in Epiſto.A.f.u. aut vnctus mitteris Ilerdam.Stat.Theb.vii.Qui bre ue littus hyles a.q.s.tamen(vt diximus)ambigue po nitur in.vi.legito Epogra.Tibul.iiii.potior ſit fama Gilippi.Ouid.v.Metamorpho.D.æ.c.Lilybæo cru ra premuntur.Et aduertas Lilybæum dici in neutro genere:vel Lilybe in fœminino,pro promontorio: quanquam falſo omnes generis maſculini proferant. Stat.Ch.vii.C.q.n.propellentemque Lyleam.Au-ſon.Sola volunt ſtilus vt tenuis.s.t.p.Sidonius.Argu mentoſis dat retia ſyllogiſmis.alii tamen duplici,ll, ſcribunt.Virgilius.xii.Ac veluti ingenti ſyla ſummo u.t.Idem:G.i.tibi ſeruiat vltima Thyle.Sil.vii.ſupe-rantem vertice Tylin. Lilybæum.

I,Super,M,in biſyllabis producitur:vt Strimon:li-max,apud Colu.cimex,apud Serenum. Demito, Simon,nimis,ſimul,ſimus,Mymas,Dimas:Hymen, & thymum:hæc duo ambigua ſunt. In polyſyllabis breuiatur:vt Timauus.Excipito,cymata,apud Colu. Cymoſus,apud eundem:primitię,& omnia a longis venientia:vt ſtrimonius,Cimerius,nimirum,Cymo-doce:Simulus nomen propriũ:ſymethia,Cymothoe Hymera,Chimerinos,Limone,Mimalion:ſimus,& ſimia:hæc duo poni ambigue Neſtor & Pylad.ſcri-bunt propter illud Statii ſyl.vlt.Infantem lingua ſi-mium.alii legunt,nimium.latius in.vi.legito Epogr. Oui.caritura,mymasq́;.Stat.The.vi.Ante dimas,ſed tũc ę.t.ſ.Vir.Et fontem ſuperare timaui in qua dictio ne erraſſe Blondum Ge.Merula,ſcribit:eo ꝙ dixerit Tymauus. Blondi error.

Brenta Meduacus

timauum eſſe, quem vulgo Brentám dicunt cum Meduacus dicatur. Sil. xiiii. A. s. qua mergitur Hymera ponto. Priſ. Cimerii gelidis. Alii ſcribunt, m, duplici. Idem: Hic pecorum eſt diues nimirum gẽtes Tybarenum. Virgi. Thaliaq́;, Cymodoceq́;. Idẽ: Simulus exigui. p. q. r. h. Proper. ii. c. n. cærula Cymothoe. Mart. H. ſ. b. ſidera Chimerinos. Ouid. in Ibi. Solaq́; Limone. p. ſ. i. Oui. Mimalion humeris. a. c. g apud Propertium in prima Epiſtola aliq legẽdum eſſe, Milanion, dicunt: nam μῆλον pomum dicitur. demum, κ, in, i, tranſultat: ſic Muſæus, Hippomanem appellat: ideo iſti vnam tantum fuiſſe Athalantam referunt ego vero cum Luctatio Statii interprete. duas fuiſſe copioſius in noſtris dubitationibus ediſſertabo. Super quare nec Codrus tacuit: nec ante ipſum Domitius.

Propertii locus.

μῆλον.

Athalantæ duæ.

I, Poſt ſequente, N, longatur: vt Scrinium, finis: hinulus, & tinea: hæc duo ambigue: phryne longatur apud Lucil. vii. Phryne nobilis illi vbi amatorem proprius quem. Tollito, lino linis, linio, inula: Linus. n. p. Pinarus: Inuum, oppidum: Phinous. n. p. & quæ habent, c, aut, s, aut, m, vt ciconia, citus: ſinus pro gremio, & parte oculi: miniæ, minor. demantur hinc, Gynps, Cinypheus, Chineus, ſinas: ſinus, pro vaſe, teſte Seruio: Minos minois, minous, Mineus, mineides, Minotaurus, cinamum, cinamomum: ſed apud Græcos breuiatur. Dionyſius: ἄλσον φύλλα φέρουσαι ἀκηράσιων κινναμώμων. Horat. Et chartas, & ſcrinia poſco. Idem in Epiſtol. H. ſ. q. quem verſibus oblinat atris. vnde errauit Vgutio ille barbariæ vas, dicẽs: Linio primam producere ſyllabam. Heu quam noxam contraho? quos, & quantos triuiales irrito, cum Vgutionem ſuum damno. Quid clangunt nebulones marcidi? nonne bonarum penitus literarum fuit expers Vgutio? Vgutio iquam barbarorũ ſprimaeius, triuialis, fecis arca: quem iſti grãmaticuli tãquam

Vgutionis error.

Barbari plures.

Appolinem venerantur. Sunt & alii apud hoſce pue rorum verberones: velut Romanæ linguæ princi pes: vt Catholicon, Eberardus, Graciſmus, Petrus Helia, Io. Aldrius, Paganellus, Lamola. Rhabanus, Azo, Brito, Marractus, & iis Paulo melior Papias, Horum maximus Burrus, Gaſparinus minor, Alexander, & quos noſtris inſerere operib' pudet. Proh Deum, atque hominnm fidem in tantum accreuit quorundarum pertinacia: vt nil latinum ſomnient, qđ iis fuerit intactum: Abeant in malam rem, abeant: & me exempla perſequi permittant. Virg. Maluæque, inulæque virebant. Priſcia. Piramus, Pinaruſque voluti. Virg. vii. Pometios, caſtrumque Inuui. b.q.c.q. Sta.th.vii. Cronium, Phinoumque, phagenq; Mart. Dimidium donare Lino q.c.t. Idem.vii. Tonſor Cinyphio Cilix marito. Catul. Brixia chinea ſuppoſita in ſpecula. Stat. Sil. pri. P.ſ. cauo Prhigiæ quam ſi nados antro. Ouid. Non poſſidet aera minos, nec te moueat illud Propertii, dicentis. ii. Nec ſic incolumen Minois cum Theſea vidit. Nam meo iudicio longatur: Nec ſic cum incolumen Minois Theſea vi dit aliter claudicaret verſus, aut fieret ſinçreſis. hoc annotare debuiſſet Beroaldus Ouid. At non Alcathoe Mineias orgia Virgil. Minotaurus ineſt Ouid. in Faſt. Cinama tum p.c.q.t.d. Propert. adaptatus. Beroaldi incuria.

I, Ante ſtans, P, breuiatur: vt obliqui a ſtirps: ideſt nummus. & compoſita ab hyper: vt hyperboreus. Excipito ab hippos compoſita: hippocamelus, licet per, p, duplex. vnde miror apud Iuuenalem. legi ferè ab omnibus: Sollam hipponamque Deam. q verſus claudicat: & (vt ait Hermolaus) delumbatur: ideo legas: Solam Hippo accuſatiui caſus: vt Hippo Hippus: vt Dido Didus declinetur. Ex hoc non deſunt: qui dicant, Fulgentium de ea intellexiſſe: vbi de Sermonibus ait: Vt eſt Priapus Hippo Vertum. Styrps. Aliquorũ error. Delũbatur. Iuuenalis emaculat⁹. Hyppo. Fulgentii locus.

nus.producito etiam hipocrita ripa,vipa,vipereus, Iphitus, triphillis, Typhon, pipo, pipilo, gryphes, Scipio,Gryphus,Typhis: ſipus,vrbs:Riphes,Iphis, Riphei,Phinoe,ſiphariuın,Cipus,ſtips,ſtipes ſtipi‑tis,ſiparium ſtipendium tamen breuiauit Sidonius: ergo indifferens eſt:ſcripulus,ſeu ſcrupulus,& tri‑plex:hæc duo ambigue ponuntur:ſic & Cyprus con‑tra Aelium Antonium Ouidius primo Pont. Qui ſti‑pis ære negat. Virgilius:Iphitus.& pelias. Priſcianus Zephyros Triphyllidos arua. Lucanus.vi. Rabiem ſyphonis anhelat. Ouidius in Phil. Accipiter pipat, miluus.g.q.l. Idem. Scipio magne tibi. Lucanus.v.S. p.& ſubdita ſiphus. Valer. Flac.ii. Iphinoe nec tue ba.s.n.q.r. Iuuenalis ſatyra.viii. Sipario clamoſum a‑geres.u.p.c.tamen aliqui, ſupario, legunt: alii. Si‑phario.

Alii, Antonii defect⁹.

I. Super, Q, breuis eſt: vt liqueo: liquor,nomen. Excipito, Liquetius, fluuius:a quo fit liquetius li‑quetia liquetium,liquor liqueris,& liqueſco:ab eo tamen liquor,liquidus,ambigue: quod Maturãtius, & Sulpitius omiſerunt. Ouidius pri. Pont. Si mea per petuis liqueſcant pectora.c.aſpice in prima Epogra. vbi de,Q,litera fit mentio:& in ſexta:vbi de am‑biguis. Virgilius.ix. Quales aeriæ Liquetia flumina circum:vbi imperiti grammatiſtæ,liquentia,legunt: quod & Seruius arguit.

Maturãdi. & Sulpitii incuria.

Virgil.a vitio defenſus.

I, Ante, R, in diſſyllabis longatur, vt virus.i.vene‑num:viro,pro virtute:ſyrus, Pherecidis patria: vt legimus in.x.Stra.quod & Homerus σύριν κικλήσκε ται ὀρτυγίης ἀϑύπερϑε: lira pro ſulco:ſcyros,inſula. Demuntur obliqui a vir:lyra.i.cithara,miron,pira, pirus,pirum,ſyrus,ſyros:quanquam hæc duo ambi‑gue inueniantur:quiris,tyras,ſtyrax. In pluriſylla‑bis breuiatur:vt pyropus,pyrois,& alia a pyr tamen aliquando longantur compoſita. Demito,ſphires

na,piſcis,apud Oppianum:irenarcha: quia Græce ἐιρήναρχα: & ει in,i,longum vertitur. Viroſus,quando à virus:virulentus:vireſco,quando a viribus veniunt. Si vero viroſus a viro & vireſco a vireo,breuiantur:longato etiam crinius,pthiriaſis,miritenes: pyrites,Pitæus,portus:ſirius,pro ſidere:ſtiria,tirynthius,pirula,pirata, Cyrene,mirificus,Dyrrachium, piramides,Piramus.ſpiralis, Sirenes,Cyriacus, Tireſias,piroma,Cirene,Cireneus: ſpiritus,in qua dictione errauit Sedulius,dicens:Cum ſancto ſpiritu gloria.m.p.licet Beda excuſet excuſatum in hoc non admiſerim:a chir,χεὶρ compoſita aliquando breuia,aliquando longa inuenies:vt poetarum vſus eſt:pyrene,pyreneus:hæc duo ambigue: quod alii non adnotarunt. Lucil.ii. Conceptaſq; ſuo ſeruare,& perdere viro. Ouid. Ignara tetigi ſcyria membra manu. Sidon. tamen Apollinaris ait: Vel ſcyrias vacuaſſe colos,vel ſerica fila:qui ab Hermolao Barbaro corrigitur:& quem nō dicit:vt de Cæcilio M. Tullius ad Atticum latinitatis malum auctorem fuiſſe,ſed literas neſciſſe Græcas. quid ſuper hoc ſentiam in. vi. legito Epogra. Iuue. tabulis,ſignisq; Myronis. Iuuéc. pri. Solimiq;,ſyriq.. Ouid. Seu Quiris haſta fuit. Clau. Et pyrois rutilans. d. n. p. Virg. viroſaq. pontus Caſtorea. & tunc a virus. Lucil. Venio ad vetulā,atq; viroſam. & tunc a viro: nam viroſæ (Marcello teſte) dicuntur mulieres virorū appetentes,& luxurioſę:ideo ſi inuenies apud Serenum,viroſum,prima breui,a viro,nō à virus, venit. Verrius in Poematis: Hinc creſcunt animi,vireſcit vulnere virtus:& tunc à viribus. ſi vero à vireo,breuiatur. Colu. x. Iam hammi ſponte vireſcunt. Priſcianus: Miritinenq; bonum nardi. c. r. o. Iuuenc. ii. Cirinus proprii c. t. p. f. Polit. in Epigram. Iam iam pthiriaſi ſcaturiente. ſic etiam apud Græcos,& eſt pedicularis morbus, Priſcia. Nec nō pyrites digito. q. s. a.

Sedulii error.
Aliorum incuria.
Sidonius ab Hermolao corrigitur.
Cecili[9] malé latinitatis auctor.
Viroſus.
Lucilii loc[9]
Verrius locus.
Pthiriaſis.

Proper.iii.Inde vbi Piræi capient in.l.p.Sil.xiiii.Repreſſit Sirius æſtus. Mart.T.a.i. pendebat ſtiria naſo. Virg. Mater Cyrene m.q.g.h.Columel.xi.Mutare tuas Cyrenia virgo. Ouid.Chirurgique manum miſer timerem.ita legendum eſt: vt etiam Auantius Veronenſis vidit,cum paſſim legatur:Chirurgicamque. alii legunt:Bhirurgamque. Mar.S.n.p.p.hæc chiragra eſt.

Ouidius emaculatus.

I,Præcedens,S,longamus : vt viſus Chryſis. Demito,Iſus,locus(teſte Strabone)vbi tamen dicit longari metri cauſa : Phiſadea,Iſalces,Iſara,Iſaurus, fiſer,Iſaura,Iſocrates,viſurgis,ſiſimbrim,miſer, miſereor, & deriuata: vt miſerabilis,diſertus,ciſium,ptiſana,ptiſanarium, compoſita a ter,& bis : vt biſulcus, triſulcus:viſellus.n.p. apud Horatium:criſis:niſi coniunctio. biſomptyſis, hiſopum : licet Græci ſcribant geminato,S,phyſicus.ambigue : quod alii non videruntːſic erit phyſis,à quo venit. Perſ. Dum frangam Chryſidos u. Phyſadea, apud Gallimachum breuiator:quem transferens Politianus ait.V.h.a. ferte vrnas ad Phyſadeam. ſic protulit in eadem traductione Iacobus Crucius. Sil. v. Ante oculos ſpe laudis Iſalces. Lucan. H.u.liquerunt Iſaræ qui gurgite ductus.Idem.ii.C.q.r.e.Iſapis Iſauro. Colum. xi. Iam ſiſer a,Aſſirioque venit q.s.r. Ouid. De ſe vocat alter Iſauras. Ruffinus : vt vitam inſignem laudamus Iſocratis artem ſic Lucilius Satyra. v. Si minus delectat:ꝙ ἀτεχνον Iſocraticum hoc eſt.Sido. Tutũ crum, & vachalin, viſurgin albin. eſt autem Phal. verſus. Ouidius: Date grata ſiſimbria myrto. Auſoni. Vel ciſio triiugi ſ.d.i.Horatius: Quid ceſſas agedum ſum me hoc ptiſanarium orizæ. Martia. Bubalus, atque Biſon.Iuuenalis:Et ptyſis, & vomicæ p.e.d.c.

Aliorum incuria.

I,Ante, T,breuis eſt : vt item, iter, lito litas : vnde corrigitur à Seruio Donatus : ꝙ in eo Virgilii di,

Donatus arguitur.

xerit carmine: Iacet ingens littore truncus, littus eſſe locum ante altare, à litando: cuius correctio mihi nō blanditur: nam poſſet duplicari.l.in littore: vt in multis aliis: ideo à litando poſſet dici littus. Demito. Pitholeon, apud Horatium Sat.x.trito, vithungus, triticum, triticeus, tritura, Triton, Tytirus, tita titillo, Thitonus, Tithonius, zithus, Ithireus, clitella: nitor, verbum: citus, quando diuiſum (teſte Seruio commenta. octauo) ſignificat: obliquos à dis, dito, dittor. ditiſſimus: diteo obliquos à lis litigo, litigium, & à glis glitis obliquos, litium: Italia, Italus: licet ambigue hæc duo: litera: quia duplici, t, ſcribitur: pytheſche, i. interrogare, ſi Straboni credimus lib. Georg. ix. Pyton, pityſma, pſicatus, litus, ſitis, à ſum: ſcritis, à ſcio: titis: itur, clitorius, ſcitus, ſcitum, clitumnes, Clitoclitis fluuius, apud Sidonium: ſithon, ſithonia: triton, palus: Tritonius, Tritonia, ſcito, ſcitor, ſithonis, Pithagoras: Pytho, ciuitas Dithyrambus: Bithinia, Bithinus, pituita: hæc tria ambigue. producito etiam ſi, m, vel, r, vel, u, præit: vt mitis, mitigo, rito. ritus, rites, rite, vita. Eximantur, Mytileno, mitilo, Mitella, Britannus, Britannicus, vitullus, vitelius: vitrum, vitreus, britannus: hæc tria ambigue. Britones vero, contra Alexandrum: longatur qui in eodem errore Io. Paſtranenſem habent municipalem. Anſon. Tres numerantur item. Sidon. Iam poſt Vithungos e.n.b. s; Auſo. Zitillata p.q.i.ſ.t.u. Columel. xi. E.p.p. pocula zythi. Virg. Geor. ii. Cornus, & ityreos taxi curuantur in arcus: quamquam alii aliter legunt. Hora. Hinc muli Capuæ clitellas tempore ponunt. Nunc quia diximus, citum. i. diuiſum, longari: non ab re fuerit Nonii Marcelli errorem taxare, dicentis ſuper hoc Virgiliano: Haud procul inde citæ Metium in diuerſa quadrigæ: ibi citum. i. diuiſum interpretādum eſſe: quo in loco Seruius quo Donatum taxat Mar-

Littus. Seruiū non admitto. Donatus defenſus.

Alexandri & Ioā. Paſtra. error.

Virgilii locus.

Nonii Marcelli error

Donati error.

Baptiſtæ Pii incuria. Serui° blat-terat.

cello adhærentem:ideo exponendum citæ:ideſt ve loces.ſuper his,dum ſe exercet Pius Baptiſta,fallif: autumans forte Nonium recoguouiſſe illud carmen: vt legatur:Haud procul huic citæ Metium in d.q. nonne omnino Nonius aberraret,quando oſcito in media abſque dubio corripiatur:exin aduertat in eo carmine ſeruium blatterare ſuper dictione Metii:blat teret precor,dum exempla proſequar.Ouidius:câm litis traiecit in omnes.Vnde miror Feſtum Pomp. dixiſſe,lituum,alite venire,cum breuietur:niſi forte ſit propter literarum mutationem.Ouid.Te maxime Phyton.aliqui tamen legunt,Python. Iuuenal.Q.l. pytiſmate lubricat orbem:vbi varia eſt Neotericorũ opinio.tu ipſe legito Politianum, Domit. Merul. Britan.Aegnatium vbi tamen ait Georgius Valla,Py tiſma,dici a pitis:ideſt pinus:qui erat:cum pytis ha-beat primam breuem vt exprimo liquet Theocriti carmine:ſed oino legendum Pityliſmate,in noſtris diximus dubitationibus.Ouid.Clitorio quicunq; s.d f.l.Auſo Qui ſcita Platonis.Virgi.Hinc alibi Clitũ ne greges.Stati.iiii. Th.Etrapidus Cliton.e.q.t.p.l. Ouidius:Tu quoque ſithonios.u.m.p.a.Idẽ. Met. vi.Sithonis accepto q.a.pp.a.ſuper quo carmine in ter me,& Aldum Manutium vtriuſque linguæ repa-ratorem eſt diſſenſio:quam in noſtris leges dubita-tionibus:& de Sithone diximus in libro de mulieri-bus.Tibul.ii.Vbi Delphica Pytho:cuius interpres Cyllenius tã declarat,q̃ non intelligit.Ibi nanq; pu-tat accipi,Pytho,pro ſerpente Pythone,cum pro vr be accipiendum ſit.& ne mihi adſcribam, ingenue Iano Parrhaſio acceptum referã:dignum nanq; lau-dare eſt per quos profecimus.Mancinellus quoque (vt Cyllennius)errauit in ſuo Verſiſogo.Vnde apud Heſiodum mentione fieri Pithonis verbis credide-rim:cũ eius interpres Mombritius dicat:Iupiter hũc

Feſtũ pom peiũ miror

Lituus

Geor.Val. error.

Pytis.

Aldus Ma.

Mulierum opus com-poſui.

Cylleni error.

Tibulli lo-cus.

Pytho.

Mancinelli error.

capit,inque ſacra Pythone manere Iuſſerat.Horat. Carm.iiii.Seu per audaces noua Dithyrambo.Iuuenalis.Saty.vi.Profectura domo Sicula non mitior aula:vbi interpretes,ſiculam aulam,exponunt propter Phalaridem,aut propter Dionyſium:ego vero de aula Aeoli intelligo.quod ſi bene rimeris lector,laudabis,& annues.Horatius.Claram Rhodon,aut Mitylenem.Ouidi.in Phil.M.tempore nunc mitilans.Virgil.C.s.c.Graia redimita mitella.De ambiguis in.vi.videto. Iuue. locus

I,Præ,V,longatur:vt viuo,friuola. Deme,obliquos à nix,niualis.à bis,& ter compoſita:vt biuius,triuius:Triuia,nomen Dianæ : triuicus.hic nullam exceptionem Antonius fecit Nebriſſenſis. Virg.Mors autem vellens viuite ait venio.vbi etiam lego. Mors autem vellens viuite ait venio.Iuuenal. Iam friuola transfert.Horat.Niſi nos vicina triuici. Antonii nebriſſenſis in curia. Carmē Virgilii dupliciter lego.

¶De,O,in primis ſyllabis.

O,Præcedens,B,longatur:vt gobio: qui & gobius dicitur:obex,ambigue ponitur. Breuiato autē,obes,obeſt,ſoboles,obeſus,obelus,obeliſcus obolus.Phobetor:& ſi ob componatur cum dictione a vocali incipiente : & ſi duplex præit conſona:vt globus,ſcrobis,probo,probrum contra Sulpitium:quod ambiguum eſt,non autem penitus longatur(vt vult ille)ſed naturaliter breuiatur. Hi ne demito,Crobialus.n.p.Iuuenalis. Cum ſit tibi gobio tantum.Horatius.Cum ſit obeſo.Auſonius.Pone obelos igitur.p.s.u.Priſcianus.Semioboli duplum eſt.Ouidius.Mortale phobetora vulgus.Martial.Capel.ii.Orbita curua globos.Horat. Opprobrium dignum.I.i.i.Valer.Flac.v.Crobia i latus,&.f.t. t.n. Sulpitio aduenor.

O,Sequente,C,corripitur,vt iocus,cocyto,procitum ideſt petitum,teſte Pompeio.Deme,lo

cuſta cocalus, apud Ouid. Metamorpho. vii. & quia græce κώκαλος: Coceius. n. p. ocymum, obliquos à vox vocis. & venientia: vt vocalis: occulo verbum, c. duplici: procerus, ocyor, ocyus, Ochenius. n. p. Ocyroe, ocium, Iocaſta, phoca: Phocus. n. p. focus, piſcis: Ocheus. n. p. procio, Cocytos, Cocytus: cocytius cotytia tium: Phoce, vrbs: phocea, vrbs: Oceanus, poculũ, oco, phocis, ocalee, procedo, procido, proculeo, procindo procumbo, procire: ideſt prouocare, ſeu producere: focale, & procuro: iſta duo ambigua ſunt: Iocundus à Sulpitio excipitur: tamen non hac ſub regula perſiſtit: quia ſcribitur per, u, ante. c, & per, u, ante d. nec venit à ioco: ſed à iuuo, ideo conſtat Iſidorum erraſſe id præcipientem, teſtatur. A. Gellius. in hoc errore etiam Ioannes Paſtranus militat. Iuue. Baptæ. laſſare Cocyto: vbi mendum eſſe crediderim: quia ibi breuiatur, cum Cocytos longetur: ideo cotyto, per, t, legendum putauerim. & nullo pacto admittendus eſt Geor. Merula: qa pueriliter lapſitas, ait: ibi poni pro Proſerpina vbi coleretur: & allegat carmen ei aduerſans in Priap. Raptã Cocytos oſtreoſa Diua in quo carmine poſt Spondeum Dactylus eſt. Non ne in ſyllaba diſcordant. Preterea Domi neſcio quas ibi nugas iterpollet, ſcribẽs: A Cocyto fluuio, eliſo, c, breuiari: ergo Politiano aſſentiens, Cotyto, legendum autumo: quem legito in miſcel. capit. x. Horat. Ceceius, Capitoque ſimul. Vale. Flac. Ochenii dedit ille ſonum. Ouid. Meta. ii. Ocyroen non hæc a. c. p. Claud. C. p. frates Iocaſta maritos. Virg. Sternunt ſe corpore phocæ. Ouid. Meta. vi. Et proles tertia Phocus. Auſon. L, c. p. tergora focus. Val. Flac. ii: Præceps equus ochea cõto. Ouid. in Priap. Raptam Cocytos oſtreoſa diuam: quamquam, cyzicos, aliqui ibi legunt. Virg. Rabiem Cocitia virgo. Varro Attacinus. Cingitur Oceano

Sulpitii error. Iucundus vnde. Iſidori error. Io. Paſtra. error. Cotyto. Iuuenalis emaculatus Georgii Merulæ error. Domitius fallitur

Lybico mare fl.n. Ouid. pri. Meta. Actæis phocis ab Aruis. Stat. Ocalee, Medeonque, & conſertiſſima ſyluis, & apud græcos ſcribitur. ὠκαλέη.

O, Ante, D, in biſyllabis longatur: vt podex, ro/do, rodis nodus. Demantur, modus modo, odor: Rhoddos, vrbs, Rhodos: ideſt roſa. In plu/riſyllabis corripitur vt odium. Demito, Clodius, Clodia, rodro, prôderim, prodeſſe, prodûco, prodigno, prodigo, prodigus, ga gum, prodigitas, Dodona, Dodoneus, zodiacus. Quia, vt diximus rodo rodis longari non te moueat Prudentius in Amart. Aut populata rodit geminantia germina bro chus nam aut errat, aut mendoſus eſt. nam legerem fodit, nõ rodit. Horat. Nec Deus interſit, niſi dignus vindice nodus: quæ dictio, vt diuerticulum faciam, admonet. legitur nanque apud Terentium: Nodum in ſyrpo quę: ſcio quid referant interpretes. hoc ada/gium & Plautinus Meſſenio in Meneh. & Auſonius in Epiſt. ternarii numeri ad Symachum tetigerunt. & Ennius: Quærunt in ſyrpo ſoliti quid dicere nodũ. ſic Hyeronimus ad pammachium. Nos autem omiſſa omnium opinione, alium eruemus ſenſum. qui ſi pe/nitus non admittetur, ab aliquibus ſaltem non dam/nabitur: Nodum ergo in ſyrpo quære, in intelligo duram in ænigmate. nam Pãphilus ait: Quęri nodũ in ſyrpo. i. durum quoddam in ænigmate. i. rem, in/quit Pãphilus, faciliorem, cum ſit facilis, quæritas tã/quam nodum in nodo ſyrpo: cum ſyrpus ænigma ex omni parte haud intellegatur. & vt id comprobe/tur. A. Gellii verba ponam, lib. xii. cap. vi. Aenigma/ta, quæ Græci dicunt, aliqui è noſtri veteribus ſcyr/pos appellarunt. ſi cui hic placebit ſenſus. Quintia/num primum ſciat inuentorem. Non deſunt tamen, qui Gellium mendoſum referant, legentes, griphos, non ſyrpos, legas, eſt à verbo ſyrpare: ideſt implica

Prudêtius, aut errat. aut emen/doſus.

Terentii lo cus.

Pauli loc', & Auſon.

Syllus.

A. Gellii lo cus.

Syrpare.

Griphi. re.ſi griphos,eſt:qa γρῖφος rete dicitur,& ſermo per plexus Græcis. Virg.in Cul.Laurus i.ph.decus exur gens Rhododaphne.Iuuenal. Prodiga non ſentit p. f.c. Auſon. Nec Dodonei ceſſat tinnitus aheni. hic obiter quid vaſa ſint Dodonea ahena declarabo. nã pelues circa Iouis fani parietes ita poſitas ſcribunt Græci: vt ſiquis vnam leui tactus tangeret, omnes machinata compl oſione longum tinnirent. Auſon.il lo in loco,inquit,quotidiano Solis ortu radiis conta ctas crepare. Vnde etiam Prouerbium in loquaces eſt:Ille eſt Dodoneus lebes.alii dicunt(teſte Menan dro) lebetem quendam fuiſſe æneum ſupra colum‑nam in ſublimi poſitum, & puerum æneum fabrefa‑ctum in alta cominus colũna conſtitutum,flagellum tenentem æneum:qui flante vento lebetem percute‑ret:& ita locus ille diu reſonabat,alii referunt fuiſſe ænea vaſa:quæ magna aliquid negocii facturi conſu‑lerent Heroes:& percutiendo vox exiliret e tinnitu: qua quid acturi eſſent,datis ſeriatim incuſſibus,intel‑legebant:ex quo non deſunt aliqui dicentes in. iii. Aeneid.Helenum Dodoneos lebetas Aeneæ dediſ‑ſe:tanquam fatidicos in repercuſſu:quo crederem,ſi vel ſemel Aeneas lebetes conſuleret: quod in toto Virgilio nuſquam eſt:ſed latius in noſtris dubitatio‑nibus diſſeremus. Lucil.v.Nequitia occupat hoc,pe‑tulantia prodigitaſque.Auſoni. Q uodque.s.t.ſide‑ra zodiaci.

Auſonii lo cus.

Dodoneæ pelues.

Prouerbiũ i loquaces.

Puer æne°

Ex Virgi‑lio.

O,Veniente poſt,F,breuis eſt:vt ſtropha,ofel‑la,Ophiucus. Demito,tophus,ſcropha,pſo‑phis,offa:licet poſitio ſit:profecto,proficio:profu‑gio ab aliquibus excipitur:ſed omnino breuiatur,te‑ſte Aul.Gel.lib.ii.cap.xiii.proficiſcor,profundo,hęc duo ambigue ponuntur.Mart.Iam ſtropha talis erit. Virgilius.Et tophus ſcaber,&.n.e.c.Germ.Cæſ.Me dium cingens Ophiucũ Iuue.Eadem ſcropha fœcun

Aliquorũ error.

dior alba Ouid. Metamorpho. v. Vſque ſub Orchomeno, pſohphidaque c. q. Et qui diximus, profugio, longari aliquorum ſententia, exemplo comprobabimus, omnino breuiari. Manil. Qui Babyloniacas ſubmerſa profugit in vndas Iuuena. Profectura domos s.n.m.a vbi deceptus Georgius Valla legendũ eſſe, Præfectura autumat: eo ꝙ eſſet barbariſmus. Ego vero poni ambigue in vi. ſcribam. Robertus Gaguinus tamen allegauit carmen Silii. lib. v. ſuper hac dictione: Hinc profectus equo poſt quam inter prælia notam: ſed illud carmen in noſtro codice ita legitur: Hinc prouectus equo, non autem, profectus: vt male allegauit ille, alioqui bonus literator.

Georgius Valla fallitur. Robertus male allegat. Silius defenſus

O, Ante, G, longatur: vt cogo: Troglios, inſula, ſi Hermolao credimus. Demito, Bogus. u. p. cogo rogas: Phlogis. n. p. vogeſus rogito, rogus, toga, togatus, logos: Plogius. n. p. Progne ambiguũ inueniri in. vi. dicemus Epographia Sil. iiii. Contra læta Bogus tyrio c.o.r. Martia. lib. xi. Pulchrior eſt Chione: ſed Phlogis vlcus habet. Lucan. caſtraque, quæ vogeſi curuam s.a.r. Valer. Flac. v. Aut Olicum, Phlogiumque. d. s.

O, Super, L, breuis eſt: vt ſtola, Coloſſus, oleo, ſcola non autem longatur: vt vult Franciſcus Niger. Demantur, bola, dolium, nolo nolis nolit, nolumus, nolimus: Colus: ciuitatis: colo las Bolanus n.p. molior moliris olim: moles, nomen molimen, obliqui à Sol ſolus la lum, ſolarium, ſolers: Soles in numero plurali: prolixus, ſolennis ſolor, ſolertia, ſolamẽ, ſolatiũ, molyops ꝑles, ꝑletarius, boletus, Poletinus colyphia, Nola, Tmolus, ſtolo, colyãbus, loligo, olea ros, olenus, olenius, colyrium, colina, coleus Spoletũ, ſpoletinus, moly: Folia. n. p. ꝑluo ꝑlongo, ꝑlato, ꝑloquor ꝑlogus, ꝑlabro, Pollydem' Pollydamãte', pollypus: licet poſitio ſit metri cã: tñ aliq

Franciſci error.

dicunt aliquando Græcos,o,in,u,permutare:& tuſſe longari:vt apud Oppi.lib.primo πουλύποδες σχολιοι-κοῖς κόρδυλ⊙ ἠδαλίευσι ſic κόλεον κουλεον. Home. Ilia.pri. ἀψ δ' ἐς κουλεον ὦστε μέγα ξίφος οὐδ' ἀπί εισε Dolon,indifferens. ſic & Polycletus:quod alii minime viderunt Tibul.Et ſtola longa pedes.non autem longatur:vt inerudite dicit Ioan.Paſtranus. Stat.pri.Sil. Q.s.i.m.geminata Coloſſo.& obiter ſcias: Diuum Paulum vaſtiſſimum eloquentiæ pelagus ſæpius ad Coloſſenſes ſcribere: qui ſunt Rhodienſes,à Coloſſo ſolis ſuo.Ouidius.Et olentes ſulphure thedæ. Hinc tueri Naſonem à Diomede veritas cogit.ait nanque Diomedes vitioſe dictum ab Ouidio:Olentia ſulphure:quod ſulphura dicere debuiſſet.& apud Virgilium:Redolentque thymo fragrantia mella: q thymo,non ab oleo regatur:ſed à fragrantia'.eſto grammatice.excuſes Propertianum hoc: Cur nardo flammæ non oluere meæ.Virgil.Caſtrumq; innui, Bolamque,Coramque.Auſo.Cui dolla ſedes.Iuue. Aut paſtor fuit,aut aliud,quod dicere nolo ſic obiter quid ſit, quod Iuuenalis nolit dicere, cum interpretes allucinentur,declarabo. Ergo primi erimus, q quod nolit poeta effari patefaciemus.arguit enim Romanos ſanguinis nobilitate tumidos , dicens. Quiſquis maiorum fuerit , aut paſtor fuit,propter Romulum:aut aliud,quod dicere nolo,propter Romuli nutricem,quæ fuit proſtibularis meretrix,& Lupa.Ideo quod Romani ſint ex Lupa genitrice orti, ac educati poeta negat dicere : & vt Quintiani doctis aduletur, opinio,apponam Auſonii epigramma quoddam in diuitem mœcho genitum. Quidam ſuperbus opibus,& faſtu tumens:Tantumque verbis nobilis ſpernit vigentis clara ſecli nomina,Antiquas captans ſtemmata:Marte Remumq;,& conditorem Romulum Primos parentes nuncupans. Hos ille ſe

Aliorum incuria. Io. Paſtra. error. Pauli locus Coloſſenſes qui. Ouidi. defenſus. Virgilii locus. Diomedi aduerſor. Oleo cum ablatiuo. Iuuenalis locus

cum veſte

rum veſte contegi iubet. Hos celat argento graui: Ceris inurens ianuarum limina: Et atriorum pegmata. Credo quòd illi nec pater certus fuit: & mater eſt vere Lupa. Ecce quantum Auſonii verba Iuuenali concordent. Ita flores inſeram: vt aliquo nullos afficiam faſtidio. Auſon. Grato ſchola nomine dicta. Manil. v. Et colare vagos. i. r. a. Stat. Theb. vii. Qui colon denſamque iugis æ. i. Ouid. Moly vocant ſuperi. Sta. ſyl. ii. Seu Polentinos merſiſſet. f. s. Iuuen. Comedunt colyphia paucæ. Ennius Annal. iii. Proletarius publicus excubiis, ferroque. Eſt autem verſus Hexameter ſpondaicus. Virgil. Nola iugo, ſi Aul. Gellio credimus Sil. xii. Campo Nola ſedet. c. c. i. o. vnde errauit Prudentius, dicens: Iamque Nolanus ager: quia omnino Nola longatur. Sil. xiiii. Transfert citus agmina Nolam. Martia. ii. Mollem debilitate Choliambum. Virgili. iii. Olearon, niueamque Paron. u. q. d. Stat. Theb. iiii. Olenos Ioniis. c. f. h. p. Ouid. x. Metamor. Olenus eſſe nocens. Horat. Sat. v. H. o. e. nigra meis collyria lippus. Martial. Spectaſſes Cato coleō ſeuere. Perſi. Ne mihi Pollydamas. alii, Pulydamas, legunt. Oui. Deprehenſam Pollypus haſtam. Mart. v. Spoletina data eſt. Ouid. Moly vocant ſuperi. n. r. t. vbi falſo, Tmoli, legit Tortellius. Horat. Ariminenſem foliam. eſt autem dimetrum Iambicum: vbi, ſemſo, ſpondeus eſt.

Prudentius errat.

Tortellins falſus.

O; Veniente poſt, M, longatur: vt como comis, comis comis, cominus: pomilio, apud Martialem. Demito, Gomorra, Gomorreus, chromis, homole: Promulus. n. p: tomacula, momordi, Bromius, Tomyris, nomas, Bromus, Dromas, dromo, dromos, homilia, homo: Tomorus, mons, omitto: homerus, domus, tomos, tomita. & alia a tome: ideſt incido, comedo, dominus, domina, coma comæ, comes comitis, comitor, comata, comare, vomo, co-

Aliorum incuria.

mœtes,vomitus,ſtomachus,omaſum,glomus, glomero,domo domas,como comas vomica:hoc nomen ambiguum:quod alii omiſerunt.Mart.Capel. pri.Comere vernificis.f.l.s.Ouidi.Art.iii.Comibus eſt oculis.a.a.Prudent.in Pſich.Sodomæ,Gomorræ,quas fouebat aduena:vbi poſt Anapæſtum Iambus ſequitur.Virgil.xi.Demophoonta,Chrominq;. Idem.vii.Deſcendunt Centauri Homolen,otrynq; niualem.Idem:Dioxippum,Promulumque.Iuuena. Diuina tomacula porcæ.Oui.Nyctilcum,Bromium que vocant.Tibul.iiii.N.q.Regna vago Tomyris finiuit Araxe.Sil.v.E.m.q.m.Caramaſque,Nomaſq;. Ouid xii.Meta.Ceneus,Syphelumque,Bromumq;. Idem.iii.Metamorpho. Et Dromas & Canaces.s. q.Interpres.Strab.vii.Aut Tomori incuriam cædem per membra cruentam.Horat.Et præſens in tempus omittat. vnde & Priſcia.ii.ait: Omitto dicimus pro ommitto.ex quo falli Baptiſtam Pium Pylades in Comment.Plauti affeuerat:quod Pius dixerit:Ommitto ſcribi duplici,m,mox Horatii carmen inducat: Aut ſpem deponas,aut partem illuſus ommittas: ſed Pylades falſo corrigit.nam Pius inquit.Omitto per,m,duplex ſcribi.ſed mitto ſimplici dici.quod approbat illo carmine Horatiano,in quo breuiatur.Iuuenalis.Comedunt colyphia pauca:licet comeſſatio longetur:quia à con & menſa venit,non autem a comeſſe:vt docuit.Seruius,refragrante ſtructu camœnali.vel(vt F.Pompeius ait)a κώμας.i.vicus.nam in vicis fiebant conuictus.Lucanus.Toti prælate comatæ.Virgil.c.i.u.e.nec fera comantem.alia exempla repertu facillima ſunt.

Baptiſta Pius defenditur. Pylades fallitur. Commeſſatio vnde. Seruii error

O,Præ,N, breuiatur: vt onager. Demunrur, Phoaſcus,Ionas,tonum,tonites,zona,nonus, nona ponus,Nonæ,Monychus. & ſi,c,d,r,vel,p, præit,o; vt Conopeum,conor,donum,pono:po

ne,aduerbium:pronus.hinc excipito,conon,prone-
pos,proneptis, pnepſum: Donyſa:Don⁹.n.p.Mar
tial.Dum tener,eſt,onager.ſ.q.l.m.phonaſcus:quia
Græci φώνασκον. vnde ſidonius ab Hermolao argui
tur,dicens:Pſalmorum modulator,& phonaſcus.vn
de conſtat ſidonium literarum græcarum non fuiſſe
ſtudioſum,etiam ſi Rhythmos comicos,& Menan-
dri fabulas in manibus habuiſſe prædicet.Sidonius.
Compleſti Tonam,reſonant.d.o.m.Priſcia.in Pon.
Cui tono interius modico.p.i.g.Idem:Atque gradu
medio Thonites exit,& intrat.Virgil.Qua zona ni
ualis.Ouidi.Nona dies aderat.q.t.i.c.Idem.ii.Faſto.
Quærebam Nonas.ſ.f.n.r.Sat.ii.The.Pallada moni
chiſs,cui.n.a.p.u.Iuuenalis:Iaculetur Monychus or
nos.Idem:Vt teſtudineo tibi Lentule Conopeo.nec
venit a Canopo:ideſt Aegypto,vt falſo dicit Papias
ſed a κώνωψ: ideſt culex,nam ad arcendos culices a-
ptum eſt,Catullus.Idem me ille Conon.c.m.u.cuius
nominis,cum memini,offertur illud Maronis: In me
dio duo ſigna Conon,& quis fuit alter,Deſcripſit ra
dio totum qui gentibus orbem.vbi ait ſeruius,Virgi
lium intellexiſſe de Ptolemæo,cum Claudius Ptole-
mæus multis poſt Virgilium annis floruit:ſed intelli
gas de Conone Samio nobile mathematico:qui tem
pore Ptolemæi regis fuit.Sed latius in noſtris dubita
tionibus diſſeram.Vale.Flac.iii.Tonſas,auroq; Pro-
neſon. Perſ.Patruelis nulla proneptis.Vir. Virideq;
Donyſam.Lucret.At cum membra donas.p.f.ſ.

Sidonius Græcorum non ſtudioſus.
Sidon ab Hermolao arguitur.
Papiæ error.
Canopeũ
Seruii error Virgi.loc⁹ Ptolome⁹ Conon Samius.

O,Super,P,breuiationi inhæret:vt tropi,tropi
cus,propitius:quia a prope:q̄q̄ inuenio aliq̃
longum:ſed eſt:qa aliter non poteſt poni,niſi
cōtra natura longetur pro.propago in homine etiã
breuiatur,non autem eſt cōmunis:vt vult Nicol.Fer-
retus:ſed eſt propter differentiam:vt dicemus inferi-
us:poſita etiã Probi regula. Demunſ ſopio,ſopit⁹,

Nicolaum Ferretũ non admitto.

Propax:propagorin vite: propago,verbum : quod ambigue ponitur:populus,pro arbore:tophus,ſcropha:pſophis,propugno,propalo,propello,propono. Opys,nympha: popiſma,poſitione : quod non aduertit Sulpitius.ſic & opperior,opportunus,ſtlopus,propino poples,hæc duo ambigue contra Aelium Antonium: qui poples ſolum longari præcipit. producito etiam ſi,c,præit,o:vt ſcopa ſcopæ,copia. Demitto ſcopus,ſcopulus: ſcopas.n.p.copas,cophi nus. Sulpitius, & Pylades dicunt,Opilio,longu m eſſe,quod breuiatur,ſi Seruio credimus:vt legatur : Venit & Vpilio,non Opilio. tamen in.ii. videto Epogra.vbi de diphth.oppidum,per duplex.p,longarur,cum ab opere veniat,teſtibus Feſto,& Pomponio iuriſconſulto. Virgilius. Quantaq; nos tropicoſe.p.i.c.Idem vi.Vobis Romana propago. Licinius:Cuſtodes ouium,tenerçq; propaginis agnum. & ſic legito apud Gellium hoc carmen lib. xix ca.ix. non autem:vt in Codicibus Inuenies ſcriptitatum. Auſonius. Leuas tibi Dropace cauſa eſt . non autem breuiatur:vt Antonius Nebriſſenſis decipitur. Virgil. Georgi.ii.S.t.o.melius,propagine vitis.&(vt dixi) Nicolaus Ferretus communem tenet in vtroque ſignificato:cum debeat diſcrimen annotare. Super hoc regulam Probi obiiciam,dicentis: Alia eſſe nomina, quæ in vno intellectu,per caſus naturam vertunt: vt in nominatiuo:Vobis Romana propago.at in ablatiuo longum eſſe: vt Melius propagine vitis. an tibi placeat:ſuſque,deq; facio. Claud.Si propagandi ruerant:pro limite Regni. Aliqui etiam breuiant. vt in vi. legere poteris. Auſonius. Aut de fronde loquens cur dicat populea frons. hic Auſonium explico. quęrit ille : cur cum ait de fronde,dicat in nominatiuo frons,cum mellis dicatur,frondis. teſte Seruio. vnde ait Serenus: Prodeſt præterea cũ Bacco perſica fron

Sulpitii incuria. Aelii Antonii incuria. Sulpitii, Pyladiſq; error. Oppidum. vnde. Lucinius emaculatus. Anto. Nebriſſ. fallit. Probi reg'la. Auſonii locus. Frõs frõdis

dis. Virgil. xi. V. I. ſuperis in ſedibus Operim. Perſ. Nec ſtlopo tumi las. hinc aduerte aliquorum errorem ſcribentium per, c, ſclopum: cum per, t, ſcribi Priſcianus, & Martia. Capella teſtentur. Mart. pri. In pretio Scopas teſtatur p. f. Perſ. geminos horoſcope Varro. Ouid. in Priap. Non me Praxiteles, ſcopaſue fecit Iuuenal. fœno, cophinoque relictis.

Aliquorū error.
Stlopus p t, non p, c.

O, Ante, Q, breuis eſt: vt loquutio, loquutus, coquus, quoque, coniunctio. Demito compoſita: vt quoq;, ablatiuus, proquiro, quoquo. Probus: Nocet eſſe loquutum. vnde Antonius Ruffus, qui de ortographia ſcribit, per, q, non per, c, ſcribi volebat nam (vt dixi) Q, ſecundū aliquos, non eſt aliud, quàm, c, &, u.

Locutio per, q.

Q, nil aliud, quæ, c, &, u.

O, Præcedens, R, corripitur: vt ſoror, ſororius: icoria, apud Virgilium in Ciri. Demito, Chorus, ventus: Cloreus, oritæ, Dorion, choreus, Chorytus, cloro, Cloris, Doris, doricus, corycus, Corytium, Corytus, noris norim norit, mori moris morit, moram, morus, morum, noricus, coram, Orythius, ſora. ſoracte, ſorax: ſtorax, apud Virg. in Ciri: Orithia, obliquos a mos moris, moroſus, ſa, ſum, & venientia a mos moris: vt morigeratus: obliquos ab os oris oro, oras, orator, oratio, hora horæ, ora oræ, thorax, morio: Phoreus. n. p. Voraptus, n, p. horum, ſorex: Orion, corallium, hæc duo indifferenter. quod non adnotarunt Sulpi. Maturantius. & Anto. Io. q;. Paſtranus. Producito etiam, cum præit, l, aut, r, vt lorum, lorica, loripes, roris. Ouidi. ix. Metamorphoſe. Non eſſe ſororia poſſent. & inibi Varini (quem falſo Guarinum indocti appellant licet ita ſeipſe appellauerit) error notandus eſt, & imperitorum: qui dicunt: Sororium, ſubſtātiue reperiri, cum ſemper adiectiuum ſit Phineus Marcidus condolet: ꝙ ſuum errorem patefaciam. Iuuenal. Atque abeas choro ſem-

Aliquorū incuria.
Varini, & imperitorum error.

Sororius.

per.t.e.a. Virgil.xii. Cloreaque ſybarimque. Priſcia. Oritas, Aribaſque ſimul.l.q.a. Lucanus.vi. Theleoſque, & Dorion ira. in quo carmine Lucani hallucinationem Hermolaus Barbarus dicit: eo q̄ Dorion dixerit: cum, Docion, legendum ſit melius. ipſum legito in caſtiga. Plinius lib.iiii.cap.xi. Sidonius: Pugnaſtis pariter francis qua cloropatentes. Iuuenalis: Et clorida nullo Cultam palliolo. vbi falſo legitur, Dorida. quę nam ſit Cloris, aſpicito. Ouid. in Annalibus nos plura in noſtris dubitationibus differemus. Virgil.xi. Cybelle Choreus olimque ſacerdos. Ouid.v. Triſt. Eſt nemo, qui non Coryton, & arcum. aliqui tamen legunt, Goryton. Virgil. Doris amara ſuam.n.i. u. Idem: Et Dorica caſtra. Ouid. pri. Metam. Corycidas nymphas.c.n.m.a. Virgil.x. Corytique leues humeris. ſi vero erit.n.p. breuiatur. Ouid. Quaque pater Coryti parua tumulatus harena. Idem. xiiii. Metamor. Quod Noticus excoquit ignis. Virgil.x. Incluſum buxo, aut Orythia therebinto. Iuuenal. Aut vltima ſoræ. Virgil. Hi ſoractis habent. Sorax idem eſt, quod Soracte, ſi Porphirioni credimus. Oui. Magnę ſoror Orythiæ. Mart. Sed non moroſa ludere Parce ſiti. Idem. viii. Morio dictus eris. u.m.e. Vale. Flac. iii. Phoreaq; Olenidem. Idem: Sancte mihi Vorapte pater. Seren. Si prægnans artus captiui ſoricis edit. Iuuena. Loripedem rectus derideat. æ.a.

Lucanus al lucinatur. Iuue. locus Cloris. Sorax.

O, Super, S, longatur: vt roſidus, à rore: oſi, apud Perſium. & vnam eſſe dictionem aliqui referũt: Moſes, Hebræus, oſor. Demuntur, alter Moſes, Moſa, roſa, proſopon. Oſinius, proſeuca, moſella, doſis, Coſę, poſui, Proſymma: Oſiris, non autem longatur: vt vult Frãciſcus niger coſyra, hoc nomen ambigue ſic & Proſerpina. quod nõ videre, qui ante me ſcripſerunt. Egnatius primo: Roſida noctiuagis aſtris labentibus Phæbe. Iuuenal. T.a.q. volumine Moſes.

Oſi, vna tãtum dictio. Fran. Nigri error. Aliorũ deſenſus.

Auſon.l.p p.q.u.tu mitis,& oſor.emaculabis Auſo-nium ideo quia in Codicibus legitur: Tumidis, & oſor. ſil. xv. Decidit enſe Moſæ q.p.t. ſidon Rhe-nus, A,ar, Rhodanus, Moſa matrona ſequana ledus. Mart. Turba proſopon amat. Virg.x.aduectus Oſi-nins oris. Iuuena. Et qua te quæro proſeuca. quod nomen non diffuſile inuenies, nec paſſim: Auſon. ſ. l. tecto rumore moſellæ. Virgil. x. Quique vrbem li quere Coſas. Stat. Th. pri. Hinc celſæ Iunonia tem-pla Proſymnæ. Tibul. P,a,m, ſolerti fecit Oſiri. — Auſo. emaculatus. — Proſeuca.

O, Præcedens, T, corripimus: vt Notus, ventus, nothus: ideſt ſpurius, apud Phædram Ouidia nam pote, aduerbium: botulus quotus ta tum, non autem longatur: vt male ſenſit Franciſcus Niger. De mito, plotus, à quo Plautus, notus ta tum, noteſco, notifico notum, notu loros, & compoſita: vt loto-phagus, othos, ſoteria, obliquos à dos dotis, & cos cottis, doto dotas, dotion, ſorades, totus ta tum, lo-tum fotus, votum, motus, & tandem omnia ſupina biſyllaba. Gothus, quotidie, hęc duo ambigue: quod ab aliis. omiſſum eſt. ſulpitius autem putat, quando breuiatur, vt apud Martialem, figurate, poni. ego ve ro naturalius breuiari edoceo. nam ſi Quintiliano credimus, dicitur: quaſi quota, & die, & quotus pri-mam corripit ſyllabam. producito etiam ſi bina præit conſona: vt ſcotus, ſcotia apud ſidonium: Clotho. hinc tolito, crotalum, Croton, proteron, crotopus, proteruus. a ſulpitio Protogenes, & Prototomus accipiuntur. ego vero ſemper longari inuenio. de di ctione protos, vide in.ii. Epogra. vbi de compoſitio ne fit mẽtio. Mart. in Apo. Qui venit botulus medio t.t.s. Virgil. Fama ſup æthera notus. ex hoc aduerte oede Mãcinellum lapſitaſſe in hoc Horatiano: Illam ſcogit amor Nothi eſt autẽ carmẽ Glyconicũ: vbi No thi, genitiu[9] eſt nois ꝓprii & ille, noti ideſt cogniti in — Fran. Nigri error. — Aliorum i-curia. — Sulpitii er-ror. — Quotidie vnde. — Sulpiti[9] fal-litur. — Mancinelli error. — Horatii lo-cus.

terpretatur,contra ſtructum ſyllabarium, Ouid. Et aquatica lotos. Idem. ii. Remed. Illo lotophagus ideſt.ſ.i.a. Mart.Nam quoties ſurgis ſoteria p.a. Pallad. xiii.Dotat & ignotum c.a.d. Lucan. vi. teleoſq;, & Dotion ita.& ſic Lucanus ponere debuerat, vt ſuperius diximus. Mart. vi.Periclitatur capite Sotades noſter. vbi,te ſo, Iambus eſt. ſic apud Terentianum inuenies.|Ouid. Cymbala cum crotalis.p.a.d. Idem: Et in hoſpita tecta Crotonis. Stat.pri.Th.Tecta aut opulenta Crotopi Iuuen. Protogenes aliquis.u. d.a. e.Colu.xi.Et iam protonomos.t.d.c.

V,Super, V,breuis eſt: vt Ouidius,ouis,in nominatiuo pro pecude, voueo. Demito, voui, præteritum,& ab eo venientia: vt voueram,vouerim, vouero, vouiſſem, vouiſſe, & noui. ſimiliter ouum, prouincia,prouidus,prouoco,prouoluo, prouenio, & alia ſimilia compoſita. Mart. Quinte Caledonios Ouidi.viſure Britannos. Iuuena. Tu vitrix prouincia ploras.

De, V,in primis ſyllabis. Cap. v.

V,Ante B, curtatur: vt iubar, lubricus, lubrico, & ſi muta, & liquida ſequentibus longari poſſent,ſed natura breuiantur. Demito,ſubula, ſubulo, glubo,iubilū: tuber generis neutri:ſuber,vber,vbertas, pubet, pubertas, pubes rubigus, rubigo, ambigue ponitur. producito etiā ſi,b,vel,n,præit: vt bubo,nubo,bubaſtis.demito,bubulcus, & hęc compoſita,innuba,pronuba. Mart. Q.t.i.t.ſubula ſicca rapi. Auſon. Lucilii vatis ſubulo, pullo, premo. & ſic legitur in omnibus Codicibus:tamen legerem ſubulo pullipremo: quaſi præmens pullos.i.pueros, Auſonius:Deglubit, feliat m.p.u.c.Sil. xiiii. E.l.s. audiuit iubila Cyclops.Iuuena.Poſt hunc raduntur tubera.ſi ver ſi vero maſc.gen.breuiatur. Mart. N.t.d. tuberes,& apirina r. Perſ. Et grandi ſubere coctum Ru

…uſonii lo…
…is.
…ubera.
…uberes

bigo tantum longari ſcribit Sulpitius, quia apud Martialem legitur: Nimiaque erugine, non rubigine. immo poni ambigue in. vi. referam.

Sulpiti⁹ fallitur.

Aliorum incuria.

V, Super, C, longatur: vt tucetum, fucor: fucus, tamen inuenio ambigue poni, quod alii ante me minime annotarunt. Deme, lucrum, lucellum, Lucumo, ſucerda, lucernu, obliquos a dux ducis, duco ducas, vnde educo, ducentum Lucrinus, lucrum, hæc duo indifferentia: ſic & luceres: quo alii minime viderunt. Corripito quoque ſi, c, præit, vel, n, vel, r, vt nucis, cucuma, crucis. hinc demito Nuceria, cucurio cucubo, bruchus. Horat. in Epod. Stercore fucatus crocodilli iambe ſubando. Auſon. ſamii Lucumonis acumen Lucil. xxx. Hic in ſtercore humi ſabuliſque fimo atque ſucerdis. Virgil. Quos educat Vfens. Martia. Extruxit cucumam. fecit Otacilius Sil. viii. Illic Nuceria, & Gaurus n.a. Ouid. Cucurire ſolet gallus. Idem: N.l. cucubat in tenebris Prudent. in Amart. Gemmantia germina bruchus.

Aliorum incuria.

V, Præ, D, longatione gaudet: vt trudos: cudo, non autem breuiatur: vt præcipit Franciſcus Niger. Demuntunr, tuders, rudis, ſtudeo, ſtudium, rudimētum, rudio, ruder, tudiæ: rudis, virga: rudinus: ſudes, pro ſtipite: pudet: pudor, pudicus, pudicitia: rudo, ambigue: ſic a tudi in prçterito compoſita: vt in vi. leges. Virgil. Detrudunt naues ſcopulo. l.i.t. vnde miror legi. v. Aenei. Ferrataſque trudes, & a. c.c. legito: Ferrataſque ſudes. & ibidem Chriſtophori Lādini errorem ſcias, trudes, à trudo trudis legentis, ex quo etiam male allegauit Philippus Beroaldus Commentario in Apul. ſi. Sil. iiii. cello de colle tudertem. Ouidius pri. Articu. Tale rudimentum t.n.ſ. n.d. Virgil. Fremituque virum, ſtudiiſque fauentum, delirat Vgutio ille inter triuiales ineruditus, dicens, ſtudet, in prima longari, Auſon. Vnde Rudinus ait

Fran. Nigri error.

Virgi. emaculatus.

Chriſtofori Landini error.

Philip. Beroaldus male allegat.

Vgutionis error.

Auſonii locus. d.d.a.c.& ſcito ibi Auſonium intelligere de Ennio, qui fuit ex Rudiis Iuuena. Accepta rude cæpiſſet u. u.Virgil. Agitur ſudibus ue præuſtis. Ouid. Lis eſt cum forma magna pudicitiæ.

Alii omittunt. V,Poſt,F, longatur: vt Vfens. Demito, rufæ. Virgil. Inmare coditur Vfens. Idem: Quique rufas,botulumque t.a.a.c. alii hoc omiſerunt.

Mugil. Mugilus. V,Subſequente,G,producitur:vt mugil, vel mugilis.vtroque enim modo in nominatiuo dicitur mugio. Demantur,rugio,tugurium; & ſi,p, vel,i, vel,f. præit:vt pugil: quanquam Prudentius longat. in vi.legito:iugum,fugio.Demito hinc pugio, iuger: iugis:ideſt perpetuus,& iugiter: fugi præteritum, & ab eius præterito venientia: vt fugeram,fugiſſem,fugero,fugerim,fugiſſe pugilar, hoc nomen ambigue. Sulpitii & aliorum incuria. quod non vidit ſulpitius cum aliis,ſic iugulans,& bugloſſa. Ouid. in Phil. T.i.rancant. rugiuntque leones. Virg. Pauperis & tuguri congeſtum c.c. ſidon. ſparta teraneo pugilem cum gymnade pinguem. Mart. in Apo. pugio quem curius ſ.o.u. Tibul. pri. Iugera magna ſoli. Auſoni. Iugiter acciri celebranda a.ſ.u. ex quo liquet ſedulium errori obnoxium,dicentem:Hoc iugibus votis,hoc nocte,dieque precemur; Sedulii error, vel emaculatio. Prudentius excuſatur. ergo melius legas Iugibus hoc votis ſed quia diximus pugil,breuiari,non mireris Prudent. in. ii. contra ſymac.dixiſſe: Vnctis pugilibus miles pugnabat Ethruſcus.nam aliter non poſſet ſtare in hexametro. Licet aliqnando vti figura, cum vna dictio ſit inidonea,vt verſui interſeratur: ſed raro. & hoc Quintianus,niſi in pulſus,haud fecerit.

V,Super, L,corripitur: vt culex. Demantur Pulidamas, vligorbulimeō,thule,Iulius,Iulianus: Pullulo,licet poſitione,apud Columel.Dulichius. culus,culeus,puleium:putex,hoc nomen indifferēs: ſic & vlulo.Producito etiam ſi, g,vel ſ,vel,m,præit,

u,vt fuligo,gulio,mulus. Hinc demitto gula,mulier, muliebris. fulica ab aliquibus,& vix ab omnibus demitur.& ab aliqbus coætaneis meis corripitur.quod etiam Virgilius in Georgi.facit,ego vero quid ſentio proferam. nam cum à fulgine veniat,fulicam,in prima elongari poſſe dicerem,nixus vel Furii Antiatis carmine:vt ex Aulo Gellio nouimus,dicentis:Vt fulica leuis volitat ſuper æthera claſſis. & ſic ledes apud Gellium,lib.xviii.cap.xi.adito codicem Gellii, vbi non ita legi videris. alii tamen legunt. Vt fuligo leuis. ſed id abſque ſcrupulo legeretur,niſi primam dictionem ab omnibus approbari viderem ſi placebit lector, poteris potius cum Virgilio errare, quàm mecum bene loqui. Martialis: Accipe facundi Culicem.eſt enim Maronis opus,in quo paſtorem mordens Culex interficitur.non autem ibi pro paſtore Culex ponitur:vt inerudite Iunianus ſcribit.ſuper hoc Angelus non tacuit Politianus.nos in noſtris dubitationibus plura. Priſcianus: Bulimeon pariter.p.l. c.Claudi. Pictonum ſanguine Thule.& dicitur etiam Thyle. nam,y,aliquando in,u,mutatur.Nec audiendus eſt Tortellius,dicens:Tilen,dici à τήλοθεν. ideſt longe. quod ſi ita eſſet,Tele, diceretur. quod nuſquam inuenies. Virgilius Georgicorum ſecũdo: Dulcique vligine læta. Aliqui tamen ambigue reperiri ſcribunt. Virgilius: Dulichias vexaſſe rates. Iuuenalis ſat. Non vnus ſerpens,non culeus vnus.ſeren. Puleiumue potens.u.s.a.l.

Fulica vnde Carmen ex Gellio emaculatum.

Culex Maronianus.

Iuniani error.

Tortellii error.

Sumo ſimplici,m,ſcribitur.

V, Antecedens, M, longatur: vt iumentum ſumo is per,m,ſimplex: non,ſummo dicas per, m,duplex. Excipiuntur, Rumex, Rumulus: Rumus,nomen proprium: rumis: ideſt mamma:vnde irrumo.quod verbum Georgius Merula,à rima,i,in u,mutata dicit.cur id dicat,ipſe viderit ſumus,crumena hum⁹,humilis,humerus & ſi pręit,c,n,vel,t,vt,cu

Geor. Merula nõ admittitur.

Iumentum vnde.

Sulpitiꝰ defenſus.

Neſtoris in curia.

Aliquorū error.

Romulus.

Rumis.

Romulus Roma.

mulus, Numantia, tumulus. hinc tollito, Cume, Cumanus, numen, numus. Iuuenalis. Sed iumenta vocant. l.s i.e.e.& non deduci a iuuo, vt vult Sulpitius: ſed a iugando, vt Varro, & Marcellus teſtantur, Neſtor ſcribit. ſed & Sulpitius Columellæ, & Lactantii auctoritate nititur. Lucil. Tum ſpara, tum rumices. p.t.p.& quia dixi, Rumulum, & Rumen, breuiari: ſcito Rumulum: ideſt Romulum: & Rumen: ideſt Remum dictos Ethruſcis vocabulis, ab euentu: vt ait Sempronius in Italiæ diuiſione: eo quòd mammam ſuggerent lupæ. vnde non immerito, Remus, breuiatur, nomen proprium. Romulus ideo longatur: quia à Roma, non autem a Romulo Roma dicta eſt: vt ait ille. Et ſcias etiam Romum quendam regnaſſe apud Celtas, Manæthone Aegyptio teſte. Iuuenal. Quis enim te deficiente crumena. Idem: Quod ſedem ponere Cumis Deſtinet.

Priſcianum non teneo.

Iunior vnde.

Iunices.

Maturantiꝰ fallitur.

V, Super, N, longatione vtitur: vt prunum, iunior. & non venit a iuuene: vt Priſcian. teſtatur: ſed (teſte Cornut.) a iune. iunis enim. minor iuuene dicitur: vnde iunior: ideo producitur: ex hoc iunix iunicis dicitur. ſi quidem, Iunices, ætate viridiores vaccæ ſunt. Perſ. Saty. ii. Iunicum omenta liqueſcant. Excipito, druna cuniculus, cuneus, cuneatus, tunica. vnde fallitur Maturantius, tantum duo corripi ſcribens. Iuuenalis. Quo pruna, & coctana vento. Auſonius. Te druna, te ſparſis. i.d.r. Martial. Gaudet in effoſſis habitare cuniculus antris. Ouid. E.c. venit tunica vellata recincta. Auſonius. Cuneati forma theatri.

V, Præ, P, breuis eſt: vt lupercus. Demito, vpilio, bupalus, ſupparus, vel ſuparum: Supiter, quāuis ſit poſitio: ſtupa, cupa. Longato etiam ſi, n, p, r, præeunt: vt nuper, rupes, ſcrupus, ſcrupeus, pupilius, pupula. Hinc demito pupugi. ſcrupulum, ſtu-

prum,cupreſſus,hæc tria ambigue ponuntur. ſic & pupa,indifferenter poni innuit Plautius Perſii inter/pres:allegans illud Auſonianum:Vincis alumna pu pas cuius quantus ſit error,in. vi.legito Epogra.vbi de pupa ſit mentio. Iuuenalis. Agili præbere luper/co. Politian.in Nutr. Bupalon,& ſtratum morſu.l.a. Politiano tantum fidei adhibeo,quantum alicui cir/ca ſyllabas:quo nil melius:elegantiusq́;,nil ve orna/tius inuenies. Lucanus. Supara nudatos cingunt a.l. Stupa,quia a ſtipando. Lucil. Namq; ratem vacuæ ſu pereminet vndique cupæ.ceſi aliqui duplici,p,ſcri/bunt. Nicolaus Homeri interpres:hunc nanque alle/go,non vt pedamētum,ſed quia conſeruat regulam, quam diximus in.ii.Epogra.ait enim:Aurea mollicu lam pupugit mala fibula veſtem. Plautus fal litur. Politianū i ſyllabis ad/mitto.

V, Super,R,longari optat:vt cura,prurio:Turia: fluuius,apud Claudianum. Demito,Curius: Cures,populi:Turios n.p.muria,murinus: Turis.n. n.nurus,durauus,ſpurius,furio,furiæ,furioſus, furi/bundus:Durius,fluuius:curulis:Curetes,hoc nomē indifferenter,ſic & Furius. Ticida:Lydia doctorum maxima cura liber. Iuuena. Qui curios ſimulant.e.b. u. Virgil.R.t.q.ſeni,curibuſque ſeueris Horat. Gran de malum Turius.ſ.q.ſ.c.Idem:Q.p.n.mero,mu/riaque decebit. Martialis. Campis diues Apollo de muris.ſuper qua dictione non tacui Domitius Cald. in calce comment.in Martialem. Sil.vii. Inde tuens Turin,& Buten,& m.& a. Auſon. Concedat geli/do duraui de.m.u. Idem: Quique notas ſpuriis verſibus appoſuit. Iuuenalis. Sellas ſpectare curules. Sil.pri. Pactole tibi,Duriuſque,Taguſque.

V, Præcedens,S,longatur:vt puſio ſic puſus pu ſa.nam ita dicebant antiqui pro puero,& puel la.ſic muſerda,ſi Pompeio credimus. Excipimus, ſuſurro,ſuſurrus, Suſanna, puſillus la lum, fruſino, Puſus. Puſa.

Buſiris,hoc nomen eſt ambiguum.quod non vide-
Maturãtii; runt Maturantius:& Valla ſiculus.Iuuena.Puſio,qui
& Vallæ in noctu.n.l.e.a.t. Virgil.ſuadebit inire ſuſurro. Claud.
curia. Sic.l.d.u.ſanctá Suſanna ſuas.Iuuena.Aut ſrabateriç
domus,aut fruſione paretur.

A. Nonio Marcel. diſſentio. Luteſco.

V, Poſt ſequente, T, in biſyllabis producitur: vt ſcruta, Pluto, nuto nutas. Demito, rutum, & rutellum, diminutiuum à quo venit nec à radendo venire crediderim, vt vult Marcellus, ſed à ruendo, rutum, dixerim: vel ſuffragãtibus Pompeio, Varroneque: puto putas, putatum: puta, aduerbium: vti, aduerbium: cutis, frutex, & ab eo venientia: vter, vtra, lutum, pro ſimo, vnde liteſco. Furius Antias, vt ex Gellio, lib. xviii. cap. xi. nouimus: Sanguine diluitur tellus, caua: terra luteſcit: putor putoris: Suthul vrbs: Muthul, flumen ab vno breuiantur. quibus dictionibus: vtitur Saluſtius in Iugurt. putris, & muto, pro Priapo. hæc duo ambigue. quod debuiſſent annotare Neſtor, & alii. ſic ambigue ponito vtrunque. vtraque, vter vtris. ab aliquibus longatur ego vero corriperem, quando vterus breuietur. In pluriſyllabis vero breuiatur: vt Mutina, vterus, non autem elongatur: vt vult Franciſ. Niger, Demitto, mutinum: vt in Priap. legitur: Tutia, riuus: brutius tia tium lúteus, Mutius, ſutilis, luteolus, lutius, mutuus tua tuum, mutuo, mutio, muteo, mutito. i. mutua ago: vt in Attei Capitonis legitur Commentarii puteo, putidus, putidulus mutuo, verbum: glutin: futilis, futio, tutela vtilis, vtebar, Iuturna, buteo: buteoli, vicus: putreo naturaliter breuiatur contra Sulpitium, non longatur: Rutilius putridus, putreſco: gluten, glutinor, glutinum, ambigua ſunt. quæ omnia, qui ante me ſcripſere, non viderunt: ſtrutius, apud Græcos omnino longatur, qui ſcribitur per ου. Hora. vendentem ſcruta propello. & eſt dictio non diffuſilis apud

Suthul. Muthal.

Neſtoris in curia.

Franciſ. Nigri error.

Sulpitio aduerſor.

Alii præter miſerunt.

Scruta.

latinos, teſte Poli. ſunt, autem ſcruta, res viles: & omnia villia ſcruta poſſent appellitari vnde ſcrutarius ria rium. i. vilis. & ſcrutariam dicimus rem paruipendendam. Ex hoc obiter ſuboritur Apulei locus Metamorpho. iii. Et aniles cellulas reptantes ſcrutariam facitis. vbi facere ſcrutariam, eſt villa inquirere & nullius pretii. Quod in ſcholaſtico ſuggeſtu publice multis audientibus plauſibiliter enarraui. vbi quid dicat Philippus Beroaldus nec laudo, nec admitto. Ennius, belli victoria nutat. Animaduertas Silii Codices eſſe emaculandos in primo: Scandit in aduerſum per ſaxa nutantia nixu. carmen nanque procul dubio claudicat, legas tu: Per ſaxa natantia nixu: vel potius. Micantia. Marſus interpres & ipſe decipitur, Nutantia, legens, & interpretans. Lucil. Sat. iiii. Frumentarius eſt modium ſecum, atque rutellum. putus ta tum, (ſi Gellio credimus) omnino breuiatur: quia à putando dicitur: & non à valde purum, vt perperam ſenſit Alphenus Iuriſconſultus. legito noctes atticas, lib. vi. ca. v. Vnde eorum penitus non admittenda opinio eſt, qui legunt illud Iuuenalis Saty. x. Pauca licet portes argenti vaſcula puti: ideſt puri, non aduertens claudicantem verſum. ideo legendum eſt: Vaſcula puri, vt vbique legitur. Iuuenal. Compoſitique luto nullos. h. p. Et non te moueat illud eiuſdem Poetæ orat. vi. Dum redit, & terram luto ferit inteſtino. carmen autem eſt mendoſum: quod inſtaurabis ita: Dum rediit, terramque luto ferit inteſtino. Stat. Sil. iiii. Deterges ſterilis ſoli putorem. quãquam puteo (vt diximus) longatur. Virg. Cauas vteri & tentare latebras. hic aduerte: quia in, vteri, dictionem incidimus apud Gell. lib. iii. capi. iii. legi carmen Plauti mendoſum. carmen hoc eſt eſurientis Paraſiti: Nam me puero vetus erat ſolarium. vbi non legendum, vetus: ſed vter⁹, vel poſito pignore diſputauerim quod

Scrutarius. Apulei locus.

Philippum Beroal. nõ admitto.

Sylius emaculatus.

Marſus fallitur.

Putus ta tũ

Alpheni iuriſc. error.

Iuuenalis defenſus.

Aliquorũ error.

Iuuenal. emaculatus.

Ex Gellio Plauti loc⁹

ſententiæ nimirum congruit. Stat. Sil. Brutia ſicanium circunſpicit ora Pelorum. Virgil. Mollia luteola pingit. u. c. ex hoc miror Iuuenal. Saty. x. Incude, & loteo, Vulcano ad. r. m. dixiſſe, niſi fiat ſinæreſis. Ouid. Et mutua vulnera ſenſit. Riſu quatior, cum ſyllabographus Valla ſiculus de ſyllabis præcipiat. & errauerit in hoc ſapphico: Iura permittunt mutuo naturæ: vbi quoque perperam in, Naturæ, primam corripuit. Perſi. Men mutire nephas. Horati. Putet aper, rhombuſque r. licet putor breuietur, vt vidimus. Iuuenalis: Quales tūc epulas ipſum glutiſſe putemus. Horatius. Effutire leues. l. i. t. u. Ouidius Circa iuturnæ compoſuere lacus. Ouidius in Phili. Buteo bubit aquis. Idem: Puteleoſque ſinus.

Iuuenalem miror.

Vallæ ſiculi error duplex.

V, Ante, V, breuſatur: vt fluuius, pluuia. Demito, vua, vuidus. Et ſic tandem, diuino annuente numine, hanc tertiam perfecimus Epographiam. Phineus detrahat quantum velit, non poterit quin quarta, exeat. Exi quarta placebis ſcio iam te omnes expoſcunt tyrunculi. Hæc eſt intende lector.

IO. FRANCISCI QVINTIANI Stoæ Poetæ Laureati de ſyllabarum quantitate Epographia Quarta.

PROOEMIVM.

CŌCITARAM humaniſsimi literarum cultores, ac Apolineæ ſectatores Academiæ, auſpiciis nōſtris vmbilicum apponere: & abſque latratorum nihil. pendenda rabie, ac ſine lauernarum obtuſis aculeis coronydem attingere. Sed præter opiniōnem noſtram aliqui non defuerunt nugiuenduli: qui ſtimulante liuore, lancinantique cordolio exciti in tenebris exputant, me. ſ. in hoc ſcribendi negocio inſudare: vt cæteris antiſtare videar: conſuetum rati aliquos doctoribus reclamare: vt nomen adipiſcantur famigeratius. Proh ſupremum nephas? quid diſſeminant? quid implanāt? quid leuiora floccis diſpergunt? hoc exantlauerim: vt aliorum refutem ſententias, & apud omnes ſim pauiſibilior? id non me (vt in operis dixi Veſtibulo) impellit, nō ſtimulat. Quis enim eſt tam inſanus, & merace indigens anticyræ: qui doctis detrahendo ſe doctum appellitari perſuadeat? Sciant velim hi alieni nominis turbatores, alienarum Vigiliarum hamiotæ, enotaſſe hoc, noſtrum fuiſſe inſtitutum eruditorum enotaſſe labeculas: non vt eorum candidum offuſcarem ingenium: ſed vt eorum deuio itinere in camœnali penario veritatis excuſſor fierem: quod legentes proculdubio aſſeuerabunt. Inuidia, vt oblatrent, cogit. Parco. Non eis parcunt ta-

men intercutanei, & medulitus circunfuſi ſuſpiritus, & intima tormenta: quæ cæteri patiuntur inuidi. In
Summa pe tit liuor. ſurgant gaudeo, diſpereant lætor. Nam (vt ait Ingenioſus Naſo) Summa petit liuor. Si eiſdem diobolatis, ac fellularius Iuueni, abeſſent inuidi: ſed quia (citra iactantiam) inter literarum milites annumeror, & feliciter audeam, non poſſunt quin ſpumoſi detrahant ſingultibus. Taceant precor: & quamuis recto lumine rimentur Epographiam in qua, quo ad multiiugam obſeruationem, & ad multiplicem frugem prioribus, non tantum conferenda ſed & præponenda, viderint annotamenta & Primo: quot modis mediæ cognoſcantur videamus ſyllabæ.

¶ Quot modis mediæ cognoſcuntur ſyllabæ. ¶ p. Primum.

Modi quot mediarum cognoſcendarum. Mediarum ſyllabarū quantitatem oēs ſex cognoſci modis edocent. nos ſeptem enarrabimus. Exemplo. ſ. poſitione. Accentu, Vocali ante aliā, Regula, Diphthōgo, & ſimplici, aut duplici ſimilium literarum coniunctione. Exemplo: vt ſi quāta ſint mediæ in Matutinus, ignores, Ouidii cognoſces exemplo: Perſidaq; & radiis iuga ſubdita matutinis. Poſitione: vt ſi ſequantur duæ vocalem con-
Accentus tres. ſonantes, tūc illa vocalis longatur vt lapillus: niſi muta ſequatur cum liqda: qa tūc ambigua eſt. vide latius
Grauius. in prima Epo. Accētu q triplex eſt. Correptus: q Gra-
correptus. uis dicitur, quoties penult. dictiōis corripitur vt dūs.
Acutus pductus pductus. quē acutū noiamus, cum penultima longatur vt natura. Et ſcitu dignū eſt (teſte Seruio) cum in
I, in, e, verſum breuiatur. verbis, i, breuis profertur, & cum illud, i, in medio in e, cōuertitur: illud, e, breuiatur: vt legere, legero: niſi ab m, vel, b, &, t, excipiatur: vt legebam, legetis. De cir-
Regula pulchra. cumflexo latius in noſtro de accentu Opuſculo dicemus. Vocali ante aliam: quia in latinis dictionibus

corripitur: vt pretiũ, ſtudium: vt in ſecunda vidimus: & quę demũ oporteat. Hic non ab re fuerit denotare Franciſci Maturantii errorem alioqui eruditiſſi. dicentis in, Nemea, penultimã mõ longari, mõ breuiari: vt in platea: qui cũ aliquibus nitatur exẽpli, ſponte aſcia ſua crus illidit propriũ, illius exẽpla pono. Lucanus: Nemæi pectora monſtri. Marti. Non Maratho taurũ Nemeæ frondoſa leonem. Cogitat. n. apud Lucanum legi, Nemei, dictione triſyllaba cum legatur, Nemæi quadriſyllaba: quia adiectiuũ ẽ à Nemea. Illud vero Martialis ſubſtantiuũ eſt, vbi ẽt fallitur Pylades, ideo Nemea faciet Nemeæus. Vnde quid Chriſtophorus Landinus in ſimili dicat errore, ſcribendũ exiſtimaui. ait ille in v. Aenei. Cõment. Tegea, penul. correpta, vrbs eſt. à Tegea Tegæus Tegeũ, deriuatiuum eſt, & penultima producitur, quia diphthongum habet: vt Nemæa, a qua eſt Nemæus, Nemæa Nemæũ. reſpice Lãdine: qđ ais cõfundis: cõfuſa, perturbas. ſi verũ qđ dicis: ergo Tegea & Nemea ſubſtantiua, & Tegæus, Nemæus adiectiua, indifferenti poneretur prima ſyllaba audi, nec te pigeat: a tegea & Nemea veniunt: tegeus, Nemæus, quadriſyllabæ: & non (vt putas) triſyllabæ dictione: quapropter te artis expertẽ metricæ (ſi eni te cognoui: cũ ẽt in Horatii cõment. ſuper primo carmine in fine Odes. xxx. falſum adducis carmẽ) pculdubio crediderĩ: vbi & ſi Seruiũ, & ĩ primo Geor. intellexiſſe cũ Maturantio in errorẽ decidiſſes nũq̃. Regula cognoſcunt: vt in. ii. tertia, & ĩ iſta Epo. Diphthõgo lõgãtur: vt Comœdia: tñ aliqñ ſed raro ſequẽte vocali breuiãtur: vt rõphea. Simplici, aut duplici ſimiliũ literarũ cõiũctione: vt cibele: cibelle: parnaſius. parnaſſius: Marcellianus: marcelian⁹: Porſena, porſenna.

Maturãtii error.

Lucanus a vitio defenſus.

Nemea.

Nemeæus

Pyladis error.

Landini error.

Tegea.

Tegæus.

Landinus artis exp[ers] metricæ.

¶ De, A, in mediis ſyllabis. Ca. ii.

A Ante, B, corripimus: vt Arabus: Calabria, ambigue ponitur. Demito primę coniugationis

Amabo aduerbiū. Priſciāi regula.

præterita,& futura vt amabã,amabo:Barabas: amabo,aduerbium:vocabulum:Atabulus,ventus:nomina in bundus:vt amabundus,teſte in.ii. Priſciano, dicente:In bundus,ſi à prima coniugatione, longatur nomina ab aliis breuiantur coniugationibus. longato item nomina in bulū: vt tintinabulum.in bilis: vt amabilis:præter inſtabilis,inhabilis, & circundabilis. Virg.vii.Hyrcanisue.Arabiſque parant. vnde conſtat Vallam Siculum erraſſe longari dicentem:niſi calcotyporum, chalcographorum ue euenerit cauſa. Mart.viii.Dic verum mihi Marce,dic amabo. Sedu. Tunc elegere Baraban ſic & Iuuenc.iii. P.d.p.legique Baraban.Marullus tamen inter Neotericos gēma dixit in fine Pentametri: Mulciber es Baraba, Horati.quæ ſunt in honore vocabula ſi volet vſus. Idem in ſer. Oſtentare mihi quos torret Atabulus e.q.Iuuena.Tot pariter pelues,& tintinabula dicas. vbi alludit omnino ad Dodoneas pelues,quas fuiſſe circa iouis templi parietes ſuperius diximus:vt ſi quis vnam,vel leui tactu,contigeret,protinus omnes tinnitum redderent:vnde in loquaces prouerbium eſſe oſtendimus & ſic non immerito ſatyricus loquacem mulierem taxans,peluibus comparuit:vt late in anno tationibus diximus.

Vallæ error.

Iuue. loc⁹ Dodoneæ pelues.

A,Præcedens,C,breuis eſt:vt abacus: Trinacria, ambiguum eſt. Demas,Iachus. & non mirum eſt:quia(teſte Euſtachio)vnum,c,metri gratia interpoſitum eſt,omnino longato,piſtaciū,muſtaciū, ſolo pachium,nouacula,opaco opacas.Pediacia n.pœma cus cloaca,ſyracuſæ,ſyracuſius,meracus, paſtinaca, portulaca tomacula,benacus,Phęacus,Pheacius.longato ēt in acus adiectiua:vt opacus,ſarracū,adiectiua in culus:vt vernaculus,i cula:vt fornacula.in aceus:vt betaceus,maſtaceus,in cundus:vt iracundus.in culū: vt ientaculum,vmbraculum. ſuper hoc non deſunt:

qui Omnibonum lancinent: q̀ dixerit,a,ante culum, in omnibus longari ; cum Virgili.dixerit in.v.cumq́; gubernaculo liquidas proiecit in vndas. reuera aberraſſet Omnibonus,ſi ita legeretur. nam ſit ſyncopa. legitur namq́, gubernaculo,quadriſyllabum.ſic etiam defendetur Ant.Nebriſ.dicens, gubernaculum, longari.hoc facit:vt apud Propert.ſpectaclum,non ſpectaculum legas.in.vi.aſpice:vbi de ambiguis ſit mentio. Producito etiam nomina in acis genitiuum redentia:vt mendacis,loquacis.& ab his venientia : vt mendacium,fallacia, Hinc tollito,ſmilacis candacis, dropacis,ſtyracis,athacis,atracis,Pharnacis;ſiphacis hoc nomen ambigue.Pallad.xiiii,ſubeunt piſtacia ramos.Iuuenal. Cænam & muſtacia perdas. Catul.Dii magni ſolopachium diſertum:tamen legas,ſolopichium,vt multi faciũt dicitur autem ab ὅλ⊙ totus:& πῆχις non πάχις, brachium. Aliqui etiam contendunt,ſolopugium,legi : vt Hermol.caſt.viii.ca.xxix. Tamen,non annuente ſyllabarum menſu,decipi crediderim. Mart.Cum tuta nouacula theca.Horat. Fragilis pediacia f.q.Stat.ſyl.ii.Reditus emacus Vlyſſis. Macer : Et paſtinacæ virtus.i,ſ.t. Stat.ſyl.primo.Et maſtaceus,& latente palma.Mac.A.g.quæ portulaca latine.Iuuen,Diuina tomacula porci.Idem: Tardi ſarraca Bootæ.Ouid.iiii.Metamor. Et.c.i.p.verſum cum ſmilace flores.vbi,ſmilace,'eſt triſyllaba.& non ſimilace,quadriſyllaba legendum eſt contra Tortellium,Neſtoremque. Auſon.L.q.c.leuas tibi Dropace cauſa eſt.Seren. Aut ſtyracen tornes a.d.u.a. Stat. pri.The.Atracia rubet arte labor.Lucan.ii,Nec Pharnacis arma relinquas.

Omnibonus defenditur

Anto.Nebriſ. defenditur.

Catul. locus.

Solopichium.

Aliqui decipiuntur,

Tortellii, & Neſtoris error,

A,Super,ID,cicada producit, Alia corripiunt ; vt cycladis, quod dicat Sulpitius, Academiam, in ſecunda longari apud Callimachum noſtri temporis vatem egregium non teneas.nam ſemper breuia-

Sulpitius nõ admittitur

Calimachũ mirot

tur : quod Callimachus ille non difficeretur : quanquam ipſe longauerit quem id feciſſe miror. Iuuena. S.q.p.p.cui vix in Cyclada mitti vbi Georgius Valla neſcio quid puerile, & infantiſſimum ſcribit.putat enim legi, Ciclade.eadem,ablatiuus,& Troades, ambigue ponito,

Georgii Valle error.

A, Ante, F, breuis eſt: vt colaphus. Iuuenal. Nos colaphum incutimus l.c.ſ.

A, Ante, G, productione gaudet : vt ſuffragor & ab eo ſuffragium: indago, nomen, & verbum: andrago ſecundum aliquos, longatur: quos cum breuiari contendã, minime ſequor. Excipe à phagus cõpoſita, & à vagus: vt lotophagus noctiuagus & quę à græco: vt Ampſagoras, Pythagoras, Anaxagoras: Maſſagetæ.anaglypha, atagena, phenagore, Synagoga, aſtiages, mandragora, in dagus ga gum, naufragus, & ſimilia.compoſita a frãgo ſecundum aliquos: vt lubrifagium, ſuffragium, crurifagium coxifragium, lalage, pantagia. & nomina ſecundæ inflexionis : vt aſparagus: pędagogus, contra Sulpitium, longari dicentem: Paphlagones, vertagus, onager, podager, ar uiragus: agragas, hoc nomẽ indifferens: quod alli nõ videre, ſic podagra, & chiragra. Ouid. Tu ſuffragare rogatos. Idem.ii. Pon. Grata quidem ſunt hæc animo ſuffragia noſtro Mart. Ionicarum guſtus atagenarum.in quo ſcazonte, tage, iambus eſt. Priſc. Poſtquã Phœnagoren. Hermonaſſaque u.Sedul. Diſcedat ſynagoga ſuo f.c. Ouid. Met. v. Dum ſtupet. aſtiages n.t.e. Mart. Capel. G. m. g. quodque indaga veri. Ouid. Naufraga pupis aqua. ita obiter, vt Virgilii emendes carmen in.iii.admonuerim C.q.a.& naufragium Scylaceum: legas tu, nauifragum. Et non mireris ſcylaceum, breuietur: cum (ſi Seruio credimus) à ſcylla deueniat. quoniam multa id genus in ſuperioribus recenſuimus. & quia diximus, a frango compoſita:

Sulpitii error.
Aliorum incuria.

Virgilius emaculat⁹

breuiari, referam carmen, cui alii innituntur. Ouid. Quid niſi ſuffragium nimbos vitantibus eſſem. Ideſt in opere, cui titulus eſt de Nuce: quod falſo tribuitur Ouidio. An id recipias lector paruifacio. Ouid. Faſt.iiii. Megareaque. Pantagiamque. Mart. Crinitæ Line pedagoge turbæ. Interpres Stra.xii. Paphlago neſque fero c.d.a p. Mart. Venatur Vertagus acer. Idem: Dum tener eſt onager ſ.q.l,m. Claud. A.n.p. ſtare putat podager. Iuuen. Et de temone Britanno Excidet aruiragus. Sil.xii. In bella Hamplagoras Tyrios.r.u,

A, Ante, L, breuiationem capit: vt tantalus: abeſſalom: quod cum, m, in fine Neſtor, non (vt alii qui) abſalon, triſyllabum legit. quod nomen longat ſulpitius: cui adhærebo, ſi exemplis comprobet. De mito, ſardanapalus, ſandalia, Omphale ſtymphalus, Cephalonia, Cephalones, Caramal⁹, apud ſidoniũ: aqualiculus, ex halo las. noīa propria, & adiectiua in nominatiuo in alis terminantia, & in ale: vt Martialis, ambaruale, trabalis, penetralis. heteroclita in alia: vt magalia, mapalia. obliquo à nominibus in al neutris: vt animalis. ſi vero aliter, breuiantur: vt aſtrubalis, Hannibalis. tũ (vt habemus apud Gelium libr.iiii. cap.vii. Probus ille hæc noīa in al barbara, in obliqs ita proferebat: in penultima haberent accentum. Enniuſ: Qui propter Annibalis copias cõſiderant. eſt autẽ tetrametrum carmẽ iãbicum Brachicatalecticũ: in quo tuba, iãbicus eſt, vltimã lõgam cõtinẽs non autem ſpõdeus eſt: vt vitioſe dixit Anto. Nebriſſenſis. ſed alias latius dicemus Pharſalia hoc nomen ambiguum & atalante, italia, ſtimphalides, coralium: quę omnia non videre qui ante me ſcripſerunt. vnus tamen Aldus dixit, ſtymphalidas: tantum longari, cui ne hæreas. in. vi legito Epograph. Ouid. in ibin: Quem finẽ vitæ ſardana Aldus habet. Virg. in obitu

Abeſſalom nõ abſalõ. Aliquorũ error.

Sulpitio nõ hæreo

Hanibalis penul. longa.

Antonii Nebriſ. error.

Aliorum incuria.

Aldo non hæreo.

Mecœn. quod opus Cornelio tribuitur: A.t.etiam ſandalia talos. Proper.iii. Omphale in tantum.f.p.h. Ouidi. Meta.ix. Veſtrum ſtymphalides vndæ. Seneca in Troa. Greſſus nephandos Dux Cæphalonum admonet. vbi, Cepha. Iambus eſt, vltima gaudēs longa. Perſ. Pinguis aqualiculus p.s.e. Virgiliu:. Aeternumque aditis effert penetralibus ignem. Hic non abſonum erit a Iano diſſentire Parrhaſio, ſcribente, æternum ignem, dici propter penates. ego vero de Veſta intellegendum exiſtimo. Et ne ariolari videar, legito Ouid. vlti. Metamor. Obuia turba ruit quæq; ignes Troica ſeruat veſta tuos. ſed latius in dubitationibus diximus.

Virgilii locus. A Parrhaſio diſſentio.

A, Ante, M, breuis eſt: vt calamus. Demitto, ſyridame, tymama, examino, contamino, dictamus. nomina in mentum: vt armamentum in men: vt examen. nomina barbara ad latinā declinationem venientia: vt Adamus, Abrahamus. verba primę coniugationis in præſenti, & præterito indicatiui: vt amamus, amabamus: niſi in compoſitis à, damus, duntaxat in præſenti: vt circundamus. producito etiam omnia verba cuiuſcunque coniugationis in quolibet modo propter crementum: vt doceamus, audiebamus. Horat. Tu ne ſyridame, aut, d, aut. f.a. Martia. primo: Vilis contaminat vnco. Virgi. Dictamum genitrix. d. c.a.i. Iuuena. Quicquid habent telorum armamentaria cœli, vnde neſcio qua ratione motus Aratus, dixerit. ii. Calciamenta pedum dignus. n.ſ.i. niſi forte fiat ſyncreſis. Pulchra regula de nominibus in mentū inferius eſt: vbi de, u, ante, m, fiet mentio. Claudia. In Rap. Pro. I.c. credas examina fundi. vbi interpres Ianus perperam interpretatur: putat nanque fundi genitiui eſſe caſus, cum ſit infinitiuus à fundor funderis.

Arat⁹ qua rōne mot⁹ ignoro. Iano Parrha, reclamo. Claudiani locus.

A, Ante, N, corripitur: vt balanus, Emanuel, Taprobane, extraneus: vt in Priap. legitur: tū apud

aliquos inuenio longari, Demantur, vomanus, Aliphanus, Meuania, alanus, Patalane, Carmanus; Elanus, carmanis, Dianas, Diana, Pęnites, Amanum, Afranius, Bianor, & ſimilia: vt Alcanor, euaneſco, euanui, Volanerius, Meſana, Tigranes, aranea, araneolus, Lucania, Lemanus, Garganus, Aquitanus, Aquitania, Vulcanus, miſcellanea, gauranum. nomina in anus pręcedente, i, litera. vt Quintianus, opplanus. producito item deriuata: vt montanus lupanar, Bacchanalia, gentilia: vt Romanus, Brixianus. adiectiua tertiæ declinationis. vt inanis. ſecundæ: vt paganus. excipito ea, quæ à breuibus veniunt: vt Dardanius, quia à Dardano longato quoq; obliquos à nominibus in an Græcis: vt Titanis. Cyane, & ſican9 ambigua ſunt hæc duo: ſic & Cyaneæ: quod alii non viderunt. Auſo. Florum ſpirat odor balani. c. m, h. t. ſic errorem Alexandri noſcas longari præcipientis: immo breuiatur & deriuatiuum. Perſ. T. q. maxillis balanatum gauſape pectis, Prudent. in Apoth. Edidit Emanuelque meum. c. ſ. Ouid. i. Pont. Aut vbi Taprobanem Indica tingit aqua. Sil. viii. Statque humectata meuano. Idem. xii. Hinc Aliſanus Iaccho. Stat. ſil. primo: Vacuet Meuania valles. Priſcianus. Et martia pectora alani. Idem: D. c. Patalane cingitur vnda nō deſunt, qui & Patalene, legunt: Idem Carmini ſolis ab ortu. Idem. ſi poſt carmanida ſumam. Idem: Dianas fons eſt. c. c. u. Idem; Quam Pæanitem perhibent. Lucanus. Populus non cultor Amani. Idem. iiii. Caſtris Afranius iſtis. Horatius. Scura Volanerius poſt quam illi. Silu. xiiii, incumbens Meſana freto. Lucanus. Tygranemque meum. Virgil. vt quoque araneoli. quæ dictio ſubiicit mendum eſſem ſidonii Codicibus, vbi ait: Archneola micat proprias conferre labo rat lege tua: Splendet arachneola, & proprias c. l, & coniunctione addita. quod Pius nō animaduertit Ba

Aliorū iniuria. Alexandri error.

Sidonius emaculat. Bapt. Pius nō animaduertit.

ptiſta, alioqui ſedulitatis acerrimæ. Luca. Sic iuncta lemano. Idem. v. Exit Garganus in vndas. Auſo. Inter Aquitanas gentes. Iuuena. Veniunt ad miſcellanea ludi. Mar. viii. Gaurana, & Coſmi t.m.a. Quintianus, & oppianus, apud Martialem longantur. Licet Politianus dixerit Oppianus, diueſque auro. Ex hoc Quintianus apud me breuiatur ſæpius. Et quia in nomen noſtrum incidi, quare inditum fuerit explicabo. Nam dum olim adoleſcens ipſe in Muſarum penario, & Camœnalibus incumberem vigiliis (ita dante omnium rerum opifice) cæteris antiſtare viderer, multi nõ ſpernendæ eruditioni iuuenes ſynchroni meam lubenti limam animo ſubibant: vt pote quẽ ſuorum aſſertorem carminum dicerent: & vt alluderent ad illud Martialis dictum, me Quintianum appellitarunt: quod nomen ſeruans augebo, & ſi priſcos eiuſdem nominis nõ excellere opera noſtra demonſtrabunt: tamen illos me ſuum retinere nomen non pœnitebit. Fuere autem ante me plures Quintiani: quo nec infelix poterit ruere annorũ ſeris: quos ſemper venerabitur poſteritas. Vnus fuit ille, quem Martialis aſſertorum ſuorum facit carminum. Alius fuit Afranius Quintianus Piſonianæ coniurationis conſcius, vt ait Tacitus: quãquam falſo in Codicibus legitur, Quintilianus. Alius Põpei Quintiani mortem, lib. Epi. vii. deflet Plinius Quintianum proconſulem, & Quintianum Caputeum in quibuſdam reperi epiſtolis, quæ perperam Quinto tribuuntur Curtio: quarum ſtilum non approbo, nedum ſuſpicio. hoc ſi quis rimatur, noſtræ proculdubio adhærebit opinioni. Alium prompti, atque audacis animi Quintianum nominat Herodianus hiſtoriograph⁹. Alium Ap. Quintianum ſibi amiciſſi in prima apolo. notat Apuleius. in Aliũ Quintianus Neronẽ ſcripſiſſe Satyram retulit Cornelius. Quintiano alii Sido

Quintianus quare cognomẽ meum.

Quintiani ante me plures.

Cor. Tacitus emaculatus.

Curtii nõ ſunt q̃ tribuuntur. Epiſt.

nius æternitatem condonauit. ab alio Quintiano Agatha virgo erumnas paſſa eſt: quem merito deiſſe pœnas autumo. Alius Quintian⁹ martyr fuit: vt in ſanctorum habemus Catalogo. Quintiani alius meminit Imperator Antonius Codice de inofficioſo teſtamento. Alium Quintianum nominat Epitaphium quoddam Romæ in diuæ templo Crucis co piam fecit Andreas alzatus Mediolanenſis vtranque linguam eruditus, antiquitatum omnium fidiſſimus interpres, quod hoc eſt. Andreas Alzatus.

ATTIAE QVINTAE TATTIVS PLEGON CONIVGI OPTIMAE, ET TATTIVS. T. F. PAL. QVINTIANVS ROMA PARENTIBVS INDVLGENTISSIMIS.

Alium nominat marmor quoddam Mediolani in Diui tem plo Nazarii, in Porta Romana, in Propyleo, quod hoc eſt.

L. VERGINIVS. L. F. O. V. F. ATTILIANVS. VI. VIR SIBI ET L. VERGINIO MESSORI PATRI, ET VERVETLAE Q. F. ATTILIAE MATRI. M. DIDIO MARCELLO L. VERGINIO. QVINTIANO FRATRIB. VIRGINIAE, SEMPHRONIAE, QVINTIAE SORORIB. SENTIALAE, ET PAVLINAE VXORIB. ET CONGIO GILONI LIBERTIS. AED. M. VICT. PRO CIRCO AEMIL.

¶Dii faxint: vt idoneum viuam æuum (nam & ipſe ſum φιλόβιος. i. vitæ cupidus) nec ego ipſe inter ſecu li obliteſcam tenebras: qui tertio & vigeſimo ætatis anno publico legendi &. xxiiii. Laureæ donatus ſum munere. Hæc annotaſſe volui: vt nulla ex parte hoc opus tibi lector diſpliceat. Philobius

res, Caphareus, Megarus, phalarica, thiara, mortarium. deriuata: vt ſcholaris, apollinaris, auarus in rius tia rium: vt ſextarius aquarium, vicarius temerarius, ſtlataria, carnalium, mulctarium, diarium. nomina in are: vt cocleare denominatiua: vt auxiliare. verba in are, & ari: vt amare, dominari: niſi veniant, à do, vel daris: vt circũdare, peſſundari. Et quia in arius diximꝰ produci, excipito, tenarius, quia à breui, breuiato obli quos: vt Cæſaris, demuntus calcaris torcularis.

Hic lector aduerte in hac regula advnguem non poſſe cognoſci ſyllabas: vt exemplis. Ideo ſi omnia nõ comprehendero, mihi non detrahes. difficile enim eſt (vt Probus ait) ſyllabas ratione artis cognoſcere. quicquid tamen potui ennotaſſe me haud negaueris. Ouid. Dictus es iſmaris iſſe per agmen equis. vbi multi dubitant, cur, penelope timeat, cũ victor Vlyſſes ierit per agmen Græcarum iſamariis equis, cum lætari oporteret lector Q uintianũ audi: timebat enĩ ne Vlyſſem interficerent Græci ſub ſpecie Rhæſi: qa equos habebat, quos abſtulerat hoſtibus, inſciis omnibus, præter Diomedem. Hoc dixi: vt grammatiſtas admoneam, qui illud non tam intelligunt, quàm intelligere minus curent. Idem: Me patericarius u.d.l. cuius dictionis, cum recordor, error ſuccurrit Tortelli, iuniamque, dicentum, icarium patrem fuiſſe Erigones. auctorem proferant. Icarum fuiſſe auctores proferam. quam opinionem tenuimus in Diſtichis in Ouidium: Sum quod & Icarus eſt: ſum quod & Erigone. Prudent. in Pſych. ſummus nam fertur Aaron. Arat. li. Pia iuſſa canunt, angariat inquit. Priſcia. in Perth. Byzares primi iuxta quos terra Vechirum. vbi falſo, Bizeres, legitur. nam Dioniſyus ait βυζαρές τε πρῶτα καὶ ἀγχόθι φύλλα βεχείρων. Ennius: Polyppus Corcyræ Caluaria pinguia carne. ſuper monte Caluaria exemplum non eſt niſi apud nos Intra

Syllabæ exemplo melius, quam r[egu]la.

Ouidii locus.

Tortelli, & Iuniani error.

Priſcianus emaculatus.

Caluaria.

Calua.

Euangelii locus.

gœ.de Chriſto. & ſcias dictum eſſe montem Caluariæ illum:quia ibi multæ caluariæ. i. mortuorum capita viderentur. nam in eo loco omnes malefactores trucidabant. Proh dedecus, ingens dedecus: mundi, ac cœlorum Opificem ſic turpi in loco Cruci ſuffigi? nepharia gens, infida, propudioſa, an idoneum mortis inueniſti locum? Heu heu humaniſſime lector, dum lachrymas tergo, tu exempla lege: ac interim tuos ſtudendo ſaties appetitus. Mac. A ſumptis Zodoaram obſtare venenis. Prudent. in Pſych. Margaritum ingens opibus, & viribus arte de qua dictione inferius, vbi de, i, añ, t, fiet mentio. Mart. v. Cum panare olis t.d. Ouid. in Meta. Quantum balearica plumbum. Idem. Triſt. Q.a. declaſſe Capharea fugit Priſcia. Rapiduſque Megarus. Luca. vi. vibrata phalarica neruis. alia per ſe notiſſima ſunt Denarius, ambigue ponitur. Et quia ſic ſiccis nõ abeũdum eſt pedibus, talaria, ſub hac eſſe regula nulli dubiũ eſt. Ergo Auſon. emaculabimus. eſt autem carmen ſic: Iam nũc per auras Perſes talaribus. tu legito, Perſeos. de quo Ouid. v. Meta. v. vel legatur, Perſei.

Auſonius emaculatus

A, Præcedens, S, breuis eſt: vt ceraſus, paraſitus, gymnaſium. Demito, Gimnaſiæ, inſulæ: amaſis deriuata: vt agaſo occaſio, omaſum, colocaſium: viribaſius. n. p. amaſius amaſia, meo iudicio etiã elungambis: Paranaſſus, per duo. ſſ. ſcribitur ſecũdũ aliquos: quod alii negant. a cuius deriuato vnum, ſ. Martia, Capel. Amouit, &, a, ante, ſ, curtauit in Parnaſius. Nemeſian. Aegl. pri. Accipe quæ ſup hæc ceraſus, quam cernis a. a. Iuuena. Gymnaſia, atque audi ſ. m. a. ex quo non poſſum non mirari Vnum alioqui diuinum, cum ait. Hic honos gymnaſia nobis. Luca. ix. tumulis euulſus amaſis: Iuuena. Sat. xv. Rapienda occaſio cunctis. Mart. viii. Creſcunt colocaſia Phœbo. Sil. viii, S, n. ſ, deſit, Viribaſius armat. Mart. Ca-

Parnaſſus. Vnum miror.

uel. Conſcia Parnaſio c.ſ &c. quod alii producunt, vt Marcelianus à Marcello, Scylaceum à ſcylla. in quibus demitur conſonas:vt ſæpius diximus.

A,Sequente,T.breuiatur.vt affatim,tamen ambiguum inuenio: quod ante me cæteri non viderunt. Demito, Egates & Viriatur n.p. Argathonius, Leucata,grabatũ, Gagates, theutates, lupatum erycates,tyridates, trebatius Aratur n.p. cytiatus, phanaticus, pirrata, obſtraturus, gregatim, tifata, teate, certatim.denominatiua, & participia, & verbalia ſupina ue: vt armatus, barbatus:niſi à datus, vt circundatus. ꝑducito ẽt deriuata à primitiuis long:s:vt ꝑfatus, pꝛfatio,creatura:qđ tñ breuiabit Sidon. Materiã cũctis creaturis aera credẽs. longãtur etiam verba in atis:vt doceatis,legatis,doleati,audiatis: niſi à ao cõpoſita in pñti.ſimiliter obliquos à ncibus in as:vt pietatis præter anas anatis, contra Sulpi. ꝑducantur itẽ in tes noĩa:vt Achates.demantur hinc a bates,& crates,cõpoſita:vt Eurybates,ſocrates,lapates,pelates,zelates,antiphates:Socrates,tñ, & ſocratꝯ, hęc duo ambigua ſunt:qđ alii nõ viderũt. Hic etiam difficile oĩa cõtinerezvt nil ſit difficilius ideo melius exẽplis,quàm rła cognoſces:tñ hęc a Maturantio,Valla Siculo,& Nebriſſenſi nõ excipiuntur. ꝑduc etiam nomina in tium:vt palatium,ſolatium,Nabatheus,ambigue:qđ alii omiſerũt pri.Sil.Flore virens auet egates abolere p. Idẽ.x.Cũ viriatus agẽs telis r.i. Idẽ Argathoniacos armat Carteia nepotes:quãquam, argatonium, alii ſcribunt ſed ex Strabone hæc dicit Hermolaus Barbarus.Idẽ. xv. Leucatę, & Phœbi u.c.a. t. Virg Viii demiſſa grabato. Priſcia.Nigro ſp.ẽdore gagates.Luca.pri.Theutates,horrẽſq, ferus. Virgi.x. Lycaoniũq; ericatẽ. Hora. deduci poſſe trebati. Sta. vii.ſpes ne obſtatura Pelaſgis,Idẽ.viii.totidẽq, grega

Aliorum incuria.

Sulp. errat

Alii nõ viderunt.

Difficile in ho..

Aliqui nõ excipiunt.

Cæteri omiſerunt.

tim. Idem Syluarum.iiii. Procul iſta fuit tiſata teate. Marti.iii. Quæſta eſt præfatio fauces. Ruf.Feſt. Latipedemque anatem c.e.p. Ouid. Aliquem ſolatia mortis honorem. alia patent exempla.

A Ante, V, longatur: vt ignauia. Deme ab auo compoſita: vt abauus, proauus, Patauium, Dutauus: Batauus, hoc nomen indifferens eſt. Probus: Quæ vitæ ignauia fertur. vnde Mancinellus errauit eo in verſu, dicens: Ignauiam pertæſus ait: quem aliqui excuſant: q recitet Suetonii verba. eſto omnino hic aliquando in arte metrica dilapſus eſt, & infeliciter præſertim Ode.xii.lib.iii.Horatii. Tu ipſe aſpicito: videbis cum allucinari. Virg. Hic tamen ille vrbem pataui ſedes q.l. Auſon. Gelido durauí de monte volutus.

Mancinelli error. Mancinellus lapſitat

CDe, E, in mediis ſyllabis. Cap. iii.

E, Ante, B, producimus: vt Chorebus. Demuntur, helleborus, herebus terebullum, cerebellum Cereber, Theleboæ, archebulus, Atrebates, terebynthus, eſebon. & nomina in bundus: vt gemebundus, ſi Priſciano credimus, cuius rlam, vbi de, a, au, b, diximus, appoſui: tenebre, latebræ, ſalebræ, mulcebris, funebris, illicebræ: muliebris, terebro, cerebrum, & aiia ſimilia naturaliter breuia: quæ licet propter mutā & liquidam aliquando longentur, tamen (vt dixi) natura corripiuntur. Mart.ix. A.ſ.ſ. potat in helleboro. ſuper hoc notandum eſt, helleborum, in virili eſſe genere. non autem in neutro: vt volunt Tortellius, & Neſtor. Vnde columel. Et negat helleboros, & noxia g.ſ. Virg. Helleboroſque graues. Quod legatur apud Plinium. xxv. album, & nigrum, intellegas tu genus hellebori. Quod. xxxi. dicat: Per quæ helleborum bibitur. librarii mendum eſſe aſſeuero. nam alio in Codice bibunt. & in alio helleborus legitur: nam hellebora nuſquam inuenies. Ouid. Noctiſq; Deos,

Helleborus. Tortelli, Neſtoriſq; error. Pli. locus. Plinii alius locus.

Deos, Hereboque, Chaoq;. Idem in Faſt. C. e. pompa celeber, numeroque Deorum. Sil. iii. Theleboumque domos. t. u. d. u. Terentianus: Generi datur auctor huic vetus archebulus. eſt autem verſus anapæſticus: vbi, Chebulus, Bachius eſt primam breuem continens. Sidon. Atrebaton terras. p. h. e. Virgil. x. aut Orythia terebinto.

E, Ante, C, producitur: vt verecundus, vnde Galli non eſſe quę inueniuntur fragmenta coniecto, dicentis: At poſtquam teneram rompit verecundia frontem. Item: Proſtratus pedibus verecunda ſilentia rupi. ecce qua inſipide, e, ante, c, in verecūdus breuiatur: ideo ea fragmenta Gallum mentiuntur, Alii qui Maximiano cuidam attribuunt. Breuiato hæc, duodecatemoria: & omnia à deca compoſita: vt endecaſyllabum, Ezechias, Seneca: Telecoon n. p. romechium, illecebræ: imbecillis. hoc nomen ambiguum e: quod alii non videre. ſic Phereclus, & exècror. ſic & Phalecus: quod itidem alii non annotarunt. Ouid. Atque verecundo ſuffuderat o. r. Manil. ii. Duodecatemoria in titulos. ſ. c. nam Proceleumaticus pes primus eſt. Prudēt. in Ditt. Hic bonus Ezechias meruit. t. q. p. a. Iuuena. Magnos ſenecæ prædiuitis hortos. Vale. Flac. iii. Telecoonta ſint. Ouid. vlt. Met. Rhomechiumque legit: licet, Rumentum, legat Iacobus Crucius. Claud. in Ruf. Illecebris capitur nimium. q. e. i. a.

Galli non ſunt quę inueniuntur fragmenta

Aliorum incuria.

E, Sequente, D, longetur: vt pepedi. Demito, lebedum, vagedruſa, Pucedanum, Empedocles, remedium, eſſedum, Veleda. nomina in edus: vt Tenedus. in eda: vt iphimeda, andromeda. in edon propria: vt alchimedon, Laomedon: Menedemus: quod nomen (Donato teſte) tertio Pœone cōſtat: qui pes tertiam longam, & tres breues continet. compoſita à pede: vt compedis, ſuppedito, comedo,

Maturãtii, & Vallæ in curia.

impedio, Melchiſedech: ficedula, & Macedo, hæc duo ambigue: quod non viderunt Maturantius, & Val. Siculus. Breuiato etiam naturaliter ab ἕδρα venientia: vt exhedra, ſinhedra, cathedra: tamen apud poetas longantur aliquando muta, & liquida ſequente. Mart. Aethon in Capitolio pepedit. Horat. prim. Epiſt. An lebedum laudas odio. m. a. u. Sil. xiiii. Qui fontes Vagedruſa tuos. e. p a. Lucan ix. Pucedanumque ſonans. f. e. q. i. Horat. Dum petit Empedocles ardentem. f. æ. Lucret. Nec ratio remedii communis. c. d. Virgil. Georgi iii. melius fert eſſeda collo. Stat. Sil. pri. Captiuæq. preces Veledæ. q. m. n. Claud. ſuppeditant vires, præbetur origo. Prudent. in Pſych. Melchiſedech qua ſtirpe, quis maioribus. eſt enim Iambicus verſus: vbi, ſedech, Iambus eſt.

Fran. Nigri errat.
Sulpitii, Maturantii que icuria.
Omniboni error.
Prudẽtium miror.

E, Præcedens, F, breuis eſt. vt elephas. Demito, veneficium, veneficus ca cum, contra Frãciſcum Nigrum breuiari dicentem: liquefacio, tepefacio, rubefacio, madefacio, ambigua iſta compoſita poſuerim: quod non annotauit Sulpiti. cum Maturantio. Omnibonus quoque errat dicens: tantummodo breuiari in. vi. legito. Ouid. pri. Rem. Iſta veneficii. u. e. u. n. a. Idem: veniſſe venefica pellex. & merito, quia a veneno, in qua dictione, ne, longatur ſyllaba.

E, Super, G, breuiatur: vt Artegiæ, Elegia, Egregius. vnde non poſſum non mirari Prudentium in Hemiſtichio hoc dixiſſe: Doctor egregius. in quo, gregius, Dactylus eſt. Longato iſta, categoria: quia Græce κατηγορία: &, η, vertitur in, e, longum, neupe pegus: nam græce ſcribitur per η, ante γ, ſic & triſtega, collega, collegium, & quicquid componitur a lego legas primæ coniugationis, Cethegus, compegit. & alia ab egi compoſita: vt redegit: peregrinus, hoc nomen ambiguum. Iuuena. Dirue Maurorum Attegias. c. b. ſuper quo carmine Domitii pudendus er-

Iuue. locus Domitii error.

ror eſt,putans,Attegias,ibi accipi pro Mauritania:& nititur Dionyſii auctoritate: Ad ſummam Libyen habitant Attegias vndas. Hui indeprecabilis deliratio: nam & auctorem mentitur,& carmen contaminat: nam carmen eſt Priſciani: vel(vt aliqui volunt)Rhẽnii Fannii in perhi.& ibi non legitur, Attegias,ſed Ad Tethyos: q ſi menſum camœnalem,ſyllabarumque ſpacia conſuluiſſet,talia dixiſſet nunquam. Nam in,attegias,te longabat,& as breuiabat,contra omnium auctoritatem. Erunt ideo Attegię(Politiano teſte)vmbracula,qualia Mauri habitant. qua dictione vtitur Ruffinus interpres Ioſephi de bello Iudaico. vi.Oui 1. Flendus amor meus eſt Elegeia flebile carmen:ita vt pentaſyllabum,non quadriſyl.legatur contra Tortellium,& Domitium:qui ſi eſſent veri,e,ante,g,ambigue poneretur,nullis annuentibus poetis. In eo quoq; carmine,legi,prętęritum à Georgio Merula perperam legitur:cui omnis doctiorum reclamat chorus. ait autem:elegi,ſubſtituendum eſſe:qa non ſtaret verſus:immo ſi legit: vt præcepi,non claudicabit. Iuuenal. Catilina Cethegum. Hora. Collegia pharmacopolæ. Idem: Collegam Lepidum.q.c.l.a. Calph.compegit harundine Lygdon.

Priſcia.a vitio defenſus.

Attegiæ

Ouid. emaculatus.
Tortellii, Domitiq; error.
Georgius Merula decipitur.

E,Super,L,produci iubemus:vt videlicet paralleluſ:nam per,ʌ,græce ſcribitur. Demito,allelu ia, Angelus:& græca in teles:vt Pyrgoteles,Eleleus, Nictelius, ficelis, Ardelio, vindelicus, Marcelianus, Agelades,aſphodelum, Obelus, obeliſcus, ſepelio, iceſon: & aliqua propria:vt Eutrapelus,Steleneus, Menelaus,Thymele,Semele,Pterelas,Ampelus,Nepheleus,Periſcelis,Euangelium,Euangeliſta, Xerampelina,Hecatebeletes,Cybele,hoc nomen ambigue. Iſraelita,videtur apud iuuẽcum breuiari:Iſraelitarum ctans.u.n.e.tamen,ae,ſimul coniugi dicerem. Lucre. pri. Eſſe videlicet in terris primordia rerũ.Sido.conci

chemorus: Polemus.n.p.apud ſidonium. nomina in polemus: vt tripolemus, triptolemus, elementum, elemoſina, Gethſemani, nomina, quæ habent tele: vt telemus, telemachus, ſolemus.n.p. tutemet. obliquos ab hyems: vt vehemens, quando triſyllabum eſt: alemanus, alemanie, teſte ſeruio: eremus vero cõtra Maturantium, & Sulpitium producitur: quia græce ἔρημος. Diony. in Perhi. εὖποτ᾽ ἐπὶ προχόησιν ἐρήμ/μαι ἵν᾽ ἀνὰ νύκτα. Ex quo miror Prudentium in Pſych. corripuiſſe: Excidit ergo animis eremiſitis. e. i. Abſtemius, ambigue ponitur, in quo alii defecerunt. Virgi. ſpumat vindemia labris. Hic annotes quoſdam, dicentes: Vindemiator, de, breui proferri. deceptos eſſe propter illud Horatii ſaty. xvii. Vindemiator, & in uectus. c. s. u. putantes legi. Vindemiator omnia abii citur, i, ſicut apud Ouid. iii. Faſto. abiicitur, a, At non effugiet vindemiator hoc quoque cauſam. ſic ſeneca in Claudium: Carpebat raras ſerus vindemitor vuas. Iuue. Miſeræ cognoſce procemia rixæ. vbi falſo quidam (inter quos Nicolaus Ferretus eſt) legunt: cognoſce præmia: quibus ſenſus, & ſyllaba reclamat. diaſtema, omnino longatur: quia græce διάστημα, &, η, longatur: quæ litera in, e, longum vertitur. Inde eſt: quòd aliqui (inter quos Hermolaus eſt) indeprecabilem, & impatibilem ſidoni errorem recenſent, dicentis: Sic placidam Paphiem ſeruare diaſtema quintum. quod nos rectius in primo Orpheos (nam de Orpheo iam tria edidi volumina. Voce diaſtema, & rhythmi ſpecioſior ordo. Curius Lancilotus Neotericorum grammaticus id potuiſſe ſidonium facere teſtatur, cui aſtipulor. nã velut diphthongi græce apud nos aliquando breuiantur, &, η, aliquando poterit breuiari: vt in aliquibus dictionibus annotaui: ſic fecit in Euphemia: dicens: Gaudeat Euphemium ſidus diuale parentis, cum ſcribatur per, η, apud Græcos.

Maturãtii & Sulpitii, error.

Prudẽtium miror.

Aliorum defectus.

Notãdũ e. Horatius a vitio defenſus.

Iuuenalis a vitio defenſus.

Nicol. ferr. error.

Sidona error.

Diaſtemã penul. breui.

Sidõius defenditur.

Euphemia ſecũda breui.

Aſſ.Gal.Qui caput ad leuam didicit gloſſemata vobis.Lucan.x.Te Ptolemæe trahat.t.e.f.Mart.ii.Artemidorus habet puerum.f.u.a.Virg.x. Anchemolum thalamos.a.i.n.Stat.pri.The.Archemorus nec fama Deæ.Ouid.Huius erat Solemus Phrygia.c.u.a.i.Lucret.pri.Tutemet à nobis iam.q.t.u.quod & teſtatur Seruius ſuper pri.Aeneid.in eo verſu:Et voſmet rebus ſeruate ſecundis.Prudent. Præceptor vehemens eundo firmat.& (vt ait Seruius) quandoque biſyllabum,& quandoque triſyllabum eſt.ſic eſt prehenſus.latius in.ii.legito. Claud.Hæc Alemanorum,ſpoliis auſtralibus illa.Idem:Imploretq́; tuum ſupplex Alemania nomen.

E,Super,N,longatur:vt domicœnium:licet diphthongon : cathena : Neriene,ambigue ponitur. Excipito:carcehades,piſces apud Oppiani interpretem Lippium:cuius de piſcibus in latinum vertit opus Boryſthenes,Miritines,Achemenius,degener Berenicis,Stelenus cõpoſita à venio,& gigno,& ſtheno:vt aduena,Phœbigena,Demoſthenes,& à genos:vt archigenes,Origenes,iuuenis,iuuenilis,ingenium,ingenuus,Orchomenos,Eumenides, Idaſmenus,Helenus,Helena,iphigenia,quatenus hactenus, Armenius, Hormeus, Hymenæus, Philopemenis, Pœmenis,Abdenago,ambenus.n.p.& mons. Ialmenus, Anaximenes, Nictimene, Periclimenus, Achimenides,Parmeno,Parmenio,Parthenope,& ſimilia compoſita;vt Parthenius,hebenus,aſenech,Clymene,olenos,olenus,clazomenius,claximenæ ochenius.n.p.Echenei Piſcis & quia diximus à genos breuiari , errant aliqui longantes , Origenes : & præſertim iſti idiotæ concionatores : qui nihil effutiunt præter barbariem: Proh ſupreme Iupiter,nonne ſibilo mulctandi eſſent ? malunt enim hi barbaros habere duces,quam bonos ſequi auctores : Porſe-

Concinnatorũ error.

na, hoc nomen ambiguum eſt. Martial. v. Si triſti domicœnio laboras. Perſ. Trahitur pars magna cathenæ. Picus tamen Franciſcus in hymnis dixit: Aſſertor ſuperas cathenato Demone ſedes. quod aliqui approbant: eo q cathena dicatur à cane, & teneo. Hęc poſuiſſe volui, vt ſcires lector apud auctores varie reperiri ſyllabas. Ego ipſe ſemper elongarem: vt in primo Orpheos: Deinde cathenatis torquere ſophiſmata nodis, Priſcianus: Porrecta Boryſthenis vnda, Idem. Mirirenenque bonum nardi. Lucan. ii. Mundus Achemeniis decurrant m.s. Virgilius: Degeneres aios timor a.h.q.i. Luca. ix. Tepida Berenicida Lepti. Ouid. v. Met. vſq; ſub orchomeno. p.q.c.d. Val. Flac. vi. Proceſſere melas & idaſmenus incipit h. Iuuenalis Inſtantem Regi Armenio r.q.c. Ouidius: N.r.p. Ormeni Nympha tuos Auſonius: Carcere in argiuo Philopemena lenta adiit mors in quo verſu quis fuerit iſte Philopemenes, Iuſtinum legito libr. xxxii. Ouidius iii. Metamorpho. Pœmenis, & natis. c.h.d. Valerius Flaccus. vi. Ambenus, & trunco m.ſ.o.l. Idem: Ambenus, & gellidis pollens Ophiuſa venenis. licet ex Herodoto Hermolaus legendum eſſe, embolus in Caſt. Plinianis lib. iiii. cap. xii. inuat. Pindarus Auſonius in Perio. Aſcalaphuſque potẽs, & ialmenus acer vterque. Sidon. Quicquid anaximenes Euclides a.z. Ouidius. ii. Metamorphoſeon: Nyctimenen auis illa quidem s.c.c. Idem Metamor. xii. Mira Periclymeni mors eſt c.p.s. Idem: Noſcitachimeniden. i.q.r. Idem vndecimo Meta. In medio torus eſt hebeno ſ.i.a. Idem: Et tulit ad Clymenen e.c. m. Statius. iiii. Theb. Olenos ioniis e.ſ.h.p. Ouidius Metamor. x. Olenus eſſe nocens. Auſon. Diſcit duce Clazomenio. Idem Et i pumice Clazomenas Val. Flac. iii. Ochenii dedit ille ſonum Lucan. vi. In mediis echeneis aquis.

Auſonii locus.

Vale. Flac. locus.

euero,audierim,legero,videro. ſi erunt tertiæ tantum in paſſiui futuro longatur vt legar legeris legere. vide in.ii.vbi de cremento. Producito item propria in rus:vt Rugerus.deriuata:vt auſterus,ſeuerus,iberus Breuiato tamen,quer querus,bucerus, poſterus. obliquos breuiabis:vt mulieris,carceris.aeris,ætheris. Demito,bizeris,creueſteris,alteris,crateris,brachio neſteris,phyſiteris,ſoteris,ſtateris,luteris, cliſteris,poderis:vt diſputat Codrus.Breuiantur in rium: vt glycerium,miniſterium,magiſterium, deſiderium. Demito tamen pſalterium,nyceterium,dicterium,ſoterium,miſterium,baptiſterium:quia græce βαπτιστήριον,&,η,in,e,longum vertitur.Citherea,& perſeuero,ambigue:quod alii non videre.Sil.iii.Cæſ.Germanus acheras.ſyntereſis:quia græce συντήρησις. & aduerte apud imperitos ſcribi,ſyndereſis,per,d,erroris cauſa fuit:qa apud Græcos profertur,per,d.nam quoties,ν,ante,τ,ponitur,per,d,profertur:& per,t, ſcribitur.Politia.Oeuerida quod maneat pretium.ſic vtitur & Calimachus:quem in ea tranſtulit Politianus fabula,quam & tranſtulit Iacobus Crucias noſter.Interpres Laertii.E.e.Muſæum terra Philerum. Petron.E.r.r.q.e.molle Cyperen.Virgil. Fuluoſque lupi de pelle galeros.Interpres Strabo viii. Inde Hyſperiſiam,celſamque in colle.g. Propert.iiii. Prima galeritus poſuit p.l.Martial.x.Non ergo manus iſta, ſed ſtatera. Idem. vi. Nec adhuc trieteride plena. Virgil.iiii.Stimulant trieterica Baccho.Priſcian.Bizeres priml.i. q.t.u.quanquam,Bizares,legendum ſuperius diximus.Enni.ſuccincti corda macheris. Oui. Certis abdera diebus. Auſon.In fundo patriæ Begeritanæ.arcera,& Neæra,quia diphthongo.Virgil. ſuper alta Cythera.Ouid.natuſque ad ſacra Citheron.Martia.ii.L.o.c.Galle Cytheriacis.Horatius.ii. Epiſto.Confuſa genus:panthera camelo.Martia.Di

Aliorum incuria.

Synteresis.

Imperitorum error.

cas,& licet ipſe perſeueret. Aſſeuero tamen ab Auſonio breuiatur.in.vi.legito. Val. Flacc.vii.N.t.l.a. nec videris vlla iuuentæ.Hic in ſacerdotes nou poſſum quin inuehar ineruditos.legitur autem in funebri Euangelio:Tu videris temporis futuri in ſubiunctiuo:ſcilicet media breui.hi nanque media lōga proferunt.Dii boni:vt diuerticulum faciam omnino excandeſcens cogit vehementia:quid(bonos,vt multi ſunt excipio)quot ineruditi ſunt?quid qꝫ rudimenta fere percipiant?& vix legendo dictiones exprimant? quid qꝫ cœnis indulgent? myropolia tonſtrinas quæritent?calamiſtro cincinnos coaptent? ſed iam Auguſtino audientes, fatiſcentes barbariſmorum rimas relinquamus:& quæ diximus, exemplo comprobemus.Virgil.ferrugine clarus libera.Lucillius: Querquera cōſequitur m.c.q.d.Ouid.armentaque buccera pauit.Virg.Poſtera Phœbea l.l.t.Mart.Ametiſtinaſque mulierum vocat veſtes.eſt autem Scazon:vbi,erum,iambus eſt.ſic in prima,& quarta Andriæ ſcæna Terentius,mulierum,breuiauit:& plautus in Milite. dicat aliquis,vt eſt Aſcenſius,apud Lucretium longari in iſto:Siqua virum ſoboles,ſiqua eſt mulieris origo.contextus autem mendoſas eſt muliebris,enim legēdum aſſeuero:quod ita legit & Pōpeius in dictione ſoboles.ſic & nos ſemper breuiauimus in Theoandrothanato Tragœdia noſtra.in iſto: Chorus mulierum flebat horrendas vices:& in illo: Mœſtæ mulieres fletibus detis modum & in illo: Quid huic moleſti eſtis mulieri perperam.in quibus vbique,mulie,tribrachus eſt.ideo decipitur Io. Paſtranenſis,dicens,ambigue poni.ſi inuenias longum nullo pacto teneas:vel dic figuram eſſe:qua poteris excuſare Marullum Taracon.in hoc:Vt iam nemo ſibi mulieri ſperet adēptum alioqui,niſi Ectaſis figura annuerer,impatibilis eſſet error.tu caueto.Inſur-

Indoctos ſacerdotes

Mulebris penul.breui omnino

Aſcenſius male allegat.
Lucretius emēdatus

Theoandrothana tos tragœdia noſtra.
Io.Paſtra. fallitur.
Marullus excuſatur.

gunt contumaces grammatiſtæ,dicentes Priſcianum lib.de accentu præcipere,mulieris,in penultima longari.Non imus inficias:tamen illud non fuiſſe Priſciani opus,in lib.de accentu noſtro,pluribus argumentis comprobabimus.& ſi omnino Priſciani eſt,abſq; dubio pueriliter labitur.Ruff.Feſt.in ara.D.u.& phyſiteras anhelos.Luteris:quia Græce λουτὴρ: ſic σωτὴρ,in quibus,η,in,e,vertitur longum. Cliſtere,præter naturam,ab ilio Macro breuiatur:cui an fidem adhibeas,Manum non vorto:tamen meo periculo,ei non inhæreas.ait enim: A.d.a.intus cliſtere fuſus. Ouid.xi.Meta.Feſta miniſteriis in.r.q.l.Idem.Meta. vi.Eſſe poteſt triſti,deſiderioq;.c.Non autem longatur:vt inerudite Valla Siculus voluit.Tibul.Q.m.ridebunt vana magiſteria.Virgi.in Cir.Non arguta ſonant tenui pſalteria chorda.Iuuenalis.Et ceromatico fert Nyceteria collo.Mart.v.O.a.dicteria dicis in omnes.Idem.ii.N.q.ſurgis Soteria poſcis amicos.Paulinus Auſonianus: Q.q.Magos docuit myſteria vana Necepſi.in quo verſu zoroaſtrem intelligit Regẽ: qui docuit myſteria Necepſi.de quo Pli.ii.&.vi.Natur.hiſto.& nos in pri.Orpheos:& Antiochenus in libris antilogiarum:vt ex Hermolao diſcimus.

Priſciani nõ eſt opus de accentu.

Valle Siculi error.

Paulini locus ex Auſonio.

E,Super,S,corripitur:vt videſis,apud Perſium Saty.prima.& eſſe vnam dictionem quidam referunt:licet aliqui duas eſſe dictiones contendant:vt ibi vide,ſit,a vido vidis,tertiæ coniugationis. Demuntur:ithaceſius,Vageſus.n.p.Eccleſia:quia græce ἐκκλησία:&,η,in,e,longum vertitur & dicitur(vt ita teferam)concionatio:non autem proprie templum,dicitur:vt in ore ſemper ineruditorũ enatat.Herbeſos, moneſus,mileſus,thermeſus,proconeſus,haleſinus, chelmeſis,tyrareſos, obeſus, obeſo,galeſus,haleſus poeſis careſis,carcheſium,moneſis,proneſon,ieſus, marpeſus,lyrneſus.megaleſia,tarteſi⁹,mileſius theũe

Videſis vna dictio.

Eccleſia. Aliquorũ error. Aliorum iniuria.

ſus,megaleſos, Mindeſius,magneſia,Phileſius,Ope. ſus,dioceſis,ſyntereſis ,theoreſis,ſynecheſis,compoſita a longis:vt ambeſus,exeſus,adeſus: phreneſis, matheſis,ambigua hæc duo:ſic & pleureſis: quod alii minime viderunt. Sil. vii. g.ſedes ithaceſia Bal. Idẽ x.ſternit tellure Vageſum.Idem.xiiii.Non Herbeſos iners.n.h.p.p.Valer.Flac.vi.Correpto crine Moneſen.Priſcian. Thermeſus Lybiæ. n.n.c.ſ.idem:ſaxisq; viget Proconeſus in ille. Idem:Hic & Haleſius fons eſt.m.u.Lucan. viii. Magnoſque ſinus thel.me fidos vndæ.Idem.vi.Defendit tyrateſos aquas.l.q.s. Stat. ſyl.iii.pecuaria culta Galeſi.Virgil.x.Caſus occurrit Haleſus.Vale.Flac.cura viri dipſanta careſus.Ouid. vii. Meta.liquidi carcheſia mellis.ſuper qua dictione, an bene dixerit Macrobius,in noſtris dicemus Dubitationibus.Horatius car.iii.Iam bis Moneſis,& Pacori manus eſt autem iambus poſt ſpondeum. Vale. Flac.iii.tonſas,auroque Proneſon.Ieſus omnino eſſe triſyllabum diximus:vt inuenies apud Prudentiũ : qui tamen ab aliquibus corrigitur in Cath.in iſto: Ieſum ciemus vocibus:& ibi fecerit triſyllabum,& breuiarit,e,ante,s,quem ipſe ſic excuſauerim,feciſſe ſynæreſim:ita ꝙ omnino,Ie,longetur.nam in dimetro Iambico in primo pede etiam ſpondeus admittitur : tu tamen fugito,quando fere apud doctos triſyllabum eſt.Iuuen.ii.Simul accipiebat Ieſus. Virgilius. Quam ſit Marpeſia cautes.Oui.xiii. Meta.Lyrneſia Mœniti dextra.Auſon.C.i.s.equos Tarteſia calpe. hic declarandum Auſonii locum diximus:Aut auus, proauus antiquior,aut fuit olim Tarteſiorum regulus,fuit autem Argantonius,qui (vt teſtatur Plinius) centum quinquaginta vixit annos. ſuo iure vixerit, exempla perſequar.Ouid.ii.Triſt.l.a.Mileſia carmina ſecum. Stat.in th. quem per theumeſia tempe. Idem.vii.Quos pinigeris Megaleſos in aruis. Oui.

Prudentiũ defendo.

Auſonii locus.

Argantonias.

v. Metamor. Et Celedo Mindeſius occidit aſtreus. Idem in lib. pri. Tri. I. m. portus, & Opeſon, & arces. alia longantur: quia per, η, græcis ſcribuntur.

E, Ante, T, longatur: vt arete alcinoi vxor: cacoœthes. Demito, Hecatebeletes. Cercetis, pometius, icethaon, archetius, aetion: Venetus: quanquam a Franciſco Petrarcha, Venetia, pro regione longetur: quia aliter non poſſet in Heroico ſtare: Atque adriæ imperitans, alterque Venetia mundus: amethyſtus, & ſi, amethyſus, melius dici aliqui inſinuent. ab arete compoſita: vt aretuſa, Panaretus, maſſagetæ, macete. obliquos ab hebes, hebeto, hereticus, nepeta, Phaeton, Phaetuſa. nomina in etas, i, ante, e, habentia: vt pietas, ebrietas: Hypethaon, nomen proprium: aſcetus. n. p. Epitheton, ſynthetō, cacoſyntheton, aganoteta, taygetus, taygete, trieteris, trieterica, iapetus, Lampetiæ, chryſendetum, antithetum: obliquos a nominibus in es: vt ſegetis, interpretis. Demito, Ceretis, agnetis, locupletis, quietis, lebetis, Daretis, Hermetis, thaletis, Philoctetis, chemetis, Pheretis magnetis. Breuiato naturaliter, piretrum, fetetrum pharetra, triquetra, & quædam alia: quæ tamen propter, t, &, r, longari poſſunt. vietus, hoc nomen ambigue. ſic temetum, quod alii non viderunt. Arete, longatur. apud Græcos. & fuit Alcinoi vxor: & te, ſyllabam non breuiatur: vt docui perperam Tortellius: q & Iunianum in errore municipalem habet: & q tam pueriliter, infantarieq́; deceptus eſt, quàm alium amplius non poſſe crediderim. & nititur illo Satyrici Saty. xv. Moueat vt mendax aretalogus: putans duas eſſe dictiones: ſcilicet, aretæ, & logos. falleris Arretine cum municipali in errore tuo: vbi ingenium tuum illud eſt? ibi autem vna eſt dictio: in qua etiam lapſitat Domitius cum Mācinello. Calderinus enim ſcribit (hunc appello tantum: vt interpretum prima

Cęterorum incuria.

Aretæ.

Tortellii error.

Iuniani idē error.

Iuuenalis a vitio defenditur.

Domitius, Mancinelluſque lapſitat.

rium)aretalogus ἀπὸ τῆς ἀρετῆς: ideſt a virtute:cui eruditiores reclamant.componitur,autem ab ἀρεστὸς ideſt placitus,& logos ſermo:quaſi placita loquens.

Anton. Nebriſſ. error.

In Domitii errore Antonius Nebriſſen.etiam mili/tat:de qua dictione apud Callepinum,& Neſtorem legito.Iuuenal.Scribendi cacoœthes,& ægro.i.c.s. eſt autem dictio quadriſyllaba:vbi quid ſcribat Ge/

Georg. Merula errat.

orgius Merula(Politiano teſte)eliminandum eſt. Suetonius.Noſter erit Pæan ille hecatebeletes.quod carmen apud Suetonium inuenies in Cæſaris Nero/nis vita.Priſcia.Poſt hos cercetii iuxta.q.t.u.Idem: Purpureoque amethyſos ineſt.s.c.Virgil.vii. Pome/tios,caſtrumque inui. Idem.x. imbraſides,icethao/niuſque tymœtes. Idem.xii. Archetium mneſtheus. e.o.a.Ouidius.iii.Faſt.Et veteres actionis opes. Iu/uenal.vii.C.vendunt amethiſtina conuenit illis. Stat. in Ach.Quo macetæ ſua tela.c q.t.Mart.tardant, hebetantque palumbi.Arat.Cum tamen hæretica ni gredine.p.a.Seren.Siue apio nepetas tereticum.m.ſ. aliqui tamen nepitas legunt.Valerius Flaccus.vi.E. n.magnanimos hypethaona geſſo.Stat.vi.Thebai. Aſceton increpitant.m.q.n.c.Atheton cōpoſita bre uiantur,quia ſimiliter græci.Virgilius: Taygetique canes.Ouidius.iii.Faſto. Taygetenque ioui. Idem: Quam ſatus iapeto miſtam.f.u.Idem: Cādida Lam petiæ ſubita.r.r.e.Martialis.xi. Pueros chryſendeta menſas.Virgil.x.Qui cerete domo,qui.s.m.i.a.ad/

Ceritis.

uerte ſi ceritis,penultima breui inuenies,teſtibus Ca/pro,& Priſciano,venire a nominatiuo hic & hæc ce/ritis. Martial.Vxorem quare locupletem ducere no/lim.Virgil.v.Pulſat,verſatq; Dareta.Iuuenal.Et mi/te Thaletis Ingenium.Stat.ix.Th.l.p.a.q.t.ſed caſſa feretis.Silius:Qui magneta ſecant.s.h.i.m:In,teme/

Omnibon⁹ errat.

to,errauit Omnibonus,tantum breuiari ſcribēs,cum ſit ambiguum.In.vi.videto.

E,Super,V,longatur: vt Sueuus: paraſceue: quia græce παρασκευάζω. Excipe,Beneuentum: & compoſita à bene,& male:vt beneuolus,maleuolus. Auſonius: Quod campana in Beneuento.

¶De,I,in mediis ſyllabis. Cap. iiii.

I,Ante,B,corripitur:vt ſenſibilis.aliquid,nullibi,in exemplum producunt:quam dictionem apud idoneos,velut barbaram,non inuenies auctores:vnde te admoneo: vt,nuſquam non,nullibi,dicas. Demito,Oribaſus,& compoſita: quæ per ſimplicia cognoſcuntur vt prælibo.Lucreti.ii.Ex inſenſibili non credas ſenſile gigni.Ouidi.ii.Metamor. Dorceus,& Oribaſus,Archades omnes.& Græci ſcribunt ὀρείβασος: &,ει,in,i,longum vertitur. Nullibi triuialis dictio Nuſquam

I,Super,C,breuis eſt: vt ſuſpicor,quando ab aſpicio:ſic cum ſimilibus compoſitis: mordicus,vbicunque:& hic Sulpitio adhærebo:vbicunque,ambigue poni edocent:quem falſo Neſtor corrigit.& nomina in icus propria:quę à ſubſtantiuis,vel adiectiuis formātur,addita cus:vt à fœdus fœderi,Fœdericus, Theodori Theodoricus,Dominicus.ſic & nomina barbara:vt Alaricus. Aliqui tamen volunt talia elongari:quibus aſtipulatur Claud.dicens:Res Alarice tuas. Longato iſta,ſolopichyum:phœnicopterus, apud Iuuenalem:inſpico cas:inſpicor,diſpicos,à ſpica:Palici,Sicilices,febriculoſus,Apicius,extrico, Aricia,ſeticulus: Vaicus.n.p.extricatus,triuicum,cornicula,apricus,amicus,inimicus,vmbilic⁹,formica,formicinus,nouicius,pudicus,pudicitia,lorica, cornicor pedico,nomen,& verbum:lectica,mirica,maryca, cuniculus,Caycus,embicus,mendicus,mendico,veſica veſicula,ceruical,vrtica,poſtica,poſticū,anticum,anticus,antica,lumbricus,rubrica.obliquos à radix,radicitus,prędico cis,multicium,laſſerpicium conuicium: Sulpitio hęreo. Neſtoris error.

Marcellum non admitto. Cõuiuium vnde. Aliquorum error. Vlpian⁹ iuriſcon. ſpirarches. Aliorum in curia.

quod nomen a vitio non venit: vt perperam aliqui præcipiunt ex Marcelli opinione, cum ſtructus camænalis aduerſetur: ſed a voce: quaſi conuocium: ideo qui per,t,ſcribunt, delirant. Oh,niſi auctorem proferam,reluctantur. Vlpianum en ecce profero iuriſconſultorum ſpirarchen.in lege item apud Labeonem.paragrapho Ait pretor. digeſt. de iniuriis, & fam.lib. cuius verba ſunt: Conuicium autem dicitur vel a concitatione,vel a conuentu:hoc eſt accollatione vocum: cum enim in vnum quamplures voces cõferuntur,conuicium,quaſi conuocium, dicitur Pompeio vero a vicis, in quibus primum habitatum eſt, oriri ait.qualicunque,quanticunque,tãticunque,periculum, redimiculum, equilocus, cuticula, Canicula, segeticula,craticula, labicum, vſtica, naſſica pallicus, neſſica.nomina νίκα: vt Beronice, Polynices, theſſalonices andronica: Vaticanus,Numicius: hebrycis, orichalcum, ambigue hęc quatuor. ſic & Phæniceus. tot non vipere, qui ante me ſcripſerunt. Producito etiam obliqnos ab adiectiuis & fæmininis in ix. vt felicis, pernicis: ideſt velocis,lodicis. Hinc demito, pernicis,a pernix: quod nomen venit a perneco, vnde pernicioſus,natricis,iſtricis,ſalicis maſticis, ſilicis, maſticis, piſtricis, laricis coxendicis, onycis. ſi vero obliqui erunt a maſculinis in ix. breuiantur: vt calicis.Excipito,ſandicis,ſpadicis,bõbicis,Cęycis Phœnicis. Poſtremo nomen in ex, obliquos reddit breues: vt vetricis: ſilicis. Hinc tollito, vibicis: patricida matricida,homicida,naturaliter breuiantur,: ſe apud poetas,annuente verſu,longanrur.ſuper,qua re nullam cæteri fecere mentionem. Fulica, auis, à Furio Antiate, longatur: vt Fulica leuis volitat ſ.a.c. vt habemus ex Aul. Gel.lib.xvii.cap. xi. Dorychus,ambigue ponitur.Horat.iii. Car.Integer laudo fuge ſuſpicari,vnde miror Callepinum, dicentem ſuſpicor, & conſpicor

Cæterorũ incuria.

conſpicor, venire à ſpica: vt inſpico apud Virgil. Ferroque faces inſpicat acuto. & ibi ait, Priſcianum non audiendum eſſe dicentem hæc verba ab aſpicio deſcendere. ego autem Priſciano aſſentiens, Callepiuũ non admittam, cogente ſic ſtructura camœnali: mox eſt propter differentiam, vt diximus. Horati. Diuelle te mordicus agnam. Catullus: Dii magni ſolopichyrum diſertum: non autem, Solopachyrum, legas, vt diximus. nam πηχις, non παχὶς dicitur. Vnde Oppianus quendam piſcem ἰσόπηχυν: ideſt cubitalem nominauit. Ouidius. v. Metamor. Stagna Palicorum rupta feruentia terra. &, Paliſci, non dicuntur: vt perperam putat Tortellius, dicens: Eſſe compoſitum à græca, & latina dictione nomen. quem errorem vel infantiſſimus facile percipiet. Enni. Incedit veles vulgo Sicilicibus latis. Catul. Verum neſcio quid febriculoſi. Iuuenal. Saty. iiii. Q ue miſer, & frugi non fecit apicius hoc tu. Horati. Me cepit aricia Roma. Virg. Pariterque ſeticulus aſper. Sil. pri. Et mutantem membra Vaicum. Horat. Sat. iii. M. n. a. h. vnde extricat amaras. Idem: Si pugnat extricata denſis. Idem ſaty. vii. Niſi nos vicina triuici. Idem: Moueat cornicula riſum Mart. Iam peruenimus vſque ad vmbilicum. Iuuenal. tetrumque nouicius horret. Priſcia. Tecum graue cornicaris inepte. Virg. Te noſtræ Varre myrice. Martia. D. e. habitare cuniculus antris. Lucret. vi. Tum plena animæ veſicula parua. Seren. Lumbici quoque terreſtres m. o. Perſi. Maſuri rubrica notauit. Iuuenal. ii. ſaty. cum tu multicia ſumas. Sil. vii. Raſtriſque nouant equicola rura. Perſ. S. e. a. curuata cuticula ſole. Idem: E. q. a. s. inſana Canicula meſſes. Martia. Dat tibi fœcundos Iuli regeticula ſomnos. Idem: P. t. incurua craticula ſudet ofella. & in his errat Omnibonus, dicens, i, ante cula tantummodo longari in cuticula, cum & in aliis longetur. Neſtor

Priſcianus defenſus.

Callepinũ nõ admitto

Tortellii error.

Omnibon. error.

Neſtorẽ nõ admitto.

vero ait,in viticula,ti,breuiati.& apud Virgilium in Diris. Dulci namque tumet nondum viticula Baccho : obelo confodendam dictionem, & aſteriſco, vitecula,ſubſtituendum eſſe edocet:puerilique ratione motus,innuit, viticula non eſſe: vt craticula, & alia quæ diximus : eo quòd in,viticula,ex primis tribus ſyllabis Dactilus optime poſſet confici : non ſic in præfatis dictionibus: an quæ dixerit placeant.pilifacio : me tamen non habebit municipalem.& quia utor ſępius,municipalem habere, eleganti metaphora intelligo,eſſe iiſdem opinionis:velut dicimus,municipales eiuſdem municipii. Sil.xiii. Ingreſſus & arua Labici.Horat.Valles,& vſticæ cubantis.quòd Neſſica longetur,Priſcianum de accentu legito: quâquam alias illud Priſciani non eſſe opus dicemus. Martial. In Vaticanis condita muſta cadis licet ambiguum ſit contra Callepinum duntaxat breuiari dicentem. ſed multa non ſpernenda legito in.vi.Stat. Clari Polynicis ad ignes.Iuuenalis:Modo ſub lodice relictis. Aduertas lector contra grammatiſtas grammatocyphonas:ideſt neceſſitate vrgête ſubmiſſo capite papyrum ſupra genu tenentes,dici in nominatiuo,lodix non lodex,Priſciano teſte.Lucil. Saty.ii.Si natibus natricem.i.c.e.c.Calph. Hirſuta ſpinoſior hyſtrice barba. Sere.C.a.i.geminæ coxendicis vmbras.Propert.Vel ſit ſandicis amictu.Virgilius Georgic.iiii.Spadices, glaucique color. Memento Spadica,apud Doricos auulſum e palma termitem cum fructu appellari:vbi, Termes,dicitur ramus è trunco decerptus.ſic declarabis apud Aulum Gellium lib.ii.cap.xxvi. Perſius.Si puteal multa cautus vibice flagellas. De ambiguis in vi.aſpice.Alia exempla non exequar:quia aut repertu facilia ſunt,aut alias induxi.

Municipalē habere.

[C]allepini error.

Contra grâmatiſtas.

Grâmatocyphones.

Spadix.

[T]ermes.

[A]. Gellii lo[c]us.

I,Præcedēs,D,corripitur:vt Stoicidæ,mitridates Calydonius:Chelidonia,ambiguum eſt. Demu

to. Eueridas. n.p. Calidonius, à ſylua Britanniæ, quanquam, Calidonius, per, e, melius ſcribitur: Chelidonia: Neſidis à Neſis:poſides,apud Iuuena. Saty. xiiii. Abydus:Pyſides,populi: Alibida,Syrida me,Dauidis,pſophidis,eidem meridies,ibidem,trucido,matricida, patricida,homicida:occido.i. interficio,à cedo cedis:cecidi,à cedo incidius,& compoſita a cedo ſuccidaneæ: ut ait Au. Gel. lib.iiii.ca.vi.cõpoſita à ſido ſidis:vt ſubſido,inſido, conſido: Eligidium, apud Peruſium: Acidalia, faſtidio, faſtidium. faſtiditus,crepido:crepida,apud Græcos:apud nos, corripitur. Longato etiam nomina propria in ides: vt Lycorides,Pherecydes: Ariſtides. & patronymica à nominibus in eus diphthongum: vt Theſides, Coronides: alioqui patronymica breuiantur:vt Priamides: Bellides tamen longatur patronymico maſculino,ſic & Lycurgides:vt etiam adnotant Codrus & Priſcianus. Longato etiam, Cupido cupidinis,libido,conſidero, deſidero, deſiderium, formido nomen,& verbum,confido,collido:quia ſimplicia longantur:chelydrus,Dauidis,quotidie,Euripedes, hęc quatuor ambigua ſunt. Tot alii non adnotarunt: ſic videtur,& ibidem. Iuue. Stoicidæ quid enim falſi L. ſ.q. in qua dictione, vt non placet, ita ferendus non eſt Georgius Valla dicens: Stoici de, fœminini eſſe generis.an audiẽdum ei: ſit,doctiores iudicẽt. Ouid. vlti.Meta. Cinyphiumque Iubam, Mithridateisque tumentem. Politia. O Euerida quod maneat pretiũ. & ſic Callim. quem in ea fabula tranſtulit. Mart. Quinte Calidonios Ouid. ü.b. Columel.xi.Purpureæque Chælydonæ p.q.m. quanquam ibi, Caledoniæ legatur melius. Stat. Syluaque,quæ fixam pelago Neſida coronat. Lucanus: Admouit Sex tõ Abydo. Priſcia. Poſt hos Piſidum pinguiſſima r.c.Idem: Nec ſpatio diſtat Deſidũ littora.L.Vir. in Cop.Huc

Aliorũ defectus.

Geor. Vallam non admitto.

alibida veni.f.i.ſ.a. Hora. Tu ne Syrida me.a.d.f.a. Iuuenc. E.h.m. Dauidis origine Ioſeph. tamen(vt dixi).e.ambigue ponitur. Ouid in Met. V.ſ.o. Pſophidaq́;, Cyllenemque. Iuuenalis. Ire viam pergant,& eidem incumbere ſectæ. Hora inclinare meridiem. Virgilius. Ter fluctus ibidem:ad placitum poni Sulpitius ſcribit,cui hæreo. quanquam Neſtor corrigit,& a me reprehenſus niſi merito id comprobet. Virgilius. Primoſque trucidant. Auſonius. Matricida Vero. Idem: Vt parricidæ.r.a.d.& ait Priſcianus,vbi de accentu (vel quicunq; fuerit) parricida,matricida,ideo longari in penultima:quia,e,longa in,i,productum vertitur. Stat. Summis inſiditur aſtris.nec talia compoſita à ſido ſidis tertiæ coniugationis,i,ante,d,breuiant: vt vult Callepinus. ex quo Benedicti philologi minus mihi adulatur opinio,dicentis:inſidias,ab inſido venire,cum refragetur ſyllaba:ſed ab inſideo potius:ideſt doloſe aliquem expecto. Martialis.vi. Ludit Acidalio.ſ.n.m.a.n. Iuuenalis. Subſidunt pennæ. Idem: Nulla crepido vacat. crepida apud Grçcos longatur. Theoc. Edyl.v. πάντα κρηπῖδες πάντα κλαμύδια φόροι ἄνδρες: apud nos breuiatur. Horatius in Sermo. Chryſippus dicat ſapiens crepidas ſibi nunquam. Per ſi. Non hic,qui in crepidis græcorum.l.g. Ouidius in Ibin Stela Lycoridæ cui fuit æqua.u. Seren. S.q.n pa ueat Pherecydis Fata Tragœdi. Ouid.il. Triſt. Iunxit Ariſtides.m.c.ſ. alia facilia repertu ſunt. Euripides, omnino ambigue ponitur contra aliquos contumaces,qui in ſuis nugamentis longari tantum volunt. quod in.vi.poteris videre Epographia.

Sulpitio hæreo. Neſtor reprehenſus. Priſciani regula. Cellepinus Callepinus errat. Benedicto Philologo non hæreo Inſidiæ vñ. Crepida. Aliquorum error.

I,Ante,F,breuis eſt: vt Periphas, Antipho, Antiphus. Demito, meliphilla, Seripho, Alifanus, Alifani,calices: Alifanum,oppidum: Cayphas,hoc nomen ambigue inuenio. Ouid. Teque ſenex Peri-

pha.Pindarus. Auſon.in Perioc. Antiphon ingen-ti proſtratum vulnere fundit.Virgil.Georgi.iii.Trita meliphilla.e.c.e.g.Ouid.Planamq. Seriphon.Sil.xii. Orythia domos hinc Alifanus Iaccho.Horati.Ser-mo.ii.Inuertunt Alifanus vinaria tota. De Caypha, quod ambigum dixi,in.vi.legito.

I,Sequente,G,optat corripi:vt prodigus. Demi-to,cocciges,piſces apud Opianum: ſalpyga,veſti-go,veſtigium,depygis.faſtigium,Leſtrigō, vectigal, præſtigia:præſtigiator,ſecundum quoſdam: quia à perſtringo:tamen inuenio breuiari:quod placet:vt in-ferius in exemplo dicam. Longato item nomina in ga,& in go,vt auriga,caligo origo porriginis,apud Iuuenalem:& vitiligo,apud Lucilium pro macula,le-gito Pompeium,pręter caliga. Longato item,quadri-gæ,affligo,confligo,caſtigo.inſtigo in cōpoſitis ad-uerte,quia ſimplicia ſequuntur.Lucan.ix.Tuas me-tuat ſalpyga latebras.Claudia.iii.Rap.Veſtigare do-mum p.c.a.Virgil.Et veſtigia preſſit.ex quo Sedulii noſcitur dicentis error. Veſtigiis calcare ſui:ſed à Ia-no Parrhaſio doctorum lampade excuſatur:vt duo, i,in vnum vertantur.Horatius:Depygis naſuta bre-ui. Auſo.Intrent faſtigia nubes.Ouidi.ii.Pont.Q.n. a.Leſtrigona deuouer,aut quis Horatius.Annonæ quoq; vectigal,merceſq; ſequentur.Martial.Capel. iiii.Et iners Marſica dudum fieret præſtigia ſtrix.eſt autem carmen Ionicum à minore,quatuor Ionicos à minore recipiēs: in quo,ſtigiatrix,eſt Ionicus minor, duabus primis breuibus,& vltimis duabus longis: il-lis,qui volunt longari,ſi exemplum afferant,adhære-bo.Iuuena.Cum pateant altæ caligantesq; feneſtræ: vnde e maculato carmen.Sil.xii.Ac iuxta caligante ſi-tu,lege:Iuxta ac caligāte,aliter verſus claudicaret. Iu-uenalis.Veniam caligatus in agros.Lucil.lib.xiii.Ac

Quorun-dam error

Sedulius ex-cuſatur.

pres. Stra. Ante Creopyli Iuppiter at fueram. & hoc ex Callimachi Epigrammate. Virgilius. Mœſtamq́; Eryphilen. ſi vero eſt Sibyla eiuſdem nominis, e, ante, r, longatur penultima breui. Tibullus. ii. Erphile Phœbo. g. q. q. m. Iuuenalis. Nec pugilares defers. Auſonius: Quis Mirmiloni. c. æ. t. Martial. p. Argiletanas maius. h. t. Virgili. P. p. ſubnixa Petilia muro. Ouidius in Phil. S. n. ſ. & veſpertilio ſtridunt. Virgilius. Coryneum ſternit Aſylas. Iuuenalis. Horum ego non fugiam conchylia. m. p. i. Auſonius. Quiſquis ab exili progrediere loco: vbi impreſſi codices, exilii, duplici, in fine habent. Hic (vt opinor) Lauerniones, & mihi detrahentes inſurgent: quod minimas impreſſorum adnotem labeculas: taceant hi literarum hoſtes: qui, ſi ipſi ſcriberent, aut adnotare minus ſcirent, aut labeculas labeculis contaminarent: Iuuenalis Satyra. v. Ad nos iam veniet minor altilis. i. p. Martialis. Sutilis aptatur crinibus. a. r.

Auſonius emaculatus

I, Prç, M, curtari debet: vt Polymeſtor, redimitus: q̄q̄ Prudentius dixit in Pſych. Ipſa redimitos olea frōdente capillos. Longantur vero, Adimantus. n. p. Theotimus. n. p. adrimachides, Arimathia, Ariminum, diſcrimen, diſcrimino, patrimus, matrimus, quadrimus, rudimentum, pauimentum, opimus opimius: Opimianus, apud Martialem ſublimis illimis, ſuffimen, ephimerida, Amymone, Alimon, Amymone, Achimenides: Archimedes, quod tamen ambiguum inuenio. Longato etiam enthymema. primam in præſenti perſonam pluralis quartæ coniugationis: vt audimus. & omnia ab ea deriuata: vt molimentum, munimentum, veſtimentum, de nominibus in mētum, pulchram Priſc. regulam in hac Epog. vbi

de,u,ante,m,narrabimus:tamen ſi inuenies,inqmus, breuiari in hoc apud Hora.primo Ser.Cōi ſenſu plane caret inquimus heu,erit,quia eſt anomalum. Praeterea Probus vult:in omni ſubiunctiuo omnium coniugationum:q̧ in perfecto,futuro pluralibus penultima longetur: vt amauerimus,audiuerimus.legito quid diximus in.ii.Epogra.vbi de pręterito in,imus, diſeruimus:ſed iam reuertamur ad compoſita:quae omnia ſequuntur ſimplicia.Ouid.xiii.Meta.V.a.a.dirae Polymeſtora caedis. & ſcribas per,m,non autem per,m,&,n,vt docet Tortellius.Ouid.in ibin:Quiq; in Adimantum ph.r.t.Quin.Catul.Aufugit mi animus credo(vt ſolet)ad Theotimum.Sil.ix.vulgus Adrimachidae pariter.g.a.c.Iuuen.c.iiii.hic ab Arimathia nomen geſtabat Ioſeph.Lucan.pri. Innodit. Ariminum & ingens.Stat.pri.The.Frontem diſcriminat anguis.Ouid.primo Art.Tale rudimentum.t.s. n.d.Lucil.Verre pauimenta.a.e.u.Ouid.iii.Faſt. Sanguis equi ſuffimen erit.Iuuena.Saty.vi. Cernis ephimeridas.q.n.c.i.Sabi.in Epiſt.Si neq; Amymome. n. l.f.Idem:Circeq;,& Alimone nata.Ouid.vi.Meta. Argos Amimonem Ephyre.p.u.Idem:Noſcit Achimenidē. Martial. Capel. Archimedea aſtrificante manu.Iuuenalis:Torqueat enthymema, nec, h.ſ.o, Ouid.xiii.Metamor.Foſſas munimine cingo.Catullus:Dehinc cum millia multa fecerimus.

Inquinꝰ media breui. Probi regula. Tortellii error.

I Praecedens.N.breuiatur:vt circino,inquino,deſtino:Amineū,Sardinia:licet haec duo ambigue, qoud alii non viderunr. Excipiantur,Larinas, Amerinus.n.p.mancinus,bouinator,paupertinus,veterinus.cirinus.ſelynis,prodino,inteſtinum:Lepinus mons:puluinar,Haleſinus,confiniū,aceſſinus, Moſſini:Peruſinus,couinum, caudinę,corphinum,vergi-

Aliorum iniuria.

nius: Hercinia,ſylua apud Senecam: Verginia.n.p. Phorcynis,Opiterginus,echinades genuinus, incli-no,opino,opinor,opinio:triclinium: quod ambiguum eſt,cæteris non adnotantibus:& obliqui à trachin:ithinus,caminus. Euxinus,Pachynus:licet iſta duo ponantur ambigue: Erinis,Telchines ſalinum, eraſinus.obliqui ab acinax: vt apud Horatium: Medus Acinacis: Antoninus:vt ex Lampridio habemus Flauinius,Ortinæ, Argantoninus, Iphinus,catinus: concinno:licet poſitione. Spoletinum,feſtinus,omnino,ſupinus,lacinia,Altinum,Petrinum,Caſinum,Vrbinum, matinus, matutinus, Rudinus, Rutupinum, Lucrinus, Locrinus, Mutinus, Velinus, Arpinum, Hirpini,Leontini,Volſcini,Atinus,Appenninus,Lauinum,Salentinum:reſina,ſcantinia:quanquam hæc duo indifferenter ponuntur:quod maiores mei non videre. Sentinum,Aquinum,Vtinum,Turrinus,Bizantinus, Triphollinus, vicinus, vicinia, cuminum, Ticinum ſed videto inferius quid de hac referam dictione. Producito quoque tintinabulum,hymine, myrſinos,eryneos,myrina nomina propria in inus: vt Martinus: Iuſtinus,Cratinus.hinc excipito Fuſcinus, Cælinus, Lycinus, Murinus, Hebrinus, Morinus,Producas item deriuata,vt Quirinus demãtur, diutinus, priſtinus, hornotinus, quatinus, chriſtallinus,praſinus,amygdalinus,glaucinus,myrrinus,coccina,i,anthinus,hac inthinus, apyrinum, crocinum, oporinos,chimerinor,craſtinus,hiccine,hæcine,hoc cinæ,nondinæ,bombycinus,amethyſtinus, ſandycinus,ſerotinus,protinus,oleaginus,biſſinus,faginus: ſmaragdinus:quod nomen apud Poetas chriſtianos ambiguum inuenies:Clandeſtinus,mediaſtinus,lõgãtur,non breuiãter:vt male ſentit Omnibonus cum Io.Paſtrano:quos forte decepit Tortellius in dictio

Cæteri n[on] adnotarũ[nt]. Alii non [vi]derunt.

Omnibo[nus] & error. Io.Paſtra[nus]

ne hyacinthus, eadem ſcribens Longato deinde no- mina (Priſciano teſte) ab habentibus, t, venientia: vt Tarentinus, prçneſtinns, Arretinus, Demito adaman tinus, hyacinthinus, amethyſtinus, Longato inſuper habentia, i, ante, na ut ſagina, hemina cercina, colli- na, ſarpina aruina farina, cortyna, libitina, culina, pi- ſcina, de qua dictione vide Priſcianum in poſſeſſiuis. Hinc demito, fœmina, lamina fiſcina Proſerpina, trutina, buccina Mutina, ſarcina, elemoſina, ſtatina: ſquatina piſcis: catina, aſina, Felſcina, Sophroſina. ruſpina, Ephroſyna? Caſina, Comœdia, Plauti: pati- na, ſaſina, machina, ſibina. Producit demum aliqua nomina propria in ne: vt neryne. Neptumine, Adra ſtina obliquos a nominibus in, in: vt Salaminis, del- phinis quod etiam delphinus hi dicitur. Hic difficil- limum eſt omnia ſub regula contineri, nam potius exempla edocent. Studioſe lector hic exempli ſu- per ſe debimus: quia apud Neſtora. lib. viii. inuenies: aliqua tamen, quæ ille omiſerit, aut in quibus aliquid eruditionis edocebitur, adponemus. Virg. Et me de- ſtinat aræ ſic, deſtinatus, contra Franciſcum Maturan tium, dicentem: deſtinatum apud Iuuenalem produ- ci. Saty. iiii. Et domini gladiis iam deſtinata ſed olim. Vere opinionem firmauit ſuum, ſed fallitur. nã codi cem mendoſum vel myops noſceret: & deſtinata, obe lo expungendũ: &, feſtinata, aſteriſco ſubſtituendum. Et quia obeli, & aſteriſci mentione fecimus, non inue nuſtum erit declarare quid ſibi velint dictiones. Obe lus autẽ erat virgula in tranſuerſum educta, qua vte- bantur quoties una erat oblinenda dictio, aut expun genda hoc modo. Aſteriſcus vero etat Stellulç for- ma qua vtebantur, quoties aliam idoneiorem loco in eptioris interponebant dictionem, hoc pacto * Hæc dixiſſe voluit: vt memoriç mandares dum exempla p ſe quererer. Ex hoc etiam miror. Vnũ (cuius parco no-

ortellii ẽ error.

ládeſtin⁹. ediaſtin⁹ Caſina, auti co- œdia.

elphin. elphinus

an. Matu ntius falli r. uenalis a tio defen is.

belus.

ſteriſcus.

num mi- r.

mini) alioqui bonum literarum ſic dixiſſe : Vtpote
quæ nato male deſtinata diu ante : cui penitus non
hæreo. Sil. viii. At Larinatum dextri ſ.b.a. Idem in
eodem:Fortes Amerimus & armis. Idem ix. Manci
nus gaudēs h.q.u.p. Lucil. xi. Hic ſtrigoſos,bouina Lucilii loc⁹
torque ore Improbus duro,vbi bouinator: ideſt ter bouinator.
giuerſator interpretatur: quanquam aliis , bouiator,
legitur.Sidon. Angulus iſte pater,paupertinuſque re
ceſſus.Lucil. v. Et genus omne,quod eſt veterino ſe
mine partum. Iuuenc.ii.Cyrinus proprii,cui t.p.o.f.
Sil.xiii. Palmis quoque onuſta ſelynis.Ennius:Prodi Ennii loc⁹
nunt famuli cum candida lumina lucent. vbi , prodi- Prodinūt.
nunt:ideſt prodeunt interpretandum eſt. Luc.ii. In-
teſtinum habeat cunctis.i.r.a.Columel. Quæ ſignat
mōte Lepino.Priſcia. Hic & Haleſinus fons eſt.Idē.
Sibimet confinia ingens.Idem: Scopuli fundunt Ace
ſinem.Idē:Moſſiniqne domos p.q.l.t.Luca.pri.His
Cæſar Peruſina fames.Idē in eodem:Monſtrati Bel
ga Couini.Idem.ii.Vltra caudinas.ſ.u.f.Idem in eo-
dem:Ad te Corphini validas c.m. Iuuenal.Verginia
gibbum.Et aduerte antiquos,Verginiam,non Virgi- Verginia.
niam ſcripſiſſe,ſi credendum marmoribus: vnde Po-
litianus,Vergilium,non Virgilium dicendum innuit: Vergilius.
quod probo. Idem: T.n.ſ.quid enim Verginius ar-
mis.Luca.ix.Late.Phorcynidos ora meduſæ.Idem.
iiii.Hic Opiterginis moles o.c. Idē.vi.Oblimat echi
nadas vndas.Sta. vi.The.Nec opinio ſine reponunt.
Catul. Conceſſerit incola Ithini. Val. Flac.ii.Tranſit
ad Iphinon iiſdem q.a.i. Iuuena. Tot pariter pelues
tot tintinabula dicas : licet verbum apud Catullum
breuietur:Tintinant aures. eſt autem principium Sap Tintino.
phici:vbi Trocheus eſt in ꝓmo pede. Interpres Stra.
viii. Et quantum Hymine Mirſinos,& vltima claudit,
Olenieq; petræ.Idem. viii. Tu populos cōſiſte tuos.
ad Eryteon Hector. Idem.xii.i.u.monumenta myri-

Ticinus

næ. Ticinum, vel Ticinus apud Silium, tum longa, tum breui media reperitur: ſed vt conqueritur Fran. Philelphus. Silii Codex vbicunque, ci, producitur, deprauatus eſt ab Vno: vt ſui errorem carminis tueretur.

Silii Codex corruptus.

Qui tamen, cum vbicunque Silium non corruperit, eius fraus depreheſa eſt. Nam inuenies ticinum apud Silium duabus primis longis lib. i. v. v. vi. ix. vbi corruptum Codicem aſſeuero. libro autem. vi. tale carmen eſt: Adde etiam Ticini ſpumantes ſanguine ripas: quod carmen verum eſt. Quod cogitans Neſtor, allegat Sereni carmen: Allia præcepit Ticini ſententia ne cti: ſed decipitur: nam apud Serenum non Ticini ſed Titini, legendum eſt. De Titinio facit mentionem Nonius Marcellus in dictione Toga, & in dictione, Argutor Is enim fuit poeta Togatarum ſcriptor vt diximus, & ex Sereno coniicimus. hunc etiam ſæpius inducit Priſcianus. Non eo tamen inficias, ci, ambigue poni: vt in. vi. dicemus. ſed, vel poſito pignore, affirmauerim, Ticinum, in prima ſemp breuiari: quod Baptiſta pius denegat: qui forte propter Silii exempla fallitur corruptiſſima. hinc fit: vt Iouiano Pontano in fine hexametri: Ticinide terra, prima longanti, minus hæream. Martial. Septem Iuſtiua bibatur. Aduerte (vt ſæpius diximus) ſubſtantiua aliquando primitiuorum minus ſequi ſyllabas: vt Iuſtinus, Iuſtinianus in qua dictione ſecunda breuiatur, quam protenſam io primitiuo videmus. Itaque (vt omnibus ſatiſfaciam) carmen græcum in medium afferendum duxi: quod non minus bonarum literarum ſtudioſis erit gaudio, quam legum candidatis oblectamento: Præſertim ſi totum Epigramma Angeli Politiani munere, omnibus cõmune, & domeſticum, quod in Digeſtorum Florentię viſitur, frontiſpicio oculis ſubiiciã.

Neſtor fallitur.

Serenus emendatus.

A Baptiſta Pio diſſentio.

Βίβλον ἰουστινιανὸς ἄναξ τεχνήσατο τήνδε

τὴν ῥαξιβωνιανὸς μεγάλω κάμὲ παμβασιλῆι
οἷά τις ἡρακλῆι παλαιόλον ἀσπίδα τεύξας
ᾗ ἐφ' ἡμαρμέρουσιν ἀγάλματα πάντα θεμίστων
ἄνθρωποι δ' ἀσίης τε δορυχθητοῦ τε λιβύσης
εὐρώπης τεσίθονται ὕλου υ ἡμάντυρι κόσμου.

¶Nos aũt experlũdi ingenii gratia,ſic latina fecimꝰ.
Hunc Iuſtiniani fabricauit cura Libellum,
Ipſe Tribonianus,quem condidit omni regenti :
Herculeo vt quis agens varia vndique ſcuta lacerto.
In quibus actarum fulgent mira omnia legum :
Aſt homines Aſiæ,victæq; Libyſtidos haſta,
Europæ quæ tremunt,cui ſubdita machina mundi.

¶Hæc appoſuiſſe volui:vt vtraque lingua condi/tos haberes verſus,in quibus, Iuſtinianus, ſecundam breuiat. Martial. De noſtra praſina Syntheſis. e.t.quę dictio facit:vt patefaciam duo colorum genera.ſ.praſinum & hiacyntinum.nam praſinus & hiacynthinus ab eruditis dicitur color. quem triuiales viridem,& cœleſtem appellant. Lucre.i.Naturam clandeſtinam, cæcamque adhibere. Idem.ii.Significet clandeſtinos, cæcoſque ſubeſſe.Sil.vii.Ceu clandeſtino traheretur ſ.b.Manil.pri.Et clandeſtinis ſurgentia.ſ.a.Horatius in epiſtol.Tu mediaſtinus tacita prece rura.p. Lucil. xvii. Villicum Ariſtocratem mediaſtinum,atque bu/bulcum:quanquam,mediaſtrinum,ibi multi legunt. Tot exempla adſcripſi:vt Tortellium erroneum taxa rem. Iuuenalis: Stomachum laxare ſaginatus ta tum, corripuit Calp. Aeglog.iiii. Vt quoque turba bono plaudat ſaginata magiſtro.Catul.Tu ne Thetis tenet pulcherrima Neptunine.Alia(vt dixi)apud Neſtora inuenies exempla.

Praſinus color.

Hiacyntius color.

I,Super,P,breuiationi obedit: vt Oedipus. De/mantur Racipalis, meliphila, Euripus, obſtipus, conſtipo, collyphium, Serypho, Seryphi, Enipeus, Leliphagus,Ephippium,licet poſitione : Cayphas,

ambigue,ſic & diſciplina:magnipendo apud Horatiũ longatur. Non magnipendis,quia contigit a.m.c. ſed(meo iudicio)talia breuiari dicerem. nam,i,in fine compoſitionis breuiatur:vt paruipẽdo,magnipẽdo. Io.Paſtranus defecit,dicens:ab hac regula nihil idem. Euripides, ambigue:quod non vidit ante me ſcriptorum chorus.Ouid.Oetipodas facito t.q.u.Lucan.v. Dominum Racipalin oræ Virgil. Trita meliphila e.c.i.g.Ouid.pri.Pon. Stapnaque,& Euripi virgineus q.l.Iuuena.comedunt collypeia paucæ.Ouidius v. Metamorpho.p. Rector polydecta Seriphi. Idem pri.Metamorpho.Irrequietus Enipeus.Seren. P.e.m.potanda leliphagus,herba eſt. tamen ego legerem,leliſphagos,& referunt hanc herbam eſſe me dici quam Saluiam dicimus.

Ioã.Paſtranus deficit.

Serenus emẽdatus,& declaratus. Leliſphag⁹ Sulpiti⁹ defenditur. Neſtori nõ hæreo.

I, Ante, Q. longatur:vt ibique:quod tamen eſt ad placitum:vt putat etiam Sulpitius,quem in hoc falſo Neſtor corrigit:cui hęrerem,ſi merito id comprobaret. Breuiatõ,eliquo quas:vndique, ſiliqua reliquiæ,reliquus,licet hæc duo & ambigua ſint.& compoſita à,quis breuiantur:vt aliquis,aliqua. Priſcia. Eliquat,& tenero ſ.u.p.Virgil.Geor.pri.Vnde prius ſiliqua l.q.l.

I, Ante,R,breuis reperitur:vt Satyra.Demito:Niſyro,inſula:papyrus,papyrius,itireos, vechires, mirum,podalyrus,ſemiramis,equiria. apud Ouidium Faſt.iii. ſuſpiro,ſuſpirum,ſuſpiritus,Epirus,Epirota, Archimagirus,collyrium,Coſyra,deliro, camiros,Oſiris,cypirus,Corcyra, Cecira:ſapphirus,Buſyris,thentyra,butyrum:hæc quatuor ambigua inuenio. Mani.primo: Per bella Papirius vitor. Homerus: οἱ δ' ἄρα νίουρον τεῖχον. Virgilius Georgicorum. ii. Coruus ityreos taxi c.i.a.quanquam aliqui aliter legunt. Priſcianus: Iuxta quos terra Vechirum. Idem Diue:nimirum gens Tybarenum. Mart. Fertur poda

liyrus. Hermes. Ouidius Cinxiſſe Semiramis vrbem. Ipem. pri. Tri. Qui me ſuſpiret ademptum. Idē. viii. Metamorpho. Rura petunt Epirus ab iis r.q.u. Do m.t. Marſus: Epirota tenellorum nutricula vatum. Iu uena. Sat. ix. Librarius archimagiri. Horatius. Nigra meis collyra poſcit. Ouid. iii. Faſt. Sterili vicina Coſy/ ræ. Horatius. Quicquid delirant Reges p.a. Cami/ ros, Cipirus: quia græce κάμειρος, κίπειρος: & ſi Ma/ cer dixit: Contrito validum Cipiroſi.i.a. Quia pau/ loante incidimus in, deliro: quid Neſtor in Sulpitium proferat, differam. Sulpitius namque præcepit, deli/ rum, longari: cui Neſtor aduerſatur: ꝑo ꝙ Lucretius dicat primo: Quod facit hic idem per Delyrus eſſe videtur. O hominis aculeatum in genium: an apud Lucretium, per delirus, in eo ſignificato, in quo Sul/ pitius militat, accipitur, falleris mi Neſtor alloqui ocu lee. non enim ibi à, deliro: ideſt deuio: ſed perde li/ rus: ideſt diſſonus accipitur à lyra inſtrumento. Ve/ runtamen Sulpitius incurioſus fuit, cum non enotaue rit: & tu ſimiliter deficis cum nullum feceris diſcrimē inter duo ſimilia nomina. alio in loco etiā Lucretius perdelyrum: ideſt diſſonū. dixit: Quod mihi tum va/ num, tum delyrum eſſe videat. in quo carmine, m, non abiicitur: ſi abiicitur, delyrum longabimus. & tūc à lira: ideſt ſulco veniet: quem Græci αὔλακα dicunt: vn de Auſonius: Et ſi Pierias patitur lyrare ſorore Nun quam ipſe torquet aulaca. {vbi omnes Codices falſo habent, aulica. Interpres. Strab. xiiii. L.l.q.d. claráque Camiron. & (vt dixi) ſcribitur p diphthōgū a Græcis.

Sulpiti⁹ defenditur. Neſtor fallitur.

Perdelyrus Lucretii locus.

Sulpitii, & Neſtoris in curia.

Lira.

Auſonius ęmaculatus

I, Ante, S, breuiari oportet. vt Eliſius. Demiſo, Mauriſius, Eliſeus, Melchiſedech, Ocriſia amethy ſos, Dionyſius, Anchiſes, Laliſio, Cambiſes, Para/ diſus, Aphrodiſius, gauiſus, Laryſa, Cephiſus, Arui/ ſum, Donyſa, Crimniſus, Amphyſa, Amphiſius, Am phryſus, Elyſa, Helyſos, Aliſius, Lalyſos, Chari/

ſius, chariſianus, paraliſis: Amiſon ſecundũ aliquos:
quod nomen vrbs eſt deriuata à longis: vt inuiſus, di
Moyſes uiſus, præuiſus: Moiſes à Prudentio longatur: Non
Moſes dum ſub carne Moiſi: tamen latine, Moſes, dicitur:
Aliquorum Acriſius, hoc nomen iudiferens: quod Maturantius,
incuria. & Valla Siculus non adnotarunt cum Neſtore: ſed
Cæteri non propter nominis diſcretionem fieri crediderim. Pha
videre. riſeus item ambiguum eſt: qnod cæteri non videre.
Sidon. Q.d.q. veniſti in corpus Eliſei. Virgil. Cui
nunc Mauriſia pictis. Prudenti. in Pſych. Melchiſe-
dech qua ſtirpe, quis maioribus. nam primus pes eſt
Spondeus. Ouid. vi. Faſt. Vu'canus. ocria a mater.
Priſci. Purpureoque amethyros ineſt s.c. vnde ſit: vt
amethyſum etiam appelles lapidem, quem falſo ame
Tortellii er thiſtum, vocari Tortellius præcipit. nam dicitur ab,
ror. α, negatiua μέθυρ ebrius. eſt enim apis contra ebrie-
tatem. Archias in Epigram. ἄλιθ ἐς ἀμέθυς ἐγω-
λό ποτας διόνυσ. Horat. T.n.ſ. aut Dioniſi filius au-
Cambyſes, des. Martia. Solaque Laliſio matre Luca. x. Camby-
Inſtrumẽtũ ſes longi p.p.a.æ. Hunc eſſe cambiſem. quem in In-
Fœdus ſtrumenro veteri (ſic enim appello quod Teſtamen-
Inſtrumenti tum vulgo dicitur: aliqui tamen, Fœdus, nominant)
veteris loc° ſacra pagina Nabucadenoſor (& vt latine dicam Na
Nabucade- bucadenoſorum) nuncupat eruditi ſcribunt. Ouidius
noſorus. Ad vada CePhiſi. Virgi. in Paſtorio ludicro. V.n.ſ.
calathis aruiſia nectar. Idem: Naxon viridemque Do
nyſam. Lucanus. iii. Phocacias Amphyſa manus.
Ouid. xv. Meta. Leuiſque Amphiſia remis. Virgil.
Geor. iiii. Paſtor ab Amphriſo vos s.a.q.l. Ouid. In
ſcribat Elyſa Sichei. Stat. iiii. The. Anfractu riparum
incuruus heliſos: quanquam, illiſſos melius ibi uide
tur legi. Interpres Strab. octauo: Simul intus Aliſeon
ambit. Idem. xiii. Lyndon Lalyſonque, deinde c.q.c.
Mart. vi. Nil laſciuius eſt Chariſiano. eſt autem car-
men Phalecum: vbi, eſt Cha Trocheus eſt.

I, Super,

I,Super,T,breuis eſt vt iuſtitia. & omnino ſcribendum eſt per,t,non per,c,dicente Priſciano libro de accentu(quanquam alium fuiſſe auctorem dicemus:) Et illa,quæ in,tia finiunt vt iuſtitia,ſapientia,&c. Iccirco,cum ſapientiam in exemplum attulit, quod dicimus,comprobauit:quia à ſapiens ſapiētis: petoritum,irritus ta tum,nequitur,apud Priſcia.Erythreus,Amphirion,hæc duo ambigua ſunt. Longato omnium verborum in quacunque coniugatione ſecundas plural.perſonas imperfecto,& futuro ſubiunctiuorum(teſte Probo)vt dederitis,amaueritis.tamen alia non ſpernenda diximus in.ii.Epographia: vbi de ſyllabæ accidentibus fit mentio. Producito etiam,Anachorita,Haſbitæ,Luſitanus,Teſbites n.p. Iſraelita, Heraclitus, paraclitus, Samaritis,ſodomita leuita,nomen ſacerdotum ordinis:faxitis(Victorino teſte)Cocitus:cotytto,quia duplici,t,ſcribitur.cotytaris,Mauritania,cocytius,orithia,Amphitrite,Corltus,Eryſithon idololythus,nolito,nolite,velitis,à volo:malitis,à malo,valitudo margaritum,margarita, ophites,ſbofita,gaditanus,pœanites,galactytes,orita,ſcelenites, actites, pytites, narceſſites, calonites, thonites,camaritæ,catochites,plebeſcitum, ophites taurominitanus,quod nomen ambigue ponitur,cæteris non adnotantibus:argitis,potitius,onytes galeritus,inſcitia,Hyarpita:amicitur,ab amicior.aliq conuitium etiam demunt:ſed,non huic ſubeſt regulæ:qa per,c,non per,t,ſcribi ſuperius diximus quanquam Marcellus eis aſſentiatur.Longato etiam deriuatiua: vt heremita,denominatiua:vt maritus,auritus,ceritus,Damaſiton,abderitanus,obliquos à Quiris quiritis,quirito tas,catamitus,viritim.irrito ideſt inſtigo: irritor,paſſiuum: irritamen irritatio, irritamentum: Orythia,Illythia:quanquam in.vi.ambigue reperiri dicemus Epographia:berytus,inuito,inuitor,inuitus

Iuſtitia p,t, non per.c.

Probi regula.

Aliorum incuria.

Aliq errāt Cōuiciū p c,nō per,t

Omniũ incuria. pituita, hoc nomen ambigue. ſic & Aquitania: quod, qui ante me ſcripſerunt, non tam videre, q̃ non adnotarunt: Polimita à Sulpitio longatur: ſed breuiatur:

Sulpitio aduerſor. quia Græce πολυμιτος: nam conſtat quatuor ſyllabis breuibus. Non eo tamen inficias, cogente verſu, mi, &, ly, poſſe longari: quia, i, &, v, dichronæ vocales apud Græcos ſunt: Lecytus etiam contra Sulpitium, non penitus longatur, ſed corripitur: aut ambigue aliquando ponitur: quia, v, dichrona vocalis eſt: quanquam omnino Codrus velit breuiari Sermone ſuo decimo: quod ita poſuiſſe in iſto Homerũ vnus nec ineruditꝰ ait: δῶκ᾽ ἀνδ᾽ ἵχρυσεν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον.

Sulpitiꝰ fallitur.

Producito item, tomitæ, polygiton, oblitero, & nomina propria in tes: vt Polytes: therſites. ſimiliter, cũ in patronymico additur ſyllaba: vt ſagaritides, Oceanitides. & obliquos à nominibus in, is, longum: vt ſamnitis, Memphytis, ſybaritis, aconitum, ignitus, Hermaphroditus, ſuppoſititius: fortuitus, ambigue. Longato etiam recutitus. & quæ veniunt à nomine in itus. & ſupina, participia, & frequentatiua, & nomina à quarta coniugatione, niſi ab, eo is, veniant: vt ſalitus, auditus, aſcitus, auditorium, conditus, conditio, à conditor. mentitus: ambitus, ambita, tum (vt ex Velleio nouimus) licet ab eo is veniat, longatur. ambitus tus tui ſubſtantiuum regulam ſeruat: quia breuiatur.

Seruitus. Seruitus nomen, & ab eo venientia: vt Seruitium, omnino breuiantur. Supina omnia primæ. ii. & iii. coniugationis: & frequentatiua, breuiantur: niſi forte verba tertiæ in, iui, præteritum reddant: tunc ſupina longantur: vt petitum, cupitum. I, ante, t, in deponentibus producimus: vt oblitus, partitus: niſi à tuor tueris tuitus. In hac autem regula difficilis ratio eſt: nam melius per exempla cognoueris, ſi aliqua præteriuimus. Hor. Paſcẽdi dicẽda petorita. n. m p. Oui. Longique iacet labor irritus anni. Neſtor autem irritus

ideſt irritatus, corripi dicit: nixus, hoc Virgiliano. Arte locum, & variis aſſultibus irritus vrget. Pœniteat hoc ipſum dixiſſe obſecro: nam ibi irritus ideſt caſſus, vanuſque accipitur. Sidonius. Anachorita tremit. q.q.ſ.p. Sil. ii. Venerat Haſbitæ proles. g. h. Idem. iii. Hos Viriatus agit, Luſitanumque remotis. Sidonius. Theſbiten cum forte ſenem. Iuuena. pri. Iſraelitarum ſanctas. u. n. e. Sidonius. Quicquid Pythagoras, Democritus: Heraclitus. & ſic legendum eſt carmen: non autem: Heraclituſque: vt Hermolaus putauit Barbarus Sidonium impugnans. nam Græci ſcribunt ἡράκλειτος. vnde apud Ambroſium, Laertii Diogen. interpretem, legito: Vitæ Heraclitus viuere difficilis: non autem: Heraclitus vitæ. u. d. nam inferius etiam ait: Noli Heracli um rapido percurrere paſſu. aliqui tamen dicunt, ει, in, i, verti apud Græcos: quæ mox apud nos breuiatur: quod in Heraclito non admiſerim. paraclitus ideo longatur: qa græce ſcribitur παράκλητος: &, η, ſecundum quoſdam in, e, longum apud nos vertitur. ex hoc Paracletum pen. longa dicunt, & merito. nō autem breuiatur: vt falſo ſacerdotes proferunt quorū peculiare eſt niſi falſa eructare. nā Paraclytus, breui pen. dicitur infamis. nā παρα, preter: & κλυτος, gloria. q̄ epitheton Chriſto perperā daretur. Iuuen. ii. Venit ſamaritida ſychen. Pru. in Pſyc. Q. p. ſ. faces ſodomita libido. Arat. pri. Leuitas vocitare placet. Iuu. Baptę laſſate cotyto. & ſic legēdū eſſe ſupius diximus. Cocyto ſcribendū eſſe Georgi⁹ docet, & Merula, & nititur Ouid. in Priap. exemplo: Raptā cocytos oſtreoſa diuā. Vnde Georg. hoc accipis, mēſus entheus, & camœnalis ſtructus refragatur: immo & ibi, cizicos etiam poteſt legi, cotytaris, apud Theocritū longatur: q̄ lōgat Phileticus etiā eius traductor. Mani. iiii. Exſiccat populos & mauritania nomen. Mart. Hęredes nolite breuē. ſ. c. Ecce iterū, ecce

Neſtor ſ... litur.
Virgilii l... ...us.

Sidonius ... mendatus
Herm. Barbarus de... ptus.
Carmen ... Laertium ... emendatū
Paraclitu...
Paracletu...

Paraclytu...
Iuuenalis ... emaculat⁹

Georg. ... tule error...

n ſdoctos
acerdotes.

ignari adſunt mihi ſæpe vocandi: riſum eliciunt ſacerdotes ineptiſſimi literarum expertes: qui in Euangelio: Nolite timere Ieſum quæritis &c. proferunt, nolite, media breui: ita precor: vt dentes excreent (bonos excipio) per medium rumpantur. Sinamus Auguſtino audientes cum ſuis bleſis vocibus nugiſque meris, & exempla perſequamur. Ouidius Faſt. ii. Fieri malitis an orbæ. Horat. xiii. Saty. Dura valitudo inciderit, ſeu tarda ſenectus: tamen, valetudo, dicēdum eſſe in noſtris leges Dubitationibus. Stat. ſyl. prim. Et quas præcoquit æboſita cannas. Pruden. in Pſyc. Margaritum ingens opibuſque, & viribus arte. vbi, Margaritum, neutri generis eſt. qua dictione vtitur Parabolarum ca. xxv. Hieronymus. & eſt Margaritū idem quod margarita. vnde emaculato Prudentii Codicē: qui non Margaritum habet, ſed Margaritarum. Seruius etiam, Margaris, in nominatiuo declinauit. Priſcia. Quam Pœanitem perhibent. Idem: Iſte Galactitem ripis. o. i. i. Idem: Orithas, Aribaſq; ſimul. Idem: Atq; ſelenites lunaris. Idem: Hic eſt actites ſonitum c. s. a. Idem: Nec non pyrites digito. q. s. a. Idem: Hęc generat narceſitem oriente. s. u. p. Idem: C. Meſſabiaſque, Caloniteſq; feroces. Idem: Atque lacu medius Thonites exit. e. i. Idem: Hic Camaritarum gens eſt. e. c. b. Idem: Perhibent cachotiten gignere terrā. Lucan. prim. Hinc leges, & plebeſcita coactæ. Idem. iiii. Taurominitanam vincunt. s. c. Virgil. Georgic. ii. Argitiſq; minor. c. n. u. Idem. viii. Primuſq; Potitius ibant. Idem. xii. Et mœſtum mittit Onytem. Propert. iiii. Prima galeritus poſuit. p. l. o. Horat. Aut vafri inſcitia iuris. Idem: Ne male conditum ius apponatur. Idem: Rupit hyarpitam timagenis. Idem: Chartis amicitur ineptis. Martia. Abderitanæ pectora. p. h. Auſon. A. i. e. tu catamitus eris. Hora. Legeret, tereretq; viritim. Ouid. Magne ſoror Orythiæ. Idem: P. t. pa-

Valetudo,
non valitudo.

Margaritū.
Margarita.
Prudentius
emaculat°.

rientibus Illythiam.ſuper qua dictionę videto in.vi. Priſcian. Antiquamq; Tyron Beriti,&,m,g. Sic Diony. καὶ τύϱον ὠγυγίην βηϱυτὸν τἀων ἔϱασιν. Auſonius. Non aliter Polygiton membra reſolui. Idem: Quos fama obliterat. & quos. alii tamen eſſe poſitionem referunt. Ouid. iiii. Faſto. Nympha Sagaritide deſinit eſſe. Virgil. Georgi. iiii. Soror Oceanitides ambæ. & ſic legendum, non Oceanides: nam duplex committeretur error. Ignitus, ta tum, ſordiuſculum verbum Hermolaus ait Barbarus: an claſſicus ſit. Aulus Gell. neſcio qui? ab Aure. Auguſti. Ciuitatis diuinæ. ix. dicitur, elegantiſſimi vir ingenii, ac eloquii, ac multum facundæ ſcientiæ. Hic autem vtitur, lib. xiii. cap. viii. Similiter Apuleius vtitur Florid. ii. dicens: Martis ſtella ignita. ſimiliter & Lucretius. Stat. ii. Theb. Generis aſcita repertis. Cornelius. Seuerus: Diſtractos, atque ſolitos. Horat. Seruitus creſcit noua, nec priores. In quo Saphico primus pes Trocheus eſt. vnde miror Vnum inter Neotericos nec poſtremum, cum dicat: Et ſeruitutem duram ſeruire coactos. Iuuenalis. Rapit ambitus atque libido. & non immerito Scaurus media breui proferebat. Veleius autem Celer ad Hadrianum per Epiſtolam de hoc interrogantem, declinatione, & tenore, ambitus, nomen ſubſtantiuum à participio diſcerni oſtendit. Ex hoc non poſſum non mirari illum noſtri temporis doctiſſimum, qui dixit: Ambitu vigilum ſolers. Statius iure breuiauit: Longos extimet ambitus, nouoq;. Sic nos in noſtra de Chriſti paſſione Tragœdia: cui titulus eſt, Theoandrothanatos: Quicquid Prophetæ de me in orbis ambitu. ſic Horatius in Arte Poetica. Per amœnos ambitus agros: vbi circuitus interpretatur Acron. Iul. Montanus: Incipit & molli partitos ore miniſtrat. cætera exempla facile inuenies.

Virgi. emaculatus.

Ignit⁹ apud claſſicos.

Hermolai Barbari opinio.

Vnum miror.

Hadrianus

Vnum non admitto.

I, Ante, V, longatur: vt gingiua, conniueo, & conniuo rediuiuus in penultima. Demito, rediuiuus in ſecunda ſyllaba: & rediuię, quę pro exuuiis aliquando ponuntur, ſi Placido credimus grammatico, niniue, ſimbriuium, & compoſita: vt noctiuagus, vbiuis: quanquam, ambiguum eſſe perſuadeo. Iuuena. miſeris gingiua panis inermi. Idem: exhauſta rediuiuus pullulet arca. Silius: Conniuent, ſolemq; pauent deprehendere viſu. Caluus: Cum grauis ingenti conniuere pupula ſomno. Sil. viii. Simbriuio, raſtriſq; domant. e. r. Horatius Saty. iiii. Nō vbiuis, coramue quibuslibet in medio qui.

ℭ De, O, in mediis ſyllabis. Cap. v.

O, Super, B, breuis eſt vt Niobe. Demito dolobella, virrobon, october, ambobus, duobus iacobus, & tandem. o. in cremento: allobrox, hoc nomen ambiguum eſt. Iuuena. Saty. viii. Inde dolobella eſt. a. h a. Catullus. Si cui virrobon ſacer alarum. o. h. Claudi. Ne laceres verſus dux iacobe meos. nec vllo pacto Andreæ Carmel. & Raphaelis Regii tibi aduletur opinio, dicentum breuiari.

Andreæ Car. & Raphaeli non iereo.

O, Præcedens, C, breuiatur: vt apocope: quod longatur a Sulpitio: cui, ni exemplum afferat, non ſubſeruio. breuiari omnino conſtat ſcriptura grę ca, ἀποκόπη. Longato iſta, triochala, tyrocinium, latrocinium, præfoco: ſuffoco, non autem ambigue ponitur: Ioan. Paſtranus præcipit producito etiam obliquos a nominibus in, ox: vt velocis, ſolocis. hinc demito præcocis, cappadocis celocis. nullam hic Antonius Nebriſſenſis fecit exceptionem: patroclus, ambiguum eſt: ſic & Democritus. Sil. xiiii. vaſtata triochala bello. Manil. primo: Nec tyrocinio peccet. c q. F. Ouidius primo Triſti. Cauſa patrocinio non bona. m. e. Horatius: Furta latrocinijs, &. m. p. m. Claudianus: I. m. l, hominumque negocia ludit. Ouidius in

Sulpitio nō ſubſeruio.

Ioā. paſtra. male pręcipit.

Anto. Nebriſſen. decit.

Ibin: Præfocent animæ gnoſia.m.u. Lucil. Paſcali pecore, ac montano hirco, atque ſoloce. Calpurn.ii.æglo. Inſita præcocibus ſubrepere.p.p. Sic in hoc carmine, quod recitat Apule. in oratione ſecunda: Odi puerulos præcoci ſapientia. in quo verſu iambico, coci, iambus eſt.

O, Ante, D, corripitur: vt exodium: Thermodoon, quadriſyllabum. Deme, thermodon, triſyllabum: quod alii omiſerũt: nebrodes, emodus, pyrrhodes: palinodia, quod corripi præcipit Sulpitius, quem non teneo. longato item quicquid ab ᾠδὴ: ideſt cantus: vt epodus: herodes, orodes, erodio obliquos a cuſtos cuſtodia: eodem, ambiguum eſt. De thermodonte in.vi.dixi nec ſpernenda: quæ, ſi, Aſcenſius vidiſſet, Sulpitio adhæſiſſet. Iuuenalis. Tandemque redit ad pulpita notum Exodium. quam dictionem Tortellius interpretatur, errogationem: qui a Georgio Merula omnium doctiorum lacinatore. ſed ſui temporis omnibus conferendo corrigitur: ſed dum nili ſonantis ſtrepitum. fugere prætentat, in catadupa incidit. nam ſi, exodium, cantum (vt ille vult) apud Iuuenalem ſignificaret o, tunc produceretur: qa ab ᾠδὴ ideſt cantu, vnde oda. vbi etiam Ioan. Britanicus pręceptor noſter non pœnitendus, deceptus eſt: qui in errore Mancinellum habet municipalem. alii dicunt, exodium, dici ab ἐξω: ideſt extra: & ὁδὸν: ideſt via, & fine. inde Moſis Volumen vnum dicitur exodi: ideſt finis, & exitus. Silius. xiiii. Nebrodes gemini.o.n.d.f. Priſcianus. Quos capit emodo miſſus.g.m. Auſon. Dactylicos elegos choriambum carmen epodon. ſic Terentianus: Talis epodus erit. Sulpitius breuiari edocet non me docebit vnquam: quia ſemper longum inuenio. Virgilius. Iacet altus orodes. Iuuenc. Rex fuit herodes. ἐξωδιος, longatur: quia per, ω, ſcribitur.

Thermodoon. Thermodõ Aliorum incuria. Sulpitiũ nõ teneo. Aſcẽſius incautus. Tortellius defenditur. Exodium. Georg Merula. Ode. Britãnicus decipitur. Exodi. Sulpitii error.

rerint.ipſi viderint. Quintianum non habebunt municipalem faciant,& dicant quid velint ſemper elongabo.ſic idololatra,non autem idolatra:vt triuiales dicunt. Prudent.in A mart.Lapides fumoſos idolatris:qui errat tamen,breuiando,do.Horat. Collegia pharmacopolæ. Martial.Pendentia Mauſolea.Stat. vii.Theb.Thomolos Teniſa ferox.t.h.n.Auſon.Et Mediolani mira omnia.c.r.Mediolanium dici:Hexaſyllabum innuit Abſtemius cui hæreo:licet in carmine ſynæreſis fiat:quanquam in origbinus Catonis inuenio prius dictum:Olanum,& a Medo principe.vnde Mediolanum:ſed Catonis illa eſſe fragmenta penitus non aſſeuero. Quod Abſtemio hæream me monet Marmor : quod oſtendit Mediolani Hieronymus Claritius vtranque callens linguam.& meus Damon:in quo legitur pulcherrimis characteribus Mediolaniẽſis.ſuper qua vrbe libro Adnotationum ſecundo multa,nec ſpernenda,ex Procopii ſententia diximus.Oui.Meta.vii.Cretoſaq́; ruta Cimoli.Geolophos,quia a γεω. Alia tu ipſe facillime inuenies.

Idolatra. Triuiali error. Prudenti error. Olanum. Medus. Mediolanum. Vtrũ Catonis ſint originum fragmenta. Hierony. Claritius.

O,Super,M,breuis eſt:vt poſtomis,apud Lucil. Sat.xv.Virdomarus,ebdomas.Excipito,axioma,quia Græce ἀξίωμα tamen aſpice in.vi. Epographia condiloma,quia Græce ſcribitur per,ω,ante,μ ſic & periſtroma,ignominia, ithome,aroma,abominor,amomum, glaucoma, gœometra.tamen vide quid in.ii.diximus Epogra.cap.xv. Taurominitanus, ambiguum eſt:quod alii non viderunt.Propert.iiii. Virdomari genus hic reno.i.a.i.ex quo apparet non eſſe dicendum : Viridiomarum,pentaſyllabum: niſi forte Propertius in primo fecerit Proceleumaticum. Iuuenalis:Ergo ignominiam.g.p.o.Stat.Thebai.iiii. P.q.m.montanaque nutrit Ithome. Ouid.Pont.i.F. e.i.g.aroma ſinus.Calphur.A eglog.iii.Q.ſ.t.a. precibus quod abominor iſtis.Iuuena.E.m.ſudans Cri

Aliorum incuria. Virdomarus.

ſpinus amomo. Pruden. in amart. Et glaucoma aciē, q.t.u.a. ſic & apud Sere. ducent glaucomata peplū.

Ante, N, lōgatur ut antiphona: quia græce φωνη vox dicitur. Omnia quæ in nominatiuo i. ante, o, habēt: vt gurgulionis, & ſi quandoque propter figurā breuiātur: ut ſcorpionis cocionis, apud Luca. & Sidon. capronæ, ionia, ſyphonia ſimonis, obſonor, obſonium: quia græci ὀψώνιον dicunt: perſona. & ideo. A. Gel. afferit produci: quoniam uox augetur, perſonali hominis, & nomina locorum, populorum in, on, in nominatiuo: vt lacon laconis: præter lacedæmonis, paphlagonis. longato etiam homo hominis: vt apud Ennium: tritonia, ſecundū aliquos, ambigue ponitur: quibus an hæreā in. vi. lege epograph. tamen interim e longato ſemper. Breuiato autem à gonos: vt telegonus, antigonus, antigone: typhona, Dea: troconeſus, Chelydonia, caledonius, ſardonius, ſcorpionis abrotonum, Phemonoe, concionator: quamuis poſſit aliquando elongari à prima ſua poſitione mandonius, mycdocius, dionyſius, nazamonius hylomone, ycophronis, Leuconoros, trigonus, hermione, antedonis mamona, carantonus, erycthonius: mattona, fluuius: aponus, aphronitrum, pannonia, coctonum: nebrophonos, & ſimilia à φόνος compoſita ionium, bellonoti, eurymone: obliquos à Dæmon: E onides, apud Ouid. de qua dictione in Epog. pri. leg to: ubi de, ω, fit mētio. breuiato etiam obliquos a nominibus in, on, & aon: vt eryſithonis, amithaonis, memnonis, ſindonis, & alia ſimilia: argonauta, auſonius, miconis, harmonicus, harmonia, ſythonia, æmonia, micone, pethonius. & obliquos à nominibus in, o, populorum: ut vaſconis, britonis, Vagionis. hinc excipito, pictonis. vetonis ambigue vero ponuntur hæc ſubſequentia, ſaſonis, ſexonis, orionis, Aedonis, Aegeonis Biſtonis,

Perſona quare me... lā longat. Aliquorū ſententiæ.

...iorum in ...ia. ...duerten... ...m eſt. ...ia.

biſtonius ſidonius trigónis,Geryones : tot alii non adnotarunt. ſic meo quidem iudicio indifferenter ponetur,arionis: Et aduerte nil eſſe hac difficilius regula,cum tot ſint nomina habentia,o ante,n,in media ſyllaba. ideo melius per exempla cognoſces,aut legito Georgium Vallam.lib.xxxi.cap. grammatices xix.vbi longo verborum tramite hæc nomina ſub regulis continere nititur.Lucil.Saty.xvii.A.c.atque comas fluitare capronas.Propertius. Aut tu,ſeu mollis quę tenditionia.Horatius.menſas ſymphonia diſcors.Idem.P.e.Lucrata ſimone talentum. vnde miror cur apud triuiales,& ſemitatoris hic regnet Barbariſmus : ſcilicet,ſimonis.media breui. niſi forte Sedulii errantis nitantur auctoritate,cum ait: S.p.paruaque ſedens in ſimonis alno. qui imitatus forte eſt Iuuencum,dicentem : Perſolidum ſimonem dignum c.p.hos penitus in hoc non admittendos cenſeo.Iuuenalis. admiſſa obſonia patres. quod exemplum ſi ad vnguem ruminaſſet Sulpitius,breuiari dixiſſet nunquam.Horati.poſt hunc perſonæ pallæ.q.r.h.quod carmen facit : vt parum digrediar. Laurentius Valla Boethum Seuerinum (vt ſolet) reprehendit: quòd vſus fuerit perſona pro ſubſtantia : vt ita dicam: tres perſonæ : ideſt tres viri legunt.Vnus inter literatos non poſtremus ſcribit contra Vallam,inueniſſe apud Ciceronem in philippicis : pro ſubſtantia,cum ait : mea tamen perſona ad iſtam pacem cõciliandam minime fuit diligenda Codrus huic reſpondet,dicens apud Ciceronem poni non cum ſubſtantia , ſed cum qualitate : vt late diſputat in ſuis epiſtolis. ego vero apud Iuuenalem Satyr.iii.inuenio: cum fœda,& turpior omni Crimine perſona eſt vbi ſi quis bene rimetur,videbit (mea quidem opinione) ſubſtantiam eſſe.ſed latius in dubitationibus dicemus. Auſon. Vna fuit tantum,qua reſpõdere lacones littera,&.i.t p.n.

Sedulium, Iuuencum vel non admitto.

Sulpitii error.

Boethus defenditur.

Laur.Valla damnatur.

Perſona ſubſtãtiue.

Auſo.loc⁹.

credo proculdubio hic multos immorari, quæ nam ſit vna litera. qua Lacones Aleſſandro reſponde-re: immorantes exuam. nam Plutarch. in Apoth. ſcribit: Lacones monoſyllabum non reſpondiſſe, negantes. ſ. auxilium: quod fuerit tantum vna litera, cre-

8.i. non. diderim hanc fuiſſe. viii. ideſt non. ſi placuerit lector, Quintiano tuo felicem preceris vitam. ita ſoleo diuerti, & iiſce Epographiis plura inſerere: vt variis videar floſculis gemmaſcere. Poſt me etiam (ita perſuadeo) adnotauit Bapti. Ignatius in ſuis Racemationibus: quanquam ſua ante mea in lucem prodierint Adnotamenta. Auſon. armatam Venerem vidit Lacedæmone Pallas. Hic ecce neſcio quid oriatur noui

Bapt. Pii locus. Bapti Pius ſynchronorum anteſignamus, antiquitatis receptaculum, eruditionis: vaſtiſſimum pelagus,

Auſo. loc⁹. quodam in adnotamento legit. Barbatam Vene-

A. Bap. pio rem: a quo penitus diſſentio. nam totius ſal, & fel

diſſenſio. Epigrammatis rumperetur: quod vel luſciosus percipiet. Sidonius: Concionaturum plebs ſedula circumſiſtit: & hoc eſt propter metrum. nam ſi poteris, e longato: quia a concione: niſi velis hoc modo excuſare: vt, io, ſit tantum vna ſyllaba. Prudent. in Apoth. Nemo Cloacinæ, aut Typhonæ ſuper aſtra deabus. Priſcia. ſaxiſque viget Proconeſus in illa. Idem: Atque Chelydoniæ rupes. c. e. Idem: Intra Sardonium pelagus. c. q. r. Luca. pri. Scorpioni incendis. c. c. q. p. idem. ix. Abrotonum & longe. Alii legunt: Abrotanum. Idem. v. Phemonoen errore vagam. c. q. u. Sil. ii. Mandonius populus. d. q. i. e. Horatius: Quam ſi Mygdoniis. r. h. idem: T. n. ſ. aut Dionyſi filius audes. Idem: Nazomono pueri magno. Ouid. xii. Met. Abſtulit Hylomone. Idem: Periiſſe Lycophrona narrant. Auſonius. Conſtrator Leuconothos Libs. Idem. Per trinas ſpecies trigonorum linea currit.

Trigon. Aduerte tamẽ, Trigon, obliquos longare. Manilius.

Signis ornare trigonem. Auſo.Sic Anthedonius b.p. f.g.Idem: Non ipſe Caratonus.æſtu. Idem: Marrona non Gallis b.q.i.f. ſic apud Sidonium inuenies. Idem: Non Aponus potu vitreus m.l.n.ſimiliter inuenies apud Sil.xii. Stati.Syl.iiii.aut panes viridantis aphronitri. Mart. viii. Dum noua Pannonici n.g.b. Ouidius. Metamorph.iii.Neprophonoſque valens. Iuuena. Pertulit Ionium.c.p. Val.Flac.vi. Belloniti, comitumque cellerrime. Mart.iii. Non nautas puto uos, ſed argonautas. Stati.in ach. Spræte Myconos que,humiliſque ſeryphos Iuuenal. Quo pruna,& coctona vento. alii tamen legunt : Coctana quod approbo. quæ dictio , vt Seruii Commenta.primo dictionem narrem facit:ait ſuper illo Virg. Hic portus alii effodiunt:portus effodiunt: ideſt cothona faciunt. eſt enim Cothon Cartaginienſis(ſic enim dico non Chartaginenſis:vel hoc motus Enniano carmine:Hoſtem qui feriet mihi erit Chartaginienſis:quæ dictio,niſi eſſet hexaſyllaba,claudicaret verſus:vt late in Dubitationibus diſſeremus noſtris) portus : vt teſtatur Diodorus bibliotheces ſuæ.iiii.dicens:Portui,quem Cothonem dicunt,videtur eſſe ſimilis, & dicitur manu factus portus. Pręterea Strabo Geograph.xviii.iniquit: Cothon eſt inſula arci Chartaginis ſubiacens,quæ circum circa nauale habet. quod Dido condidit. & quia diximus apud Diodorum Cothonem portum legi:memento eſſe mendoſum codicem: vbi legi paſſim eſt Cothonum : quem portum, vt relinquam, ad exempla ventus me euocat. Mart.Capel.ix.Pertulit harmonia. Auſoni, Vaſconis hoc ſaltus.& apud Iuue. Vaſcones(vt fama eſt) a.t.u. vnde Britannicus municipalis , & præceptor meus, non animaduertit, cum corruperit Iuuenalis carmen legens hoc pacto: Vaſcones fama eſt : & ita legendum præcipiens : qui ſi Auſonium perlegiſſet,

Seruii loc.

Carthaginenſis.

Cothon.
Cothō q[...]
Diodorus
emaculatu[s]

Britanicus
fallitur.
Iuuenalis
vitio defe[n]ſus.
Auſonius
emaculatu[s]
& declaratus.

in errorem decidiſſet nunquam,quem perlegi,& ſæpius vidi, viſum emaculabo, & declarabo.eſt autem carmẽ,quod ſuperius allegauimus:Vaſconis hoc ſaltus,& enim,guida Pyrrenei. tu deleticio calamo,& diſpunctorio vngue,duabus obliteratis dictionibus, enim guida,lege,ninguida Pyrrenei. Hoſpitia & ninguida interpreteris : ideſt niuoſa niuẽ enim ninguem antiqui appellarunt qua dictione alias idem Auſonius vſus eſt: vbi de Tholoſa ait: Ninguida Pyrenes, & pinnea Gebenarum.ſic Prudent. in Apoth. Ninguidus agnoſcit Boreas.a.i.e.ſic Sidon. Dat Calais, Zethuſque mihi quem ninguida cernis. Claudit Incaluit pictonum ſanguine thule.Sil. At vetonum alas. de ambiguis in. vi. legito. tamen aliquam dicam de hac dictione Oedonis. breuiatur enim, & longatur. Luca. Oedonis ogygio decurrit baccha lyeo:vbi Seruius Lucanum falli ſcribit: vtinam ipſe non deciperetur:non ne etiam Lucanum imitatus eſt. iiii. Silius? Oedonis, aut pangea ſuper.t.m. aliquis noſtri ſeculi doctiſſimus, inquit : Donatum ita allegaſſe, obiter ideo an qui in preſſus eſt commentarius ſit Donati illius doctiſſimi,& grammaticorum triumuiri diſcutiamus aliquando quibuſdam in locis Donato ſimilis, in plurimis adulterinus. vnde nullo pacto illum interpretem Donatum antiquiſſimum dicendum eſſe exiſtimauerim:vel hoc ſolo molus: nam in ſecundo ſuperi: Belidæ nomen palamedis. e.i. f. ait ille interpres. Dona.dicit ea quæ Seruius. ſimiliter.ii. Aenei. ſuper:Palladiumcæreſis.s.c.a. ait Donatus: à Seruium errare de Palladio,cum poſt Donatum Seruius vixerit.Non imus,tamen inficias Donatum illum grãmaticorum gẽmam interpretatum Virgilius: ſed forte temporum incuria amiſſum perſuaſerim.nam iſti Virgilii fuere interpretes : Caper, Vrbanus, Aſinius pollio, Apronianus ſecũdũ aliquos, Hyginus, Didy

Deliticius. Diſpunctorius. Ninguidus Ninguis. Prudentii locus. Sidonii locus.

Lucanus defenſus. Seruius fallitur.

An cõmentarius i Virgilio ſit Donati Cõmẽtatores Virgilii.

mus, Probus, Aſper, Cornutus, Donatus Seruius, Carminius, Tiberius Donatus: cuius impreſſos eſſe in Virgilium putamus commentarios, neotericos nominandos non duxi. Hos volui ediдiſſe, ſignificans nil atrocius, quã in re literaria labores exãtlatos iniuria temporum ſuprimis Deos precor immortales vt nũquã noſtri carioſa annorũ Libellis noceat. quod ſi aſſecutus fuero, me olim vixiſſe teſtabitur poſteritas.

Tiberi⁹ donatus.

Quintian⁹ precatur.

O Subſequente, P, curtatur: vt obliqui à Metops, n.p. Demito, antropos: quia græce per, ω, ante o, ſcribitur. ſic & proſopos, proſopopea, Merope, metopus, aſopus, aſopium, ſinopeus, crotopus europa, ſycopeus, obliquos à ciclops, conopeum, hyſopus, ætopus, ſinope, iope, iopas, epopeus, glaucopis, canopus creopylus: hydropicus, dolopis: hæc duo ambigue. Sulpitius etiam, cyclopis, poni: cui nõ aſtipulor. a theo compoſita aduertito. Ouid. per me ropiſque caput. Idem: Si non meropen. f. ſ. a. alii tamen legunt, æropen. Priſcia. grai dixere metopon. Ouid. vi. Meta. Aſopida luſerit ignis. Idem pri. pon. cynicus procul eſſe Sinopeus. Stat. the. pri. tecta aut opulenta crotopi. Philet. in traductione Theocriti: L. c. faciebant ſacra lycopei. quod non ita poſuiſſet, niſi vſus eſſet Theocritus. Iuuena. tibi Lentule conopeo Virgili. Infandi cyclopes, &. a. m. e. & ita ſcãdas: vt clopes & ſit dactylus, emaculabis ideo aliquos Virgilii codices: vbi legitur: ciclopes atque altis montibus errant. Sunt & omnino aliqui contra verum: contumaces ſcioli: qui apud Virgilium pri. legunt uos & cyclopeia ſaxa: vt, & cyclo. Dactylus ſit. & peia, alter dactylus. hui quid euomunt, quid blatrunt, boantque cum omnino, cyclopea, quadriſyl. legendum ſit. alioqui committeretur in ſyllaba fœdiſſimus error. miſeret quoque Tortelii verba interpolare: cuius, nugas, ſi quis videre geſtiat, ipſum

Sulpitio nõ aſtipulor.

Virgil. emaculatus.

Virg. auitic defenſus.

Tortellii nuge.

legat in dictione Ciclops : Hyſopus longatur : quia per,ω,ſcribitur. Macer tamen ille breuiat : Eſt hyſopum ſiccum. alius vero,cuius, nomini parco ſecundum naturam,dixit:S.c.t.confirmat cedrus hyſopo. Horati. Quę grauis Aeſopus q.d.r.e. vbi intellegit de Aeſopo hiſtrione,de quo Cicero Epiſt prim.vii. libri,non autem de Fabularore(cuius fabellas Elego Romulus qdam in latinum tranſtulit idioma) vt inerudite dixit Acron Val.Flac.v.Stat. opima Synope. Virgi.Cithara crinitus Iopas. Stat.v.Theb Fodiebat epopea ferro. Mart.Capel.vi. Tuque ignis flox es cluis, & γλαυκῶπις ἀθήνη : ecce etiam per,ω,ſcribi. Iuuenal. Mores vrbis damnante Canopo.Interpres, Strabo.xiiii.Ante creopyli Iuppiter at fuerat.

Horatii locus.

Romulus Aeſopum tranſtulit.

Acronis error.

O,Super, Q. breuiantur eloquor, eloquium, præcoquus. Demito, quandoque, alioquí, quod frequentius longatur Mart. Fueramus præcoqua ramis Hora. Aut ſiccarius,aut,alioqui.

O,Præcedens,R,longatur: vt roboris, à robor per,o,poſt Iſidorus, altoris, decor decoris. & ab eo,decorus ra rū,& decoro ras.Demito,decus decoris,& ab eo decorus,& decoro.ſuper quibus vi deto in.vi.Epog. Hampſagoræ:Maiorianus.n.p.Euphorionis, phenagorę,ſicoris, tomorus,cichorea, helleborus,Clitorius calliichorus,Centores,Zachores.n.p. Pacorus n.p. hyperboreus: & compoſita à φορέω : vt carpophorus,memoris,arboris,marmoris æquoris,leporis,pro animali : frondatoris,per figuram apud Catullum. Breuiato etiam nomina in ur, & in us tertiæ declinationis:vt roboris,eboris,pectoris,dummodo ſint neutra. & nomina propria:vt Hectoris, Caſtoris Phobetoris. Demito hinc Dioris, Antoris. per poetas melius diſces, quam per regulas:adoris,& promontorium. ambigua ſunt Ouid. Gaudens altore recepto:quæ : dictio an inueniretur

Poetæ melius, q̃ regulæ docent.

aliqui

aliqui venerandi inter latinos ſynchronos nominis (quorum nominibus parcō) diu dubitarunt. hac etiā dictione Apuleius vtitur. Iſidorus, omnino elongatur quia δῶρον donum græci ſcribunt: &, ω, producitur: ideo non ſequemur hoſce concionatores, qui auctorem hunc allegantes penult. breui. proferunt. heu literarum vices doleo: cum omnes ad eas deturpandas ſint ad proni, pauci auxilientur: ſed iam faceſſat dolor, vt exempla perſequar. Sil. xii. In bella hanſagoras tyrios. r. u. Sido. Maioranus eques fors. r. c. p. Politian. in vt. Euphoriana tacet vario. q. p. o. Priſcian. Poſtquam phenagorem, harmonaſſamque, n, Luca. iii. Heſperios inter ficoris non infimus. a. Interpres Strab. vii. Aut tomori incutiam. c. p. m. alii legunt, tomiri. Horat. Me cichorea, leueſque maluæ. Martial. ix. potat in hellebro. Ouid. vlt. Metam. Clitorio quicunque. ſ. d. f. l. Valer. Flac. v. Callichoron ne vana fides. Idem. vi. Centoras, & diros magico. t. c. Idem in eodem: Et Zachorum, & palchem p. p. h. a. Horat. Carm. iii. Iambis moneſis, & pacori manus. Virgil. x. Herculis antorem comitem. q. m. a. a. Idem. vii. priami de ſtirpe Diores.

Altor reperitur.

Aliquorū dubitatio. Literarum vices doleo.

O, Ante, S, longatur: vt nomina in oſus: vt ſaxoſus, lapidoſus, Metamorphoſi: quia Græcis per ω, ſcribitur: ſic & anacephaleoſis longatur. Demito, genoſus, cynoſura, eufroſyne, mnemoſyne, mnioſius, leucoſia, ambroſius, ambroſia, ſyracoſius, æboſita, nemoſe. an q ante ſcripſere, tot exceperint, uideas Ioſeph vero, ambigue. Ouid. lapidoſos ſurgere montes. cuius cum dictionis recordor, ſuccurrit Poetas noſtri temporis admonere, ne virtuoſus ſa ſum. inſeratur carminibus: quando illa dictio apud claſſicos: nuſquam inueniatur: quanquam ſit adeo apud triuiales vſitatiſſima. Luca. I. At geneſum nūc ſole niues. n. h. s. Idem. ix. Et ſignis cynoſura ſubit. t. s. p. Carmen

Virtuoſus non eſt bona dictio.

quod(vt Bapt.Pius in mercatore ait)in baſi videtur: Euphroſyne dextra ſubeo a glaieque ſiniſtra. Sic Orpheus in Argon. ἀγλαΐητε καὶ εὐφροσύνη πολυόλβως. Ouid.vi.Metamor. Mnemoſynem paſtor varius deoida ſerpens non,deolida, vt omnes fere habent cõdices.pro deoide proſerpinam intellegit,ab eleuſina cerere:quæ græce δηῶ dicit.ex quo,dioida melius, quam deoida,legerem.de qua ſic Auſonius: Virgineas inter choreas deoida raptam Suſtulit emerſus ſtygiis fornacibus orcus. Philip.Beroaldus ille erudi torum apex in.vi.Apuleii commenta.fallitur, dicens deolidos fabulam eſſe vulgo ignotiorem: qui ſi corruptam dictionem animaduertiſſet,ea ſcripſiſſet nunquam.Hoc etiã.in Claudianum ianus adnotauit parrhaſius,ſed antequam commentarios ille ſuos edidiſſet,illud adnotaſſe me Fauſtinus Cynthius præceptor meus,tum grecis, tum latinis literis adprime eruditus cognouit. cognouit inquam:vtpote meorum ſtudiorum,ſtimulus,meum calcar.incitamenque:cui debeo ac patri:vtpote qui ſemper me in palladia aluerit militia:& qui meum laudando mirabatur ingenium:quamuis tunc temporis decimum octauum nõ excederem annum.heu:Tempora labũtur. & nil profecerim ? ceſſet gemitus,& vitæ etiam ſupereſt ſpatium:cum nunc vix quintam egredior olympiada:ſed repetatur iter.Catul. Mnioſion linquens.d.c.c.Oui. Metamor.xv.Leucoliamq; petit.t.q.r.p.Virgil.Prima ſyracoſio.d.e.l.u.quia per,ου,ſcribitur,& in translatione,v,dimittitur.hoc latius habes apud Nicolaũ Ferretum:tamen,ſyracuſium,poſſe dici per,u,diximus.Stãt.pri.ſyl.Et quas præcoquit æboſita cannas. Auſo.& neñióſeq; adducta meatu.

Ouid. emaculatus, & declara tus.
Deois
Diois.
Auſonii locus.
Philip.Beroaldus deripitur.
Fauſtinus Cynthius p̃ceptor meꝰ
Quintiani etas.

O,Ante,T,longatur:vt exoticus,apud Plaut.in Muſtel.& ex literatura græca,qa per,ω,ſcribitur ante,τ,repotium,nilotis,niloticus,œnotis, œno

trius quia græce ſcribitur,οἰνότρων.itaque lector te ad monuerim apud Virg.Oenotrii coluere viri:vt ſcandendo duo,ii,in vnum copules: & non credas,o,breuiari propter mutam,& liquidam: quia natura longatur. Breuiantur iſta, Aſtrogothus,herodotus,idothee,deiotarus,apotheca,compoſita:vt antidotum, monoptotum,Zenodotus,acrota,onocrotalus,leuconotos,bellonoti.ſibotes.n.p.laothoe, hippothous.Hora.pri.ſerm.Ille repotia natales.a.u.d.Sidon. Biſalta aſtrogotus procruſtes.ſ.m.Idem:Torrens herodotus,tonans Homerus.Priſcia.Et pharos idothees ſcopuli.p.a.Lucanus.v.Deiotarum,& gelidæ.d.t.o.Horat.Aut apotheca procis intacta.Auſo.Antidotum ſumet.p.ſ.b.Ouid.xiii.Meta.Acrota ſunt geniti.r.m.a.Martial.x.T.r.guttur onocrotali.Auſon. Conſtructor leuconotos libs.Vale.Flac.vi.Bellonoti,comitumq́..c.m.c.Idem in eodem:S.& gladio ſibotes ferit vltima teli.Interpres.Strab.xiii.Laothoe genuit,pater illi.m.a.Idem:Hippothous regit,&.p.m.i.b.

Oenotrius in ſyllaba. Virgilii verſus in ſcanſione.

O,Ante,V,breuis eſt:vt Ludouicus,controuerſia,græca animaduertito.Sido.Declamatio controuerſiarum.ſi etiam longares,non ſuccenſerem.

¶De,V,in mediis ſyllabis. Cap. ii.

V,Ante,B,corripitur:vt titubo. Demas,volubilis,ambubaiæ,corruba,anubis,ſaluber, deglubo,exubero:lugubris,& connubium,hæc duo ambigua ſunt ſic & vlubræ.Ouid.Fortuna volubilis errat. Horatius. Ambubaiarum collegia ph.Columell.xi. corruba ſimillima filo.Iuuenal.vi.Saty.currit deriſor anubin.vbi Domit.& cæteri,anubis,legunt: ſed trutinans lector,anubin,facile legendum videbit.Ouidi. iii.Faſt.Phœbe ſaluber ades. Auſon. Deglubit.fellat m.p.u.c.Claudi.N.c.ſcopulis exuberat imber vnde apud Perſiũ legendũ eſt:Exupera grauis halitus,non

Iuuenalis emaculat⁹.

Interpretes cæci. exuberat: vt in omnibus legitur codicibus, quod cæci non videre interpretes. alioqui cum Vulcano iret carmen ſic legito apud Silium: Sic fuit exuperás aſtu:

Silius emaculatus. ſed deuius æqui: non autem, exuberans: vt in tritis, legitur contextibus.

V, Ante, C, longatur: vt ophiucus. & adiectiua in cus ca cũ, & in omnibus in ca ſubſtãtiuis: vt verruca lactuca, lactucula, marrucia, marrucinus, apud Colum. fiducia, manduco, ſambucus, pollucis, pannucius, & a longis compoſita. Sambuca, ab aliqbus etiã

Gildas poeta. longatur. tamen Gildas optimus poeta temporibus Claudii ait epig. v. Et dixit ſabuca turuis ex venere. & amouit etiam. m. a. ſyllaba. Alia corripito: vt reducis. German. cæſ. medium cingens ophiucum.

V, Ante, D, longatur: vt teſtudo. Excipe à breuibus venientia: vt diſputet, repudium repudio, dryudæ, pecudis, erudio, eruditus: gaude, quando eſt

Gaudet triſyllabum. triſyllabum: obtudi, contudi, ambigua ſunt. Luca. pri. Sacrorum dryudæ. p. r. a. a. Catu. Verboſa gaudet venus loquela. in quo carmine poſt ſpõdeum dactylus eſt. ſuper qua dictione legito in. ii. Epogra.

V, Ante, F. breuiatur: vt carnifex.

V, Subſequente, G, producitur: vt lanugo: ſalpuga, apud Lucanum. & dicimus etiam, ſalpyga, ſi Hermolao credimus. Demito, perfugium, ſuffugium, & ſimilia, obliquos a coniux, coniugo, coniugium: & cætera à iugo compoſita: vt biiugis, pupugi. aliqui etiam, ſanguiſugam, demunt: qui. ſi exemplo comprobent, audientur. ego ſatius longarem quia à ſugo. Ouid. dubia lanugine malas. Quintus Catullus: D. ſ. e. perfugium illud habet. A uſo. Suffragia in centum. m. t. c. Iuue. vi. Saty. I. i. domus, & con

Priſ. error. iugis, atque ſororis. non enim coniux facit coniugis,

Coniux nõ coniunx. non coniungis, differentiæ cauſa, vt aſſerit Priſcianus: ſed propter analogiam. Nam coniunx, non a

coniungo(vt vult ille)dicitur,ſed à con,& iugum:vt coniux ſine,n,in fine dicatur,non coniunx. Nico. Ferretus etiam fallitur,dicens:coniugis,in genitiuo facere:quia,n,litera à nominatiuo demitur,qui,ſi analogiam ſciuiſſet,talia dixiſſet nunquam.non deſunt etiã aliqui, coniux, ſcribentes, nulla,n, litera interpoſita poſt,o,nec poſt,u. Coniux. Nico. Ferr. fallitur.

V, Ante, L, corripitur:vt ſtrangulo,appulit,garrulus. Excipito,cleobolus,traſybulus, & ſimilia in bulus:vt archebulus,amulius,edulis,edulium,adulor,adulator,aduleſcens,apulia:licet apulus breuietur,portulaca.hic & hæc tribulis,& hoc tribule,tribunal,curulis,peculium,torcular,ſi Priſcia.credimus cuculus,& getulus,ambigua ſunt.Ouid.in Ibin: ſtrangulet ora liquor. Virg. Veſtris deus appulit oris.quæ dictio inducit Donati verba adhuc forte non percepta in Andriæ prologo:Poeta poſtquam animum ad ſcribendum appulit.ait enim. Ille appulit in ſecunda lectione appulit fuit.ſed appulit magis,ego ita lego,miſſis aliquorum opinionibus:A ttulit in ſecunda lectione fuit,minima impreſſorum labecula,permutatis duobus,tt,in duo,pp,Ideo quid ſibi velit Donatus & pueri ſcient.nam ſecunda lectio dicitur proprie ſecundus codex,& liber.alii legunt,habuit,quibus muſarum reclamat chorus.alii,intulit:quod non probo. Hic locus alium eiuſdem attrahit locum.ait Terent.in prima Andriæ ſcæna:quid facies illi,qui dammnum dederit. Interpretatur Donatus,illi,pro illo,ſit nunc in vſu,& in non illi,alii dicunt deeſſe,in vt illi ideſt in illo.alii legunt,illi ideſt alii:quorum meræ ſunt nugæ. Ego autem antiquos Terentii contextus habere perſuadeo:quid facias illo qui damnum dederit.quod Donatus ait interpretans,illo ideſt illi dictionibus impreſſorum incuria ſubuerſis. quod antiqui,illo pro,illi,dicerent,teſtatur Priſcianus.ii.con-

Donati emaculatus.

Secunda lectio apud Donatum quid.

Donatus emendatus

Terentius emẽdatus.

Illo pro illi

Ciceronis locus. Auſonii locus.

ſtructio.approbante doctiorum auctoritate. Idem Terentius in Eunuchis quid faciemus illo. Cicero in Verrem:quid illo o patrone factum eſt ideſt illi. Scio quippe hæc lectoribus placitura: ægre tamen laturis,niſi exempla perſequar. Ouidius quinto Metamorpho. Raucaque garrulitas,ſtudiumque.i.l. Hic, etiam Auſoniam explicabo ſpiram,& burdegalenſem mœandrum. Eſt epigramma in villicum.vbi legitur: Non cultor inſtans,non anitor gaururis. quæ vltimæ dictiones lectorem immorantur. Municipales mei alioqui literati,dicunt legendum eſſe ianitorue ruris. quod non patitur carmen auerſante poetico ſtructu. quia triplex in carmine committeretur error. alii legunt: anitor rurarius: cur & quare,ipſi viderint. Nos ideo Gordii iugum pellæo mucrone diſſecemus. & legatur Stoæ tui iudicio: Non cultor inſtans, ianitor non garulus: & ſenſus concinitas videbitur quadrantior. en ecce quam multiiugis adnotamentis creſcit opus: quod vtinam fauorabiliter plauſibiliterue ab omnibus recipiatur. Auſonius. A.ſ.qui thraſybule tua. Idem:cleobulus lydius in re. Ouidi.iii.Faſtor.H.u.c.contemptor Aemulius æui. Horati.ii.ſermo. V.ſ.c.nec ſemper edules. Lucretius.v.Gannitu vocis edulant. ſuper qua dictione Callepinus miratur poetas primam breuiare. Ouid. Agmen adulantum media.p.a.a.eum admirantem miror,cum componi ab ad,& aula referat:quod cōponatur ab ad,& δοῦλος.i.ſeruus non admitto. Iuuenalis Satyra.iii.Cæcus adulator,diruſque.a.p.ſ. At leuis ille deus,cui ſemper aduleſcentum. Hoc carmen (ſi recte memini) in Ciri Maroniana reperitur: & allegatur à Politiano epiſtol.v.dum velit probare aduleſcens per,u,non adoleſcens per,o,ſcribi.&,u, ſuper,l,produci contra originis naturam: vt,vpilio, apud Virgilium adoleſcentia vero breuiatur apud

[Margin notes, partly cut off:] ...dulo. ...allepinis ...curſa. ...duleſcēs ...on adoleſcens. ...lpitii er...r.

Senecam in octa. Marti. nunc accipienda tribuli Torcular, omnino longatur contra Sulpit. Priſcia. nanq; libro. iiii. inquit: in, ar, deſinentia, ſi conſonantem habent ante, ar, producuntur: ideo torcular producetur. ſi vero eſſet vocalis, breuiaretur: vt laquear. ſuper hac dictione in libro de Accentu item fit mentio. Priſ. regu Torcular ſyllaba.

V, Ante, M, longatur, vt acumen. legumen. Demito, cruſtumium, cucumis, cruſtumeri, autumo columen, incolumis, contumax, collumela, contumelia emolumentum, cucuma, irrumo, lucumo, compoſita à tumeo, documentum: monumentum: indumentum. In qua dictione non audiendi ſunt. Prudentius, & Aratus poetę cum indumentum longauerint. Prudent. in Amart. Indumenta nouis. t. p. t. Arat. ii. quibus indumenta pudoris. Ait enim Priſcia. nomina in metum, eadem retinere ſyllabam ante mentum, quam habent in penultima præteriti perfecti: vt indumentum ab indui: quia, u, in præterito breuiatur, ita in indumentum. veſtimentum ideo longatur. quia à veſtiui: quod præteritum in penulti. producitur. dicent aliqui: argumentum venit ab argui: vbi, u, corripitur: & tamen in Argumentum longatur. diſcant iſti, argumentum, apud antiquos quinque fuiſſe ſyllabarum: quia, r, cum vocali proferebant: vt argumentum. latius in prima: vbi de, r, litera fit mentio in. vi. etiam legito. Lucanus. ii. Cruſtumumque rapax. Virgilius in cop. cæruleus cucumis. Idem. vii. Ardea cruſtumeri. q. e. t. a. Horatius. Autumat hæc populus. Martial. Germanis ego contumax capillis. Idem. x. Nec te barbara contumelioſi. Idem in eodem: Extruxit cucumam fecit. o. Catullus. Pedicabo ego vos, & irrumabo. cuius verbi ſignificatum. Ouid. in Priape. expreſſit: Barbatum furem tertia pœna manet. Auſ. A. q. b. ſamil lucomonis acumen.

Prudenti & Arat nõ audiẽc Priſ. regu

R, cũ voc li prolat Argumentum pent ſyllabum

Ouidii lcus.

V,Super,N,productioni ſeruit: vt pecunia, lugdunum. Demito albunea. Iuuena. Et lugdunenſem rethor d.a.a.Virg. Conſulit albuneæ .n.q.m.ſ.

V,Ante,P,corripitur: vt volupis,centurupe,vitupero,quadrupes. Demito,marſupium. Mart. capel. ix. Pronuba ſic volupe eſt hæc feria.c.u. Sil. xiiii.nec nõ e vertice largo Centurupe. Prudent.cunctis etiã marſupia crebris: ꝙ ita apud Plaut.inuenies.

V,Poſt ſequente,R,producito: vt ſilurus, iniuria. penuria,myuros Demito,ſabura.n.p. centurupe,bituri,centurio,ſuccenturiatus, centuria, melanurus,palphurius: purpura & ab eo venientia: vt purpureus,lygurinus: ſecuris fluuius: tugurim: maſurius camurus: mamurius. hoc nomen ambiguum eſt: quod qui ante me ſcripſerunt non videre. breuiato etiam verba quibus conuenit: non meditatio: vt male ſentiunt aliqui: ſed(vt ait Laurent. Valla)optatio in rio, vel ſui primi verbi effectus: vt eſurio, micturio. hinc demito, ſcaturio, cucurius, ligurio. corripitur etiam Mercurius,luxuria,lemures: & ſi lemuria Ouid. longat.breuies etiam obliquos à nominibus,in,ur: vt ſaturi,lyguris,murmuris.ſi vero in,us,tertiæ longato: vt telluris.Et quia diximus,mercurius,breuiari,aduleſcens Petrum heliam vt ſpernas admoneo, dicentem: in vocatiuo.mercuri,aliquando,cu,lõgari,quod falſiſſimum eſt,Publius: veterem ferendo iniuriam inuitas nouam.in quo ſenario,iniu,ſpondeus eſt Virg. vi. Exiguum in cererem penuria.a.e.non autem breuiatur: vt docuit Aelius Antonius. Terentian. Præmiſſo heroo ſubiungit nanque myuron. & myuros, licet ſi verſus hexameter,tamen in penul. ſyllaba breuiatur dictiones: quo carminis genere uſus eſt Liuius Andron.Terentianum legito: & nos in arte breui.Sil.xv.A.ſ.ſtridentem ſabura cornum. Idem. xiiii. nec non e vertice largo Centurupe. Lucanus. pri.

Et bituris longis q.l.i.a.Horati.magnis e centurionibus orti.& non admittas Sedul dicentem.in dimetro Iambico,Flexus genu centurio.in quo verſu,tu,longauit.Ennius:Melanurum:turdum,merulam.m.q.n. q.m.Iuuena.Si quid palphurio.ſ.c.a. Ouidius,Carmina purpurea candidora niue.quod prius Maro dixerat:nam purpureus dicitur color flammigans,& albus.vt hoc in exemplo. purpureum quoque nigrū dicimus:ex quo Homerus mortem potuit appellare purpuream:vt teſtatur Plutarc. libro de libe. educ. Auſo. Arida torretem ſecurim deſpectati. Virgi. Geor.iiii. Pes etiam camuris hirtæ.ſ.a. Idem: Pauperis,& tuguri.c.c.c.Perſi. Et ſiquid maſuri rubrica notauit.non poſſum tamen nō mirari,cum apud græcos ſcribatur: μασούριος per diphthongum. Iuuenal. Aeſerit intactam.p.n.u.a.Prudentius:P.d.i. potum largita ſcaturit.Horatius ſatyra.xiiii.T.c.m.d. furta ligurit.Idem in epiſt. Nocturnos lemures.p.q.t.r. tamen.Ouid.ait.R.e.u.nocturna lemuria ſacri.alia exēpla facilia ſunt.

Sedulium non admitto.

Ouidii lo.

Purpureus.

V,Subſequente,S,producimus: vt creuſa. Tolluntur,ebulus,hieruſalem, peruſinus, blanduſia,canuſium,canuſinus na,num brundiſium, voluſius. ſyracuſius:ſed(vt diximus)per,o ſcribendum aliqui afferunt. alii dicunt græcos, per omicrō ſcribere, quæ litera ſæpius apud nos in,u,vertitur. Venuſinus, ſyracuſæ,hæc duo ambigua ſunt quod alii non adnotarunt. Luca.pri. His cæſar peruſina fames. Sil.iii. Iamque ebuſus phœniſſa mouet. Lactan. Impia hieruſalem rabidis.e.c.Virg.xii. Corripit.& venienti ebuſo.q.p.ſ.Hora.iii.carm.O fons blanduſiæ.ſ.u.Iuuenal. Saty.vi. Paſtores,& ouem canuſinam.u.q.f. Hora. Nam canuſi lapidoſus aquæ. Idem:Brunduſium longæ.f.c.q.u.q. Iuuena. Quis neſcit voluſi bithynice.q.d.

Aliorū defectus.

Aliorum in curia.

V, Ante, ſ, longatur, vt refuto, confuto, quia a fa- tum (Pompeio teſte) veniunt, mutata, a, in, u, matutinus. Demito, minutiuus, diuturnus, obli- quos ab intercus, defrutum, arbutus, veluti, recutitus compoſita a quatio, vt concutio. In compoſitis ad- uerte, quia per ſimplicia cognoſcentur: præputium ambigue, poni duo eruditi ſcribunt. in. xi. legito con- glutino, reglutino, indifferenter ponuntur, quod non adnotarunt, qui ante me ſcripſerunt. Virgil. Sors di- cta refutet. Ouid. Meta. Radiis iuga ſubdita matuti- nis. Nec te moueant aliqui. Mart. Capel. Codices in hoc: Et matutina greges quatiunt. i. p. c. Ideo abiecta, Et, coniunctione, ita legas, Matutina greges. q. i. p. c. Mart. iii. Et nigri Syra Defruti lagœna. Virgilius. Ex fœtu nucis arbutus horrida. Perſi. Tacitus, recutitaq; ſabbata palles. Catul. Quæ nunc tuis ab vnguibus re glutina quale ſit carmen, in. vi. legito.

M. Capel. emaculatus

V, Poſt veniente, V, breuiatur, vt diluuium, ſimpu uium, exuuiæ. Iuuenalis. Simpuuium ridere Nu mæ. n. q. s. Virgil. Hectore qui redit exuuias. i. a. Iam lector mediarum ſyllabarum Vmbilicum attigimus: quas ſi idoneo non bene trutinati fuerimus ſcrutinio nec ſuccenſeas precor. Nihil enim difficilius, nil du- rius, nil laborioſius quam regulis medias comprehen dere. Hiſce Germana loquitur Probus, dicens. Sylla- bam nulla artis ratione, ſed exempli. poſſe com prehendi. Ideo lector, cum in ſuperio- ribus me florulentum, & multipli- cem videris: ita, vt Quinta videat Epograph. me præ paro. Hæc eſt, exit exitvide lector.

Probus. qd de ſyllaba.

IO. FRANCISCI QVINTIANI Stoæ Poetæ Laureati de Syllabarum quantitate, Epographia Quinta.

Procœmium.

MIRABVNTVR Forte noſtræ qualiſcunque eruditionis indagatores ab his Epographiis ſolitum dicendi abeſſe lenimen, ac ſtilum illum leuigatiorem, & poetico rore fluentem, quos, ne talis amplius teneat admiratio, monitos velim, non hic enodatoriam me detinere vetuſtatem, non continua ſerie penitiſſima ireceptæ auctorum fidei reſerare loca, non cantanda memorare prælia vndi, quo verſum detonantia, vt lectores bracteatis dicendi deliriis permulceam. Hoc nanque opus licet laborioſum erumnale, durum, tyronibus planum offero, ac tractabile, vt, & qui vix elementa imbiberint, intelligant: mox ſciant idoneiorem hunc fuiſſe ſcribendi modum quaſi abſolutiori, ex actiorue fabricaſſem perpendiculo. Hæc pueris cōdonetur lectio non eru ditioribus, q̄uis & ipſi non mediocrem accepturi ſint hilaritudinem. Dii faxint, vt longam viuamus vitam. Quod ſi aſſecuti fuerimus, pro virili parte curauero, vt vigiliæ noſtræ vllo non inuoluantur ſilentio. Verum omniū machinarum iuro Opificem & publicum σωτῆρα me hoc opus vigeſimo ætatis meę condidiſſe anno, quod in archetypis, idiographis ue inuentum nuperrime recognoui, qua in recognitiōe multa dem pta plurimis additis. Sed qd intercalari ſegrego pręfationes primas nāq; medias ue ſine intercapedine con ſeq nitātur vltime. nitētib⁹ audiam⁹ exit tandē, ne ipſo ordine tardiores vos tantę, & tot diiudicēt Academię

Quo ętatis meæ anno hoc opus compoſuerit.

¶A, in fine. Cap. I.

Nomē in, a Mna, mo/noſyllabū.

A, Finalis in nominatiuo. accuſatiuo, vocatiuo & nominis, breuiatur: vt muſa hectora, o poeta. Excipiuntur monoſyllaba: vt mna: &(Priſ. teſte) græcorum, nominatiui, quos aliquando longamus. Stat. iiii. The. Non tegea, non ipſe. d. u. a. f. Idem. vi. Theb. Te plāgeret argos, Te nemea tibi. l. c. l. q. ſ. vbi Geor. Vall. putat, nemea, eſſe vocatiuum, ſed perperā. nam ibi nominatiuum eſſe vel puer non ignorat ait enim ille: a nominibus in, e, fœmininis vocatiuū produci: vt nemea: citatque hoc Stat. carmen. Hæc adnotaſſe volui, ne me fingere aliquis putet Quinti. maſtix. ſuper quo carmine etiam Rober. errat gaguinus. Ouid. iiii. Faſto. Sæpe thea queſta eſt. Idem in epiſto. Mittit hypermeſtra de. t. m. f. u. vbi falſo Sulpitius breuiari credit tamen ſciēdum eſt(eodem teſte Priſciano. vi.) latinos etiam illa græca aliquando corripere: qa omnem in, a, nominatiuum latini indomatis finalem conſtat corripi. Longantur præterea vocatiui in, a, tam primæ, quam tertiæ declina. a nominibus in, as, quod Seruius, & M. Victorinus cum Probo affirmant: quibus & vatum aſtipulatur auctoritas. Virgili. vi. Tros ait ænea ceſſas. Idem: Non hæc o palla dederas. p. p. Si vero apud Horatium. ii. ſer. inuenies, atrida, breuiari. & apud Ouid. po decta. & penes Virgilium longari, Anchiſa, rationem ibi idiomatum cognoſcito: ſi breuiabitur (Priſciano teſte) erit vocatiuus latinus: ſi vero longabitur, eſſe græcum Seruius innuit. Ideo hæc lector animaduertito: A blatiuus, a, terminatus, longatur: vt ab hac muſa. vnde fœtudino errore cæcutiiſſe conſtat Seruium in. vi. commenta. ſuper hoc Virgilii: Sed dum forte caua tum perſonat æquora concha. vbi putauit Marius, caua, accuſatiuum eſſe, cum ablatiuus ſit. Sed quid luctaris Serui, an errorem occulis? cedo. non ne pueriliter te iterum deliraſſe

Geor. Vall. error.

Statii locus Robertus errat. Sulpitius fallitur.

Vocatiui in a, a nominibus in as. Ablatiuus in, a.

Seruii error Virgilius a vitio defenſus.

Seruii error Virgilii locus.

affirmauerim? eſt autem carmen Aegloga Virgil. pri. Nec genere aeria ceſſabit turtur ab vlmo. ſcribis ibi, turtur, fœminini eſſe generis: eo quòd Virgilius: aeria turtur dixerit. Proh quem geryonem parturis? an verſus patitur. diſcas quero grammaticorum triumuir, aeria, non eſſe ibi adiectiuum. Propter nomen turtur: ſed, aeria ab vlmo dixerim: ſit ablatiui caſus. Non doleas Serui, in hoc, Nicol. Ferretum habes comitem, cum ait: aliquando breuiari ablatiuum. & nititur iſto Iuuenal. verſu: Cærulea indutus ſcutelata, & galbana raſa. nos vero galbana accuſatiui non ablatiui caſus docuerimus. Nomina in, ginta, ambigue omnes poni ſcribunt. In genta, autem ſemper corripi. de quibus quid dicat Seruius, ne vlli ſit incognitum, viſum eſt ſcribere: cuius verba hæc ſunt. ii. Commen. hæc inde numerorum nomina in, a, indeclinabilia, a, producunt: vt Triginta magnos. u. m. o. tamen Iuue. ait: Quinquaginta dedit. g. ſ. d. Nomina literarum: vt h, k, ad placitum ponuntur. ſic in omni terminatione: vt, p, c, b, r. Verbum in, a, imperatiui modi productione gaudet: vt da, ama, ara. Virgil. Nudus ara, ſere nudus. quam regulam ſi ſciuiſſet Chriſtophorus Landinus in. ii. Sermonum Horatii, non infantarie locutus fuiſſet interpretans: ergo nunc clama ſodalis: clama. i. vocem extolle, ac eleua: cum legi debeat, dama, ſodalis vocatiui caſus: euntibus inficias ars reclamat metrica Participiorum, & pronominum caſus in, a, nominum ſimiles ſunt caſibus: ſcilicet vt nominatiui, accuſatiui, & vocatiui breuientur: ablatiui producantur. Præpoſitiones accuſatiuæ in, a, (Victorino teſte) productionem poſtulant: vt citra, erga, infra, vltra: tamen (vt dicemus) ambigue contra Cantalicium tantum longantem, inuenio: ſimiliter ablatiuis longitudo nexa eſt. Virg. Ecce autem gemini à tenedo. t. p. a. Aduerbiis in, a, productio ſeruit (Victorino teſte)

Nicolai Ferreti error.
Iuuenalis locus.
In ginta.
In genta.
Literarum nomina.
Verbum in a.
Chriſtofo. Landini error.
Horatius emaculatus
Participiũ in, a.
Pronomen in, a.
Præpoſitio in, a.
Cantalitii incuria.
Aduerbiũ in, a.

vt,qua,poſtea,antea, & vna:quod aduerbium ſpon deo conſtare ſcribit Probus,& eſt communicatiuum. Hora. in epod. Romanus heu poſtea fugabitis:vbi ſtea,iambus eſt ſecundam longam contines: non autem breuiatur. vt inerudite Anto. Nebriſſenſis,& Aſcenſius præcipiunt:propter illud Ouidii. vi. faſt. Poſtea mirabar cur non ſine litibus eſſet.nam ibi,poſtea,quæ dictiones ſunt,vt,ea accuſatiui ſit caſus Horati. Pecti nihil me ſicut antea iuuat. vbi,antea,iambus eſt Catul.vbi.iſte poſt phaſellus antea fuit in quo verſu itidem,tea,iambus eſt. Aliqui tamen triuiales putãt breuiendum eſſe,propter illud Virgilii in ænei. Pro ſpectum late pelago petit antea ſi quem.iſti fecis grammatiſtarum principes dicant:an ibi,antea,ſit aduerbium,an accuſatiui caſus:profecto accuſatiuus eſt ab hoc nomine Anteus.vnde alibi Virgi. Anteaſergeſtumque.u.f.q.c. Virgi. Venarum. Aeneas;vna que.m.d.fruſtra(ſi Probo credimus) longatur. licet Neſtor,fruſtra,ambiguum eſſe aſſeueret. nixus Iuue. ex ſaty.iii.auctoritate. Aerumnæ cumulus: quod nudum, ac fruſtra rogantem : quod & legit Georgius Valla.in quo ſi me conſuluiſſent, talia dixiſſent nunquam. qua propter legendum eſſe doceo,quod nudum ac fruſtra rogãtem:vt ſit accuſatiui caſus ex codi cum lectione,& ſenſus concinitate. & ſi id comprobare voluiſſent acutiſſimi alioqui viri,illud Ruffi Feſti in ara protuliſſent:Ima vehunt cœli luxit dum fru ſtra frequenter. Sic & nos vſi fuimus in Theondrothanato : vt late inferius leges. Ita, & quia;& puta, breuianda cenſeo Seruianam ſententiam poetis com probantibus. ſimiliter in,a,pro,e,poſita breuiantur: vt rraſuerſa tuentibus hirquis: quanquam alii ibi accu ſatiuum eſſe volunt. Ouid.Non ita diffidunt. cuius aduerbii, cum recordor, ruſum cient quidam ſcioli eructantes ita affirmantis apud receptæ auctores ſi-

Vna cõicatiuum. Poſtea: Anto. Nebriſſ. Aſcenſii error. Oui.locus. Antea. Triualium error. Virg. locus Fruſtra. Neſtoris in curia. Geor. Val. incuria. Iuuenalis locus. Ira. Quia. Puta. Aliquorũ nerę nugæ. Ita affirmãtis ìuenitur

tis : c

tis : sti tis

dei non reperiri,eant in malam rem.& legant Terentium in andria,in eunuc.quo viſo ſtatim erroris pœnitebit. Ouidius. in Priap. Vt phœbo puta, filioue phœbi. Interiectio in,a,purum, corripitur: vt eia. & (vt ait Probus) quia Virgilius ſciebat conſtare trocheo, vbique ei vocalem ſubiecit.quod (vt Probus verus admittatur) comprobabimus. Valerius Flaccus. viii. Ferret ad aurigeræ caput arboris eia per ipſum. Sidonius tamen ait: Eia caliope nitente palma. vbi eia,eſt ſpondeus.in ſexta legito. Si vero interiectio in,h,vt ah:vah,terminat,longatur. inferius legito. Coniunctioni in a,longationem damus:vt præterea,interea.demito,ita,& quia.de quibus diximus,Virgilius:Præterea ſi nona.d.m.e. Si qua,longatur. Virg. Siqua fata ſinant:nam qua adiectio eſt. & ſic ſemper qua longatur,quando vacabit.Virg. Ne qua ſcire dolos.m.q.o.p.Idē ſi qua fata aſpa rūpas. Interiectio in,a. Coniūctio in,a. Si qua i ſyllaba.

De,B,in vltimis. Cap.ii.

B,Terminatæ dictiones cuiuſcunqe partis,breuiari exopant:vt ab,ſub ,ob. Excipito barbara vt iacob: quia venientia ad latinam declinationem ita ſeruant:vt Iacobus.& ſciendum eſt poni pro, u,b,more græco:vt in antiquis marmoribus Romæ: bixit annis.xxv. pro vixit aliquando etjam græcum, β,in,m,apud nos tranſit:vt proboſcis, in promuſciden reperitur etiam vnum thurrenorum nomen, Ianib.teſte Mirſi leſbio. B, terminata. B, græcum in,m,vertitur. P, pro , u , ponebant. Ianib.

De,C,in vltimis. Cap.iii.

C,Nomini terminatio breuiationē damus:vt lac, Victorino teſte:& hormidac,apud Sidonium. Lac tamen apud Serenum longatur:Lac aſinæ,placidæque bouis prodeſſe loquūtur. Producito omnino halec.Verbum in,c,longandum eſſe exempla edócēt:vt dic.Ouid.Dic.age frigoribus.q.n.i.a.Si Bedę, & Seruio credimus,dic,duc,fac lōgatur. Probus,fac. Nomē in c. Verbū in c.

Sulpitio ad uerſor.

breuiat. ego autẽ, fac, ambigue poni in. vi. comprobabo. & meo quidem iudicio contra Sulpitium in iis ſimilibus, ſi prima poſito longa eſt, longantur: vt dic, duc. quia à dico dicis, & duco ducis. Iuuen. Pone domi lauros, duc in capitolia. m. Virgi. xi. Duc ait & rutulos. ſi vero breuiatur, corripiuntur: vt fac a facio.

Pronomen in, c.

Ouidius: Phylli fac expectes. d. t. Pronomini in, c, productio adnectitur: vt hæc: licet diphthongo. Hic, ambiguum eſſe inferius dicam. Hoc (ſi Priſcia. credimus) contra aliquos breuiatur. Priſciani verba hæc ſunt lib xiii. hocce vocali ablata per ſynalepham manente duplici, cc, ſolet produci. Virgi. Hocce erat Alma parens, ſed ſcriptorum negligentia vnum, c, prætermiſit. ſit ſi enim duobus, cc, manentibus longatur, euenit: vt remoto altero corripiatur. ſed aſpice in. vi. vbi de ambiguis. Mart. cap. & Seruius aſſeuerant, c, pro duplici haberi. in qua litera Terentianum ſugillat Seruius commẽta. vi. quod dixerit, c, ſimplicem, duplicemque haberi pro metri ratione. contra quem futili inſurgit argumento: eo quod pro duabus in biſyllabis dictionibus haberi debuerat. falleris Serui ſcribens, c, pro duplici, niſi in monoſyllabis teneri: cui pro Terentiano poni pro metri ratione aduerſor, quia hic & breuiari oſtẽdemus. Aduerbium in, c, longitudinem poſcit: vt illic, illuc, hic. & non immerito ad pronominis diſcretionem, hic, aduerbium per diphthong. hoc modo, heic, ſcriptitaſſe veteres manifeſtum eſt. Ex quo miror vnum noſtri virum ſeculi alio qui eruditum, dixiſſe: Cur ergo impẽſam fundis hic, aut operá. in quo proculdubio errauit. Nec & donec breuiantur: quia nec a neque, donec a donicum, per apocopen: qua dictione vtuntur Cato, & Lucre. Donicum ad extremum viuendi perfice finem. Beda tamen apud Paulinum, donec, longum inueniri ſcribit: quod vi cæſuræ eſſe poſſet. Coniunctioni in, c, longationem

Hoc.

Aliquorũ error.

C, duplex.

Terentian⁹ defenditur.

Seruii error

Aduerbiũ in. c.

Heic.

Vnũ miror

Donicum.

Cõiunctio in, c.

gationem damus: vt ac & ſcitu dignum eſt poſitum, c,pro,g,vt ſecobrica,ſecobriga. vnde non mirum,ſi aliquando ſcribimus dictiones per,c,& per,g,profe-rimus: vt alias diximus.

C, pro, g ponitur.

ℭDe,D,in vltimis. Cap. iiii.

D,Finitas dictiones vbiq; corripi petit auctoritas: vt quid,quod,ad,ſed: quanquam,Sed per,t,magis quæ per,d,ſcriberem: quod in antiquis inuenies literis. Iſidorus tamen æthymo.pri.cap.xxv.Sedum, antiquos dixiſſe innuit: mox eſſe detractas duas vltimas,& dicamus,ſed.nos vero in noſtris Dubitationibus Iſidori Codicem mendoſum eſſe: & Setum,legendum: &, ſet, omnino ſcribendum docebimus. Quia diximus,d,finita breuiari non te moueat hoc Prudētii in Amat.Vt genuit Dauid alias.p.o.u.nam eſt propter cæſuram,quæ fit in ſyllaba poſt duos pedes in.ii.legito Epographia.alii volunt ita elongari: quia in penultima genitiui elongetur. Vnicuiq; ſuam omittam ſententiam inuenies quoque Nagid,nomen regis apud Philonem.

D, termin ta.
Set, per, t non per, d ſcribi, Sedum.
Setum.
Dauid.
Nagid.

ℭDe,E,in vltimis. Cap. v.

E,Nominis finitus nominatiuus breuiationem ſuſcipit: vt mare,cubile. Dempto Græcorum nomine in,e,in omnibus caſibus vt Tyſbe,Penelope.ſic in plurali indeclinabilia: vt tempe.Ouidius.Sylua vocant Tempe per quæ.p.a.i.ex hoc ridendo decipitur errore Callepinus,dicens: in hoc Sereni: Rugarum ſulcos lentiſci maſtice tendens: maſtice,ibi venire à maſtiche maſtiches: cum potius maſtix maſticis declinari verſus ſtructura,& Plinius edoceant. Genitiui,& Datiui ſingulares,nominatiui, & vocatiui plurales primæ inflexionis diphthongo longantur. Accuſatiuus,& vocatiuus in,e,breuiantur: vt mare,o domine. ſi vero nominatiuus,accuſatiuus,& vocatiuus plurales in,e,genere neutro terminant,longantur: vt me

Nomē in
Callepini error.
Seren⁹a v tio defer ſus.

le.Lucretius:Ac muſea mele per.c.o.q.Idem:Et cygnea mele phœbea.q.d.c. Ablatiuus,in,e,tertiæ corripitur:vt patre. demuntur ablatiui græci:vt euphrate.Lucanus:Signaq; ab euphrate cum parthis.c. excipiuntur itidem,fame,tabe:quæ(vt Priſcianus,& Victorinus ſcribunt)more quintæ declinationis,vel græcorum,e,protrahunt. Virgilius ſexto:obiicit ille fame rabida.t.g.p. Lucretius pri. Imbribus, aut tabe nimborum:a.u. tamen hoc nomen ambigue poni inferius ſcriptum relinquemus. fame,non mirum longari:quia fames famei antiquitus declinabant: vt innuit Gellius,libro.ix.Cap.xiiii. Si autem erit quintæ ablatiuus,productione vtitur:vt ſpe.& eſt ſciendum, apud maiores nomina quintæ in genitiuo, e, etiam longum terminaſſe.Ouidius metamorpho. iii. Prima fide,vociſq; ratæ.Idem.vi. Vtq.fide pignus idẽ fidei.tamen aduerte apud Auſonium legi : Hoc die mercatus,cras,citharœdus eris.vbi (mea ſententia) expungendæ ſunt dictiones illæ, & ſubſtituendæ: Hæc hære mercatus. licet in antiquo Laurentii Bargnani olim diſcipuli non pœnitendi Codice legatur omnia mercatus: Ablatiuus,& vocatiuus in,e,græcorum longationi obtemperant:vt Achate, Calpe. & cur Iuue.dixerit:calpe relicta:admiratur in vi.Priſ. qui etiam contra naturam dixit:gelida præneſte ruinam.Virgilium poſuiſſe ſic & Ruf.feſt.in ara.procul in vada calpe titana.ſed aliqui referunt apud Iuuenalem,& Feſtum,non à calpe calpes,ſed à calpis calpis venite:ita & de præneſte.nam Calpis calpis dicitur in Epiſt.a Sidonio:Si forte vocatiui erunt a tertia breuiantur certe. Ouid.Triſtis oreſte tuæ. quanquam, Oreſta legi poteſt:vt apud Senecam in Agam. Aggrediar,& te oreſta furabor libẽs.Proper. Fregit Achille domos.& ſic Pilades contra Alexandrum debuiſſet dicere,non niti exemplo Martialis: Tereos,

Fames famei.

E,terminabat genitiuus qntæ.

Ouidii locus.

Auſo.emaculatus.

Priſciani admiratio.

Pylades error.

aut, cœna crude thyeſte tua: vbi(meo iudicio) thyeſta legatur. aliter Martial. cum Vulcano progrederetur carmen. & ſciendum eſt (teſte Quintiliano, & Seruio comment. vi.) nomina primæ inflexionis in es latinam ſumere declinationem: vt anchiſes anchiſa anchiſæ, laertes laerte laertæ. & quia in dictionem incidi, quid Tortellius in dictione, laertes, referat demonſtrabo, ait ille: nomina in, es, primæ latinam ſumere declinationem in, a, vt laertes laerta laertæ. vocatiuo, & ablatiuo laerta, & ab hoc laerta. & adducit hoc Ouidii in epiſtol. Laertaque ſatis. p. q. c. r. nam ſi diceret, laerte, verſum ſtare abnegat: quia, e, breuiaretur. vere nugas Arretine loqueris quid refert: an laerte, an laerta legas: omnino, a, & e, ſunt longandæ. vnde quid tibi velis inconſtans neſcio: ſi forte velis legi: Et Laerta ſatus. quod ſi ita eſt, itidem falleris. miſerrime Phineu Tortellium ſi potis ſalua: & ſuper hoc corolarium: &, quod Græci dicunt, πόρισμα ideſt auctarium accipe: vt a Quintiano diſcere non te pudeat. legitur apud Ouidium. v. Metamor. Te tamen o parui rector Polydecte Seryphis: vbi, e, breuiatur in, Polydecte, refragante poetarum choro. ideo, polydecta, melius legendum arbitror, Seruio dicente Comment. x. Omnia in, tes, nomina in, a, vocatiuum poſſe emittere: quem in ſimili a Marone, in. ii. longari ineruditi putant: Coniugio Anchiſa. u. d. s. dicentes ita legendum: eo quod Seruius ita legat. Quorum inſcitiam non poſſum non mirari, cum ex ſententia Priſciani ibi legatur, anchiſe, non Anchiſa. Præterea, ſi Anchiſa legatur, quid dicat Seruius nulli erit cognitum: cum & contextus Seruii dicant Anchiſa: hic non eſt latinus: immo ſi, Anchiſa, legeretur, latinus eſſet: ſed ſi legatur, anchiſe, vocatiuus non eſt latinus. Non mireris lector, cur longius procedam: hæc

Marti. emaculatus.

Ouid. emaculatus.

Seruii regula.

Aliquorũ error.

Virgi. emaculatus.

Seruius emaculatu[s]

Omnia ad vberantiſſimam producent frugem. iam ſequor. Verba in,e, breuiationi obediunt. Ouidius. Lac facitote bibat. Dematur Imperatiuus ſecundæ coniugationis ſingularis. Ouidius. Nympha mane, Penea mane. Inueniuntur tamen, uale, caue, uide, ferue, breuiari. Catul. Oranius caue deſpuas ocello. Val. Flac. Intro vide lata comantem. & tunc a valo ualis, cauo cauis feruo feruis, tertiæ coniuga. ueniunt. quod Seruius Commen. iiii. innuit, dicens: Verba ſecundæ coniuga. perdito, e, quod habent ante, o, in tertiam migrare: ut ferueo, feruo, reſpondeo reſponde, ualeo ualo. Vnus tñ (cuius parco nomini) aſſeuerat poti, tertiam in ſecundam, quam ſecundam migrare in tertiam: cui non inhęreo. Participiorum in, e, caſus breuiantur: ut lecte. niſi forte in genitiuo, & datiuo ſingularibus: & nominatiuo, & vocatiuo pluralibus: qui diphthongantur: ut lecturæ, legendæ. Pronomini in, e, longatio inhæret: ut me, te, ſe: & genitiuus, & datiuus ſingulares, & nominatiuus, & vocatiuus plurales: vt noſtræ, veſtræ: quia eſt diphthongus. Demito alios caſus: vt ipſe, noſtrate: tute ſimiliter corripitur. Ennius: O Tite tute Tati. t. t. t. t. Lucr. Accipe præterea quæ corpora tute neceſſe. comprobatur item ex alio compoſito, Idem, Tutemet a nobis iam. q, u, t, n, breuiantur etiam in, ce & in, te, ut huiſce, ſuapte. Ennius Anna. vii. Hocce locutus vocat q cum bene ſæpe libenter. Prępoſitiones in, e, ſi ablatiuę ſunt, longantur vt, e, de præ. Demito, abſque, ſine: quę breuiantur. Accuſatiuarum prępoſitionum, e, breuiamus: t ante vſque, prope, pone. Virgi. Pone ſubit coniux. Præpoſitione in, e, compoſitiuæ, ſi componantnr ſunt longæ: vt ſeduco refert: ideſt vtile eſt. in aliis, re, breuiatur. vt repono, remoueo: ſed latius in. ii. diximus epograp. capitulo. viiii. vbi de Præpoſitione fit mentio. Aduerbia in, e, abſoluto gradu, quem

[Margin notes:] Verbum in, e. — Secunda in tertiam cōiugationē venit. — Participiū in, e. — Pronomen in, e. — Ce. Te. — Præpoſitio in, e. — Aduerbiū in, e.

poſitiuum dicimus longa apparent:ut ſane: & ſi comparatio congrue reperitur:ut iuſte, docte. & non ſine ratione Virgilius (teſte probo) e, longum uertit in, a. ut Pede terram crebra ferit. ideſt crebre. ſin iuſta defecerit comparatio breuia ſunt ut bene, male. quod in compoſitione longari ab Ouidio pri. Art. Sæpe male dixit. q. i. p. a. Sulpitius ſcribit, ſed fallitur. nã mane, non male, legitur. Et memoriæ mandes lector, bene, & male nunquam in compoſitione corrumpi vt beneuolus maleuolus: non autẽ per, i, profeſas: vt indocti ſolent. Subiungit, inſuper Martia. Capel. aduerbia, quæ comparationem non ſumunt, corripi ut pote. pte: vt ſuapte, pene, rite, impune, forte, ſiccine, hiccine, come, fortaſſe, unde inde, mane, age, ecce, ſæpe, quippe, nempe: licet a Probo inter coniunctiones ponantur: here pro heri Ouid. Pene puer. Prudentius: vt pote quæ propriæ. i. a. Sed dicat Martianus: An fere, & ferme, ſuæ reclament regulæ, certe reclamant. nam longatur: tamen ferę ambiguum inuenio. quid non videre, qui ante me ſcripſerunt: quapropter ſi meus uiueret Codrus Palmario petenti ante, fere, breuem poſſet habere vltimam, intrepidus reſponderet, ſi noſtra hæc ſcripta uidendi ei daretur facultas: regifice, magnifice, hodie, quotidie, quare, longantur. Probus, ait, quare Trocheo conſtare: nixus hoc Virgilii: Quare age. profecto infirmum exemplum eſt: nam, e, abiicitur: quia a vocali excipitur breui. Iuuena. Mobilis, & varia eſt ferme natura. m. Catullis, Tallibus amplifice veſtis. d. f. Tibul. ii. Magna loquor, ſed magnifice mihi. m, l. vnde magis admitterem. Victorinum, dicentem breuiari, ea, quæ a ſe originem ducunt. Hercule vero breuiatur. Perſ. Nemo Hercule nemo. Ne affirmantis, aut prohibentis, producimus: ſed affirmantis ſcribitur per diphthon. ſic, Næ alias ideſt, quando interrogatiue ponitur, breuis eſt.

A bſolutu[s] gradus.
Virgilii lo[cus].
Sulpiti[us] fal[litur].
Ouid. a v[i]tio defen[ſus].
Maleuolu[s]
Beneuolu[s]
Martiani [re]curia.
Aliorum [in]curia.
Probus in[]firmus.
Victorin[i] regula.
Hercule a[d]uerbium.
Ne.

Ouid.ix.Metamor.Tu næmeq; necis auctor eris? Ne pro an,corripitur?Ouid. Quærebam Nonas ſancto Fidio ne referrem. Apprime,ambigue poni quidam teſtantur.de quo inferius:vbi de indifferentibus dicemus. ¶ Aduerbia ſuperlatiui gradus longari cutant vt minime,maxime,optime.& illud Donati non iniiciat ſcrupulum:Quid competat optime pandens: tu legas:Ordine pandens. Hora. Minime cur Stoicæ dicam. Auſoni. Cum maxime nunc proloquor in quo carmine,xime,Iambus eſt,vltima longa conſtans. Interiectionibus in,e,longitudo datur:vt ohe,pape. Perſ. Marcus dama pape Marco.ſ.r.Mart. Ohe iam ſatis eſt ohe libelle. Coniunctionum e,dictionum breuis eſt vt quoq;ue,pro et:nanq;:ne:q;,pro &. Quę vero nomen,diphthongo longatur:& ſi apud Maronem,Naſonemue,q;,pro & longatur:vt Liminaq;,lauruſq; Dei.quod ruetur Seruius,dicenſq; breuis eſt,& pro longa ponitur:quia omnia monoſyllaba ad artem non pertinent:& his licenter vti poſſumus,aut certe omne μόριον: ideſt particula, quæ tui ſubſtantia non habet,membrum ſuperioris putatur dictionis,vel orationis,quod ſi eſt:Luminaq;,quaſi vna orationis ſit pars: & poteſt,que,finalitatis ratione produci,vel corripi.ille hactenus. An bene excuſauerit,& profunde,lectores diiudicent.

[margin: læ. / ſuperlatiua i,e. / Interiectio i,e. / Cõiunctio i,e. / Monoſyllaborum priuilegium.]

¶De,G,in vltimis. Cap. vi.

G,Terminatas,ſi inuenias dictiones,lõgato: vt veſperug in prima etiam diximus Epographia.

[margin: Veſperug.]

¶De,H,in vltimis. Cap. vii.

H,Finitæ dictiones, quam patibularem appellat Didymus,productioni obediunt:vt vah,veh,pro ah.quod mirum non cenſeo:eo ꝙ (Priſc.teſte) vltima ſit abiecta vocalis;quia in,h,nullam Latini idio-

[margin: Patibularis I.]

matis dictionem terminata inuenies. aliqua tamen in uenies barbara:vt eleſcoph,ſuffuph in literis Ethruſcis vnum vt Larth.vnde Larthe manum,quæ Eniana metropolis eſt.Labith,Turrhenum.uocabulum,teſte Mirſilo Leſbio.Loth,apud Prudē.ſic Melchiſedech,ſic Ruth:quæ barbara longantur.Prud.in Amart.Loth ingreſſus iter.n.m.r.a.Iuuenc.i.Compleuit genetrix,& Ioſeph omnia mirans.Inſuper,h, ſequente vocali,non abiici diximus.ii.Epog.ca.xxvi.

Barbara
Larth.
Larthenianum.
Labith.
Loth.

ℭDe,I,in vltimis. Cap. viii.

I,Nominum finitis caſibus productio iungitur.vt ſi napi.dicitur & hæc ſinapis,Et ſcias lector omnia in nominatiuo in,i,terminata nomina(niſi genitiuum in,tos.faciant vt meli melitos)barbara eſſe:quod teſtatur grammaticorum vetuſtiſſimus Muſcopylus vnde etiam,piperi,& gumi,barbara in nominatiuo dixit Herodianus.Longato etiam datiuos in,i,tam grȩci,quam latini idiomatis:vt Orph Calliopea.l.ſ.a, quod Orphi,datiuus,ſit legito ibi Seruium,& in Aeneide ſuper:Iam validam Illionei.n.i.ſ.a. Demito tamen datiuum a nominatiuo in,as,teſtȩ Seruio:vt Pallas Palladi.Papinius Achil.ii.Palladi littoreæ.c.ſ.h. & a nominibus in,is,grȩcis:vt Minoidi,Paridi, Phyllidi,quāquam plerunq; etiam longamus.Et non mireris,cur Orphi Calliopea Liuo longetur:quantum,ei diphthongus in,i,longum vertitur:cui quādo eſt biſſilabū,aliquando,i,breuiat:vt in Indifferentibus dicemus. Vocatiui grȩci,ſi veniāt a noibus in is(Seruio teſte)breuiatione hoſpitātur.Oui.Phylli fac expectes D.t.Ver.Iri decus cœli.ſic Typhi,Tybri,Thebai,Daphni,Amarili Sulpiti⁹vero(vt in multis)labitur alio q̄ diligētiſſimus,ſcribēs aliquādo noīa in,i,grȩca produci nitens Statii exemplo.Fœmineis Nerei dolis.h.

Nomen.
Sinapi.
Sinapis.
Cui indifferens.
Sulpitii error.
I,unū in datiuo a nominib⁹i proprius.

m.q.a.vbi,ſecundum illum,longatur,i,cui aduerſor, cum omnino ibi corripiatur:aliter in carmine duplex committeretur error. vnde credo mēdum eſſe in eius codice:quia nil puerilius eſt quàm vt tantus vir in his quiſquiliis errori eſſet obnoxius. Si vero vocatiuus in,i,ſit a nominibus in,ius,propriis longatur omnino:vt Ouidi, Virgili, Terenti,quod falsò quidam negant,dicentes,i,breuiādum eſſe:quia in nominatiuo, i,ſequēte vocali,breuiatur:cum dicat Priſcianus:Vocatiuum vna noïatiuo eſſe minorem ſyllaba: ſed hoc vno vincuntur exemplo Epigrāmatarii: Quinte Caledonios Ouidii viſure Britannos.at dicēt ceruicoſi, eſſe ob ceſuram. Aliud afferam Horatii exemplum Mercuri facūde nepos Atlantis. in quo verſu ſapphico,riſa,ſpondeus eſt.I præterea naturaliter longum, ſequente vocali reperitur breue. Virgili.credimus an qui amant.i.f.ſ.f. Verbum in,i,cum participio longatur:vt iui,amanti.Pronomen in,i,longum ponitur: vt mei veſtri,ſui,mi.Ennius:Non mi pretium dederitis:vbi mi ideſt mihi interpreteris. vt diximus contra Seruium. Demito,mihi,tibi,ſibi:quæ ad placitum poni docebimus.Præpoſitio in,i,compoſita producitur:vt digero. Excipe in dirimo,diſertus.latius in. ii.Epogra.legito.cap.ix. Aduerbio in,i,finito,breuiatio obedit:vt niſi,ibi,quaſi,longantur tamen aliquando.Demito hinc,vti,veluti,ſicuti: quæ longantur.Licet Lucretius dixerit: ſicuti ſummarum ſumma eſt æterna,neque extra.tamen alii legunt:ſicut. Niſi, & quaſi ferè ſemper breuiantur. Val.Aeditiuus:At contra hunc ignem Veneris,niſi ſit venus ipſa.& ſic apud Aul.Gel.lib.xix.cap.ix.legendum eſt carmen, non autem,vt in codicibus ſcriptitatum eſt.Vnde fit: vt Petrum Crinitum minime admittam,legentem:At contra hunc ignem Veneris,ſi non Venus ipſa:quaſi tamen apud Auienum,& niſi,apud Sidonium inue-

[V]erbū in,i.
[P]articipiū
,i.
[P]ronomen
,i.
[E]rrore error
[P]ræpoſitio
,i.
[A]duerbiū
,i.
[C]armen ex
[G]ellio ema[c]
[u]latum.
Crinitū
[non] admito.

nio longari Lucr.vi.Demittit quaſi ſępe gelu.q.c.i.s. Interiectio,& coniunctio in,i,productionem ſuſcipiunt:vt hui,ſi,& ſi:ni,pro niſi,& pro ne:vt Ni faciat apud Virgilium:vbi ni,pro ne,interpreteris:quod antiquos feciſſe tradit Apronianus. Excipitur,niſi:quæ inter coniunctiones ab aliquibus ponitur.Ouidius. Quam niſi tu dederis.n.e.h.ſ.

Interiectio in,i. Coniũctio in,in. Ni, pro ne. Virgilii locus.

De,L,in vltimis. Cap.ix.

A,L,finitæ dictiones,breues inueniuntur:vt animal.Hannibal. Excipito,ſal.Auſo.Sal,oleum, panis,mel.p.h.n.hic aliquorum nugamenta refellenda ſunt,dicentum:allongari ſi in genitiuo penultima longatur.contra quos Ouidius amor.pri. ait.Quod faciet magnas turpe tribunal opes.El,in fine breuiatur: vt fel.Seren.ſiue fel vrſinum tepefacta dilue lympha.ſic & mel,contra Nicolaum Fer. longari dicentem.Ouid.Quis mel Ariſteo.q.b.u.f.Vel omnino breuiatur,contra Georgium Vall.productioni dantem,& iſto Martialis verſu nitentem : Non niſi vel oſtro madida,vel murice tincta:ſed apud Martialem contra regulã elongatur natura monoſyllabi.Quod breuietur,ſine dubio Ouid.aſſentitur in.i.Metamor. Qua nimium placui tellus ait hiſce,vel iſtam.Idem in ter.Vel tua virginitas eſſet libata,vel illud.Longantur vero in,el,propria:vt Gabriel,Michael,Raphael quæ nomina ad latinam traherem declinationem: vt Gabrielus, Michaelus, Raphaelus, videtur tamen, Iſrael,corripi,apud Iuuenc.Iſrael es tu Rex. d.e.i.p. quod non eſt.nam,Iſrael,ibi ſpondeus eſt,ae,in vna ſyllabam contractis:ſed cum emunctę naris Sidonius Apollinaris dicat : Iſrael,aut ſamuel crinitus diceret annæ,Iſrael appenſi per concaua.g.i.neſcio quid referam niſi feceris(vt dixi)ſynæreſim.dico quod ſentio non quod contendam:vt dicebat Varro. I,finita dictio,breuiãda eſt:vt vigil.Excipe Tanaql, ethruſcũ

Al finita. Imperitorũ error. El finita. Nico. Ferr. error. Geor. Val. error. Dico quod ſentio, non quod contendam. I,finita. Tanaquil, Ethruſum nomen.

nomen, Capella, Victorino, Bedaq; aſſeuerantibus, &, nil, aduerbium. Iuuen. x. Nil ergo optabunt. h. ſ. c. u. quod aduerbium inducit, vbi Seruii mortuaria quędam ad nota, dicentis Cōmen. vi. ꝙ, nihil, vtimur vocali ſequente: nil vero poſt veniente conſonante, An hæc puerilia placuerint teruncifacio. ſcio tamen Iuuenalem Nil, ergo dixiſſe. Ego vero pro carminis vterer ratione, vnum eſt, hii, ſemper longari. Horat. Nil oriturum alias, nil ortum. t. f. Ol, terminatam dictionem, elongamus: vt Sol. Heliol. Demitur pol. quod alii omiſerunt. Ennius: Nec pol homo quiſquam. ſ. i. a. Vl in fine corripi expoſcit: vt conſul facul, famul. Lucil. Heu facul eſt homini. i. e. b. ſ. n. ideſt facilis. Ennius. x. Reddidit vt ſummo Regno famul optimᵒ eſſet. Heliul, barbarum eſt quod ſi longares, non eſſet abſonum, inuenitur etiã, Phul, nomen Regis. de quo legito Methaſtenem Perſam.

Seruius futilis. Ol finita. Aliquorū defectus. Vl finita. Facul. Famul. Heliul. Phul.

ℭDe, M, in vltimis. Cap. x.

M, Terminatæ vniuſcuiuſq; partis dictiones, breuiantur: q̄q̄ Plinius difficile eſſe ſcitu. ſcribit, qa ſi in fine carminis eſt, ambigue ponitur: ſi ſequēte vocali, metaciſmo ſubtrahitur: vt inquit Victorinus: tamen exemplis qbuſdam comprobabimus. Ennius: Inſignia forēt tum millia militum octo. Catul. Soſpitem ereptum ſe. o. u. p. Stat. xi. Il lernã. & Argos. Priſci. Impello, expugnam: nam & eſt ſcabioſus, & exſ. Priſc. Et formam contra poſitarum imagine coni. Lucil. x. Nequem in arte bouem deſcripſi magnifice inqt. Idem, Nugator quidem, ac nubulo fit maximus multo. Lucreti. ii. Corporum omnino ſenſum. p. ſ. t. Sed anteq̄ longius procedam, Sergii errorem adnotabo dicentis, Vulgus fœminini eſſe generis: q nititur hoc Virgilii verſu: In vulgum ambiguam, & quærere cōſcius arma. Pro Dii immortales, au ideo Sergius vellet, m, ſe

M, terminata. Metaciſmᵒ Sergii error Virgilius a vitio defenſus. Grammaticorum incuria.

quente vocali non abiici,& longari in tertio pede. tu lector. In vulgum ambiguus.c.q.c.a.legito:vt recognouit Seruius, & Baptiſta Pius in Adnotationibus. Inſuper aduerte:ne ſine hoc adnotamento pertranſeas, Apud tuos grammaticos,& Priſcianum. v.repe riri, omnia in,um,neutri eſſe generis.paucis fœminínis exceptis:vt Glycerium, Dortium:& nullum eſſe maſculini generis edocent: ego vero in Sticho,& in Perſa Plauti inuenio introductos Pegnium,& Dinacium pueros,ſi pueri ſunt,ergo maſcul.ſunt generis. Inuenies etiam nomen barbarũ in,em,ſcilicet Chem de quo ſæpius Beroſus in Antiquitatibus. Exinde diſcas ex aliquorum opinione,m.in fine dictionis ſequente alia vocali abiectum fuiſſe: vt factuſt,factum eſt.quod etiam diximus ſecunda Epog.ca.xxvi.Non deſunt Eruditi qdam, dicentes: Quando erat maſculini generis in uſt finiſſe:vt factuſt:ideſt ſactus eſt. ſi vero neutri in oſt:vt factoſt,dignoſt.i.factum eſt dignum eſt. hæc volui adnotaſſe ne ex aliorum racemis videar mihi comparaſſe vindemiam.

Maſculini generis in um.

Pegnium puer.

Dinacium puer.

Chem.

Factuſt.

ℂDe, An, in vltimis. Cap.xi.

AN, finita dictio,tam græca,quam latina elongatur:vt Pæan,Titan. Demito accuſatiuos a nominibus in,a, Virgil. Summus premit Oſſan Olympus. Ouid. Pont.iii. Neſcio quam dicunt Iphigeniam iter. Stat.ii. Achil. Deidamiam eat.p.q.a.ſ.r.tamen alibi. Ouidius dixit: Qui legis Electran.& egentem.m.o.quod poſſet eſſe cæſuræ gratia. Verbum in, an, aliqui longant quod breuiarem vt aman,cãtan.exempla non occurrunt. Aduerbio in,an,breuiatio iungitur:vt forſan.forſitan,an. Virgil.iii. Pacem ne huc fertis,an arma? Valer. Flac.v. An vllas præferre preces. quod ita allegat Mancinellus, innuens, An, aliquãdo longari, ſed fallitur:nam. An nullas:non autem, An vllas, legitur ex ſenſus concinnitate.

An, finita nomina.

Verbum in an.

Aduerbiũ in, an.

Mãcinellus fallitur.

Valer. Flac. emaculatus

¶De, En, in vltimis. Cap. xii.

Nomen in, en.

EN, finita nominis dictio longa traditur: vt lyen, ſyren: & accuſatiui a nominibus primæ: & a nominibus in, e, fœmininis: vt anchiſen, alciden, penelopen, nymphen, & non te moueat illud Sidonii: Nec quæ cadmeis pariens alciden in oris. Suſpendit. t. n. p. nam dictiones peruerſæ ſunt. ideo legas: Nec quæ cadmeis pariēs ſuſpēdit in oris Alciden. t. n. p. quod non animaduertit Bap. Pius, alioqui literarum anteſignanus. Ouidi. animal. iii. Inuenies, qui te nymphen atlantida dicat. vnde Georgii, Vall. indeprecabilis error eſt, dicentis in, e, græca nomina accuſatiuum in, en productum reddere: ſed apud Statium breuiari Raptam patriis Aeginem ab vndis: cum legendum ſit, æginam. longantur itidem accuſatiui in, en, à nominibus tertiæ: vt Diomeden. Modeſtinus: legati referunt diomedem arma negaſſe. breuiantur vero neutra: vt nomen, crimen. Excipe etiam aliqua, quæ e, in, i, in genitiuo vertunt penul. breui: vt pollen, pecten, flamen, & hoc eſt, quod breuiter dicit Probus latina breuiari, græca longari. Verbum in, en, breuiatur: vt viden. Stat. Illa dedi viden vt iugulo. c. e. Virgi. vi. educet viden vt geminæ. ſ. u. c. quanquam dicitur, viden, longum eſſe, tamen Ennium ſecuti curtauerunt. & eſt adeo eius immutata natura. vt breue vbiq; inueniatur. Pronomē in, en, longatur: vt men, ten: licet ab aliquibus dicantur aduerbia in his tamen adhuc dubito, quia exempla non occurrunt, interim breuiato, quanquam in Ciri inuenies, Ten, bis longari: vt Ten ego plus patrio dilexi perdita regno. in aliqbus tamen contextibus, Te ne ego, legitur: quod probo. dixi quod meæ aduletur opinioni, te ipſum conſule. Aduerbio in, en, inhæret longatio: vt en demito tamen quæ dictio inter coniūnctiones a Probo ponitur. Oui. pri. Art. Cui deus en adſum tibi cura.

Sidonius reformatus.

Bapti. Pius nō animaduertit.

Geor. Val. error.

Statius vitio defenſus.

Probi regula verbum in, en.

Pronomen in, en.

Aduerbio in, en.

De, In, in vltimis. Cap. xiii.

IN terminata nomina, longari docet Capella: vt delphin, ſalamin. & eſt ſciendum, non immerito in, in, nomina poſſe nominatiuum in, is, longum reddere, Priſciano. vi. teſte: vt ſalamin ſalamis, Delphin delphis corripiuntur autem accuſatiui: vt thyrſin, inſin, cyprin, capin, parin, procrin, & alia id genus. tamen Sil. decimoſeptimo ait: Intima ab occaſu tethyn impellit e. a. ſimiliter breuiato (teſte Capella, & Seruio) datiuum pluralem grecum, vt arcaſin. Virg. Daphnin ad aſtra feremus. Auſon. Cyprin apellei. c. l. o. Verbum, & pronomen in, in, longant aliqui: vt audiſtin, min. nam: velut, viden, breuiauit Enni, ſic & hæc meo quidem breuiantur iudicio. Præpoſitio in, in, terminata, breuis eſt: vt exin, in. ſi vero, in, componatur (teſtibus Cicerone, & Seruio, Proboq́;) cum omnibus conſonantibus, naturaliter breuiatur niſi cum, ſ, aut, f, vt inſula. de hoc Seruium comment. pri. Aul. Gell. lib. ii. cap. xvii. & nos Epogra. ii. legito. cap. ix. Aduerbium in, infinitum breue reperitur: vt ſatin. Coniunctioni in, in, terminatæ, productio annectitur, vt ſin, quin. Serenus: Sin etiam rutilus. r. p. l. Virgilius: Quin etiam hiberno. m. ſ. c.

Nomen in, in.

Verbum in in.

Pronomen in, in.

Præpoſitio in, in.

Aduerbiũ in, in.

De, On, in vltimis. Cap. xiiii.

ON, terminato nomini proprio, longitudo ſeruit: vt Agamemnon, leon (Martiano teſte) qa per, ω, apud Græcos ſcribuntur: quod in omicron in obliquis permutatur: vt πυρακμῶν πυρακμόνος demito quæ per omicron ſcribuntur: vt ilion barbyton: cuius cum memini dictionis, infantiſſimus ſuccurrit Tortellius, dicens, barbyton Feminini eſſe generis, nixus Ouidii carmine: Non facit ad lachrymas barbyton vlla meas, cum legatur, barbytos, Ouidius: Ilion ardebat. Idem iacet ilion ingens. Nemon, ſimiliter longum inuenio. Hora. Conuiuam nemon oleum ferto. Acc

Nomen in on.

Tortellii error.

Ouidius vitio defenſus.

ſatiui in,on,a nominibus in,eus,diphthon. & in,us, ſecundę inflexionis corripiuntur. Ouidius. Orpheon eſſe,rate. Genitiuus plural.in,on,græcus(teſte ad Albinium Seruio) breuiatur vt Leſbon. Pronomen,in on breue ſit:vt egon. Præpoſitio in,on,reperitur tantum iu compoſitione,quæ ſemper naturaliter breuiatur:niſi,ſ,aut,f.ſubſequātur vt teſtatur Seruius Comment. Hoc etiam voluiſſe Ciceronem ex Aul.Gellii libro.ii.cap.xvii.poteris videre ſententia. Aduerbium in,on,longari negat nullus: vt non. Virgilius. Non ego cuncta.m.a.u.o.

Pronomen in on.

Præpoſitio in,on.

Aduerbiū in,on.

¶De,N,in vltimis. Cap.v.

O,Terminatus nominis nominatiuus ſpecialiter ambigue ponitur: vt ſermo. Hic refellenda eſt Mart.Cap.regula,dicentis:Nomina in,on. finientia, ſi gręce on productum habent,eandem literam apud nos pducere:vt Cicero Scipio,Cato.huic enim poetarum reclamat chorus.Luca.Nos Cato.da veniam. Iuue.Tertius e cœlo cecidit Cato. Mar.Cur in theatrum Cato ſeuere veniſti. Hoc carmen lector facit, vt aduertas in Val. Maximi Codicibus,lib.ii.ca.de Maieſtate,duo Mart.reperiri carmina,quæ tu omnino confodies. Præterea ſcito(teſte Sergio)eſſe quædā. quæ dicūtur Nota:quæ nō primis ſyllabis:ſed vltimis a græco ſermone diſſentiunt:vt Agamemnon, Agamemnoi & fere omnia græca, quæ in,on,exeunt,de tractione,n,literæ,p breuem,o:proferūtur:vt Apollon Apollo,Pluton Pluto. Vnde Stat. Cōclamant danai,ſtimulantq; Agamemno volentes. Hāc narrās regulam Io. Britānicus decipitur cū dicat:Græcos dicere. Didō,nos Dido:qd penitus abſurdū eſt nā nunq̄ in noiatiuo,Didon,inuenies.iam a diuerticulo repetatur iter. Aliquorū opinionem duplici errore fuliginoſam confutare non verebor,dicentū:O,in ntō tantum longari,ſi in gtō longa remāſerit:vt Cato Cato-

Nomen, in on.

M. Capel. Regula falſa.

Verſus a valerio Max. excipias.

Britānicus fallitur.

Aliquorū error duplex.

nis.huic opinioni aduerſantur carmina prius contra Capellam adducta. Horum ſecũda opinio eſt: O,in nominatiuo tantũ breuiari.ſi gtũs,o mutatum breuiauit, Contra quos citetur Virgilianum carmen: O uirgo noua mi facies Ntũs in o,Græcorum fœmininus longandus eſt vt,Io:Alecto,Clotho & nõ admittas illud,quod in Lactantii Codicibus reperitur carmen: Clotho colum baiulat,quis tale compoſuerit, apud me non eſt. In his aduertas poſſe declinari,Dido didonis ſecundũ latinã declinationẽ,ut apud Cæſeliũ? Pacu. A cti Ennium, Andron. Liuiũ. Plau. Cęſ. Ouid. Apuleiũq; poteſt videri. Phocas tñ nõ admittit: nec edocet. Genitiuus in,o.græcus protrahitur: vt atho, Androgeo. Ablatiui & datiui in,o,ſecũdę iflexionis lõgationem ſumũt: vt Deo dño. & ſimiliter Græcorum,in,o fœmininorũ in quocunq; caſu. Accuſatiuus in,o,latinus breuiatur: vt duo, Virg. Si duo præterea t.i.t. Ideo Bedæ regulam ſcito falſam, dicentis, Ambo,& duo neutri generis corripi: maſculini vero longari. Mox. Antonius Nebriſſenſis,duo,& ambo,corripi omnino præcipit. ego uero ambigue ponerem: vt in ſexto leges Epographi. Vocatiui in,o,ad placitum ponuntur: vt o Cato: niſi ſint a nominibus in,o, fœmininis Græcorum: vt o Clotho. Verba in,o: cũ gerũdiis ad placitum poni oẽs ſcribunt. Demito tñ monoſyllaba, quæ(Martiano teſte)elongantur vt dono,ſto,flo. Participiis,& pronoĩbus in,o,longatio datur: vt lecturo,noſtro ueſtro. Demito ego qđ ambiguũ eſt: ut inferius exẽplis cõprobabimus. Præpoſitio in,o,finita longantur: ut(ſi Bedę credimus) cõnecto quod uerbum a,con,cõpoſitum innuit Gel. lib.ii.cap.xvii. Aliqñ breuiatur ſequente uocali: vt coerceo. Et eſt ſciendũ(quod Dona. melior nõ adnotauit)ſeptẽ eſſe ꝓpoſitiones cõpoſitiuas.ſ.cõ,cõ,re, ſe dis,di,am. & hic triuiales admonitos uelim, am.dici:

Phocæ reclamatio.

Duo: de duos.

Bedæ regula falſa.

Anto. Nebriſ. nõ hæreo.

Verbum in o.

Gerundia in,o.

Participia in,o.

Pronomen in,o.

Præpoſitio in o.

Aliquorũ error.

Am,nõ an non,an,vt in omnium ore enatat, Priſcianus.xiiii.legito. Et quia diximus,co,inueniri:ſcito aliquos abnuere,dicentes:con eſſe in coerceo : colliſa,n,litera, & in coinquino.dixi tamen,quod ſenſi. Aduerbia in o,longari oportet:vt o,quo,raro:licet hæc ambigua dicat Beda : vero,paruo, certo,denuo:quod (teſte Probo) cretico conſtat pede ſcilicet prima,& vltima longa,media breui. vnde erraſſe Sedulium conſtat in hoc:Vox domini ſuper extat aquas,vox denuo verbum:quem excuſari ex Victorini auctoritate nouimus dicentis,denuo,conſtare dactylo: quod miror : cum & Probi auctoritas valeat, & compoſitio edoceat componitur autem ex de, & nouo. Breuiantur hæc,cedo, pro dic:ilico,cito, quo, quando, modo. hinc demito ſedulo,crebro,ergo,mutuo profecto,ſero:quæ ambigue ponuntur. Virgilius:O ſola infandos.Idem:Paruoq; potentem Fabritium.quanquam ibi videtur ablatiuus.Iuuenal.Facti crimen habet cedo ſi.c.p.Idem Satyra.vi.credas cedo ſi breue parui. Auſonius.Ilico non marco.s.p.d.Martial.x.Accipe quomodo das.Ouid.in Faſt.Poſt modo quiq; ſuo. Idem:Quam cito de toto.n.r.o.ſ.Seren. Quando flagella ligas,a Virgilio vſurpari teſtatur Seruius: Vt ſi quãdo tybrim.Quando vero eſt interrogatiue(teſte Porphyrione)acutum habet accentum.& hoc ait lib.carminum Horatii pri.Ode.xxiii. Quintianus in epigramma. Quintia me modo vis,modo me mea Quintia non vis,meum adduxi exemplum: vt Sulpitius ſe errori obnoxium cognoſcat: ſcribens,modo, ambigue poni:cum Feſtus Pompe.etiam dicat,omnino breuiari.de ambiguis in.vi.aſpice. Interiectio,& coniunctio in,o,longantur:vt oh,ergo,cum ſignificat cauſam: vt Ergo non hyemes alias Virgil.ſubiecíſſe vocalem ſcimus:vt Ergo age chare pater. vero, ambiguum inuenio.

Marginalia: Aduerbiũ in,o. — Sedulii error. — Sedulius excuſatur. — Quando. — Sulpitii error. — Interiectiõ in,o. — Coniũctio in,o. — Ergo,

¶De,P.

¶De, P, &, Ph, in vltimis. Cap. xvi.

P,Terminata dictio longationem complectitur: vt volup. Ennius. Annal. vii. Quo cum multa volup. ac gaudia, clamque: palamque. hoc ex Aul. Gell. lib. xii. cap. iiii. nouimus: quod alii non docuerunt. Si in. ph, finiant nomina, longari retulimus: ubi de, h, in vltimis fit mentio.

P, finita.

Aliorum curia.

¶De, R, in vltimis. Cap. xvii.

AR, terminatæ dictiones breuiationem continẽt vt calcar, legar. Excipiuntur, torcular, puluinar teſte Beda: eo ꝙ torculare: puluinare in nominatiuo dici aliquibus placuerit. Longantur etiam monoſyllaba: vt Nar, far, par, cum ſuis compoſitis: licet ea cõpoſita ambigue ponantur: quod non adnotauit Pylades cum cæteris. Virgil. Sulphurea nar albus aqua. Et terminatis dictionibus cohæret breuiatio: vt macer, noſter, quater, amer. Excipito monoſyllaba: vt ver: tamen breuiantur ter, per, fer. Longato item crater, caracter, æther, ſtater, iber, panther, aer. Aliqui tamen hoc nomen, volunt (in quorum numero ſunt Maturantius & Ferretus) ambiguum poni, dicentes Apud Claudianum. ii. capi. reperiri, Miſcebitur aer auerno: immo iſti ambigui ſunt ſenſus. nam antiquum corrumpentes Codicem, legunt, Aer: cum Axis, legendum ſit. carmen hoc eſt. Claudiani: Lucidus umbroſo miſcebitur axis Auerno. Præterea ἀὴρ Græci dicunt: quod nullo pacto corripitur. Alexander quoque. imber, longari præcipit: qui ſi ſalis tantum habuiſſet, quantum apud triuiales auctoritatis retinet, dixiſſet nunquam: ideo imber corripitur. Ouid. Imber erat. Ir, in quibuſcunque breuiari decet: vt vir, martyr. Demimus chir ideſt manus. Or, in omnibus corripito: vt amor marmor. Excipito cor, quia ambigue ponitur. Aduertendum eſt in nominibus, or, latinis poetas mutare, or, breue, annuente verſu, in, os

At termi[...]ta.

Torcula[...] puluinar[...]

Pyladis aliorum curia.

Et finita.

Maturantius, & Ferre[...] decepti.

Claud. a[...]tio defe[...]ſus.

Alexand[...] error.

Infinita.

Chir.

Or, finita

Or, in os

'r finita

longum:vt arbos,lepos,honos:teſte Seruio. Vr,quę cunq; finitæ dictiones,breues ſunt:vt murmur. Demito fur,Priſciano.vi.comprobante,& aſtipulante Poetarum auctoritate. Plautum longatur. Longato item,cur. Ouid. Metamorpho. Cur in contraria verſus. Hic non obſoletum fuerit aliquorum affanias refellere. aſſeuerantum,cur,niſi interrogatiue nūquam inueniri:quibus reclamans Ouidius in Sapp. ait: Et ſemper cauſa eſt,cur ego ſemper amem. Horatius primo Carminum. Decantes Elegos cur tibi Iunior Læſa pœniteat fide. Ouid. amo. pri. Centum ſunt cauſę, cur ego ſemper amem.

Cur ſine in ...errogatio... e reperi... ...r.

De, As, in vltimis. Cap. xviii.

Nomen in ...s.

AS, finito nominis nominatiuo longationem damus:vt pietas. Excipe græcum in,as,ſi in,dos, genitiuum reddit:vt Pallas, Arcas Ouid. Metamor. vi. Pallas ait. Idem Meta.ii. Arcas adeſt. Maſculina græca longa ſunt: vt Aeneas, Gias, Peryphas. Fœminina & communia corripiuntur:vt plias, lampas, Menas, Phæbas: ea, quam ſuperius diximus, ratione. Accuſatiuus pluralis longatione gaudet:vt muſas. Excipe græcos:vt Troas, delphinas. Ouidius. Violentos Troas ituros. Virgilius. Inter delphinas Arion niſi per ſyncopam facti ſint:vt Erinnias Erynnas. Statius. xi. Nec Errynnas ore rogaui. Verba, Participia, Pronomina, Aduerbia, Coniunctiones, & alia in,as. longantur vt amas, lectas, meas, cras, nephas:quæ eſt interiectio, teſte Probo, & alias aduerbiū, auctore Seruio. quòd:nephas, ſit longum, eſt Virgilii carmen a Probo citatū: Bathra vehit,(ſequiturq́;)nephas Aegyptia cōiux. & ſcito Victorinum dicere, in as, aduerbia tunc tantum produci, cum, a, ante, s, habuerint.

...erba cum ...is in, as, ...ephas in... ...riectio. ...lias ad... ...rbium.

De, Es, in vltimis. Cap. xix.

...omen in ...s.

ES, terminatus nominum caſus primus longatur, tam græcus, quam latinus:vt Chremes, Verres:

Martianus tamen breuiat græcum. Hic aduerte apud Prudentium duplicem errorem eſſe. ait ille in Pſych. Spoliatq́. ſuos fames impia natos. Idem: Cuſpis auaritię ſtupuit lues improba caſtis. ecce breuiauit, fames & lues, in quibus fugiendus eſt: niſi velis excuſare: quod, S, in ſcanſione abiiciatur litera. Corripito, quæ in genitiuo creſcunt penultima breui: vt miles, ſeges, interpres, inquies omnino breuiatur (Probo teſte) licet in obliquis, e, producat, hoc fit propter ſuum primitiuum, quies quietis: quod in penultima longatur. Hinc extrahito Ceres, aries, abies, paries, ſpes res, pes cum ſuis compoſitis: quanquam contra Bedam & poſſe breuiari inferius docebimus in. vi. Manil. li. Aries vt principe dignum eſt. Virgil. Abies in montibus altis. Claud. Beryllo paries, & lubrica. i. ſ. Breuiato etiam nominatiuum ſingularem in es, neutrum: vt Cacoætes apud Iunenalem. vii. Saty. Genitiuus in: es, Gręcorum longatur: vt Penelopes, Libyes. Sil. Fatali Dido Lybies appellitur oræ. Es, in plurali in omnibus longatur: vt patres, niſi a Gręcis, vt Troades, Troes, Arcades. Virgilius. Aeneid. iiii. Stat. ſonipes: ac frena ferox. s. m. Idem. x. Arrectum quadrupes, & calcibus auras. Horati. ſermo. pri. Non fit mihi menſa tripes & Probus tamen (Priſciano teſte) inter breues poſuit: vt infra. notabimus. hoc Sulpitius, & Maturantius minime viderunt. Virgilius Potiuntur Troes harena. Ouid. Troades incipiunt Virgili. Arcades ambo. Verba in, es, longationem ſumunt: vt doces, ames, es. ab edo (teſte Seruio. v. commen.)

Prudentii errores duo.

Inquies.

Bæde incuria.

Sulpitii, & Maturanti incuria.

Verbum in es.

Demito, es, à ſum cum ſuis compoſitis: vt ades. Hic aduerte Philippum Beroaldum eruditionum examen ac elegantiæ vaſtiſſimum pelagus, interpretumq́; phœnicem, in Propertium dixiſſe. es, contra naturam debere longari, in hoc: Si puer es, alio traiice tela tua: quem penitus erraſſe aliqui exi

Philip. Beroal. error

Propertii defenſum carmen.

ſtimauerunt,legentes: Si pudor eſt alio.t.t.t.Ipſe au tem nouam quodam Commentario attulit ſenten/tiam,& legit: Si par eſt alio.t.t.t.Baptiſta Pius ſyn/chronorum deliciæ omnino primam nititur tueri le/ctionem legens.Si puer.t.t.t.& ait,es,communem eſſe ſyllabam; in mediumq́; attulit Valer.Flacci car/men ex Argonaut.vii.Tu ſupplice digno Dignor es: & fama meis iam parta venenis.mox,dicat produ/centes,es regulariter facere: corripientes,poeticam equi licentiam non admitto.nam(meo quidem iudi/ſcio)es,ſemper breuiatur naturaliter,ſi vero longabi tur,erit ratione mcnoſyllabæ dictionis,de qua ſupe/rius diximus. Participia,Pronomina,& aliæ in,es, partes longantur vt amantes:noſtrates. Demito ad/uerbium,penes.Horatius:Quem penes arbitrium. Præterea in numeris,es,naturaliter breuiatur(ſi Be/dæ credimus)vt millies:nam(vt ſuperius diximus) alia ſunt naturaliter breuia:quæ longa apud poetas ſic econtrario inuenies & omnino ſine,n,ſcribenda hæc,millies,toties,centies,quoties ſcribit Caper quē imitari certum eſt.

¶De,Is,in vltimis. Cap.xx.

IS,nominum primus,& ſecundus caſus breues ſunt vt axis,patris.Excipiuntur monoſyllaba:vt dis,lis uis,Priſciano.vi.teſte.Breuiato tamen,quis in nomi natiuo. Producuntur quoque Græca in entis geni tiuum facientia:vt Pyrois,Simois,Opois:quia græ ce πυροὲις,σιμοὲις, &,ει,in,i,longum vertitur.Et lon gato etiam nomina,quorum in penultima genitiuus longatur:vt ſamnis:& quę faciunt in,is,nominatiuum mutatam,in:vt delphis,Eleuſis,aris trachys,Priſcia/no.vi.teſte.ſimiliter longatur ſanguis:quia (teſte Pri ſciano)ſanguen faciebat.Lucret.ii.Gigni,ſanguenq́; creari.Idem.iiii. Emicat in partem ſanguis vndeſi.i. Lucan.Dum ſanguis inerat.d.u.m.p.tamen ſuperius

diximus hoc poſſe fieri propter cæſuram. Longantur itē Datiui, Ablatiui, Accuſatiui ue in, is, teſte Seruio. Lucanus: Proh Fata quis ille ſi vero, quis. erit in datiuo, vel ablatiuo, longatur. Virgil. Quis ante ora patrum. t. ſ. m. a. Idem: Simulans euantis Orgia Bacchi: ideſt euantes. Verba in, is, breuiatione vtuntur: vt legis, ſcribis, inquis. Excipiuntur ſecundæ perſonæ ſinguli indicatiui quartæ coniugationis: vt audis, venis. vnde Sedulii ſuccurrit error, cum ait: Perueuis ad Chriſtum. ſ. c. p. a. n. Longato, is, ab eo contra Georgium Vallam breuiari præcipientem cum ſuis compoſitis: quia numerus pluralis ea produci in penultima ſecundæ perſonæ. Producito quoque vis, a volo, Martiano teſte. Ex hoc Priſcianus. viii. ait: Volo veis dixiſſe veteres, pro eo quod dicimus, Sivis, diphthon. in, i, longum vertimus, fis a fio, ſis a ſum, faxis, velis, nolis, malis, mauis, ſcis, producuntur. poſſis, vero ambigue inuenio poſitum: quod non uiderunt aliqui: ſic neſcis. in. vi. legito. fueris, dederis, legeris, aliquando a poetis longari vnus inter ſyllabographos eminentiſſimus ſcribit. quod forte accidit propter illud Diomedis ſcilicet ſi erit præteritum ſubiunctiui longabitur: ſi futurum, breuiabitur. quod in ſecundis plural. perſonis cognoſcitur. vel erit, qnia cadent in cęſuram. Alius tamen inter literatos non ſpernendus dicit: Si erit quartæ coniugationis, longabitur. Hora. ii. Sermo. Audieris hæres ergo. ſi vero tertiæ: & aliarum breuiabitur. Horat. Dixeris egregiæ. An bene dixerit, aliorum ſit iudicium. Tamen non habebit me municipalem. quando apud poetas contrarium eſt. Ego vero breuiari dixerim: & cum is, longabitur eſſe, vt dixi propter cæſuram crediderim. ꝙ illius falſa ſit opinio, exempla edocent. Lucil. Satyra. v. Debueris hoc, nolueris, & debueris te. Ouid. Faſt. Da mihi te placidum, dederis in carmine vires. Tibul.

Quis pr[illegible] quibus.

Verbum [illegible] is.

Sedulii e[illegible] ror.

Geor. V[illegible] non hære[illegible]

Veis pro vi[illegible] Aliquorū incuria.

Vnius no[illegible] approbo[illegible] ſententia

Reſpueris etiam.p.g.d.Phineu quid luctaris? diſcas quæſo & exempla,quæ afferam,recipito. Horatius: Saty.iiii.Inquis & hoc ſtudio.p.f.n.p.Idem:Si quis vis adde popino.Hora.Carm.iiii.Audiuere Lyce fis anus,& tamen.vbi fis anus,Dactylus eſt.Idem Ser. ii.Lenior,& melior fis accedente ſenecta. Lucan.ii. Quis Deus eſſe velis,vbi.p.r.m.Ouid.Cur fis Areſtuſa ſacer fons. Participia,& pronomina in,is,breuia ſunt:vt amantis in genitiuo,mis,tis Ennius:Ingẽs cura mis eſt cum cordibus æquiparare. Excipito datiuos,ablatiuos,& accuſatiuos: vt lectis,noſtris:quis pro quibus:ut ſuperius in nomine diximus: & tũc ab eo,quod eſt a quo: quando facit quibus,ab eo quod eſt a qui venire.i.Comment.putat Seruius. Præpoſitio in,is,vt cis(teſte Probo) breuiatur,quàm Victorinus longari innuit,cui etiam Seruius inhæret. Aduerbia in,is breuiato:vt ſatis:bis,licet ambiguum ſit: quod aliorum incuria omiſſum eſt. Coniunctio in, is,longatur: vt quamuis.

Participiũ in,is. Pronomẽn in,iis. Quis a qua Quib⁹ a q. Prępoſitio in,is. Aduerbiũ in,is. Aliorum incuria. Cõiunctio in,is.

De,Os,in vltimis. Cap. xxi.

OS,terminatur nomen in nominatiuo longum: vt dos,mos,os oris.Demito os oſſis,compos impos,Donato teſte nam(vt ait Beda) ſi penultima in genitiuo longantur,os eſt longa:vt nepos.ſi.breuiatur,os,item breuis eſt:vt compos,Ouid.Poſt modo compos eris.quãquam Priſcianus putat elongandum Breuiato item græca in os,fœminina,ſi habuerint genitiuum in ω:vt Delos,Argos,Naxos, Aglauros, Longantur quæ tertia declinatione attica emittunt genitiuum in,o:vt cos,Apollos,Aros,Androgeos.& quia de aticis nominibus dixi,ſupereſt vt referam,quæ falſo ſcripſerit Britannicus Eſt autem carmen Stat.in Achil.Aetholus Ithacuſq; Deę.ait Bri-

Nomen in os.

Britãnicus, fallitur. Stati⁹a vitio defenſus.

tániſcus, Aetholos ſcribendum eſſe q̃a eſt ntũs gręcus Aetholus latinus, & non ſtaret verſus imo eſt mi pręceptor, quod ſi in, os græcum eſſet, breuiaretur ex ea forma, & non ſinit ntũm eſſe atticum regula, quę vult in, os, nõia ſi attica fiant penultimã corripere, & duntaxat in ſubſtantiuis. Aetholus vero longat penultimam, & adiectiuum eſt. ideo apud Sta. legito: Aetholuſq;, Ithacuſq;. hæc dixiſſe volui vt floridiꝰ ſit opus, ſimiliter in, os, terminata ſunt longa, quæ apud Græcos ωος, faciunt apud nos, ois, vt Minos, Hęros, Tros quod & teſtatur Phocas. Gtũs in, os, a nõie in, is, vel as, vel, in, eus, diphthongo breuiatur: vt Meotidos, Pallados, Tereos, Orpheos, &(vt latius dicam) oẽs in, os, breuiabis gtõs: vt Tethyos, Sphyngos. Accuſatiui in, os, longandi omnino ſunt: vt deos dominos. Lucret. iii. Exos, & exanguis tumidas. p. a. Seneca in Tragœd. Naxos Aegeo redimita Pontos. Ouid. Metamor. ii. Cice. opus eſt Aglauros, ea eſt. h. p. l. Virgilius. Androgeos offert. n. ſ. a. i. Idem. xii. Quantus athos aut quantus Eryx. ex quo erraſſe ibi Seruium (vel poſito pignore) contẽderim Athon legendum eſſe ſcribentem: quia, os breuis eſt: ſed Priſcianus longe rectius docet more Syracuſio in, on facere nominatiuum, quæ in os productum paſſim terminare inueniãtur: vt hæros heron. Minon. ideo Athos, ibi legendum affirmo: quia per ως ſcribitur, & reddit accuſatiuum Athon, vel Atho. Ouid. xi. Metamor. Hæc leuius, quàm ſi quis Athon p. q. r. Virgil. in Buc. Aut Atho, aut Rhodopen, vbi, o, ſequente vocali breuiatur: quãquam ibi, Athon, perperam legitur. Huic noſtræ ſententiæ Domitius Calderinus in Ibin aſtipulatur. Mar. Nefas inceſti Tereos & quæ. Clau. Proteos & ſeptem. d. c. n. Ouid Metam. xii. Non ea Tydides, non audet Oileos Aiax. & ſic legendum eſt, non autem Oileus Aiax: vt in omnibus fere legitur codici-

Phocæ, regula.

Seruii error.

Priſciani regula.

Virgi. emaculatus.

Ouid. emaculatus.

bus. Terentius Varro: Quaque fretum torrens Meo-tidos. hoc ex Probo nouimus. Ouid. Tethyos has neptes o.q.s. Stat. i. Theb. Dum quæro patrem ſi Sphyngos iniquæ, ſi vero s, colliditur, o, breuiatur vt Tyberino catillo, latius legito vbi de, s, in prima Epogra. fit mentio. Pronomina participia: queque in os alia longatur: vt ueſtros, lectos.

Participia in os.
Pronomen in os.
Nomen in us.

¶ De, us, in vltimis. Cap. xxii.

VS, terminatum nomen in nominatiuo breue eſſe conuenit: vt manus pondus. Excipiuntur monoſyllaba: ut grus, ius, thus, ſus, rus, mus, plus, & græca: ut Panthus: Hydrus, Melampus, Amathus, Alcinus Alcinois, ſi dices Alcinous tunc merito breuiatur. ſic Androgeus, quia Androgeos græce dicitur, &, os, in, us, longum vertitur. Ouid. Viueret Androgeus vtinam. de qua dictione legito. Seruium. ii. comment. & Conſtantinum Laſcarem. Producitur etiam ſecundum aliquos, Tmolus, quando biſyllabum eſt. nam Tmolus & Tymolus dici locupletiſſimus teſtis eſt Stefanus: vi ſed inuenies breuiari apud Ouidium. ii. Metamorp. Vnde non poſſum quin mirer. Sulpitium quando velit longari: quod ſi inueniat credam. Eius hunc errorem poteris uidere, ubi agit de, o, ante, m, in primis ſyllabis. Longato etiam ſi quandoque nomen græcum in, eos, in us, vertatur apud nos. vt Androgeos Androgeus: vt dixi, & latina quædam, quæ in genitiuo creſcunt tertiæ inflexionis penultima longa: vt ſalus, virtus: quod etiam teſtatur Seruius. Excipitur palus paludis. quod aliquando breuiatur: vt inquit ille: quia in, dis, genitiuum facit. Cætera in ris, & in tis genitiuum facientia producuntur. Si verum eſt quod dicis Serui. ergo in cus breuiabitur quando, quia in, dis genitiuum facit, cum ſit omnino longum: & venit a, cus monoſylla. an bene dixerit, aliorum ſententię iniungendum cenſeo. Ideo

Sulpitii error.
An bene Seruius vide.
Cus.

talia nomina penitus producenda ſunt vt ſalus, vir-tus. Aduertendum tamen eſt in Victorini Codicibus legi virtus inueniri breue. lege tu virus et ſi etiam vir tus legatur erit quia, s, abiiciebatur: vt ſæpius diximus. quod ſenectus breuietur in Galli fragmentis ma num non uorto cum Galli non eſſe ſæpius dixerim Genitiuus fœmininus a nomine in, o, ut Sapho Saphus, Manto Mantus, longatione utitur Virgi. x. Fatidicæ mantus & Tuſci. f. a. Genitiuus quartæ cum nominatiuo, accuſatiuo, & uocatiuo pluralibus longantur, Priſciani ſententiam probante Vatum auctoritate, ex quo bis erraſſe Sedulium doceo: cum genitiuum quartæ breuiauerit, ait nanq;: Dicemus ſancti coniunctio ſpiritus actu ubi legito flaminis, vel Pneumatis. & alibi: ſexus, & ætatis ſatiauit quatuor illic. in his. vt non ferendus eſt, in alio ita non admittendus, accuſatiuum quartæ pluralis numeri in hoc corripiens, primoſque necans uagitus, & audens. niſi uelis excuſare in omnibus, s, abiici, & non mirum eſt ſi genitiuus quartæ longatur: quia teſte (Seruio primo Commen.) pluralis nominatiuus regit genitiuum ſingularem. & hoc ait ſuper illo Virgilii: Curruque uolans dat lora ſecundo uhi maxime diſſentit ab Au. Gellio lib. ii., capitu. xvi. Datiui & ablatiui terriæ, & quartæ & quintæ in, ſus, breuiantur: vt patribus mani bus, diebus. Virgi. x. Eſt; Amathus, eſt celſa mihi. P. a. c. Verba, participia, pronomina, præpoſitione & aliæ, ſi quæ ſunt, ut ſuptus (teſte Agretio) breuiamus: ut amamus, amantibus, noſtratibus. ſecus, tenus.

Victorini emaculat⁹.

Sedulii errores duo.

Sedulii error.

Sedulius excuſatur.

Serui⁹ a Gellio diſſentit.

Verba cum aliis in us, Suptus.

¶ De, Ys, in ultimis. Cap. xxiii.

Ys, finita. Aliquorũ defectus.

YS, terminatæ dictiones breuiationem poſcunt: vt clamys. Statius: Clamis horrida pendet. Demi. in, yos genitiuum facientia: vt Tethys. Erynnis Vergi. Teque ſibi generum Tethys, emat omnibus undis. Ab aliquibus omiſſa hæc fuit regula.

ℭDe,T,in ultimis,&,th. Cap.xxiiii.

T,finita.
Vt:ideſt vbi

Ouidius emaculatus.

Pylades cōtra Alexandrum.
Pyladis regula.
Aliquos taxaui.
Pyladis error.
Regula pulchra.

Th,finita.
V,finita.

T,Finitis dictionibus breuiationem damus: ut ait Aliquando (Martiano teſte)longantur:ut Capu Euandrius abſtulit enſis. Vt coniunctio, ſiue aduerbium omnino corripitur. Ouid. Metamor.i. Quaque erat & tellus illic,& pontus ut aer.ideſt ubi Q & & Porphyrio teſtatur, carmen hoc Ouidii adlegans & non legas,Et: ut paſſim legitur. Longato uero,t, præcedente diphthongo ut Aut ingens uolucris. Aut præcedente conſonante:vt Aiunt,dicunt. Aut ſyncopa. Ouid. Met.iii. Interiit at uos.p.f.u. Pylades in Alexandrum inuehitur:ꝙ dixeris, In concíſis longari, cum Maro dicat: Immugiit Aetna cauernis aſſeuerat quoque ſe rectius poſuiſſe regulam: ſcilicet Cum tantum litera detrahitur p ſyncopen,breuietur: ut imugiit. Si uero ſyllaba abiicietur,longetur:ut obi: pro obibit. Alias taxauimus dicentes, ſyncopen ſyllabam non poſſe elidere:quod poſſe diximus:ut Adımorunt ubera tygres. obit pro obiuit Quod Pylades ideo dicat: Quando ſyncopa tantum modo accipit literam,t,breuiari,falſum eſſe exemplis deprehenditur Iuuena. Confiſus periit, admirandusq. lacertis Ouidius.iiii. Metamor Non addit apte,nec.l.ſ.u. Idē Faſt. Ille abiit eadem.b.h.& alia ſexcenta ſunt. Sed cum ſyllaba demitur,non immerito longatur:quia accentum ſeruauit:ut æmiſtauit: ſi demas, uis & dicas æſtimat, propter figuram opus erit,ut,mat, ſyllaba ſeruetur in eodem menſu, quem habet in integra dictione.ſic in obit obiuit,mugit mugiuit. Si uero in th, nomina finiunt, longari ſuperius diximus, ubi de h, fit mentio, Nec te lateat,o,apud Græcos nouem ſignificare per ſe. apud Homerum uero literarum ordinem numerum facere nullus eſt qui ignoret.

ℭDe,V,in ultimis Cap.xxv.

V,Finales in quacunque orationis parte dictiones elongãtur:ut cornu,amatu,uiſu,diu. Aliqui tamẽ artiũ ſcriptores,inter quos ſunt Diomedes Seruius, Victorinus,& Probus,ſcribunt, Nomina in u, quartæ, in nominatiuo,accuſatiuo, & vocatiuo breuiari,in,aliis caſibus longari, ſed exemplis non prolatis minime fidẽ adhibuerint: quãdo his reclamẽt poetæ.Ouid. Meta.viii.Preſſa genu digitis ſic Verg. Nuda genu,nodoque ſinus.c.f.ubi ſine dubio accuſatiui ſunt.& non immerito:quia(Priſciano aſſerente) omnis in quacunq. orationis parte dictio in,u, producitur:ut Panthu.Præterea inqt Probus,& in nominatiuo producitur:ut cornu.ſed cum dicit aliquando breuiari propter illud Tulii in Ara. Ac propter leuum genu omnis parte locatus,infirmum eſt: quoniã excipitur a uocali. Victorinus itidem aliquãdo corripi hæc ſcribens nomina facit ut ei minus credã Breuiatur etiam, S,colliſa.Lucr.Faxis pendẽtibus ſtructas.Legito prima Epogra.vbi de,S,ſit mentio.Non deſunt etiã,qui tu cum met,breuient apud Lucre. Nam tu met a nobis,i.q.t.u.ubi nos tegimus alias Tutt met.

Diomedes Victorinũ, Seruium, Probũ non admitto.

Probus infirmus.

Victorinũ nõ admitto

Lucretius emaculat*.

¶De,X,in ultimis. Cap.xxvi.

X ,Longas poſitione reddit dictiones:ut ex.tamẽ aliquãdo longari,& breuiari nouimus. Longantur autem,quãdo in obliquis penultima longa eſt: ut Pollux Pollucis.ſi autem penultima in obliquis breuis eſt, corripi ex verbis Priſciani (modo is auctor ſit) oniicio. Verba illius pono,ne me aliquis finxiſſe putet: Syllabæ,quæ,correptam vocalem habent,acuto accentu proferuntur:ut pax,fax,nux,nix,dux,quia naturaliter breues ſunt. Ex quibus coniicimus mendum eſſe in libro de accentu, cum Pax ponatur inter, naturaliter breues. ideo dictionem illam confoderim , & Pix ſubſtituerim : quoniam pax in obliquis penultimam longat, pix autem breuiat,

X,finita.

Priſcianus emaculat⁹.

Donatus emaculat°. ſic emaculandus in editione prima Donatus eſt cum vbi de accentu loquitur, Pax etiam interſeratur illis naturaliter breuibus. Et nõ mireris cur in prima Epogra. vbi de, X, litera fit mentio, dictum ſit, X, aliquando longari: vt pax lux, Rex, vox: aliquando poſitione: vt fax, nex, nix, nux, nox. Et quòd poſita ſit dictio Nox. nõ mireris: nam eſt propter genitiuum, & alios obliquos, in quibus non ſtatim, i, poſt, c, ſequitur: vt in aliis: ſed interponitur, t, vt noctis, non nocis dicas. Aliud etiam ſuccurrit nec ſpernendum, Bedam poſuiſſe exul quem potius exſul, & exſilium per, ſ, poſt, x, Capto teſte, & analogia aſtipulante, ſcriberẽ. Exul dicitur: quaſi extra ſolum. vnde Exſul, & exſilium ſcribendum cenſeo. Tamen omnia in. x. longa inuenies: nam (vt diximus) aliquando poetæ ponunt contra naturam ſyllabas: ſed ratio ſpernendæ naturæ hęc eſt quia, x, vnius temporis eſt, cum ſit, duplex conſona, præcedens vocalis alterius. quæ duo tempora poſitione longam reddunt ſyllabam.

f. 35.

Exul.

Exſilium.

¶De, Y, in vltimis. Cap. xxvii.

Y, finita. Y, Terminata dictio breuis eſt: vt Moly. Ouidi.
Moly vocant ſuperi, torta radice tenetur.

¶De, Z, in vltimis. Cap. xxvii.

Z, finita. Z, Finita nulla latini idiomatis dictio eſt: vnde errant Triuiales grammatiſtæ Galez dicentes. cum latinius Galeacius dicatur, vel galeatus. Super qua re nec tacuit Pontanus. Si aliqua inuenientur, erunt barbara & longanda cenſeas: vt achaz Phineu læteris: quòd hæc quinta noſtra ad vmbilicum producta ſit Epographia. Finis prope eſt: quo ad extremum traharis ſupplicium. Valeto tandem tacitus, ne tuis impeditus affanũs, ſextam ſupprimam. Iam erumpit ſexta. Sexta exi, placebis certe.

IO. FRANCISCI QVINTIANI Stoæ Poetæ Laureati de ſyllabarum quantitate, Epographia Sexta.

Procemium.

ET SI IN Prioribus Epographiis ambiguas dictiones ſparſim paſſimq; adnotauimus, tamen cum earum exempla curioſis minime obiecerimus, operæ pretium fuit: vt facilior earum eſſet cognitio, hanc Sextam aggredi Epographiã: quæ non minus iucunda erit, quàm vtilis: & non minus delectabilis, quam opulenta. Nec imitabimur quoſdam noſtri ſeculi ſcriptores, qui in principio ita ample. ita magnifice. ita vberrime exordiuntur: vt nihil vberrius, ampliuſue videri poſſe exiſtimetur. Mox operis exacto meditullio, ita langueſcunt ac torpeſcunt vt velut vtres anauri decidant, corruant, flacceſcantq;: immo ſi priores copioſæ, & multiiugæ fuerunt. hanc copioſiorem, & mage multiiugam afficiemus. In primis namq; ſi cognitu digna eruditionis, plenaq; aliqua contexuimus, in hac autem mage digitis alliganda memorieq; mãdanda ac ſæpius relegenda immiſcuimus. Quid enim dignius, pulchriusq; tyronibus offerri poteſt quam dictionum ſyllabas enotare indifferentes? euola tandẽ ſexta ſi placueris, præter opinionem non euenerit. & primo.

¶De communibus ſyllabis. Cap. i.

COmmunium ſyllabarum modo eſſe octo Marti anus, & Victorinus ſcribunt, ſeptem duntaxat Duos medo addo.

ponit Diomedes, nouem Beda, ego vndecim non inextrilidus edocebo. Primus modus eſt: cum in correptam ſyllabam orationis finit pars in comate enim longatur: vt Nam tibi tymbre caput Euandrius abſtulit enſis. breuiatur: vt Per caput alterius vnde (vt dicemus). t. ambiguum eſſe Capella ſcribit. Secundus: cum aliqua dictio in breuem definit vocalem ſequente dictione ab, s, incipiente cum alia conſonante longatur: vt Vnde ſpiſſa comas breuiatur, vt Ponite ſpes ſibi quiſq; ſuas. vbi quid dicat Diomedes legito. Præterea Pompeius (teſte Beda) ait, s, niſi ſit in dictionis principio, non poſſe liqueſcere contra quem Beda inſurgit, dicens reperiri apud Virgi. Hortatur meneſtheus, nunc nunc inſurgite remis. vbi fine dubio. Beda ipſe fallitur non enim Meneſtheus triſyllabum legendum eſt, ſed Mneſtheus biſyllabum Mneſthea, ſergeſtumq;. u. f. q. c. Tertius modus eſt ſi correptam vocalem ſequatur muta cum liquida eſt enim longa: vt Vaſto Cyclopis in antro breuis: vt Manibus fabricata Cyclopum. Diomedes ſub hoc tertio ait modo, F, aliquando, licet ſit ſemiuocalis, fungi mutæ officio ſequente liquida: vt Talia flamma, to, & ſimul ore fremebant, nos autem dicimus in illis exemplis breuiari, a, &, e, natura, non propter, f. ſic Sergius inquit in hoc Neue flagella, ve breuiari propter, f, &, l, dicat quid velit, hoc nunquã dixerim. Quartus: cũ dictio pronominis in, c, finit in hoc longatur Dicier hic eſt. breuiatur: vt ſolus hic inflexit. ſ. a. q. l. Terentianus tamen vult ibi Creticum eſſe pedem. prima, & vltima longis, & media conſtantem breui, & ibim approbat, illum aſpicito. Vnde mirum eſt, Seruium ſcribere Terentianum dixiſſe, c, haberi pro metri ratione: cum hic diſputet hic, & hoc omnino longari. Diomedes inſuper aliud profert exemplum: in quo tam pedis primam ſyllabam longam,

T, ambiguũ

Beda cõtra Pompeiũ

Beda fallitur.

Virgilii locus.

A Diomede diſſentio.

Sergio.

Seruium mi ror.

Diomedes fallitur.

quàm in tertia breuem dicit: vt Hic vir hic eſt tibi, quem.p.ſ.a.dicat Grammaticus an in illo verſus primum hic longetur propter,c,ſolum? an propter,c, &,u,conſonantem? quid dicet neſcio. Quintus modus eſt,quem Diomedes non dicit,ſed Capella? cum diphthongus ſequente vocali orationis finit partem in hoc longa: vt Muſæ Aonides.breuis: vt Inſulæ Ionio.quanquam Terentianus Creticum vult eſſe pedem: quod & ſecundum aliquos reperitur apud Homerum βούλεται ἀντὶ ἀηκόμιν ἀπ᾽ὀλίγον ἀμίναι. Sextus,cum longam breuis ſequitur vocalem vt O vtinam tunc.l.c.p.hic longa eſt.aliquando breuis vt corydon o alex.Septimus,cum in vnam vocalis breuis deſinat conſonantem ſequente,h,vbi aduerte (vt diximus) in Martiani Codicibus eſſe,N, propter figuræ ſimilitudinem. In hoc ſeptimo modo Diomedes hoc attulit exemplum: Aenean hominem quem miror dicat an ibi, h,faciat anteriorem. ſyllabam longam, cum Aenean per,n,ſcribatur: quæ litera omnino producitur. Virgilius: ac dominum Aenean in regna recepit. Qui vero dicunt Terga fatigamus haſta: vt Victorinus, Donatus, Capella, & alii, videntur infirmum afferre exemplum. Nam & ſi,h,non ſequeretur,mus, poſſet elongari propter cæſuram: vt Omnia vincit amor & nos. c.a.nam poſſet melius afferri illud: Vir humilis mœſto.d.l.t. in quo etiam,Vir poſſet produci ui monoſyllabi. Octauus: cum breuem vocalem,z, ſequitur. eſt.n.longa: Mezentii ducis exuuias.breuis: Nemoroſa zacynthos ſic Diomed. & Cape eo quòd vim amittat duplicis.in hoc lectorum ſit iudicium. Scito tamen,ſa breuiari natura & quamuis duæ ſequerentur conſonantes,nunquam longa eſſet,quia eſt in diuerſa dictione Beda profert duo Iuuenci exempla: in quibus & longatur & breuiatur præcedens vocalis

Diomedẽ miror.

Exemplum multorum infirmum.

Iudicio aliorum remitto.

Gaza prima breui. Z. Difficile eſt terris affixus diuite gaza. Et gaza diſtabat rerum poſſeſſio fulgens. Nonus eſt, quem ponit Beda, quia in fine verſus quælibet ſyllaba eſt ad placitum. Decimus: quem noſtro Marte maximus eſt, cum vocali excipitur in eadem dictione, a, q, &, u, vt A qua liquidus liquor. in prima lege Epogra. vbi de, Q, littera fit mentio. Vndecimus eſt: quem itidem ſcalpro noſtro eruímus: quando duplicantur ſimplices duæ ſimiles literæ: vt apud Homerum, qui in primo verſu Iliados breuiauit in Achille ſecundã, vnum, h, adimendo & vt apud nos in repulit, retulit Porſena, reliquiç, catylus, & multa alia, tunc cum ſimplex litera ſit breuiantur: cum duplex elongamus: vt reppulit, rettulit, Porſena, reliquiæ catyllus & cætera id genus, quæ inferius adnotabo. Sed iam dictiones apponemus, in quibus aut in prima aut in mediis, aut in vltimis indifferens reperitur ſyllaba: quas per ordinem hic appoſui, & primo.

¶ De ambiguis in prima ſyllaba. Ca. ii.

Q Via ab Abraham (vel ab Abramo) intemerate Virginis ordimur Geneſim: ſic ambiguarũ ab Abrahamo exordium faciemus. Abraham. Abraham ideo in prima longatur, & breuiatur. Sidon. Abraham ſanctis merito ſacrandæ patronis. ſic & Ambroſius: Abraham meritis impia ſecla. Arat. ii. Principium meminiſſe iuuat Deus inquit Abraham. In hoc nulli ſit admirationi, ſi aliquando propter mutam, & liquidam ambiguas apponam dictiones. nam & multum conferet quia ſi breues naturaliter, longantur, & breuiantur ſyllabæ. ſi longæ, quanquam ſequitur muta cum liquida breuiantur nunquam. Adria. Adria, in prima long. & breui. Hora. ii. Car. Quo non arbitrer Adriæ. eſt autem carmen Glyconium Spondeum, duoſque continens Dactylon. Properti. i. Non ego nunc Adriæ vereor mare noſcere tecum. Adam. Adam,

ambigue. Auſonius. Deceptumq́; adiũxit Adam nos ſera nepotum, quem ſecuti ſumus in Theonaſtaſi. Tum ſic primus Adam. f. g. p. Sedulius: Nam qui deeſſemus in Adam, Agrippa, long. & breui. Sidonius. Leucadiis Agrippa fretis Iudæa tenetur. Manil. i. Miles Agrippa ſuæ Venerisq́; ab origine proles. ſuper hac dictione quid dixerim in prima Epographia legito: vbi de, l, &, r, fit mentio. & in Arte breui de heroici ſpeciebus. Athrax, pro fluuio, & vrbe Theſſaliæ in prima longa. & breui. Ouidius in Hero. Athracis Aemonios Hyppodamia viros. Catullus. Symirma cauas Athracis penitus mittetur ad vndas. Atrox l. & b. Sil. Pun. ii. Inſtat atrox terga increpita fugientia victor. Virgilius in Cul. Pamaicon Aſiamque horret Leſtrygones atrox. Amineæ, in prima. l. & b. Virgilius. Sunt etiam Amineæ vites firmiſſima vina. Auſonius. Solus, qui Chium miſcet, & Amineum. Sere. Lyricus: Vmbra necut teneras Amineas. eſt autem Phaliſcus verſus conſtans tribus Dactylis. & pyrrhichio. Seren. Phyſ. ſuccus Amineæ vitis cum paſſe me detur. Atlas in prima ambigue. Virgilius. iiii. Vbi maximus Atlas. Ouidi in Hero. Hercule ſuppoſito ſidere fulſit Atlas. Atrides, ambigue. Virgilius. iii. Et gemini atridæ. Ouid. Metamorpho. xv. Hæſit in aduerſo grauis haſta minoris. Atridæ. Aprilis, a, longat: & corripit. Mart. In menſem rogo differas Aprilem. eſt carmen Phale. vbi, as, a, Trocheus eſe. Ouid. Annal: ii. Aprilem memorant ab aperto tempore dictum. Apricus, a, l, &, b. Tibu. Annus in apricis maturat collibus vuas. Horat. Gaudet equis, canibusq́;, & aprici gramine campi. Atys. l. & b. Ouidius. Metamorpho. Grata deum matri ſi quidem Cybeleius atys, idem Metamorpho. v. Datq́, animos erat Indus Atys quē flumine Gange. Set aliquid eſſe referunt propter nominis differentiam. Apulia, a. l. & b. Mart. Velleri

Agrippa. Athrax. Atrox. Amineæ. Atlas. Atlides. Aprilis. Apricus. Atys. Apulia.

bus primis Apulia, Parma ſecundis. Horat. iii. Carm. Nutricis extra limen Apuliæ. Eſt autem Alcaicum metrum: vbi limen. A dactylus eſt. Aliqui non deſunt tamen, qui velint apud Hora. intelligere de Apulia nutrice. i. quadam muliere: ipſi ſuam, ego meam ſequar ſententiam. Acis, primam ambiguam habet Oui. xiii. Metamor. Acis erat, ſic & quoq; erat tamen Acis in amnem. Clau. rap. Proſ. iii. Lucus erat prope flumen Acis quod candida præfert. Quanquam aliqui Atym legunt: ſed Acin legendum aſſeueranter autumo. Alia in prima ambigue. Sil. Pun. viii. Maior & horrificis ſeſe extulit Alia ripis. Lucan. Quas aliæ clades ſic putauit Seruius contra quem probat Beroaldus non ibi Lucan. intelligere de fluuio: ſed q́ ſit ab alius alia aliud: quod credo: quia alibi Lucan. longat: Romanis Alia Faſtis. & quid ſi duplici, ll, longaretur, ſimplici breuiaretur? lector te ipſum conſulito. Afranius, l. & b Luca. iiii. Phar. Iure patri rector caſtris Afranius illis. Auſoni. Quam toga facundis cœnis agitauit afrani. Apluſtre, a, lon & bre. Cæſar in arat. Fulgent Argoę ſtellis apluſtria ſumma. Cic. in Ara. Puppibus aſſumptis fluuitantia quęrere apluſtra. Mani. pr. Incipit argiuamq; ratem p apluſtria ſumma. Adraſtus, in prima indifferens eſt. Virg. vi. Parthenopeus, & Adraſti pallentis imago. Stat. Theb. i. Cunctatur proferre pedem tunc mitis Adraſti. Blatero, apud Horat. Saty. xvii. breuiatur: Audis cum magno blateras ſermone, fugiſq;. ſic apud Lucil. xx. Deblaterat plenus bonus ruſticus vna. Oui. in Phil. vel quicunq; fuerit auctor? Blaterat hinc aries, & pia ballat ouis. Alii ſcribũt blactero a verbo græco βλὰξ blax. i. ſtollidus. ſuper qua dictione Feſtum legito, & Beroaldum in Apul. viii. Commenta. Britannus, in prima ambigue. Lucretius. vi. Nunquid Britannis cœlum differre putamus. Iuuenalis. & Minima contentos nocte Britannos.

Acis.

Alia.

Seruius arguitur.

Lucani locus.

Afranius.

Apluſtre.

Adraſtus.

Blatero.

Britannus.

vnde quando breuiatur, ſimplici, t, quando longatur. duplici ſcribitur. nam Græci duplici, tt, ſcribunt βρέττανοι. Dionyſius per vnicum, t, protulit propter metrum: ὠκεανοῦ κέχε ψυχρὸς ῥόος ἔνθα βρέτανοι. Bythynius. primam long. & breue. Valerius Flaccus.iii. Bythinio, Phrygio veſatum: ſed quem ſua voto, Manilius.iiii. Armeniæque iugis. Bythinia diues. Iuuenalis. Satyra.vii. Quanquam & Cappadoces faciant, equiteſque Bythini.

Bythiulus.

Buſiris, in prima ambigue. Ouidius in Her. Si te vidiſſet cultu. Buſiris in iſto. Statius Thebaid. xii. Non trucibus monſtris Buſirim infandumque dediſti.

Buſiris.

Betylus, in prima longa, & bre. Iuuenalis Satyra quinta. Heliadum cruſtas, & inequales berylos. Prudent. in Pſych. Hinc ſibi ſapphyrum ſociauerit, inde Berylum. tamen potius elongarem. quanquam Prudentii penitus non eſt excurianda auctoritas.

Berilus.

Catholicus, in prima ambigue. nam natura breuiatur: quia a cata præpoſitione græca componitur. quæ breuiatur apud Homerum. πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν. longatur apud Sidonium. Vi quæ catholicam, fidem laceſſunt. ſimiliter. Prudentius in Pſych. Catholico in templo diuini. f. a. u. vnde Alexandrum merito ab aliquibus tueri eſt: cum dixerit elongari: quia viderat forte apud hoſce.

Catholicus

Cygnus, vel cycnus, long. & bre. Iuuenalis Saty. vi. Rara auis in terris, nigroque ſimillima cygno. Martialis. Quæ capra eſt alio nuda Lacœna cygno. Auſonius: Cornix non ideo ante cygnum.

Cygnus.

Cyclas, lon. & bre. Iuuenal. Hę ſunt, quæ tenui ſudant in Cyclade quarum Sene. in Trag. Et vaſta Calpe ſonuit, & voces Cyclas eſt enim carmen Iamb. vbi Cyclas Iambus eſt.

Cyclas.

Cecrops, in prima lon. & bre. Iuuena. Saty. vi. De ſulmonenſi mera Cecropis omnia gręce. Lucretius. Finibus in Cecropis funęſtros reddidit agros.

Cecrops.

Cerimoniæ

Cerimoniæ vnde. in prima ambigue. Sidonius. Conſecratio cerimonia-
rum eſt autem carmen Phale. in quo, ceri, Trocheus
eſt. Prudent. contra Symac. Immanſueta ſuas vt ceri-
monias: eſt carmen Aſclepiad. in quo, vt ceri, eſt pro
dactylo & iure primam breuiauit, quando carendo
cerimonias dici retulit Maſſurius Sabinus in Com-
Cupreſſus. mentariis quos de indigenis compoſuit. Cupreſſus,
ambigue. Ouidius Metamorpho. x. Affuit huic tur-
bæ metas imitata cupreſſus. Catul. Flammanti Phae-
Caria. tontis, & aeria cupreſſu. Caria, ambigue poni duo
ſcribunt ſyllabographi. Manilius. iiii. Arcades antiqui
celebrataq; Caria fama. Carolus Arret. Cum Caria
antiquo fuerit ſpoliata ſepulchro. hic an Caroli te-
neatur auctoritas ignoro. duo tamen (vt diximus) al
legant Carolus inſuper omnium ſui temporis poeta
laudatiſſimus abſque ratione id feciſſet nunquam.
Crepida. Crepida, in prima breuiatur. Horatius. Chryſipus di
cat ſapiens crepida ſibi nunquam ſic apud cęteros La
tinos, apud gręcos longatur, & per, u, ſcribitur. Theo
critus Edyllio quinto: πάντα κρηπίδες πάντα χλαμυδη-
Cyprus. φόροι ἀνδρές. Cyprus Cy. long. & bre. Ouidius Me-
tamorpho. xv. Scire dedit, referam tota notiſſima Cy
pro. Horatius. Sic te diua potens Cypri. vbi, tens Cy
Cacus. pri, pro Dactylo eſt. Cacus, in prima longa. & bre
ui. Ouidius in Faſtis. Cacus Auentinæ timor, atque
infamia ſylue. Idem Metamorpho. ix. His Cacus hor
Curetes. rendum Tyberino in gurgite monſtrum. Curetes,
Cu. longa. & breui. Lucanus. iiii. Illic bellaci confiſus
gente Curetum. Ouidius Metamorphoſe. iii. Gelme
Calo. Ioui, largoque ſatos Curetas ab imbri. Calo, l. & b.
primam. Horatius Hunc perminxerunt calones, at-
que caballi. Ouidius. Annal. iiii. Per flammas ſaliiſſe
calones. quanquam in antiquo contextu legitur, Co-
lonos, quod placet: quia calo potius longatur. Lu-
cil. ſcinde puer calam, vt calcas: vnde calo poſtmo-

dum dicitur. Cydon, ambigue. Virgilius. Dum ſequeris Clitium infelix noua mœnia Cydon. Statius. Hoc regi promiſſa Cydon. ſi vis latius aſpice Seruium. x. Comment. Coſyra co. l. &. b. Ouidius Faſt. iii. Fertilis eſt Melite ſterili vicina Coſyræ. Syl. xiiii. Et bellare Trabas docilis Coſyraque parua. Crathis, ambigue. Ouidius eo. iiii. Huc Lycus, huc Sagarus, peneusq́;, Hypanisq́;, Crathiſque. Idem. Meta. xv. Cratis & hic ſibaris. veſtris conterminus oris: ſed propter diſcretionem fieri crediderim. quando enim breuiatur. eſt fluuius argiuus. quando long. eſt Calaber: quia a Cathide monte dicitur: vt late Iacobus meus Crucius in Hymnorum adnotationibus retulit ſic fit de Creta, quando eſt fluuius in Ponto breuiatur apud Valerium Flaccum. quando eſt inſula, longatur ab omnibus poetis. Criticus, indifferenter ponitur. Horatius Epiſtola. ii. Et Critici dicunt, leuiter curare videntur. Martialis. vii. A equali liber eſt Critice qui malus eſt. Capetus. ca, l. &. b. Ouidius Faſtorum iiii. Et tuus eſt idem capete functus auus. Idem. Metamorphoſe. xiiii. Epirus ex illo, poſt hunc capetuſq́;, capyſque. Cedrus, ambigue Ouidins. Nec cedro charta notetur. Horatius poſſe linenda cedro. Cyclops, in prima ambigue. Ouidius primo Metamorpho. Tela reponuntur manibus fabricata cyclopum. Vergilius. iii. Vaſto cyclopis in antro. Cyane, cy, longa & bre. Ouidius. ix. Metamorpho. cognita cyane præſtanti corpore nympha. Idem in Triſt. Quaq; ſuis cyanen miſcet anapus aquis: ſed hoc fit forte propter diſcretionem: nam non eædem ſunt. Coralium longa, & breui Ouid. Metamorpho. vlti. ſic & coralium quo primum contigit auras. Serenus. Coralium vero. ſ. c. n. u. Virgil. corallo fragili. e. l. m. e Claudian. Mergit ſe ſubito, velitq́; coralia Cloe, quę imitatur. Sidonius. Lacte a puniceo ſinuantur col

Cydon. Coſyra. Cratis. Creta. Criticus. Capetus. Cedrus. Cyclops. Cyane. Coralium.

Citus. la corallo. Citus compoſitis, ambigue ponitur. nam ſi venit à cio cies ſecundæ breuiatur, ſi vero à cio cis, quartæ coniugationis, longatur Ouidius. ii. Met. Nec fruitur ſomno vigilantibus excita curis. Statius in Achil. nec tantum exciti bimari, quos Iſmara vallo ſic erit concitus, acci. us, & cætera ſimilia compoſita.

Catena. Catena, in prima ambigue poni ſcribit Ferretus. Perſ. Cum fugit à collo trahitur pars longa catenæ. Mart. Expectant cureq;, catenatiq; dolores, vnde affirmauerim Ferreti contextum fuiſſe mendoſum ſufficit lector, quod te admonuerim:

Didymo. Didymus, in prima ambiguum eſt. Arat. i. V. ſ. m. probans modo Didyme diſcis. Sedu. Cui Didymus cognomen erat.

Daphne. Daphne, Da, l. & b. Ouidius. Metamor. i. P. a. viſæq; cupit connubia Daphnes. Petron. Et baccis redimita Daphne, tremulęq; cupreſſus.

Didius. Didius ambigue. Ouidius. Faſto. vi. Didius hoſtile ingeminauit opes. Auſonius: Vt parridicæ Regna adimat. Didio. ſed forte eſt propter differentiam.

Darius. Darius, Di ambiguam habet. Ouidius. Vtq; necatorum Darii fraude ſecundi. Sidon. Et primum tumultuantes eſt enim carmen Phal. in quo, mundari, Dactilus eſt. ſuper hoc nomine latius, vbi de ambiguis in mediis dicemus.

Deorſum. Deorſum, l. & b. Lucretius. ii. Pondera quantum in eſt deorſum cuncta ferantur. Idem. At quæ aera quæque deorſum.

Diana. Diana, in prima longa. & breuis. Virgilius primo. Exercet Diana choros, quam mille ſecutæ. ſic & Cinna. Secula permaneant noſtri Diana Catonis. Ouidius. Metamorpho. ii. Et niſi quod virgo poterat ſentire Diana. Et ſi quis ambigat an Diana ſit latinum, legat Macrob. Saturnal. primo.

Dicharcheus. Dicharcheus, Di, ambiguum eſt. Petro. P. i. magnæ Dicharchidos arua. Sidon. Nanque Dicharcheæ tranſlatus puluis harenæ. ſic & breuiauit Silius.

Dolon. Dolon, in prima. l. & b. Ouid. in her. Rettu-

ſit & ferro Rheſum,dolonaq; cæſos.Idē Metamorphoſe.xiii. Auſum eadem quæ vos phrygia de gente dolona. Ecchion, ambiguum reperitur. Ouidius, Metamor.iii.quorum fuit unus echion Iuuenalis:de qua citharœdus Echion. Ouidius Metamorpho.v. Echionq; ſagax quondam ventura videre. Equicolus,prima.l.&.b. Ouidius.iii.Faſt. Quantum Laurentes bis quautum Equicolus acer.ſic & Sil.viii.Simbriuiuio, ratrisq.nouant Equicola rura. Virgilius. x. & pulcher equicolus armis, qui in eodem etiam longat: nemorum duris equicola glebis. Eous,l.&. b.in prima. Lucan. Aut cum Sole nouo terras irrorat eos. Virgi.ii. Eoasq; domos arabum, pictosq; gelonos.quod & dicit Ser.ſed alias diximus:quando corripitur, ſcribimus per.h.heos, & trahitur ab heos.i.dies, quando longat primam, ſine aſpiratione ſcribitur,& venit ab eos.i.aurora,quod nomen producitur. Ouidius in Faſt.cum Romam aſpexerit eos. Ebur in differentem habere primam Neſtor ſcribit. Catul. Ebore nyſeo vertice cæſariem. Virg. pri.Geor.India mittit ebur,molles ſua thura Sabæi. profecto Neſtor ſuam approbauit interritus ſententiam,niſi Catullum contaminaret.nam apud Catul. Ebereniceo vertice cæſariem,legitur,non autem viſille autumat. Eriphyle,in prima b &.l.Iuuen.Sat.v.Occurrent multæ tibi bellides,atq; Eriphyle. Tibul.ii. Eriphyle Phœbo, grataque quod meruit. ſed forte ad differentiam. nam vna fuit vxor amphiarai, & tunc breui.alia fuit Sibylla:que ſecundum aliquos eriphyle. ſcribitur, & in prima longatur. alii tamen dicunt herophilem. Electrum prima ambigua. Ouidius, De ramis electra notis. Virgilius. Liquido ue poteſtur electro: vt allegatur a Feſto afſeuerante poteſtur, pro poteſt antiquos dixiſſe. Dicet aliquis ibi legendum eſſe poteſt: vt in Miſcel. præ

Echion. Equicolus. Eous. Ebur. Neſtor decipitur. Catullus emaculatus. Eriphyle. Electrum.

cipit Politianus,quia electrum per,κ,apud Græcos ſcribitur. Dicat mihi: An crepida non breuietur quan quam ſcribunt illi κρηπὶς ſic inquit Sidonius. Nec theſ ſera caſtris. In Cteſiphonta datur, ecce Chte, breuiati: licet Græci per,κ,ſcribant. Idem: Gaudeat Euphemiam: ecce,phe,breuiari: cum per, η, ſcribatur. Dicet iterum Sidonium literarum græcarum expertem fuiſſe vt Hermolai iudicium eſt. aliud exemplum de electro afferam. Virgilius in Ciri Corallo fragili,& lachrymoſo mouit electro: quanquam alii legunt, non electro, pro, mouit electro.

Focale. Focale, fo l,&,b. Martialis. Hoc focale tuas afferat auriculas. Hora. Faſciolas cubitale focalia potus vt ille. Sed aduerte, quando longatur, à fauce venire,& eſt genus ligaminis: quo gula colligatur: quādo breuiatur, a foco deriuatiuum eſt. Hoc dixiſſe volui: vt ſcires lector me penitus omnia inquirere, quæ ad cognitionem pertineant.

Fucus. Fucus, ambigue ponitur. Colu. ix. Deiectura quidem frontis data ſigna fucorum. Catul. Tinga tegit roſeo conchyli purpura fuco. Vnde non mireris ſi aliquando compoſita à fuco,u,ante,c,ambiguam habeant.

Fibræ Fibræ, ambigue: Virgilius. Et amaris intyba fibris. Terentianus: Nec ſpirant animas fibræ. eſt autem Glicon. verſus Spondeo:& duobus conſtans Dactylis.

Fabri **Fabrilis.** **Fabrico** ſic erit fabri, fabrilis, fabrico. quorum exempla ponere ſuperuacaneum eſt.

Fibuti, Fidennæ, ſi ambigue. Iuuena. Saty. x. An Fidennarum Gabiorumq; eſſe poteſtas. Virgi. vi. Hæc tibi Momentum Gabios vrbem Fidennam.

Flabellum Flabellum, fla, long. & bre. Propert. Hæc modo pauonis caudæ flabella ſuperbæ. Ouidius. Art. Profuit & tenui ventos mouiſſe labello. Claudianus etiam longauit in Eutrop. Annibali, pyrrohoq; rogas flabella peroſi.

Fibre. Fieri, fi, b.&.l. Iuuenalis. vi. Saty. Vir nollet fieri, nam quantula noſtra voluptas fieri (ſi Donato credimus) longauit Ennius

at Feretus ſemper breuiabis. Gyges,ambiguum in prima. Virg.i.& ſucciſo poplite gygem. Ouid.Centimanusq; gyges.tamẽ propter diſcretionem factum eſſe crediderim. Getes,ambigue. Ouid.prim.Pont. Nulla getis toto gens eſt truculentior orbe.Iuuenal. Satyra.iiii.Tanquam de Getis aliquid,toruiſq; Sicambris.quanquam alii legunt Geticis,alii Gattis. Ganeo,ga,long.& breu.Iuuenalis.Occultus ganeo pu/tes.Prudentius in Pſych.Ima pati laxa ganeorum lege teneri.Idem in Amart.Ingluuiem,vegetamq; gulam ganeonis ineſcent.ſuper hoc dubito.tamen(vt diximus)nec ſpernenda eſt Prudentii auctoritas,niſi in manifeſtariis.de quo quid ſentiam.lege in Epogra.iiii.vbi de,a,ante,m,fit mentio. Gradiuus,in prima,l,&,b.Virgil.iii.Gradiuumq; patrem Geticis qui præſidet armis.Ouid.vi.Metamor.Et genus à magno ducentem forte Gradiuo.& melius naturaliter breuiatur:quia a gradiendo dicitur ſed etiam ab haſte vibratione(Pompeio teſte)quam Græci dicunt γραδάνειν & α apud Græcos anceps eſt. Glutinor, g,u,ambigue.Virg.in obi.Mecœ.vel Cornelius(vterq; claſſicus)Conglutinantur aquę:ſcopulis ſe condit hyrudo.Priſci.in Perhi.Corporibus lapis hic ceu glutine tectus adhæret.Catul.Quæ nunc tuis ab vnguibus reglutina,& remitte eſt autem carmen Iambicum ſeptenarium hiper catalecticum,vbi,reglu,Spõdeus eſt vel Iambus,vltimam continentes longam. Gebennæ,apud Auſonium & lon.& bre.Ninguida Pyrenes,& pinea gebennarum.Idem:Interiuſq; petunt Aquitanita rura gebennæ. Geometer,long.& bre.primam.longat,quia apud Græcos per diphtongum ſcribitur,vt late diximus Epographia ſecunda: vbi de vocali ante aliam.Sidon.Non hic cum geometricas ad artes vbi cum geo.Dactylus eſt.& non eſt. &non eſt:vt fiat ſynereſis.vt in illo Auſonii: Vel

Gyges. Getes Ganeo. Gradiuus Glutinor. Gebennæ. Geometer.

quot iuncturas geometrica forma fauorum, & in illo Iuuenal. Grammaticus, rhetor, geometres pictor. aly petes quid dixerimus aſpice Epogra.ii.in prællegato toco. Getulus, ambigue. Virgilius.iiii. Deſtruat, aut captam ducat Getulus Hiarbas. Martialis primo. Traducta eſt getulis, nec cepit harena iacentes Georgius Merula Domitii ancinator, in eum inuehitur: q ignorauerit mendum eſſe in Mart. Codice, præcipiens legendum eſſe: Traducta eſt geticis. vel Traducta eſt giaris: eo q gerulus in prima, & ſecunda longentur. ego vero aliqua motus ratione, nullum eſſe mendum affirmauerim ita exemplum affert Tortellius, & in Caprum Agretius: Geor. merula poſſit ſtipulari, cur breuietur diphthongus: eo q ſcribatur getulus. non mireris Merula, itidem breuietur in mœotis, & in romphæa diphthon. vis vt breuietur ſequente vocali, vah: ceruicoſus eis qd tum erit cum iuenies apud Latinos, u, &, ω breuiari? quę vocales tam apud græcos: quàm diphthongus ſemper elongantur: vt ſuperius diximus: ſed vt validiori nitar argumento, duo alia exempla proferam. Ouid. in Her. Quid dubitas vinctam getulo me tradere hiarbæ. Auſon. Tarquinius, getulusq; iterum poſtremus & ille. ſic legitur in meo antiquo contextu. aliqui tamen legunt: Tarquinius getulus item. ſed forte propter inauditam dictionem, quę longetur, breuieturq. in prima, & ſecunda ſyllaba. Itaq; lector, ſi Quinniani iudicio auditis, doctores conſules cum & diphthongus breuietur: vt in pheneſtra prima breuiatur, cum a φαίνειν. i. lucere veniat: vbi, ω, in, e, breue apud nos vertitur. Gothus ambigue ponitur. Auſo. Huc poſſem victos vide referre gotos. quod longetur ſatis firmum non affero exemplum neoterici: tamen longant: quod non improbo. nam Greci ſcribunt γότθων ſcilicet cum, τ, &, θ, poſt, o, & longant. Iulianus οὔπω ἐρικίης ἐπηλύσει...

Getulos.

Gothus.

στρατηγόντων. & ideſt quod ſæpius dixi in aliquibus apud nos demi conſonantem vt γραββάτων graba- tum te ipſum conſulito. Hereſis apud Pruden. in pri- ma longa & breui. Hereſim hanc præſaga patris præ- uiderat olim. Idem in Pſych. Cognomento hereſis deus eſt mihi diſcolor inquit. Hydra, l. & b. Virgili. Ferro & face contudit hydram. Seneca in Tragœd. Exedit artus virus: vt fama eſt. hydræ. eſt autem car- men iambicum vbi hydræ pro iambo eſt. ſic Hydrus ambigue ponitur. Hebrus ambigue. Seneca in her. Oeth. Et hydra vires poſuit, & notos hebro. vbi he bro, pro iambo eſt. Ouidius Metamorphoſeos vn- decimo: Membra iacent diuerſa locis caput Hebre. tuamque. Hinulus, hi, l. & b. Horatius: Vitas hinu leo me ſimilis cloe. Propertius. Atque hinuli pellis totos operibat amantes. Hymen ambigue. Ouidi- us in Her. Affuit & ſertis tempora vinctus hymen. Catullus: Hymen o hymeneæ hymen ades o hime- næei. Hyle, ambigue. Statius Thebai. vii. Qui bre ue littus hyles. a: q. ſ. Homerus elongauit, ſi Hermo- lao credimus Barbaro: quem legito caſt. lib. iii. cap. vii. Homeri carmen eſt οἵ τύγε ἀνέχο οἵ δ' ὕγονα καὶ μέ- δίονα. Ilithya, ambigue. Ouidius. Præpoſitam timi- dis parientibus Ilithiam. Virgilius in ciri. Per fer ſæ- ua precor per numina ſacra Ilithiæ. ſuper hac di- ctione inferius videto: vbi de ambiguis in mediis ſyl labis. Itys, ambigue. Ouidius ſexto Metamorpho ſeon: Nec mora traxit itym veluti gangetica ceruæ. Idem in eodem: Proſilit, ityſque caput Philomela cruentum. non deſunt tamen, qui ityos, ſeu ityli legunt. Iliſſus apud Statium ambiguum prima re- peritur: Anfractu riparum incuruis iliſſos. Idem: Gælauit geticos ripis iliſſus amores. Io, pro filia inachi, ambigue: Ouidius primo Metamorphoſeon. Fletibus auget aquas, natamq; miſerrimus io: Idē in

Hereſis. Hydra. Hydrus. Hebrus. Hinulus. Hymen. Hyle. Ilithya. Itys. Iliſſus Io.

Her. Quæ tibi cauſa fuge? quid Io. freta longa pererras? Idem. in. ii. Quem memor a ſacris nunc quoque pellit Io. Italus, primam ambiguam habet: Virgilii. Hinc Auguſtus agens Italos in prælia Cæſar. Ouidius in Er. Quæq; ubi ſint neſcit itala regna ſequi. ſic erit Italia, & italus nomen proprium à quo Italia, de quo Q. Fabium pictorem legito. Iuuit: præteritum, l. & b. Marti. in tota iuuit quem nihil eſſe domo. Catul. Non ita me Diui æra gemunt iuuerint. venit autem à iuui præteritum: ſed ſemper elongato.

Italus

Italia.

Iuuit.

Ichneumō. hic neumon, in prima b. & l. Mart. Delectat Marium ſic pernitioſus ichneumon. longatur vero poſitione c, & n.

Luchrinus. Lucrinus primam b. & l. Mart. Oſtrea tu ſumis ſtagno ſaturata Lucrino. Virgi. an memorem portus Lucrinoq. edita fundos

Lapathes. Lapathes (ſecundum aliquos) in prima ambigue inuenitur. Serenus. Sæpe Chelidoniam cum ſucco Lapathis addis. Columellas. Lubrica iam Lapathes, iam Tham ſponte virescunt quod non probo. nam apud Serenum tertiæ, eſt declinationis. apud Columel. lege Lapathos: vt ſit ſecundæ. ſic apud Hora Ser. xiiii. Et Lapathi breuis herba. ſ. a. n. ſ. c. & ſunt diuerſo etiã in ſignificatione. Alii volunt in declinatione tantum; te ipſum conſulito. Dixi quid ſenſerim, non quod diſceptauerim.

Lucrum. Lucrum. ambigue. Horat. Pythias emunto lucrata Simone talentum. Plaut. in Alc. Emundis vendundiſque me lætum lucris. eſt autem Iambicum: vbi, lucris Iambus eſt. vnde merito lucellum à lucro breuiatur. Mart. xiii. Alea nec damnum, nec facit iſta lucrum.

Luceres. Luceres in prima ambigue. Ouid. iii. Faſt. Quosque vocant Ramnes, luceribusq; ſimul propert. tamnesq; viri, Luceresque coloni.

Labrum. Labrum, l. & b. Iuuenal. Saty. x. Palida labra cibum capiunt. d. a. Val. Aedituus: Quid mihi quæram abs te membra labris abeũt vnde nec imerito labellũ breuiatur.

Lauinum. Lauinum La, am

bigue Virgi. Cerne vrbem,& Promiſſa Lauini. Sil. Lauinū,ac altrix caſti Collatia Bruti. Virgi. Profugus lauinaq; venit vt vult Seruius vel (vt alii) lauinia venit. Lyceus apud Ouid. Et cum Gyllene gelidi pineta Lycei. Idem ſecundo Metamorphoſe. Confiraq; arboribus lycea reliquerat arua. licet Iacobus ille Crucius Bononenſis, lircea, legendum eſſe feliciter velit ille eſt Iacobus, quem, ac veneror nuſquam à me viſus: ſic ſoleo virtutis gratia incognitos amplexari, eorumq́; labores extollere vt multi me incognitum diligunt: meum venerantur nomen. Non ne toues venere multi noſtro tantum moti nomine: vbi viderint, abiere: me ſolum vidiſſe gloriantes, ſed iam ſequamur. Labicum, la, l. & b. a. Martialis primo, Labicana leui ceſpite leuat humus. Virgilius. vii. Et Sacranæ acies,& picti ſcuta labici. Liquor ambigue Lucre. pri. Pondus vti ſacris calor ignis liquor aquarum Oui. pri. Metamor. Ergo vbi illatos irorauere liquores. Liquidus, ſimiliter, Ouidi. Metamorpho. xiii. Munera cum liquido capiunt Cerealia Baccho. Lucreti. Craſſaq; conueniunt liquidis,& liquida craſſis. Idem pri. Liquidus humor,& vberibus. ſ. o. g. ſic & nos in primo Orpheos. Frigida, & an liquidis concordent craſſa ſub vno Corpore,& incraſſis ſocientur liquida rebus. cauſam aſpice Epog. pri. vbi di, q. litera fit mentio. Lychas, ambiguum eſt apud Virgilium: Inde Lycham feri extinctum iam matre perempta. idem Protinus Anteum,& Lychan prima agmina Turni. Miletum, ambiguum in prima eſſe duo literati ſcribunt. Marti. Nec Miletes erat uellere digna tuo. Aratus poeta Chriſtianus, quem aliqui recēptum affirmant: Menſibus hibernis tribus in ſtatione. Mileti lector an hunc recipias, paruipendo non ſpernendum affirmo Vatem: te ipſum conſule. quod ſentio dico, non quod contendam : ut dicebat.

Lyceus. Labicum. Liquor. Liquidus. Lichas. Miletum.

Vatem,te ipſum conſule quod ſentio dico,non q̃ contendam:vt dicebat Romanorum doctiſſimus Varro. Muto,Mu,l,&,b.Horat.pri.ſermo.Hinc ſi mutonis verbis mala tanta videnti. Martia.Dormis cum pueris mutoniatis.eſt autem verſus Phal.vbi,tis mu, Trocheus eſt ſecundam breuem continens.

Maceror. Maceror,omnino ambigue.C.Cęſar.Vnum hoc maceror, & doleo te deeſſe Terent.Ouid.Interdum maceror. Oh dicent aliqui legendum eſſe,Maceror interdum, permutatis dictionibus.aliud affero exemplum ineuitabile.Priſcia.in Per.quod opus Rhennii Fannii eſſe ſcribunt aliqui Frangitur hircino maceratus ſanguine tantum.contra meum Pium Baptiſtam. mox etiam melius videtur,ſi breuiemus : quia a macer venit.

Meſana. Meſana,ambigue.Syl.xiiii.Incumbens Meſana,freto,nimiumq́; reuulſe apud Græcos breuiatur in hoc Thomæ Pindari interpretis.ἰξυκὸς ἰλατὸς ἐκ τοῦ ἀκγίου ἢ ἐμεσηγῆς.

Migro. Migro,ambigue.Virgil.in Bucol.ludrico : veteres migrate coloni. Manil.iii.Naſcentem acciperent proprias,ſignisq́; migrarent.

Manes. Manes in plurali,ambigue. Virgilius. Vi ſi potuit manes accerſere coniugis Orpheus Lucretius. Et nigras mactant pecudes manibuſque,deiſque.

Melos. Melos,b.&.l.Lucre. ac muſea mele per chordas,organicique. Perſi. Cantare credas Pegaſeium melos.eſt autem ſcazon:vbi melos ſpondeus eſt primam longam continens.licet Angelus Politianus inter literatos Phœnix Nectar, legendumq́; aſſeueret : cui Pius Marulus,&. Plautius reclamant:quia apud Græcos(teſte etiam Hermolao)longum reperitur:vt in Hymnis hoc verſu Homerus μέλος ἀείσοιν, apud Orpheum & referiri Pius noſter ſcribit.

Meotis. Mœotis,in prima ambigue.Iuuenal.tale quid excuſat mœotide ſæuior ira. Manil. iiii.Ponto mœotis & vndis. Ouid.i.Triſti.Longior antiquis viſa Mœotis hyems ſed fecit propter voca

lem ſequentem. Neriene primam.l. &.b. Ennius in primo Annalium. Nerienen mauortis. & hercle. Licinius Imbrex in Neæra, Nolo ego Neæram reuocent: ſed Nerienen. in quibus quo ad Ennium long. quo ad alium, breuiari ait Gellius lib. xiii. cap. xxi. Legio etiam inferius apud nos. Natrix, ambigue. Lucil. Si natibus natricem impreſſit craſſam, ac capitatam. Lucanus. Et natrix violatur aquæ. Obex, in prima ambigue. Sil. iiii. Et fidos certant obice accerſere ſylua. Virgilius. x. Ecce maris magna clauſit nos obice pontus. de verbo obiicio in ſecundo legito Epograph. Orion in prima ambigue. Ouidius in Faſtis. Obſtitit Orion Latona nitentibus aſtris. Horatius in Epographia. Dum pecori lupus, & nautis infeſtus Orion. Ohe, in prima. l. &. b Horatius. Laudarit donec ohe iam. Martialis. Ohe iam ſatis eſt, ohei libelle. Iuuenalis Saturnal. eſt, cum dixit Horatius ohe. Pugilar, pu, Ambigue. Auſonius. Bipatens pugilar expedi. eſt autem Dimetrum Iambic. vbi pugi, Iambus eſt, primam breuem continens. Iuuenalis Satyra vndecima. Nec pugilares defert in balnea. dicitur enim pugilar, & pugilaris. Nec mireris: quia in diuerſa videntur poſita ſignificatione: nam omnino ab vno veniunt nomine. Progne, in prima. l. &. b. Ouidius Metamorphoſe. vi. Et lachryme fecere fidem velamina Progne Petronius. Atq; vrbana Progne quæ circum gramina fuſæ. Pilataus, l. &. b. Iuuenc. iiii. Pilatum nunc iſte rogat ſibi credere membra. Hic eſt ille Iuuencus poeta: chriſtianus, cui omnes eruditi fidem adhibent. Aratus queat memorare Pilati. ſic nos ſemper breuiamus in theoandrothanato tragœdia de paſſione Chriſti noſtra. Proſerpina, primam ambiguam habet. Claudian. rapt. pri. Matribus, & numeri damnum proſerpina pendet. ſic Ouidius in quinto Metamor. longat. Seneca

Neriene.

Natrix.

Obex.

Orion.

Ohe.

Pugilar.

Progne.

Pilatus.

Proſerpina

Trag. Her. fur. Vidiſti Siculæ regna Proſerpinæ: ubi regna pro, Dactylus eſt. Philoctetes: in prima. l. &. b. Sido. Philocteta tibi dedit pharetram. Aliqui tamen volunt: vt in primo huius Phal. Iambus ſit: qbns aſti-pularer, ſi vteretur alias. Sidoni. Virgil. Parua Philo-ctete ſubnixa petilia muro. Phyſicus, b. &. l. Pruden. contra ſim. Nec vos o miſeri phyſicorum dogmata fallant. Sidoni Phyſica vel logico, logicum vel iungit ad æthos. Putreſco, ambigue Horatius: Blactarum ac tinearum epulæ putreſcat in arca. Ouid. pri. Pont. Eſtur vt occulta vitiata putredine nauis. ſic putris: pu-tridus, putredo, ambigua ſunt. Propontis, in prima. l. &. b. Manil. iiii. Aequore, & extremum Propontidos Hellespontum. Catul. Propontidem, truceq́, ponti-cum ſinum. vbi, Propon, Iambus eſt omnino. ſimili-ter Lucanus. xi. Paruo ruat ore Propontis. Phydias, ambigue in prima ponitur. Mart. ix. Liſippum lego, Phydiæ putaui: vbi Phydi, Trocheus eſt, primã lon-gam continens. Auſon. Cuius opus? Phydie: qui ſi-gnum pallados? eius. Pulex, lon. & bre. Columel. xi. Paruulus aut pulex irrepens dente laceſſat. Oui. Par-ue pulex, & amara lues inimica puellis, niſi auctorem mentiatur opus. Martialis etiam longauit. Pupa (ſe-cũdum quoſdam) in prima ambigue. longatur autem a Perſi. & Martial. Iſti, inter quos eſt Baptiſta Plau-tius, allegant vnum Auſonii carmen: vbi breuietur, & reuera, niſi carmen contaminarent. eorum opinioni adhærerem. Eſt hoc carmen: Barbara quæ Latias vin cis alumna pupas. Parce mi Plauti alioqui oculiſſime carmen Auſonii mutilas: quod eſt: Barbara ſed quę la tias vincis alumna pupas. Eſt autem carmẽ Choriam bicum ſapphicum, tribus Choriãbis conſtans, & Bac chio: vbi, na pupas, Banchius eſt, primam breuem, & duas longas habens vltimas. non autem eſt Pentame trum vt cogitas, remota, Sed coniunctione. Palatium in prima

Phylocte-tes.

Phyſicus.

Putreſco.

Propontis.

Phydias.

Pulex.

Pupa

Bap. Plauti error.

Auſonius a vitio defen ſus.

Palatium.

in prima longatur,& breuiatur. Sil. primo: Dum no-ua contentis ſurgant pallatia flammis. Ouidius pri-mo Metamorpho. Haud timeam magni dixiſſe pala tia cœli. hęc duo ſufficiant exempla, cum claſſicorum ſint plurima tu legendo iuuenies. & venit (ſecundum aliquos) a balatu ouium alii volunt a palante Pachy nus, ambigue Ouidius quinto Metamorphoſe. Leua pachyne tibi liliboeo crura premuntur. Idem Meta-morphoſe. xii E quibus imbriferos verſus Pachynus ad auſtros non deſunt tamen, qui ita legant: imbriſe ros eſt verſa pachynus ad Auſtros. priorem ego le-ctionem laudauerim. Profectus pro ambigue. Pro-pertius. ii. Hæc, tibi profecto ludebat Iaſone Varro. aliqui dicunt ibi legendum eſſe, perfecto. quod pro-bamus. aliud addam exemplum. Iuuenal. Profectura domo ſicula non mitior aula. Sta. Theb. xii. Huic ego te cõiux ad debita Regna profectum. Profundo, am bigue. Has poſtquam mœſto profundit pectore vo-ces. Sil. xi. Impia dementis vulgi & vox tota profun-dit. Pugil, bre. & long. Sidonius: Sparta Terapnea pu gilem cum gymnade pinguem. Prudentius ſecundo contra Sym. Vnciis pugilibus viles pugnabat Ethru-ſcus. Sidonius: tamen melius: quanquam a pugniis ve nit. & longatur: vnde etiam Iuuenalis inquit: Ne pu-gilares defert in balnea raucus. Propino, longatur, & breuiatur. Martialis: Cœnat, propinat, poſcit, ne-gat, innuit vna. Iuuenalis Saty. v. Hiſcere tanquam ha beas tria nomina quando propinat. Propello, pro, longatur & breuiatur. Sil. v. Ocyus interea propelli ſigna videbat. Lucret. vi. Quaſi prouehat atque pro pellat. Procuro, ſimiliter. Virgi. xi. Procurare viri, & pugnam ſperare parati. Accius in Annal. Exercent e-pulis læti famuloq; procurant. Pituita, pi, l, &, b. Ca-tul. pri. Muccuſq;, & mala pituita naſi. eſt autem car-men phal. vbi pitu, trocheus eſt. prima gaudens lon-

Pachynus. Profectus. Profundo. Pugil. Propino. Propello. Procuro. Pituita.

ga, Horat. Satyra. ii. Lenta fore pituita vides & palli-
dus omnis: quãuis aliquibus placeat: vt in Horat. fiat
Peplum. ſynæreſis: vt pituita, ſit triſyllaba dictio tantum. Pe-
plum, ambigue. Virgil. pri. Crinibus iliades paſſis pe-
plumq; ferebant. Sidoni. Poſt Chalybem pendente
peplo tegit extima pepli. ſic Capella. vi. Aetheris a-
Propago. ſtrifico lumina multa peplo. Propago, ambigue.
Virgil. vobis Romana propago. Idem Georgico. ii.
S t. o. melius propagine vitis: ſed eſt propter differen-
tiam. plura legito in tertia epog. tamen propago ver-
bum, prima longa, & breui inuenitur. Lucretius. Nat.
ri. Propagare genus poſſit, vitamq; tueri. Idem in eo-
dem, Efficis vt cupide generatim ſecla propagent.
Pyrene. Pyrene, ambigue. Sil. xiiii Pyrene miſit populos, qui
nomen ab amne. Tibullus primo. Non ſine me eſt ti-
Pyreneus. bi partus honos tua bella pyrene. Pyreneus, ambi-
gue, Claudianus in ſtilli. Pyrenea tetigit lapidoſis
frondibus ilex. Lucanus. iiii. Iamq. pyrenęe quas nun-
Polypus. quam ſoluere titan. Polypus, apud Græcos breuia-
tur. Phocylides, μήδ᾽ ὥςπερ τροφὺ πολύπους κατὰ κῶρον
ἀμείβου: apud nos, longatur duplicatione, l. Ouidi.
Vtq. ſub æquoribus deprehenſum polypus hoſtem.
Ei aduerte aliquando apud Græcos per, ου, ſcribi. &
tunc pulypus longatur. Oppianus primo. πουλίποδες
σκόλιοι καὶ σκόρδιλος ἠδ᾽ ἁλιεῦσι. Poples, l. & . b. Vir-
Poples. gilius: Et ſucciſo poplite gygem. Lucretius. iiii. Bra-
chia, palpebræque cadunt, poplitesque cubanti.
quod etiam adnotat Seruius nono commentario.
Polycetes. Polycletus in prima longatur, & breuiatur. Pru-
dentius in Rom. Forceps myronis Polycleti mal-
leus. eſt autem Iambicum in quo nis po, ſpondeus
eſt. Iuuenal. Saty. iiii. Hic aliqui præclarum euphrano-
ris, ac polycleti & eſt propter, l, in qua dictione mo-
Polydamas do ſimplex, modo duplex eſt. Polydamas, in pri-
ma, l. & . b. Perſianum. Ne mihi polydamas, & Troa-

des labeonem. quanquam pulydamas legunt alii. ſed omnino πολύ apud Græcos breuiatur. ſed forte, cum longamius, l, duplex ſit cum breuis eſt, l, ſimplici ſcribitur: vt in multis aliis videri eſt dictionibus. Quadrupes, l. & b. Virgilius. Quadrupes, & frena iugo concordia ferre. Ennius. vii. Denique vi magna quadrupes equus, atq; elephanti. Quotidie quo, l. & b. Catullus. Coniugis in culpa flagrabat quotidiana. & tunc duplici, t, ſcribitur. Martialis. x. Leuis Dropace tu quotidiano Idem. xi. Cultus ſyndone tu quotidiano. vbi, tu, quo, in duobus exemplis trocheus eſt. ſic dixit Sidonius. Orpheum viſere qui quotidiana hanc dictionem per, c, omnino ſcribendam vult Abſtemius. Reficio, re, ambiguum habet Oui. Metamor. xiii. Pugnantem domui victum. orantemq; refeci. Lucretius. Nar. pri. Reficit æterno deuictos vulnere amoris. & quando longatur, duplici, f, quando breuiatur, ſimplici ſcribendum eſt. Repulit ambigue. Ouid. in Her. Quiq; feros repuli doctis medicatibus ignes. Luca. Repulit a libycis immēſum ſyrtibus æquor. tamen quando longatur, p, duplici ſcribimus. Reperit, ſimiliter. Auſo. At qui condiderat poſtquam nō reperit aurum Aptauit collo, quem reperit, laqueum. Retulit ſimiliter. Oui. Repulit & ferro rheſum, dolonaq; cæſos. Catul. Si reditum retuliſſetis aut in tempore primo. Reiicio, apud aliquos ambigue ponitur. Et rh. Sta. Tela manu reiicitq; canes. Idem in eodem prima vigil arte lacon hos reiicit ictus. multa ſuper hoc verbo diſcuterem, ſed onus iniungo Domitio Quintio phœnici fratri meo: qui in ſuamet obaſi fideliter de hac re diſputauit. Refert, in alia ſignificatione quàm producit, re, l, & b. Iuuenalis. Quid refert quanta ſiccum iecur ardeat ira. Lucretius. Vſque adeo magni referunt ſtudium, atque voluptas. Similiter & in alio ſignificato l. & b.

Quadrupes.
Quotidie.
Reficio.
Repulit.
Reperit.
Retulit.
Reiicio.
Refert.

Sere. Sin etiam rutilus refertur pectore ſanguis. Vir- gilius. Et quæ mane refert, & quæ ſurgentibus aſtris.

Reduco. Reduco ambigue. Lucret. primo. Reducit venus, & reductam dædala telus. Horatius Satyra. xiiii. Pal ma negata matrum donata reducit opimum.

Relatus. Relatus. ſimiliter. Oui. vlt. Met. Eſſe fidem digitis ad fron tem ſæpe relatis. Idem Metam. ix. Thermodoontia- co relatus balteus auro. Lucreti. ii. Hinc rurſum cœli relatum templa receptant. Terent. in Phor. quod ab iſto allatum eſt, at ſibi rellatum putet: vbi (teſte Do- nato) ratione carminis, l. debet germinari.

Retro. Retro, re. l. & b. Ouid. Metamor. xx. Ne flectat retro ſua lu- mina donec auernas. Idem. Acta retro naris. Lucret. ii. Ipſam ſeq; retro partem petere ora priorem.

Rubigo. Ru bigo, ru, l, & b. Horat. in ſer. Iuppiter vt pereat poſi- tum rubigine ferrum. Martial. ii. Vteris ore aliter, ni- miaq; rubigine captus, alii ceruicoſi dicunt apud Mar tialem legi nimieq; erugine, aliud afferro. Oui. Met. viii. ſcabriq; rubigine dentes. Prudent. in Pſych. Con dere vagina gladium ne tecta rubigo. an hoc Pruden tii contra contumaces inſurgit?

Rutilius. Rutilius primam am biguam habet Martia. Famæ rutilium ſuæ relinquas. eſt autem carmen Phale. vbi poſt ſpondeum Dacty- lus eſt. Ouid. Faſt. vi. Hæc tibi præpoſito memorant dixiſſe rutili.

Rhea. Rhea in prima ambigue. Ouidius. iiii. Faſt. Sæpe rhea queſta eſt. Prudent. Et ſi rhea ſacram laſciui martis amore. tamen rectius breuiari affirma- uerim.

Reliquus. Reliquus, re, ambigue. Perſ. Hæc reliqua ac cipito licet illud & vt volo tolle. Lucretius. Nunquam reliquo reparari tempore poſſit.

Recido. Recido ſimiliter. Lucret. Recidere inferiora magis quam tempora no ſtra ſic & Proper. Recidit inq; ſuos menſa ſupina pe des. Breuiatur: quia componitur ex, re, & cado ca- dis.

Rudo. Rudo, long. & breui. Perſius. Findor vt Arca- diæ pecuaria rudere credas. Ouid. in Faſt, Intempe-

ſtiuo cum rudit ille ſono. Idem ſtridorque rudentum Reſina. Reſina. in prima ambigue. Martia. Reſinam Veneto nec reſecare luto. Iuuena. Quid enim reſinata. iuuentus. ſcio quid dicat Baptiſta Pius, non humani, ſed diuini particeps ingenii. & ꝙ apud Martia. Veterno reſinaque pigriores, legat, remora. placent Pii verba de remora: quòd reſina ambigue minus poſſit poni, calculum non adiecerim. Non ne ſic in reſina prima, ſecunda longantur breuiantur, ue ſicut in Temeto. Lector eruditiores conſulito, quid ſentiam dixi. Scyros, ambigue. Ouidius: Ignara tetigi ſcyria. Scyros. membra manu. Sidon. vel ſcyrias uacuaſſe colos. uel ſerica fila. ab Hermolao tamen corrigitur in hoc Sidonius: quem non dicit (vt De Cæcilio M. Tullius ad Atticum) latinitatis malũ auctorem fuiſſe: ſed græcas neſciſſe litteras. Hermolaus nimis ſeuere arguit: quaſi ignoret, y, apud gręcos eſſe ancipitē quia apud poetas modo producatur, modo breuietur. in hac re tam Sidonio quam Hermolao adhæſerim: præſertim cum alibi Sidonius produxerit. Strigilis, ambigue. Ouid. Faſt. vi. Sic fatus virgam, quam vriges pellere p. Sene. in Her. fu. Omenq; triſte reſonant imenſæ Strigis ſimiliter et Ouid. amor. pri. Vulturis in ramis, et ſtrigis oua tulit: quem in Orpheos libris imitati ſumus Soſpitus, ſo, ambigue videtur poni. Ouid. Sopicus. meta. vii. herbis ſupereſt ſopire draconem. Idem in Hero. Purpureo iacuit ſemiſopita toro. Clau. Rap. vlt. Semper inciduos, inſopitoſque manere. Satricus, ſa, long. & bre. Sil. ix. Satricus, eſſe manum, et Sidonia vulnera credens. Idem in eodem: Seruitium ſatricus mox inter prælia regi. Supremus ambigue. Auguſtus: Ergo ne ſupremis potuit vox improba verbis. Ouid. in triſt. Nec mandata dabo, nec cum clamore, ſupremo. Strigilis ſtri, l. & b. Perſ. I Puer, & ſtrigiles Criſpini ad balnea defer. Iuuenal. Et ſonat vnctis

Striges. Satricus. Supremus. Strigilis.

Sicheus. Strigilibus aliqui tamen (vt in.iii.epograp.diximus) aliter legunt. Sicheus,apud Virgi.ambiguam habet
Scamander primam. Hic coniux ſicheus erat ditiſſimus agri.Idē: miſeri poſt fata ſichei. Scamander ambigue ponitur. Catullus. Teſtis erit magnis virtutibus vnda Scamandri. Interpres Strabonis.xiii. Fluxuus quòd hic gemi nis ſcamander fontibus exit.& non mireris me interpretes allegare,quando non aliter tranſferrent ac in auctoribus inuentum eſt alias riſui haberentur. Sa-
Saducæi. ducei,ſa,ambigue. Iuuencus.iii.Illa phariſæi,ſaducæiq; doloſi.Idem.iiii.Inde ſaducæi tali cinxere la-
Sicilia. tratu. Sicilia,ambigue.Oui.in Sapph.Quid mihi cum Leſbo ſicelis eſſe volo.Virgilius.iii.Ore aretu-
Sicanus. ſa tuo ſiculis confunditur vndis. Sicanus,ſimiliter. Virgilius.Sicano prætenta ſinu iacet inſula contra. Idem.v.Fida reor fraterna eryci,portuſque ſicanos.
Stuprum. Stuprum,ſtu.lon.& bre. Auſon. Tres vno in lecto ſtuprum,duo perpetiuntur.Pruden.ii.contra ſym.Et ſtupra veſtra Deæ veneris prætexitis vmbram ſic in-
Silenus. uenies apud Senecam in Octauia. Silenus,primam ambiguam habet. Virgil.in Bucol.Quantum omnis mundus gaudet cantante ſileno.Ouidius Metam.xi. At ſilenus abeſt turbantem amniſque,meroque tamen alii negant primum eſſe Maroni ? carmen propter mutatam ſyllabam:ego vero poſſe eſſe cenſerem cum & multa alia ad libitum ponuntur,niſi græce ſcriberetur σειλην@,&,ει,in,i,longum vertitur.ita-
Sphæra. que lungato ſemper. Sphæra,l.&.b.Manilii ingenti ſphæra totum præcingit olym.Pruden.in Pſych. Cuius ad arbitrium ſphæra mobilis,atq; rotunda in hoc Prudent.Paulum fidei adhibeo propter deriuationem,quam ſi quis velit,aſpiciat Euſebium Pamphilum præparat euangel.ii.ſi placet,vt Prudentium
Stipēdium. admittas,habenas laxo. Stipendium,apud Catul. longatur. Indomito nec dira ferens ſtipendia tauro,

apud Sidonium breuiatur: Poſſit fœdere ſub ſtipendiali. eſt carmen phal. in quo, ſubſti, trocheus eſt, vltima gaudens breui. Non deſunt qui Sidonium impugnent quibus non aſtipulor. nam videtur ſeruaſſe naturam ſuæ primæ poſitionis. nam ſtips ſtipis, ſti, breuiat a quo venit. Si Vlpiano credimus, lege Agger eſt locus. ff. de verborum ſignificatione. Oui. i. Pont. qui ſtipis ære negat ſufficit lector vt ſcias quid ſentiam.

Signum. Signum, l. &. b. Oui. Rex erit is, qui ſit ſigno non nomine dicam. Lucretius. Nil tamen eſſe ſigni mixtas potuiſſe creari. & hoc fit. quia, n, litera ponitur vt liquida, ideo non mirum eſt ſi, Sigilum breuiatur, quia a ſigno, quod primam naturaliter breuiat.

Syrus. Syrus, ambigue. Mart. Et nigri ſyra de fruti lagœna. vbi, gri ſyra, Dactylus eſt. Iuuenal. Saty. ii. Iampridem in tyberim ſyrus defluxit orontes.

Simia. Simia, apud Iuuena. longatur, Simia nec ſerpens vnus, nec culeus vnus apud Stati. Syl. vlti. breuiatur. Infantem lingua ſimium ſalibuſque proteruum. Non deſunt qui nimium legunt. Contentus noſter habet ſimium: quo velis lector curſito tamen melius longandum videtur quia a ſimus ſima ſimum. At quando video græcos σιμον ſcribere. & quod iota apud eos dubia ſit litera non poſſum quinetiam poſſe breuiari indubitanter, aſſeueranter ue exiſtimem. Scrupulum, ambigue. Martialis. Flamminiiſue togæ ſcrupula tota decem. Priſcia. libro de ponderibus, ac menſuris: quod opus Rhemnio Fannio adſcribunt: Dramma vocant: ſcrupulum noſtri dixere priores: & nullo pacto Priſciano adſcribendum eſt.

Serus. Serus ra rum: in prima apud antiquos breuiatur. Cicero in Arato. Occidit andromedæ clarum caput & ſera piſtrix. Virgilius, & recentiores longant vt: Et ſera ſub nocte rudentum. hoc & adnotat Lancilotus.

Sera. Sera, pro hoſtii claudendi inſtrumento, ab aliquibus ambigue ponitur. Ouid. Mille

domos clauſere feræ. Silius.xiii.obnixi torquent obi ces munimina feræ,alii legunt tamen, Munimina fe-ra,ſed in omnibus feræ,codicibus eſt. Smaragdus à Stat.Theb.ii.breuiatur,ſudor vbi arcano florentes igne ſmaragdos.Mart.Ion.Sardoniam ſmaragdum adamantas iaſpides vno.ſic enim legendum eſt,non: ſmaragdos,vt habent codices.niſi forte,s,cum voca li,antiquorum more,elidatur. Tyrus,ab Oui.Met. iii.Ion.A tyro hac profugos poſuiſtis ſede penates.à Virg.bre.no.ante tyro deſpectus Hiarbas:ſed aduer te apud Ouidium poſſe legi: a tyro in hac profugos p.ſ.p.an audias lector,naucifacio. Triplex,ambi-gue.Virgil.x.Gens illi triplex populi ſub gente qua-terni.Ouid.in Triſt.Cauſarumq; triplex vaticinatur opus.Sic erit duplex.Temetum long.& bre.Horat. epiſtola.ii.Pullos oua cadum temeti nempe modo iſto.Iuuen.Saty.xv.De Corcyrrea temetum deduxe rat vrna. Troia longatur latino more. Ouid.Tro-ia iacet certe Danais inuiſa puellis & hoc fit:quia,i, litera inter duas,vocales fit duplex conſonans.mo-re autem græco breuiatur.qa iota apud pelaſgos ſem per vocalis eſt.vnde ait Senec.in troa.Miſit infeſtos troiæ ruinis:in quo ſapphico,ſtos troi,dactylus eſt latius poteris legere epo.pri.ca.xxxi.circa principiũ. Temulentus,ſimiliter(ſi Donato credimus)apud Te renti.temulenta,longatur,vt etiam diximus in tertia epogra.C.Rabirius breuiauit:vt ex Fulgentio noui-mus: Abſtemium temulenta fugit mecœnia nomen. Inſurgunt quidam ſcioli apud Rabirium,merulenta, non temulenta,legendum eſſe vociferantes.taceant obſecro aliud afferam exemplum Cape.iiii.Neq; me conſpiceret ſomnificam,vel temulentam eſt autem carmen quatuor ionicis à minore conſtans q pes dua bus primis breuibus:& vltimis duabus longis gaudet Tynea ambigue.Seren. Natura interno cum vincere

Smaragdus

Tyrus.

Triplex.

Temetum.

Troia.

Temulētus

Tynea.

tinea ſerpens. Auſo. I tineam, cariemq; pati te charta neceſſe eſt. Thymum ambigue Virgili. redolentq; thymo fragrantia mella. Macr. Si deſit thymum, pro thymo ponere thymbram. an claſſicus ſit auctor ma- num non vorto: melius itaque elongato. Thales, apud Iuuena. breuiatur: & Mitte Thaletis. apud Sido nium longatur. Quartus Anaxagoras thaletica dog mata ſeruat. Idem, Thales hoc etiam numeris inqui- rit, & aſtris quem approbo hoc ſolo motus: q̃ ſi Her molao diſplicuiſſet, ſuo more impugnaſſet. Tilia, ambigue. Seren. Fraxinea in flammis quæ fundit tilia ſuccum Virgilius Georgicorum. ii. Nec tiliæ fragiles, nec torno raſile buxum. Tethys, pro Oceani con- iuge indifferenter ponitur. Ouidius. v. Faſt. Tethyos has neptes, oceaniq; ſenis. Martialis. v. Cæſar & hinc triulam proſpicis vnde tethym. Virgili. in Bucolicis. Quæ tentare tethym. Claud. Reginam reſonant O- thrys. & oſſa tethym. Tygris ambigue. Senec. Vio lentus vnda tygris, aut rhenus ferox. eſt enim Iambi- cum: vbi de ty, ſpondeus eſt. Manil. iiii. Et tygris, & rubri radiantia litora ponti. Tegmeſſa, in prima am bigue. Ouidius Art. iii. Odimus, & mœſtas tegmeſ- ſam diligit aiax. Horati. ii. carmi. Forma captiuæ do- minum tegmeſſæ. eſt carmen ſapph. vbi, num te tro- cheus eſt, vltima gaudens breui. Vitrum, vi, lon. & bre. Horati. Carmi. O fons blanduſiæ ſplendidior vi tro. eſt autem verſus aſclepia. vbi, or vitro, dactylus, vel creticus eſt Ouidius Metamorpho. xiii. Splendi- dior vitro, tenero laſciuior hædo. Vlulo, prima am bigua inuenio. Oui. xiii. Meta. Tum quoq; ſit honios vlulauit mœſta per agros. Bœthus. iiii. Flere, dum pa rat vlulat, vbi, vlulat, dactylus eſt, primã longam con tinens. quãquam alii anapęſtum in eo carmine admit tunt, at cum cogito, l, poſſe aliquando duplicem fieri longandam aliquando dictionem autumo. Vtroq;

Thymum. Thales. Tiliæ. Tethys. Tygris. Tegmeſſa. Vitrum. Vlulo. Vtroque.

non immerito bre. & long. quia naturaliter, vter, breuiatur. Ouidius meta. v. Neſcit viro, ruat, & potius ruere ardet vtroq;. Idem Metamor. xi. Puppe ſecabatur, longeq; erat vtraq; tellus. ſic erit vtrunque, & ab vter venientia. Vatrax ambigue, apud Lucillium inuenio. Saty. xxviii. Vt ſi progenium antiquam, qua eſt maximus quintus Vatrax qua vatricoſus vatrax in quo carmine, s, abiecta cum vocali, videbis abſque dubio ambigue poni. Sic erit & Vatricoſus. Veternum, primam ambiguam habet. Virgilius in georgi. Ne torpere graui ſineret ſua Regna veterno. Martialis: Veterno, reſinaque pigriores. vel (vt vult Pius meus) remora. Non abſunt tamen, qui velint in eo carmine primum eſſe Iambum pedem: ita vt in, veterno, etiam breuietur, ue, apud Martialem ſed Iambo raro vtitur poeta. Quintianus propter hoc non fraudandus eſt, multa veſtigo veſtigata pro palo. curre lector, amori ſunt carceres. Vepres, longatur, & breuiatur. Lucretius quarto: Illorum ſpoliis vepres, volitantibus auctor. Horatius in ſat. Corna vepres, & pruna ferunt. Vomica, longatur, & breuiatur. Seren. Vomica qualis erit, vel eidem proxima quædam Iuuena. Saty. xiii. Et phtyſis & vomicæ putres, & dimidium erus: Veſeuus, ambigue. Sil. vi. Monſtātur Veſeua iuge atque in vertices ſummo. Stati. Syl. quarto. Creſcit, & inſani ſolatur damna ueſeui. Vibro, ambigue. Ouid. in priap. Quintia. vibratas docta mouere nates. Stat. Thebai. v. ſpuma virens rer lingua vibrat terna agmina adunci. Vacillo long. & bre. in prima. Ouidius: ſpes mea uacillat ſubtili pendula filo. Lucretius. i. Imbribus, aut tabe nimborum arbuſta vacilleur. Idem. v. cum ventis vulſa, vacillas. Et ſic in primis ambigua, quo ad potui in vnum redacta, vt legeres curaui; nunc in mediis in differentia pertractabo ſyllabis.

Vtrunque.
Vatrax.
Vatricoſus
Veternum.
Vepres.
Vomica.
Veſeuus.
Vibro.
Vacillo.

¶De ambiguis in mediis ſyllabis. Cap.?ii.

ANtimachus ille thebanæ hiſtorię,conditor,cum quatuor & viginti volumina perſcripſiſſet:et ne quidem vnum duxiſſet thebas principem habitus,im pendio loquacior eſt,velut nimis caſſa reptiliaq; ſuo operi inſeruiſſet:ſic & ipſe id expaueſcerem:quod fu ſius procedam,quam ſit,aut omnium fuerit expecta- tio:niſi opus hoc tot aggerarem adnotamentis. Qua propter non ſum neſcius,mea qualiacunq; ſcripta,ab aliquibus eſſe pertractanda, perlegendaq;. quod ra- tus,vnum hoc tyrũculos admonere impingor,ne lo- quendo in fœdiſſimam barbariſmi concidant ſpurci- tiem : cum itaque hoc tertio Capite de ambiguis in mediis agatur,ſyllabis: non te lateat, me apud claſſi- cos inueniſſe dictiones : quarum medie indifferentes ſint carminis,ita ſuadente neceſſitate:quas tamen pro ferendas ita diſſuaderem exempli gratia : in arietibus quia in hac dictione natura omnes ſunt breues. Ali- quando,e,ante,t,lóngari inuenies nihilominus arie- tis penultima longa nolim proferas. ſic aſſeueratus apud Auſonium,e,ante,r,breuiatur. Caueto tamen in aſſeuero,dũm loquaris corripias:ſic creatura,Phe acius in ſecunda quandoq; curtantur:non tamen crea tus,phæacus ſecunda breui proferantur. Italia ab ali quibus in ſecunda longatur, non propter id italus ea dem longa efferatur. Hoc ne neſcius eſſes,admonuiſ- ſe volui.lege ergo. Abſtemius,ſte,l.&.b.Ouid.vlti. Meta.gaudetq; meris abſtemius vndis.ſic. Lucil.vi. Lanificam dici ſiccã,atq; abſtemiam:ubi audit C.Ra- birius:vt ex Fulgentio nouimus: Abſtemiũ temulenta fugit mecœnia nomen.& non imerito cum etiam te- metum(vt vidimus)ſit indifferens. Archimedes,in ſe cũda ambigua. Marti. Capel. Archimedea aſtrificãte manu.breuiatur propter cõpoſitionẽ,et melius nunc poeta antiqui non occurit exemplum,proferam no-

Abſtemiu

Archime- des.

ſtrum. Quicquid ſphæricus auxit Archimedes. eſt au tem Phal. vbi, Archi, Trocheus, eſt, vltima conſtans breui. Argumentum, gu, l. &. b. (nam diximus in. iiii. Epogra.) antiqui, r, proferebant cũ vocali ita in hoc: Magno celauerat argumento, legeretur, argumento pentaſy. & eſſet Dactylus, ideo, gu, breuiatur ꝓpter regulam Priſciani: quam ibi adnotauimus. Ouid. autem v. triſt. Omnino longauit: ſimq́; argumenti con ditor, ipſe tui. Hoc ſi lector bene trutineris, non erit naucipenpendum.

Argumentum.

Adoris. Adoris, ab ador, do b. & . l. Auſon. Moxq́; ador, atq. adoris de poline pultificum far. Vgannius. ii. Emicat in nubes nidoribus ardor adoris. Arietis, in penu. ambigue Virg. ii. Labat ariete crebro. Stat. ii. th. Apparet aut celſum crebris arietibus vrbis, vbi tamen videri ectaſim eſſe in. ii. diximus: vel eſt Lagarus verſus, vt in breui dicimus Arte

Aegeonis Aegæonis, in penulti. lon. & bre. Ouid. Meta. ii. Aegæona ſuis immania terga. lacertis. Stat. in Ach. Audierat duros laxantem Aegæona nexus.

Annibalis Annibalis in penult. ambigue. Iuuena. ſat. vi. Tolle tuum precor Annibalẽ, victumq́; Syphacẽ. Longatur (vt ex Gellio nouimus lib. iiii. ca. vii.) ab Ennio hoc verſu: Qui ꝓpter Annibalis copias conſiderãt. eſt autem tetrametum carmen iambicum brachicatalecticum: vbi, niba iãbus eſt, vltima gaudẽs lõga. non autẽ ſpondeus eſt: Et multi inſulſiſſime ſcribunt, & ſic Valerius Probus hæc nomina barbara accẽtu tali ꝓferebat. latius legito Aulum Gellium.

Acriſius. Acriſius, cri, ambigue. Ouid. Meta. xiii. Nam mihi Laertes pater eſt, Acriſius illi. Idẽ Meta. iiii. Acriſius ſupereſt, qui mœnibus arceat vrbis: ſed propter differentiam crediderim: vt quando eſt vlyſſis auus longetur: quando pater Danaes, breuietur, quanquam Aldus nititur apud Ouidium legere lib. xiii. arceſius: eo quòd Homerus laerte patrem Arceſium nominat, & arceſiadem laertem. Homerus

ulti. Odiſ. λαέρτην ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτοῦ. quod ſi ita eſt,ei fidem adhibuerim. Allobrox,in ſecunda ambigue. Iuuenalis. Ruffum qui toties Ciceronem allobroga dixit. Horati.in Epod. Nouiſq; rebus infidelis Allobrox eſt enim Iambicus Trimeter: vbi,lobrox,Iambus eſt,primam continens breuem. Allobrox.

Alterius,in penulti.ambigue. Lucanus. Harpen alterius moſtri iam cæde madentem. Terentianus:ſecuplos vel vna vincet alterius ſingulum. eſt autem verſus (teſte Priſciano) Trochaicus,ſeptem conſtans pedibus cum ſyllaba. Nam primus,ſecundus,quartus, qntus,ſeptimus,Trocheus eſt:tertius,& ſextus ſpondeus.lum,ſyllaba ſuperante. Idem:Nec alterius indigens opis veni. eſt autem carmen iambicum:in quo duo primi pedes,& omnes ſunt iambi;ideo teri,iambus eſt,vltima gaudens breui. Idem:Sub alterius conſonat uocabulo. eſt itidem Iamb.in quo,teriiambus eſt. Alterius.

Amineus,in ſecunda & tertia ambigue. Auſo. Solus qui Chium miſcet & amineum,Seren. Succus amineę vitis cum pane medetur. Poſſes hic humaniſſime lector admirari:cur apud Virgi.legendum eſſet: Sunt etiam Amineæ vites.non autem. Et amineæ vites.in.iii.dixerim Epograph.cum ita poſſet legi. Nulla apud te ſit admiratio,quia apud Serenum contra naturam poſita eſt ſyllaba,quum breuiant Auſon.& Serenus lyrcus:vt alias notauim⁹. Amineus.

Aſſeuero,in penul. l.& b. Marti.vii. Poſt manes,tumulumq́; perſeueret. eſt Pha.vbi,veret,Trocheus eſt,primam longam cõtinens. Auſo. Patribus ambiguos,& matribus aſſeueratos.tamen ſemper elongato. Aſſeuero.

Affatim,media ambigua. Prudent. Affatim plenis,quibus imbuatur. eſt ſaph.in quo primus Trocheus eſt pes,vltima cõſtans breui. Arat.ii. Suppetit affatim exemplorum copia. n.q.& ſeruauit originem.nam dicitur à copia fandi ſi Pompeio credimus. Affatim.

Agragas,in media longa & Agragas.

Agragas bre. Priſcia. in perh. Hic ſalis Agragas miracula poſ-ſidet vnus. Verg. iii. Arduo inde Agragas oſtentat
Aquitanus mœnia lōge. Aquitanus, in ſecūda lō. &. bre. Auſoni: Inter aquitanas gentes, & nomen iberum. Idem Inte
Aeneis. riuſq; petunt aquitanica rura gebennæ. Aeneis, ne ambigue. Statius theba. vlti. nec tu diuinam æneida tēta. Oui. iii. pon. Aeneidos vati grande fuiſſet onus: & hoc fit: quia græci aliquando demunt ex diphthon
Amphitrio go literam: quod late alías dixímus. Amphitrio, in ſe cunda ambigue Ouid. met. vi. Amphitryon, fuerit cū te tyrinthia cepit. Plau. Pro patria amphitryo dū cer-nit cum hoſtibus. in quo carmine, amphi. ſpondeum
Axioma. eſſe inuenies. Axioma, longatur, quía græci ἀξίωμα, ſcribunt: &, ω, longatur. Martianus cappella breuiat li. quarto: Aduenit et ſol cum præſtruit axioma: ideo non mirandum eſt, ſi aliquando apud Latinos græca
Academia. mutatur ſyllaba. Academia, mi, ambigue. Cicero: In que Academia umbrifera, nitidoque lycio. ſimiliter Tullius laurea: vt ex Plinio habemus lib. xxx. Atque accademiæ celebratam nomine villam. Claud. In la-tium ſpretis accademia migrat athenis. Sidō. Obruet & quanquam totis academia: ſectis. ſulpitius (vt in. iii. retulimus) vult apud Lauream, ac Ciceronem, a. ante, c, longari: &, a, ante, d, mox, e, ante, m, breuiari. ideo ſi ita eſſet, in duobus, a, &, e, ambigue reperire-tur ſed decipitur. nām, aca omnino in ambobus, a, breuis reperitur ſyllaba. Hora. Atq; inter ſiluas acade
Archita. mie dicere verum. Archyta, chi ambiguum eſt. Hora. Mēſorem cohibent archita. eſt autem verſus heroic⁹ tetrameter: vbi, chy, longatur. Sido. breuiat, dicens in fine hexametri, Euclides, archyta, zenon: totum car-
Atalanta. men nunc non memini. Atalanta, apud Ouidium. l. &. b. in ſecunda. ait namque Metamorphoſe. x. Nil opus eſt atalanta tibí fuge coniugis vſum. Idem Metamorphoſeos. viii. Venit atalante ſchœnei pul

cherrima virgo. Barathrum,b.& l.Horat.In epiſt. Barathrum
Pernicies,& tempeſtas,barathrumq́,macelli Mart. iii.Quid cum fœmineo tibi Betice galle barathro.ſic erit balathro. Biſtonis,ſto,l,& b.Virgi.in cir.Sęua velut gelidi ciconum biſtonis honores.Oui.in Her. Et tuta à bello biſtonis ora fuit.ſic erit Biſtonius. Biſtonis. Biſtonius. Bathauus.
Bathauus,in media l.& b.Iuuena.Saty.viii.Hic petit euphratem iuuenis,domitiq́; bathaui.Lucan.prim. Vagiones:bathauiq́; truces quos ęre recuruo. Bebrycis mediam l.& b.Sil.iii.poſſeſſis baccho ſæua bebrycis in aula.Valer.Flac.ii.Bebrycis,& ſcitici procul in clementia ſaxi. Bebrycis.
Butyrum,apud Græcos,ty longat quos imitatur Sidonius,dicens:infundens acido comam butyro Macer ille breuiauit:Cum butyro,modicoq́; oleo decocta tumorem.ego elongarem.vnus tamen qui vocabularium edidit,cuius nomini parco, apud Statium reperiri carmen ſcribit: in quo breuiatur.cuius eſt hemiſtichium:butyrumq́; comedit legi Statium,& vidi tale nunquam inueni carmen: niſi ille ſomniet,aut alium habeat Statium,quem non habemus,niſi Serenum pro Statio dicere voluerit. Butyrum.
Buſiris,ſi,ambigue.Oui.Si te vidiſſet cultu buſiris in iſto. Sta.The.xii.Nõ:trucibus mõſtris buſirim infandumq́; dediſti. Buſiris.
Chelydrus media ambigua.Sila.ix.Erexere omnes immania membra chelydri.Idem.viii.Et bellare manu,& chelydris cantare ſoporem, Chelydrus
Creatura, apud Sidonius long.& bre.ſecundam:Quinta creaturas ſuperas ſubſtantia prodar.Idem materiam cunctis creaturis aera credens:quod factum eſſe per figuram aſſeuero: quia à creatum venit:in qua dictione naturaliter a,longatur. Creatura.
Cytherea,in ſecunda l.& b. Ouidius. Faſto.iiii.Mora Cytherea eſt leuiter mea tempora myrto. & non immerito: quia cythera, vnde venit,longatur.Virgilius.x.Eſt p.i.q.n.ſunt alta cythera,Virgilius primo.Parce metu cythera,ma- Cytherea.

Catylus. nent immota tuorum. Catylus,ty,ambigue. Virg. vii. Catyluſque,acerque Corax Argiua iuuentus. Horati.carmi.prim. Circa mite ſolum Tyburi,& mœnia Catyli.eſt autem carmen Choriambicum: vbi Catyli Dactylus eſt,vel Creticus. Cephea,media ambigua.nam breuiatur:quia omnia in eus diphthon.nomina accuſatiuum reddunt in,ea,&,ea,breuiatur: vt Orphea ſed aliquando longantur. Ruf. Feſtus. Nec mea muſa ſenem tantum Cephea relinquet. Idem: Summa poli Cephea,reuolunt.& hoc ſit Priſciano teſte: quia Dorici ex, ει, diphthong.i,adimunt vt ſæpe adnotauimus. Contudit,mediam,b,&,l. Virgilius. Proxima Lerneam ferro,& face contudit hydram. Ennius in Annal. (ſi Priſcian.credimus.) Contudit crudelis hyems. Cayphas,media ambigua. Prudent.in ditto. Cecidit domus alta Cayphæ. Sedulius.iiii. Continuo ad vaſtas Cayphæ deducitur ædes quem in Tragœdia de Chriſto noſtra imitati ſumus. Cyane,mediam communem habet. Ouidius.ii. Pont. Quaque ſuis Cyanen miſcet Anapus aquis. Idem Metamorphoſe.ix. Cognita Cyane præſtanti corpore Nympha ſed eſt propter differētiam. & non deſunt aliqui legentes. Cognita cyanae: vt ſit quadriſyllaba dictio. Cipirus,in media ambigue longatur autem: quia Græce per diphthon. κίπειρος, Macer breuiat. Cum trito validum cipiro ſi iungis acetum. ſuper hoc Macro.alias diximus. Chyragra,in media longatur,& breuiatur. Perſ. In venerem putris ſed tum lapidoſa chiragra. Mar. Sed nil patrono porrigit,hæc chiragra eſt calabri,ambigue. Virgil. Mantua me genuit Calabri rapuere tenet nunc. Horatius epiſto.i. Quid vici proſunt,aut horrea,quique Calabris. Chelidonia apud macrum illum,in ſecunda ſyllaba ambigue ponitur in vno carmine, Indeq; nomen habet Chelidonia,nanque chelidon.nam dicitur

Margin: Cephea. Contudit. Caiphas. Cyane. Cipirus. Chyragra. Chelidōia.

titur ἀπό τοῦ χελιδόνος, ideſt hirundine. quod inue-nias apud Columellam: purpureæque chelidoniæ. non eſt vt cures: nam chaledoniæ legerem. apud Priſcianum in perhi. inuenies, At que chelidoniæ rupes in alia ſignificatione eſt: itaq; lector aduertito: quia inuenies apud Serenum, Sæpe chelidoniam cum ſucco l.a. Cyaneæ, in ſecunda ambigue. Ouid. Tranſeat inſtabiles ſtrenua cyaneas. Iuue. Saty. xv. vel concurrentia ſaxa Cyanes, plenos & tempeſtatibus vtres Prudentius, nam forte cyanea propter Stagna lapis. aliqui tamen legunt apud Iuuena. cyaneæ quadriſyl. cum idonea voce ad latinum venit, vt cyanea. Cybele, ambigue. Claud. in rap. Turrigeramq. petiit cybelem ſinuoſa draconum. Columella. xi. Proſilit, & tali compellat voce cybelem. Connubium, ſecundam habet ambiguam. Ouid. In Hero. At mea deſpecti fugiunt connubia thraces. Virgil. Connubio iungam ſtabili propriamque dicabo Cerebrum, in ſecunda ambigue. Seren. Aut miſtum rutæ cerebro ſtillatur acetum. Virgil. v. Arduus effractoque illi ſit in oſſa cerebro. Crepida, indifferenter ponitur. Horat. Chryſippus ſapiens dicat crepidas ſibi nũquam. Theocritus longauit, vt ſuperius poteſt videri in dictione crepida. Cuculus indifferenter ponitur. Martial. Q uamuis per plures cuculus cantauerit annos. Hor. ſaty. vii. ceſſaſſet magna compellans voce cuculum. Chorea ambigue in penultima. Virgili. Pars pedibus ducunt choreas, & carmina dicunt: Ouid. Metamorphoſe. xiiii. Ad numerum motis pedibus duxere choreas. & (vt inquit Seruius) cum non longatur eſt contra naturam. Coralium, in ſecunda ambigue. Ouidius vltimo Metamorpho. Sic & coralium, quo primum contigit auras. Virgi. Coralio fragili, & lachrymoſo mouit electro. Claud. Mergit ſe ſubito, vellitq; coralia clotho. Conopeũ, in penul. ambigue

Cyaneæ. Cybele. Connubiũ. Cerebrum. Crepida. Cuculus. Chorea. Coralium. Conopeũ.

Iuuena. Vt teſtudineo tibi lentule conopeo. Proper. iii. Fœdaq́. tarpeio conopea tondere ſaxo, ſic & Horati. in Epo. Sol aſpicit conopeum: vbi, peum, pyrrhichius in imo, eſt.

Democrit⁹ Democritus long. & bre. I. Sidon.

Darius. Quicqd pythagoras, Democritus, Heraclitus. Martialis. Democritus, Zenonas, inexplicitosq́; platonas. Darius, media ambigua. Ouidius. Vtque necatorum darii fraude ſecundi: quem imitatur Claudianus. Darium propriis manibus uſ. Sidon. Et primum darii tumultuantes eſt carmen phal. in quo, mum dari, Dactylus eſt. Sidonio in hoc habendam fidem aſſero: hoc motus: ſi erraſſet: ab Hermolao impugnatus eſſet & forte Sidonius ſciuit regulam: quia aliquando ει, in, i, vertitur: vt apud Lucre. δουρεία, δεύρεια, δάρειος: ſuper hac re alias diximus.

Dauidis. Dauidis, mediam ambiguam habet. Sedu. Cur ego dauidicis aſſuetas cantibus odas. Iuuenal. Edidit hic Martiani Dauidis origine Ioſeph.

Diſciplina. Diſciplina ſci, long. & bre. Virg. Hinc etiam placidis ſcola conſona diſciplinis. eſt autem verſus ſpondaicus Bibaculus Miratur quibus ille diſciplinis. eſt enim phal. in quo diſci trocheus eſt. ſimiliter Capella: Et diſciplinas adnotabunt ſobrias. eſt autem iamb. vbi, ſcipli, eſt iambus, prima gaudẽs breui.

Denarius. Denarius, na, l. & b. Mart. Hanc volo, quam redimit totam denarius alter. Idem, Denariis tamen hãc non amo baſſe tribus aduerte in hoc me penitus nolle fidem obſtringere: quia duo, ii, in vnum poſſunt cogi & quoniam aliqui ſic poſuere, ne deficerem, ſic poſuiſſe volui tamen apud Probum indubitanter breuiatur. Dilige denarium ſ.p.d.f.

Doryclus. Doryculus, ambigue. Virgil. Eſt dorycli coniux diuini ſigna decoris Idem F.t. coniux longæua dorycli non mireris lector: ꝙ ſæpius ob mutatam & liquidã ancipites dictione quando id ad bonam perducet frugem.

Dolopes. Dolopes, lo, longatur & breuiatur: Virgil. Myrmidonum, dolopum

ue,aut duri miles vlyſſi. Sil.v. Telum ingens perq; arma viri,perq; arma dolopis.ſed ꝑpter diſcretionem crediderim. Decoris,a decus neutri generſi,breuiatur. Virg. æneí. v.oblitus decoriſq; ſui,ſociumq, ſalutis.ſic decorus ra rum,& decoro ras. Stati. Terrarum decora alta viri,decoriq. iugales. Hora. at bene nummatum decorat ſuadela,venuſq;.ab eo,quod eſt decus,fit hic & hæc decor,& etiam breuiatur. Virg. xi. Non tamen indecorem tua Te regina reliquit. Idem. xii. Nec genus indecores ſine m.h.h m.f. ſic ſimplex decor breuiatur Næuius in bello punico, Magnamq; domum,decoremq; ditem duxerant. vbi,co,breuis eſt & non credas ibi decorem,eſſe maſculini generis, ſed eſt ab hic,& hæc decor:immo etiam & hoc decor vt ſit omnis generis,inuenies. Salus armis decoribus cultus. Decoris,ab hic decor maſculini tantum generis,longatur ſemper. Virgilius diuini ſigna decoris ab hoc etiam decorus,& decoro verbum breuiatco. Horatius in ſermo. vt ſæpe decora Molli fulta pede. Super hoc nec grammaticus tacuit Palœmon modo auctorem non mentiatur opus. Eodem,in media ambigue. Lucillius. xx. Tempeſtate ſua atque eodem vno tempore,& hora. ſic & Virgilius in Buccoli. Vno,eodemq; igni ſic noſtro daphnis amore. aliqui tamen fieri per ſynæreſim volunt. Stat. Theb. ſeptimo. Fata trahunt animas:& eodem pollice damnant. Eadem in ablatiuo,ambigue. Ouid. Meta. iii. At non duritia iaculum quoq; vicit eadem, Calpurn. æglo. iiii. Rupe ſub hac eadem,quam proxima pinus obumbrat. aliqui tamen volunt fieri ea figura,quam in ſuperiori diximus dictione. Et aduertas,ſi in alio eſſet caſu:ſemper breuiari. Euripides:in ſecunda,& tertia ambigue. Sidon. Orcheſtram quatit alter Euripides. Itē: Ceſſiſſent Sophocles: & Euripides ſic Angel. Politianus nullius expers ſyllabæ, Lucreti. fuit

Decoris.
Decorus.
Decoro.

Decoris
Decorus.
Decoro.

Eodem.

Eadem.

Euripides.

hoc & Euripides.hi autem ſunt phal.verſus:vbi,ri, breuiatur,& pi,longatur Terentianus?Fabula ſic Euripidis inclyta mõſtrat oreſtes.ecce hic,ri,longari & pi corripi. Erithreus,ſecũdam habet communem, Clau.Qualis erythreos intextus nebrida gemmis.Sidon.Baſſaris,& maculis erythreę nebridos horrens.

Erithreus.

Euxinus

Euxinus,ambigue.Oui.in Triſt.Frigida nec cohibent euxini littora ponti.Priſc.in Perh.Poſt hos certerii iuxta quos Euxinus altis.in aliquibus tamen codicibus eſt,axenus. Eryphile,in penul.ambigue.Iuuenal.ſaty.vi.Occurrent multæ tibi belides,atq; eryphilæ.Tibul.ii.Eryphile phœbo grataq; quod meruit.ſed propter differentiam eſt. alii tamen legunt, herophyle,apud Tibullum. Execror,in media l.& b.Oui.Metamor.xiii.Dure philoctete licet execrere meumq;.Horatius in Epod.Eamus omnes execrata ciuitas.in quo verſu,ecra,iambus eſt,prima conſtans breui. Edonis,do,anceps.Proper.Non minus aſſiduis edonis feſta choreis.Lucan.Edonis ogygio decurrit plena lyeo:quem corrigit Seruius.quod ſi quæris,latius.iiii.Epograph.cap.v.in,o,ante,n,legito. Ficedula,in ſecunda communis.Iuuena.Mergere ficedulas didicit nebulone parente.Martial.xii.C ærea quæ patulo lucet ficedula lumbo. Fortuitus,in penulti.ambigue.Stat.The.xii.Aequa & fortuitu ductę quarum aggere pinnę.Manil.i.Nam neque fortuitos ortus ſurgentibus aſtris.Horat.Nec fortuitum querere ceſpitem:vbi poſt ſpondeũ iambus eſt,vltimam habens longam.quanquam aliqui volunt apud Stat. & Manil.fieri,vt,tui,ſit ſola ſyllaba:quibus non aſtipulor.nam(vt ait Seruí.vi.commentario)venit a fortuna,& eundo.Seruium aſpice ſuper eo carmine:Itur in antiquam ſyluam ſtabula alta ferarum.ſic ſoleo te lector admonere,ne me fingere tibi perſuadeas.nam in quacunque re literaria auctores me adducere,qui

Eryphile.

Execror.

Edonis.

Ficedula.

Fortuitus.

me audiunt,experiũtur,quos velut anchoras ſemper attractem. Getulus,in ſecunda ambigue. Virgi.aut captam ducat getulus hiarbas. Ouidi.vinctam Getulo me tradere hiarbæ:ſed ſuperius diximus late,vbi de ambiguis in prima ſyllaba. Gerionis,in ſecunda & tertia ambigue. Virgi.Geryone extincto tyrinthius attigit arua. Clau.in Ruf.Hoc neque geryon triplex, nec turbidus orci. Lucr.v. Quidue tricorpora ter gemini vis geryone. Galilæa,media ancipiti.Iuuenc. ii.Inde galilæam repetit ſaluator Ieſus. Idem.iii. Talia dicta dedit,galilæaque rura reliquit. ſic poſuimus in tragœdia de paſſione Domini. Hydropicus,dro anceps. Horatius in epiſtola:vi noles ſanus cures hydropicus & ni.& merito,quia Græci per,ω,ſcribunt Macer ille breuiauit:Hydropicis ſic humores deſiccat aquos.an claſſicus,an proletarius ſit vilipendo. Helias,in media anceps eſt. Sidoni. Quodque etiam Heliam terris miſſure ſecũdum. Auſonius. Helias & ſolido cum corpore prçuius enoch.ſi potes lector in his nominibus barbaris,i,breuiato. Heroicus,ro, ambigue. Virgi.carmina calliope libris heroica mandat.ſic Terentianus:Leges quippe datas heroica carmina poſcunt. Ouidius in Faſt. Ponderis heroici res erat iſta pedis. Herous,ſimiliter. Terentianus, Partes heroi dupliciter recipit. Idem, Quis acta homerus heroum cum ſcriberet.eſt enim Iamb.ſenarius,in quo,roum,Iambus eſt.ſic alio in loco poſuit. Ilithya in ſecunda ambigue ponitur. Virgil.in ciri:Perfer ſæua precor per numina ſacra ilithyę. Horatius in carm.ſec. Lenis ilithya tuere matres.eſt enim carmen ſapph. Trocheo,ſpondeo: Dactylo & duobus Trocheis conſtans in quibus aduerte, ilithyam,quadriſyllabam eſſe dictionem quam apud Ouid. quinque ſyllabarum volunt eſſe aliqui in.ix. Metamorphoſe. Præpoſitam timidis parientibus ilithyam.in quo car

Getulius. Geryonis Galilæa. Hydropicus. Helia Heroicus. Herous. Ilithya.

mine dactylum in quinto faciunt. & tunc ibi ſecunda breuiatur. nam & græci ſcribunt ἰλιόνα. Ilionea, e, communem habet. quia, vt retuli in dictione cephea, vltima breuiatur. accuſatiui in, ea, à nominibus in, eus diphthong. longauit Virg. Ilionea petit dextra, ſeuaque cloantum.

Ilionea.

Iſrael. Iſrael, aliqui volunt, ra, eſſe ancipitem. Prudent. Pſych. Iſrael rabiem ponti poſt terga minacis. Sidoni. Iſrael appenſi per concaua gurgitis iret. Idem, iſrael, aut ſamuel crinitus diceret annæ. tamen lector, ſi mihi audieris, in vtroque ſpondeum feceris. vt, ae, ſit tantum vna ſyllaba. ſuper hac re in quinta Epograph. Cap. ix. vbi de, l, in vltimis mentionem fecimus.

Integra. Integra, ambigue. Seren. Fertur & integros illinc auertere ſenſus. Virgil. Georgi. iiii. Integrat & mœſtis late loca queſtibus implet.

Ioſeph. Ioſeph, o, communem habet Iuuenc. iiii. Hic ab Arimathia nomen geſtabat Ioſeph. Arat. pri. Conſtituere duos Ioſeph cognomine iuſtum. libentiſſime enim ſoleo ſacræ paginæ immiſcere nomina: non vt penitus eorum opinionem approbem: ſed vt me circa ſyllabas ellaboraſſe, vel inuidus fateatur.

Italia. Italia, ſecunda ambigua. Virgilius italiam fato profugus lauinia venit. Manil. iiii. Gallia protenſis Italia maxima bellis.

Imbecilli. Imbecillis, ſecunda communi. Hora. ſaty. xvii. Imbecillis iners ſi quid vis adde popino. Pruden. in periſteph. Quem lex corporis imbecilla poſcit. eſt autem carmen phal. vbi, imbe, trocheus eſt, vltimam continens breuem. Lucretius etiam longauit pri. Adde quod imbecilla nimis primordia fingit: vnde an teneam Prudentium hallucinor: aliquando errori obnoxium & in infantiſſimis ſupra oſtendimus: tametſi iambos, eiuſque carmina inſpicias, potius inter ſecundos quam inter tertios collocaueris. de iſto lege diuum Hieronymū de viris illuſtribus: in hoc (meo iudicio) fidem adhibueris.

Illius. Illius, mediam lon. & bre. Oui-

dius. Perdidit illius temporis aura fidem. Virg. Nanque erit ilie mihi ſemper deus: illius aram ſic erit in, ipſius, iſtius in ſecunda Epog. legito: vbi de genitiu s in, ius, ſit mentio. Ludibrium, di, bre. & long. Sil. vi. Ludibrium necis horreſcens vis aſpera ponti. Virgil. vi. Ne turbata volent rapidis ludibria ventis. Iſtius. Ipſius Ludibrium Lugubris.

Lugubris, gu, long. & bre. Sil. xvii. Lugubre increpitans late circunuolat ardor. Hora. car. pri. Tam chari capitis præcipe lugubres: vbi, lugubres, pro dactylo ponitur: vel ſit creticus pes. Liquefacio, in ſecunda ambigue. Ouid. Metamorpho. xiiii. Luctibus extremum tenues liquefacta medullas. Idem Metamorpho. vii. Thura liquefaciunt, indutaque cornibus aurum. cur hoc ſit in dictione, tepefacio, inferius videbimus. Mamurius, mu, long. & bre. Ouid. Faſtor. iiii. At tibi Mamuri forma cælator ahenæ. Idem mamuriumq; vocat. Matricida, tri, anceps eſt. breuiatur propter compoſitionem: & exemplum in, parricida, dabimus. Auſoni. longauit: Matricida nero. ſic Sidoni Matricida pius ſed ne ſpreuiſſe dolorem. Malea, media communi. Sta. Theb. vii. Deſtinat, & raucæ circunſonat ira maleæ Virg. v. Ionioq; mari, maleæq; ſequacibus vndis: quem alibi imitatur Statius Arripit ex templo maleæ de valle reſurgens. Mathesis, in media ambigue. Sidon. Percurrit mathemaſim numeris, interrogat vmbras. Prudentius. ii. cōtra Sym. Nec pręſcripto aliquo pellit ſua vota matheſis. Idem in eodem trahit, inuoluitq; matheſim. Macedo, re, l. & b. Ouid. Metamor. xii. Qui clypeo, gladioq;, macedoniaq; ſariſſa. Luca. v. Cum tibi ſacrato macedo ſeruetur in antro. & quod maius eſt, Aratus in macedo omnino ce, producit, dicens vir quippe macedo. ex hoc vnus ait græcos, quandoq;, ε, in, η, mutare: vnde Geminium in Epigram. inducit, dicentem: ἔργα μακηδόνιοις ἔγχεσι κεκλιμένα: quod ita Oui. protulit ſic erit mul Liquefacio Mamurius. Matricida. Malea. Matheſis. Macedo.

Multiplex. tiplex propter mutam, & liquidam. exempla habes in epogr. ii. cap. xxiii. vbi de, i, in cōpoſitis fit mentio.

Numicius. Numicius, mi, long. & b. Virgi. vii. Tyrrhenum ad tybrim & fontis vada ſacra numici. Horatius in epiſtola Brunduſium numici melior via ducit, an api. & dicitur etiam numicus. Neriene, in tertia longatur, teſte Gellio Licinūm inducente. tamē qui breuiauit: Nolo ego ne æram reuocent. ſed nerien. ſimiliter apud Enniū breuiari dixit in iſto: Nerienem mauortis & hercle. Gellium latius legito. lib. xiii. cap. xxi.

Nabatheus Nabatheus, ba, anceps eſt. Ouid. pri. metamor. Eurus ad auroram, nabatheaq; regna receſſit. Sido. Texta nabatheum pro remo ſulcat idaſpem & credas aliqua ratione poſuiſſe Sidonium, cum alibi corripiat.

Nereides. Nereides in ſecunda anceps. Ouid. Meta. xiii. Diſcedunt, placidiſq; natant nereides vndis. Marti. pri. Luſit nereidem placidus chorus æquore toto. Stat. Fluctibus inuiſſis iam nereis imperat helle. at alii his fidem non adhibent exemplis. aliud offeram. in quo; niſi, re, omnino breuietur, verſus claudicaret Nympharum pariter, nereidumq; domus hoc eſt ex lib. iiii. Martialis.

Orionis. Orionis, in ſecunda, & tertia ambigue. Claud. Debilis orionis dextram miratur inermen. Ouid. meta. xiii. Aut helicen iubeo, nitidumq; orionis enſem, Lucan. ix. Teſte tulit cœlo victi decus orionis.

Orichalcū. Orichalcum, in ſecunda ambigue. Horat. in ar. poe. Tibia non vt nunc orichalco iuncta, tubæque. apud græcos ſic ſcribitur: ὀρείχαλκον & inuenies ſecunda longa apud Callimachum, quem imitatur Politian. dicens. Se vel orichalco magna hæc dea, vel ſimeontis.

Phæacius. Phæacius, in ſecū da ambigue. Iuue. Qualia ppetuus Phæacū autumnus habebat Propertius. iii. Nec mea Phæacias æquant pomaria ſyluas. tñ aliqui habēt codices: Phæacas: boni Phæacias te ipſum lector conſule.

Parricida. Parricida, ri ambigue. breuiatur ob compoſitio-

nem. Horat.od.iii. Telegoni iuga parrycidæ.eſt autem verſus pindaricus, duobus dactylis, duobuſque trocheis conſtans. Auſo. Et parricidæ regna adimit didio. Peregrinus,ſecundam cõmunem habet Ouidius in her. Quiſquis ad hæc vertit peregrinam littora pupim. Manil.pri. Orbe peregrino cœlũ depingitur aſtris. Phereclus, in ſecunda l.&. breui. Ouidi. in her. Puppe phereclea per freta longa via. Pindarus Auſoni.in perioch. Meriones phereclum vibrata percutit haſta. Pharaon, ſecundam long.[& bre. Arat.xxi. Sumpſerit hoſte caret nec iam ſua iura pharaon. Prudent.in amart. A ſediſſe focis poſito pharaonis iniqui. Quem nos imitati ſumus in Theonabaſi.i.in Chriſti aſcenſione. Seiunctis forti virga, & pharaone profundo. Promontorium in tertia ambigue. Ouidi.Metamorphoſe.xv.Inde legit caprias promontoriumque Mineruę longum inuenies apud claſſicos : tamen , quia exemplum in promptu non eſt meum afferam: Imponunt ſiculæ tria promontoria,terræ. Podagra,in media ambigue.Ouidius Tollere nodoſam neſcit medicina podagram ,Mart. Litigat & podagra diodorus flacce laborat. Præputium,duo inter Syllabographos eruditi in ſecunda ambiguum ſcribunt.Iuuenalis Impatienſq; moræ pauet, & prępu tia ducit. Illi adducunt exemplum vnius cuius nomen meis non inſeram papiris. Ille quicunque ſit ait : Nato præputium mox aufert ſephora dictus. in hoc fidem . non obſtrinxerim meam vis vt paucis abſoluam : nunquam breuiato alloqui erit error indeprecabilis. Parnaſius,na,b.&.l. Martianus Capel.Conſcia parnaſio cui fulgeut ſidera cœtu. Virgilius primo Georgi.Vt ceraſis vlmiſque etiam parnaſia laurus . & hoc fit aliquando (vt diximus) cum vnam dedimus literam ſimilem : vt in cybelle cybelle , ſic in parnaſius parnaſius ; quia ſecundum ali

Peregrinus
Phereclus.
Pharaon.
Promontorium.
Podagra.
Præputiũ.
Parnaſius.

quos ſcribitur parnaſſus.alii negant duplici,ſ,ſcribi.
vnuſquiſque ſuam ſequetur ſententiam id reſtat: vt
Patroclus. parnaſius ambigue inueniri ſcias. Patroclus,apud
Homerum breuiatur,ſi Vrbano bellunenſi credimus
πατροκλέμον ἰδεικῦ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ longatur
apud Statium in achil.Patroclus,tantiſq; extenditur
Porſena. æmulus armis. Porſena in ſecunda anceps. Martia
lis.Hanc ſpectare manum Porſena non potuit.Sil.
viii.Cernitur effigies ardentem Porſena dextram.
Claudianus.Et pœnæ mulctata genus Porſenna re-
ducat.Virgili.vi.Nec non Tarquinium eiectum Por-
ſenna iubebat.& tunc duplici,n,ſcribitur.quod etiam
Phœnice?. retulit Seruius. Phœniceus,ſecundam habere po-
teſt longam,cum phœnices phœnicis, in ſecunda
longentur.Lucanus.iiii.Phœnices primi (famę ſi cre
ditur)auſi apud Ouidium vero breuiatur amor.iii.
Pharſalia. Saga ve phœnicea defixit nomina cera. Pharſa-
lia,ſecundam ambiguam habet.Catullus.Pharſaliam
coeunt,pharſalia tecta frequentant,in vno ſolo ver-
ſu.alii volunt legendum eſſe: & pharſala tecta fre-
quentant taceant quæſo,donec aliud exemplum af-
feram.Ouid.Metamorpho.vltimo.Victa petent mu
Platea. tinæ,pharſalia ſentiet illum. Platea,in media am-
bigue.Horatius epiſto.ii.Plures ſunt plateæ nihil vt
medicantibus obſtet.A uſo.Vt mediam facias nauali
ponte plateam.& naturaliter longatur,Donato te-
ſte,ſuper illo Terentii:in hac platea dicunt habitaſſe
Chryſidem hoc innuit,dicens:græcos πλάττιαν ſcri-
Phariſcus. bere. Phariſæus,in ſecunda anceps.Sedul.iii.Poſt
dominus phariſæa petens conuiuia cœnæ.Iuuenc.
Phroneſis. iiii.Illa phariſæi, ſaducæique doloſi. Phroneſis,
ambigue.Iuuenalis:Cum furor,aut dubius cum ſit
manifeſta phroneſis.Sereni.Ex vitio capitis phrone-
ſis furioſa mouetur. Anticlaudi.iiii. Altius inquirit
Pachynus. phroneſis,ſenſuque profundo. Pachynus,chy,lon

ga & bre. Ouid. v. Metamor. Leua pachyne tibi Lily beo crura premuntur. Priſc. in perih. Pro currens pachyno longe, clauſtriſq; pelori. Phalecus, in media ambigue. Auſo. Iſtos compoſuit phalecus olim: vbi, lecus, trocheus eſt, prima gaudens longa, clauſtriſq; pelori. Phalecus, in media ambigue. Auſo. Iſtos cõ poſuit phalecus, olim: vbi, lecus, trocheus eſt, prima gaudens longa. Terẽtianus. Qui nomen quoq; phaleco dederunt. Idem: Coniungit ſibi phalecos trocheos. Pleureſis, in media ambigue. Macer: Coſtarum quàm pleureſim vocat attica lingua. Prudent. in Rom. Mucrone quanto dira pulſat pleureſis. eſt carmen iamb. vbi, reſis, iambus, vel pyrrhichius eſt, prima gaudentes breui. Polymnia, ly, longat Heſiodus in theogonia: τερψικόρη τ' ἐρατώ τε πολυμνιά τ' οὐρανία τε, i. Terpſicoreque eratoque, polymniaque, vranieque componitur autem ἀπολύς, & μιάα: quæ à Theodoro Gaza per ει, ſcribitur. quanquam Heſiodus, ε, remouerit. Horatius vero ly, breuiat diuiſa diphthongo euterpe, cohibet, nec polymneia. quod carmen recipit ſpondeum, dactylum cum vna ſyllaba, mox duos dactylos: nec ibi, ly, breuiatur propter, m, &, n, vt male Lexici Græci ſcribit auctor. ſed quia finis precedentis dictionis naturaliter corripitur, alii apud Horatium legunt polyhymnia, à cantu dicta: vt apud Ouidium quinto Faſtorum. Diſſenſere deæ, quarum polyhymnia cœpit. ſic & nos. ii. Orpheos: Rhetoricos experta micans polymnia geſtus in quibus omnibus poſſes legere polymneia diphthongus diuiſa ſuper his hactenus. Quotidie, in ſecunda ambigue. Mar. x. Leuis dropace tu quotidiano. Idem. xi Cultus ſyndone tu quotidiana ſunt autem pha. verſus in quibus, tidi trocheus eſt primam habens longam. Cat. Coniugis in culpa flagrabat quotidiana & (vt retuli) per, c, non p, q, ſcribi admonet Abſtemius

Phalecus

Pleureſis.

Polymnia

Quotidie

Redimit. Rutilius, ſecundam l.& b Ouid.Faſt.vi.Hæc tibi prę poſito memorant dixiſſe retulit. Mart.Famę rutillum ſuæ relinquas. Redimitus di,b.&.l.Virgili.Copa ſyriſca caput graia redimita mitella. Prudent.iii Pſy. Ipſa redimitos olea frondente capillos. vnde eſt, quod ſæpius diximus nihil eſſe mediis incertius ſyllabis. ſi poteris tamen breuiare lector,laudauerim.

Reſina. Reſina;ſi,l.&.b.Martia. Reſina veneto nec reſecare luto.Iuue.quid enim reſinata iuuentus. de qua dictio

Romphea. ne ſuperius legito de ambiguis in prima. Romphæa,l.& b longatur quia per diphth.ſcribitur apud

Reliquus. græcos,& nos breuiauit Val.Flac.Argo.v. Aequaq; nec ferro breuior,nec romphæa ligno. Reliquus li,ambigue.Perſ.Hæc reliqua accipito licet illud,& vt volo tolle.Lucre.Nunquam relliquo reparari tem pore poſſit.Idem:Relliquas tamen eſſe vias in mente patentis.quare hoc fiat primam epogr.legito,vbi

Sophocles de,q,litera diximus. Sophocles,pho,long.& bre. Iuuenal.Grande ſophocleo carmen bacchamur hiatu.Sido. Ceſſiſſent Sophocles,& Euripides eſt enim

Spectaculũ verſus phal.in quo,ent ſopho,dactylus eſt. Spectaculum,aliqui in ſecunda ambiguum dicunt.Virgilius. Nocte pluit tota redeunt ſpectacula mane.Propertius.iiii.Spectaculum capta nec minus vrbe fuit.ſed (meo iudicio) figura fiet: vt legas,ſpectaculum,triſyllabum.

Sardinia. Sardinia,long.& bre.di.Prudent.Iamq; remi populos quernas ſardinia glandes.Priſ.in Peri. Sardiniæ poſtquam pelago circunflua tellus.Martia.

Saſonis. pri.Venerit in medio tybure ſardinia eſt. Saſonis, in media ambigue.Sil.vii. Hadriaci fugite in fauſtas ſaſonis harenas.Clau.Quicquid auo ſenior mauro, vel ſaſone victus:niſi ſit propter nominis diſcretionem.tamen adnotaſſe libuit.

Sapphirus. Sapphirus,phi,long. & bre.Prudent.Hinc tibi ſapphirum ſociauerit inde beryllum.Sidon.Vernans herbula crucira ſapphi

Sapphacis.

ratos nam, ſapphi, trocheus eſt. Syphacis, pha, anceps. Iuuena. Tolle tuum precor Annibalem, victum que ſyphacem. Claudi. Glic. Mar. Compulimus durum ſyphacem, tactumq; Metello. Syracuſæ cum, videtur ambigue poni. Manil. v. Roma ſyracuſas, ſalamis non merget athenas. Virgi. Prima ſyracuſio dignata eſt ludere verſu. alii legunt, ſyragoſio: eo quod ex, ου, diphthon. v, trahitur: &, o, remanet: quod placet. nam & inuenies νύσυς, νύσ. Sicanus, ca, long. & bre. Virgil. v. Fida reor fraterna erycis, portuſque ſicanos. Sil. xiiii. Sidera elyſeis aderit gens ſicana votis. Socrates, & ſocraticus, cra, breue & longa. Iuuenalis. Inter ſocraticos notiſſima foſſa cyn dos. Sido. Quos atomos vocat ipſe leuis ſocratica poſt hunc quem niſi merito dixiſſet, impugnaſſet Hermolaus. præterea in illis fragmentis, quæ falſo aſſignantur Gallo, tale carmen eſt: Socratem palmam pro meruiſſe ferunt vnde audio nonnullos, nec a re literaria excuriandos, proferentes Socratem media longa: cur & quare id faciant, ipſi viderint. Scatinia, in ſecunda. ambigue. Iuuenal. Ante omnes debet ſcatinia reſpice primum. Auſonius. Scatiniam metuit, non me tuittitiam. Seruilius, vi, anceps. Ennius annal. vii. Hunc inter pugnas compellat Seruilius ſic. Sil. punicorum. v. aderit ſeruilius armis. Sidonius, do. longa & breue. Ouidius primo Pon. Liquit agenorides ſidonia mœnia. Cadmus. Virgilius. iiii. Sydoniam picto clamydem circundata limbo. Idem auctor etiam longauit quare id fiat legito Aldum in tabula. Ouid. Metamor. Qui fieri ratione græca demonſtrat. Serapis, in media ambigue. Marti. Vincebant nec quæ turba ſerapin amat. Idem: Iſçuum ſerapin, nilus venerarur Oſirim. ſic Prudentium. ii. contra ſymac. Alia que in ſerapin, cœli ſuper aſtra locare. Idē in eodem Iſis enim & ſcrapis & grandi ſimia cauda: ſic poſuit

Syracuſæ.
Sicanus.
Socrates.
Socraticus.
Scatinia.
Seruilius.
Sidonius.
Serapis.

Martianus Capella.ii. Te ſerapin nilus memphis ve-neratur oſirim. Smaragdinus, in penultima ambigue. Prudent. in pſych. Has inter ſpecies ſmaragdina gramine verno. Valfred. in poet. Luce ſmaragdina, uel ſiueris inſtar occelli in hoc eruditorum ſit iudici-um quiſque ſuam teneat ſententiam, breuiarem ſati⁹.

Smaragdinus.

Sambuca : in media longatur. Perſius, Sambucam po tius caloni aptaueris alto. Gildas uero Poeta non in doctus, remouit, m, dicens : Et dixti ſabuca tu ruis ex venere et breuiauit bu. quòd: m, demptum ſit Serenus aſtipulatur nam et ipſe inquit. radix decocta ſabuci, cum ſambucus dicatur : tamen, bu, longauit. hæc di-xiſſe volui vt, m, abiectum nocere latius.

Sambuca.

Stymphalides.

Stympha-lides pha, ambigue Ouid. Metamorphoſe. ix. Ve-ſtrum opus elis habet, veſtrũ ſymphalides vndæ Au-ſon. Stymphalidas pepulit volucres diſcrimine quar-to.

Saxonis.

Saxonis, ambigue. Luca. longiſque leues ſaxo nes in armis Claud. panegy. ii. Proſpicere dubiis ven turum ſaxona ventis.

Terapneus

Terapneus, in ſecunda ambi-gue Sil. viii. Ecce inter primos terapneo a ſanguine clauſi. Ouid. faſt. v. Prima terapneo. feci de ſangnine f lorem.

Ticinus.

Ticinus, ci, ambigue. Sil. Adde etiam ticini ſpumantes ſanguine ripas. Sidon. Vltima iam claros quærunt poſt damna ticini. alii tamen longant etiam primam. vt eſt Iouianus pontanus inter poetas neo-tericos fere antiquis comparandus, dicens in hemiſti chio: ticinide terra. lector aſpice in quarta epograph. vbi de, i, ante, n, fit mentio.

Totius.

Totius, long. & breu. Virg. Magnanimosque duces, totiuſque ex ordine gentis. Lucre. Mutat enim mundi naturam totius ætas.

Tritonia.

Titonia, ſecundum aliquos, to, long. & breu. Ouidius. vi. Metamorpho. Præbuerat dictis tritonia talibus aures. Lucanus. Tritoniam cui fas ſoli vidiſſe mineruam.

Lucanus a vitio defen ſus.

Hi, qui, Lucanum allegant, errare viden-tur: nam in meo codice, Troianam, non trito-

tio · c.
tio · oixic
tio · oixio

niam, ſcriptum inuenio: & ſeruius ita ſecundo commentario allegauit: ſed illos decepit Tortellius in dictione Palladium, ideo: niſi aliud afferant exemplum minus fidei adhibuerim. Trinacria, na, anceps. Claudia totaque decreſcit refugo trinacria viſu. Virgilius. iii. Murmure Trinacriam, & cœlum ſubtexere fumo ſic pheretrum, mererrix, pyretum latebræ, ſalebræ, tenebræ, pharetra, & ſimilia. quæ natuturaliter breuiantur. Nam (vt retuli) ſi aliqua vocalis naturaliter breuis, ſequente muta, & liquida, erit ambigua ſi uero uocalis naturaliter longabitur nunquam corripietur. Taurominitanus, in ſecunda, & quarta ambigue. Iuuenal. Taurominitanæ rupes quando omne peractum eſt, ecce hic, ro, breuiari: & ni, longari. Sidonius, Vel taurominitana, quos caribdis. eſt autem carmen phalecum: vbi romini dactylus eſt. Ecce Lector, ro, longari, & ni, breuiari. Trigonus, go, l, & b. Manil. ii. Et quæcunque tamen dicuntur ſigna trigonna. Auſon. Per trinas ſpecies trigonorum linea currit. Triclinium, in ſecunda ambigue. Virgilius in cop. Triclinia vmbroſis frigida harundinibus. Lucil. Nempe fores autem, et triclini limina quidam: quem imitatur Manil. v. Nunc iam luxuriæ pars, et triclinia templis. Tepefacio, pe. l. & b. Catul. Alta tepefacient permixta flumina cæde Horati. ſati. xiii. In matris iugulo ferrum tepefacit acutum: quia adnotauimus, tepe cale, rube, lique, compoſita ambigue reperiri. cauſa eſt (ut credo) quia verba in eo ſecundæ coniugationis terminantia, abiecta, e, antiquitus tertiæ erant ſcilicet ut, e: in imperatiuo longaretur, & breuiaretur. latius uidebis. i. Epogra. Tenthyra, in media anceps. Ouid. i. triſt. Saltus ab hac terra breuis eſt tenthyra potenti. Iuuenalis. Quæ uicina colunt umbroſæ tentyra palme. Troades, ambigue. Perſ. Ne mihi

Tortellius male allegat.

Trinacria.

Taurominitanus.

Trigonus.

Triclinium

Tepefacio.

Tenthyra.

Troades.

pulidamas & Troades labeonem. aliqui legunt, frondes quadriſylla. Ouid. Metamor. xiii Troades vt patriæ fumantia tecta relinquunt legito primam epog. vbi de, A, tractatur.

Temetum. Temetum, ſecunda ambigua. Iuuenal. xv. De Corcyrea temetum deduxerat vrna. Hora. in Epiſt. Pullos oua cadum temeti nempe modo iſto

Termodō. Termodon, aliquando triſyllabum eſt, & quandoq. quadriſyllabum: vt thermodoon, quando triſyl. eſt ideſt quando poſt, d, vnum ſolum, o, ſequitur longatur. Ouidi. Et tu fœmineæ thermodon cognite turbæ. Stat. in Syl. Thermodonciacas calere turmas. eſt carmen phal. ſpondeum, dactylum, reſq; recipiens trocheos: ideo ibi longatur mo. quādo eſt quadriſyl. ideſt ꝙ poſt, d, duo, oo, ſubſequantur, breuiatur. Virg. x. Quales threiciæ cum flumina thermodoontis. in quinto nanq; pede dactylus eſt. hoc etiam teſtatur Seruius.

Vbicunque Vbique. Vbiuis. Ibique. Ibidem. Vbicunq;, in ſecunda longatur, & breuiatur. Oui. vii. Met. Seruor vbicunq; eſt vni mea gaudia ſeruo. Idem amo. iii. Te dea munifica gentes vbicunq; loquūtur & non immerito eum Vbi, in vltima ambigue ponitur. Hoc facit: vt autumem, vbiq;, & vbiuis in ſecunda ad placitum poni. nam, vbiq; apud Ennium, Ouidiumq; longari inuenies: vbi vis apud Horatium breuiari ſaty. iiii. ſic teneo in compoſitis ab ibi vt ibiq;, ꝙ ibidem: quia in ſecunda ambiguum inuenies.

Vaticanus. Vaticanus, in ſecunda ambigue. Mar. In Vaticanis condita muſta cadis. Hora. I. Carmi. Redderet. laudes tibi vaticani. eſt autem ſapph. vbi, vati, Trocheus eſt, vltima conſtans breui, & crediderim hoc fieri: quia (teſte Aulo Gellio libr. xvi. Cap. xvii.) Vaticanus dicebatur a vaticiniis. & tunc breuiare. ſi vero (vt vult M. Varro) a vagitu, longatur hæc ſentio.

Vrania. Vrania, ra, long. & bre. ſic &, ni. Ouid. Metamorph. v. Excipit, Vraniæ fecere ſilentia. cunctæ. Virgilius. Vrania poli motus ſ. e. a. alii legunt, Vranieque poli

Venuſinus

Venuſinus,nu,l.& bre.Iuue. Malo Venuſinam,q̃ te cornelia mater. Horat.Nam Venuſinus arat finem ſub vtranq; colonus. Vlubræ,lu long.& bre.Iuue. Saty.x.Frangere pannoſis vacuis ædilis vlubris.Ho ratius?eſt vlubris animus ſit t.n.d.æ. Vietus,indifferenter ponitur:Lucretius.iiii.Nec ſupra caput eiuſdem cecidiſſe vietum.Horat.in Epod.Q uis ſudor vietis,& quàm malus vndiq; membris. Vnius,ni, long.& bre.Ouid.Vnius ſermone mydæ.Virgilius. Vnius ob noxam,& furias aiacis oili.& (vt adnotaui in ſecunda Epogra.)in ius facientia genitiuum, & datiuum in,i,ad placitum ponuntur. Zabulones,bu,ambigue.Iuuenc.i.Finibus & ſtatuit zabulonum ponere ſedes.Idem:Terra zabulonum & regio cui neptala nomẽ & ſic huic parti impoſitus eſt finis. Venuſinus Vlubræ. Vietus. Vnius. Zabulones

ℭDe ambiguis in vltimis ſyllabis. Cap. iiii.

Eia in fine ambigue nam breuiatur,teſte Probo. & quia ſciebat hoc. Maro,ſemper ſubiecit vocalem.Sidon.Eia caliope nitente palma,vbi,eia, ſpondeus eſt quanquam alii volunt trocheum eſſe, quod non probo.Fruſtra,ſimiliter.Virgil.pri.Geor. Eia.

Nec fruſtra ſignorum obitus ſpeculamur,& ortus. Ruf.Feſt.in arat.Ima vehunt cœli luxit dum fruſtra frequenter. Triginta,ſimiliter.Vir.Triginta magnos voluendis menſibus orbes.Manil.ii.Ter triginta quadrum partes per ſidera reddent.Iuuenc. Argenti triginta minas. Rhea.Prudent.contra ſym.Et ſi rhea ſacram laſciui martis amore.Oui.Faſt.iiii.Sæpe rhea queſta eſt.ſuper hoc aſpice in.v.Epog.vbi de, A,in vltimis fit mentio. Vltra Iuue. Vltra ſauromatas fugere hinc libet,& glacialem.Serc.Curaq; nil ꝓdeſt nec dicitur vltra cicatrix.quem imitati ſumus in theoandrat. Iudæa tellus vltra quid iniqui eſt re/ Fruſtra. Triginta Rhea. Vltra

ſer.vbi a quid i,tribrachus eſt. Hic,pronomen.Perſ.
Hic. At pulchrum eſt digito monſtrari,& dicier. Hic eſt. Virgil.ſolus hiuc inflexit ſenſus,animumque labantem. tamen Terentia.vult ibi eſſe creticum pedem. ſuperius aſpice:vbi de communibus. Hoc ſimiliter
Hoc. (ſi Priſc.credimus) breuis eſt: ſi Martiano,& Seruio c,pro duplici habetur.Horat. hoc erat in votis.Oui, Priap.Nimirum hoc ipſum quod inuitamur inuitat. eſt autem ſczaon in qua poſt ſpondeum iambus eſt, prima gaudens breui ideo recte Priſcia.ſenſiſſe in ea regula,quam vidimus in.v.Epogra.vbi de,c,tractatur,aſſeueramus.Præterea ait Probus,hic,& hoc breuiari,hæc longari. Lac,ambigue:quia(Victorino
Lac. teſte)breuiatur: longauit Seren.Lac aſinæ,placidæq;
Fac. bouis prodeſſe loquuntur. Fac,ſimiliter.Ouidi.in rem.Durius incedit,fac ambulet.Idem in hero.Et dicet referas arma fac iſta ioui,ſed in regula de,c,in vltimis,aliquorum retulimus opiniones. Calpe, pe,
Calpe. ambigue:quando longatur eſt:quia in,e, græca omnia genitiuum in es facientia,ſunt longa.breuiauit.Iuuenal.Saty.xiiii. Aequora tranſiliet iam longe Calpe, relicta:vbi ait Valla feciſſe ſyſtolem aut à nominatiuo,calpis:qua dictione vtitur Sidon.in epiſtolis.Sic, Ruf.Feſt.procul in vada calpe titana.Seruauit melius Luca.Heſperiam calpe,ſummoq; impleuit atlan-
Fere. te. Fere,aduerbium in vlti.anceps.Iuuen.vi. Nulla fere cauſa eſt in qua non fœmina litem. Anſon.Nam tecum fere totus ero quocunque recedam.quod ſi vidiſſet Codrus,aliquando fere vltima conſtare breui intrepidus dixiſſet.latius vide in.v.Epog. vbi de ad-
Tabe. uerbiis in,e,fit mentio. Tabe,ſimiliter.Lucretius. Hymbribus , aut tabe nimborum arbuſta vacillent. Ouid.Metamor.ix.Tale liquefactis tollens ad ſidera
Vale. palmas. Vale,ſimiliter.Ouid.Metamor. x.Supremumq; vale,quod iam vix auribus ille.Idem.i. Triſt.

Idq; quod ignoti faciunt vale dicere ſaltem. ſed quan do breuiatur eſt à valo valis. Caue, ſimiliter. Probus: Litem infere caue eum quo tibi gratia iuncta eſt. Pro pertius. Tu caue ne triſti cupias pugnare puellæ. & notato, verba ſecundæ coniugationis, quando, e, in imperatiuo breuiatur, eſſe tertiæ: vt cauo cauis, valo valis, feruo feruis. Apprime. Macr. Apprime ſum ptis zodoaram obſtare venenis. Virg. ii. Georg. Flos apprime tenax. quamuis Seruius legat, apprima, nō men pro aduerbio: quod & Antonius Nebriſſ. facit: quare? ipſi videtint. Mihi. Virgili. Muſa mihi cau ſas memora quo numine læſo. Idem, Non mihi ſi lin guæ centum ſint, oraque centum, Tibi. Ouidi. Quæ tibi dem, & turbæ pantheſilea tuæ. Iuuenalis. Hæc ſoli commiſſa tibi celare memento. Sibi. Caluus. x. Mens mea dira ſibi prædicens omnia vecors. Virgil. Credimus an qui amant, ipſi ſibi ſomnia fingunt. Cui diſſyllaba dictio ambigue in fine. Albinus. l. Ille cui terras capitolia celſa triumphis. Martialis. Sed no runt, cui ſeruiunt leones eſt autem hal. vbi, runt cui, dactylus eſt. ſed latius videto Epographia prima. vbi de, i, vocali fit mentio. Vbi Tibul. Laurus. vbi bo na ſigna dedit. Ouid. Metam. iiii. Ignorant vbi ſitu ni gri fera regia ditis. Aliqui tamen volunt, vbi i. quan do, longari: vbi aduerbium loci, breuiari: quod non ſeruatum apud poetas inuenies. hinc eſt quod com poſita ab vbi, & ibi, in ſecunda ambigue poni edocui mus. Ibi. Ouidius Metamor. xii. Non vigil ales ibi criſtati cantibus oris. Idem primo Metamor. Mons ibi verticibus petit arduus aſtra duobus. Quaſi. Oui. Et quaſi diſcedens oſcula nulla dedi. Ruf. Feſt. Auien. Pulueruienta quaſi cano procul aere pandit. Niſi Oui. Quam niſi tu dederis, non eſt habitura ſalutem. Sidon. Sint tantum, penituſque niſi nihil eſſe probetur. O terminata verba, & gerundia, ad pla

Caue

Apprime.

Mihi.

Tibi.

Sibi.

Cui.

Vbi.

Ibi.

Quaſi.

Niſi.

placitum ſic & nomina latina in:o,virgi. Cãtando tu illum. Alphius:Spaciãdo paulatim trahit.in quo ver ſu,do pau,Iambus eſt. Ego,virgi.Non ego cuncta meis amplecti verſibus opto.ſic in compoſito protu lit Lucil.Saty.vii.vxorem cedam potius quã caſtrem egomet me.Proper.iii Frater ego tibi ſim,filius vnus ego,Ouid.Sed quid ego reuoco.Stat.Sed quid ego feſſos. Quando.Sere.Quando flagella ligas.vir gi.Si quando tybrim:quem Seruius poſuiſſe vſurpa tiue ſcribit.Sero.Tibul.Heu ſero reuocatur amor. Iu ue.Galeatum ſero duelli.Stat.pri.The.Sero memor thalami. Ergo.Iuuenalis.Ergo quid optandum fo ret ignoraſſe fateris.Ouidius Metamorphoſeon. iii. Non iuraſſe poteſt ergo mœſtiſſimus altum. Vero ſimiliter.Virgilius quarto:Egregiam vero laudem.& ſpolia ampla refertis Valerius Flaccus.v. Quod peni tus ſin vero præces & dicta ſuperbus. Ambo.Virg. Ambo florentes ætatibus,arcades ambo.Martialis. Elyſium poſſidet ambo nemus. Diſpar.Martiales. x.Tam diſpar aquilæ columba non eſt.Mart.Capel la:omnia compar habet paribus ſub legibus ordo er go ſic omnia a par compoſita con ſimplici,r,habe bunt ancipitem.Cor.Ouidius,Inq; cor hamata per cuſſit harundine ditem.Idem in ſapph.Mille meum leuibus cor eſt violabile telis.Lucr.ii Deniq; cor ho minum.ſed forte ſit iure monoſyllabi.Neſcis.Oui.in he.Neſcis an excedãt etiam loca venimus illuc quem imitatur.Ara.Neſcis amare deum concordia nexa ca leſcat.Martial.Neſcis.heu neſcis dominæ faſtidia ro mæ.alii tamen in ſuperioribus volunt,s,abiici. Ve lis virgilius.Seu dextra leuaque velis occurrere pu gnæ Auianus,Siue decus buſti,ſeu velis eſſe decus.

Bis.Ouidius,Quinque bis eſſe ſuo.Claud. Bis. æther,bis terra dedit,confuſaque rurſus. aliqui re gunt. Aether bis bis terrà ſed quid hoc inſulſius?

Ego. Quando. Sero. Ergo. Vero. Ambo Diſpar. Cor Neſcis. Velis. Bis.

aliud exemplum affero. Mani.iiii. Bis vndena nocés & bis duodena nocentes. Prodis a prodo tertiæ, breui. Ouidius: Me mihi prodis ait a prodeo quartæ coniugationis, long. Horat. ſermo. ii. Romanoq; habitu prodis ex iudice dama. Dormis, ambiguum in fine aliqui ſcribunt. Longatur, quia quartæ coniugationis verba ſecundam indicatiui ſ. ngu. longant. breuiauit. Propert. Et ſoror, & cum qua dormis amica ſinu. ſed ego legerē, dormit, aut, s, more antiquo abiicerem Poſſis. Hora. Poſſis & magnam morbi deponere partem. Iuuenal. v. Saty. Tam ieiuna fames cum poſſis honeſtius illic. rationem lege in prima Epogr. vbi de, s, litera loquimur. aliqui tamen, poſcis, legūt, quod non probo. Tripes. Horatius. Ser. pri. Omnia magna loquens modo ſit mihi menſa tripes & Auſonius: Qui bipes, & quadrupes, foret et tripes omnia ſolus. quod (Priſcia. teſte) omnino breuiari Probus docuit, ideo a pede compoſita cum ſimplici s, ancipitem habent. Palus. Ouidius a Metamorph. ii. Diis iuranda palus oculis incognita noſtris. Horat. in arte poeti. Regis opus, ſteriliſque diu palus, aptaq; remis: vbi, s, abiici dicerem. lege primam Epograph. vbi de, s, litera loquor. Caput. Iuuen. Per caput alterius. Virgi. Nam tibi tymbre caput Euandrius abſtulit enſis, & non immerito, quia, t, eſſe ambiguum teſtatur Martianus Capel. libro. iii. Prodis. Dormis. Poſſis Tripes. Palus. Caput.

¶De aliquibus in literis ſimilibus, aut pronunciatione, quæ in ſyllaba, & ſignificatione diſcrepant: & primo in primis ſyllabis. Cap. v.

Apis, pro volatili breuiatur. Ouid. Non apis inde tulit collectos ſedula flores. p Deo Aegyptio longatur. Idem Metamorph. ix. Sanctaq. bubaſtis, variiſq; coloribus apis. Ara: pro altari, longatur. Virg. Apis.

Crudelis aras,traiectaq; pectora ferro.pro ſtabulo, aut aue breuiatur. Ouid. Tertius immundæ cura fide lis haræ. Iuuena. Varicoſus fiet haruſpex. tamen per aſpiratione hæc ſcribimus, Atys cybelleius,longatur

Atys. Perſ. Claudere ſic didicit uerſum Berecyntius Atis, alias breuiatur.Ouidi. Datq; animos,erat indus atys quem flumine gange.

Ager. Ager,pro campo,breuiatur. Virgilius. Vſque adeo turbatus ager,pro terrę cumulo,longatur,quanquam poſitione.Idem : tumuliſque ex aggere fatur.

Acer. Acer ideſt fortis longa.Horat. & inexorabilis acer, pro arbore,breui,Ouid. Et platanus genialis , acerque coloribus impar.

Ales. Ales, pro uolucri,longa.Ouidi. Non vigil ale ibi, ab alo alis uerbo breui. Virgi. Spiritus intus alis.

Annus. Annus,pro podice,longa.Seren. Excruciant turpes anum ſi forte papillæ pro vetula,breuia.Ouid. Pallas anum ſimulat.

Aſia. Aſia,pro regione,breui. Ouid.Te duce magnificas aſiæ ſ.u.pro palude, longa. Virgilius. Sonat amnis & aſia longe.uideto tamen in iii.Epographia.

Aras. Aras,ab aro aras,breuia. Ouid. Incola captiuo que boue victor arat.ſi uero ab ara.ideſt altari,lóg. Virg. Priamumque obtruncat ad aras,

Calidus. Calidus.ideſt tepidus,breui.Ouid.Frigida pugnabant calidis humentia ſiccis pro aſtuto,ſed geminatione,l,longatur. Idē Callida per tenebras uerſato carmine cardine tiſbe.

Colus. Colus,ciuitas.longa Sta. Qui colon,denſamq; iugis pro inſtrumento fœmineo breui.Ouid. et colus effuſi digitis cecidere remiſſis.

Citus. Citus id eſt velox breui. Virgi. Ferte citi flammas,date tella impellite remos. Citus,quādo diuiſum ſignificat,lōgatur. ſi ſeruio credimus.viii.commen.

Creta. Creta,inſula minois, longatur Vir. Hortantur ſocii cretam,proauoſq; petamus.creta in ponto,breui. Val.flac. pontūq;, cretāque

Canis. Canis aīal,& a cano canis,breui. Iuuen. Et canis,& poſtes, & marmora.ſi uero datiuus,& ablatiu⁹ a canus cani

ſunt, long. Perſius:miſeriſque uiatica canis. Claros, urbs,breuia. Ouid. Et claros,& tenedos p,q,r,ſ,ſi à clatus ra rum,longa. Vir. tibi me claro demiſit olympo. Cares,populi,long. Mart. cares in aſtra ferant à careo cares,breui Ouid. Quod caret alterna rege d,n,eſt. Chelis,pro lira.breui. Mart.Capel.ix.Sed nec arioniam marmoras ſarda chelim, a chela.long. Virg. inter chelaſque ſequentes. Dico dicas., breui. Virgi.propriamque dicabo. dico dicis,longatur. Auſo. Dicebam tibi Galla ſ, e, æ, Duces, à dux, breui. Ouid. Conſedere duces,& u,ſ,c,à duco ducis lon.Virg. Durite ab urbe domum m,c,d,d. Duco cis tertiæ,longatur.ut habes exemplo ſuperiori. duco cis primæ, breui. Virgi. Iuuenes quos, educat, Vfens. Equus animal, breui. Virg. Bello armantur equi.pro iuſto ob dipthongum,long. Iuuen.diis æquāda poteſtas Edo:ideſt.comedo,breui.iuue.comeduūt colyphia paucæ.Edo.ideſt extra do,& præbeo,long.& Virgi.puerum nec ſanguinis edent. Fretum.i.mare breui. Ouid. Inque fretū credas a fretus confuſus,long. Virg. Illa fretus agit uentos.Fugit,in præſenti,breui. Virgi. ad te confugio. In pręterito, lęga.ſic fugere infinitum,breuia.hora virtus eſt vitiū fugere;à præterito,long. Iuue.pariterque quæ fugere ſorores. Io,uox gaudentis,breui. Ouid. Lauro cingetur,ioque,pro filia Inachi;long. Idem:uaccam ſpectabat ad io tamen ambiguum eſſe ſuperius dixi. Idem maſculinum,long. Ouid.ſit in hoc precor exitus idem ſi uero neutrum eſt, breui. Ouidi. Donec idem paſſa eſt. Iugis.i.perpetuus, longa. Auſon. Iugiter acciri. ſi a iugum iugi breui. Iuennal. ſi rara iugo uictoria ſedit. Leuo.i.polio, long. Auſon. Iuguima ꝗ calido leuas tibi. quando pro exonero, breui. Ouid. dominæ gratare, leuata eſt. ſic erit leuis.i.politus,longatur.ſi uero exonerat⁹,bre. Liber

Claros. Cares Chelis. Dico. Duces. Duco Equus. Edo. Fretum. Fugit. Fugere. Io. Idem. Iugis. Leuo Leuis Liber

pro codice,& cortice,breui. Ouid.ſine me liber ibis in vrbem. Idem:Colla liber ſerpit.pro baccho,& homine libero,long. Ouid. Liber & admonitu. Iuue.

Labor. Libera ſi dentur populo. Labor,nomen,breui. Vir. molitur laude laborem.labor,verbum,long. Ouid.

Lira. Labitur occulte f.q.u.æ. Lira,pro ſulco lon. Auſo. patitur litare ſorores,pro inſtrumento, breuiatur. Ouid.carmina culta lyra, tamen per,i,ſcribitur in ſecundo.

Latus Latus lateris,breui. Virgi.Dat latus inſequitur.

Lego Latus ta tum,long.Oui. nubes latis inducere terris. Lego legas primæ,long.Ouidi. Dominum legata rogabo.Lego gis tertiæ,breui.Ouid.Me legat. & lecto.

Leges. ſic leges a lego legis,breu.a lego legas,aut a lex legis long. Iuuenal.& legum ænigmata ſcluit.

Legit. Legit,in pręſenti,breui.legit,pręteritum,longa.

Lyris Lyris, ſi a lyra inſtrumento,breui. vt ſuperius diximus ſi pro flumine,long.Mar. Cæruleus nos lyris amat.

Late Late aduerbium,long.& a latus ta tum. Virgil.& littora feruere late.a lateo lates,breui. Virgilius. fugite hinc, latet anguis in herba.

Lino. Lino, a linum, longa. Ouidi.& lina madentia ſicco.Lino linis,uerbum,breui.Ouid.Obliuit,& mutam

Molitur. Molitur,deponẽs,long. Virg.ſua molitur laude laborem.ſic eſt

Moles. Moles mois paſſiuum a molo,breui. Auſ.molitur p utráq; cauernam.

Malum. Malum,pro pomo,long.Vergil.Aurea mala decem.ſic erit quando pro arbore nauis ponitur.pro infirmitate,et a malus la lum,breu.Iuue.& acre malũ per ſtilantis ocelli.

Manes Manes,a maneo,breuí,Vergil. priamique arx alta maneret.a mano,manas,longa. Virgil. Externum tulit haud cruor hic de ſtipite manat.ſic manes a maneo,breui.manes.i.animę infernales long.Virgil.aut manes credas curare ſepultos tamen ſuper hac dictione paulo ante diximus.

Manus. Manus. na num,lõga.ideſt bonus; ut in compoſito cognoſcitur.Ouidius;A egeo na ſuis imania terga lacertis,ma

nus, pro palma & choro, breui. Virgilius: iuuenũ ma nus emicat ardens. Metis datiuus, uel ablatiuus a me ta, long. Ouidius: decurſa nouiſſima meta eſt ſi uero uerbum eſt, breui. Iuuenal. Ille metit barbam. Mera ideſt pura, a merus ra rum. breui. Iuuenal. ubi feſta, mero pede ſabbata reges. mera, canis quædam, lõg. Ouidius: Atq; ubi mera nouo. l. t. a. tamen mera ſci ſ bitur. Nitens: ideſt ſplendens breuiatur. Virgilius: Triſtior, & lachrimis oculos ſuffuſa nitentes. nitens: ideſt conans, a nitor niteris, long. Virgili. paribus ni/ tens cyclenius alis. Notus, a noſcor, long. Iuuena. Nota magis nulli. pro vento, breui. Ouid. Emittitq; notum m. Nato. i. filio, long. Virgil. Nate meæ uires. nato uerbum. breui Iuuenal. ſtachum lugere natãtem niſi cõiũctio, breui. Oui. Quã niſi tu dederis. niſi ge nitiuus a niſus, lõg. Ouid. proles ego regia niſi. Ora, ꝓ regione, & in imperatiuo ab oro ras, long. Virg. li biæ uertuntur ad oras. Idẽ: Oramus ꝓhibe. infandos ꝓ dea, breui. Ouid. Mutat, oramq; uocat. Opis, ab ops, breui. Virg. Non opis eſt noſtræ, opis nympha, long. Virgili. Opis ad æthereum. Palus pali long. Iuuenal. quis neſcit uulnera pali. palus paludis, breu. Ouid. Diis iuranda palus. Phylira, nympha, long. Ouidius: Philides puerum ꝓ tenui cortice apud Ho ratiũ, breui. aut pro populo. Priſc. pariter phylireſq; ſequuntur. Plaga, pro rete, & regione breui. Virg. Retia rara plagæ. Ouid. totidemq. plage tellure pre muntur pro uulnere, long. Horat. memini quę plago ſum mihi paruo. Placet à placeo ces, bre. Ouid. Iudi/ ciũ, ſanctiq; placet ſ, ſi à placeo cas, lon, Ouid. Placet achileos m, p, m. Propago, in homine, breui. in uite long. ſuperius legito. Pila, pro ludo, breui. Horati. Nanque pila lippis. Pro columna, long. Idem: Habe/ at neq; pila libellos, Pyramus, fluuius, bre. Priſci. per ſpacium. Pyramus. Pro iuuene Babylonico, long.

Metis
Mera
Nitens.
Notus.
Nato.
Niſi.
Ora.
Opis.
Palus
Phylira.
Plaga
Placet.
Propaga.
Pila.
Pyramus.

Populus. Ouidius: Pyrame reſponde, Populus, arbor, longa. Ouidius: Popule viue precor. que conſita margine ripæ alias breui. Idem: Perque leues populos.

Paret Paret, a paro ras, breuia. Virgil. Arma parent. a pareo res, longa. Idem: patris magni parere parabat.

Queror. Queror: ideſt lamentor, breui. Ouidi. Vela queror reditu, verba carere fide: quando cum diphthongo ſcribitur paſſiuum eſt, & longa. Ouid. Quæritur interea. q. t. p. m. Rapis, à rapa, longa. Martial. brumali gaudentia frigore rapa. a rapio, breui. Ouidius brachia tendentem rapit, & bis terque per auras.

Rapis

Remus. Remus, pro nauali inſtrumento, longa. Virgil. nunc nunc incumbite remis. pro frate romuli, breui. Idem: & veſta Remo cum fratre Quirinus? Roſeus, a roſa, bre. Virg. Aurea fulgebat roſeis aurora. a roſulano agro, longa. Idem. qui nomentum vrbem, qui roſea rura velim.

Roſeus.

Reges. Reges nomen, longatur. Iuuenal. pede ſabbata reges. verbum, bre. Armiferan Thrachen qui regat alterent. Soles, a ſoleo, breu. Ouid. tethys ſolet ipſa vereri pro æſtiuis diebus, long. Ouidius. Solibus hibernis æ. g. u. Statim: ideſt illico, breui. ideſt iugiter, long. alias vidimus. Securi, ab inſtrumento. bre. Ouid. repta ſceleratus verba ſecuri. ſi a ſecurus ra rum, long. Petron. Quiſquis habet nummos ſecura nauiget a. Solum ideſt terra, breuia. Ouidius & murus quod fuit ante ſolū. a ſolus ſola, long. Virg. Solus hic inflexit ſenſus. Saga ſagæ, long. Tibull. Pollicita eſt magico ſaga miniſterio, ſi uero a ſagum ſagi, breui. Iuuena An ſaga vendenti. hoc etiam adnotat F. Pompeius. Senis, a ſenex, breui. Ouidius: Hic ſteterat priami Regia celſa ſenis. a ſenis na num long. Virgili. Aſpice biſſenos lætantes. Sinus pro gremio, & parte oculi, breui. Virgili. Sic effata ſinus lachrymis. pro vaſe, longa. Virgilius Sinum lactis & hæc tibi. Seres, populi, longa. Virgilius.

Soles.

Statim.

Securi

Solum.

Saga.

Senis.

Sinus

Seres.

Pectunt tenuis ſeres.a ſero ſeris,bre. Idē,inſere nunc melibœe pyros. Sudes a ſudo,long. Horat. Fecit que puer,ſudauit,& alſit profuſte.bre. Virgili. A gitur,ſudibuſue præuſtis. Stipes ſtipitis,long. Ouid. latet hoc in ſtipite mater.a ſtyps ſtypis per,y,breui. Ouid. Qui ſtypis æra negant. Sedes,verbum breui. Virgil. ſedet,æternumq; ſedebit:quando eſt nomen,long. Ouidi.aut citius ſedem properamus ad vnam. Syrius,à prouincia,breui. Iuuenalis. Quod nec in aſſyrio.pro ſidere,& per,i,long. Perſi. Iam ſi rius ardet. Sero,a ſerus ra rum,long. Martial. fac cito ſero virum,& eſt aduerbium quando eſt verbum & pro liquamine,breui. Virgili pace ſero pingui. Tumet,verbum breui. Ouid. corpus tumet omne veneno. Tumet,pronomen,long. Thetis,pro Achillis matre,bre. Ouid. Iuppiter æquoreæ Tetidis connubia pro oceani coniuge,long. Virgi. Generum Tethys emat o.u. & aduerte in ortographia etiam differe:tamen pro oceani coniuge aliquando breuiari diximus. Vadis a vado,long. Virg. Vadimus immiſti Danais a vadum di,breui. Idem: Illiditq; vadis. Velis,a volo bre. Iuuen. Scire velim quare.a velum veli, long. Ouid. totum ſubnectite velum. Vires,à vis long. Ouid. Hæc reparat vires.f.q.m.l.a vireo,bre. Colum. iam rhamni ſponte vireſcunt. Viri a vir bre. a virus,longatur. alias diximus.

Sudes. Stipes. Sedes. Syrius. Sero. Tumet. Thetis. Vadis. Velis. Vires. Viri.

¶ De ſimilib⁹ in mediis ſyllaba diſcrepãtibus. Ca. vi.

Ambitus,ſubſtantiuum.breui. Luca. Letaliſq. ambitus vrbi.adiectiuũ,lõg. Oui. Ambitę circundare littora terræ. Alius,in ntõ,breui. Iuue. Atq; alius cui fas.in gtõ,longari.alias diximus. Conditus, & conditio,a condor conderis,breui. Pallad. Conditus hic ego ſum c,m,r,m,a.condior condiris,lon. Iuue. Turgida nec prodeſt condita in pixide lyde. Molitur,a molor bre. Auſo. Molitur p vtranq; cauernam.

Ambitn[us] Alius. Condit[us] Conditi[o] Molitur

Maſſylia. a molior lon. Virgi. ipſe ſua molitur laude laborem. Maſſylia in Africa, longa in ſecunda. Virgil. Maſſylique ruunt equites. in gallia breui. Lucan. Maſſyliam delere vacat. Matrona. Matrona, fluuius, quidam breui. Auſon. Matrona, non gallus b.q.i.f. long. Iuuenal. capitis matrona pudici. Oblitus. Oblitus, ab obliuiſcor, long. Ouid. nimiumq; oblite tuorum. ab obliuor, breui. Idem: Spumantes oblita rictus. Occidit. Occidit: ideſt mortuus, breui. Oui. occidit vna domus. occidit: ideſt interfecit, lon. Iuue. Quemlibet occidunt populariter. & quando bre. a cado & quando long. a cædo venit. Parere Parere, a pareo lon. Virg. magni parere parabat a pario; bre. Mart. Gellia non parere. Pamphilus Pamphilus, nomen proprium breuiatur. vt alias ex cōpoſitione vidimus à pāphilia regione, lon. Priſcia. Pamphiliumq; latus. Roboris. Roboris, a robur, breui. a robor, lon. Seruitus. Seruitus, ſubſtantiuum apud Horatium, breui. adiectiuum: long. vt alias vidimus. Subito. Subito, aduerbium, breui. Virgil. Cum ſubito e ſyluis. Verbum, long. Ouid. in ſapph. quam nunc erit aura ſubito. Volucrum. Volucrum: à volucris breuiatur naturaliter: ſed & longatur ob mutam, & liquidam. ſed volucrum volucri, neutri generis, longatur omnino, quia a volutum volutu. Vtraq;. Vtraque, ablatiuus, longatur. Virgil. Creber vtraq; manu pulſat, verſatq; dareta. alias breuiatur. Lucan. Vtraq; frugiferis eſt inſuſa nobilis aruis.

De aliquibus ſimilibus in vltimis ſyllaba diſcrepantibus. Cap. vii.

Mea. Mea, verbum, longatur ex imperatiuorum regula in, a. pronomen, niſi in ablatiuo, breui. Oui. Si mea cum veſtris valuiſſent u p. Rota. Rota, ſimiliter imperatiuum, lon. nomen, niſi in abltō ex regulis, breuiatur. Siqua. Siqua, quando qua vacat, long. Virg. Si qua fata ſinant. ſi vero à ſiquis, breuiatur. Iuuena. Vmbra venit, cuperent luſtrari ſi qua darentur Sulphura cum

thædis. Hic pronomen ambigue ponimus. Virgil. Solus hic infelix ſenſus. aduerbium, omnino longa. Ouid. Conſtitit hic & tuta loco. Quæ, coniunctio breuiatur. At nomen, longatur diphthongo. Ne, prohibentis, & pro vt. lon. Ouidio. Ne ve operis famam p, d, u. ne pro an, breui; Virg. Sola ne perpetua mœrens carpere iuuenta. Mane, verbum, longa. Ouid. Nympha Præcor penea mane, non inſequor hoſtis. quando eſt nomen breui. Virg. quæ mane, refert. Modo, aduerbium, omnino breui Oui. Qui modo Naſonis. Datiuus, vel ablatiuus, lõgatur. quod etiam Pompeius adnotat: Os oris, long. Ouidius. Os homini ſublime dedit. os oſſis, breui. Lucretius. Exos, & exanguis. Is pronomen in nominatiuo breuiatur. Ouid Tu pater eſt is ait. ab eo is, longatur ex regula. Quis, nominatiuus, breuiatur. Lucan. pro fata quis fuit ille dies. quis, pro quibus in datiuo, & ablatiuo, lon. Virgilius. Quis ante ora patrum troiæ ſub mœnibus altis. Es à ſum, breuiatur. Ouid. Auſus es o nimium. ab edo, longatur, teſte Seruio. Thetis, mater Achillis, bre. Virgili. Leua tenent thetis, & melite. pro oceani coniuge, longatur. Virgili. Thetys emat omnibus vnde. Sic erat menſis, & auris, in datiuo: ablatiuoq; ab aura. & menſa, longa ſi nominatiui erunt, breuiabuntur. Hæc pauca adnotaſſe volui: vt vndequaque multiplicem habeas frugem. & ſic huic ſextæ finem impoſuimus epographiæ.

Hic. Que. Ne. Mane Modo. Os. Is. Quis. Es. Thetis. Menſis. Auris

¶Ad lectorem Auctor.

¶HAEC SVNT HVMANISSIME LEctor, quæ annuente omnium machinarum opifice, plurimis laboribus, aſſiduiſque ſtudiis in vnum congeſſimus: quibus, ſi legendo ac inſudando audieris, ad maiora QVINTIANVM tuum impelles. Sciunt diſcipuli omnium horarum noſtri comites, quibus frigoribus, quo feruente æſtu, & quibus ieiuniis, erumniſq; defatigatus, has effigiauerim epographias. Sed omnia lubenti perpeſſus ſum animo: vt ſaltem tyrunculus prodeſſem & ſcias velim: cum ex aliqua parte alicui profuturum cognoſcam, me adeo circa negocium inſudare, elaborareq;: vt neq; peractum opus, cibum, ſomnum ue percipiam. Vale igitur. &

QVINTIANI ab inuictiſſimo Galliarum Rege LVDOVICO noſtro Laureati multiiuga opera expectabis officina; Datum Anno poſt quintum & decimum Parthenopei partus ſeculum vltimo Iunii.

¶Ioan. Franciſci Quintiani Stoæ Poetæ Laureati Epographiæ Sextæ, & vltimæ feliciſſimæ peractus finis.

IOAN. FRANCISCI QVINTIANI Stoæ Poetæ laureati, ad Ioannem Salamonium Tholoſanum iuuenem rariſſ. ac legum ſtudioſiſſ. Epiſtola.

QVO magis magiſque tuum circa camœnalia ſtudia ingenium perpendo, tanto Ioannes mi noſter in te repullulaſcit amor ac noſtra in tuos labores obſeruantia. Sed quid labores appellem? cum nulla ſit erunna, lepores nulli, nullus vigiliarum terror, nulla in ſomniarum rabies, nulla ſomni obſequela, quæ a ſtudio te poſſint auellere. Scio quo impulſu, qua ſolicitudine me ſemper obtuderis, vt quas circa ſyllabarum cognitionem efformaſſem, in publicum proferrem lucubrationes. Iccirco cum ad vmbilicum ſex deduxiſſem epo. idoneum duxi, ſi artem metricam breuiter, immo breuiſſime in epithomem contraherem, ac tibi contractam dedicarem. in Epographiis enim longo verborum contextu recenſentur ſyllabæ propter varias auctorum opiniones, & varia adnotamenta: vt niſi cum labore (minimo tamen) poſſes decerpere. In hac autem breuiſſima arte ſyllabarũ enotatur quantitas. quas primo (vt aiunt) vult percipies, & ſi in hac tibi minus ſatiſfecero, ad Epographias, velut ad anſas currito. Vale optime Iuuenis, & (vt cœpiſti) literis incumbe.

EXametri carminis ſex conſtantis pedibus quinta ſedes dactylo, ſexta ſpondeo eſt, cæteræ his communes. Dactylus autem prima longa. & duabus gaudet breuibus. Spondeum vero duæ faciunt longæ. Pentameter in primis duabus ſedibus duo Spondeos, aut tot dactylos, vel alternos, ſequẽte poſt vna

Dactylus. Spondeus.

ſyllaba longa orationis partē terminante recipit mox duos dactylos cum alia ſyllaba.& ſciendum eſt longæ ſyllabæ duo breui ſolum tempus cedere. I,inter duas vocales vim ſuam retinentes fit duplex conſonans:vt aio,troia, Dii diis,ii iis,iidem iiſdem in ſcanſione ſolum,i,habent.In ſemianimus ſemihomo,ſemiuſtus,ſcandendo,i,eliditur.

L,u, L,& u,in dictionum principio vocali alia ſequente cōſonantes ſunt:vt venus,Iuno:præter in paucis nominibus propriis.

V,poſt, q, &,g. V,poſt q,& g,ſequente vocali vim amittit:vt lingua,iniquus.ſic aliquando ſequente,u,ſ,cum alia vocali: vt ſuetus,ſueſco,ſuadeo.

Synalepha. Si dictio aliqua in vocalem terminauerit & recipiatur a dictione cuius principiū ſit vocalis,per ſynalepham vocalem primam elidimus:

Ectlypſis. ſimiliter ſi dictio in,m,finierit ſequēte vocali,per Ectlypſim aufertur,m,cum vocali præcedente,vt multum ille & terris iactatus.& alto:tamen apud poetas aliquando(ſed raro)non ſeruatur regula. S,aliquando apud antiquos elidebatur.Catul.Tu dabis ſupplicium,aliquando cum vocali etiam: vt Inter ſe coliſſe viros,& decernere ferro.

H H,vim nullā in carmine habere omnino contendimus x,&,z.

X,Z. X,&.Z,ſunt duplices.

De prima ſyllaba.

SYllabam primam octo modis noſcimus,poſitione,diphthongo,præpoſitione,deriuatione,compoſitione,regula,vocali ante aliam,exemplo.

Poſitio. Poſitione,vt ſi duę,aut plures cōſonantes,aut duplex geminata vocalem ſequuntur in eadē dictione,tunc vocalis eſt longa:vt parma,troia,gaza.ſed ſi altera duarum conſonantium ſit muta,& altera liquida,ſi naturaliter erit breuis,vocalis erit anceps:vt patris.ſi vero vocalis naturaliter eſſet longa,nunq̄ breuiaretur.vt

Liqdę quę. matris.Liquidas eſſe,l,&,r,nullus eſt qui ignoret.m,

&,n,aliquando liquidas fuiſſe in Epograph. dixi. Diphthongus.
Diphthongo,producitur prima: ut Euterpe, Aeolus; ſequente uocali breuiari poteſt: ut ſudibuſue præuſtis. Præpoſitio,quanta per ſe ſtat, tanta in compoſitione reperitur, ut d,e,de,præ, ſe longæ. niſi ſequatur vocalis.ab,at,in,cum dictione a uocali incipiente compoſitæ, breuiantur.Re.breuiatur,niſi in refert,ideſt diſtat,uel eſt utile.Pro,ubiq; longatur, niſi ſequente uocali:ut proauus,ſic in pnepos, profiteor,propero, & in aliquibus in Epographia ſecunda enumeratis. Deriuatione,vt ſi primitiuum longatur,deriuatiuum iridem producamus vt donũ quia à dono donas.Excipiuntnr quædam deriuatiua breuia à primitiuis longis.ſ.dicax,ſtabilis,titulus,domus,ſopor:vadum,ariſta.lucerna,quater,farina; diſertus,fragor,dus,ofella,uir,aqua,noto tas, quaternus,mamilla, fides, ſi quidem; nato tas,bubulcus, odium,lotium,fatuus,curulis,acer,manus, & aliqua quæ inuenies poetarum exemplis,& in ſecũda Epographia.Item ſunt aliqua deriuata longa à primitiuis breuibus.ſ. humanus,ſedes,nomen ſtaturus, tegula. remus,vitupero,ſerium,ſumem,petus,gradiuus, rete,cunæ,laterna,ſeculum,rapum,lex,iucundus. binus,trinus,totus,Rex:regula,denus,nonus, vox uiginti,vena vomer,iumentum,humor,ſeclus, ceritus iugerum,vires,feralis,pedor:& aliqua,quæ poetas lectitando inuenies, & in ſecunda Epographia.

Præpoſitio

Deriuatio

Compoſitione,cognoſcuntur primæ propter accentum,ut prædico: præpono,& in cõpoſito tanta erit quanta in ſimplici, præter in dirimo,& diſertus. Cõpoſitio

Regula,vt legi.Nam omnia biſyllaba præterita longantur,exceptis ſi vocalis ante aliam fuerit, vt fui, rui & bibi,ſteti,dedi tuli, ſcidi,fidi a ſindo. Omne præteritum geminatum primam breuiat, vt momordi.aliorum præteritorum tanta eſt prima,quanta, in Regula.

do producuntur. Omne ſupinum biſyllabum longamus: vt lotum. Demito, itum, quitum, citum à cieo, cies, ſitum, litum, datum, ſtatum, ſatum, ratum, rutum & aliqua compoſita à notum: vt agnitum, cognitum ab iis venientia corripiuntur, præter ſtaturus, & ambitus tantum. Vocalis ante aliam in latinis dictionibus breuis eſt: niſi in fio: modo, r, non ſubſequatur. e, vt fierem, græca multa excipiuntur: quæ in ſecunda videbis epogra. In genitiuis, & datiuis quintæ declinat. ſi vocalis erit ante, e, longatur, vt diei. ſi vero erit conſonans, breuiatur, e: vt rei, ſpei. In genitiuis, ius, terminatis, i, vocalis ponitur ad placitum: vt illius, nullius: præter alius: quia ſemper elongatur. Exemplo: vt ſi ignoraueris q̃ta ſit prima in, Vale, per Ouid. carmen ſcies: Iamq́; vale ſeniorq́; pater. Vnde mi Ioannes poetis incumbas: quorum ſi memoriæ mandaueris carmina, fere regulis non erit opus.

Vocalis ante aliam.

Exemplũ.

¶De media ſyllaba.

MEdias ſyllabas dicimus, quas inter primam, & vltimam plurium ſyllabarum videmus: has qnque modis noſci dicimus. Exemplo: quando ad probati auctoris carmen currimus, quia ſunt multa, quæ ambigue ponimus. Poſitione: quando duæ ſequuntur vocalem conſonantes. tunc vocalis illa longatur: vt medulla. Accentus, qui ſunt tres: correptus, qui grauis dicitur. Productus, quem acutum nominamus. Circũflexus, qui de vtroque participat. latius videbis in libro Accentuum noſtro. Vocali ante aliam? quia breuiantur, vt Delius, niſi ſint nomina græca, quæ in maiori opere notata ſunt. Regula cognoſcuntur, vt in tertia, & quarta vidimus epograph. Diphthongo longantur, vt comœdia.

Accentus.

¶De vltima ſyllaba.

VLtimã noſci tribus modis ſyllabam oẽs edocẽt. Diphthongo longatur, vt muſæ. Poſitione ſi

militer,vt dicunt. Regula,vt omnia in,a,longantur, vt canta;exceptis accuſatiuo,noiatiuo,& vocatiuo, niſi ſit vocatiuus à noibus in,as,qa tunc producitur, vt Aenea aliquando etiam ntūs in,a,græcus longatur,vt rhea. Ita,& qa breuiantur. Vltra,fruſtra,& inginta noia,ad placitum ponūtur antea,poſtea, ſingulæ dictiones,omnino longantur. B,d,m,t,breuiantur,vt ab,ad,donū,caput.excipe in t,deſinentia diphthongo,vel,d,vt aut,haud,pręcedente, ſtante ſyncopa,vt obit. C,longatur.demito nec,donec,hic pronomen ad placitum,& lac. In,E,monoſyllaba producimus,vt me,te,ſe,quę nomen. demito,que,cōiunctionem,ve pro &,ne pro an. Pluriſyllaba corripito, vt mare. demuntur noia græca in,e,vt Tyſbe. genitiui,& datiui ſingul.noiatiui,& vocatiui plural.primæ inflexionis,vt muſæ;qa diphthongus eſt. longantur item ablatiui quintæ cum cōpoſitis,vt quare,quotidie,hodie,pridie,& fame,quia olim famei faciebat genitiuum,ſic & tabe: tamen ambiguum inuenio. Ablatiui græci longandi ſunt,vt ephrate.Secundæ perſonæ imperatiui ſecundæ coniugatio.longantur, vt doce. itidem aduerbia,quorum poſitio prima recte comparatiuum facit,vt docte.aliter corripiuntur, vt male,bene. H,longatur: vt vah,veh,proh. I, longatur,vt mari.demito græca,vt amarylli.mihi tibi,ſibi,ibi vbi ambigua ſunt cum compoſitis.ſic & quaſi,niſi. L,breuiatur:præter nil,ſol,ſal,Tanaquil. & hebræa,vt Gabriel. N,producitur,vt non,demito neutra,vt nomen,forſan,forſitan,an,tamen,attamen,in,proin,dein,exin,& aliqua in,on,græca,quæ ſcribuntur per omicrōn.accuſatiui in an,& en,ancipites inueniuntur,niſi ſint à nominibus in,e,græcis,vt tyſben. viden,ſatin breuiantur. O,monoſyllaba longāt:vt do,ſto,no,flo.plurium ſyllabarum dictiones ad placitum. hinc demito noia in,o,græca,vt Di

Margin: B,d,m,t. C. E. H. I. L. N. O.

dō quæ longatur, datiuos, ablatiuosque, qui produ-ducuntur: ut domino. & ſi aduerbia fierent: ut tanto, quanto. mutuo, ſero, cito, ſeculo, crebro, profecto, er go, communia ſunt, & quando. P, longatur: ut uo

P. lup. R, corripitur. ut cæſar, excipe aer, æther, iber,

R. crater, character, ſtater, & monoſyllaba ut cur. præ-ter per, fer. par cum compoſitis, & cor, ad placitum

As. ſunt. As, producitur, ut Aeſtas, demito græca. ſi genitiuus dis: uel dos habet: ut pallas Palladis, uel

Es. dos: & accuſatiuo gręcos: ut troas. Es, producitur: ut dies, tollito inquies, penes, & es a ſum cum com-poſitis: & corripientia penultimam genitiui creſcen-tis: ut miles ſeges. hinc eximuntur paries, abies, aries, ſpes, res, ceres, pes cum compoſitis ad placitum. græ

Is. ca corripimus. ut Troades. Is, corripitur: ut ignis. demito nomina in genitiuo penultimam longantia: ut Samnis. Samnitis & ſecunda indicatiui, ſingul. quar tę: ut audis, ſis, mauis, uis, uelis, poſſis, ſcis, quamuis,

Os. datiuos, & ablatiuos: ut dominis. Os, producitur: ut bos. demuntur os oſſis, compos, impos, & græca in os, tam in nominatiuo, quam in genitiuo: ut illios, palados, tamen minos, heros, et tros, tam proprium,

Vs. quam gentile, longantur. Vs, breuiatur. demito monoſyllaba: ut mus. & producentia penultimam genitiui: ut tellus ſalus. Horati. tamen corripuit pa-lus: quanquam, meo iudicio s, abiicitur. Genitiui in-ſuper ſingula nominatiui accuſatiui, & uocatiui plu ral. quartæ declinat. longantur: ut manus, item græca in us, tam in nominatiuo, quàm in genitiuo: ut Pan-

V, X, Y. thus, didus V, &, X, longantur. Y, breuiatur: ut Moly. Hæc Sunt chariſſime Ioannes, quæ ſub bre ui Periocha tibi dedicaui: ubi ſi (ut retuli) tuo minus ſatiſfecerim appetitui, ad Epographias euolato. Sed quia non tantum Elegis incumbis, ſed etiam aliis me trorum generibus, aliqua uſitatiora ſubiungo, lege,

¶ De Metro phalecio endecaſyllabo.

MEtrum dactylicum phalecium pentametrum conſtat ex ſpondeo, & dactylo, tribuſque trocheis: vt hoc in noſtro: tamen Catal. & aliqui in primo, modo iambum, modo trocheum ponunt.

Quid ſtas inuide Quintiano maſtix,
Quid ſtas inuide? charta Quintiani
Summo nuper honore laureati.
Non curat rapidas virum per ora
Nugas, nec ve calumniationes.
Te non inuide charta Quintiani
Formidat. procul hinc abi, imprecabor.
Lucem aer tibi deneget, calorem
Ignis, lumina phoebus, vnda potum.
Aut nil ſit tibi, vt inuide indecora
Extritis pereas fame labellis.

¶ De Sapphico metro dactylico endecaſyllabo.

MEtrum Saphicum dactylicũ pentametrum conſtat trocheo, ſpondeo, dactylo, duobuſq; trocheis: vt hoc in noſtro, quod ex tempore dixi, cum laurea ſum donatus corona.

Rideant nymphæ, charites, venuſq;,
Flammiger vultus hilaret cupido.
Noſtra Rex gallus Ludouicus ornat
Tempora lauro. ¶ De Adonio.

Tempora lauro, adonium eſt, dactylo conſtans, & ſpondeo.

¶ De metro Aſclepiadeo dactylico.

MEtrum Aſclepiadeum dactylicum cõſtat Spondeo, dactylo, alia adiuncta ſyllaba longa, & duobus dactylis: vt hoc in noſtro ad Philippum Beroaldum, dum eſſe puer.

O ſpes felſineæ ſancta Bononiæ,
Fontis præſidium Bellerophontici,
Cuius per meritum diua Poætices

Cœleſtem ſuperat gloria tramitem,
Et vates ſtimulo quæ quatit entheo,
Digneris ſcopulum rumpere, & arduum
Declarare locum, quem peto flagitas?
Hic eſt, qui pedibus fertur epiſtolæ.

¶ De metro glyconico.

Metrum glyconicum: quod apud Horat. poſt tres aſclepiadeos ponitur, conſtat ſpondeo, & duob⁹ dactylis, vt in hoc noſtro ad libellū.

Quo vadis liber improbe?
An ſic thura minantia.
Cernis? ſic metuis piper?
His fies tunica improbe.

¶ De metro tetrametro catalectico.

Metrum tetrametrum Catalecticum conſtat ſpondeo. Dactylo catalecto. i. cum vna ſyllaba Dactylo & ſpondeo: vt hoc in noſtro ad Quintiam.

Decantent alii prælia vates,
Horrores, ſtrepitus, claſſica, Martem
Bellorum rabiem, caſtra tumultus,
Cantemus Veneris furta iocoſæ.
Non vllum peramat fœmina bellum.
Præter quod vacuis membra medullis
Iuncto baſiolo laſſa fatigat.
Miraris nimium Quintia carmen
Hoc forte improbulis ſurgere verbis?
Laſciuus lepidis verſibus ipſe
Dicat ſed placida mente pudicus.

¶ De metro iambico Hexametro.

Metrum iambicum ſenarium recepit iambum locis omnibus, Tribrachum locis omnibus, præter nouiſſimum. ſpondeū, dactylum, & anapęſtum locis tātū imparib⁹: impares autē loci ſunt, prim⁹ terti⁹, qntus: vt in prologo Fultiuorum comœdię noſtræ.

Sunt qui poetæ comicam tragœdiam,
Tragicamq́; ſufferant agi comœdiam,
Faciunt vt ipſa vapulent Cataſtrophe.
Aliqui ligentur, vlmeas virgas terant.

¶ Scito tamen (vt dixi) apud tragicos omnibus ſedibus poſſe Iambum recipere: quod Terentian. videtur culpare. iis vſus eſt Catul. Virgilius, Aureliuſq́; Augurellus, & nos ſæpius.

¶ De metro Iambico Dimetro.

Metrum Iambicum Dimetrum recipit Iambum locis omnibus, Spondeum, & anapæſtum locis tantum imparibus: vt hoc in noſtro.

Fulmen retorquet Iuppiter,
Phœbus ſagittas aureas,
Telummineruæ eſt Pallados,
Arcu ferocit Cynthia,
Claua minatur hercules,
Thyrſos lyeus concutit.
Conſus tridente confremit,
Turget priapus faſcino.

¶ Hoc metrum (vt refert Mallius Theodorus) tribrachum locis omnibus recipit, præter nouiſſimum Dactylum, & Anapæſtum locis tantum imparibus. rara iſtorum ſunt exempla.

¶ De Metro Anacreontio.

Metrum Anacreontium (quod & colophon dicitur) recipit Anapæſtum, duos Iambos, & vnam ſyllabam, vt hoc in noſtro.

Veneres ioci lepores,
Varioq́; menſa cantu.
Variæq́; cantiones.
Volucrum, choriq́; amorum
Maneant domo beata.
Hodie cibo fruamur:
Dubia eſt dies futura.

Veniet necis libido
Rapiet cibum, merumq́;.
Hodie cibo fruamur.

¶De metro trochaico tetrametro.

Metrum trochaicum tetrametrum recipit locis omnibus, trocheum: ſpondeum omnibus prę ter tertium. currit autem alternis verſibus ita, vt prior pedes habeat quatuor: poſterior pedes tres cum ſyllaba, vt hoc in noſtro

O qui ſacrum phœbe montem
Sacro reples numine
Muſarum concio felix,
Quæ das numen vatibus.
Iam noſtri eſt finis laboris
Dantis parnaſo viam.
Fontem mitto gratiarum,
Quod mi fauit gratia.
Iam iam vates laureandos.
Ad vos ducet noſtrum opus:
Quos Muſæ Quintiani
Dono vates tollite.
Iam iam finitum hocce noſtrum eſt
Muſis ſanctum præmium.
Iam iam finis ſyllabarum.
Fient vates plurimi.
Lauri frondes præparentur.
Fiant plures laureæ.
Plures vates coronandi
Poſcent Muſæ laureas:
Fontem mitto gratiarum,
Quod mi fauit gratia.

¶Habes igitur ſtudioſe Ioannes ex magnometrorum aceruo, quæ magis delectabilia, & vſitata viſa ſunt quibus ſi incubueris, de facili te vatem præſtiteris multiiugum. Et quia Verſus Heroici quales.

& quante ſint ſpecies ſcire deſideras, hic velut coro-larium offero.

Quot ſunt heroici ſpecies.

Carminis Heroici multæ reperiuntur ſpecies, quas breuiter recenſendas hoc in auctario duxi. Acephalum eſt cum a breui incipit ſyllaba: vt Flu-uiorum rex eridanus c.q.p.o. non autem eſt in eo Lucreti. Liquidus humor, & vberibus f.o.g. vt ma-le ſenſit Georg. Valla. hoc mutilum, & truncum lati-no dicitur idiomate. Logoides, quod proſaico more incedit, vt ibam forte via ſacra ſicut meus eſt mos aliqui Coloſſum, ſeu Colobum nominant. Procephalum quod in primo pede plus quatuor temporibus habet: vt Inſulæ ionio in magno. q.d.c. licet, æ, breuiari vocali ſequente dixerimus. Iſo-chronum quod eoſdem a primo ad vltimos tenet pe-des, vt Olli reſpondit rex albai longai. Lagarum eſt: cum in medio ſyllaba breuis pro longa inuenitur vt muneribus tibi pampineo grauidus autumno hoc etiam Laxum dicimus. Apertiſmenum, totam com-prehendens ſententiam: vt o curas hominum, o quã-tum eſt in rebus inane. Miuron: cum penultima breuiatur: vt Magnus Ariſtoteles docuit qui tale do-cimen. his maxime (Terentiano teſte) vſus eſt Liui-us. Andron. Scazonta etiam appellant Græci, Secau-dum latini. Malacoidum: quod leui, & æquali, lu-bricoque nexu ad aures venit: vt, Et qui cæruleum di-rimebat nerea delphin. Trachyn cum aſpere coeun-tibus literis non facile pronunciamus. vt Princeps Graiorum cecrops ferrata refregit. Cacophonum, quod crebro coeuntibus vocalibus vaſtum hiatum reddit. vt Glauco, & panopeæ, & inoo melicerte. Cacoſymphonum: quod iiſdem conſonantibus plu-res, aut omnes incipientes dictiones habet: vt O tite tute tati tibi tanta tyranne tuliſti. Dolychouron:

Acephalũ.
Mutilum.
Truncum.
Logoides.
Coloſſum.
Colobum.
Procephalum.
Iſochronũ
Lagarum.
Laxum.
Apertiſmenum.
Miuron.
Scazon,
Secaudum.
Malacoidum.
Trachin.
Cacophonum.
Cacoſymphonum.
Dolichouron.

quod longam ſupra quam conueniat caudam reti-net, vt Lætus erat donis, & munere velleris aurei. alii qui idem volunt eſſe & Macroſcelon. Sphecium: vbi in medio redundat ſyllaba, quæ patiatur ſyneresim: vt Dat ſegetes terræ, & dabit aeris gratia ſemper. ecce, æ, in vnam coire ſyllabam. Procœlium: cum ſyllaba omnino ſuperat ſine ſynæreſi vt Argolici dixerunt fore pergama fortia bello. nam, runt, ſyllaba in medio redundat. ſic apud Virgil. ii. Eueniunt nec te comitem hinc aſportare Creuſam, vbi dicit Seruius, carere ſcanſione carmen, ideo Seruius Procœlium eſſe melius dixiſſet. hoc Grauidum appellant alii. Eſt etiam procœlium, cum in medio tempus ſuperat, vt apud nos in theonobaſi; Quot teſtes diuini operis protomartyr: agyrtes. ecce tempus ſuperare in protomartyr, quia, pro, omnino longatur. ſimiliter apud Lucretium, Præter enim quam quod morbi eſt, cum corpus ægrotat. ecce tempus ſuperare in, ægrotat, verbo: quia ſcribitur per diphthongum. Id eſt quod dubitaui in prima Epogra. vbi de, l, &, r, literis fit mentio. Vel antiquorum fit more: cum ait, corpus ægrotat, us, abiicitur, vt in multis abiici diximus, vbi de s, litera fit mentio in prima Epograph. Quod etiam ibi miratus fuerim apud Manilium Agrippam in prima breuiari, nō miratione dignum eſt, quia, æ, in, a, permutatur, quemadmodum in integer, e, corripitur, quanquam ab ęgro deueniat, vt tradunt grammatici. ſic fit mi Ioannes, vt quotidie doctiores efficiantur. Differentiæ metrorum quidem ſunt aliæ, quas verſuum cognitiones aliqui appellitant variis diſtinctas nominibus, vt. Catenoplium metrum duos habens dactylos, & vnum ſpondeum in fine & in medio: vt Improbe Romulidum ſic te tua prælia vexant. Periodicum, cum Dactylus, & ſpondeus ponuntur vſque ad finem, vt He-

Macroſcelon. Sphecium Procœliū. Seruii incuria. Grauidum. Quintian⁹ quod dubitauit, manifeſtat. Differētiæ metrorum Catenoplium. Periodici.

ctoris armati iugulum traiecit Achilles. Bucoli-cum, poſt tres pedes pedem in partem orationis habens terminantem, vt Tityre tu patule recubans ſub tegmine fagi. Sapphicum, à ſpondeo incipiens, & in ſpondeum terminans: vt Inſignem pietate virum tot adire labores. Intercalare, quod ſæpius interponitur, vt apud Virgil. Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite Daphnim. inuenies & apud Catullum & Ouidium. Interpoſitum quod ſaluo ſenſu poteſt tolli: Virgilius. ii. æneid. Perfuſus ſanie vittas, atroq; veneno. Hypporhythmum, cum ſingulus pes dictionem terminat: vt Cynthia cornu, Phœbus ſpicula, prælia mauors. & in iſto, aut ſimili nullæ ſunt cæſuræ. Telium, quod & abſolutum eſt: cum omnes orationis partes continet, vt Veh tibi ſi nantem ſub fluminia nunc poſuiſſent. Pangrammatum, continens omnes literas: vt duc zephyre exurgens Caurum cum flatibus æquor. Climacotum, cum procedendo auget ſyllabas, quod & Aſcendens dicitur. vt Num turmis pueros coniungitis auxiliares. Emperibolum habens vnum ex decem prædicamentis, vel plura, vt multi hominum celeres repetent iuga tygride viſa. hic nanq; ſunt, quantitas, qualitas, locus & tempus Illibatum. quod non aucta, vel minuta, aut detracta ſyllaba vitiatur, ſed integra, plenaq; dictione formatur, vt Depreſſo incipiat iam tum mihi taurus aratro. Iniugum: quod nulla coniunctionis copulatur ſyllaba: quod Græci Aſyndetum nominant vt Tectum auguſtum ingens centum ſublime columnis. Aequiforme, quod non compoſita, vel ſimplici figura oſtentatur, vt Vrbe fuit media Laurentis regia pici. Aequidicum, cum ſingulis propoſitionibus antithetæ ſuppetunt ur dictiones, vt Alba lyguſtra cadunt, vacinia nigra leguntur. albis namque lyguſtris nigra appoſuit vacinia, & cadentibus le-

Buccolic[um] | Sapphic[um] | Intercala[re] | Interpoſi[tum] | Hipporhythmum. | Telium. | Abſolutũ | Pangrãmatum. | Climacot[um] | Aſcendẽs | Emperibolum. | Illibatum | Iniugum. | Aſyndetũ | Aequiforme. | Aequidic[um]

Teres genda aſſignauit. Teres,quod volubilem,cohærentemq; dictionem continuat:vtTorua mimaloneis implerunt cornua bombis.

Sonorum. Sonorum:quod crepitat fragoſo tono vt Quadrupedante putrem ſonitu ferit vngula campum.

Aequiuocum. Aequiuocum:cum vltimæ ſunt ſimiles ſyllabæ:vt Excitet mentes fraternas grata malis.

Biceps. Biceps,eſt cum duæ vltimæ dictiones ſunt ſimiles:vt An ſic Romulidæ,& pœni concedítis itis.

Caudatum Caudatum,cum finis duorum in conſonãs definit dictiones:vt Troas reliquias Danaum, atq; immitis. Achillis.

Hypermetrum. Hypermetrum:cum in fine ſuper abundat ſyllaba,& quoties fit,opus eſt: vt ſequens carmen incipiat à dictione vocalem in principio habente,vt iactemur doceas ignari hominumq́.,locorumque. ecce ſtatim ſequi,Erramus u.h.e.f.a.ſed latius vide in ſecunda Epographia,capitu.xxix.vbi de carmine Hexametro dactylico ſit me ntio.

Vocale. Vocale eſt cum protracta locutione ſonantes literæ totam illuſtrant dictionem:vt portus ab acceſſu vẽtorum immotus,& ingens Ipſe,ſed horrificis iuxta ſonat ętna cauernis.

Hemiſtichium. Hemiſtichium,quod inceptum tantum eſt & ſemiplenum:vt apud Virgilium inuenies:Hic currus fuit.

Tibicen. Tibicen,cum(te ſte Seruio)aliquid eſt ad ſolam metri ſuſtentationem vt Aſpectans ſyluam im menſam,& ſic forte precatur.

Reciprocũ Retrogradum. Reciprocum,quod & retrogradum,cum in ſe recurrit:vt Muſa mihi cauſas memora.quo numine læſo:Læſo numine quo memora cauſas mihi muſa.hoc & recurrens dixit Sidonius.

Recurrens Recurrens(vt Sidonii verbis vtar)eſt metro ſtante,neq; literis loco motis:vt ab exordio ad terminum,ſic a fine relegitur ad ſummum:vt Roma tibi ſubito motibus ibit amor.& iſtud: Si bene te tua laus taxat ſua laute tenebis & illud, Sole medere pede ede perede melos. hæc ex Sidonio.

Serpentinũ Serpentinum:cum principia ſequẽtem terminat verſum

vt Rumpitur inuidia quidam charisſime iuli, Quod me Roma legit rumpitur inuidia. Macrocolon, cum longæ dictiones carmen faciunt, vt Inſatiabilibus cō. ſtantinopolitani oppreſſauerunt ſollicitudinibus. Correſpondens, cum dictiones per ordinem poſitę, ac coniunctæ orationem faciunt, vt Paſtor, arator, eques, paui, colui, ſuperaui, Capras, rus, hoſtes, fronde, ligone, manu. Macrocolon. Correſpondens.

¶Leoninum cum media carminis pars in eundem ſonum vltimam ſecum trahit ſyllabam, vt Carmine grandiloquo ſemper cantatur Homero. hoc vſi ſunt Barbari poetæ: quos pudet noſtris inſerere papiris. Affectatum: cum verba tantum ſunt: vt inſtruit, inducit, docet, admonet, arguit, urget. aut cum nomina: vt Claſſica, tela faces tormenta, tonitrua, claſſes: aut cum in Epigrāmate per quamcunq; dictionem vtro, citroq; ductam ſcandi poteſt: vt apud Lydium Rhanennatem inuenies: aut cum perrythmum cōcinantur: vt apud eundem paſſim leges. Cento, ex variis locis, ſenſibuſq; diuerſis quædam carminis ſtructura ſolida in vnum verſum: vt coeant cæſi duo, aut vnus, & ſequens cum medio: nam duos iunctum locare ineptum eſt. hæc ex Auſonio: qui ſuum ex Virgilio fecit connubium. fecit & proba Falconia Centones ex Marone de veteri, nouoque teſtamento. & facti etiam ſunt ex Homero: vnde Virgiliocentones, & Homerocentones dicimus. Dicitur autem Cento quaſi κέντρον quod ἀπὸ τοῦ κεντρίζειν: quod inſerere eſt, deducitur, r, literæ abiectione. Ex hoc miror Nicolaum Sypontinum libro Cornucopię, a centum deduci putaſſe: quando pluſquam centum inſeruntur carmina: vt videre eſt apud Burdegalenſem poetam. Leoninū. Affectatū. Cento. Virgiliocento. Homerocento. Cento vnde dicitur. Nicolaus Sypontinus miror.

¶De nomine aliquorum poematum.

Elegia, dicitur quando miſerabiles continetur

legia. effectus, vt in amore, morte miſeriis, erumnis. Epi
pigrāma. gramma, eſt in amicos donaria elego Scazonte Pha
leo compoſitum carmen quod octo, aut decem con
cluſum illuſtratur carmine:& ſi apud Pœtas plura re
cipiat. vnde Sidonius vnum laudans ait, quod, ad epi
grammata ſpectat, non copia, ſed acumine placens
quæ nec breuius diſticho, nec longius tetraſticho fi/
Monoſti/ niebantur, ſub epigrammate eſt. Monoſtichon,
on. unius carminis tantum, quod rarenter, ſed aliquan/
Diſticbon. do inuenimus. Diſtichon, quando duo tantum
ſunt carmina, vt apud Martialem in Xeniis, & Apo/
phoretis, & apud nos in Ouidii Metamorphoſim.
Tetraſti/ & Val. Maximi hiſtorias. Tetraſtichon, cum ſint
hon. uerſus quatuor. Hexaſtichon, ſex continet carmi/
Hexaſtichō na. Octaſticon, octo. Decaſtichon, decem conſtans
Decaſtichō verſibus. & ſic de reliquis. Ode, dicitur cantus &
Oda. carmen, Sapphico, adonio, aſclepiadeo, anacreon
tio, pindarico, & aliis pluribus efformatum, vt apud
Dicolos. Horatium videmus. Odarum plura ſunt. ob carmi/
Monoco/ num ſeriem nomina. Dicolos, namq; dicitur dupli
os. ci carminum genere conſtructa ode. Monocolos,
Tricolos. unum verſuum genus habet. Tricolos, triplicis ge/
Diſtrophos neris eſt. ſic de ſingulis. exinde inuenies Oden Di/
Tetraſtro/ ſtrophon, tetraſtrophon. Diſtrophos ode dicitur
hos. quando in ea poſt duos verſus ſemper ad primi ſpe/
Pentaſtro/ ciem recurrimus. Tetraſtrophos, quando poſt qua
hos. tuor. Pentaſtrophos, poſt quinq;. inſuper leges.
Endecaſyl/ Endecaſyllaba, Sapphica, aut phalecia. Endecaſyl/
labum. labum, quando uerſus vndecim conſtat ſyllabis. Sca/
Scazon. zon, dicitur verſus Iambicus. cuius penultima ſit lon
Eroticum. ga, quaſi claudicans, Et aduertas ſi in ſexto Iambi/
Monoſylla ci pede Spondeum feceris, quintum debere omni/
bum. no eſſe iambum & ſi ineruditi aliter faciant. Eroti/
Parecbaſis. cum, amatorium dicimus Poema. Monoſyllabum
quando in fine monoſyllaba dictio eſt. Parecbaſis,

transgreſſio dicitur.cum aliqua interponuntur, quæ præcedentem a ſubſequenti ſegregent ſententiau, Protrepticus. Inſtructus. Exhorcutiuuſque nominatur. Elogium.eſt de aliquo ſiue honoris.ſiue vituperii cauſa teſtificacio. Vituperii apud Quintianum. non eſt iudices,q̄ puteris ideo nullum adiectum ad exhęredationem iuuenis Elogium,quia de ſcelere cō ſtaret. Honoris uero apud Ciceronem,In quod elogium plurimæ conſentiunt gentes.Item Gellius de Leonida,decorauere monimentis ſignis,ſtatuit,elogiis. hiſtoriis. Elogia etiam in ſepulchris ſunt, quæ qualia ſunt, Suetonius in Claudii vita oſtendit, dicens,Nec contentus, Elogium tumulo eius verſibus a ſe compoſitis inſculpſiſſe. Etiam vitæ memoriam proſa oratione compoſuit Cicero, Solonis quidam ſapientis Elogium eſt quo ſe negat uelle ſuam mortem dolore amicorum,& lachrymis uacare. Soterium carmen eſt, quo munera pro ſalute amici perſoluimus. Periocha,eſt,quando breuiter unius auctoris opus perſtringitur, et dici poteſt, breuis Compilatio,aut epitome. Propempticon, dicimus poema comitatiuum, quod ſuperiora comitetur. nam προπέμπειν comitari eſt, & abeuntes perſequi. Catalogum,militum delectum, aut heroum dicimus. Genethliacum, poema eſt, quo alicuius generationem canimus. Diræ, dicuntur imprecatoria carmina. Eucariſtichon,appellamus,quo gratiarum actiones,vel iucunditates ſcribitur Panęgyris,vel panægyricus eſt, quo Dii, & principes laudari conſueuerant vnde panægyricæ laudationes,quas Romanis imperatoribus per annos dicebant ſic noſtris tempotibus principum veræ laudes deſcribuntur. Nænia carmen lugubre eſt.quod Elegum dici poteſt. Epithalamium, nuptiale carmen nuncupamus. Epicedion, funebris verſus eſt, funere nondum humato

Protrepticus. Elogium. Soterium. Perioche. Propempticon. Catalogus Genethliacum. Diræ. Euchariſticon. Panęgyris. Panægyricus. Nænia. Epitalamiū Epicedium

Epitaphiũ. Epitaphium, quod ſepulchri inſcribitur marmori.
Cenota/phium. Cenotaphium (ſecundum aliquos) dicitur uacui ſe/pulchri inſcriptio: quando centaphium pro no[illegible]po/natur ſepulchro.
Rhythm⁹. Rhythmus, eſt, cum more uulga/rium Poetarum in ſimiles mixtim deſinat ſyllabas.
Metamor/phoſis. Metamorphoſis, nominatur tranſformatio.
Sylua. Syl/uam inſcribimus, quando extemporaneo ſpiritu: ac caleſcente mentis ardore deductum eſt Poematium. Aliæ denique inſcriptiones a rebus ipſis quas cani mus, appellantur: ut æneis, thebais, faſti, aut a locis: ut de Ponto Naſonis libri aut ah effectu ut de triſti/bus.
Epodon. Epodon, carmen eſt: quando præciſi uerſus integris ſubiiciuntur: quod & per diminutiuum.
Epodium. Epo dium dicimus.
Corollariũ Corollarium, aliquod eſt Poema factum ultra promiſſa præmia: & dici poteſt addi/tamentum, uel Auctarium.
Aegloga. Aegloga, dicitur qua/ſi caprarum, ſeu paſtoralium rerum locutio.
Saturnali/tium. Eſt & Saturnalicium: quod Saturnalibus diebus ideſt ge/nialibus, uoluptuoſis mittimus.
Laconiſ/mos. Laconiſmos, eſt carmen breuiſſimum uenuſtatem, ſenſusq; grauita/tem continens. qui Lacones mira uſi ſunt breuitate: ut uideri eſt apud Plutarchum Ideo laconiſmos & ip ſe utens, Metaplaſmi figuras pertractabo.

ℭ De Metaplaſmi figuris.

PRobus ille grãmaticus, inter cæteros coruſcan/tis auctoritatis, cum ſuum opus, quod artium in/ſtituta nominauit, ad finem perduxit, neceſſarios me taplaſmos poetis ratus acute non minus, quę breui/ter de ipſis diſputauit cuius in hac parte, cum æmula/tor fieri cõtendam iure diſtrictus uideor de metaplaſ mi figuris aliqua uelut προπεμπτικά ſubtexere. & pri mo quid ſit metaplaſmus edocere.
Metaplaſ/mus. Metaplaſmus eſt tranſformatio quædam recti, ſolutiq; ſermonis in al/teram metri ſpeciẽ, aut decoris cauſa figurata, cuius hæ ſunt ſpecies.
Prothefis. Phrothefis, eſt dictionis principio

literam, aut ſyllabam adiiciens. literæ appoſitio eſt, ut turno gnato, patriq. pro nato. Probus tamen ait, ſoq.ꝯ., n, aliquando poni, vt ſuperior vocalis correpta elongetur, ut Rura gnate facis quem alias taxauimus. ſyllabæ appoſitio eſt, vt concitum retulique gradum, pro tuli. aut altis ſe ferens, pro ferens. Parentheſis (auctore probo) quam Epentheſim Diomedes dicit eſt, quando dictionum medietati litera ſyllabaue in inſeritur. litera, vt Hac caſti maneant in relligione nepotes, L, nanque interponitur propter te. ſyllabam natura breuem. ſyllaba, vt apud Lucretium, Indugredi ſceleris quod contra ſæpius illa. indugredi enim ponitur pro ingredi. aliquando una litera inſerta ſyllabã facit, vt Nauita de ventis, pro nauta. hanc figuram & Pleonaſmon ab aliquibus vocari video. Proſparalempſis, à Probo dicta, proparaleſis a Diomede, eſt: cum in fine dictionis ſuperuacanea adiicitur ſyllaba, vt magicas inuitam accingier artes, pro accingi. aliqui Paragogen appellant, quæ (Diomede teſte) fit: quando ſimplici dictioni adiicitur litera: vt apud Plautum, hoſtis, pro hoſti. aut ſyllaba, vt poteſtetur, pro poteſt. hanc (ſi Donato credimus) etiam prolepſim alii dicunt, ideſt præſumptionem. Apheresis, Protheſi contraria, literam a principio adimit: vt ruit omnia late, pro eruit. ſyllabam & amouet: vt Plautus ait: à præneſtinis conias, pro ciconias dici. & Temnere diuos, pro contemnere. Syncope, Epentheſi aduerſa, ſyllabam e dictionis adimit medio: vt extinſti te, meque ſoror, pro extinxiſti. Apocope, proparalepſi, vel paragoge contraria, ſyllabam, aut literam aufert a fine. Syllabam: vt Endo ſuam, pro domum ſuam. ex hoc intelliges in monoſyllabis Auſonii illud, Et cuius de more quod abſtruit en do ſuam do. & apud Lucretium. Nam fierent iuuenes ſubito ex infantibus paruis. & ſic poſſe

Parentheſis. Epetheſis. Pleonaſmos. Proſparalempſis. Proparalepſis. Paragoge Prolepſis. Præſumptionem. Apheresis Syncope. Apocope Auſo. loc.

ſcandi carmen Probus innuit, perſuadens in quinto eſſe ſpondeum & quod ti, ſyllaba longetur, b, &, p, poſitione: cuius quantus ſit error. lege in prima Epographia, ca. xlvi. aliquando hæc figura finem imminuit vt Aſpice num mage, pro magis. literam adimēs.

Ectaſis. Ectaſis, eſt, cum per licentiam breuis producitur, vt Exercet diana choros: vbi diana primam longat natura breuem.

Syſtole. ſyſtole, ectaſi aduerſa, longam corripit: vt vrbemq;. fidenam. cum alioqui Fidenus longet primam de his duabus latius diximus Epographia ſecunda, cap. tertio

Diæreſis. Diæreſis, eſt deciſio in duas diuiſæ ſyllabæ: vt Aulai in medio, pro aulæ, hanc etiam Dizeuxim dixit Probus.

Synæreſis. Epiſynalephe. ſynæreſis, eſt conglutinatio duarum in vnam ſyllabam, vt deiectum fulmine phæthon. alii hanc vocāt Epiſynalephen, & diæreſim dicunt quando vocalis ſequente vocali abiicitur. Atque ea diuerſa penitus dum parte geruntur, quam synalephen nominamus.

Synalephe. ſynalephe, his modis fit. Interdum breuis in breuem cadit, vt Obſedere alii telis auguſta viarum. Quandoque breuis in lōgam vt Tænarias etiam fauces alta oſtia Ditis. Interdum longa in breuem: vt Dido erat infelix. Interdū diphthongus in ſimplicem longantur: vt Dardanidę emuris. Interdū diphthongus in diphthō. vt Paladię auſoniis. Aliquando breuis in diphthōgum: vt Arua neque Auſoniæ. Interdum vocales inter ſe concutiētes ſynalephen fieri vetant. & ſi verſus impleri nequiuerit, nulla eliditur: vt Et ſuccus pecori, & lac ſubducitur agnis.

Ecthlipſis. Ecthlipſis, eſt cum ſyllabæ inter ſe aſperæ concurrunt, & m, litera cum vocali ſuperiore abiicitur ob ſequentis dictionis vocalem primam vt litora multum ille, & terris iactatus, & alto.

Antitheſis. Antitheſis, literam pro litera commutat, vt Impete vaſto, pro impetu: olli, pro illi.

Metatheſis. Metatheſis quæ & tranſlatio dicitur, literarum mutat ordinem: vt, Nam tibi

Tymbre caput Euandrius abſtulit enſis,pro tymbre.

De quibuſdam vocabulis apud triuia les,quæ latina non ſunt.

ARti noſtræ breui iamiam additurus fueram coronydem,niſi latinæ rei me ab optatis amouiſſet gratia,quando nil cuidam,nil aggrediar, nihil aſſequi magis confidem,quam Triuialibus peculiares èmaculare labeculas pluresque dictiones a latino excoriare cōmertio,ſed quo potero?cum polypus iſte tantum inoleuerir,vt caſſa,vana,ac irrita futura ſint, quæ porrigam medicamenta eſto,ſi penitus carcinomata a radicibus minus euelero,tamen plurima taxationis uredine cicatricum peſtilentem expūgam marcedinem.Iccirco,ne proprio opuſculum hoc fraudetur nomine,præfatum breuiter ingrediar negocium.

Inſtaurare apud claſſicos inuenies,reſtaurare nunquam. Fauces faucis,in nominatiuo dicitur,faux faucis minime. Balliſta,inſtrumentum adiacendos lapides idoneum eſt:non autem ad veruta,ſagittaſue; ſed pro eo,ſcorpionem dicerem. Regiſtrum,in operum fine inſcite ſcribitur,Regeſtum venuſte. Contentor arſis,neque contento as,nuſquam apud doctos inuenies. Bouinam carnem nunquam,at bubulam ſemper dices. Virgo fœminini ſemper generis eſt, non maſculini,aliquando:vt multi præcipiunt. Coniux ſine,n,in fine,non cum,n,coniunx proferas. Inuehor,in te apte,inueho in eum barbare. Filofilas, fameo fames,uerba nondum inueni. Croſſum,groſſitudinem indocti,craſſum,& craſſitudinem ſcribent eruditi. ſenatus,eleganter,parlamentum inſipide. Artiſta,legiſta,thomiſta,ſcotiſta,humaniſta barbaris peculiares dictiones, doctis nunquam. Lecturam, non dicimus: ſed lectionem melius. Prioratum,

qui dicant latine nullos inuenies. Duciſſa, comitiſſa, principiſſa ignaris domeſticæ ſunt dictiones, dux, comes, princeps, eloquentiſſimis. Alleuio as, vel elementorum puer non dicat. Latro, ad latro, cum accuſatiuo poſt ſemper, cum alio caſu nunquam. Scholaris, in adiectiuo inuenitur, in ſubſtantiuo minime. Nullibi dicunt aratores, nuſquam oratores. Reuerendiſſimum, indocti, reuerendiſſimum docti. Econtra, econuerſo, barbare: e regione, cōtra, e contrario, latine. Ibis, non eſt ciconia, ſed huic ſimilis eſt auis. Capitulo tertio, quarto, quinto, prædicatores; capite tertio, quarto, peritiores. Rubeus bea beum, non vidi: ruber bra brum apud omnes inuenitur. Concordor concordaris, pædagogi, & litterarum expertes dicunt: concordo das tantum, verus vtetur literator. Maliuolentiam, beniuolentiam, pueri: beneuolentiam, maleuolentiam, docti præceptores ſtudendo inueniunt. Mediolanum, Chartaginenſis, quadriſyllabæ apud omnes ſunt dictiones; apud me pentaſyllabæ Mediolanium. ſ. & Chartaginienſis. Publice, & priuatim: non autem publice, & priuate, latinum eſt. Ad ſacra euangelia iurant bubſequæ: per ſacra euangelia latinius alii. Conciuem, & compatriotam qui dicunt, literas neſciunt. Admitius ineleganter: ſaltem eleganter. Tu tityrus tibi franciſco, non dicitur: tu tityre, tibi Franciſce melius. Penus, non eſt vinaria cella, ſed quid ſit erudítius notat Gellius. Dialogus, diſputatio dicitur; non autem duorum ſermo. Granata, regio bœtica eſt; non illa quam ignari putant. Venio amatu, venio lectu, auditu, viſu, triuiales edocent: anteſignani hanc rem dignam auditu, amatu, & lectu, proferunt. Virtuoſum, non dici: ſed virtute prædítum, diſcito. Nubo, tantum cum duobus caſibus. ſ. cum nominatiuo, & datiuo conſtruitur; non autem

approbo,ſi,dicas,me,vel propter me nubit Pompe-io iulia. Sororius,adiectiuum ſemper eſt,ſubſtantiuum nunquam. Feles, non eſt quod damma ſed idem quod catus animal. Arbitrator,non ſatis latine dicitur. Dominatio tua,dominatio veſtra,neſcio quid barbariæ habet. Obliuiſcor,cum omnibus ad memoriam pertinentibus verbis poſt genitiuum,vel Accuſatiuum expoſcit, ablatiuum renuit. Doctrinale,in latino non eſt idiomate. Brenta fluuius non eſt idem vt tymauus,ſed Meduacus eſt, Ligonizo ridicula dictio,eſt non latina. Carica, non proprie ficus paſſa eſt. Thmeſim docti:themeſim appellant indocti. Phaethon.triſyllabum, non autem biſyllabum ponitur. Genam,eruditi oculorum membranam adpellant. Chronica,in pluralī declinantur tantum,& in genere neutro. Textus ſatis latine dicitur:contextum quid dicat,mihi magis adulabitur. Boetia,& boetius a bubulcis effertur, ab eruditis Bœotia,& Bœothus. De Curtiis,de pompeis,de gallis aliquem dicunt Barbari:curtium, pompeium, gallum qui pure eloquuntur. Campanam,a voce ductam teſtantur pędagogi:Campanum ab ære Campano nobili ſublimes referunt gymnaſiarchæ. Fabum,non Romane dicitur,ſed faba. Certiorem facio,dicimus:reddo te certiorem.non inuenio. Gloſam,ab imperitis dici, gloſſam,a doctis audio. Galez,a literarum expertibus dicitur, Galeacius,a latinis. Guielmum,Guidonem Gualterium, barbare,uielmum,uidonem,ualterium latine nominabimus. Imperſonale in,ur,a paſſiuis ſ ante,neque poſt nullum habet caſum:ſin aliter,non habebis me municipalem. Iunior, a Iuuene non venit:ſed a iune. Deterior,comparatiuum eſt ſecundum gramuatiſtas,a uerbo detero,ſecundum doctos,à deter detera deterum. Penitior,non ab ad-

uerbio penitus:ſed à penitus ta tum adiectiuo venit. Iraſcor Franciſco, optime: iraſcor cum Franciſco, peſſime. Runcina, non eſt ſerra: ſed inſtrumentum, quo tabulæ expoliuntur. Scobina, non eſt aſcia: ſed lima latioris laminæ, qua atteruntur leuia illa ligna foraminoſa crepidarum. Amo Antonium, Iuliumque, apte ponitur: amo Antoniumque, Iulium: vt, quòd fit in principio clauſulæ, perperam. Lego Virgilium, & Ouidium, concinne: lego Virgilium, Ouidium, &: vt, &, fit in fine clauſulæ, inepte dicimus, O admirabuntur aliqui: quòd tam futilia adnotem: hei mihi quæ vidi carmina? cuius auctoris? in quibus tales falſo erant labeculæ. Doceo doces accuſatiuum à parte poſt regit, & à parte vltra dicunt triuiales: a parte poſteriori, & à parte vlteriori dicent erudiri. Lachrymo mas, centies inuenies, Lachrymor maris, rarenter. Cardo cardonis. apud Varinum, non pro herba accipitur. In bundus nomina ſimilitudinem non intra ſe portant, ſed verbi proprium ſignificatum. Habere gratiam, & gratias dicimus, Agere gratias, non gratiam, Referre gratiam, non gratias, apud idoneos inuenies, & ſi aliter quandoque, ſed rarenter dici, in adnotationibus dicam. Alterutrum, ideſt aut vnum, aut alterum interpreteris, non autem modo vnum, modo alterum, ſed alternum dicas. Parapho, malę breuitatis: cauſa ignaris peculiaris dictio eſt, paragrapho doctæ eruditionis cauſa doctis domeſtica. Aera, Aethera, nunquam in plurali inuenies. Cento, quid ſit docet Auſonius, & nos ſuperius, non autem Cento dicitur à centum, vt fere omnes falſo putant. Cerdones, ſunt quicunque lucri cauſa ſe exercent, non autem proprie, calceorum ſutores habentur. Valitudo, apud vulgares. Valetudo, apud receptos dicitur. Patronymicis, & græcis genitorem in verſu vtaris, tantum carmini inſeras, proſæ nun

quam. Idolatra, vulgo inepte: idolatria, doctius nominatur. Parrhiſius, indeclinabile cum magno Barbarorum ponitur dedecore: Parrhiſius parrhiſii, ab aliquibus dicitur: ſed parrhiſii parrhiſiorum ab eruditioribus. In epiſtolis pueriliter aliqui dicunt, Domino Domino Papæ, domino domino Cardinali: cum dominus aliam habeat ſignificationem, quã triuiales ſciant, Barbytos, non eſt inſtrumentum, quod vulgo adiutum dicunt. Lilybæum, vel Lilybe, dicitur in nominatiuo: Lilybæus non inuenitur. Helleborus maſculini generis: neutri non eſt. Sibi, niſi reciproce conſtruitur. vnde errant, dicentes: Da ſibi, de tertia perſona. Licoſtratos, legunt ineruditi ſacerdotes: Lithoſtrotos docti. Eſculum pro fructu: quem vt matureſcat, in paleas mittimus, non appellamus: ſed meſpilum. Imperatiui modi plurales primas non habent perſonas, cum potius illæ dictiones exhortatiuæ ſint: vt amemus. Caules, non ſolum braſicas: ſed etiam viridia quæcunque olera nominare poſſumus. Vigintiquinq;, quadraginta ſex quidem dicitur: ſed melius quinq; & viginti, ſex & quadraginta. Vos vobis, de vno tantum dicere barbare barbara eſt barbara barbaries. Legere, & nõ intelligere eſt negligere, vulgares proferũtur: receptioris homines fidei, legere, & non intellegere eſt non legere. Poma, & nuces: Inuenire, & reperire, non ita differunt, vt volunt grammatici. Ob obiicient Ouidianum illud: Tu non inuenta reperta es. Id ego, quando eſſet diſputatio, ſecus quàm hi faciant interpretarer: ſed latius in adnotationibus. Quid referam ethimologias vulgo diffuſiles hei riſu quatior, cum concionatores metum incutientes, referant Diabolum à dia id eſt duo, & holus, dici, eo quod tantum duobus bolis animas deuoret. Quid memorem dicentes, Diuum Ionnem Baptiſtam locuſtas in deſertis locis

comediſſe.ſed erroris cauſa (credo) eſt:quia Græci ἀκρίδας quandoque locuſtas vocant,quandoque te-nериores herbarum ſummitates:ideo interpretes deceptos eſſe crediderim. Tranſeo illud:cum referant, Longinum nomine dictum militem qui haſta pectus σωτῆρος noſtri:ideſt ſaluatoris,transfodit:quando apud græca volumina id nuſquam reperiatur:ſed coniiciunt docti itidem interpretem deceptum fuiſſe quoniam ſcriptum inueniret λόγχη, ideſt lancea:ille vero opinatus fuerit eſſe nomen proprium.Sunt & alia quamplurima quorum ſi enumerare ſeriem agreſſus fuero Ante ter occiduas Phœbus deſcendet in vndas.Præſertim ſi aliorum contentiones recenſere curauero vide Plinii Secundi patria,cum omnino Veronenſis ſit.Et an,Ille ego,qui quondam gracili modulatus auena,cum tribus ſubſequentibus ſint apponenda in armigeri operis frontiſpicio,quando (meo iudicio)adulterina ſint carmina,& Virgilium literarum principem perſuadeo ſuum diuinum opus incepiſſet arma,virumque cano. Reliquo cur Ouidius in exilium miſſus fuerit. Vtrum Statius primo Syluas ſua achilleida,an thebaida ſcribere orſus ſit. Quo ſub imperatore Iuuenalis ſatyras ſcripſerint. An ad erhenium libri rhetoricorum ſint Cornificii,an Ciceronis. An Seneca in tragœdiis ſit laudandus. An Lucanus poeta ſit,an hiſtoriopius. Qui ſecundi apud Latinos poetarum,oratorumque fuerint. An poeta ſit Lucretius. An commentariorum libri ſint Cæſaris. An ſenecæ ſit laudandus ſtilus. Vtrum in vernaculo eloquio Dantes Virgilio,Petrarcha Ouidio,Boccatius Ciceroni,Polyphilus Apuleio,iure comparentur. An Agellius,an Aulus Gellius dicatur. Quis in Epigrammate Romanorum argutior. Quem in Ibin vocitet Ouidius. An elegantiarum liber ſit Laurentii Vallæ. An Politianus Do

mitio ingenioſior. Quãtum in literis Hermolaum ſuperarit Merula Georgius. An Pontanus,& Marullus in claſſicorum reſpiciendi ſint album. Quid referam alia his ſimilia: vt. Vtrum ſub Silueſtro pontifice. Conſtantinus Imperator floruerit. Quem locum Ioan. Boccatius inter latinos habeat. An Vegetius merito. Romana in academia ſit receptus. An Fulgentius a limine ſalutandus ſit auctor. An Martiani Capelle dicendi genus conferat. Sub cuius auctoris titulo circunferatur illuſtrium virorum libellus. Tranſeo de ſynchronis iudicia,quę in dies otioſi plures proferant. An futuris in annis Baptiſta Pius ſua dicendi permutabit fulmina. An verbo, an ſcripto laudabilior ſit Ianus Parrhaſius. Vtrum inter interpretes ſit nouos primus Antonius Volſcus. Quantum à ſuperiore noſtra ætas differat in literis,& plura ſunt haud his diſſona,quæ iugi,ac enormi verborum tramite quotidie a pædagogis diſputantur,qui præ ſe ferunt:vt omnia intelligentes nihil intelligant:& vt mures indicio ſuo mortem oppetunt,ideſt ſiquid nominis ex grammaticorum Regulis indepti ſint:ſtatim hęc frigidiuſcule iugiter tractando amittunt. Iam vale:& hæc lectoribus,tibique ſint ſatis, donec aliud noſtrum in publicum edatur volumen:in quo de metris, de carminum venuſta compoſitione,de accentu, de figuris,de ortographia,large,& accumulate diſſeremus,necnon de poetarum artificio: quæ omnia non diu penes me obliteſcent,ſi tyronibus has,qualeſcunque nugas,placuiſſe ſenſero. non enim doctis ſcribo,quando vix omnes nobis præceptores,& paucos fore diſcipulos animaduertam,quorum etiam bona pars in me maleuolam diſtringent rabiem:ad quam penitus exaſperaſcentem noſtris apologiis dirumpendam me accingo nec eo inficias,nos in aliquſbus non potuiſ

ſe errare,quando id mortalis,humanæq; fragilitatis ſit,& maiores noſtri plura,immo plurima,nó tamen omnia uidere. Si ut diſcam,non ꝙ turbet,errores obiicient noſtros.id mihi maximæ futurum eſt uoluptati & genio.Sin ſecus,incredibili erit cordolio,cum detonáti uerborum fulmine,coruſcanti defenſionum tonitru obiecta diluere,& mordaci aceto compingat abſtergere. Datum Ticini poſt quintum chriſtianum Neſtora anno vndecimo,vltimo,Iunii.

[illegible] bibliotecae S.ti [illegible]

¶ Auctor ad lectorem.

Peracta tandem eſt ſyllabarum quantitas:
Oppreſſa quodam plurimis labeculis,
Emuncta ſancto ſplendicans libamine.
Tu qui latinę miles eſſe pallados
Ardes, peractum perlegas libellulum.
Legendo ſacra ſæpius volumina,
Augebis omnem pectoris mulcedinem
Vinoſa contra barbarorum.
Ruantur omnes Romulorum ſyllabæ,
Erunt perennes ſemper hoc opuſculo
Aut hoc parebunt ſyllabę ex Oraculo.
Tu lector ipſe, quo docere fulgeam
Vin ſcire? primis ſyllabas des literis
Si Iambicorum videtis quod quæritas.

¶ Andreæ Alziati victoris Mediolanenſis patricii Iambic. cui interroganti echo reſpondet.

Echo vnde ſit liber iſte neſcio.	ſcio.
Dic igitur, an ne vatis eſt Stoę?	Stoæ.
Erras. id erato fecit Stoa.	Stoa
Echo in poetas iſta non cadunt.	cadunt.
Prorſo, atque vorſu hic orenum valet?	ualet.
Ergo poetis præſtat omnibus.	omnibus
An varro noſtro tempore ædepol eſt?	pol eſt
Codex hic igitur omnia in ſe habet?	habet

IACOBI CADASCI BRIXIANI Hexaſtichon ad lectorem.

Perlege Quintiani Lector noua dogmata Valis.
Quæ nec adhuc Iuuenes, didicere ſenes.

Increpat hic balbos, trepidantes dicere verſus
Suſcitat, & claudos hic docet ire pede.
Lędere ſed vatem caueas, ſi lædere quis vult,
Suſpenſus laqueo Bubalus alter erit.

IOAN. BAPTISTAE PAVCI
Drapenſis Diſtichon.

Hoc tria ſunt Phœbi clariſſima dona libello:
Quæ dona? an dubitas? Gratia, Laurus, Honos.

IOAN. BAPTISTAE CROSII
Moran. carmen ad Lectorem.

Siquis in Aenean velit horrida prælia Turni,
Perlegat Andini grande Maronis opus,
Siue cupidineas inhiet quis noſſe ſagittas,
Naſo habet, & quicquid continet alma venus.
Lucanus ciuile nefas, fraternaq; bella
Statius armatum Silius Hannibalem.
Sed ſi Pierides optat quis adire ſorores,
Cernere & arcanas bellerophontis aquas.
Pallados altiloquæ, numenq; haurire, chelimq;
Auratam manibus tangere Apollineam,
Hunc legat, ante oculos teneat, ſemperq; fidele
Hoc opus, oſtendit clauſa, moleſta domat.
Clauſa aperit, referatq; incognita, opaca ſerenat,
Dat, docet, inſtimulat, concutit, urget, agit.
Hoc eme, quam primum parnaſia iura fauebunt,
Teq; ſacrum vatem reddet Apollo, Vale.

FINIS.

REGISTRVM.

a b c d A B C D E F G H I K L M
N O P Q R S T V X Y Z
AA BB CC.

Omnes quaterniones.

Venetiis In ædibus Bartholomæi cogno
mento Imperatoris M. D. L.

Est homo fronses p fricte, [illegible]

f01 1463537